

ARCHIWUM
KSIĄŻĄT SANGUSZKÓW
W SŁAWUCIE

ARCHIWUM
KSIĄŻĄT SANGUSZKÓW
W SŁAWUCIE

WYDANE PRZEZ

BRONISŁAWA GORCZAKA

KONSERWATORA TEGOŻ ARCHIWUM

~~~~~  
Tom V.  
~~~~~

1513—1547

WRAZ ZE SPISEM CHRONOLOGICZNYM DOKUMENTÓW DO T. I—V.

WE LWOWIE

NAKŁADEM WŁAŚCICIELA

Z DRUKARNI ZAKŁADU NARODOWEGO IM. OSSOLIŃSKICH

POD ZARZĄDEM JULIUSZA BIRKENMAIERA

1897

32059

BPR E 1090

SPIS TREŚCI TOMU V.

	Strona
Przedmowa	VII—X
Spis rzeczy	1—XXI
Dokumenta	1—386
Indeks:	
I. Spis osób, miejscowości i urzędów	389—449
II. Spis rzeczowy	451—456
Spis chronologiczny dokumentów do tomów I—V.	I—CXVI

PRZEDMOWA.

Materyału na niniejszy tom dostarczyło prawie wyłącznie archiwum sławuckie, a w części tylko, bo zaledwie 15 dokumentów na 350 numerów, zbiory w Gumniskach.

Jest to pod każdym względem dalszy ciąg tomu drugiego i powinienby się rozpoczynać 1507 rokiem, trudno jednakże było pominąć dokumenty, które w drodze zakupna, już po wydaniu tomu poprzedniego do archiwum weszły, a inne w summaryuszach odszukano. Treścią swoją odnoszą się dokumenty te przeważnie do spraw prywatnych dziedziców na Tarnowie, jako też spokrewnionych z nimi Szydłowieckich, tudzież Kmitów, a przeważnie ostatniego z nich Piotra, wojewody krakowskiego i marszałka w-go koronnego.

Oprócz oryginałów korzystaliśmy przy wydaniu niniejszego, jak i drugiego tomu z następujących kopiaryuszów: 1. *Summaryusza Wiśnickiego*. 2. *Księgi granic dóbr Ostrogskich, Tarnowskich i Lubartowskich*. 3. »*Compendium privilegiorum Grudzińskich*« i wreszcie z nieznaney jeszcze księgi: »*Liber granicierum domus Lubomirscianae*«¹⁾ i z *Summaryusza dokumentów, odnoszących się do dóbr Rudna*.

---

¹⁾ Pierwsze trzy księgi opisane są dokładnie w przedmowie do tomu II. »*Liber granicierum domus Lubomirscianae*« jest to księga, sporządzona z wypisów urzędowych z różnych aktów grodzkich i ziemskich w 1747 roku, dla spraw X. Janusza Aleksandra Sanguszki, Ordynata ostrońskiego. Zawiera kart przeszło 150 in folio, oprawa współczesna w skórę czerwoną. — »*Summaryusz dokumentów, odnoszących się do dóbr Rudna*« pochodzi również z pierwszej połowy XVIII. wieku, sporządzony na 12-tu arkuszach papieru in folio.

VIII

W ogóle na 350 dokumentów, wydanych w teraźniejszym zbiorze jest: *a)* Oryginałów 137, *b)* z »Księgi granic dóbr Ostrogskich, Tarnowskich i Lubartowskich« 24, *c)* z »Compendium Grudzińskich« 18, *d)* z »Sumaryusza Wiśnickiego 141, *e)* z »Liber granicierum domus Lubomirscianae« 7, *f)* z »Sumaryusza dokumentów, odnoszących się do dóbr Rudna« 9, *g)* z innych kopii 14.

Kilka dokumentów wydaliśmy z oryginałów po raz wtóry, co w odpowiednim miejscu zostało uwzględnione.

W oddaniu tekstu trzymaliśmy się zasad przyjętych w tomach poprzednich, przede wszystkim zaś w tomie trzecim, a mianowicie tak w oryginalnych dokumentach, jako też w kopiach późniejszych staraliśmy się łacińską pisownię modernizować, trzymając się tylko pisowni oryginału przy imionach własnych i wyrazach polskich. Ośmiu dokumentów czeskich kopie oddane są z najdokładniejszą ścisłością.

Formę zewnętrzną i spisy zachowaliśmy bez zmiany, jak w tomach poprzednich; na końcu podaliśmy nadto spis chronologiczny dokumentów do pięciu dotąd wydanych tomów. Początek i cel tej zmiany jest następujący:

Usilnem było zawsze życzeniem Właściciela archiwum, J. O. X. R. Sanguszki, aby w całym wydawnictwie zachowany był nie inny, lecz tylko ściśle chronologiczny porządek, jako najlepiej podobnemu celowi odpowiadający. Gdy jednakże już w pierwszym tomie plan ten przekroczono, a raczej wykonano go przedwcześnie, zanim udało się opanować cały materiał, wynikło stąd, iż i w następnych tomach nie można było zachować porządku ścisłej chronologii. Obecny przeto spis, podany na końcu, usuwa dotychczasową niedogodność, ułatwia nader poszukiwania i daje dokładny przegląd chronologiczny.

Przeszło dwie trzecie części, z ogólnej liczby wydanych dokumentów, przypada na przywileje i różne akta królewskie, reszta zaś na transakcje osób prywatnych.

Pomijając ostatnie, jako nie budzące może większego zainteresowania się niemi, a zarazem i przeważną część nadań i przywilejów królewskich, pragnęlibyśmy zwrócić uwagę na akta ogólniejszej natury, a w skutek tego i ciekawsze. Do takich należy przeszło 40 różnych aktów, odnoszących się do Krzysztofa Szydłowieckiego, początkowo podkomorzego, a następnie kasztelana krakowskiego i kanclerza koronnego. Wywierał on stanowczy wpływ na kierunek polityki dworu polskiego, to też w miarę, jak jego znaczenie tu wzrastało, doznawał i u sąsiadów niezwykłego szacunku, tak że starano się zewsząd o jego względy i o poparcie u króla Zygmunta.

I tak w 1513 roku (nr. LXII) Kazimierz, książę cieszyński na wypadek bezpotomnej swej śmierci mianuje go swoim spadkobiercą w państwie strzeleckim. W ślad za tem, 1514 roku (nr. LXV i LXVI), Władysław, król węgierski, w nagrodę nadzwyczajnych usług, oddanych przez Szydłowieckiego w czasie rozruchów ludowych na Węgrzech, zrzeka się na rzecz jego wszelkich praw do księstwa zatorskiego i zaleca go szczególniejszej łasce i względom króla Zygmunta. W powrocie ze zjazdu wiedeńskiego, Zygmunt I., uznając zasługi kanclerza tam oddane, mianuje go wojewodą i starostą krakowskim (nr. LXXIII). W 1518 roku (nr. XC) zawiera Szydłowiecki jako kanclerz koronny, również z kanclerzem państwa węgierskiego, Jerzym, biskupem Pięciukościołów (który w 1515 roku, nr. LXXII, na zjeździe wiedeńskim zobowiązał się wiernie służyć królowi polskiemu), traktat wzajemnej przyjaźni i braterstwa, celem popierania i nadal interesów swoich władców.

Mamy tu też cztery listy króla francuskiego Franciszka I. (nr. CXXXII, CXLIV, CLI i CXCI), w których bądź to poleca kanclerzowi swego posła Rinconi'ego, bądź też dziękuje mu za okazane temuż względy.

Zarówno Ferdynand, arcyksiążę austriacki, król czeski i węgierski, jako też jego współzawodnik do korony węgierskiej, Jan Zapolya, ubiegają się o względy Szydłowieckiego. Zapolya wyznacza mu 1.000 złotych rocznej dożywotniej pensyi, a Ferdynand, na wypadek, gdyby skłonił Zapolę do zrzeczenia się dobrowolnie korony węgierskiej, lub wyjednał to u króla Zygmunta (nr. CLVII i CLIX i CLXI), ofiaruje mu 40 do 50.000 złotych jednorazowo, a 8 do 10.000 złotych rocznej dożywotniej pensyi.

Jak na to zapatrywał się Szydłowiecki, dowodzi tego własnoręczna jego notatka, dołączona do listu Ferdynanda, w którym zaleca mu kanclerza swego, Harracha, udającego się w powyższej sprawie (korony węgierskiej) na zjazd do Ołomuńca z posłami polskimi i Jana Zapolę (nr. CLVII). Oto pisze on: Zrobię to, czego wymaga godność i honor mego króla i mój własny »*nihil prorsus istas promissiones apud me pensando*«.

Do pobytu następnie Jana Zapolę w Tarnowie, po niepomyślnej dlań orężnej rozprawie z Ferdynandem, posiadamy w niniejszym tomie dokumentów cztery (nr. CLXXII, CLXXIII, CLXXXIV i CLXXXVI), a nadto takąż samą liczbę z 1527 roku.

Niemniej też są ciekawe dokumenty, odnoszące się do Jana Tarnowskiego, kasztelana krakowskiego i hetmana w-go koronnego, który już obok Szydłowieckiego zajął wybitne stanowisko.

Nr. CCLXXIX, CCLXXX, CCLXXXI i CCCXII odnoszą się do spraw żydów krakowskich i małopolskich, a mianowicie opłaty podatków za pośrednictwem seniorów podług dawnego oszacowania, budowy drugiej synagogi w Krakowie i posłuszeństwa dla tamtejszego wojewody, Piotra Kmity. Pierwszy z przytoczonych dokumentów uwalnia dwie żydówki krakowskie, Chwałkę i Esterę, jako służebnice Bony od opłat, do jakich inni są obowiązani; ostatnim zaś mianuje Zygmunt I. Mojżesza Fiszlą z Krakowa i Szachnę z Lublina, seniorami żydowskimi dla Małopolski i określa ich prawa i przywileje wobec reszty ich współwyznawców.

Oto w głównych zarysach treść i zawartość niniejszego tomu. Staraliśmy się przede wszystkim zwrócić uwagę na to, co dopiero po starannem przejrzeniu spostrzedzby się dało.

We Lwowie dnia 19. kwietnia 1897 roku.

Bronisław Gorczak.

OMYŁKI DRUKU I SPROSTOWANIA.

- Str. 13. Nr. XV, uw. 1) zamiast: »Łucka, wieś w gubernii i powiecie lubartowskim«, ma być:
»Łucka, wieś w gubernii lubelskiej, powiecie lubartowskim«.
- Str. 40. Nr. XXXVII z datą 12. kwietnia 1508 roku powinien następować po nr. XXXVIII z dnia
6. kwietnia 1508 roku.
- Str. 41. Przy nr. XXXVIII opuszczone opisanie dokumentu: »Oryginał pergaminowy, pieczęć wraz
z paskiem odpadły, pozostały tylko ślady cięć«.
- Str. 48. Nr. XLIII, na końcu, zamiast: »domini Mathaei«, ma być: »domini Mathiae«.
- Str. 63. Uw. 1) zamiast: »Poznańskim«, ma być: »w Poznańskim«.
- Str. 80. W nagłówku, zamiast: »1515 roku«, ma być: »1514 roku«.
- Str. 343. Przy opisanu dokumentu opuszczono: »znajduje się w Gumniskach«.
- Str. 386. Opuszczone opisanie dokumentu: »Kopia z XVIII. wieku na arkuszu papieru, przechowana
w Gumniskach«.
- Str. 406. Po słowie: »Kolbuszowa« opuszczono: »*Kołacki* (Kolaczski) Mathias 76«.
- Str. 413. Po słowie: »Kunów«, brakuje: »*Kunowski* Nicolaus v. Tarnów capitaneus«.
-

SPIS RZECZY.

	Strona
I. 1313 r. w styczniu w Krakowie. Władysław Łokietek, książę krakowski, potwierdza Fryderykowi, biskupowi lubuskiemu, przywilej Leszka Czarnego, księcia krakowskiego, którym tenże nadał ówczesnemu biskupowi lubuskiemu dobra Opatów i Maninę	1
II. 1336 r. 15. maja w Krakowie Kazimierz Wielki mieszkańców miast, wsi i miasteczek, na prawie niemieckiem w okręgu sandomierskim osadzonych, poddaje jurysdykcyi miejscowych wójtów, w sprawach zaś kryminalnych mają podlegać burmistrzowi sandomierskiemu	2
III. 1342 r. 18. maja w Krakowie. Kazimierz Wielki pozwala Wojstawowi w lesie, zwanym Borówną, osadzić wieś tegoż nazwiska na prawie niemieckiem	3
IV. 1369 r. w maju w Krakowie. Kazimierz Wielki potwierdza ugodę, zawartą między Piotrem, biskupem lubuskim, a księdzem Janem Kiełbasą, kanonikiem krakowskim i Mikołajem, bratem jego, o wójtowstwo opatowskie	4
V. 1376 r. 12. listopada we Lwowie. Władysław, książę opolski, nadaje Janowi Kmicie z Wiśmicza zamek i miasto Busk z przyległościami, zobowiązując go w zamian za to do służby wojennej z sześciu kopijnikami i tyluż łucznicami	4
VI. 1387 r. 13. kwietnia. Przywilej Kostrowicza dla wsi Zmiennicy	5
VII. 1391 r. 2. lipca w Bachórze. Przywilej Piotra Kmita na osadzenie wsi Wary	5
VIII. 1415 r. 28. października w Bachórze Piotr Kmita wznawia powyższy przywilej	6
IX. 1418 r. 30. maja w Przemyślu. Ugoda Kmitów z Waśkiem i Łukaszem z Birczy o wieś Bereskę	6
X. 1419 r. 7. grudnia w Krakowie. Poręczenie panów małopolskich, dane Janowi Młodszemu, księciu mazowieckiemu, z zapewnieniem, iż żonie jego, Katarzynie, bracia jej, Jan i Spytek z Melsztyna, tudzież	

II

Strona

	Spytek z Tarnowa posag jej w sumie 2000 grzywien do 3 lat wypłacą	7
XI.	1430 r. 5. czerwca w Nieszawie Władysław Jagiełło zmienia wieś Gowarczów na miasto i nadaje prawo niemieckie	9
XII.	1447 r. 14. października. Rozgraniczenie dóbr Dłotlic i Kamionki od Ciecierzyna	11
XIII.	1447 r. 14. października. Rozgraniczenie dóbr Dłotlic od Rudnika	12
XIV.	1447 r. 14. października. Rozgraniczenie wsi »Dyss« od Jakubowie	12
XV.	1447 r. 21. października. Rozgraniczenie dóbr Kamionki od Łucki	13
XVI.	1449 r. 24. listopada w Tarnowie Sprawa Świrczkowskiego przeciwko Bartoszowi z Wierzchosławie, o granice między Świrczkowem, a Komorowem	14
XVII.	1456 r. 18. września w Piotrkowie. Kazimierz Jagiellończyk wznawia przywilej na prawo niemieckie, jarmarki i targi dla miasta Białaczowa	14
XVIII.	1462 r. 9. grudnia. Ugoda Ożarówkich z Anną Oleśnicką o rozgraniczenie dóbr Samokłesk i Rudna od Kamionki i Dąbrówki	17
XIX.	1463 r. 22. listopada. Rozgraniczenie dóbr Samokłesk od Dąbrówki i Kamionki	17
XX.	1463 r. 22. listopada. Rozgraniczenie dóbr Rudna od Kamionki	18
XXI.	1466 r. 9. października. Rozgraniczenie dóbr Nasutowa, Siedlisk i Kamionki od Szczekarkowa	19
XXII.	1468 r. 3. sierpnia. Rozgraniczenie dóbr Rudna od Giżyc	20
XXIII.	1471 r. 12. lutego. Rozgraniczenie dóbr Skromowie, Woli Skromowskiej i t. d. od miasta Kocka i wsi, doń należących	21
XXIV.	1480 r. 19. stycznia. Rozgraniczenie dóbr Kunowa z przyległościami od Biechowa, Wodziradzia i Chmielowa	22
XXV.	1482 r. 3. czerwca. Ugoda dziedziców Samokłesk i Rudy o granice między temiż ich dobrami	24
XXVI.	1495 r. 11. marca w Przemyślu. Zamiana dóbr Miżyńca, Boratycz i Stroniowiec za Bziankę, z dodatkiem 2000 grzywien, między Jakubem Kamie- nieckim, a Janem Amor Tarnowskim. kasztelanem krakowskim	25
XXVII.	1496 r. 15. kwietnia. Rozgraniczenie dóbr Michowa i Woli od Rudna	28
XXVIII.	1496 r. 15. kwietnia. Ugoda dziedziców dóbr Rudna i Samokłesk o lasy i past- wiska między temiż ich dobrami	29
XXIX.	1496 r. 6. października. Rozgraniczenie dóbr Skromowie, Woli i Łukawca od Giżyc	30
XXX.	1500 r. 1. września. Rozgraniczenie dóbr Jałowców, Łęzyc i Bukowia od Gołoszyc Niższych	30
XXXI.	1507 r. 6. marca w Krakowie. Piotr Ligęza zabezpiecza posag swej żony, Nawojki z Kmitów, na połowie wszystkich dóbr swoich	33
XXXII.	1507 r. 6. marca w Krakowie. Nawojka z Kmitów Ligęzina zrzeka się praw swoich do dóbr ojczystych i macierzystych na rzecz Piotra Kmity	33
XXXIII.	1507 r. 7. kwietnia w Krakowie. Zygmunt I. pozwala Janowi Tarnowskiemu, woje- wodzie sandomierskiemu, wykupić miasto Odolanów od Andrzeja Zborowskiego	34
XXXIV.	1508 r. 16. lutego w Krakowie. Zygmunt I. potwierdza dział dóbr między Stani- sławem, Janem i Spytkiem, synami Jana Amor Tarnowskiego, wojewody krakowskiego, dokonany przez Szczęsnego Ligęzę	35

III

	Strona
XXXV. 1508 r. 26. lutego w Krakowie. Zygmunt I. wyznacza Krzysztofowi Szydłowieckiemu, staroście sieradzkiemu, dochód z różnych opłat i danin od tamtejszych mieszkańców	38
XXXVI. 1508 r. 23. marca w Krakowie. Przełożony i bracia szpitala Św. Ducha w Krakowie, wydierżawiają Barbarze z Rożnowa Tarnowskiej pewne zabudowania w swoim klasztorze na mieszkanie, kuchnię i stajnię	39
XXXVIII. 1508 r. 6. kwietnia w Krakowie. Zygmunt I. pozwala Krzysztofowi Szydłowieckiemu wykupić miasto Gostynin i Gąbin od Mikołaja Szydłowieckiego	41
XXXVII. 1508 r. 12. kwietnia w Krakowie. Zygmunt I. nadaje Stanisławowi Kmicie dożywotciem starostwo przemyskie w zamian za prowizją od pewnych sum	40
XXXIX. 1508 r. 18. września w Jabłonowie. Rozgraniczenie dóbr królewskich, Nowej Wsi od Mieściska, należącego do Wojciecha Jabłonowskiego	42
XL. 1508 r. 20. października w Tarnowie. Jan Tarnowski, wojewoda sandomierski, nadaje Cedrowi Koczmirowskiemu wójtostwo w Łękawicy	43
XLI. 1509 r. 9. czerwca w Krakowie. Zygmunt I. potwierdza dział dóbr między Stanisławem i Piotrem Kmitą, pozostałych po Piotrze Kmicie, wojewodzie krakowskim	45
XLII. 1509 r. 16. czerwca w Krakowie. Zygmunt I. oddaje Krzysztofowi Szydłowieckiemu starostwo gostyńskie w dożywotnią dzierżawę, uwalniając go zarazem od opłaty 200 złotych polskich z dochodów dóbr tamtejszych	46
XLIII. 1509 r. 20. września w Krakowie. Zygmunt I potwierdza rozgraniczenie Nowej Wsi od Mieściska	47
XLIV. 1509 r. 28. listopada w Krakowie. Jan Konarski, biskup krakowski, potwierdza zapis Pawła z Zalesia, proboszcza tarnowskiego, 10 grzywien z miejskich dochodów w Tarnowie, na odbywanie się mszy w kościele Maryi Magdaleny i na bursę prawników w Krakowie	48
XLV. 1510 r. 10. czerwca w Poznaniu. Sprawa Jadwigi Nowomiejskiej przeciwko Koszmiderom za gwałtowne zajęcie dóbr Szkaradowa	51
XLVI. 1510 r. 3. września w Krakowie. Zygmunt I. potwierdza, iż Barbara z Szydłowieckich Spytkowa Tarnowska zrzekła się dóbr swoich na rzecz stryjów swoich, Mikołaja i Krzysztofa Szydłowieckich, za 3885 złotych polskich	53
XLVII. 1510 r. 3. września w Krakowie. Zygmunt I. potwierdza, iż Spytek Tarnowski żonie swojej, Barbarze z Szydłowieckich, na połowie wszystkich dóbr swoich zabezpieczył sumę 3424 złotych polskich wiana i tyleż przywianku	56
XLVIII. 1510 r. 16. września. Rozgraniczenie dóbr Wojławia od Rzochowa	59
XLIX. 1510 r. 16. września. Rozgraniczenie dóbr Mielca i Cmolasu od Rzochowa i Kolbuszowy	60
L. 1510 r. 7. października w Kościanu. Udzielenie Jadwidze z Nowomiejskich Rozdrażewskiej intronussyi do wsi Szkaradowa	61

IV

	Strona
LI. 1511 r. 26. stycznia w Piotrkowie. Zygmunt I. pozwala Janowi Dołuskiemu wykupić wieś Wolę i Czerniawkę	63
LII. 1511 r. 29. stycznia w Piotrkowie. Zygmunt I. pozwala Janowi Dołuskiemu zabezpieczyć posag swej żony na dobrach Woli i Czerniawce	63
LIII. 1511 r. 1. lutego w Krakowie. Stanisław Kmita zaleca biskupowi krakowskiemu Adama z Dubiecka	64
LIV. 1511 r. 14. października w Przemyślu. Jan Dołuski zapewnia żonie swojej, Annie, dożywocie na sumach, zabezpieczonych na dobrach Woli i Czerniawce	64
LV. 1512 r. 10 marca w Krakowie. Piotr i Stanisław Kmitowie fundują z dochodów wsi Cerekwi ołtarz św. Piotra i Pawła w kościele św. Marcina	65
LVI. 1512 r. 5. kwietnia w Krakowie. Zygmunt I. pozwala Krzysztofowi Szydłowieckiemu wykupić miasto Solec od Piotra Kmity	65
LVII. 1512 r. 14. maja w Krakowie. Zygmunt I. pozwala Dobiesławowi Chmieleckiemu wykupić wieś Małnów od Zamojskich	66
LVIII. 1513 r. 31. stycznia w Czchowie. Dział dóbr między braćmi, Janem i Marcinem Strzeleckimi a Janem Oflinowskim	67
LIX. 1513 r. 23. lutego w Przemyślu. Ograniczenie wsi, Tytowej Woli przez komisarzy królewskich	67
LX. 1513 r. 28. kwietnia. Rozgraniczenie dóbr Przeclawia i Maciszowa od Rzochowa i Tuszyny	68
LXI. 1513 r. 20. maja. Rozgraniczenie dóbr Lipin z przyległościami od Chotowy, Machowy i Łęk	70
LXII. 1513 r. 24. grudnia w Cieszynie. Kazimierz, książę cieszyński, na wypadek bezpotomnej śmierci Janusza, księcia opolskiego, zrzeka się spadku po nim w państwie strzeleckim na rzecz Krzysztofa Szydłowieckiego i jego sukcesorów	72
LXIII. 1514 r. 21. stycznia w Wilnie. Zygmunt I. przeznaczają Janowi Amor Tarnowskiemu roczny dochód trzech grzywien ze wsi Łubziny i Brzezówki, jako nieprawnie, bez pozwolenia królewskiego ufundowany przez Zygmunta Winiarskiego	74
LXIV. 1514 r. 14. listopada w Poznaniu. Łukasz Górka, starosta wielkopolski, potwierdza sprzedaż części wsi Osieka przez Małgorzatę z Jutrowskich Budziszewską na rzecz Hieronima Rozdrażewskiego	75
LXV. 1514 r. 21. listopada w Budzie. List Władysława, króla węgierskiego, do Zygmunta I. z pochwałami dla Krzysztofa Szydłowieckiego z powodu jego nadzwyczajnych usług, oddanych w czasie rozruchów ludowych na Węgrzech i z zaleceniem go z tego powodu szczególniejszej łasce królewskiej	77
LXVI. 1514 r. 23. listopada w Budzie. Władysław, król czeski i węgierski, w uznaniu nadzwyczajnych zasług i usług Krzysztofa Szydłowieckiego, oddanych tak królestwu polskiemu, jak i węgierskiemu, zrzeka się na rzecz jego wszelkich praw do księstwa zatorskiego, jakie przysługiwały zmarłemu tamtejszemu księciu, Januszowi	80

	Strona
LXVII. 1515 r. 14. lutego w Krakowie. Natalia Ligęzina kwituje Piotra Kmitę z wypłacenia jej 200 złotych polskich	83
LXVIII. 1515 r. 17. lutego w Krakowie. Zygmunt I. potwierdza testament Piotra Kmity, starosty soleckiego, którym tenże cały swój majątek zapisał braciom swoim stryjecznym, Piotrowi i Stanisławowi Kmitom	84
LXIX. 1515 r. 23. lutego w Krakowie. Zygmunt I. potwierdza, iż Jan Straś Komorowski pokwitował Jana Amor z Tarnowa z wypłacenia 1000 złotych węgierskich, zabezpieczonych na dobrach Deszkowicach i Płoskiem	85
LXX. 1515 r. 3. marca w Krakowie. Nawojka z Kmitów Ligęzina zrzeka się dóbr Wiśnicza z przyległościami na rzecz Piotra Kmity	86
LXXI. 1515 r. 4. marca w Krakowie. Piotr Kmita zobowiązuje się Nawojce z Kmitów Ligęzinie wypłacać z dóbr wiśnickich po 200 złotych polskich rocznie do końca jej życia	87
LXXII. 1515 r. 25. lipca w Wiedniu. Jerzy, biskup Pięciukościołów, zobowiązuje się i nadal, jak dotąd, służyć zawsze wiernie królowi polskiemu, Zygmuntowi I.	87
LXXIII. 1515 r. 6. sierpnia w Ulrichkirchen. Zygmunt I. wynagradzając zasługi Krzysztofa Szydłowieckiego, na zjeździe wiedeńskim położone, mianuje go po śmierci Mikołaja Kamienieckiego wojewodą i starostą krakowskim	88
LXXIV. 1515 r. 4. września w Krakowie. Nawojka Ligęzina zwalnia Piotra Kmitę od warunków umowy, zapewniającej jej roczną rentę 200 złotych z dóbr wiśnickich	90
LXXV. 1515 r. 18. października w Krakowie. Nawojka Ligęzina zrzeka się na rzecz brata swego stryjecznego, Piotra Kmity, dóbr Dubiecka z przyległościami, tudzież Pawłowic i Piotrkowic	90
LXXVI. 1515 r. 18. października w Krakowie. Nawojka Ligęzina, otrzymawszy od Piotra Kmity zupełną satysfakcją, zwalnia go od warunków umowy, mocą której miał jej wypłacać z dóbr wiśnickich po 200 złotych	91
LXXVII. 1515 r. 23. października. Piotr Kmita przeznaczą dla altaryi przy kaplicy Jana Olbrachta w katedrze krakowskiej roczną opłatę 32 grzywien	92
LXXVIII. 1515 r. 29. października w Krakowie. Zygmunt I. mianuje Piotra Kmitę zastawnym dzierżawcą starostwa przemyskiego	92
LXXIX. 1516 r. 15. lutego w Pilźnie. Ścibor, Jan i Hieronim Rozembarscy sprzedają Barbarze z Zalasowskich, żonie Jakuba, obywatela tarnowskiego, wieś swoją Chyszów	93
LXXX. 1516 r. 14. marca w Sanoku. Dział dóbr między Piotrem i Stanisławem Kmitami	96
LXXXI. 1516 r. 20. czerwca w Pilźnie Zeznanie udzielenia Barbarze, żonie Jakuba, obywatela tarnowskiego, intromissyi do wsi Chyszowa	97
LXXXII. 1516 r. 4. listopada w Wilnie. Zygmunt I. nadaje Mikołajowi Konarskiemu wieś Szechynie w powiecie przemyskim	97
LXXXIII. 1516 r. 17. grudnia w Wilnie. Zygmunt I. nadaje Mikołajowi Wolskiemu, kasztelanowi sochaczowskiemu, wójtostwa w Miedniewicach, Woli Miedniewskiej i Wiskitkach	98

VI

	Strona
LXXXIV. 1517 r. 24. kwietnia w Pilźnie. Jan Amor z Tarnowa oddaje Beacie z Tęczyńskich Siekluckiej, kasztelanowej wojnickiej, wieś Charbinowice w dożywotnią dzierżawę	98
LXXXV. 1517 r. 26. sierpnia w Krakowie. Nawojka z Kmitów Stadnicka kwituje Piotra Kmitę z wypłacenia sumy 200 złotych, przypadającej jej z dóbr wiśnickich	100
LXXXVI. 1517 r. 13. grudnia w Krakowie. Manifestacja Piotra Kmitę, iż gotów był Nawojce Stadnickiej wypłacić 200 złotych polskich z dóbr wiśnickich	101
LXXXVII. 1518 r. 8. lutego w Krakowie. Testament Stanisława z Kurozwek, którym wyznacza egzekutorów swej ostatniej woli i opiekunów córki	101
LXXXVIII. 1518 r. 14. marca w Krakowie. Urząd ziemski krakowski poświadcza, iż Jan Amor z Tarnowa dobra swoje, Krzyż, Pawężów, Luszowice, Śmigno, Żukowice i Lisią Górę, zastawił u Stanisława Ligęzy za 1000 złotych polskich	104
LXXXIX. 1518 r. 28. marca w Krakowie. Zygmunt I. mianuje Piotra Kmitę marszałkiem nadwornym koronnym	107
XC. 1518 r. 13. czerwca w Budzie. Traktat wzajemnej przyjaźni i braterstwa, zawarty między Krzysztofem Szydłowieckim, kanclerzem wielkim koronnym, a Jerzym, biskupem Pięciukościołów, sekretarzem królestwa węgierskiego	107
XCI. 1518 r. 2. lipca w Pilźnie. Zeznanie sprzedaży części wsi Biały przez Jana Wodzickę na rzecz Barbary z Zalasowskich, żony Jakuba, obywatela tarnowskiego	109
XCII. 1518 r. 5. listopada w Krakowie. Zygmunt I. nadaje Mikołajowi Wolskiemu młyn we wsi Jaktorowie	112
XCIII. 1518 r. 13. grudnia w Krakowie. Nawojka z Kmitów Stadnicka kwituje Piotra Kmitę z wypłacenia jej 200 złotych z dóbr Wiśnickich	113
XCIV. 1519 r. 1. stycznia w Brześciu. Zygmunt I. pozwala Stanisławowi Hynekowi wykupić dobra Tytową Wolę i Czerniawę od Anny Dołuskiej	113
XCV. 1519 r. 2. marca w Krakowie. Anna Lipska i Zofia Czarnekowa zrzekają się praw swoich do wsi Sielca na rzecz Piotra Kmitę	114
XCVI. 1519 r. 21. maja w Krakowie. Zygmunt I. poleca komisarzom swoim rozgraniczyć dobra królewskie Ranizów i t. d. od Cmolasu Stanisława Mieleckiego, tudzież Weryni i Kolbuszowy, należących do Stanisława Tarnowskiego	114
XCVII. 1519 r. 27. maja w Krakowie. Zygmunt I. pozwala Annie Lipskiej i Zofii Czarnekowej zrzec się wójtostwa przemyskiego na rzecz Andrzeja Wapowskiego	115
XCVIII. 1519 r. 7. czerwca w Krakowie. Zygmunt I. potwierdza zrzeczenie się trzeciej części dóbr ojczystych i macierzystych przez Zofią z Szydłowieckich Lasocką na rzecz jej stryjów, Krzysztofa i Mikołaja Szydłowieckich	116
XCIX. 1519 r. 9. lipca w Krakowie. Jan z Pilczy zrzeka się dóbr swoich, Kurowa, na rzecz Piotra Kmitę, marszałka nadwornego koronnego	119

VII

	Strona
C. 1519 r. 16. sierpnia w Krakowie. Erazm i Feliks Lang-Jurgowie zrzekają się praw swoich do dóbr Gierzyce, Bienaszowic, Dąbrowicy i Grabiny na rzecz Piotra Kmitę	120
CI. 1519 r. 27. sierpnia w Sandomierzu. Zygmunt I. poleca komisarzom swoim rozgraniczyć dobra Raniżów, Padwę, Jaślany i t. d., należące do starostwa sandomierskiego, od dóbr Stanisława Mieleckiego, Cmolasu, Chorzelowa i t. d.	120
CII. 1519 r. 30. sierpnia w Przemyślu. Piotr Kmita zapisuje konwentowi OO. Dominikanów w Przemyślu roczny dochód 15 grzywien z dóbr Ruszeleczyce i Srednicy	122
CIII. 1519 r. 31. sierpnia. Rozgraniczenie dóbr królewskich Raniżowa od Cmolasu, należącego do Stanisława Mieleckiego i Weryni wraz z Kolbuszową, wsi dziedzicznych Jana Tarnowskiego	122
CIV. 1519 r. 3. października w Krakowie. Sprawa Stanisława Lasockiego przeciwko Agnieszce Czernowej o opustoszałą wieś Dębowy Dział, przyłączoną następnie do Bratucie i Mokrzysek	130
CV. 1519 r. 15. października. Zygmunt I. wyznacza komisarzy do rozgraniczenia dóbr królewskich, Raniżowa, Woli Raniżowskiej i Padwy, należących do starostwa sandomierskiego, od Cmolasu i Trzęsówki, dóbr dziedzicznych Stanisława Mieleckiego	131
CVI. 1519 r. 19. listopada. Rozgraniczenie dóbr królewskich Raniżowa, Woli Raniżowskiej i Padwy od wsi Stanisława Mieleckiego, Cmolasu i Trzęsówki	133
CVII. 1519 r. 31. grudnia w Zbyłtowiczach. List Wojciecha Potockiego do Mikołaja Firleja w sprawie zamierzonego przez niego kupna dóbr Zbyłtowski	135
CVIII. 1520 r. 23. lipca w Toruniu. Zygmunt I. kwituje Piotra Kmitę z wypłacenia 1000 złotych polskich	137
CIX. 1521 r. 1. czerwca w Krakowie. Zygmunt I. nadaje Dobiesławowi Chmieleckiemu wieś Małnów	137
CX. 1521 r. 22. czerwca w Krakowie. Zygmunt I. za nakłady, w wojnie pruskiej poniesione, uwalnia Piotra Kmitę na lat trzy od opłat ze starostwa przemyskiego	138
CXI. 1521 r. 12. lipca. Rozgraniczenie dóbr królewskich Jadownik Mokrych od Michowie Małych i Wielkich, należących do Jana Michowskiego	138
CXII. 1521 r. 13. grudnia w Piotrkowie. Zygmunt I. potwierdza Mikołajowi Kołaczkowi przywilej na młyn w Jaktorowie	143
CXIII. 1521 r. 24. grudnia w Piotrkowie. Zygmunt I. wznawia Andrzejowi Rzeszowskiemu przywilej na pobieranie myta we wsi Kopkach	143
CXIV. 1522 r. 6. stycznia w Piotrkowie. Zygmunt I. mianuje Jana Tarnowskiego kasztelanem wojnickim	145
CXV. 1522 r. 10. lipca w Wilnie. Zygmunt I. udziela Janowi Tarnowskiemu pełnomocnictwa do układania się ze stanami królestwa czeskiego i węgierskiego	146

VIII

	Strona
CXVI. 1522 r. 28. lipca w Poznaniu. Zeznanie sprzedaży wsi Szkaradowa i części w Osieczku przez Hieronima Rozdrażewskiego, na rzecz Marcina Ponieckiego	147
CXVII. 1522 r. 29. lipca w Poznaniu. Marcin Poniecki żonie swojej, Katarzynie z Siedleckich, zapisuje połowę wsi swojej Szkaradowa	148
CXVIII. 1522 r. 7. października w Sanoku. Andrzej Krzywczycki zrzuca się wsi Ruszelczyc na rzecz Piotra Kmity	149
CXIX. 1523 r. 14. lutego w Valladolid. Karol V. wznawia Piotrowi Kmicie tytuł hrabiego na Wiśniczu	150
CXX. 1523 r. 1. marca w Krakowie. Jan Konarski, biskup krakowski, zrzuca się na rzecz Piotra Kmity dworu swego w Piotrkowie	150
CXXI. 1523 r. 1. marca w Krakowie. Anna z Górków Kmicina, otrzymawszy z dóbr ojczystych i macierzystych wyposażenie, zrzuca się z tego tytułu wszelkich pretensyi na rzecz ojca swego, Łukasza Górki	151
CXXII. 1523 r. 1. marca w Krakowie. Piotr Kmita żonie swojej, Annie z Górków, zabezpiecza na wszystkich dobrach swoich 5000 złotych polskich wiana i tyleż przywianku	151
CXXIII. 1523 r. 6. maja w Krakowie. Róża Sułowska zrzuca się na rzecz Mikołaja Witowskiego wsi Porąbki Małej	152
CXXIV. 1523 r. 22. maja w Krakowie. Jan Tarnowski uznaje rozgraniczenie dóbr Jakuba Filipowskiego, Bobrownik i części Rudki Mikołaja Zakrzowskiego od wsi swojej, Komorowa	152
CXXV. 1523 r. 24. września w Krakowie. Zygmunt I. nadaje Agnieszce Beacie z Tęczyna, żonie Jana Tarnowskiego, plac w Krakowie, naprzeciw kościoła św. Jerzego położony	153
CXXVI. 1523 r. 11. października w Krakowie. Zygmunt I. udziela Krzysztofowi Szydłowieckiemu pełnomocnictwa do odnowienia dawnego i zawarcia nowego traktatu z arcyksięciem austriackim, Ferdynandem	155
CXXVII. 1523 r. 25. października w Piotrkowie. Zygmunt I. upoważnia Krzysztofa Szydłowieckiego, udającego się na zjazd z arcyksięciem austriackim, Ferdynandem i królem węgierskim, Ludwikiem, do układania się w swoim imieniu	156
CXXVIII. 1524 r. 21. stycznia w Krakowie. Zygmunt I. poleca komisarzom swoim rozgraniczyć dobra królewskie, Ropczyce i Zwięczyce od wsi Stanisława Tarnowskiego, Kolbuszowy, Weryni i t. d.	157
CXXIX. 1524 r. 30. stycznia. Rozgraniczenie dóbr królewskich Ropczyce z przyległościami, tudzież Zwięczycy i innych, należących do kasztelanii sandomierskiej, od Kolbuszowy, Weryni, Ocieki i Tuszyni, dóbr dziedzicznych Stanisława Tarnowskiego	159
CXXX. 1524 r. 2. maja w Krakowie. Zygmunt I. udziela Piotrowi Kmicie absolutorium z administracji ziemią spiską	163
CXXXI. 1524 r. 5. lipca w Krakowie. Zygmunt I. nadaje Mikołajowi Wolskiemu plac w Miedniewicach	164

CXXXII.	1524 r. 16. lipca.	List Franciszka I, króla francuskiego, do Krzysztofa Szydłowieckiego z podziękowaniem za życzliwość i gotowość do usług .	164
CXXXIII.	1525 r. 23. kwietnia.	Bracia Błazowscy sprzedają sołtysowi swemu, Stanowi, sołtystwo w swojej majątności (w Błazowie) za 30 czerwonych złotych .	165
CXXXIV.	1525 r. 21. maja w Budzie.	Kardynał Wawrzyniec, legat stolicy apostolskiej, Janowi Tarnowskiemu i Beacie Odrowążance, którzy, będąc ze sobą spokrewnieni w trzecim stopniu, nie wiedząc o tem, pobrali się, udziela absolucyi i zwalnia od cenzur duchownych .	167
CXXXV.	1525 r. 15. lipca w Krakowie.	Zygmunt I. nadaje Krzysztofowi Szydłowieckiemu starostwo łukowskie	168
CXXXVI.	1525 r. 14. września w Krakowie.	Zygmunt I. udziela Piotrowi Kmicie absolutoryum z administracyi ziemią spiską	169
CXXXVII.	1525 r. 17. listopada w Krakowie.	Zygmunt I. udziela Mikołajowi Szydłowieckiemu, podskarbiemu koronnemu, absolutoryum z dochodów i rozchodów państwowych za czas od 1522 do 1525 roku	170
CXXXVIII.	1526 r. 18. stycznia w Piotrkowie.	Zygmunt I. potwierdza zastaw wsi Łuczanowie przez Hieronima Łaskiego u Mikołaja Szydłowieckiego za 100 złotych polskich	171
CXXXIX.	1526 r. 13. września w Warszawie.	Zygmunt I. potwierdza sprzedaż połowy wsi Drzewicza przez Stanisława i Macieja, dziedziców tamtejszych, na rzecz Mikołaja Wolskiego	173
CXL.	1526 r. 18. września w Sochaczowie.	Jakób Kałęcki sprzedaje Mikołajowi Wolskiemu część swoją w Drzewiczu za 55 kóp groszy polskich	173
CXLI.	1526 r. 9. października w Sochaczowie.	Jan Nykowicz z żoną swoją, Anną, sprzedają Mikołajowi Wolskiemu część swoją w Drzewiczu	174
CXLII.	1526 r. 11. października w Krakowie.	Zofia z Tarnowskich Ligęzina, kwituje brata swego, Jana Tarnowskiego, z wyposażenia jej dobrami ojczystymi i macierzystymi	175
CXLIII.	1526 r. 8. grudnia w Krakowie.	Zygmunt I. potwierdza tymczasowy testament Stanisława Gorskiego, którym tenże Krzysztofowi Szydłowieckiemu zapisuje cały swój majątek z warunkiem, aby takowy przechodził zawsze po mieczu w rodzinach Odrowążów i z nimi spokrewnionych, w razie zaś ich wymarcia, aby został własnością klasztoru mogińskiego	176
CXLIV.	1527 r. 20. lutego w St. Germain	Franciszek, król francuski, poleca Krzysztofowi Szydłowieckiemu posła swego, Antoniego Rinconiego	179
CXLV.	1527 r. 22. lutego w Ostrzehomiu.	Jan Zapolya, król węgierski, wyznacza Krzysztofowi Szydłowieckiemu 1000 złotych rocznej dożywotniej pensyi	180
CXLVI.	1527 r. 20. marca w Krakowie.	Zygmunt I. poddaje szlachtę powiatu stryjskiego wyłącznej jurysdykcyi starosty przemyskiego	180
CXLVII.	1527 r. 26. marca w Krakowie.	Zygmunt I. mianuje Piotra Kmitę kasztelanem wojnickim	182
CXLVIII.	1527 r. 26. marca w Krakowie.	Zygmunt I. kwituje Piotra Kmitę z administracyi ziemią spiską	182

	Strona
CXLIX. 1527 r. 29. marca w Krakowie. Piotr Kmita zrzeka się procesu dalszego o sumę 20.000 złotych polskich z sukcesorami Jarosława z Kurozwęk na rzecz Jarosława Łaskiego	183
CL. 1527 r. 29. marca w Krakowie. Jarosław Łaski kwituje Piotra Kmitę z opieki nad Anną i Barbarą z Kurozwęk	183
CLI. 1527 r. 16. maja w St. Germain. Franciszek I. uprasza Szydłowieckiego o popieranie posła swego, Antoniego Rinconi'ego, u króla Zygmunta	184
CLII. 1527 r. 18. maja w Wrocławiu. List arcyksięcia austriackiego, Ferdynanda, do Krzysztofa Szydłowieckiego z prośbą o zupełne zaufanie kancelarzowi jego, Leonardowi Harrachowi, którego posyła na zjazd do Ołomuńca	185
CLIII. 1527 r. 21. maja w Budzie. Jan Zapolya udziela posłom swoim pełnomocnictwa do zawarcia pokoju z posłami króla czeskiego, Ferdynanda	186
CLIV. 1527 r. 25. maja w Krakowie. Zygmunt I. poleca komisarzom swoim rozgraniczyć dobra królewskie Oryszów i Kaski od Drzewicza, należącego do Mikołaja Wolskiego	187
CLV. 1527 r. 25. maja. Jan Zapolya nadaje Krzysztofowi Szydłowieckiemu zamek Munkacz, na prawach zastawnych, w sumie 20.000 złotych węgierskich	188
CLVI. 1527 r. 31. maja w Krakowie. Zygmunt I. zatwierdza Spytka Tarnowskiego i jego poddanych w używalności lasów dóbr starostwa sandomierskiego, przyległych do wsi jego Wielowśi, Trześni, Sielca, Dzikowa i Borowej	189
CLVII. 1527 r. 5. czerwca w Ołomuńcu. Krzysztof Szydłowiecki zeznaje, iż król Ferdynand, za starania około pozyskania korony węgierskiej, ofiarował mu gotówką 40.000 i 5.000 złotych rocznej dożywotniej pensyi	192
CLVIII. 1527 r. 6. czerwca. Rozgraniczenie dóbr królewskich Oryszowa, Kozłowic i Kasek od Drzewicza, wsi dziedzicznej Mikołaja Wolskiego	193
CLIX. 1527 r. 27. czerwca w Wiedniu. Król Ferdynand dziękuje Krzysztofowi Szydłowieckiemu za dotychczasowe usługi i ofiarowuje mu 50.000 złotych gotówką, a 10.000 złotych rocznej dożywotniej pensyi, gdyby skłonił Jana Zapolyę do zrzeczenia się korony węgierskiej	194
CLX. 1527 r. 27. czerwca w Krakowie. Zygmunt I. pozwala Janowi Morsztynowi, burmistrzowi krakowskiemu, sprowadzać wodę kanałami z Prądnika do stawów w majątności jego Piaskach	195
CLXI. 1527 r. 28. czerwca w Wiedniu. Leonard Harrach, zawiadamiając Krzysztofa Szydłowieckiego o przygotowaniach Ferdynanda do wojny z Janem Zapolyą, prosi, aby za pośrednictwem króla Zygmunta skłonił go do zrzeczenia się korony węgierskiej i tym sposobem wojnie zapobiegł	197
CLXII. 1527 r. 5. sierpnia w Krakowie. Zygmunt I. pozwala Piotrowi Kmicie wykupić od Kaspra Dołuskiego dobra Tytową Wolę i Czerniawę	198

	Strona
CLXIII. 1527 r. 16. sierpnia w obozie koło Zentfalwy. Jan Zapolya oddaje Krzysztofowi Szydłowieckiemu w zastaw zamek Gewuncz w zamian za miasto Munkacz	198
CLXIV. 1527 r. 16. sierpnia w obozie koło Zentfalwy. Jan Zapolya poleca mieszkańcom miasta Gewuncz, aby Krzysztofa Szydłowieckiego uważali za swego pana i nie odmawiali mu posłuszeństwa	199
CLXV. 1527 r. 12. września. Rozgraniczenie dóbr królewskich Oryszowa i Kasek od wsi Drzewicza, należącego do Mikołaja Wolskiego	200
CLXVI. 1527 r. przed 30. września. Rozgraniczenie dóbr królewskich Bochni od Kurowa, należącego do Piotra Kmity	201
CLXVII. 1527 r. 27. grudnia w Piotrkowie. Zygmunt I. potwierdza rozgraniczenie dóbr królewskich Oryszowa i Kasek od wsi dziedzicznej Mikołaja Wolskiego, Drzewicza	202
CLXVIII. 1527 r. w Kościaniu. Marcin Poniecki zastawia u Stanisława Włodzickiego wieś swoją Szkaradowo za 88 grzywien	202
CLXIX. 1528 r. 14. stycznia w Piotrkowie. Zygmunt I. nadaje Mikołajowi Wolskiemu dobra Oryszów i Miedniewice, wraz z młynem, zwanym Kołaczkiem	204
CLXX. 1528 r. 14. stycznia w Piotrkowie. Zygmunt I. pozwala Mikołajowi Wolskiemu połączyć wójtowstwo w Woli Miedniewskiej z wójtowstwem w Wiskitkach Starych i trzymać je w sumie 100 kóp groszy polskich	205
CLXXI. 1528 r. 14. stycznia w Piotrkowie. Zygmunt I. zatwierdza Mikołaja Wolskiego i jego żonę w dożywotnim posiadaniu wójtowstwa w Woli Miedniewskiej i Starych Wiskitkach	206
CLXXII. 1528 r. 19. lutego w Piotrkowie. Piotr Kmita zastawia u Jakuba Kobyleńskiego miasteczko Babice	206
CLXXIII. 1528 r. 19. lutego w Piotrkowie. Jakób Kobyleński zabezpiecza posag swej żony, Anny Kmicianki, na swoich dobrach	207
CLXXIV. 1528 r. 22. lutego w Radomiu. Zygmunt I. pozwala Piotrowi Kmicie wykupić z zastawu wszystkie dobra królewskie w ziemi przemyskiej	207
CLXXV. 1528 r. 1. marca w Radomiu. Zygmunt I. ustępuje Piotrowi Kmicie prawa patronatu w niektórych dobrach królewskich	208
CLXXVI. 1528 r. 1. marca w Radomiu. Zygmunt I. pozwala Piotrowi Kmicie wykupić z zastawu różne dobra królewskie w powiecie przemyskim	208
CLXXVII. 1528 r. 30. marca w Czchowie. Sprawa Jana Czerneho przeciwko Szczepanowskiemu o granice między Mokrzyskami, a Szczepanowem	209
CLXXVIII. 1528 r. 4. maja. Rozgraniczenie dóbr królewskich Tuszowa i Jaślan od majątności Stanisława Mieleckiego, miasteczka Mielca i wsi Wojsławia, Cyranowej Woli, Chorzelowa, Chrzastowa i t. d.	209
CLXXIX. 1528 r. 7. maja. Rozgraniczenie wsi królewskich Pławia i Woli Pławskiej od dóbr Stanisława Mieleckiego, Brzyścia, Chrzastowa, Woli Chrzastowskiej i Tuszowa	213
CLXXX. 1528 r. 8. czerwca w Krakowie. Urząd ziemski krakowski potwierdza sprzedaż wsi Woli przez Andrzeja Krezę na rzecz Andrzeja Gomolca	216

	Strona
CLXXXI. 1528 r. 10. lipca w Przemyślu. Tomasz z Grodziska, kanonik przemyski, pozwala Piotrowi Kmicie obsadzić prebendę w Czesowie	218
CLXXXII. 1528 r. 11. sierpnia w Tarnowie. Jan Zapolya poleca Krzysztofowi Szydłowieckiemu posła swego, biskupa Stefana Broderyka, do poufnego z nim traktowania	218
CLXXXIII. 1528 r. 12. sierpnia w Tarnowie. Jan Zapolya nadaje Krzysztofowi Szydłowieckiemu zamek Szaroszpatak z przyległościami	219
CLXXXIV. 1528 r. 12. sierpnia w Tarnowie. Jan Zapolya zastawia u Krzysztofa Szydłowieckiego zamek spiski z przyległościami za 15.000 złotych polskich i węgierskich	220
CLXXXV. 1528 r. 15. września w Pradze. Król Ferdynand poleca Krzysztofowi Szydłowieckiemu mieszczanina krakowskiego, Cotzera, jako swego zaufanego	221
CLXXXVI. 1528 r. 29. września w Tarnowie. Jan Zapolya, wywdzięczając się obywatelom tarnowskim za doznaną gościnność, uwalnia ich od opłaty cła przywozowego i wywozowego na komorach węgierskich rocznie do wysokości 500 złotych	222
CLXXXVII. 1528 r. 13. października. Krzysztof Szydłowiecki zeznaje, iż mu król Ferdynand wyznaczył 600 złotych węgierskich rocznej pensyi	224
CLXXXVIII. 1528 r. 18. listopada w Piotrkowie. Anna Kobyleńska kwituje Piotra Kmitę z wyposażenia jej majątkiem ojczystym i macierzystym	225
CLXXXIX. 1529 r. 11. stycznia w Tyńcu. Opat tyniecki nadaje Piotrowi Kmicie dożywociem dobra klasztorne	225
CXC. 1529 r. 21. marca w Wilnie. Zygmunt I. wyznacza komisarzy do rozgraniczenia wsi »Laski« od Gojanowa	226
CXCI. 1529 r. 29. marca w Blesis. Franciszek I., król francuski, uprasza Krzysztofa Szydłowieckiego o względy dla posła swego, Rinconi'ego	226
CXCII. 1529 r. 17. kwietnia w Krakowie. Piotr, biskup krakowski, mianuje Wojciecha z Wrocławia proboszczem w Porębie	227
CXCIII. 1529 r. 11. czerwca w Krakowie. Pokwitowanie, dane Kmicie, z administracyi ziemią spiską	227
CXCIV. 1529 r. 9. sierpnia w Wilnie. Zygmunt I. potwierdza rozgraniczenie dóbr królewskich od majątności Stanisława Mieleckiego	228
CXCV. 1530 r. 4. stycznia w Piotrkowie. Zygmunt I. zapewnia Annie Kobyleńskiej dożywocie na wsi Jadownikach i Maszkienicach	228
CXCVI. 1530 r. 13. stycznia w Piotrkowie Zygmunt I. mianuje Piotra Kmitę marszałkiem wielkim koronnym	229
CXCVII. 1530 r. 17. stycznia w Piotrkowie. Jan Łaski potwierdza testament Jakóba Kobyleńskiego	229
CXCVIII. 1530 r. 25. stycznia w Przemyślu. Katarzyna Stadnicka kwituje Piotra Kmitę z wypłacenia jej posagu	230
CXCIX. 1530 r. 5. marca w Krakowie. Wyrok królewski z oznaczeniem drogi dla wołów i towarów, sprowadzanych z Rusi, Podola, Wołynia i Wołoszczyzny do Polski	230

XIII

Strona

CC.	1530 r.	26. marca	w Krakowie. Zygmunt I. przyrzeka stanom królestwa, iż pomimo wyboru Zygmunta Augusta królem bez zwołania sejmiku elekcyjnego, zwyczaj ten nie ma być nigdy zaniechanym	232
CCI.	1530 r.	28. marca	w Krakowie. Królowa Bona przyrzeka stanom Rzeczypospolitej, iż obrany królem Zygmunt August, doszedłszy do pełnoletności, złoży przysięgę na zachowanie wszystkich praw i przywilejów	233
CCII.	1530 r.	5. kwietnia	w Krakowie. Zygmunt I. pozwala Janowi Tarnowskiemu wykupić z zastawu starostwo sądeckie od Piotra Odnowskiego	234
CCIII.	1530 r.	5. kwietnia	w Krakowie. Zygmunt I. zawiadamiając Piotra Odnowskiego o mającem nastąpić wykupnie od niego starostwa sądeckiego, poleca mu stawić się przed komisarzami, do tej sprawy wyznaczonymi	236
CCIV.	1530 r.	5. kwietnia	w Krakowie. Zygmunt I. wyznacza komisarzy do wykupna starostwa sądeckiego od Piotra Odnowskiego	237
CCV.	1530 r.	2. maja	w Kościaniu. Katarzyna Poniecka mężowi swemu, Marcinowi, zapisuje swój posag w sumie 50 złotych węgierskich	238
CCVI.	1530 r.	9. maja	w Krakowie. Zygmunt I. poddaje powiat samborski wyłącznej jurysdykcji starosty przemyskiego	239
CCVII.	1530 r.	9. maja	w Krakowie. Zygmunt I. poddaje Jana Auktusa i Jerzego z Paniowa, starostów żydaczowskich, jurysdykcji starosty przemyskiego	240
CCVIII.	1530 r.	9. maja	w Krakowie. Zygmunt I. poświadcza, iż Jan Tarnowski żonie swojej, Zofii z Szydłowieckich, zabezpieczył na wszystkich dobrach swoich 4600 złotych polskich wiana i tyleż przywianku	241
CCIX.	1530 r.	9. czerwca	w Krakowie. Zygmunt I. potwierdza rozgraniczenie dóbr królewskich, należących do starostwa sandomierskiego, od majątności Stanisława Mieleckiego	244
CCX.	1530 r.	20. czerwca	w Przemyślu. Śledztwo w sprawie uszkodzenia aktów grodzkich przemyskich	245
CCXI.	1530 r.	19. sierpnia	w Krakowie. Zygmunt I. potwierdza zastaw kamienicy i domu w Krakowie przez Hieronima i Annę z Kurozwęk Łaskich u Mikołaja Szydłowieckiego za 3000 złotych polskich	245
CCXII.	1530 r.	15. listopada	w Przemyślu. Felicjana Grochowska zrzeka się części swojej w Siedliskach na rzecz Piotra Kmity	248
CCXIII.	1531 r.	3. stycznia	w Piotrkowie. Zygmunt I. nadaje Janowi Tarnowskiemu 15 wsi na Pokuciu, po zdrajcach, którzy przeszli na stronę wojewody mołdawskiego	249
CCXIV.	1531 r.	7. stycznia	w Piotrkowie. Zygmunt I. nadaje Łysakowskim wójtowstwo w Sądowej Wiszni	251
CCXV.	1531 r.	7. stycznia	w Piotrkowie. Zygmunt I. zachowuje Łysakowskich w dożywotnim posiadaniu wsi Boratyna	252

XIV

	Strona
CCXXVI. 1531 r. 30. stycznia w Czehowie. Stanisław Wróblewski sprzedaje Piotrowi Kmicie części swoje w Nieszkowicach i Uściu Solnem	252
CCXXVII. 1531 r. 8. lutego w Krakowie. Piotr i Anna z Górków Kmitowie zapewniają sobie nawzajem dożywocie	253
CCXXVIII. 1531 r. 9. lutego w Krakowie. Anna Wróblewska kwituje Piotra Kmitę z wypła- cenia jej posagu, na Nieszkowicach i Uściu zabezpieczonego	253
CCXXIX. 1531 r. 11. lutego w Krakowie. Zygmunt I. zapewnia Piotra i Annę Kmitów w do- żywotniem posiadaniu starostwa kolskiego	254
CCXXX. 1531 r. 14. marca w Przemyślu. Stanisław Kmita zrzeka się 500 złotych polskich na rzecz Anny Kobyleńskiej	254
CCXXXI. 1531 r. 14. marca w Przemyślu. Anna Barzyna kwituje Stanisława Kmitę z wy- posażenia jej majątkiem ojczystym i macierzystym	255
CCXXXII. 1531 r. 3. kwietnia w Bernie. Ferdynand, król czeski, wyznacza Krzysztofowi Szydłowieckiemu roczną pensją 400 złotych	255
CCXXXIII. 1531 r. 14. kwietnia w Krakowie. Zygmunt I. potwierdza zrzeczenie się wszelkich praw do Mikołajowa i Zgłobic przez Jana Mikołajewskiego na rzecz Mikołaja Chotowskiego	256
CCXXXIV. 1531 r. 11. maja w Krakowie. Zygmunt I. nadaje Janowi Laskowskiemu wójtostwo w Tytovej Woli	258
CCXXXV. 1531 r. 13. i 14. maja w Krakowie. Pokwitowanie, dane Kmicie z dochodów i administracyi ziemi spiskiej	258
CCXXXVI. 1531 r. 17. lipca. Andrzej Grabani kwituje Aleksandra Kmitę z odebrania 248 zło- tych polskich	259
CCXXXVII. 1531 r. 5. września w Przemyślu. Katarzyna Czaszyńska zrzeka się na rzecz Piotra Kmity dóbr swoich Mokrzean	259
CCXXXVIII. 1531 r. 15. września w Krakowie. Zygmunt I. pozwala Piotrowi Kmicie wykupić dobra królewskie Maszkienice i Jadowniki	260
CCXXXIX. 1532 r. 22. stycznia w Krakowie. Zygmunt I. potwierdza Mikołajowi Wolskiemu przy- wilej na młyn Kołaczek	260
CCXXXX. 1532 r. 16. lutego w Krakowie. Zygmunt I. nadaje Janowi Tarnowskiemu majątek ruchomy i nieruchomy po zmarłym we Lwowie Hanuszu Pusz- karzu	261
CCXXXI. 1532 r. 29. lutego w Krakowie. Zygmunt I. potwierdza zrzeczenie się kamienicy w Krakowie przez Annę z Tęczyńskich Szydłowiecką na rzecz Krzysztofa Szydłowieckiego	262
CCXXXII. 1532 r. 3. marca w Krakowie. Zygmunt I. mianuje Piotra Kmitę kasztelanem san- domierskim	263
CCXXXIII. 1532 r. 4. marca w Krakowie. Zygmunt I. pozwala Kmicie zamianować dowódcę zamku w Medyce	264
CCXXXIV. 1532 r. 8. marca w Krakowie. Zygmunt I. potwierdza darowiznę kamienicy w Kra- kowie przez Krzysztofa Szydłowieckiego na rzecz Jana Tarnow- skiego	264
CCXXXV. 1532 r. 26. kwietnia w Krakowie. Sprawa Piotra Kmity z Kobyleńskimi o sumy, na Jadownikach i Maszkienicach zabezpieczone	266

XV

	Strona
CCXXXVI. 1532 r. 8. maja w Krakowie. Zygmunt I. nadaje Piotrowi Kmicie wieś Łotatniki	266
CCXXXVII. 1532 r. 17. czerwca w Krakowie. Pokwitowanie, dane Piotrowi Kmicie z administracyi ziemią spiską	267
CCXXXVIII. 1532 r. 22. lipca w Krakowie. Zygmunt I. potwierdza rozgraniczenie wsi Jaktorowa od młyna Kończaka	267
CCXXXIX. 1532 r. 1. sierpnia w Krakowie. Zygmunt I. pozwala Elżbiecie Śladkowskiej nabyć wójtostwo w Szymanowie	268
CCXL. 1532 r. 1. października w Krakowie. Sprawa Piotra Kmitę z Kobyleńskimi o dobra królewskie Maszkienice i Jadowniki	268
CCXLI. 1532 r. 29. października w Krakowie. Zygmunt I. potwierdza, iż Krzysztof Szydłowiecki, żonie swojej, Zofii z Targowiska, zabezpieczył na dobrach swoich 2400 złotych polskich wiana i tyleż przywianku	269
CCXLII. 1532 r. 31. października w Krakowie. Zygmunt I. pozwala Piotrowi Kmicie wykupić wieś Boratyn od Łysakowskich	270
CCXLIII. 1532 r. 9. listopada w Krakowie. Mikołaj Odnowski kwituje Piotra Kmitę z sumy 3000 złotych polskich	271
CCXLIV. 1533 r. 12. marca w Krakowie. Sprawa Anny Barzyny i Piotra Kmitę z Kobyleńskimi o pewne sumy	271
CCXLV. 1533 r. 23. marca w Krakowie. Zygmunt I. mianuje Piotra Kmitę starostą krakowskim	272
CCXLVI. 1533 r. 3. maja w Krakowie. Pokwitowanie, dane Piotrowi Kmicie z administracyi ziemią spiską	272
CCXLVII. 1533 r. 7. maja w Krakowie. Róża Sułowska sprzedaje część swoją w Porąbce Małej Mikołajowi Witowskiemu	273
CCXLVIII. 1533 r. 12. maja w Krakowie. Andrzej Barzy, żonie swojej, Annie, zabezpiecza na dobrach swoich 600 złotych polskich posagu	273
CCXLIX. 1533 r. 25. maja w Krakowie. Zygmunt I. wyznacza komisarzy do rozgraniczenia dóbr królewskich Pierzchowic od dóbr Kmitę, Gierczyc	274
CCL. 1533 r. 22. października. Rozgraniczenie dóbr królewskich Siedleca od dóbr Piotra Kmitę, Gierczyc z przyległościami	274
CCLI. 1533 r. 23. października. Rozgraniczenie dóbr królewskich Pierzchowic od Gierczyc i Nieszkowie, należących do Piotra Kmitę	275
CCLII. 1534 r. 30. kwietnia w Brześciu. Zygmunt I. pozwala Piotrowi Kmicie wykupić wieś Pobiednik od Stanisława Czuryły	277
CCLIII. 1534 r. 9. maja w Staniątkach. Benedyktynki z Staniątek nadają Piotrowi Kmicie łąki i pastwiska w Tropiszowie	278
CCLIV. 1534 r. 12. sierpnia w Wilnie. Zygmunt I. oddaje Piotrowi Kmicie miasto Sądową Wisznę w administracyą	278
CCLV. 1534 r. 13. grudnia w Piotrkowie. Zebrani na sejmie piotrkowskim senatorowie i posłowie, z upoważnienia królewskiego przejrzałą korekturę, albo raczej nowe prawa, jednogłośnie odrzucają	279
CCLVI. 1535 r. 13. stycznia w Wilnie. Zygmunt I. nadaje Piotrowi Kmicie wieś Podhorodyszcze	280

CCLVII.	1535 r. 27. stycznia	w Miechowie. Kanonicy miechowski mianują Piotra Kmitę swoim protektorem i nadają mu dożywociem wieś Michałowice	280
CCLVIII.	1535 r. 13. marca	w Wilnie. Zygmunt I. wyznacza komisarzy do rozgraniczenia dóbr Winiar od Grajowa	281
CCLIX.	1535 r. 15. marca	w Czehowie. Prokop Hebda sprzedaje Piotrowi Kmicie dobra swoje Tropie, Będzieszynę i Wyrzyska	281
CCLX.	1535 r. 31. maja	w Krakowie. Katarzyna Nazarkówna zrzeka się praw swoich do Porąbki Małej na rzecz Piotra Kmitę	282
CCLXI.	1535 r. 6. sierpnia	w Rzymie. Papież Paweł III. udziela Janowi Tarnowskiemu zupełnego odpustu, ilekroć walczyć będzie z niewiernymi i pozwala mu całować ewangelią w czasie mszy św.	282
CCLXII.	1535 r. 13. sierpnia	w Krakowie. Zygmunt I. potwierdza rozgraniczenie dóbr królewskich Pierzchowiec od Gierzycy i Nieszkowic, należących do Piotra Kmitę	283
CCLXIII.	1535 r. 14. sierpnia.	Zygmunt I. kwituje Piotra Kmitę z administracji ziemią spiską	284
CCLXIV.	1535 r. 28. września	w Krakowie. Zygmunt I. nadaje Piotrowi Kmicie wsie: Kłodnicę, Wolę, Dolhołukę, Monasterzec i Uliczno	284
CCLXV.	1535 r. 3. października	w Krakowie. Ugoda Andrzeja i Jana Tęczyńskich z Piotrem Kmitą	285
CCLXVI.	1535 r. 3. października	w Krakowie. Zygmunt I. z powodu wykupna starostwa przemyskiego wyznacza zeń Piotrowi Kmicie pensyą	285
CCLXVII.	1535 r. 4. października	w Krakowie. Zygmunt I. udziela Piotrowi Kmicie prawa patronatu w Mościskach	286
CCLXVIII.	1535 r. 20. października.	Zygmunt I. mianuje Piotra Kmitę wojewodą sandomierskim	286
CCLXIX.	1535 r. 6. grudnia	w Piotrkowie. Senatorowie koronni wnoszą do Piotra Kmitę instancją za Skorutą	287
CCLXX.	1536 r. 18. stycznia	w Przemyślu. Piotr Kmita zapisuje Waskowi Bratkowskiemu wieś Podhorce	287
CCLXXI.	1536 r. 15. marca	w Wilnie. Zygmunt I. mianuje Piotra Kmitę wojewodą krakowskim	288
CCLXXII.	1536 r. 28. czerwca	w Krakowie. Benedyktyni tynieccy zrzekają się na rzecz Kmitę prawa patronatu we wsi Łapczycy	288
CCLXXIII.	1536 r. we Lwowie.	Mikołaj Odnowski kwituje Piotra Kmitę z wypłacenia 2000 złotych polskich, zabezpieczonych na wsi Olszanicy	289
CCLXXIV.	1537 r. 24. stycznia	w Krakowie. Zygmunt I. kwituje Piotra Kmitę z administracji ziemią spiską	289
CCLXXV.	1537 r. 29. stycznia	w Czehowie. Stanisław Wróblewski zrzeka się praw swoich do wsi Nieszkowic Wielkich na rzecz Piotra Kmitę	290
CCLXXVI.	1537 r. 17. lutego	w Krakowie. Zygmunt I. potwierdza zrzeczenie się Jana Tarnowskiego oprawy po matce, Barbarze z Tęczyńskich, na rzecz ojca swego, Jana, kasztelana krakowskiego	290

XVII

	Strona
CCLXXVII. 1537 r. 24. lutego w Krakowie. Zygmunt I. nadaje Mikołajowi Wolskiemu ziemię pod staw we wsi Kaskach, nad rzeką Gagoliną	291
CCLXXVIII. 1537 r. 6. kwietnia w Krakowie. Zygmunt I. mianuje Stanisława Kmitę wojewodą bełskim	292
CCLXXIX. 1537 r. 4. lipca w Krakowie. Zygmunt I. poleca żydom krakowskim, aby wszelkie opłaty i podatki oddawali trzem seniorom, z każdej synagogi wybranym, od czego jednak mają być wolne służebnice Bony, Chwałka i Estera	292
CCLXXX. 1537 r. 27. sierpnia we Lwowie. Zygmunt I. postanawia, iż żydzi krakowscy mają płacić podatki podług dawnego oszacowania, sprawę zaś budowy drugiej synagogi pozostawia tamtejszemu wojewodzie	294
CCLXXXI. 1537 r. 30. sierpnia we Lwowie. Zygmunt I. poleca żydom krakowskim, aby się nie wyłamywali z pod władzy swego wojewody, Piotra Kmity	295
CCLXXXII. 1537 r. 16. września w Jarosławiu. Zygmunt I. nadaje Piotrowi Kmicie wójtowstwo w Sądowej Wiszni	296
CCLXXXIII. 1537 r. 3. października w Sądowej Wiszni. Oszacowanie wójtowstwa w Sądowej Wiszni	297
CCLXXXIV. 1537 r. 5. listopada w Goślinie. Mikołaj Potulicki wznawia Janowi Bankowi przywilej na wójtowstwo w Goślinie Kościelnej	297
CCLXXXV. 1538 r. 15. maja w Krakowie. Zygmunt I. kwituje Piotra Kmitę z administracji ziemią spiską	299
CCLXXXVI. 1538 r. 1. lipca w Krakowie. Zygmunt I. udziela Janowi Tarnowskiemu prawa prezenty (raz tylko) jednej kanonii przy kościele katedralnym lwowskim i przemyskim	299
CCLXXXVII. 1538 r. 4. lipca w Krakowie. Zygmunt I. udziela Janowi Tarnowskiemu pełnomocnictwa do zawarcia pokoju z posłami hospodara wołoskiego	300
CCLXXXVIII. 1539 r. 24. marca w Krakowie. Zygmunt I. kwituje Piotra Kmitę z dochodów i rozchodów starostwa spiskiego	301
CCLXXXIX. 1539 r. 23. czerweca w Krakowie. Zygmunt I. pozwala Janowi Tarnowskiemu wykupić wieś Januszewice od Januszewskiego	302
CCXC. 1539 r. 7. lipca w Pilźnie. Urząd ziemski sandomierski poświadcza, iż Wincenty Broniowski Jana Tarnowskiego z opieki pokwitował	303
CCXCI. 1539 r. 18. sierpnia w Krakowie. Zygmunt I. nadaje Janowi Tarnowskiemu, kasztelanowi krakowskiemu, dobra Krakowiec, Lubinie i Sarny, w ziemi przemyskiej i Nahaczów, w powiecie lubaczowskim :	304
CCXCII. 1539 r. 20. września w Krakowie. Zygmunt I. potwierdza zrzeczenie się wójtowstwa w Sądowej Wiszni przez Piotra Kmitę na rzecz Czuryły	305
CCXCIII. 1539 r. 22. września w Krakowie. Zygmunt I. nadaje Piotrowi Kmicie wójtowstwo w Sądowej Wiszni	305
CCXCIV. 1539 r. 24. września w Krakowie. Urząd ziemski krakowski poświadcza, iż Stanisław Rzeszowski, dzierżawca dóbr królewskich Izbicy, Ostrzycy	

XVIII

	Strona
	i Mchów, zrzekł się dalszej dzierżawy tychże dóbr na rzecz Jana Tarnowskiego 306
CCXCV. 1539 r. 6. października w Krakowie. Stanisław Czerny zrzeka się dóbr swoich Brzeska i Pomianowy z przyległościami na rzecz króla Zygmunta I.	309
CCXCVI. 1540 r. 16. marca w Krakowie. Zygmunt I. zatwierdza Jana Tarnowskiego opiekunem dzieci Jana Szczepickiego	310
CCXCVII. 1540 r. 10. kwietnia w Krakowie. Zygmunt I. kwituje Piotra Kmitę z administracji ziemią spiską	311
CCXCVIII. 1530 r. 7. maja w Miechowie. Kanonicy miechowski nadają Piotrowi Kmicie dożywociem wieś Michałowice	311
CCXCIX. 1540 r. 1. czerwca w Sandomierzu. Paweł z Kołaczkowic wyznacza dla żony i dzieci swoich opiekunów w osobie Jana Tarnowskiego i Jana Mieleckiego	312
CCC. 1540 r. 1. czerwca w Sandomierzu. Urząd ziemski sandomierski potwierdza zamianę domów w Sandomierzu między Janem Tarnowskim, a Janem z Pacanowa i Jabubem z Szadka	314
CCCI. 1540 r. 14. czerwca w Opocznie. Jan Strasz z Zakrzowa zastawia u Wojciecha Bielińskiego dobra swoje Zakrzów, Jeżów i Sobień	316
CCCII. 1540 r. 3. lipca w Wilnie. Zygmunt I. nadaje Janowi Tarnowskiemu za usługi wojenne przeciwko Wołoszy dobra Gaje i Wodniki, w ziemi lwowskiej położone	316
CCCIII. 1540 r. 30. lipca w Koprzywnicy. Cystersi koprzywnicy zrzekają się w imieniu swego zakonu prawa patronatu do kościoła Wszystkich Świętych w Koprzywnicy i św. Stanisława we wsi Zręczycach na rzecz Jana Tarnowskiego i Stanisława Niedrwickiego	319
CCCIV. 1540 r. 4. października w Pradze. Ferdynand, król czeski, zastawia u Karola Dubańskiego państwo Raudnickie za 10.750 kóp groszy czeskich i pozwala tamże odbudować zamek, młyn i most	321
CCCV. 1541 r. 10. stycznia w Krakowie. Katarzyna Wiatkowska - Żegocina kwituje Jana Tarnowskiego z wypłacenia sumy 600 złotych polskich, nie-dopłaconej Stanisławowi Czechowskiemu i zabezpiecza ją na rzecz żony jego, Katarzyny i dzieci ich na wsi Grabnie	325
CCCVI. 1541 r. 18. stycznia w Sandomierzu. Zeznanie działu dóbr między braćmi, Janem i Kasprem Szczepickimi	328
CCCVII. 1541 r. 31. stycznia w Czehowie. Marcin Strzelecki zrzeka się praw swoich do wsi Dobrociesza i Kątów na rzecz Gabryela Zborowskiego	329
CCCVIII. 1541 r. 9. marca w Wiewiórcie. Jan Tarnowski pozwala Hieronimowi Rozembarowskiemu wykupić wójtowstwo w Łękawicy od sukcesorów Mikołaja Zakrzowskiego	330
CCCIX. 1541 r. 4. lipca w Czehowie. Anna Strzelecka unieważnia wszelkie zapisy, przez męża na rzecz jej poczynione	331

XIX

	Strona
CCCX. 1541 r. 12. lipca w Przemyślu. Piotr Kmita zabezpiecza posag żony swojej, Barbary Herburtówny, na dobrach swoich, w województwie ruskiem położonych	331
CCCXI. 1541 r. 29. sierpnia w Gorliczynie. Mikołaj Bolestraszycki mianuje Jana Tarnowskiego opiekunem swoich dzieci	332
CCCXII. 1541 r. 12. grudnia w Wilnie. Zygmunt I. mianuje Mojżesza Fiszla z Krakowa i Szachnę z Lublina, doktorów prawa hebrajskiego, seniorami żydowskimi dla Małopolski	334
CCCXIII. 1542 r. 15. stycznia w Pradze. Ferdynand, król czeski, pozwala Karolowi Dubańskiemu użyć z dochodów państwa raudnickiego 500 kóp groszy czeskich na poprawę zamku tamtejszego	337
CCCXIV. 1542 r. 12. maja w Krakowie. Przyłączenie kościoła w Skrzyszowie, wraz z jego dochodami do wikaryi tarnowskiej kolegiaty	338
CCCXV. 1542 r. 11. sierpnia w Krakowie. Zygmunt I. kwituje Piotra Kmitę z administracji ziemią spiską	344
CCCXVI. 1543 r. 17. maja w Krakowie. Zygmunt I. pozwala Janowi Tarnowskiemu na czas nieograniczony udać się za granicę, uwalniając go równocześnie od wszelkich zajęć i obowiązków publicznych, do jego urzędów przywiązanych	344
CCCXVII. 1543 r. 31. maja w Krakowie. Zygmunt I. kwituje Piotra Kmitę z administracji starostwa krakowskiego	346
CCCXVIII. 1543 r. 23. sierpnia w Błóżwi. Dział dóbr ojczystych między Piotrem, Stanisławem, Andrzejem i Erazmem Barzymi	346
CCCXIX. 1543 r. 8. października w Kościaniu. Urząd ziemski poznański poświadcza, iż odbyło się publiczne, przez woźnego wywołanie wsi Szkaradowa, należącej do Marcina Ponieckiego i że do tejże nikt sobie prawa nie rościł	347
CCCXX. 1543 r. 30. listopada. Woldrzych Dubański zastawia państwo Raudnickie u Jana i Jana Krzysztofa Tarnowskich	348
CCCXXI. 1543 r. 24. grudnia w Wielowsi. Zygmunt I. pozwala wsi Zakrzów, należącej do Spytka Tarnowskiego, korzystać z lasów dóbr królewskich, Mokrzyszowa i Sokolnik	351
CCCXXII. 1544 r. 11. marca w Piotrkowie. Zygmunt I. wyznacza komisarzy do rozgraniczenia wsi królewskiej, Królówki od dóbr Piotra Kmity, Leksandrowy i Połomia	353
CCCXXIII. 1544 r. 12. marca w Piotrkowie. Zygmunt I. poleca magistratowi Szczepreszyskiemu, aby byli pomocnymi komisarzom, których wysyła dla zbadania dróg, wiodących z Przemyśla do Szczepreszyna i Lublina	353
CCCXXIV. 1544 r. 1. czerwca w Krakowie. Piotr Kmita wydzierżawia starostwo kolskie Stanisławowi Wilkowskiemu	354
CCCXXV. 1544 r. 29. czerwca w Brześciu. Jan z Ocieszyna, podkomorzy krakowski, upoważnia Fryderyka Łapkę do rozgraniczenia dóbr Królówki od Leksandrowy i Połomia	355

	Strona
CCCXXVI. 1544 r. 4. lipca w Krakowie. Pozew komisarski przeciwko Sewerynowi Bonerowi w sprawie granicznej między dobrami, Królówką, a Leksandrową i Połomiem	356
CCCXXVII. 1544 r. 22. lipca w Pradze. Ferdynand, król czeski, odsądza Woldrzycha Dubańskiego od Raudnicy, przyznając ją Janowi Krzysztofowi Tarnowskiemu	357
CCCXXVIII. 1544 r. 24. lipca. Rozgraniczenie dóbr królewskich, Królówki od wsi dziedzicznych Piotra Kmity, Leksandrowy i Połomia	358
CCCXXIX. 1544 r. 18. września w Brześciu. Barbara z Dalejowa Radziwiłłowa mianuje Piotra Kmity opiekunem i administratorem dóbr swoich, w województwie ruskiem	363
CCCXXX. 1544 r. 13. grudnia w Krakowie. Zygmunt I. potwierdza rozgraniczenie wsi królewskiej, Królówki, od dóbr Piotra Kmity, Leksandrowy i Połomia	364
CCCXXXI. 1544 r. 23. grudnia w Kamieńcu. Mikołaj Monasterski zastawia u Piotra Kmity dobra swoje Jazłowiec za 2400 złotych polskich	365
CCCXXXII. 1545 r. 24. stycznia w Krakowie. Piotr Gamrat, arcybiskup gnieźnieński, wydaje Janowi Tarnowskiemu brewe papieskie z udzieleniem odpustu, ilekroć walczyć będzie z niewiernymi	365
CCCXXXIII. 1545 r. 27. lutego w Pradze. Ferdynand, król czeski, pozwala Janowi Krzysztofowi Tarnowskiemu sumy, które ma zabezpieczone na Raudnicy, przekazać komu innemu	366
CCCXXXIV. 1545 r. 2. marca w Pradze. Ferdynand, król czeski, zabezpiecza Janowi Tarnowskiemu za jego 11-letnie usługi wojenne 5.892 kóp groszy czeskich na państwie Raudnickiem	368
CCCXXXV. 1545 r. 24. marca. Rozgraniczenie dóbr Jana Tarnowskiego, Zalasowy od Tuchowa, majątności opactwa Tynieckiego	369
CCCXXXVI. 1545 r. 22. czerwca w Czchowiu. Piotr Kmity nabywa różne części w Chronowie i Łopusznie	371
CCCXXXVII. 1545 r. 10. lipca w Krakowie. Zygmunt I. kwituje Piotra Kmity z dochodów i dochodów starostwa spiskiego	372
CCCXXXVIII. 1545 r. 16. września w Krakowie. Jan, Mikołaj, Marcin i Jerzy Czernowie, zrzekają się na rzecz króla Zygmunta I. części dóbr swoich	372
CCCXXXIX. 1545 r. 3. października w Krakowie. Zamiana dóbr między królem Zygmuntem I., a Janem, Mikołajem, Jerzym i Marcinem Czernymi	373
CCCXL. 1546 r. 19. kwietnia w Kaliszu. Andrzej Górka poświadcza, iż Agnieszka z Jastrzębskich Lipicka połowę wsi swojej, Wojciechowa, sprzedała Marciniowi Ponieckiemu	373
CCCXLI. 1546 r. 19. maja w Krakowie. Samuel Maciejowski, biskup krakowski, potwierdza przyłączenie kościoła w Skrzyszowie do wikaryi kolegiaty tarnowskiej	375
CCCXLII. 1546 r. 22. czerwca w Krakowie. Zygmunt I. kwituje Piotra Kmity z administracji ziemią spiską	376
CCCXLIII. 1546 r. 8. lipca. Rozgraniczenie dóbr Dąbrowicy i Grabiny od Nieprześni, Zawady i Pogwizdowa	376

XXI

	Strona
CCCXLIV. 1546 r. 16. lipca w Bieczu. Spytek z Melsztyna zrzeka się dworu w Krakowie na rzecz Piotra Kmity	377
CCCXLV. 1546 r. 21. lipca w Krakowie. Zygmunt I. potwierdza Janowi Kościeleckiemu zastaw wsi Mentykowie	377
CCCXLVI. 1546 r. 4. października w Sandomierzu. Wojciech i Stanisław Tarnowscy matce swojej, Katarzynie z Dąbrowicy, wydzielają połowę wszystkich swoich dóbr ojczystych, zapisanych jej przez ojca tytułem oprawy	378
CCCXLVII. 1547 r. 4. lutego w Krakowie. Zygmunt I. nadaje Janowi Tarnowskiemu wieś Wirkowice, w ziemi chełmskiej	380
CCCXLVIII. 1547 r. 6. kwietnia w Krakowie. Zygmunt I. oddaje Janowi Tarnowskiemu starostwo lubaczowskie w jednoroczną dzierżawę	382
CCCXLIX. 1547 r. 9. października w Pradze. Ferdynand, król czeski, pozwala Janowi Krzysztofowi Tarnowskiemu zrzec się sum pewnych na Raudnicy na rzecz ojca swego, Jana, lub siostry, Zofii	383
CCCL. 1547 r. 24. grudnia w Augsburgu. Cesarz Karol V. nadaje Janowi Tarnowskiemu tytuł hrabiego państwa rzymskiego, rozciągając ten przywilej na synów i w ogóle sukcesorów jego, dziedziców państwa tarnowskiego	384

DOKUMENTA.

I.

W Krakowie, w styczniu 1313 roku.

Władysław Łokietek, książę Krakowski, potwierdza Fryderykowi, biskupowi Lubuskiemu, przywilej Leszka Czarnego, księcia Krakowskiego (z 1282 roku, w maju, w Krakowie), którym tenże nadał ówczesnemu biskupowi i kościołowi Lubuskiemu dobra Opatów¹⁾ i Manię z wsiami do nich należącymi, a mianowicie: Czerników, Jurkowice, Winiary, Jałowęsy, Łężyce, Biskupice, Truskulasy, Gaj, Niemienice, Ruszków, Szczucice, Porudzie i Nietulice²⁾. Równocześnie tymże przywilejem Leszka Czarnego mieszkańcy powyższych dóbr zostali uwolnieni od pełnienia wszelkich powinności, opłaty danin i win. W Krakowie, w styczniu 1313 roku.

Sumaryusz praw, listów i przywilejów na majątności X. Jego Mości (Janusza Ostrońskiego) w Dubnie dnia 16. marca 1594 roku spisany. A naprzód majątności Opatowskiej. Urywek tylko, na arkuszu papieru.

---

¹⁾ *Opatów*, miasto powiatowe w gubernii radomskiej, w 1527 roku (*vide tamże*) należał do Krzysztofa Szydłowieckiego, który nawet tytułował się dziedzicem na Wielkim Opatowie, z córką jego przeszedł na Jana Tarnowskiego. hetmana w-go koronnego, a córka tegoż. Zofia, zostawszy żoną Konstantego (Wasyla) X. Ostrońskiego, wniosła go w dom tychże książąt.

²⁾ *Mamina Dworska i Księża, Czerników, Jurkowice, Winiary, Jałowęsy, Łężyce* (Lanczuss). *Biskupice, Truskolasy, Gaj, Niemienice, Ruszków, Szczucice* (Sohczin). *Porudzie, Nietulisko Duże i Małe*, wsie w gubernii radomskiej. powiecie opatowskim.

II.

W Krakowie 15. maja 1336 roku.

Kazimierz Wielki mieszkańców miast, wsi i miasteczek, na prawie niemieckiem w okręgu sandomierskim osadzonych, poddaje jurysdykcyi miejscowych wójtów, w sprawach zaś kryminalnych mają podlegać burmistrzowi sandomierskiemu.

In nomine Domini Amen. Ne ea, quae commodo et utilitate regum magnificentiae et pro alleviatione personarum, eis subiectarum, bona deliberatione fieri pronunciantur, in oblivionem hominum deducantur, expedit, ut eadem aeternentur per sollempnem titulum litterarum. Hinc est, quod nos Kazimirus, Dei gratia rex Poloniae, nec non terrarum Cracoviae, Sandomiriac, Siradiae, Cuyaviae, Lanciciae, Pomoraniaeque dominus et haeres, notum facimus universis et singulis, notitiam praesentium habituris, quod fatigationem et vexationem civium et inhabitantium in villis omnibus iuris Theutonici, districtus et territorii Sandomiriensis, zelo compassionis attendentes, quia plerumque cives Sandomirienses et inhabitatores villarum iuris Theutonici districtus ipsius praenotati per citationes et quascunque vexationes Cracoviam et per alia loca extranea laboribus et expensis non modicum gravabantur, de maturo ac salubri nostrorum baronum consilio super praemissis de remedio eis providentes opportuno, taliter tenore praesentium duximus decernendum. Videlicet, quod omnes cives et eorum singuli dictae civitatis Sandomiriensis et inhabitantes villas, castra, oppida, iure Theutonico locata in districtu et territorio Sandomiriensi, ad nullius hominis penitus instantiam, cuiuscunque status, vel conditionis existant, extra sua loca ea inhabitantes per quemcunque modum et colorem nullatenus evocari, trahi et citari debent, sed tantummodo per quemcunque taliter evocati, tracti, seu citati, ad instantiam cuiuslibet, coram ipsorum advocato, vel sculteto loci ipsius et non alias respondere tenebuntur. In causis gravibus et magnis, vel quae tales emerterint et etiam, si qui per nostram litteram citati et evocati fuerint, per advocatum Sandomiriensem et per illos, qui addeputandi fuerint, iure suo Theutonico in castro nostro Sandomiriensi iudicabuntur. In cuius rei testimonium praesentes litteras scribi et nostri sigilli appensione iussimus roborari. Actum Cracoviae in octava beati Stanislai anno Domini millesimo CCC° XXX° sexto. Praesentibus nobilibus nostris: Spiczimiro, castellano, Nicolao, palatino, Cracoviensibus; Misczigneo Radomiensi, Dzerscone Czecho-

viensi, Warssio Woyniciensi, castellanis, Andrea venatore Cracoviensi, cum aliis testibus fidedignis. Datum ut supra per manus domini Segnei, praepositi sancti Michaelis, vicecancellarii nostri.

Oryginał pergaminowy. Po pieczęci pozostały tylko ślady cięć.

Dokument ten wydany w »Kodeks dyplomatyczny małopolski« tom III, pag. 242—3, podług kopii, znajdującej się w tomie VI. tek Naruszewicza.

III.

W Krakowie 18. maja 1342 roku.

Kazimierz Wielki pozwala Wojsławowi w lesie, zwanym Borówną, osadzić wieś tegoż nazwiska na prawie niemieckiem.

Casimirus, rex Poloniae, discreto viro Voyslao silvam densam, dictam Borowna, civitati regali Lipnik¹⁾ contiguam, secundum quod limitabitur circumquaque, ut ex densitate silvarum in amoena camporum transferratur, extirpandam et in eadem extirpata villam sub nomine Borowna locandam et de novo erigendam dat facultatem. Simulque colonis dictae villae ius Theutonicum, quod Szredskie dicebatur, in causis tam magnis quam parvis, etiam criminalibus tribuit. Ratione vero locationis villae dictae in eadem Borowna praefato discreto Voyslao et illius successoribus legitimis scultetiam cum auctoritate et potestate plena omnes kmetones et incolas dictae villae iure Theutonico, liberando eos ab omni alia quorumcunque iudicum et officialium, tam castrensi, quam etiam terrestri potestate et iurisdictione iudicandi in criminalibus, iure perpetuo suis cum successoribus tenendam, vendendam et alienandam confert. Ad quam scultetiam quatuor laneos, liberos ab omni censu, tum tabernam, molendinum, piscinam, mensam panum, macella carnificum et sutorum, cum tertio denario de iudicio et sexto manso, prout iuris est aliarum scultetiarum, dat et confert. Ecclesiae vero in honorem beati Clementis ibidem extruendae duos mansos liberos assignat et *scotnik* pro pascendis gregibus ex utraque parte villae fieri debere determinat. Iam autem kmetonibus et incolis ratione extirpationis silvarum, libertatem viginti annorum a censu permittit, ea elapsa, quod pro censu ad fiscum regium novem scotos et pro decima domino episcopo unum fertonem quotannis solvere sint adstricti, scultetus vero ratione scultetiae in expeditione bellica, ut alii sculteti, servire teneatur, praecustodit. Datum Cracoviae in vigilia Pentecostes anno Domini millesimo trecentesimo quadragésimo secundo.

Originale pergameneum cum sigillo appenso. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 90—1.

¹⁾ *Borówna*, wieś, *Lipnica Murowana*, miasto w Galicyi zachodniej, w powiecie bocheńskim.

IV.

W Krakowie, w maju 1369 roku.

Kazimierz Wielki potwierdza ugodę, zawartą między Piotrem, biskupem Lubuskim, a księdzem Janem Kielbasą, kanonikiem Krakowskim i Mikołajem, bratem jego, o wójtowstwo Opatowskie, za które biskup dał im grzywien 120. W Krakowie, w maju 1369 roku.

Sumaryusz Opatowski. Oryginał pergaminowy z pieczęcią majestatyczną, zawieszoną na sznurku jedwabnym.

V.

We Lwowie 12. listopada 1376 roku.

Władysław ks. opolski nadaje Janowi Kmicie z Wiśnicza zamek i miasto Busk z przyległościami, zobowiązując go w zamian za to do służby wojennej z sześciu kopijnikami i tyluż łucznikami.

Vladislaus dux Opoliensis et Vielunensis, ac totius terrae Russiae dominus et haeres, domino Ioanni Kmita, haeredi de Wiśnicze, ac illius legitimae posteritati, de lumbis eius descendenti, castrum suum et oppidum Busko¹⁾, cum toto eius districtu, in fluvio Bug²⁾ in terra Lembergensi situm, secundum quod antiquitus per serenissimos suos antecessores et duces Russiae fuit limitatum, cum omnibus eiusdem districtus, in privilegio nominatis villis, tam pro illo tempore locatis, quam successu temporis locandis, iure perpetuo cum facultate cuiuspiam obligandi, dandi, donandi et vendendi dat et donat; cum hac tamen adiecta conditione, ut idem suprascriptus Kmita, ac sui successores, quotiescunque dux ipse Russiae ad tuendos fines Russiae evocatus extiterit, eidem duci et suis successoribus cum sex hastatis et sex sagittariis, tantum in terra Russiae serviat. Actum et datum in Lemburga in crastino festi sancti Martini pontificis, anno Domini millesimo trecentesimo septuagesimo sexto.

Originale pergameneum cum sigillo appenso. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 275.

¹⁾ *Busk*, miasteczko w powiecie »Kamionka Strumiłowa« w Galicyi wschodniej.

²⁾ *Bug*, z Narwią, prawy dopływ Wisły.

VI.

Dnia 13. kwietnia 1387 roku.

Przywilej Kostrowicza dla wsi Zmiennicy.

Litterae privilegii domini Kostrowicz super villam Sinnica¹⁾, in terra Sanocensi consistentem. Datum sabato ante dominicam Conductus Paschae, anno Domini millesimo trecentesimo octuagesimo septimo.

Originale pergameneum cum tribus sigillis appensis. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 273.

---

¹⁾ *Zmiennica*, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie brzozowskim. *Vide*: »Archiwum sławuckie«, tom II., pag. 186.

VII.

W Bachórze 2. lipca 1391 roku.

Przywilej Piotra Kmita na osadzenie wsi Wary.

Magnificus Petrus Kmita, haeres in Wiśnicze¹⁾ et in Bochurzec, castellanus Lublinensis, ius erigendae de novo villae Wara²⁾ super fluvium Wara³⁾, in terra Sanocensi et districtu honorum suorum haereditariorum Bochurzec, provido viro Fedkoni, sculteto, confert. Actum et datum in Bochurz⁴⁾ die dominico infra octavas festi sanctorum Petri et Pauli, anno Domini millesimo trecentesimo nonagesimo primo.

Originale pergameneum cum sigillo appenso. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 273.

---

¹⁾ *Wiśnicz*, miasto w powiecie bocheńskim, w Galicyi zachodniej.
²⁾ *Bachorzec* i *Wara*, dwie wsie w powiecie brzozowskim, w Galicyi zachodniej.
³⁾ *Wara*, zapewne nieznaczny dopływ Izdebki, lewego dopływu Sanu.
⁴⁾ *Bachórz*, wieś w powiecie brzozowskim.

VIII.

W Bachórze 28. października 1415 roku.

Piotr Kmita wznawia powyższy przywilej.

Magnificus Petrus Kmita, dominus castris Sobień¹⁾, litteras innovatorias super villam Wara confert. Datum in Bochurz ipso die sanctorum Simonis et Iudae Apostolorum, anno Domini millesimo quadringentesimo decimo quinto.

Originale pergameneum cum sigillo appenso. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 273.

---

¹⁾ *Sobniów*, wieś w powiecie jasielskim. w Galicyi zachodniej.

IX.

W Przemyślu 30. maja 1418 roku.

Ugoda Kmitów z Waśkiem i Łukaszem z Birczy
o wieś Bereskę.

Strenuus Petrus Kmita, subpincerna Sandomiriensis et Nicolaus, fratres inter se germani de Wisnicze, ab una, ac Wasko et Lucas de Bircza¹⁾, itidem fratres germani, parte ab altera, ratione villae Bereska²⁾, in districtu Premisliensi coram capitaneo Russiae generali et castellano Szremensi, Ivone de Obichow, concordiam fecerunt. Datum Premisliae feria secunda intra octavas sacratissimi Corporis Christi, anno Domini millesimo quadringentesimo decimo octavo.

Documentum pergameneum cum sigillo appenso. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 267.

---

¹⁾ *Bircza*, miasteczko w powiecie dobromilskim, w Galicyi wschodniej.

²⁾ *Bereska*, wieś w powiecie »Lisko«, w Galicyi zachodniej.

X.

W Krakowie 7. grudnia 1419 roku.

Poreczenie panów małopolskich, dane Janowi Młodszemu, ks. mazowieckiemu, z zapewnieniem, iż żonie jego, Katarzynie, bracia jej, Jan i Spytek z Melsztyna, tudzież Spytek z Tarnowa posag jej w sumie 2000 grzywien do 3 lat wypłaca.

Nos Iohannes de Szczekocini, castellanus Lublinensis, Petrus de Curow, Iohannes de Czyzow, Dobeslaus de Gyezow, Nicolaus Srzenawa, Newstamp de Slupow recognoscimus publice per expressum praeclarae principi, dominae Katherinae, illustris principis, domini Iohannis Minoris, ducis Masoviae, carissimae conthorali pro magnificis et nobilibus dominis, Iohanne, Spithcone, germanis, de Melstheyn et Spithcone de Tarnow, fratribus ipsius, tamquam fideiussores manu coniuncta et in solidum in duobus milibus marcarum, quae ab eisdem fratribus suis pro dote legitima, *possag* dicta, recepit in uno grossorum latorum Pragensium et altero monetae communis, sive currentis in regno Poloniae, numeri et ponderis Polonicalium, quadraginta octo grossos in marcam computando obligari et ad solvendum sibi a data praesentium in tribus annis continue se sequentibus astringi in civitate Cracoviensi in praetorio ipsius reponendis, conditionibus tamen appositis infrascriptis: Et primo: Promittimus fide pura, ac sine dolo et fraude, quod dum praefata domina Katherina, princeps, duo milia praedicta de terris Cracoviensibus ad terras Masoviae libere deportare voluerit, fideiussores certos pro se dabit, quod huiusmodi duo milia ad fratres praedictos libere revertentur, sine difficultate quavis, si ipsam dominam Katherinam decedere sine prole contigerit ab hac luce. Item praedicti domini, Iohannes, Spithco et alter Spithco praefata duo milia marcarum a festo Nativitatis Domini proxime venturo per tres annos continue se sequentes circa se ratione veri debiti a dicta domina ducissa, sorore ipsorum habebunt et tenebuntur. A quibus duobus milibus marcarum quolibet anno centum nonaginta marcas in moneta communiter decurrente in regno, viginti vero marcas in grossis Pragensibus ratione pensionis et solarii ipsi dominae ducissae dare et solvere, ac in Radom reponere tenebuntur, tertio vero anno adveniente a mille marcis grossorum Pragensium praedictorum centum marcas, etiam grossorum Pragensium, ab alio vero mille marcarum communis monetae centum marcas, etiam communis monetae praefati domini, Iohannes, Spithco et alter Spithco, saepofatae dominae Katherinae, aut illi,

vel illis, quem, vel quos ad hoc duxerit deputandos tertia die post festum Nativitatis Christi cuiuslibet anni praedictorum annorum dare et in Radom reponere similiter astringantur, sic etiam, quod praefatus illustris princeps, dominus Iohannes Minor, dux Masoviae dotalitium, vulgariter *wyano*, ratione veri et legitimi dotis in certis suis bonis praefatae dominae Catherinae, consorti suae carissimae assignabit. Item praefata domina Catherina, princeps, si fideiussores certos ad hoc, quod duo milia, ipsa sine prole decedente, fratribus suis praedictis post lapsum unius anni restitui debeant, dare non potuerit, bona haereditaria pro dictis duobus milibus in terris Cracoviae, Sandomiriae, aut Siradiae evincere tenebitur, fratrum suorum praedictorum consensu requisito. Quae quidem bona praefata domina Catherina per se, vel suos procuratores certos reget, habebit et gubernabit ad tempora vitae suae cum omnibus et singulis fructibus ex eisdem bonis quomodolibet provenientius, hoc adiecto et apposito, quod praefata princeps litteris iudicialibus, terrestribus se astringet praefata bona pro dictis pecuniis empta, in casu se prole non habita decederet, a dictis fratribus suis non alienorum. Si autem, Deo cooperante, praedicta domina Catherina, princeps, prolem masculinam, aut femineam susceperit, extunc licitum sit sibi et suis successoribus praedicta bona vendere et ad usus convertere beneplacitos, hoc etiam apposito, si, quod absit, aliquid in praefato domino Iohanne principe Minore, duce Masoviae, marito ipsius dominae Catherinae humanitus contigerit tribus annis praedictis currentibus, praefati domini fratres dictae dominae Catherinae bona haereditaria dare et assignare in eisdem duobus milibus, ubi census ducentarum marcarum praeter alios usus dictorum bonorum etiam ipsi dominae Catherinae applicandorum reperiri possint, tenebuntur et debebunt tam diu per ipsam tenenda, quousque sibi duo milia capitalis pecuniae et pensiones accrescentes fuerint integraliter persolutae. In casu vero, si praedicti domini, Iohannes, Spithco et alter Spithco praefatae dominae Catherinae, principi, ad dictos terminos saepefatas pecunias, tam capitales, quam etiam pensionum non solverent, ac in Cracovia capitalem et in Radom pensionum, ut praefertur, apud consules non reposuerint, non dederint cum effectu et praedicta princeps aliquod dampnum ob non solutionem praedictarum pecuniarum perceperit quocunque modo, vel habuerit, hoc dampnum ad simplicem assertionem, seu affirmationem ipsius dominae Catherinae ducissae, quolibet iuramento suo totaliter proculmoto, iuxta tamen terrestrius iuris modum et formam ad solutionem omnium et singulorum dampnorum ex dictis pecuniis, tam capitalium, quam pensionum et exinde sequentium tenore praesentium volumus obligare. Praeterea promittimus bona fide in primo citationis termino praefatae dominae Catherinae, si pro omnibus praedictis, aut eorum aliquo, simul, vel successive nos citaret, sive etiam dilationem infirmitatis, expeditionis, aut cuiuscunque necessitatis regalis, vel ipsis comperere, nec aliqua contra praemissa praescriptionis, vel iuris subsidia allegare, vel per ea se tueri. In quorum omnium et singulorum fidem et

testimonium sigilla nostra praesentibus sunt appensa. Actum et datum in civitate Cracoviensi in vigilia Conceptionis beatae Mariae Virginis gloriosae, sub anno Domini millesimo quadringentesimo decimo nono. Praesentibus ibidem reverendo in Christo patre, domino Iohanne, archiepiscopo Leopoliensi; ac venerabilibus, nobilibusque viris, dominis: Iohanne, vicecancellario regni Poloniae, decano Cracoviensi, Stanislao Czolek, Sandomiriensi, Stiborio, Ploczensi, praepositis; Iohanne de Bobrek, magistro curiae reginalis, Iohanne, iudice Lanczicienski et Iohanne de Cuchary, pluribusque aliis fidedignis testibus ad praemissa.

Oryginał pergaminowy, pierwotnie było zawieszonych 6 pieczęci na pergaminowach paskach, obecnie pozostały tylko 2 ostatnie, druga wraz z paskiem odpadła, po innych z wyjątkiem drugiej pozostały tylko paski, na 5-tej herb Śrzeniawa, na 6-tej Leliwa.

Powinowactwo ks. Katarzyny z Tarnowskimi i Melsztyńskimi wyjaśnia dokument, wydrukowany w tomie II. Archiwum, pag. 125—6.

XI.

W Nieszawie 5. czerwca 1430 roku.

Władysław Jagiełło zmienia wieś Gowarczów na miasto i nadaje prawo niemieckie.

In nomine Domini Amen. Ad perpetuam rei memoriam. Quia tunc multorum errorum et dubiorum prudenter occurrimus incommodis, dum gesta aetatis nostrae litterarum apicibus et fidedignorum (testium annotatione) perhennamus, ne lapsu temporis evanescant, proinde nos Wladislaus, Dei gratia rex Poloniae, nec non terrarum Cracoviae, Sandomiriae, Siradiae, Lanciciae, Cuyaviae, Lithuaniaeque princeps supremus, Pomeraniae, Russiaeque dominus et haeres etc. significamus tenore praesentium, quibus expedit universis, praesentibus et futuris, praesentium notitiam habituris: Quomodo inter sollicitudinum curas, quae regio culmini incumbunt cottidie, illud praecipuum meditatur, qualiter regnum nostrum Poloniae, cuius nos cura continue sollicitat, cui, favente gratia Altissimi, feliciter praesidemus, tempore felicitis nostri regiminis utilia incrementa se sentiat recepisse, locaque ipsius vasta in habitabilia atque fructifera convertamus, ut nobis inde commoda et grata obsequia subsequantur, quare attendentes fidelium servitiorum constantiam, quibus nobis strenuus Cristinus, alias Magero, miles noster dilectus complacere (studuit), horum intuitu volentes ipsum ad huiusmodi servitia nostra reddere promptiorem, ad instantes petitiones ipsius villam

eius Goworiczow¹⁾, in terra Sandomiriensi et districtu Opoczneni²⁾ sitam, in civitatem transformare, quam ex nunc eodem vocabulo Goworiczow volumus nuncupare, iusque civile Theutonicum Maidburgense eidem civitati concedentes perpetuis temporibus duraturis, omnia iura Polonica, modos et consuetudines universas removentes in eadem, quae ipsum ius Theutonicum plerumque consueverunt perturbare. Eximimus insuper et perpetuo liberamus advocatum, nec non omnes et singulos cives et quosvis dictae civitatis incolas ab omni iurisdictione et potestate omnium regni nostri palatinorum, castellanorum, capitaneorum, iudicum, subiudicum et quorumvis officialium et ministerialium eorundem, ut coram ipsis, aut ipsorum aliquo pro causis tam magnis, quam parvis, puta furti, incendii, sanguinis, homicidii, membrorum mutilationis et quibusvis enormibus excessibus citati, minime respondebunt, nec aliquas poenas solvere tenebuntur, sed tantum dictae civitatis Goworiczow cives et quivis incolae coram suo advocato, qui fuerit pro tempore, advocatus vero coram dicto Cristino et ipsius successoribus, aut coram nobis, dum tamen per litteram nostram, sigillo nostro sigillatam evocatus fuerit et citatus et hoc si in reddenda iustitia negligens foret et remissus, tunc non aliter, quam suo iure Theutonico Maydburgensi praedicto, de se quaerulantibus respondere sit astrictus. In causis autem criminalibus et capitalibus memoratae civitatis advocato in metis et graniciis iudicandi, sentiendi, puniendi, corrigendi, plectendi et condemnandi plenam damus et omnimodam tenore praesentium concedimus facultatem, prout id ipsum ius Theutonicum in omnibus suis punctis, sentiendis, conditionibus, articulis et clausulis postulat et requirit. Ut autem praenominata civitas Goworiczow hominum multitudine valeat collocari et conditionem recipere meliorem, forum septimanale singulis feriis quintis, forum etiam annuale bis in anno. Primum videlicet in festo sancti Floriani martiris, secundum in festo sancti Procopii confessoris, pro qualibet vice per trium dierum spatium continuandum indicimus et statuimus perpetue celebrandum in eadem, absque praeiudicio tamen civitatum et oppidorum nostrorum, dantes et concedentes omnibus et singulis mercatoribus, et cuiuscunque status et conditionis existant hominibus ad huiusmodi fora septimanalium et annualium, ut praesertim bis anno ab undecunque venientibus et venire volentibus plenam et omnimodam facultatem, ut valeant, atque possint res ipsorum et mercantias, cuiuscunque sint generis, vel speciei, forisare, vendere, emere et res pro rebus disponere et commutare. Quibus dispositis, vel non dispositis ad propria cum eisdem redire et reverti libere et secure, impedimento quovis cessante, foralium tamen exactione, prout in civitate nostra Opoczno solvitur, praedicto Cristino et suis successoribus data et soluta. Mandamus igitur omnibus et singulis regni nostri capitaneis, tenutariis, burgrabiis, procuratoribus et quibusvis officialibus et subditis, praesentibus et futuris, quatenus praedicta fora omnibus feriis quintis, septimanalium et bis in anno, annualium, singulis annis permittatis et permitti faciatis exercere libere et secure, nullas foralium

alias *targowe* solutiones inibi pro nobis exigentes et exigere permittentes, gratiae nostrae sub obtentu secus facere non ausuri. Harum, quibus sigillum nostrae Maiestatis praesentibus est appensum testimonio litterarum. Actum in Nyeschowa³⁾ feria secunda proxima post Penthecostes anno Domini millesimo quadringentesimo tricesimo. Praesentibus: Reverendo in Christo patre. domino Iohanne, episcopo Wladislaviensi, regni Poloniae cancellario, magnificisque et strenuis: Sandywogio de Ostrorog, Poznaniensi, Iarando do Brudzow, Wladislaviensi, palatinis; Iohanne Szekoczski, Lublinensi, Iohanne Crethcowsky, Dobrinensi, castellanis; Andrea Czolek de Szelechow, succamerario Sandomiriensi et aliis quam pluribus fidedignis. Datum per manus eiusdem reverendi patris, domini Iohannis, episcopi Wladislaviensis, cancellarii et venerabilis Wladislai de Opporow, decretorum doctoris, praepositi ad sanctum Florianum ante Cracoviam, regni Poloniae vicecancellarii, sincere nobis dilectorum.

Ad relationem eiusdem venerabilis Wladislai de Opporow,
decretorum doctoris, regni Poloniae vicecancellarii.

Oryginał pergaminowy, po pieczęci pozostały tylko ślady cięć po sznurku jedwabnym, na którym była zawieszona.

¹⁾ *Gowarczów*, osada w gubernii radomskiej. powiecie końskim.

²⁾ *Opoczno*, miasto powiatowe w gubernii radomskiej.

³⁾ *Nieszawa*, miasto powiatowe w gubernii warszawskiej.

XII.

Dnia 14. października 1447 roku.

Rozgraniczenie dóbr Dłotlic i Kamionki od Ciecierzyna.

Inter Dłotlice et Kamionka, haereditates Annae, consortis magnifici Ioannis de Olesnica, palatini Sandomiriensis, actricis, ex una, et haereditatem Ciecierzyn¹⁾, nobilium Ioannis et eius filiastrorum Manczyna, ex altera, parte, granicies siptae sunt, et quidem: Primum acialem scopulum statuerunt circa *lisie jamy* angulo Rudnik, quae granicies factae vadunt directe per fluvium, qui vadit de Dłotlice in Ciecierzyn usque ad tiliam, dictam Siedmilip et a praefata tilia directe vadunt usque in medium Osienik dictum, et a praefato Osienik usque ad silvam dictam Mienina. Quae granicies vadunt per eandem silvam et per fluvium, dictum Mienina usque ad *grzambam* et in eadem insula, alias *grzamba* fundatus est acialis scopulus, per quem scopulum stetit paries haereditatis Dłotlice cum haereditate Ciecierzyno. Et cum eodem Ciecierzyno alia haereditas praefatae magnificae Annae villa, dicta Kamionka, parietem habet, videlicet a praefato aciali scopulo incipiendo, fundato

in eadem insula, eundo directe usque ad paludem, alias *bagno*, dictum *Babia Woda*. Actum sabato in vigilia sanctae Hedvigis, anno Domini 1447.

Summaryusz dokumentów, odnoszących się do dóbr »Rudno« cum attinentiis, pag. 1, nr. 2.

---

¹⁾ *Kamionka*, osada. *Ciecierzyn*, wieś w gubernii lubelskiej, powiecie lubartowskim.

²⁾ *Mienina*, rzeka w powiecie lubartowskim. wpada z lewego brzegu do Wieprza.

XIII.

Dnia 14. października 1447 roku.

Rozgraniczenie dóbr Dłotlic od Rudnika.

Inter haereditatem Dłotlice magnificae Annae, consortis magnifici Ioannis de Olesnica, palatini Sandomiriensis, actricis, ex una et haereditatem Rudnik¹⁾ nobilis Adae de ibidem, parte ex altera, sippatae et determinatae sunt granicies in hunc modum: Scopulum acialem primum sippaverunt in medio fossae et in medio antiquae viae, alias *gościńiec* — quae via antiqua vadit de Lublin in Ciecierzyn — et praefatae granicies vadunt eadem via directe usque ad angularem Ciecierzynska, quae stetit et est fundata circa fossas vulpinas, alias *lisie jamy*. Actum sabato in vigilia sanctae Hedvigis anno Domini 1447.

Summaryusz dokumentów, odnoszących się do dóbr »Rudno« cum attinentiis, pag. 1.

---

¹⁾ *Rudnik*, wieś w gubernii i powiecie lubelskim.

XIV.

Dnia 14. października 1447 roku.

Rozgraniczenie wsi »Dyss« od Jakubowic.

Inter haereditatem Dyss, magnificae Annae, consortis magnifici Ioannis de Olesnica, palatini Sandomiriensis, ex una, et haereditatem Jakubowice generosi Iacobi Koninski, partibus ex altera, granicies sippatae et determinatae sunt: Incipiendo a fluvio, qui vadit de Jakubowice in Dyss¹⁾, et penes eundem fluvium fundatus est primus, acialis scopulus. Quae granicies a praefato aciali scopulo vadunt et se extendunt sippatae et determinatae usque ad angularem scopulum acialem, qui est ex

antiquo fundatus ad Czechow²⁾ et Iakubowice. Actum sabato in vigilia sanctae Hedvigis, anno Domini 1447.

Summaryusz dóbr Rudna z przyległościami, w powiecie opatowskim położonych, spisany około 1750 roku. pag. 2.

---

¹⁾ *Dyss i Jakubowice Końskie*, dwie wsie w gubernii i powiecie lubelskim.

²⁾ *Czechów*, wieś tamże.

XV.

Dnia 21. października 1447 roku.

Rozgraniczenie dóbr Kamionki od Łucki.

Inter haereditatem Kamionka magnificae Annae, consortis magnifici Ioannis de Olesnica, ex una, et haereditatem Łucka¹⁾, nobilium Iacobi Jakubowski, Nicolai, Iaroslai Nicolai Boczka, Miecislai de Czesławice, et aliorum, parte ex altera, granicies sunt determinatae, incipiendo a palude, alias *bagno*, dicto *Babia Woda*, ubi stat acialis scopulus Ciecierzynski, ibi circa primus scopulus acialis fundatus est. Et a praefato aciali scopulo praefatae granicies vadunt directe per borram usque ad insulam, alias Osniczek. Quae granicies sunt determinatae per medium Osniczek ex utraque parte fluvii, dicti Snioszek usque ad fluvium minorem, Lipniska, qui vadit in Kamionka, et ultra, et granicies sunt sippatae ex utraque parte fluvii, dicti Lipniska. Et exeundo a fluvio in partem dextram, vadunt per silvam, dictam Lipniki usque ad lapidem, antiquum signum. Et a praefato lapide magno, ubi sippati sunt duo scopuli et duo signa in arboribus ad instar crucis facta, usque ad *grzambam*, per quam insulam stetit etiam paries Szczekarkowska inter Kamionka et Łucka. Et ibi est fundatus acialis scopulus et angularis. Actum sabato ipso die Undecim Millium Virginum.

Summaryusz dokumentów, odnoszących się do dóbr »Rudno« cum attinentiis, pag. 1—2.

---

¹⁾ *Łucka*, wieś w gubernii i powiecie lubartowskim.

²⁾ *Szczekarków*, wieś tamże.

XVI.

W Tarnowie 24. listopada 1449 roku.

Sprawa Świrczkowskiego przeciwko Bartoszowi z Wierzchosławic,
o granice między Świrczkowem, a Komorowem.

Ada, filius Pauli de Swirczkow et de Komorow, actor, cum nobili Bartossio de Wierzchosławic¹⁾, terminum habuit peremptorium ad aetatem ipsius Adae iuxta citationem, quae est talis:

Kazimirus Dei gratia rex Poloniae. Tibi nobili Bartossio, haeredi de Wierzchosławic, alias de Komorow, mandamus per praesentes, quatenus in terminis proximis in Tarnow compareas ad instantiam nobilis Adae, haeredis de Swirczkow, filii Pauli, pro eo, quia tu non vis facere granicies inter villas et haereditatis, videlicet Swirczkow, ipsius Adae, ab una, et Komorów, villam tuam, partibus ab altera, ibi, ubi fluxit fluvius Dunaiec²⁾ ex antiquo, videlicet super campo, dicto Brzyska ipsius Adae refodit, alias *odrył* et idem campus spectabat ex antiquo ad haereditatem ipsius Adae, Swirczkow, in quo ipsum damnificasti in centum marcas, iudicialiter responsurus. Datum in Tarnow feria quarta proxima post festum sancti Aegidii, anno Domini millesimo quadringentesimo quadragesimo nono. Actum in Tarnow feria secunda in vigilia sanctae Catharinae Virginis, anno Domini millesimo quadringentesimo quadragesimo nono.

Kopia z XVI. wieku, na ówsiartce papieru, przechowana w archiwum książąt Sanguszków w Gumniskach, fascykuł CLXXXVIII.

¹⁾ *Świrczków, Komorów i Wierzchosławic*. wsie w powiecie tarnowskim, w Galicyi zachodniej.

²⁾ *Dunajec*, prawy dopływ Wisły.

XVII.

W Piotrkowie 18. września 1456 roku.

Kazimierz Jagiellończyk wznawia przywilej na prawo niemieckie,
jarmarki i targi dla miasta Białaczowa.

In nomine Domini Amen. Ad perpetuam rei memoriam. Quamvis singulorum nostro regimini subditorum iustas preces ad exauditionis gratiam admittere debeamus, illorum tamen precibus libentius acclinamur, quos fidei fama, constantia et meritorum probitas claris testimoniis recommendat. Proinde nos Kazimirus, Dei gratia rex Poloniae,

nec non terrarum Cracoviae, Sandomiriae, Siradiae, Lanciciae, Cuyaviae, Pomèraniae, magnus dux Lithuaniae, Russiae, Prussiaeque dominus et haeres, significamus tenore praesentium, quibus expedit universis, praesentibus et futuris. Quomodo pro parte generosi Petri de Byalaczow haeredis, fidelis nostri dilecti. qui prorsus obsequiis, ac meritis nostrae complacuit Maiestati, oblata nobis petitio continebat, quatenus privilegium, quod super oppidum suum Byalaczow¹⁾, in terra Sandomiriensi et districtu Oppocznensi situm, obtinuisse. ignisque voragine eodem oppido superioribus temporibus exusto, absumptum esse, nonnullorum consiliariorum nostrorum testimonio probabili edocuit et probavit, de benignitate nostra regia innovare et denuo concedere dignamur. Nos igitur petitionibus huiusmodi, tanquam iustis et rationi consonis benigniter annuentes, privilegium memoratum taliter, sicut praemittitur, igne consumptum, sub tenore infrascripto duximus innovandum et denuo concedendum, innovamusque, concedimus et renovamus tenore praesentium mediante. Inprimis autem in dicto oppido Byalaczow et fora annualia ter in anno, videlicet pro festo sancti Stanislai in Maio, pro festo sancti Iohannis Baptistae et pro Translatione sancti Stanislai in autumpno, festivitibus. Septimanale vero feria quinta singulis septimanis celebranda instituimus, indicimus et decernimus praesentium per tenorem, dantes potestatem et plenam libertatem omnibus et singulis mercatoribus et hominibus utriusque sexus ad dictum oppidum Byalaczow cum ipsorum rebus et mercantiis veniendi, res et mercantias cuiuslibet generis, ponderis, vel speciei vendendi, emendi, commutandi et secundum beneplacitum ipsorum disponendi, ad propriaque, dispositis, vel indispositis, redeundi. Decernentes ipsos in accedendo et recedendo nostra potiri securitate, nisi tales sint, quos iura non permittunt et quibus merito fidedignorum consortia denegantur. Mandantes omnibus et singulis castellanis, capitaneis, burgrabiis, procuratoribus, aliisque officialibus quibuscunque regni nostri et praesertim terrae Sandomiriensis, quatenus ipsos mercatores et homines utriusque sexus ad dictum oppidum Byalaczow ad praefata fora annualia et septimania venientes cum ipsorum rebus et mercantiis libere et sine aliquo impedimento ire et redire, stare et morari, prout ipsis eorum necessitas persuaserit, permittant et permitti faciant, nostrae gratiae sub obtentu. Praeterea volentes dicti oppidi Byalaczow conditionem facere meliorem, ipsum cum villis Ossza et Jezewo²⁾, prout in suis metis et limitibus longe, late et circumferentialiter sunt distinctae et limitatae de iure Polonico in ius Theutonicum, quod Maydburgense dicitur, transponimus et transferimus perpetue duraturum, removentes ibidem omnia iura Polonica, modos et consuetudines universas, quae ipsum ius Theutonicum plerumque solita sunt perturbare. Eximimus insuper, absolvimus et perpetue liberamus omnes et singulos oppidanos, kmethones et incolas oppidi et villarum praedictarum ab omni iurisdictione et potestate omnium regni nostri palatinorum, castellanorum, capitaneorum, iudicum, subiudicum et quorumvis officialium et ministerialium eorundem,

ut coram ipsis, seu ipsorum aliquo pro causis tam parvis, quam magnis, puta furti, incendii, homicidii, membrorum mutilationis, sanguinis effusionis, seu quibusvis aliis enormibus excessibus citati, minime respondebunt, nec aliquas poenas obinde solvere tenebuntur, sed tantum cives, kmethones, ac incolae oppidi et villarum praedictarum coram suo avvocato, avvocatus vero coram suo haerede et successoribus legitimis, aut coram nobis, vel nostro iudicio generali, dum tamen per litteram nostram, nostro sigillo sigillatam citatus fuerit, vel evocatus, et hoc, si in reddenda iustitia negligens fuerit, vel remissus, tunc non aliter, quam suo iure Theutunico de se quaerulantibus respondere sint astricti. In causis vero criminalibus, capitalibus, superius expressis, avvocato oppidi et villarum praedictarum diffiniendi, sentiendi, corrigendi, plectendi, puniendi, condempnandi plenam damus et omnimodam facultatem, prout hoc ipsum ius Theutunicum in omnibus suis punctis, sentiis, articulis, capitulis, clausulis et conditionibus postulat et requirit, iuribus tamen nostris regalibus semper salvis. Praefatus insuper Petrus Byalaczowski oppidum suum Byalaczow praedictum uberrioribus cupiens augere commodis et profectuum incrementis, universos eiusdem oppidanos et incolas ab omnibus suis laboribus fecit penitus absolutos et liberos. Harum, quibus sigillum nostrum appensum est testimonio litterarum. Actum in Pyotrkow sabato die ante festum beati Mathaei apostoli et evangelistae proximo in conventionem generali, anno Domini millesimo quadingentesimo quinquagesimo sexto. Praesentibus reverendissimo, reverendisque in Christo patribus, dominis: Iohanne, archiepiscopo Gneznensi et primate, Thoma Cracoviensi, Iohanne Wladislaviensi et regni Poloniae cancellario, Andrea Poznaniensi, episcopis, nec non magnificis: Iohanne de Cziszow, castellano et capitaneo, Iohanne de Thanczin Cracoviensi, Luca de Gorka Poznaniensi, Stanislawo de Ostrorog Calissiensi, Derslawo de Rithwiani Siradiensi, Petro de Opporow Lanciensi, Gabriele de Bayszen³⁾, Culmensi, palatinis; Petro de Schamothuli Poznaniensi, Petro de Gay, Calissiensi et Maioris Poloniae capitaneo generali, Crzeslawo de Curoszwanki, Lublinensi, castellanis, caeterisque quam pluribus ad praemissa (testibus). Datum per manus praefati reverendi patris, domini Iohannis, episcopi Wladislaviensis, regni Poloniae cancellarii, sincere nobis dilecti.

Relatio eiusdem reverendissimi in Christo patris domini Iohannis,
sanctae ecclesiae Gneznensis archiepiscopi et primatis.

Oryginał pergaminowy, po pieczęci pozostały tylko ślady cięć, z których się okazuje, że była zawieszona na jedwabnym sznurku.

¹⁾ *Białaczów*, osada w gubernii radomskiej, powiecie opoczyńskim.

²⁾ *Ossa i Jeżewo*, wsie tamże.

³⁾ *Gabryel Bażeński*.

XVIII.

Dnia 9. grudnia 1462 roku.

Ugoda Ożarowskich z Anną Oleśnicką o rozgraniczenie dóbr Samokłęsk i Rudna od Kamionki i Dąbrówki.

Nobiles Ioannes et Prandota Ożarowscy, inter se fratres germani, et magnifica Anna olim Ioannis de Oleśnica, palatini Sandomiriensis, consors relicta, per amicabilem concordiam coram succamerario compromissum inscribunt, quo mediante utraeque partes per duos arbitros coram succamerario Lublinensi, aut eius camerario ad dislimitanda bona sua locare se submittunt, qui quatuor arbitri coram succamerario, aut eius camerario quocunque, equitabunt inter bona Samokłęski et Rudno, haereditaria dominorum Ożarowskich, ex una et bona Kamionka ac Dąbrówka, ex altera partibus, usque ad parietem Serocka¹⁾, incipiendo a granicie et scopulo aciali, qui est inter Krasinin et Staroścín, illic debent limites in terra et in arboribus determinare adhibitis quatuor senibus, ex utraque parte per duos vocatis. In casu vero contradictionis alicubi cuiuscunque senum praefati arbitri debent ipsi concordare. Et si etiam praedicti arbitri concordare non poterint, extunc debent partes sorte, alias *losami* sortire, tali modo: Cui sors parti ceciderit, partita fuerit, alias *dostanie się*, illa pars quocunque equitabit et iuramentum corporale fecerit; illic granicies sippiari, et signa in arboribus ad instar crucis excidi debent, sub vadio centum marcarum. Actum feria quinta proxima post festum sancti Nicolai, anno Domini millesimo quadringentesimo sexagesimo secundo.

Sumaryusz dóbr »Rudno«, str. 2.

¹⁾ *Kamionka*, osada. *Samokłęski*, *Rudno*, *Dąbrówka*, *Serock*, *Krasinin* i *Staroścín*, wsie w guberni lubelskiej, powiecie lubartowskim.

XIX.

Dnia 22. listopada 1463 roku.

Rozgraniczenie dóbr Samokłęsk od Dąbrówki i Kamionki.

Magnificus Groth de Ostrow, succamerarius Lublinensis, exequitationem granicierum inter villam Samokłęski, nobilis Ioannis Ożarowski haereditariam, ex una, et villas Dąbrówka et Kamionka Annae de Oleśnica, palatinae Sandomiriensis, itidem haereditarias, parte ex altera, vigore inscripti

compromissi, per utrasque partes mutuo factum, ac in ordine sippationis scopulorum ab invicem determinatam, approbavit et ipsis scopulis in terra erectis, ac signis in arboribus sectis, obsignavit, incipiendo in ripa fluvii Mienina, ex opposito per eundem fluvium Mienina granicie, alias *przeciwko narożnicy*, quae est inter haereditates, ex una Krasinino et Starościan ex alia, partibus, et ex opposito per eundem fluvium Mienina eiusdem granicie et scopuli acialis. In ripa dicti fluvii Mienina locavit et sippavit acialem scopulum, alias *narożnicę*. Ab eodem scopulo aciali et angulari, alias granicies in terra sippavit, et in arboribus signis ad instar crucis sectis signavit inferius iam eundem fluvium usque ad finem pratorum, ubi locavit et sippavit in terra scopulum, a quo alias granicies in terra et arboribus sippavit et signavit recte per silvam et per borram usque ad viam stratam, alias *do gościńca*. Et ab eadem via *w bór mały*, usque ad silvam, quam rectius procedendo, dictam *okolny las*, nullius partium mellificia tangendo. Et ultra, circa eandem silvam, non intrando in eam, nec ab ea recedendo, sed circumeundo, usque ad eandem viam, *gościniec*, qui transit de Kamionka in Lublin, ulterius in terra sippavit, et in arboribus ad instar crucis signavit granicies, circumeundo penes eandem silvam *okolny las*, usque ad eandem viam *gościniec* ibi, ubi intrat in aliam silvam, *graniczny las*, in qua est torrens, et alveus torrentis. Ex utraque parte torrentis et alvei procedendo, granicies et scopulos in terra locavit et sippavit, ac in arboribus signis ad instar crucis sectis signavit usque ad viam procedendo, quae ducit et tendit de Kamionka usque ad Siemionów Ostrów, qui cessit perpetuo ad Kamionka, hoc tamen adiecto: Quod domina Anna et successores eius cum omnibus ipsorum hominibus habebunt benevolam equitationem et expulsionem pecorum et pecudum communem eadem via ex antiquo habitam de Kamionka usque ad Siemionów Ostrów, quantum fuerit necessitas. Et ab eadem via, eadem silva, *graniczny las* procedendo, et ex ea exeundo sippavit scopulos in terra et in arboribus, ad instar crucis signatis et sectis usque ad medium stagni, ubi incipitur palus, *wielkie bagno*. Qua magna palude granicies in terra, ubi potuerint fieri et in arboribus ad instar crucis signis sextis signavit. Ab eadem palude ulterius granicies sunt signatae et sippatae penes silvam, dictam *Srocza* et intrando silvam eandem usque ad fluvium praedictum Mienina, ubi in eundem fluvium Mienina intrat torrens de eadem silva Srocza. Et ibi, ubi incidit torrens in Mienina, sippavit et locavit ultimum, ac finalem scopulum, alias *narożnicę*, atque easdem granicies in perpetuum manere et stare declaravit. Actum feria tertia proxima post festum sanctae Elisabethae, anno Domini millesimo quadringentesimo sexagesimo tertio.

Sumaryusz dóbr »Rudno«, pag. 3—5.

XX.

Dnia 22. listopada 1463 roku.

Rozgraniczenie dóbr Rudna od Kamionki.

Idem suprascriptus magnificus Groth de Ostrow, succamerarius Lublinensis, ulteriorem granicierum exequitationem, inter bona villarum, videlicet, Maioris Rudno nobilis Prandotae Ożarowski, haereditaria, ex una et Kamionka magnificae Annae de Oleśnica, palatinae Sandomiriensis, similiter

haereditaria, ex altera partibus, ex nexu inscripti compromissi supraadnotati factam, et in ordine sippationis scopulorum per utrasque partes supramemoratas ab invicem determinatam, praesenti suo actu confirmavit et scopulis ipsis in terra erectis, ac signis in arboribus scissis obsignavit. Incipiendo a scopulo aciali in silva Srocзка, ubi incidit torrens in fluvium Mienina, sippato et fundato, et ab eodem aciali et angulari scopulo recte intrando fluvium Mienina, medietatem dicti fluvii Mienina ad Maius Rudno, Prandotae, ex parte ipsius, et alteram eiusdem fluvii medietatem occasione granicies ad Kamionka dominae Annae ex parte ipsius in perpetuum pertinere declaravit. Quae granicies perpetualiter eodem fluvio Mienina currunt et sunt, procedendo inferius fluvium usque ad locum, ubi fluvius, qui incipit a Kamionka et de piscina, fluit, usque ad fluvium dictum Mienina, et ibi, ubi incidit dictus fluvius de Kamionka in Mienina. Exeundo de eodem fluvio Mienina locavit et sippavit in terra scopulum, et in arbore *jasion* ad instar crucis signavit. A quo scopulo ultra sippando et faciendo in terra et arboribus, procedendo, granicies terminavit per silvam dictam *Ciemno*, procedendo usque ad torrentem, in eadem silva, dictum Ciernianka, prope viam, quae tendit per eandem silvam *Ciemno*, et ibi in terra sippavit scopulum, ac in arbore *jasion* signavit signo, ad instar crucis facto. A quo scopulo, intrando in torrentem, seu fluvium dictum Ciemnienska, eodem torrente et fluvio ex utraque ipsius sippavit in terra granicies et in arboribus signavit. Procedendo de eodem torrente et fluvio usque ad summitatem et superficiem, alias *wierzchnia łoża*, ubi est origo eiusdem torrentis et fluminis. Et ibi in parte sinistra sippavit et locavit scopulum, hoc modo procedendo usque ad scopulum angularem. Actum feria tertia post festum sanctae Elisabethae, anno Domini millesimo quadringentesimo sexagesimo tertio.

Summaryusz dóbr »Rudno«, pag. 5—6.

XXI.

Dnia 9. października 1466 roku.

Rozgraniczenie dóbr Nasutowa, Siedlisk i Kamionki od Szczekarkowa.

Magnificus Nicolaus de Prawiedniki, iudex generalis terrae Lublinensis et iudex commissarius granicierum per sacram regiam Maiestatem, in locum magnifici Groth de Ostrow, succamerarii Lublinensis surrogatus et specialiter deputatus, inter villas Nasutow, Siedliska, et oppidum Kamionka magnificae Annae de Oleśnica, palatinae Sandomiriensis haereditarias, ab una, et villam Szczekarkow, magnifici Groth de Ostrow, succamerarii Lublinensis, similiter haereditariam, parte ab altera, ex unanimi et amicali earundem partium consensu, sippavit et determinavit granicies: Incipiendo a scopulis acialibus, qui limitant et distinguunt haereditatem praefatam Łucka cum Szczekarków, et ibi iuxta praefatos scopulos aciales locavit et sippavit primum scopulum acialem inter haereditates praedictas, videlicet Nasutow, Siedliska et oppidum Kamionka, ex una, et haereditatem Szczekarków, parte ex altera. Et ab isto primo scopulo ultra processit, limitavit, sippando scopulos in terra et in arboribus signa ad instar crucis exsecavit, per borram transeundo, quo rectius, ad

paludem, dictam *Skrobowskie bagno*. Intrando vero paludem, limitavit granicies et scopulos sippavit usque ad medietatem praefatae paludis *Skrobowskie bagno*. Ad cuius paludis medietatem veniendo, ibi stetit et sippavit acialem scopulum, finalem, inter haereditatem Szczekarkow, Nasutow, Siedliska et oppidum Kamionka. Cuilibet autem scopulo, in praefata palude sippato, palus quercinus est impositus. Actum in merica et borra circa granicies et scopulos aciales, alias *u naroźnic*, quae stant inter haereditates Nasutow et Lucka, feria quinta proxima post festum sancti Francisci, anno Domini 1466.

Sumaryusz dokumentów, odnoszących się do dóbr Rudna, pag. 6.

---

¹⁾ *Nasutów, Siedliska Wielkie i Szczekarków*, wsie w gubernii lubelskiej, powiecie lubartowskim.

XXII.

Dnia 3. sierpnia 1468 roku.

Rozgraniczenie dóbr Rudna od Giżyce.

Nobilis Prandota Ożarowski, haeres de Rudno, et Thomas cum Catharina, consorte sua, haeredes de Giżyce¹⁾, ad personalem comparitionem coram iure domini succamerarii, residente in termino, circa viam currentem de Rudno versus Kocko²⁾, in ripa fluminis dicti Czerwonka, seu angulo, ubi via incidit in praedictum fluvium, publice recognoverunt ex mutua concordia et consenserunt granicies perpetuos medio flumine, dicto Czerwonka, incipiendo ab ipsa via et pariete de Ostrów³⁾ usque ad parietem villae regalis Serocko. Et quid a dextra, pertinebit ad haereditatem Rudno, iam autem a sinistra praedicti fluvii pertinebit ad haereditatem Giżyce, ita tamen, quod quaelibet villa suprascripta suam teneat ripam et medietatem dicti fluvii Czerwonka. Actum feria quarta post festum sancti Petri in Vinculis, anno Domini millesimo quadringentesimo sexagesimo octavo.

Sumaryusz dokumentów, odnoszących się do dóbr Rudna, pag. 6.

---

¹⁾ *Giżyce*, wieś w gubernii lubelskiej, powiecie lubartowskim.

²⁾ *Kock*, osada w gubernii siedleckiej, powiecie lukowskim.

³⁾ *Ostrów Wielki*, wieś w gubernii lubelskiej, powiecie lubartowskim.

XXIII.

Dnia 12. lutego 1471 roku.

Rozgraniczenie dóbr Skromowic, Woli Skromowskiej i t. d.
od miasta Kocka i wsi doń należących.

Inter villas Skromowice, Wola Skromowska, Suloszyn et Łukawiec¹⁾, generosi Jacobi, iudicis Łukoviensis²⁾, ab una, atque oppidum Kock, villasque Borka, seu Gorka, Luszawa, Ożarów et Tarkawica³⁾, ad reverendissimum dominum Sciborium, episcopum et episcopatum Plocensem spectantia, parte ab altera vigore compositionis, inter haeredem de Skromowice et praedictum episcopum initae, magnificus Groth de Ostrow, succamerarius Lublinensis, granicies determinavit: Incipiendo a pariete regalis villae Serocko in medietate fluvii dicti Wieprz⁴⁾, quem fluvium quaelibet pars debet per medium habere et tenere, inferius fluvium transeundo usque ad torrentem praedictum *Brzycha przejowa*. Circa praedictum torrentem exivit de fluvio praedicto Wieprz ad sinistram ripam et ibi ex utraque parte torrentis praedicti statuit et sippavit ducs scopulos in ripa. Ab istis scopulis ultra sippavit et signa excidit in arboribus ad instar crucis facta. Eundo per silvam, dictam Olszyna et Rokicina inter montes dictos *Brzychawejowy* (?) et consequenter per eandem silvam ultra procedendo usque ad viam, quae ducit de Wola Skromowska in Pożarów et transeundo viam praedictam usque ad fluviolum, tum fluviolo, qui decurrit post fines camporum villae Pożarów. Qui fluviolus dividit partes et limitat. Exeundo vero de praedicto fluviolo in parte, sippavit scopulos usque ad medietatem aquae fluvii dicti Moczydła, alias Głębokie Jezioro, cuius medietatem quaelibet pars habebit pro suo usu. De quo fluvio exeundo usque ad campum haereditatis Pożarów prope fluvium, dictum Wieprz, ivit ripa prope silvam, ad infra transeundo, scopulum sippavit. Et ab eodem scopulo transivit fluvium Wieprz, quem ulterius transeundo habebit per medium pars utraque quousque ad *wąkop*, alias ad divisionem eiusdem fluvii Wieprz et Wola *do Starca rzeki*. Et veniens ad insulam, alias na *ostrów* in angulo, in pratis sippavit scopulum et ultra procedendo per eadem prata et silvam, determinavit et sippavit usque ad fluvium decurrentem in Skromowice, cuius fluvii medietatem transeundo infra, quaelibet pars eandem habebit per medium. Exeundo de praedicto fluvio ad dextram partem, sippavit scopulos et in arboribus consueta signa excidit. Transeundo per silvam, prata, et per lutum et superius, alias *przez wierzchowisko*, ad torrentem dictum *Rabowa struga*, et ultra eundo, determinavit et sippavit scopulos per silvam et prata, usque ad fluvium Wieprz a Kocko oppido usque ad antiquum navigium, quod olim fuit in eodem fluvio Wieprz. In ripa praedicti olim navigii statuit, locavit et sippavit ultimum, ac finalem scopulum acialem, alias *narożnicę*, inter haereditates Skromowice et Kocko oppidum. Actum feria tertia proxima ante festum sancti Valentini, anno Domini 1471.

Summarysz dokumentów, odnoszących się do dóbr Rudna, pag. 6—7.

-
- 1) *Skromowice, Wola Skromowska, Sułoszyn, Łukawiec*. wsie w gubernii lubelskiej, powiecie lubartowskim.
 2) *Łuków*, miasto powiatowe w gubernii siedleckiej.
 3) *Górka Lubartowska, Łuszczawa, Ożarów, Tarkawica*, wsie również w gubernii lubelskiej. powiecie lubartowskim.
 4) *Wieprz*, prawy dopływ Wisły.

XXIV.

Dnia 19. stycznia 1480 roku.

Rozgraniczenie dóbr Kunowa z przyległościami od Biechowa, Wodziradzka i Chmielowa.

Nos Nicolaus, haeres de Tęczyn, succamerarius terrae Sandomiriensis generalis, recognoscimus tenore praesentium, quibus expedit universis, tam praesentibus, quam futuris, notitiam praesentium habituris, quod de anno Domini millesimo quadringentesimo octuagesimo feria quinta proxima post octavas Epiphaniae Domini ex speciali commissione et mandato serenissimi principis et domini, domini Casimiri, Dei gratia regis Poloniae, magni ducis Lithuaniae magnifici domini, videlicet Ioannes de Czyżów, castellanus et capitaneus Cracoviensis, Ioannes de Tęczyn, palatinus Cracoviensis, Przedborius de Koniępole, castellanus Sandomiriensis, fecerunt limitationes et distinctiones inter reverendissimum in Christo patrem, dominum Zbigneum divina miseratione tituli sanctae Priscae presbiterum cardinalem et episcopum Cracoviensem, suumque venerabile capitulum et eorum haereditates, Kunow, Udzyrzow, Bukowie, Rudnik et Jamnik¹⁾, ab una et magnificum dominum Albertum de Michow²⁾, castellanum Zavichostensem et eiusdem haereditates, Biechow, Zurawice, Wodzirad, Chmielow et Wola Wodziradzka, ex altera partibus, in hunc modum, qui sequitur: Imprimis siquidem posuerunt scopulum angularem, alias *narożnicę*, a pariete villae Szwarszowice³⁾ secus viam, quae ducit de Szwarszowice in Chmielów, deinde viam praedictam constituerunt limitem, ponendo scopulos ab eius utraque parte; partem sinistram attribuendo domino episcopo Cracoviensi et eius ecclesiae, partem vero dextram eidem domino Alberto de Michow. Debent autem praedicti scopuli protendi eadem via usque ad vallem, dictum *Kozłowy dół*, per verticem montis, ponendo scopulos in rubetis, a vertice vero montis per rubeta est descensus infradirectus inter agros excultos et inter rubeta, usque ad fluvium Kamionna. A fluvio vero Kamionna directe ad montem, qui mons iacet super

silvam, dictam Czwancica, ex adverso praedictorum scopulorum sitam. A praedicto vero monte penes silvam vadunt scopuli usque proxime campos villae, seu molendini Rudnik ex opposito loci, vocati *Trojanow dqb*. Ab inde vero per borram qua rectius fieri potest, usque ad scopulum acialem, situm in *Suchy dót* prope publicam stratam, quae ducit de Ostrow⁴) in Hża⁵). Iuxta autem huiusmodi loca debent notari signa in arboribus, iuxta quae signa debent scopuli tunc sippiari, quando dominus episcopus habebit finem cum nobili Thoma de Czastocice⁶) pro conquesitis et lucratis graniciebus. Interim vero praedicta signa pro graniciebus perpetuis habeantur. Quam primum dominus episcopus Cracoviensis, aut sui successores huiusmodi finem pro graniciebus cum Thoma de Czastocice habuerint, ex tunc nulla praescriptione eundem dominum Albertum evadendo, tenebitur iuxta signa praedicta sippare scopulos ad locum praedictum, ea conditione apposita: Quodsi dominus episcopus Cracoviensis, aut sui successores cum suo capitulo Cracoviensi huiusmodi in Thoma de Czastocice acquisiverint, extunc de borris, silvis, mericis, nemoribus conquisitis dabit domino Alberto Michowski totum, aut partem. Et in recompensam huiusmodi silvarum, borrae, mericarum, et nemorum, quae et quas sibi dederit dominus Albertus Michowski, aut sui successores, cedet de borris, silvis, mericis et nemoribus ad parietem domini episcopi, a sua pariete appropriabit tantam quantitatem, quanta sibi fuerit per dominum episcopum exposita et largita. His tamen omnibus supradictis debet finis imponi infra hinc per quinque annorum spatium sub vadio mille marcarum. Item huiusmodi limitationem non sustollendo dominus episcopus Cracoviensis cum suo capitulo Cracoviensi et sui successores poterint facere piscinam in fluvio Troianowa, ex adverso granicierum adiungendo aggerem ad montem, ad quem scopuli a fluvio Kamionna decurrunt. Et si huiusmodi piscina alveo suo aliqua prata, aut ripas, praesertim illas, quae sunt inter montem et locum, dictum *Trojanow dqb*, inundaverit, pro isto ipse dominus Albertus et sui successores, non poterint dominum episcopum Cracoviensem et suos successores pro huiusmodi inundatione et constitutione inquietare et vexare in perpetuum. Interim vero, quo piscina non fuerit facta, praefatus dominus Michowski libere utetur pratis infra gades suos constitutos, sed nec dominus episcopus Cracoviensis et sui successores poterint huiusmodi piscinam, et scopulos communes construere et parare, ulla praescriptione evadendo cum suo capitulo eundem dominum Albertum. Item omnes terminos, tam colloquiales, quam parvos pro quibuscunque rebus, damnis, iniuriis, acquisitionibus, litibus, iuramentis, fideiussoriis, condemnationibus, poenis, omnibusque causis hinc inde inter memoratum dominum cardinalem et episcopum Cracoviensem et capitulum eius venerabile Cracoviense, ex una parte et etiam inter magnificum dominum Ioannem de Olesnica, palatinum Sandomiriensem, ab alia parte, ipsumque dominum Albertum de Michow et omnes suos cmetones, quoties exorirentur, debent esse extincti et praesentibus extinguuntur et mortificantur. Item fideiussores domini

episcopi, videlicet dominus Zbigneus Czajka de Nowodwor, Andreas Długosz, de Stachocice et Ioannes de Wieloborowice⁷⁾ idem dominus Albertus liberos de fideiussoria dimisit. Item magnificus dominus Ioannes, palatinus Sandomiriensis, eidem domino Alberto debet restituere viginti et duos equos et equas cum undecim curribus et decem securibus, quas recepit cmetonibus domini Alberti memorati. Et si quis equus restitui non posset, tunc duas marcas debet dare dominus palatinus pro eodem equo, qui non restitueretur. Item vlodarius Kunoviensis debet restituere secures eidem domino Alberto, quas recepit et si vellet idem dominus Albertus habere plures, quas non recepit, debet idem vlodarius indicere. Et idem dominus Albertus debet restituere etiam secures vlodario, quas recepit. Et dum haec ipsis restituerentur ad invicem, tunc erunt liberi de terminis, quos habent inter se vlodarius cum ipso domino Alberto. Datum in campo inter haereditates superius descriptas, feria quinta proxima post octavas Epiphaniae Domini, anno ut supra.

Liber granicierum domus Lubomircianae, pag. 94—99. *Vide*: Archiwum Sław., tom II., pag. 228—229.

-
- 1) *Kunów*, osada, *Udziców*, *Bukowie*, *Rudka*, wieś w gubernii radomskiej, powiecie opatowskim.
 2) *Michów*, osada w gubernii lubelskiej, powiecie lubartowskim.
 3) *Biechów*, *Żurawice*, *Wodziradz*, *Chmielów* i *Sznarszowice*, wieś w gubernii radomskiej, powiecie opatowskim.
 4) *Ostrowiec*, osada w gubernii radomskiej, powiecie opatowskim.
 5) *Ilża*, miasto powiatowe w gubernii radomskiej.
 6) *Częstocice*, wieś w gubernii radomskiej, powiecie opatowskim.
 7) *Wieloborowice*, wieś w gubernii radomskiej, powiecie złęckim.

XXV.

Dnia 3. czerwca 1482 roku.

Ugoda dziedziców Samokłęsk i Rudy o granice między temiż ich dobrami.

Inter nobilem Ioannem de Ożarów et Samokłęski, ex una, et Petrum, ac Ioannem Pruszyńskie, fratres inter se germanos de Rudno et Ruda¹⁾ indivisos, parte ex altera, coram magnifico Ottone de Pilcza et de Krężnica haerede, succamerario terrae Lublinensis, in campo inter Samokłęski et Ruda residente, ad personalem eorundem comparitionem, facta est concordia et amicabile compositio in hunc modum. Petrus et Ioannes Pruszyńscy dimiserunt nobilem Ioannem Ożarowski de termino campestri et graniciali, quem cum eo ex actoratu suo habuerunt inter Samokłęski et Ruda. Ioannes

autem Ożarowski dimisit praedictos fratres similiter de omnibus terminis, quos cum eis habuit, tam in colloquio generali, quam in terminis particularibus, coram iure terrestri — generaliter omnes terminos, quos inter se mutuo habuerunt, perpetue mortificaverunt et recognoverunt parte ex utraque et subdiderunt se coram actis sub vadio triginta marcarum, se non debere granicies inter Samokłęski et Ruda determinare, neque pro eis citare, neque successores ipsorum. Utraeque partes non debent habere incisionem in silvis partis alterius. Cmetones Petri et Ioannis, quos habent in duobus laneis in Samokłęski debent habere libertatem talem in omnibus usibus, sicut habent omnes alii cmetones et debent libere extirpare tantum, quantum cmetones Ioannis Ożarowski, iuxta inscriptionem haereditariam ibidem in Samokłęski existentem, a suis laneis et arvis, quos ex antiquo habent et tenent. *Rudnik* Pruszyńskich potest et debet liberam recipere mineram, alias *rudę*, post villam Samokłęski et fluvium Mienina, eorumque cmetones debent habere libertatem in haereditate incidendi robora, alias *dzienia* mellificiorum, iuxta antiquam consuetudinem. Actum feria secunda proxima post festum sanctissimae Trinitatis, anno Domini 1482.

Summarysz dokumentów, odnoszących się do dóbr Rudna, pag. 14—15.

1) *Rudka*, wieś w gubernii lubelskiej. powiecie lubartowskim.

XXVI.

W Przemyślu 11. marca 1495 roku.

Zamiana dóbr Miżyńca, Boratycz i Stroniowic za Bziankę,
z dodatkiem 2000 grzywien, między Jakubem Kamienieckim,
a Janem Amor Tarnowskim, kasztelanem krakowskim.

Mathias de Bobrka¹⁾, iudex et Stanislaus de Cormanycze²⁾, subiudex, terrestres Premislienses generales, significamus tenore praesentium, quibus expedit universis, praesentium notitiam habituris:

Quomodo Premisliae feria tertia proxima post festum Purificationis Mariae, anno Domini *millesimo quadringentesimo nonagesimo quinto*, praesentibus generosis et nobilebus, Ioanne Lyszakowsky, Andrea Fredro de Pleszowycze, Ioanne Voyczyechowsky, Michaele Cholowsky, Petro Chwal, Ioanne Gdasyczsky et aliis, tunc pro tribunali iudicii praesidentibus generosis, olim Ioanne de Rybotycze³⁾, iudice et Iacobo de Czyeszaczyn⁴⁾, subiudice, terrestribus Premisliensibus generalibus, ad quorum praesentiam personaliter constitutus coram iudicio terrestri magnificus Ioannes Amor de Tarnow, castellanus Cracoviensis, ex una et nobilis Iacobus Camyenyeczsky, alias Svyrcz, una cum consorte sua, Martha, legitimi haeredes de Myezynyecz, Borathycze, Strunyovycze⁵⁾ actum

fecisse inter se, venditionem et commutationem coram (?) bonis maternis et paternis et quocunque modo acquisitis, publice unanimi voce recognoverunt in hunc modum: Quia magnificus Ioannes Amor de Tarnow dat et commutat perpetualiter et in aevum medietatem villae suae dictae Bzyanka⁶⁾, in terra Sanoczensi sitae pro bonis haereditariis, videlicet Myezynyecz, Borathycze, Strunyovycze, in terra Premisliensi sitis, nec non duabus areis agri et prati in Czarthorye et prato in Vythunyecz cum ambabus ripis fluvii, dicti Vyar⁷⁾, nec non areis et agris, iacentibus in fine villae Myezynyecz, ex una et villae Gdasycze⁸⁾, ab altera, penes metas Ioannis Pyenyek usque ad silvam, dictam Conyathyn tendendo et cum libertate silvarum Radochon et Rakowa, iuxta litteram divisionis et inscriptionis ipsarum sororum, in actis contentam. Qui praefatus dominus Ioannes Amor de Tarnow, castellanus Cracoviensis, commutat villam suam, praefatam Bzyanka pro praefatis bonis Myezynyecz, Borathycze et Strunyovycze, villam pro villis, haereditatem pro haereditatibus, terram pro terra aeviterne cum additamento duorum millium marcarum communis pecuniae, in regno currentis, quadraginta et octo grossos in quamlibet marcam computando, perpetue et aeviterne tenere, cum omni iure et dominio, nihil pro se excipiendo, prout in se praefatae haereditates habent et ab antiquo sunt distinctae et limitatae et prout fructus et proventus ex praefatis bonis spectant ex antiquo et pertinent, nihil pro se et suis posteris reservando. Etiam mutuo dederunt ipsis coram iure intromissionem in praefata bona per ministerialem Barthossium, dictum Szyemyanyn de Nyczankovycze⁹⁾. Et iam mutuo debent se tueri et intercedere a qualibet persona, secundum quod, ad quamlibet personam pertinet praescriptio, iuxta iuris formam et consuetudinem terrestrem. Qui praefatus Camyenyeczsky, alias Svyrcz, una cum consorte sua legitima, Martha, recognoverunt, quod ipsis praefatus magnificus dominus Ioannes de Tarnow satisfacit pro duobus milibus marcarum additamenti ad ipsa bona, pro quo ipsum non debent impedire in perpetuum. Pro qua tuitione praefatorum bonorum Myezynyecz, Borathycze, Strunyovycze et praefato Iacobo et Martha, eiusdem consorte, haeredibus de praemissis bonis, stans personaliter nobilis Ieronimus, haeres de Bybel¹⁰⁾, nec non de Ruszathycze et Svrothovycze, recognovitque ratione praefatorum bonorum et sic inscribit et inscripsit tueri et intercedere, ac eliberare ab omnibus dampnis et impedimentis quarumlibet personarum, sexus utriusque et ab omnibus concitationibus, importatis et importandis quocunque modo pro praefatis bonis. Et si praefatus magnificus dominus Ioannes, castellanus Cracoviensis, aliquod damnum pati deberet in praefatis bonis, ipse Ieronimus praedictus inscribit se et obligat eliberare et protegere a qualibet persona sub vadio duorum milium marcarum. Casu vero, quo non protegeret et non eliberaret et se pro praemisso vadio citare . . . . . a) permiserit et pro quacunque causa alia citatus esset, hic Premisliae, in primis terminis particularibus parere et respondere debet, non differendo terminum vera, aut simplici infirmitate, nec se excipiendo

colloquio generali, bellica expeditione, nec quovis modo, exquisito colore, sed potens erit praefatus dominus castellanus Cracoviensis praedictum Ieronimum condempnare in primo termino sicut in peremptorio, nec se protegere debet litteris regalibus sub amissione suae causae. Et si aliquis deffectus in citationibus, vel concitationibus, vel in ipsa inscriptione esset, hoc domino castellano totum non debet obesse, sed prodesse. Et si praedictus Ieronimus aliquid sibi in subsidium recipere vellet, hoc ipso facto causam suam amittere debet, villas vero Borathycze et Strunyovycze cum . . . .^{b)} et medietatem piscinae in villa dicta Myezynyecz per Iacobum Svyrcz, Stanislao Barzy in quadringentis florenis obligatis et partem villae Myezynyecz per ipsum Iacobum Ioanni Kokothek in quinquaginta marcis obligatam ipse magnificus dominus de Tarnow, castellanus Cracoviensis, sibi ad eorum summam duorum milium marcarum solus exemere debet. Et litteras, quas idem Iacobus Camyenyeczsky una cum sua consorte, Martha . . .^{c)} privilegia et munimenta super dicta bona Myezynyecz, Borathycze, Strunyovycze apud se habent, ad terminos proximos inscripserunt et obligaverunt sub vadio praedicto se reponere. Super quibus omnibus memoriale ipse dominus castellanus posuit, quod iudicium recepit.

In quorum fidem et testimonium sigilla nostra subappendi iussimus. Actum et datum Premisliae feria quarta in crastino sancti Georgii, anno Domini millesimo quingentesimo decimo.

Oryginał pergaminowy, w wielu miejscach wytarty i spłowiały, po dwóch pieczęciach i paskach pozostały tylko ślady cięć.

a) Trzy słowa zatarte. b) Dwa słowa zatarte. c) Jedno słowo zatarte.

-
- 1) *Bóbrka*, wieś w Galicyi, w powiecie „Lisko“.
  - 2) *Kormanice*, wieś w Galicyi, w powiecie przemyskim.
  - 3) *Rybotycze*, wieś w Galicyi wschodniej. w powiecie dobromilskim.
  - 4) *Cieszacim Wielki i Mały*, dwie wsie w powiecie jarosławskim.
  - 5) *Miżyniec, Boratycze, Stroniowice*, wsie w powiecie przemyskim.
  - 6) *Bzianka*, wieś w Galicyi, w powiecie sanockim.
  - 7) *Wiar*, prawy dopływ Sanu.
  - 8) *Gdaszyce*, wieś w powiecie przemyskim.
  - 9) *Niżankowice*, miasto w powiecie przemyskim.
  - 10) *Bybło*, wieś. również w powiecie przemyskim.

XXVII.

Dnia 15. kwietnia 1496 roku.

Rozgraniczenie dóbr Michowa i Woli od Rudna.

Inter bona villarum Minoris Rudno, alias Michow et Wola¹⁾ eiusdem Rudno, nobilium Przechlaj, Nicolai, Felicis et Iaroslai, fratrum germanorum indivisorum, generosi olim Alberti Michowski filiorum haereditaria, ex una, et villam Maius Rudno, nobilium Nicolai Prandoszye, alias Ożarowski, et Ioannis Pruszyński, haereditariam, parte ex altera, vigore amicabilis compositionis et concordiae, nec non ex consensu utrarumque partium suprascriptarum magnificus Otto de Pilcza, succamerarius Lublinensis, granicies limitavit, determinavit, ac scopulis, ipsis de terra erectis, obsignavit. Primum igitur scopulum acialem, alias *narożnicę*, inter haereditates iam descriptas, circa parietem Samokłęska, penes et prope silvam, dictam Kryjamy, sippavit, de terraque erexit. Ab eodem scopulo directe transivit per borram, seu mericam, rectificando granicies, de terra erigendo et signa granicialia ad instar crucis in arboribus excidendo, pervenit ad viam, quae currit ex minera Samokłęska in villam, dictam Wielkie²⁾ et circa eandem viam granicies sippavit. Demum transivit per borram, rectificando granicies et signa faciendo usque ad silvam, dictam Wielki Wierzch. Per eandem silvam transivit directe, granicies sippando, signaque in arboribus excidendo, ad torrentem, alias *do strugi*, dictam Cioteczka. Demum praedictum torrentem transeundo, transivit per prata, *Cioteczkie* nuncupata, granicies et signa in arboribus faciendo. Demum transivit per silvam, dictam Osowy, et per mericam, dictam Jarzębiowska, granicies sippando et signa in arboribus faciendo usque ad torrentem, dictum Dąbrowiczka. A quo torrente transeundo, tres laneos et mensurando in sorte, seu parte Minoris Rudno praefatorum nobilium Michowskich, granicies obsippavit, alias *odsypał*, ad haereditatem Maioris Rudno praefatorum nobilium de ibidem, commutationi et inscriptioni ipsorum priori pro piscina, in fluvio Mienina factis, satisfaciendo iuxta eorum inscriptionem terrestrem. Praedicti tres lanei cum additamento pecuniarum iam prius solvendarum, erunt loco admissionis praedictae piscinae. Qui lanei finem suum ceperunt iuxta viam Wieliczka, penes granicies in parte Maioris Rudno. Demum transivit per mericam, dictam Królów ad viam, quae currit de Maiore Rudno in villam Wielkie et per campum ad viam, quae currit de Maiore Rudno ad Minus Rudno, granicies sippando, et de terra scopulos erigendo. Ulteriusque transivit inter Glinki, usque ad prata, dicta *sporne łąki*. Per quae transivit rectificando ad borram parochialem, alias *poświętny bór*, et per borram praedictam transivit, rectificando granicies in terra et signa in arboribus faciendo, pervenit ad viam, quae currit de villa Wągieleze³⁾ ad Maius Rudno, et ex utraque viae praedictae granicies sippavit. Ulteriusque transivit per borram, rectificando ad torrentem, alias *do strumienia*, dictum Paciorka. Ab eodem torrente transivit per finem borrae ad silvam, dictam Mały Ostrowiec, et eadem silva transivit ad borram, dictam Zdziały. Per eandem transivit, granicies sippando, ac signa in arboribus faciendo, venit ad viam, quae currit de Maiore Rudno ad molendinum praefatorum nobilium Michowskich, penes quam viam ex utraque parte granicies sippavit. Demum transivit per silvam, rectificando usque ad torrentem, alias *do potoku*, dictum Rowiec. Ulterius per paludem, alias *przez Ług*, usque ad montem, alias *na górkę*, dictum Michowa Góra. Qui mons stat

penes piscinam praefatorum nobilium Michowskich in ripa eiusdem piscinae, et ibi scopulum finalem sippavit et locavit. Actum in merica, seu in borra ex opposito, seu prope silvam, dictam Kryjamy. Actum feria sexta post festum sancti Tiburtii, seu post festum conductus Paschae proxima, anno Domini millesimo quadringentesimo nonagesimo sexto.

Summaryusz dokumentów, do dóbr Rudna się odnoszących, pag. 7—9.

---

1) *Michów*, osada, *Wola Mieczysławska*, wieś w gubernii lubelskiej, powiecie lubartowskim.

2) *Rudno. Samokłęski, Wielkie*, wsie tamże.

3) *Węgielce*, wieś tamże.

XXVIII.

Dnia 15. kwietnia 1496 roku.

Ugoda dziedziców dóbr Rudna i Samokłęsk o lasy i pastwiska między temiż ich dobrami.

Nobiles, Nicolaus Ożarowski, alias Prandoszyz, et Ioannes Pruszyński, de Maiore Rudno haeredes, ex una et nobilis Felix, alias Felicianus de Samokłęski, haeres ex altera partibus, coram generoso Martino Koninski de Osiny¹⁾ haerede, granicierum camerario, circa acialem graniciem, seu scopulum, qui stat, et est in borra, seu merica prope silvam, dictam Kryjamy inter bona villarum Minoris Rudno, et Wola Rudzińska, ex una et bona maioris parte ex altera, locato, personaliter constituti, de bona voluntate sua, ac consilio amicorum praehabito, mutuo sibi utraeque partes inter se recognoverunt: Quia ab eadem granicie aciali praedicta, superius descripta, usque ad piscinam minerae Samokłęska, silva debet esse domini Feliciani et successorum eius de Samokłęski. Borra autem ex opposito silvae, aut penes silvam, ex alia parte, ab eadem praedicta granicie aciali, usque ad praefatam piscinam debet esse nobilium Nicolai Prandoszyz, alias Ożarowski, et Ioannis Pruszyński, ac successorum ipsorum. Quam recognitionem et inscriptionem inter se tenebunt pro graniciebus perpetue et in aevum, sub vadio centum marcarum. Pascua etiam inter se communia et libera habebunt post granicies sub vadio praedicto. Actum feria sexta in crastino post festum sancti Tiburtii, seu post dominicam conductus Paschae proxima, anno Domini 1496.

Summaryusz dokumentów, odnoszących się do dóbr Rudna, pag. 15.

---

1) *Osiny*, zapewne jedna z kilku wsi, znajdujących się w gubernii lubelskiej.

XXIX.

Dnia 6. października 1496 roku.

Rozgraniczenie dóbr Skromowic, Woli i Łukawca od Giżyc.

Inter villas Skromowice, Wola Skromowska et Łukawiec, nobilium Leonardi, Nicolai, Stanislai et Iacobi, fratrum germanorum, inextensorum haereditarias, ab una, et villam Giżycę¹⁾, nobilium Raphaelis et Silvestri, seu Lassotae, haereditaria, parte ab altera, ex amabili compositione et concordia, atque ex consensu ambarum partium suprascriptarum, magnificus Otto de Pileza, succamerarius Lublinensis granicies determinavit, ac scopulis consignavit. Primum igitur scopulum acialem, alias *narożnicę*, inter haereditates superius descriptas, circa parietem regalis villae Serocko super Biel, alias *nad Biela*, dicta Porosle locavit et sippavit. Ab eodem scopulo transivit per eandem silvam directe, scopulos de terra erigendo, et signa granicialia ad instar crucis in arboribus excidendo, usque ad viam, quae ducit, seu vadit de villa Skromowice, in Maius et Minus Rudno, circa quam viam ex utraque parte fecit et sippavit granicies de terra erigendo. Ab eadem via transivit per borram ad silvam, dictam Stok. Per eandem silvam transivit, rectificando granicies, de terra erigendo et signa granicialia ad instar crucis in arboribus excidendo usque ad locum, dictum Cieszanów. Per eundem locum transeundo, ivit per silvam et per paludes, usque ad summitatem stagni, dicti *wielkie jezioro*. Ab eodem stagno transivit directe usque ad fluvium, dictum Wieprz, signa granicialia in arboribus excidendo. Ultimique et finalem scopulum acialem sippavit et locavit penes ripam dicti fluvii Wieprz. Actum feria quinta post festum sancti Francisci proxima, anno Domini millesimo quadringentesimo nonagesimo sexto.

Sumaryusz dokumentów, odnoszących się do dóbr Rudna, str. 9.

---

¹⁾ *Skromowice. Wola Skromowska, Łukawiec i Giżyce*, wsie w gubernii lubelskiej, powiecie lubartowskim.

XXX.

Dnia 1. września 1500 roku.

Rozgraniczenie dóbr Jałowesów, Łężyc i Bukowia
od Gołoszyc Niższych.

Ioannes de Sienzo, castellanus Malogostensis¹⁾ et succamerarius terrae Sandomiriensis generalis, significamus tenore praesentium, quibus expedit universis et singulis,

praesentibus et futuris, praesentium notitiam habituris, quomodo facta est concordia et amicabile compositio inter reverendissimum Theodoricum, Dei gratia episcopum Lubucensem²⁾ et ipsius capitulum, haeredes de Magna Opatow, ex una et inter nobilem Nicolaum de Inferioribus Gołoszyce, haereditatem, partibus ex altera, pro graniciebus inter haereditates Jałowansy, Lanzyce et Bukowiany³⁾, ipsorum, reverendissimi patris domini Theodorici, praefati episcopi Lubucensis et ipsius capitulum et Inferiores Gołoszyce nobilis Nicolai iam dicti, per venerabiles et nobiles, Ioannem Piotrowski, archidiaconum Sandomiriensem, Fridericum, decanum Lubucensem, Nicolaum de Strzyżowice, Balthasarum, capitaneum(?) Opatoviensem, arbitros et amicales compositores, et aliorum arbitrorum, ad latus ipsorum assidentium. Ipsi arbitri, habentes plenum mandatum et consensum ab ipso praefato domino Theodorico, episcopo et ipsius capitulo Lubucensi, granicies determinaverunt inter bona praedicta. Quae granicies inceperunt initium et progressum a pariete haereditatis Nicolai Bratkowski, Oziębłow, ab argula eiusdem Nicolai, quae aliquando spectabat ad Gołoszyce Inferiores, ad cuius arvi scopulum applicatus est scopulus primus, novus praefatarum granicierum modernorum inter praefatas haereditates. Qui scopulus sippatus est in acie rubeti, dicti vulgariter *bure chrusty*, alio nomine *dąbrówki* et vadunt penes eadem rubeta via, quae tendit, seu descendit ad partem dextram de via strata Opatoviensi per vallem ad montem, et ulterius per eundem montem vadunt ad viam, quae vadit de Jałowansy in mericam, ad Modliborzyce⁴⁾ pertinentem, et per illam viam vadunt penes viam ad finem silvae Buczyna, habendo mericam in parte sinistra. Et ibi circa finem sippatus est scopulus et ab illo scopulo vadunt ulterius progressive, penes quandam viam rubetis pinaticis et multi corticinis submittendo quandam viam ad partem dextram, quae vadit penes antiquam silvam et vadunt penes viam aliam, habendo viam eandem ad partem dextram, penes quam vadunt ad aciem silvae, dictae Buczyna, alias *do buku*, ad quandam viam, quae vadit per silvam ad latitudinem, alias *na brzeg* et ibi sippatus est scopulus. Et ab illo scopulo vadunt penes viam ad superficiem antiquae silvae, alias *do wikla* et per illum *wikiel* ulterius vadunt ad parietem haereditatis Superiorum Gołoszyce⁵⁾, nobilis Stanislai Gołyski. Et ibi sunt finitae et determinatae granicies et in fine earundem sippati sunt tres scopuli aciales, alias *narożnice*. Circa quorum trium scopulorum et ministerialis terrestris clamavit primo, secundo, tertio et quarto ultra ius, eliciendo, si aliquis non diceret contra praefatas granicies, et nemine contradicente talem conditionem interposuit: Quod praefatae partes debent ex utraque parte habere libera pascua omnium pecorum et pecudum cuiuslibet generis in praefatis silvis post granicies sippatas et debent se mutuo tueri et intercedere a qualibet persona, iuxta iuris formam, secundum quod, ad quam personam pertinet praescriptio. Quam quidem concordiam sic factam et ordinatam debent inter se tenere et conservare perpetuo et in aevum praefatae partes. Et stantes personaliter nobiles. Nicolaus

de Strzyżowice et Nicolaus Bratkowski de Oziębłów, haeredes, recognoverunt, quia fideiusserunt manu coniuncta et indivisa pro reverendissimo patre, domino Theodorico Dei gratia episcopo praefato Lubucensi et ipsius venerabili capitulo, quod ipsam concordiam et granicies debent tenere et perpetuo conservare sub vadio centum marcarum. Et si tam ipsam concordiam tenere noluerit, aut violaverit ipse dominus episcopus praefatus, una cum suo capitulo, aut tueri et intercedere noluerit, vel neglexerit, extunc ipsi fideiussores praefatum vadium succumbent, pro quo citati, in primo termino parere debent et respondere, nullo modo terminum differendo, sub amissione suae causae, videlicet litteris regalibus, bello, colloquio et conventionem, generalibus, vera et simplici infirmitatibus. Et quocumque modo terminum differe vellent, causam suam amittent et perdent et poterit ipsos condemnare in primo termino, tanquam in peremptorio. Harum quibus in testimonium litterarum sigillum nostrum praesentibus est appensum. Actum et datum in campo in loco granicierum feria tertia proxima ipso die sancti Aegidii, anno Domini millesimo quingentesimo, inter villas et haereditates Inferiores Gołoszyce, ex una et villas Jałowansy, Lanżyce et Bukowiany, partibus ex altera. Praesentibus his testibus, nobiles, Nicolao Bratkowski de Oziębłów, Dobeślao de Zalesie, Ioanne de Bratkow, Iacobo de Rudniki, Ioanne de Żerniki⁶⁾, Ioanne de Siemiradz⁷⁾ et aliis quam pluribus fidedignis circa praemissa assistentibus.

Liber granicierum domus Lubomirscianae, pag. 63—67.

¹⁾ *Małogoszcz*, osada w gubernii kieleckiej. powiecie jędrzejowskim.

²⁾ *Lubusz*, po niemiecku Leubus, miasto powiatowe w Marchii brandenburskiej nad Orą. na północ od Frankfurtu.

³⁾ *Gołoszyce Niższe. Jałowęsy, Łężyce, Bukowie, Strzyżowice i Oziębłów*, wsie w gubernii radomskiej, powiecie opatowskim.

⁴⁾ *Modliborzyce*, wieś tamże.

⁵⁾ *Gołoszyce Wyższe*, wieś tamże.

⁶⁾ *Zalesie. Bratków. Rudniki i Żerniki*, wsie w gubernii radomskiej, powiecie opatowskim.

⁷⁾ *Siemiradz*, wieś w gubernii i powiecie radomskim.

XXXI.

W Krakowie 6. marca 1507 roku.

Piotr Ligeza zabezpiecza posag swej żony, Nawojki z Kmitów,
na połowie wszystkich dóbr swoich.

Generosus Petrus Ligeza de Bobrek haeres generosae Nawoycae, generosi Andreae de Wiśnicz Kmita filiae, consorti vero suae summam mille quadringentorum florenorum Hungaricalium auri puri ratione dotis et totidem dotalitii super medietate omnium bonorum suorum reformat, seu modo reformatorio inscribit et assecurat. Datum Cracoviae sabato ante dominicam Oculi, anno Domini millesimo quingentesimo septimo.

Documentum pergameneum cum binis sigillis. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 269.

XXXII.

W Krakowie 6. marca 1507 roku.

Nawojka z Kmitów Ligezina zrzeka się praw swoich do dóbr
ojczystych i macierzystych na rzecz Piotra Kmity.

Coram iudicio terrestri Cracoviensi generosa Nawoyka, olim generosi Andreae Kmita, haeredis de Wiśnicze filia, generosi vero Petri Ligeza consors, de omnibus bonis paternis, maternis et patruelibus, accepta sufficienti satisfactione, in rem et personam generosi Petri Kmita, haeredis in Wiśnicz, olim Andreae filii et patris sui germani abrenunciaj. Datum Cracoviae sabato ante dominicam Oculi, anno Domini millesimo quingentesimo septimo.

Originale pergameneum cum binis sigillis. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 4.

XXXIII.

W Krakowie 7. kwietnia 1507 roku.

Zygmunt I. pozwala Janowi Tarnowskiemu,
wojewodzie Sandomierskiemu, wykupić miasto Odolanów
od Andrzeja Zborowskiego.

Sigismundus, Dei gratia rex Poloniae, magnus dux Lithuaniae, Russiae, Prussiaeque, dominus et haeres etc. significamus tenore praesentium, quibus expedit universis: Quia recognoscentes virtutem et consilii probitatem magnifici Ioannis de Tarnow. palatini Sandomiriensis, quibus nobis et reipublicae regni nostri prodesse consuevit, volentesque eum proinde consolatum efficere et ad serviendum nobis et reipublicae reddere promptiorem, sibi de certa scientia et speciali gratia regiis nostris bona nostra regalia, castrum et oppidum Odolanow¹⁾ cum villis ad illa pertinentibus, de manibus generosi Andreae Zborowski, eorundem honorum tenutarii, eximendum consensimus. consentimusque praesentibus, ita tamen, quod in exemptione ipsa summae pecuniarum. in quibus ipsa bona per antecessores nostros iuste et legitime obligata et inscripta sunt, non augeantur. Decernentes per eum ipsum Ioannem. palatinum, bona praedicta, Odolanow, postquam ea exemerit iuxta vim et tenorem litterarum originalium. super ea iuste et legitime datarum, tenendum, habendum et possidendum pacifice usque ad exemptionem per nos, vel successores nostros faciendam, qua facta, possessio honorum praedictorum ad nos et successores nostros redibit pleno iure, iuribus nostris semper salvis. Harum quibus sigillum nostrum est subappensum testimonio litterarum. Datum Cracoviae feria quarta Paschae, anno Domini millesimo quingentesimo septimo, regni nostri anno primo.

Iohannes de Lassko, praepositus Posnaniensis,
regni Poloniae cancellarius subscripsit.

Oryginał pergaminowy, takież pasek i pieczęć odpadły, pozostały tylko ślady cięć.

---

¹⁾ *Odolanów*. miasto powiatowe w Poznańskim.

XXXIV.

W Krakowie 16. lutego 1508 roku.

Zygmunt I. potwierdza dział dóbr między Stanisławem, Janem i Spytkiem, synami Jana Amor Tarnowskiego, wojewody krakowskiego, dokonany przez Szczęsnego Ligęzę.

Sigismundus, Dei gratia rex Poloniae, magnus dux Lithuaniae, Russiae, Prussiae, nec non terrarum Cracoviae, Siradiae, Lanciciae, Cuiaviae, Russiae, Prussiae, Culmensis, Elbingensis, Pomeraniaeque dominus et haeres, significamus tenore praesentium, quibus expedit universis. praesentibus et futuris, harum notitiam habituris: Quomodo constituti personaliter coram nobis et consiliariis nostris generosi, Stanislaus, Ioannes et Spitco, fratres germani, filii vero magnifici olim Ioannis de Tarnow, palatini Cracoviensis, non compulsi, nec coacti, sed matura freti deliberatione, suo, suorumque amicorum usi consilio, etiam a propriis districtibus recedendo, sponte et per expressum recognoverunt, quia per medium magnifici et generosi Ioannis de Tarnow, palatini Sandomiriensis, patris et Felicis Ligęza de Bobrek. avunculi germani, omnium bonorum paternorum et maternorum, mobilium et immobilium. in terris Cracoviensi et Sandomiriensi existentium, ad eosque post mortem magnifici olim Ioannis de Tarnow, palatini supradicti, patris eorum, iure successionis devolutorum infrascriptam, perpetuam, firmam et inviolabilem hoc ordine inter se fecerunt divisionem:

Imprimis Stanislaw, fratri seniori haec bona sorte divisionis perpetuae cesserunt et sunt assignata; videlicet castrum Rzemień et oppidum Zochow cum villis Kiełkow, Goleszow, Książnice, Podleszany, Tuszyna, Korzelow, Wola. Odszeka, Wirzina¹), Kolbuszowa²), Gorki, Zdzierzecz³). Quae villa Zdzierzecz in sexaginta marcis pecuniarum, quadraginta octo grossos in quamlibet marcam computando per olim patrem eorum obligata cessit, quam ipse Stanislaus suis propriis pecuniis redimere tenebitur, praedictas sexagintas marcas persolvendo. Item villa Wadowice⁴) sine censu, quem censum simul cum praedio advocatae in Kiełkow olim pater eorum ad foundationem mansionariorum in oppido Zochow convertendum demonstravit et assignavit. Item quindecim marcas super advocatia Podleszany inscriptas, ac debitum cuidam pileatori, cui quondam in Zochow idem Stanislaus solvere tenebitur. Item idem ipse Stanislaus recipiet unum picarium, quem olim pater eorum ab illustri domina ducissa Masoviae habebat donatum, aliumque picarium parvum, dictum *rostruchan*, unam marcam, aut paulo plus argenti in se continentem et novem cochlearia argentea.

Item Ioanni haec bona sorte divisionis perpetuae cesserunt et sunt assignata, videlicet Krzyż cum villis infrascriptis: Pawężów, Łysa Góra, Żukowicze, Smigłno, Kobierzyn⁵⁾, Lussowicze⁶⁾, Rudno, Ilkowice⁷⁾, Laskowka, Otwinow⁸⁾ et pecuniae, quae super Krzyszkowice, Polanowice, Szczepanowice et Czechy⁹⁾ sunt inscriptae. Item in Cracovia castellum totum, alias *gródek*, cum omnibus praediis et areis, ad illud castellum pertinentibus et cum toto iure. Item medietas argenti et clenodiorum omnium aureorum et argenteorum, ac margaritarum cum lapidibus et sine lapidibus eidem Ioanni cessit et est assignata.

Item Spithconi haec bona sorte divisionis perpetuae cesserunt et sunt assignata, videlicet Wielawieś cum villis infrascriptis: Siedlec, Trześnia, Sobów, Grambow¹⁰⁾, Przyszow¹¹⁾, Zdakow, Kambłów, Krzemienica, Jaślany¹²⁾, Tursko¹³⁾ in terra Sandomiriensi; Radziemice vero et Wola¹⁴⁾ in terra Cracoviensi sita, simul etiam cum area, seu domo prope ecclesiam sancti Petri Sandomiriae sita. Item eidem Spithconi cessit alia medietas totius argenti, auri, lapidum, praetiosarum, margaritarum, et generaliter omnium clenodiorum. Item de iure patronatus, quod illos super praepositura et decanatu in ecclesia Omnium Sanctorum Cracoviensi collegiata concernit talem inter se fecerunt ordinationem perpetuam et irrevocabilem: Quia collatio praepositurae praedictae pertinebit ad unum dumtaxat Ioannem, reliquis duobus fratribus, nunquam se de ea intromittentibus. Collatio vero decanatus perpetuo spectabit ad Stanislaum et Spithconem, ambos, et eorum successores. Quae quidem bona mobilia et immobilia, sive sortes suprascriptas ipsi fratres, alias quilibet suam sortem, alias sic, ut praemissum est, tam suis legitimis successoribus cum omnibus curiis, domibus, areis, horreis, allodiis, advocatis, scultetis, oppidanis, cmetonibus, hominibus, agricolis, colonis, hortulanis, tabernatoribus, tabernis, censibus, laboribus, oneribus, agris, arvis, pratis, campis, silvis, borris, gaiis, mericis, rubetis, venationibus ferrarum, aucupiis, apibus, et melle ex eis proveniente, rivis, fluviis, aquis, gurgitibus, paludibus, torrentibus et aquarum decursibus, piscibus, vivariis, piscaturis, molendinis aquaticis, ventilibus et eorum emolumentis et generaliter cum omnibus utilitatibus, fructibus et obventionibus, quibuscunque nominibus nuncupatis et quomodolibet ad praedicta bona, sive sortes ex antiquo spectantibus, ac cum omni iure, dominio et proprietate ita late, longe et circumferentialiter, prout sortium dictarum oppida et villae in suis limitibus sunt distinctae et limitatae, perpetuo habebunt, tenebunt, possidebunt, et eis utifruentur, ac eadem bona, quilibet sua dabunt, donabunt, vendent, commutabunt, alienabunt, ac libere resignabunt, ac in suos usus beneplacitos cum successoribus suis legitimis convertent, prout ipsis et cuilibet eorum melius et utilius videbitur expedire, tenore praesentium mediante in perpetuum. Item alia omnia debita praefati olim genitoris sui, videlicet, Buczkowi, Lasslowi et Goraiowi in Cracovia, manu coniuncta ipsi fratres, ignota vero debita quilibet de suis bonis specialiter solvere tenebuntur. Quam quidem

inter fratres germanos suprascriptos honorum divisionem, ordinationem et personalem recognitionem sanximus, decrevimus et statuimus, sancimusque, decernimus et statuimus esse ratam et firmam in perpetuum, ac per ipsos fratres et unumquemque illorum inviolabiter et irrevocabiliter perpetuo tenendam sub vadio nostro quatuor milium marcarum numeri et monetae Polonicae, quod praesentibus propterea interponimus. In quo, si aliquis praedictorum fratrum succumbuerit, seu idem vadium nostrum transgressus fuerit, suprascriptae ordinationi et divisioni in aliquo posthac contraveniendo, extunc pro eodem vadio, sive ad nos, sive ad quemcunque alium saecularem iudicem regni nostri citatus in primo termino convictus et iam si non comparuerit, debet condemnari. Cuius vadii medium nobis, et parti citanti medium debet adiudicari de dicto condemnato irremissibiliter exigendum. Quae omnia et singula praemissa firmi et perpetui roboris esse decernimus. In cuius rei testimonium sigillum nostrum praesentibus est subappensum. Datum Cracoviae in conventionem generali feria quarta proxima post festum sancti Valentini, anno Domini millesimo quingentesimo octavo, regni nostri anno secundo. Praesentibus ibidem reverendis in Christo patribus, dominis: Ioanne Cracoviensis, Vincentio Vladislaviensis, Ioanne Posnaniensis, Luca Varmiensis, Mathia Premisliensis et regni Poloniae vicecancellario, Nicolao Chelmensis, ecclesiarum episcopis; nec non magnificis, venerabilibus et generosis: Nicolao de Kamieniec. palatino et capitaneo Cracoviensi, ac exercituum regni nostri campiductore generali; de Tarnow Ioanne, Sandomiriensi; Ambrosio Pempowski, Siradiensi; Nicolao de Kościelec, Brzestensi; Stanislaw Kmita de Wiśnicze, Russiae; Nicolao Firlei de Dąbrowica, Lublinski et Ioanne Odrowąż de Sprowa, Bełsensi, palatinis; Iacobo de Szydłowiec, castellano et capitaneo Sandomiriensi, thesaurario nostro; Iacobo de Siecluca, Voiniciensi; Petro Szafraniec, Visliciensis, castellanis. Datum per manus Ioannis de Lasco, regni Poloniae cancellarii.

Kopia z XVII. wieku, na arkuszu papieru.

- 1) *Bzemeń*, wieś. *Rzochów*, miasteczko. *Kielków*, *Goleszów* i *Wulka*, *Książnice*, *Podleszany*. *Tuszyna*, *Chorzeliów*, *Wola Chorzelowska*, *Ocieka*, *Werynia*, wsie w Galicyi zachodniej, w powiecie mieleckim.
- 2) *Kolbuszowa*, miasto powiatowe w Galicyi zachodniej.
- 3) *Górki* i *Zdziarzec*, wsie w powiecie mieleckim.
- 4) *Wadowice Dolne* i *Górne*, dwie wsie w powiecie mieleckim.
- 5) *Krzyż*, *Panęszów*, *Lisia Góra*, *Żukowice Stare* i *Nowe*, *Śmigno* i *Kobierzyn*. wsie w Galicyi zachodniej, w powiecie tarnowskim.
- 6) *Luszwice*, wieś w Galicyi zachodniej. w powiecie dąbrowskim.
- 7) *Ilkowice* i *Rudki*. wsie w powiecie tarnowskim.
- 8) *Laskówka* i *Otfinów*, wsie w Galicyi zachodniej. w powiecie dąbrowskim.
- 9) *Krzyszkowice*, *Polanowice*, *Szczepanowice* i *Czechy*, wsie w gubernii kieleckiej. powiecie miechowskim.
- 10) *Sielec*, *Trześń*, *Sobów* i *Grębów*, wsie w Galicyi zachodniej. powiecie tarnobrzeskim.
- 11) *Przyszów Królewski* i *Szlachecki*, dwie wsie w powiecie niskim (Nisko), w Galicyi zachodniej.

¹²⁾ *Kęblów, Krzemienica i Jasłany*, wsie w powiecie mieleckim.

¹³⁾ *Turisko*, wieś w powiecie grybowskim, w Galicyi zachodniej.

¹⁴⁾ *Radziemice i Wola Radziemska*, wsie w gubernii kieleckiej. powiecie mechowskim.

XXXV.

W Krakowie 26. lutego 1508 roku.

Zygmunt I. wyznacza Krzysztofowi Szydłowieckiemu, staroście sieradzkiemu, dochód z różnych opłat i danin od tamtejszych mieszkańców.

Sigismundus, Dei gratia rex Poloniae, magnus dux Lithuaniae, Russiae, Prussiaeque, dominus et haeres etc. significamus tenore praesentium, quibus expedit universis: Quia quemadmodum anno proxime praeterito tempore felicis coronationis nostrae generoso Christophoro de Schidlovyecz, succamerario Cracoviensi, fideli nostro dilecto, capitaneatum Siradiensem dedimus et contulimus, sic et in praesentiarum damus et conferimus praesentibus per ipsum Christophorum, dictum capitaneatum, tenendum, gerendum et gubernandum usque ad tempus beneplaciti nostri. Ut autem ipse Christophorus castrum illud nostrum Siradiense¹⁾ decenter providere, ac ipsius capitaneatus officio satisfacere possit, proventus infrascriptos singulis annis, quibus eiusmodi capitaneatum tenebit designandos duximus et designamus praesentibus: Imprimis videlicet idem ipse Christophorus et capitaneus habebit sexaginta marcas pecuniarum. Item molendinum braseale sub castro situm. Item tria molendina farinea, alias *mączne*, videlicet Woszczyki in Blonye et aliud ex opposito molendini brasealis idem Christophorus habebit. Item *sepum* ex tota civitate Siradiensi et Schadkoviensi²⁾. Item duo praedia, videlicet in Mamicze et in Basthkwow. Item certos agros in Vaglczow, Vosnyki³⁾ et in Swygorzow. Item avenam contributionis, alias *sepny owyesz*. Item pratale, alias *lączne*. Item praetoriale, alias *wyżeźne*. Item poenas omnes civiles. Item foralia, alias *thargowe*. Item gallos non stacionales de agris dari solitos. Item caseos, butirum. Item ova non stacionalia, etiam de agris dari solita. Omnia haec suprascripta ipse Christophorus habiturus, percepturusque erit ea ad provisionem castrum sui ad usum suum conversurus. Alii vero proventus et census ad suprascriptum castrum nostrum Siradiense quomodolibet ex antiquo pertinere soliti, ad nos pertinebunt, de quibus idem Christophorus, capitaneus, nobis rationem est redditurus, sed de his suprascriptis proventus, quos assignavimus ei, ipsum et successores suos quittamus praesentibus. Harum, quibus sigillum nostrum est subappensum testimonio titterarum. Datum Cracoviae

in conventione generali sabato proximo post festum sancti Mathiae apostoli, anno Domini millesimo quingentesimo octavo, regni vero nostri anno secundo.

Iohannes de Lassko, regni Poloniae cancellarius subscripsit.

Oryginał pergaminowy, na takimże pasku zawieszona mniejsza pieczęć krolewska.

1) *Sieradz*. miasto powiatowe w gubernii kaliskiej.

2) *Szadek*. osada w gubernii kaliskiej. powiecie sieradzkim.

3) *Włośniki*, wieś tamże

XXXVI.

W Krakowie 23. marca 1508 roku.

Przełożony i bracia szpitala Św. Ducha w Krakowie, wydzierżawiają Barbarze z Roźnowa Tarnowskiej pewne zabudowania w swoim klasztorze na mieszkanie, kuchnię i stajnię.

Nos Iohannes, magister domus hospitalis et praepositus fratrum Cruciferorum ordinis sancti Spiritus cum omnibus fratribus sui conventus, videlicet frater Iacobus, sacrista; frater Mathias, magister noviciorum; frater Iohannes, praedicator Polonorum; frater Iohannes, claviger; frater Valentinus, procurator; frater Stanislaus, hospitalarius; frater Iohannes, frater Albertus, frater Nicolaus, frater Dominicus, caeterique fratres totius conventus capitulariter congregati in Cracovia, significamus tenore praesentium, quibus expedit universis et singulis praesentium notitiam habituris: Quomodo magnificae dominae Barbarae de Roźnow, castellanae Cracoviensi, certas habitationes in conventu nostro, videlicet testitudinem novam, seu noviter aedificatam, stubam, dictam infirmariam et aliam stubam, seu habitationem specialem supra habitationem dicti domini praepositi sitam, pro familia, coquina ad coquendum sibi, dictae dominae Barbarae et familiae suae, una cum stabula ad locandum equos, quumcunque necessitas dictae dominae Barbarae immineret, dum Cracoviam veniret, arendavimus et convenimus tali modo et ordine: Quod ipsa domina castellana super quemlibet annum, seu annis singulis nobis et nostro conventui per sex marcas dare et solvere, ac censuare tenebitur ad extremum vitae suae. Et praedicta domina castellana ex tunc et ex nunc iam super duos annos futuros, a data praesentium, pro prima rata nobis et conventui nostro paratas duodecim marcas dedit et solvit. Quae domina castellana praedictos

duos annos absque solutione census in suis habitationibus debet sedere et ipsi uti frui et expiratis dictis duobus annis, primo ipsa domina castellana per sex marcas ab illo tempore annis singulis habeat et solvere tenebitur nobis et conventui nostro. Unde nos et nostri successores cum toto nostro conventu eundem contractum, seu arendam dictae dominae Barbarae promittimus firmiter tenere et inviolabiliter observare ad extremum vitae suae, ac etiam clavem ad hospitium, seu portam eundi ad ecclesiam dictae dominae propriam dare tenemur. Super quibus omnibus praemissis sigilla nostra iussimus appendi in fidem et testimonium praemissorum. Datum Cracoviae feria quinta post dominicam Reminiscere, anno Domini millesimo quingentesimo octavo.

Oryginał pergaminowy, także paski i dwie pieczęcie odpadły, pozostały tylko ślady cięć.

XXXVII.

W Krakowie 12. kwietnia 1508 roku.

Zygmunt I. nadaje Stanisławowi Kmicie dożywociem starostwo przemyskie w zamian za prowizją od pewnych sum.

Sigismundus I., rex Poloniae, magnifico Stanislao Kmita de Wiśnicze, palatino terrarum Russiae, dat litteras privilegiales pro capitaneatu Premisliensi, ad vitae tempora pro provisionibus summarum duorum millium centum florenorum Hungaricalium, mille florenorum Polonicalium, atque nongentorum florenorum Hungaricalium, et centum marcarum monetae Polonicalis, quadraginta octo grossos per quamlibet marcam computando. Datum Cracoviae feria quarta post dominicam Iudica proxima, anno Domini millesimo quingentesimo octavo.

Originale pergameneum cum sigillo appenso. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 381—382.

XXXVIII.

W Krakowie 6. kwietnia 1508 roku.

Zygmunt I. pozwala Krzysztofowi Szydłowieckiemu wykupić miasto Gostynin i Gabin od Mikołaja Szydłowieckiego.

Sigismundus, Dei gratia rex Poloniae, magnus dux Lituaniae, Russiae, Prussiaeque dominus et haeres etc. significamus tenore praesentium universis, quia annuentes praecibus generosi Christophori de Schidlowyecz, succamerarii Cracoviensis, de nobis bene meriti, consensimus ei et praesentibus litteris consentimus castrum nostrum et oppidum Gosthinin¹⁾ cum oppido Gambin²⁾ et villis ad ipsum pertinentibus de manibus generosi Nicolai de eadem Schidlowyecz, succamerarii Maiestatis nostrae et capitanei Radomiensis et generosae Barbarae, relictae olim generosi Petri de eadem Schidlowyecz, succamerarii Cracoviensis in summis pecuniarum iuste et legitime inscriptis, redimere, per ipsum Christophorum, succamerarium et ipsius legitimos posteros, castrum et oppida praedicta cum omni iure, dominio et proprietate, alias iuxta vim et tenorem litterarum originalium desuper concessarum, tenendum, habendum, utifruendum et quiete possidendum usque ad plenariam praedictarum summarum per nos, vel nostros successores ipsi Christophoro, vel eius successoribus solutionem, iuribus nostris regalibus per omnia semper salvis. Harum, quibus sigillum nostrum est appensum testimonio litterarum. Datum Cracoviae feria quinta proxima ante dominicam Iudica, anno Domini millesimo quingentesimo octavo, regni vero nostri anno secundo.

Iohannes de Lassko, regni Poloniae cancellarius, subscripsit.

¹⁾ *Gostynin*, miasto powiatowe w guberni warszawskiej.

²⁾ *Gabin*, miasto powiatowe w Poznańskim.

XXXIX.

W Jabłonowie 18. września 1508 roku.

Rozgraniczenie dóbr królewskich Nowej Wsi od Mieściska,
należącego do Wojciecha Jabłonowskiego.

In nomine Domini Amen. Nos Ianussius Latalski, Gnesnensis, Albertus Potulicki, Camenecensis¹⁾, Stanislaus Potulicki, Międzyrzeczensis — castellani; Ioannes Tomicki, iudex Posnaniensis, et Andreas Mrowiński, locumtenens succamerarii, generosi Stanislai Lasocki, commissarii et iudices per regiam Maiestatem dati et deputati, vocavimus per citationem ad nostram praesentiam, videlicet generosum Hieronimum de Bnin, tenutarium honorum regalium Uście, et nobilem Albertum Zaremba Jabłonowski, parte ex altera, diem eis certum assignando, et hoc prout ex commissione et mandato regio habuimus ad citationem granicierum inter bona regalia, videlicet villam Nowa-Wieś²⁾, ad Uście³⁾ pertinentem et tenutae generosi Hieronimi de Bnin et villam haereditariam desertam Mieścisko, ad Jabłonów⁴⁾ pertinentem nobilis Alberti Zaremba Jabłonowski. Et dum venimus ad scopulum notabilem, qui scopulus iacet in Mieczkowy, partibus utrisque praesentibus, videlicet generoso Hieronimo de Bnin, tenutario honorum regalium Uście, et nobili Alberto Zaremba. Et ibidem voluimus habere testes ab eis, hoc est senes, secundum statuta regiae Maiestatis. Ibidem generosus Hieronimus, tenutarius praedictorum honorum regalium statuit coram nobis septem testes, qui nos debuerunt docere et signa nobis ostendere eiusdem limitationis granicierum. Qui senes nulla signa nobis notabilia ostenderunt. Et dum ab eis iuramentum habere voluimus, ut nobis veritatem dicerent, quomodo limitatio granicierum deberet esse, ipsi iurare noluerunt, asserentes se nescire, sed quod dicimus, dicimus compulsi et prae timore tenutarii et domini nostri. Tantum unus iuramentum fecit. Tandem nos etiam voluimus habere senes a nobili Alberto Zaremba Jabłonowski, qui nobis statuit sex, qui senes ostenderunt nobis signa multum notabilia et antiqua quaercus, pinus, alias *dzianie*, mellificia cum apibus, incipiendo ab eodem scopulo, qui iacet in *Mieczkowy* et usque ad viam notabilem, quae tendit de Uście in Szamotoły⁵⁾, et etiam facit granicies inter bona regalia Uście et Nowa wieś, et bona haereditaria nobilis Alberti Zaremba Jabłonowski, usque ad parietem Carnkoviensem, videlicet villae Knischynów⁶⁾. Et iidem senes iuramentum coram nobis fecerunt, quod ex antiquo istis signis limitatio granicierum et possessio inter eadem bona est limitata. Tandem nos commissarii superius descripti audientes et attendentes sufficiente testimonio

corundem senum nobilis Alberti Zaremba Jabłonowski, et hoc ex eo, quia in uno teste non est determinata veritas, sed in pluribus. Et etiam hoc attendentes, quod idem nobilis Albertus Zaremba Jabłonowski voluit coram nobis iuramentum facere, quod istis signis bona regalia et bona ipsius sunt ex antiquo limitata et possessionata, ideo nos commissarii superius descripti hanc graniciem limitavimus, quadraginta et sex scopulis obsignavimus, incipiendo a scopulo, qui iacet in *Mieczkowy* per silvam usque ad *Ostrowy*. Demum per silvam dictam *Strocze*, penes *Białe błoto*, demum ad viam, quae via tendit de Uście in Szamotuły. Et hoc fecimus vigore commissionis regiae Maiestatis. In cuius rei testimonium sigilla nostra appendimus. Datum in Jabłonów feria secunda post festum sancti Lamperti⁷⁾, martyris, anno Domini millesimo quingentesimo octavo.

W transumpcie Zygmunta III. z 1614 roku 18. listopada w Warszawie, na arkuszu papieru, na czerwonej masie wyciśnięta mniejsza pieczęć koronna.

-
- 1) *Kamieńsk*, osada w gubernii i powiecie piotrkowskim.
 2) *Nova Wieś*, w Poznańskim, w powiecie szamotulskim.
 3) *Uście*, wieś w Poznańskim, w powiecie chodzieskim.
 4) *Mieścisk i Jabłonowo*, wsie w powiecie szamotulskim.
 5) *Szamotuły*, miasto powiatowe w Poznańskim.
 6) *Knyszyn*, wieś w powiecie poznańskim.
 7) *Lampertus*, albo *Lambertus*, 17. września.

XL.

W Tarnowie 20. października 1508 roku.

Jan Tarnowski, wojewoda Sandomierski, nadaje Cedrowi
Koczmirowskiemu wójtowstwo w Łękawicy.

In nomine Domini Amen. Quoniam humana memoria aeternitati non commensuratur, expedit igitur, ut ea, quae in humanis negotiis aguntur ad perpetuitatis rectitudinem litterarum testimonio et sigillorum munimento roborentur, pro tanto nos Iohannes de Tharnow, palatinus Sandomiriensis, significamus tenore, quibus expedit universis, praesentibus et futuris, praesentium notitiam habituris, quomodo attentis et consideratis sollicitis, fidelibusque servitiis, quibus nos hactenus nobilis Ceder Koczmirowsky, fidelis noster prosecutus est et, ut arbitramur, in post cum suis legitimis successoribus prosequi non cessabit, eidem et suis legitimis successoribus ex speciali

nostra gratia erga ipsum ostensa, volentes ipsum ad ulteriora servitia facere promptiorem, scultetiam nostram in villa nostra Lankawicza¹⁾ nuncupata, quam de manibus olim famati Petri, eiusdem scultetiae haeredis legitimi, nostris sumptibus exemimus, praefato Ceder Koczmirowski damus, donamus, conferimus et largimur perpetuo et in aevum, cum omni iure et proprietate eiusdem scultetiae, omnibusque agris, cultis et colendis, pratis, silvis, alias *s wyrzchovyszky*, piscinis et piscatoriis, areis (h)ortis, pomeriis et (h)ortulanis, unaque taberna, cum censu in eadem villa, nec non cum omnibus inquilinis, apud cmetones nostros moram degentibus et cum villicinio, alias *s nawsszyem*, ac sexto denario de censu nostro annuali et tertio denario de omni re iudicata. Nec non cum omnibus proventibus et obventionibus, utilitatibus ad eandem scultetiam ex antiquo spectantibus, prout ipse Petrus, a quo nos exemimus, aut eius antecessores tenuerunt et possederunt, ita etiam per praefatum Ceder Koczmyrowszky in toto praedictam scultetiam, prout supra expressum est, et suos successores tenendam, habendam, utifruendam et possidendam, dandam, vendendam, commutandamque ad usus proprios beneplacitos convertendam, donavimus et praesentibus donamus perpetuo et in aevum. Tamen de nostra singulari gratia excipimus et exemimus eundem nobilem Ceder Koczmirowszky, scultetum nostrum, ab omni bellica expeditione nobis servienda, dumtaxat ad vitae ipsius terminum. Successores tamen ipsius et possessores dictae scultetiae, sive per cessum, sive per decessum ipsius Ceder, tenebuntur nobis et nostris successoribus ad quamlibet bellicam expeditionem in uno equo valenti, ac viro bene armato servire. Hunc dumtaxat Ceder facientes liberum nedum a bellica quavis eius expeditione, verum et a quibusvis aliis nostris ac nostrorum successorum servitiis. In cuius rei testimonium ac robur firmitatis sigillum nostrum maius iussimus fieri appendendum. Actum et datum in castro nostro Tharnow, feria sexta in vigilia Undecim milia Virginum sanctarum, anno Domini millesimo quingentesimo octavo. Praesentibus ibidem venerabilibus et generosis: Nicolao Zamoszky, canonico Chelmensi, ac curato in Goray; Iohanne Pyekarszky, canonico et surrogato ecclesiae collegiatae in Tharnow; Iohanne Rokosz de Magna Kosszycze; Nicolao Cunowszky, capitaneo protunc Tarnoviensi; Stanislao Gorszky, Sigismundo Gorayszky et aliis quam pluribus ad praemissa rogatis et specialiter testibus fidedignis vocatis, amicis et servis nostris, grate dilectis.

Oryginał pergaminowy, przechowany w Gumniskach, po pieczęci pozostał tylko pasek, na którym była zawieszona.

---

¹⁾ *Lankawica*, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie tarnowskim.

XLI.

W Krakowie 9. czerwca 1509 roku.

Zygmunt I. potwierdza dział dóbr między Stanisławem i Piotrem Kmitą, pozostałych po Piotrze Kmicie, wojewodzie krakowskim.

Sigismundus I., rex Poloniae confirmat divisionem bonorum, inter magnificum Stanislaum Kmita, palatinum Russiae, patrum, ab una, et generosum Petrum Kmita, generosi Andreae Kmita filium, filiastrum, ex altera partibus factam, post olim magnificum Petrum Kmita, palatinum Cracoviensem et mareschalcum curiae regni, suprascripti Stanislai, palatini Russiae, fratrem germanum, sterilem. Hac nimirum divisione ex bonis immobilibus pro sorte Stanislai cesserunt haec bona, ut pote: Gierczyce, Dąbrowica¹⁾, Bienaszowice²⁾, Grabina, Cerekiew³⁾, Lubocza⁴⁾, Raybrot⁵⁾ et curia praefati palatini Cracoviensis, Cracoviae intra muros sita, nec non tota mensura ex molendinis Bochnensibus, tum ipsam et silva Świebodzin ad villam Kurow⁶⁾ et cum eadem villa simul in summa certa pecuniaria obligata, ac alia bona et praecipue villae regales, pro tunc iuri obligatorio eiusdem olim palatini Cracoviensis subiecta cesserunt.

Pro sorte autem Petri, nepotis, seu filiastrum bona haec ut pote: Castrum Wiśnicz cum villis ad id pro tunc spectantibus, nimirum Maior et Minor Wiśnicz, Kobyle, Lomna, Borowna, Lexandrowa, Połomia, Rogozie, Kurow, pro tunc in obligatione pro summa trecentarum marcarum existens, nec non advocatia haereditaria in oppido regali Lipnica⁷⁾, cum suburbiis, in trecentis marcis obligatum, quousque exemptum non fuerit. Medietas summae septingentorum florenorum ex bonis villae Plawowice(?) obligatae. Tum denique medietas proventus annualis centum marcarum in żuppis Bochnensibus inscripti, ac medietas una salis cocti ex żuppis eisdem, ad castrum Wiśnicz singulis diebus sabati per coretum unum dari consueti et altera medietas praemissorum Stanislao Kmita cesserunt. Et aliae conditiones sunt interpositae, sub vadio quinque milium florenorum Hungaricorum. Actum et datum Cracoviae sabato infra octavas Corporis Christi, anno Domini millesimo quingentesimo nono.

Kopia. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 9—10 i 438—440.

¹⁾ *Gierczyce* i *Dąbrowica*. wsie w Galicyi zachodniej, w powiecie bocheńskim.

²⁾ *Bienaszowice*, wieś w powiecie dąbrowskim.

³⁾ *Grabina* i *Cerekiew*, wsie w powiecie bocheńskim.

⁴⁾ *Lubocza*, wieś w powiecie krakowskim.

⁵⁾ *Rajbrot*, wieś w powiecie bocheńskim.

⁶⁾ *Kurow*, wieś w powiecie bocheńskim.

⁷⁾ *Wiśnicz Mały* i *Stary*. *Kobyle*, *Lomna*. *Borówna*, *Leksandrowa*, *Połom Wielki*. wsie, *Lipnica Murovana*, miasto w powiecie bocheńskim.

XLII.

W Krakowie 16. czerwca 1509 roku.

Zygmunt I. oddaje Krzysztofowi Szydłowieckiemu starostwo gostyńskie w dożywotnią dzierżawę, uwalniając go zarazem od opłaty 200 złotych polskich z dochodów dóbr tamtejszych.

Sigismundus, Dei gratia rex Poloniae, magnus dux Lithuaniae, Russiae, Prussiaeque dominus et haeres, significamus tenore praesentium, quibus expedit universis: Quomodo genorosi et strenui Christophori de Schydlowyecz, succamerarii Cracoviensis, Siradiensisque et Gostinensis capitanei, sincere nobis dilecti, servitiis, quae nobis ab annis pueritiae suae, utramque fortunam generosissime et strenue amplectendo, sumptusque, cieras et fatigas diversas, potissimum in bello, quod contra Moskovienses, in Smoleńsko usque penetrantes gessimus, penes nos subeundo et faciendo non minus constanter, quam sinceriter exhibuit et in praesentiarum exhibet, aequo favore et gratia nostra regia in prospectu habitis, horum quoque intuitu volentes ipsum Christophorum consolatum efficere, promptioremque ad futura nostra servitia reddere, eundem in capitaneatu et tenuta sua castris, civitatisque nostrae Gosthynyn, omniumque honorum ad ipsum castrum ex antiquo quomodolibet spectantium, quorum nunc possessor existit, de certa scientia et voluntate, nostris regiis, gratiose conservavimus, promittentes pro nobis et successoribus nostris, quod eundem Christophorum de castro et tenuta, praedictis, non exememus, neque successores nostri exemere debeant, nec cuiquam status et conditionis cuiuscunque existentis ipsum exemendi praebebimus et successores nostri praebebunt consensum ad tempora vitae suae extrema; conservamusque praesentibus per ipsum Christophorum castrum, civitatem et bona ipsa ad ipsum castrum ex antiquo quomodolibet spectantia cum omnibus eorundem honorum proventibus, quibuscunque nominibus appellatis et generaliter cum omni iure, dominio et proprietate, nihil excipiendo et alias secundum continentiam litterarum et inscriptionum originalium super ipsum castrum et bona eidem adiacentia iuste et legitime emanatarum, tenendum, habendum, utifruendum, pacifice quoque et quiete possidendum usque ad tempora vitae suae extrema. Quo quidem Christophoro de medio sublato, summisque iuste et legitime in castro et bonis ipsis inscriptis, per nos aut nostros successores ipsius Christophori legitimis successoribus in effectu solutis, possessio castris, capitaneatus et tenetae praedictae ad nos et successores nostros pleno iure redibit. Volentes insuper ipsum Christophorum uberiore prosequi gratia, sibi annuam pensionem ducentorum

videlicet florenorum in moneta, quae pro mensa nostra ex capitaneatu et tenuta praedictis, mediantibus originalibus litteris, reservata est, indulgimus et dimisimus et praesentibus indulgemus, dimittimusque ad beneplacitum voluntatis nostrae. Et quae quidem omnia praemissa rata et grata in omnibus punctis, conditionibus et articulis habentes, decernimus robur debitae firmitatis obtineantur et tam a nobis, quam etiam successoribus nostris, Poloniae regibus, inviolabiliter observentur, tenore praesentium mediante. Harum, quibus sigillum nostrum est subappensum testimonio litterarum. Datum Cracoviae feria tertia proxima post festum sancti Ioannis Baptistae, anno Domini millesimo quingentesimo nono, regni vero nostri anno tertio.

Mathias Drzewicki, episcopus et vicecancellarius, subscripsit.

Relatio reverendi in Christo patris, domini Mathiae,
episcopi Premisliensis et regni Poloniae vicecancellarii.

Oryginał pergaminowy, takież pasek i pieczęć odpadły, pozostały tylko ślady cięć.

XLIII.

W Krakowie 20. września 1509 roku.

Zygmunt I. potwierdza rozgraniczenie Nowej Wsi od Mieściska.

Sigismundus, Dei gratia rex Poloniae, magnus dux Lithuaniae, nec non terrarum Cracoviae, Sandomiriae, Siradiae, Lanciciae, Cuiaviae, Russiae, Prussiae, Culmensis, Elbingensis et Pomeraniae etc. dominus et haeres, significamus tenore praesentium, quibus expedit universis, praesentibus et futuris, harum notitiam habituris: Quomodo constitutus in nostra et consiliariorum nostrorum, hic nobiscum existentium, praesentia, nobilis Albertus Zaremba Jabłonowski de Jabłonow et Mieścisko haeres, exhibuit litteras commissarias tenoris infrascripti, limites, seu granicies inter bona nostra regalia, villam videlicet Nowa-Wieś, in terra et districtu Posnaniensi sita, tenutae generosi Hieronimi de Bnin, ab una, et praefata Mieścisko, haereditaria dicti Alberti Jabłonowski, ab altera partibus, in se continentes, supplicavitque nobis humiliter ipse Albertus, ut easdem litteras de gratia nostra approbare, ratificare et confirmare dignaremur. Quarum litterarum tenor sequitur talis:

[Tu następuje rozgraniczenie Nowej Wsi od Mieściska, wydrukowane pod nr. XXXIX.]

Nos vero petitionibus itaque praefati Alberti Jabłonowski, tanquam iustis et ratione consonis annuentes, de consilio consiliariorum nostrorum, ac certa scientia nostra praefatas granicies, seu limitationem dictorum bonorum, taliter per ipsos commissarios nostros factas, quemadmodum in litteris ipsorum praesentibus insertis descriptum est, confirmavimus et roboravimus, confirmamusque et roboramus praesentibus litteris nostris, decernentes eas robur perpetuae firmitatis obtinere. In cuius rei testimonium sigillum nostrum praesentibus est subappensum. Actum Leopoli feria quinta in vigilia festi sancti Mathaei Apostoli et Evangelistae, anno Domini millesimo quingentesimo nono, regni vero nostri anno tertio. Praesentibus reverendis in Christo patribus dominis: Bernardino, archiepiscopo Leopoliensi; Mathia, episcopo Premisliensi et vicecancellario regni nostri, nec non magnificis, venerabilibus et generosis: Spithcone de Jarosław, castellano Cracoviensi; Nicolao Gardzyna de Ludbranc, Calissiensi; Stanislao Kmitha de Wiśnicze, Russiae, palatinis; Iacobo de Szydłowiec, Sandomiriensi et thesaurario, Ioanne Iarandi de Brudzew, Calissiensi; Nicolao de Szydłowiec, Radomiensi, castellanis; Stanislao de Chodecz, marschalco; Ioanne de Lasko, cancellario regni nostri; Christophoro de Szydłowiec, succamerario Cracoviensi, Siradiensi et Gostinensi capitaneo; Ioanne Latałski, Gnesnensis, Cracoviensis et Lancienciensis ecclesiarum praeposito; Petro Tomicki, decretorum doctore, archidiacono; Ioanne Podlodoski, canonico Cracoviensi, secretariis nostris; Stanislao Chroborski, vexillifero, incisore et subpincerna; Nicolao Ocieski, magistro agazonum curiae nostrae et capitaneo Gostinensi(!), caeterisque dignitariis, officialibus et curiensibus nostris, testibus ad praemissa fidedignis, sincere et fidelibus nostris dilectis. Datum per manus praefati reverendi in Christo patris, domini Mathaei, episcopi Premisliensis et regni nostri vicecancellarii, sincere nobis dilecti.

XLIV.

W Krakowie 28. listopada 1509 roku.

Jan Konarski, biskup krakowski, potwierdza zapis Pawła z Zalesia, proboszcza tarnowskiego, 10 grzywien z miejskich dochodów w Tarnowie, na odbywanie się mszy w kościele Maryi Magdaleny i na bursę prawników w Krakowie.

In nomine Domini Amen. Ad perpetuam rei memoriam. Ioannes de Konary, Dei gratia episcopus Cracoviensis. Inter actiones hominum haec nobilissima et

praecipua perhibetur demansione perpetua, quomodo, quave via illuc perveniendum curare, homo etenim quamvis morietur omnis, resurget tamen inde et quam operibus construxerit. ad hanc migrabit perpetuo mansurus domum. Hoc itaque saepius animo revolvens venerabilis et egregius vir, dominus Paulus de Zalesie, sacrae theologiae professor, canonicus ecclesiae metropolitanae Gnesnensis, volens habitacula, non manu facta consequi, coelestia facilius, censum annum decem marcarum pro ducentis viginti marcis pecuniarum monetae et numeri Polonice, quadraginta octo grossos in quamlibet marcam computando in vim reemptionis, alias *na wyderkaf*, apud magnificum dominum, olim Ioannem Amor de Tarnow, castellanum Cracoviensem. pro pio opere convertendum erexit et comparavit sub certis modis et conditionibus. inferius describendis et specificandis pro praemissorum omnium verificatione in effectum debitum deducendis. Comparens coram nobis honorabilis Felix de Zalesie, plebanus in Przemankow, procurator supradicti venerabilis domini Pauli de Zalesie, doctoris, de cuius procuracionis mandato sufficienter constabat, exhibuit certas venditionis huiusmodi census decem marcarum, et consensus regiae Maiestatis litteras, desuper obtentas, ac eo facto in instante earundem litterarum et nomine dicti domini Pauli, doctoris, vigore et autoritate censum eundem decem marcarum pro erigenda praebenda manuali in ecclesia sanctae Mariae Magdalенаe Cracoviae sita, in et super censu trium dumtaxat marcarum, residuum vero, videlicet septem marcas pecuniarum bursae iuristarum pro communi mensa studentium in iure pontificio. dedit, donavit, applicavit et assignavit perpetue et in aevum, alias usque ad totalem dicti census decem marcarum reemptionem, petens eundem censum per nos admitti, ecclesiasticaeque libertati et immunitati adscribi. Praebendamque eandem censu trium marcarum erigi et fundari, residuumque, septem marcas pecuniarum bursae iuristarum, ut supradictum est, adscribi et applicari. prout alias latius in consensus regiae Maiestatis et venditionis huiusmodi census litteris apparet contineri. quarum litterarum et primo consensus tenores successive sequuntur et sunt tales:

[Tu następują dokumenty z 4. i 16. października 1499 roku, wydrukowane w II. tomie »Archiwum Ślaw.« pag. 277—278.

Post quarum quidem litterarum praesentationem, seu exhibitionem nobis. ut praemittitur, factam, fuimus tandem per memoratum Felicem de Zalesie, plebanum in Przemankow, procuratorem supradicti venerabilis domini Pauli de Zalesie, sacrae theologiae professoris et nomine illius debita cum instantia supplicati, quatenus dictam praebendam manualemente modo superius expresso fundare, erigere. et septem residuas marcas pecuniarum bursae iuristarum, alias dominis doctoribus de collegio iuristarum adscribere et applicare, ac litteras easdem praeinsertas admittere, approbare et confirmare, decretumque nostrum ordinarium illis interponere dignaremur. Nos vero iuxta

morem patriae litteras citationis in vim et per modum cridae ad videndum et audiendum praemissa omnia fieri ad certum diem et terminum ante omnia duximus praemittendum. Terminoque huiusmodi adveniente et nullo ex adverso repugnante et contradicente, praebendam eandem manualement in ecclesia sanctae Mariae Magdalenae, Cracoviae sita. ad laudem et gloriam Omnipotentis Dei et in honorem genitricis eius, beatissimae Mariae virginis, suprascripto Felice, procuratore instante et petente in et super censu trium marcarum de novo erigendo et fundando, donationemque, applicationem et assignationem residuarum septem marcarum dicti census bursae iuristarum, adiectis certis oneribus infrascriptis, per lectorem missarum praebendae eiusdem explendis et peragendis, admittendum et approbandum duximus. prout fundamus. creamus. erigimus, admittimusque, adscribimus, ac in robur perpetuae firmitatis recipimus in Dei nomine per praesentes, decernentes dictos census decem marcarum, prout in litteris praeinsertis descripti sunt et habentur, deinceps ecclesiasticae subiacere libertati, quodque pro eiusdem census recuperatione non nisi ad iudicem spiritualem, quoties in solutione eiusdem fuerint negligentes. Ut autem saepefatus venerabilis Paulus in Zalesie, ac dotator, fructus speratos suae devotionis consequi mereatur, statuimus et ordinamus, quod domini doctores de collegio iuristarum easdem decem marcas praedicti census tollant tali conditione: Quia videlicet tres marcas lectori missarum praebendae eiusdem quolibet anno pro festo sancti Martini annis singulis dent et extradant, qui singulis septimanis missas. unam videlicet pro defunctis. aliam vero de sancta Anna, imposita collecta pro fundatore, in festivitatum tamen octavis de tempore legere, vinum etiam, ceras ex eisdem tribus marcis pro explendis et peragendis eisdem missis providere debebit et erit obligatus. Residuas vero septem marcas pro omnium mensa studentium in iure pontificio iidem domini doctores percipiant et dispensent, quos volumus esse dicti census provisores et praebendae eiusdem collatores. Nihilominus tamen usumfructum, et perceptionem eiusdem census decem marcarum supradicto Felici de Zalesie. plebano in Przemankow quoad vixerit, alias ad beneplacitum illius reservamus, qui missas easdem modo superius expresso adimplere tenebitur per se, aut per alium presbiterum. Post cessum vero, vel decessum praenominati Felicis idem census decem marcarum cum pleno iure ad praenominatos dominos doctores collegii iuristarum devolvetur temporibus perpetuo duraturis. Et postquam idem census decem marcarum fuerit exemptus, extunc similem censum coemere et non alibi, quam pro bursae iuristarum et praebenda eadem manuali convertere et applicare debebunt et tenebuntur, in quo conscientias illorum oneramus. In quorum omnium et singulorum fidem et testimonium praemissorum, praesentes erectionis, donationisque litteras per notarium nostrum infrascriptum scribi, subscribi, sigillique nostri iussimus et fecimus appensione communiri. Actum et datum Cracoviae in curia nostra episcopali, anno Domini 1509. Pontificatus sanctissimi in Christo patris et domini nostri, domini Iulii divina providentia Papae secundi, anno

ipsius sexto. die vero vigesima octava mensis novembris. Praesentibus ibidem venerabilibus, ac honorabilibus: Dominico decretorum doctore. canonico Lanciensi, cancellario; Thoma Roźnowski. Cracoviensi; Gallo, praeposito Raciboroviensi¹⁾ et Curzeloviensi²⁾; Felice Serkowski. Sandomiriensi, canonicis; Ioanne de Raysko³⁾. Ioanne de Tarnow, capellanis; Martino in Strożyska⁴⁾. Ioanne Jastrzębski. Ioanne Wolski in Wielichow, plebanis, notariis curiae nostrae, testibus circa praemissa.

Et ego Stanislaus Baltasaris de Sandomiria, clericus Cracoviensis dioecesis, publicus apostolica autoritate notarius et coram memorato reverendo in Christo patre et domino, domino Ioanne, Dei gratia episcopo Cracoviensi, facti praesentis scriba, quia praedictis, litterarum praehinsertarum exhibitioni, fundationi, erectioni, donationi, approbationi et earundem litterarum decreto, aliisque omnibus et singulis praemissis, dum sic. ut praemittitur. fierent et agerentur, una cum praenominatis testibus praesens interfui, eaque omnia et singula praemissa sic fieri vidi et audivi, ideo has praesentes litteras manu propria fideliter scriptas exinde confeci, subscripsi, publicavi et in hanc publicam formam redegi, signoque et nomine meis solitis et consuetis una cum appensione sigilli memorati reverendi domini. episcopi Cracoviensis, communivi et consignavi in fidem et testimonium omnium et singulorum praemissorum rogatus et requisitus.

Kopia z XVIII. wieku, na arkuszu papieru.

1) *Raciborowice*, wieś w powiecie krakowskim.

2) *Kurzelow*, osada w gubernii kieleckiej, powiecie włoszczowskim.

3) *Rajska*, wieś w Galcyi zachodniej, w powiecie bielskim.

4) *Strożyska*, wieś w gubernii kieleckiej, powiecie stopnickim.

XLV.

W Poznaniu 10. czerwca 1510 roku.

Sprawa Jadwigi Nowomiejskiej przeciwko Koszmiderom za gwałtowne zajęcie dóbr Szkaradowa.

Ioannes de Thomycze¹⁾, iudex et Ioannes de Rambyno, subiudex, Posnanienses generales, significamus tenore praesentium, quibus expedit universis, praesentibus et futuris: Quomodo, dum de anno Domini millesimo quingentesimo decimo, feria secunda proxima post octavas Corporis Christi in terminis particularibus in Costen²⁾ una cum generosis et nobiles: Petro Conarzewsky, vicepalatino Posnaniensi; Ioanne Bryl

Oczyeski, burgrabio terrestri Costensi, iudicantes sedebamus, ibidem veniens Ioannes Broszyna, ministerialis Costensis, coram iudicio terrestri ius reddens, recognovit, quia prima, secunda, tertia et ultra ius quarta vicibus ad iudicium clamavit nobiles. Zboszny, Nicolaum. Ioannem, Petrum et Martinum, germanos et Katharinam, Magdalenam, filias nobilis Felicis Coszmyder bonae memoriae, ex parte nobilis Hedvigis Nowomyeyska, filiae olim nobilis Petri Nowomyeyski et consortis nobilis Ieronimi Rosdraszewski, ut venirent ad iudicium et litteram testimoniam de iudicio terrestri Wyelunensi³⁾ coram iudicio terrestri reproducerent, prout nobilis Michael Grunowski nobili Joanni Coszmyder de Gruszyce bonae memoriae. patri ipsorum, terminum acquisivit pro maiori. quod in terminis particularibus in Wyelun pro maiore summa actionem habuerunt, quam in terminis Costensibus proxime praeteritis et hoc erga nobilem Hedvigim Nowomyeyska et citationis ipsius nobilis Hedvigis praefatae. quibus nobilem Ioannem Coszmyder, patrem vestrum bonae memoriae citaverat et post mortem ipsius praefatos, Zboszny. Nicolaum, Ioannem, Petrum et Martinum, germanos, pro violenta iniectioe in bona haereditaria, paterna ipsius in villam et haereditatem Skaradowo⁴⁾ et eiusdem villae violenta occupatione, ita prout de eodem libri terrestres acquisitionis pro maiore et citatio, adcitatio cum copiis, qua post mortem praefati Ioannis Coszmyder et Felicis. filii, vos adcitaverat, latius continent. Qui praefati nobiles. Zboszny, Nicolaus, Ioannes, Petrus et Mathias(!), germani, ac Katharina et Magdalena, filiae nobilis Felicis Coszmyder, patrum, cum neptibus suis non venerant, neque litteram testimoniam de iudicio terrestri Wyelunensi sub sigillis dominorum iudicialium iudicii terrestres actionis pro maiori iuxta decretum et librum terrestrem obtulerunt et neque litteras, quibus eadem bona Skaradowo praetendebant se habere reproducerunt. Et domini iudicio praesidentes audita praefati ministerialis recognitione et iuris restitutione. iudicialiter decreverunt praefatae nobili Hedvigi Nowomyeyska intrologationem in bona praefata Skaradowo iuxta litteram resignatoriam perpetuam generoso Petro Myloslawsky patris ipsius in et pro mille marcis pecuniarum et octuaginta marcis mediorum grossorum monetae et numeri Polonialis per magnificum Nicolaum Gruszczyński. vexilliferum Calisiensem et capitaneum Odolanoviensem⁵⁾ in perpetuum praefato Petro resignatam, sub titulo et sigillo magnifici domini Petri Szwydwa de Schamotuli, castellani Posnaniensis et pro tunc capitanei Maioris Poloniae generalis intrologationem et decreverunt sibi, nobili Hedvigi Nowomyeyska. ministerialem Costensem ad intrologandum ipsam in bona praefata Skaradowo cum eadem littera resignatoria et adiudicatoria quotidie. Super quo nobilis Martinus Pyglowski cum sufficienti plenipotencia praefatae nobilis Hedvigis Nowomyeyska adiudicatum solvit. Quae quidem praefata nobilis Hedvigis supplicavit nobis, quatenus sibi litteras nostras adiudicatorias super praemissis daremus et decerneremus. Nos itaque, iudex et subiudex audita praefatae Hedvigis iusta petitione, litteras nostras adiudicatorias super praemissis sibi dandas fore decrevimus,

damusque et decernimus. decernentes eas robur perpetuae firmitatis obtinere per praesentes. In cuius rei testimonium sigilla nostra praesentibus sunt appensa. Actum et datum anno, die, loco, quibus supra.

Oryginał pergaminowy, na takichże paskach zawieszono dwie, obecnie zatarte pieczęcie.

-
- ¹⁾ *Tomice*, wieś w powiecie poznańskim.
  - ²⁾ *Kościan*, miasto powiatowe w Poznańskim.
  - ³⁾ *Wieluń*, miasto powiatowe w gubernii kaliskiej.
  - ⁴⁾ *Szkaradowo*, wieś w Poznańskim, w powiecie krobskim.
  - ⁵⁾ *Odolanów*, miasto powiatowe w Poznańskim.

XLVI.

W Krakowie 3. września 1510 roku.

Zygmunt I. potwierdza, iż Barbara z Szydłowieckich
Spytkowa Tarnowska zrzekła się wszystkich dóbr swoich na
rzecz stryjów swoich, Mikołaja i Krzysztofa Szydłowieckich, za
3885 złotych polskich.

In nomine Domini Amen. Ad perpetuam rei memoriam. Quoniam gesta et actiones humanae perpetua memoria indigentes, plerumque errore oblivionis confundi solent et tractu temporis ab hominum notitia dilabuntur, nisi litterarum apicibus testiumque fidedignorum annotatione, ac sigillorum munimentis fuerint perhennatae, proinde nos Sigismundus, Dei gratia rex Poloniae, nec non terrarum Cracoviae, Sandomiriae, Siradae, Lanciciae, Cuiaviae, magnus dux Lithuaniae, Russiae, Prussiaeque, ac Culmensis, Elbingensis et Pomeraniae dominus et haeres etc. significamus tenore praesentium, quibus expedit universis et singulis, praesentibus et futuris, harum notitiam habituris: Quia in nostrae Maiestatis, ac consiliariorum nostrorum, lateri nostro tunc assidentium, praesentia constituta personaliter generosa Barbara, filia magnifici olim Iacobi de Schydlovyecz, castellani et capitanei Sandomiriensis, regnique nostri thesaurarii, consors vero generosi Spythkonis de Tharnow, non compulsata, nec coacta, neque aliquo errore devio seducta, aut circumventa, sed sana mente, pariter et corpore existens, matura deliberatione praehabita, amicorum suorum freta salubri consilio, existente personaliter coram nobis et penes eam stante praefato generoso Spythkone de Tharnow, marito ipsius legitimo et ad omnia infrascripta libere consentiente, publice

recognovit et ultronea voluntate per expressum fassa est: Quia duas sortes totas bonorum omnium suorum haereditariorum et obligatorum, tam paternorum, quam maternorum, quae ultra priorem remanserunt donationem, per ipsam Barbaram patris suis germanis factam, in terris et districtibus regni nostri ubilibet existentibus, cum omni iure et toto dominio, ac caeteris omnibus et singulis proprietatibus, utilitatibus, fructibus, censibus, proventibus, datijs, solutionibus et obventionibus, quibuscunque vocentur nominibus, seu cognominibus, ad praefata bona quomodolibet ab antiquo spectantibus et pertinentibus, generaliter universis, nihil penitus pro se ipsa et successoribus suis legitimis reservando, nec aliquid prorsus excipiendo, sed ita late, longe et circumferentialiter, prout eadem bona singula, praefata, in suis metis, limitibus et graniciis ab aliis bonis et haereditatibus, eisdem vicinalibus, sunt limitata debite et distincta et prout ipsa Barbara et pater suus praefatus eadem tenuit, habuit et possidebat et cum iure patronatus omnium ecclesiarum parochialium in eisdem bonis existentium, capellaeque in Schydlowyecz, magnifico et generoso Christophoro de Schydlowyecz, castellano Sandomiriensi, capitaneoque Siradiensi, Sochaczoviensi et Gostinensi, ac Nicolao de eadem Schydlowyecz, castellano et capitaneo Radomiensi, succamerarioque Cracoviensi, patris suis germanis, eisdem tunc coram nobis personaliter assistentibus, pro duobus milibus et sexingentis florenorum in paratis pecuniis et pro mille ducentis octuaginta quinque florenis et grossis viginti duobus, quos iidem ipsi patris eius pro debitis paternis, quo ad sortem ipsius Barbarae solvi pertinentibus, pro eadem Barbara creditoribus patris ipsius solverunt in effectu et sic coniunctim pro tribus milibus octingentis et octuaginta quinque florenis et grossis viginti duobus, per triginta grossos in quemlibet florenum computando in totum vendidit, titulo perpetuae et irrevocabilis venditionis, iudicialiterque coram nobis in perpetuum resignavit, realem iam ex nunc et effectuaalem in eadem bona per ministerialem Sandomiriensem, Iacobum Baka, per nos additum, intromissionem dedit et possessionem, venditque irrevocabiliter et resignat perpetuo et in aevum, tenore praesentium mediante. Per ipsos Christophorum, Sandomiriensem et Nicolaum, Radomiensem, castellanos, germanos de Schydlowyecz, patros praefatae Barbarae, eadem bona omnia tenenda, habenda, utifruenda, pacifice quoque et quiete possidenda, danda, donanda, vendenda, obliganda, commutanda, alienanda et in usus beneplacitos, prout eis et ipsorum successoribus legitimis melius et utilius expedire videbitur, convertenda. Et debet praefata Barbara eosdem Christophorum et Nicolaum, germanos de Schydlowyecz, patros suos, occasione praemissorum ab omnibus impedimentis et damnis quarumlibet personarum, status et sexus utriusque, saecularium et spiritualium, prout ad quamlibet personam pertinet terrestres praescriptio, sub damnis terrestribus intercedere et ubilibet iuxta iuris formam tueri, evincere, eliberare et ubique indemnes reddere tenebitur. Pro qua non eliberatione et non tuitione bonorum praedictorum, si se praefata

Barbara et sui successores citare permiserit, ex tunc recedendo a suis terris, districtibus et iuribus terrestribus coram nostra Maiestate regia, aut ad quodcunque aliud ius citata fuerit, in eodem iure in primo termino, tanquam peremptorio parere debeat et respondere tenebitur, nullis causis, modisque exquisitis ipsum primum terminum vera, vel simplici infirmitatibus differendo, aut prorogando, pro maiore se recipiendo, nec ad nostram Maiestatem reclamando, nec alias ubicunque se excipiendo, non evadendo eosdem patruos suos pro praemissis et singulis omnibus litteris regalibus, expeditione bellica, districtu, colloquio, aut conventionem, generalibus, defectibus praesentis inscriptionis, citationis, condemnationis, concitationis ad satisfaciendum in data, titulo, aut in aliquibus punctis progressus iuris sibi commissis et similiter statutis, laudis, novis et veteribus consuetudinibus regni nostri, iuribus terrestribus ac terris, eisdem Christophoro et Nicolao saepedictis in contrarium prorsus non obstantibus, nec quicquam nocentibus, immo magis semper prodesse debent, nec aliis quibuscunque modis et coloribus exquisitis sub amissione suae totius causae. Et quicquid sibi praefata Barbara in subsidium reciperet et recipere vellet, aut aliquam controversiam iuridicam moverit, sive inscriptionem praesentem quocunque modo inventino infringeret, poena punita et totidem iudicio punita, eo facto causam suam in toto amittere debet. Et magnifica Zophia, relicta magnifici olim Iacobi de Schydlowycz, castellani et capitanei Sandomiriensis, regni nostri thesaurarii, mater legitima praefatae Barbarae, penes eam personaliter coram nobis stans, consensit libere ad hanc venditionem eidem Barbarae, filiae suae, talem ipsius venditionem, ut praemissum est, in toto ratam et gratam habens. Quae tamen Zophia praefata uti debet pacifice bonis omnibus, in dote sibi inscriptis et reformatis, dumtaxat ad tempora vitae suae extrema. Nos vero eandem venditionem, pariter et resignationem, coram nobis et consiliariis nostris rite et rationabiliter factam, in omnibus punctis, conditionibus, clausulis et articulis ratam in toto et gratam habentes, admisimus, ratificavimus, approbavimus et confirmavimus, admittimusque, ratificamus, approbamus et confirmamus tenore praesentium mediante, decernentes eam robur perpetuae firmitatis obtinere. In cuius rei testimonium sigillum nostrum praesentibus est subappensum. Actum Cracoviae feria tertia proxima post festum sancti Aegidii, anno Domini millesimo quingentesimo decimo, regni vero nostri anno quarto. Praesentibus: Reverendo in Christo patre, domino Mathia, episcopo Premisliensi et regni nostri vicecancellario, nec non magnificis, venerabilibus et generosis: Nicolao de Camyenyecz, Cracoviensi et campiductore generali regni nostri; Ioanne de Tharnow, Sandomiriensi, palatinis; Iocobo Syekluczky, Voynicensi; Ioanne Bochotnyczky de Oleschnyca, Malogostensi; Martino de Boguria, Zavichostensi, castellanis; Stanislao de Chodecz, marschalco, Andrea de Coszelec, thesaurario regni nostri; Petro Thomyeczky, archidiacono; Sigismundo Targovyeczky, canonico, Cracoviensibus, decretorum doctoribus et secretariis nostris; Stanislao Oczicz de Pylca,

succamerario Premisliensi; Stanislao Chrobersky, vexillifero; Nicolao Oczyesky, capitaneo, Constensibus et magistro agazonum curiae nostrae, aliisque quam pluribus dignitariis, officialibus et curiensibus nostris, ad praemissa testibus fidedignis, fidelibus, nobis dilectis. Datum per manus praefati reverendi in Christo patris. domini Mathiae, episcopi Premisliensis et regni Poloniae vicecancellarii, sincere nobis dilecti.

Mathias Drzewicki, episcopus et vicecancellarius subscripsit,

Relatio eiusdem reverendi in Christo patris domini Mathiae,
episcopi Premisliensis et regni Poloniae vicecancellarii.

Oryginał pergaminowy, na sznurku jedwabnym, koloru pąsowego, zielonego i żółtego, zawieszona mniejsza pieczęć koronna.

XLVII.

W Krakowie 3. września 1510 roku.

Zygmunt I. potwierdza, iż Spytek Tarnowski żonie swojej, Barbarze z Szydłowieckich, na połowie wszystkich dóbr swoich zabezpieczył sumę 3424 złotych polskich wiana i tyleż przywianku.

Sigismundus, Dei gratia rex Poloniae, magnus dux Lithuaniae, Russiae, Prussiaeque dominus et haeres etc. significamus tenore praesentium, quibus expedit universis et singulis, praesentibus et futuris, harum notitiam habituris: Quia in nostrae Maiestatis et consiliariorum nostrorum, tunc nobiscum existentium, praesentia constitutus personaliter generosus Spythek de Tharnow, non compulsus, nec coactus, neque aliquo devio errore seductus, aut circumventus, sed sanus mente, pariter et corpore existens, matura deliberatione praehabita, atque amicorum suorum salubri fretus consilio, publice recognovit et libera mente per expressum fassus est, quia tria milia quadringentos et viginti quatuor florenos ratione dotis et alia tria milia quadringentos et viginti quatuor florenos pecuniae, in medientibus, quemlibet florenum per mediam sexagenam computando, ratione dotalitii in et super tota medietate omnium suorum bonorum haereditariorum et obligatorum in villis et bonis, videlicet *Wyelga Wyesz, Trzessnya, Szyedlec, Grambow, Sobow*¹⁾, *Przyszow*²⁾, *Zdakow, Krzemienyca, Kablow*³⁾, *Thursko*⁴⁾, *Luczyca, Jasslyany, Rosznyathy*⁵⁾, in terra et districtu Sandomiriensi et *Radzymycze, Volya*⁶⁾, in terra et districtu Cracoviensi sitis, per eum

nunc habitorum et ex post ubique habendorum, generosae Barbarae, consorti suae charissimae, filiae vero magnifici olim Iacobi de Schydlowyecz, castellani et capitanei Sandomiriensis, regnique nostri thesaurarii, affectione maritali in eam permotus, in totum dedit, donavit, inscripsit, reformavit et indicando coram nobis iudicialiter assignavit, datque, donat, inscribit, reformat, realiterque et in effectu assignat tenore praesentium mediante, per ipsam Barbaram dictam medietatem omnium bonorum, tam haereditariorum, quam obligatorum, eidem per praefatum maritum suum reformatorem et inscriptorum, cum omni iure et toto dominio, censibusque, proventibus, redditibus, utilitatibus, fructibus, honoribus, laboribus, angariis, vectigalibus, incolis, scultetis, kmethonibus, (h)ortulanis, tabernatoribus, tabernis, (h)ortis, domibus, areis, curiis, praediis, (h)oreis, allodiis, acervis, seminationibus omnibus grani cuiuslibet, hiemalibus et aestivalibus. Pecoribus, pecudibus, domitis et indomitis, equireis, armentis, equis, tam magnis, quam parvis, aliisque omnibus bonis mobilibus, summis pecuniarum, auri, argenti, monilibus, clenodiis, margaritis, vestibus, totaque supellectili domestica, ac quibusvis paraservalibus et immobilibus. Similiter omnibus agris, cultis et incultis, arvis, pratis, pascuis, graminetis, pomeriis, rubetis, quercetis, silvis, gaiis, nemoribus, indaginibus et earum inemptionibus, venditionibus et quolibet usufructu. Sareptis, borris, mellificiis, apiastris, alcuariis, apibus et melle, ex eis proveniente, venationibus, aucupiis, aquis, rivis, torrentibus, eorumque decursibus, stagnis, lacubus, paludibus, piscaturis, piscinis et earum demissionibus. Molendinis aquaticis, equinis et ventilibus, constructis ac construendis, eorumque emolumentis. Et generaliter cum omnibus et singulis obventionibus et utilitatibus, quae nunc sunt et in futurum industria humana excogitari poterint, coherentis et pertinentis universis, quibuscunque vocitentur nominibus, seu cognominibus, ad praefatam medietatem bonorum eidem Barbarae reformatorem et inscriptorum, antiquitus quomodolibet spectantibus et pertinentibus, nihil penitus ibidem excipiendo, nec aliquid pro se et suis successoribus in praefatis bonis, tam mobilibus, quam immobilibus reservando, tenendum, habendum, utifruendum et more aliarum reformationum, dotum et dotalitiorum in regno nostro tento diutius et observato, pacifice et quiete possidendum, etiam si sint bona nostra regalia, ad quae nostrum regium iam ex nunc damus et concedimus praesentibus consensum. Quam quidem dotis et dotalitii reformationem, tamquam consonam et rationabiliter coram nobis, ac consiliariis nostris factam, in omnibus conditionibus, clausulis et articulis ratam in toto et gratam habentes, admittendam, ratificandam, approbandam et confirmandam duximus, admittimusque, ratificamus, approbamus et confirmamus tenore praesentium mediante, decernentes eam robor debitae firmitatis obtinere, in quo aliae dotum et dotalitiorum reformationes in regno nostro persistunt et firmiter observantur. In cuius rei testimonium sigillum nostrum praesentibus est subappensum. Actum Cracoviae feria tertia proxima post festum sancti Aegidi, anno

Domini millesimo quingentesimo decimo, regni vero nostri anno quarto, praesentibus: Reverendo in Christo patre, domino Mathia, episcopo Premisliensi et regni nostri vicecancellario; nec non magnificis, venerabilibus et generosis: Nicolao de Camyeyecz, Cracoviensi et campiductore regni nostri generali; Ioanne de Tharnow, Sandomiriensi, palatinis; Christophoro de Schydlowyecz, Sandomiriensi et capitaneo Sira-diensi, Sochaczoviensi et Gostinensi; Iacobo de Syekluka, Woyniciensi; Nicolao de Schydlowyecz, Radomiensi et succamerario Cracoviensi; Ioanne Bochothnyczky de Oleschnyca, Malogostensi; Martino de Boguria(!), Zavichostensi, castellanis; Stanislao de Chodecz, marschalco et Leopoliensi capitaneo; Andrea de Coszelec, thesaurario et Scepusiensi, Osswyacimensi, Iuniwladislaviensi, Bidgostensi capitaneo, nec non zuppario et magno procuratore generali Cracoviensi, regni nostri; Petro Thomyczky, archidiacono, Sigismundo Thargowyczky, canonico ecclesiae Cracoviensis, decretorum doctoribus et secretariis nostris; Stanislao Oczycz de Pylcza, succamerario Premisliensi; Stanislao Chrobersky, vexillifero; Nicolao Oczyesky, capitaneo Costensi et magistro agazonum curiae nostrae et aliis quam pluribus dignitariis, officialibus et curiensibus nostris, ad praemissa testibus fidedignis, fidelibus, nobis dilectis. Datum per manus praefati reverendi in Christo patris, domini Mathiae, episcopi Premisliensis et regni nostri Poloniae vicecancellarii, sincere nobis dilecti.

Mathias D(rzewiecki), episcopus et vicecancellarius, subscripsit.

Relatio reverendi in Christo patris, domini Mathiae,
episcopi Premisliensis et regni Poloniae vicecancellarii.

Oryginał pergaminowy, na sznurku jedwabnym koloru pąsowego, białego i zielonego zawieszona mniejsza pieczęć koronna.

-
- 1) *Wielowieś, Trześń, Sielec, Grębów, Sobów*, wsie w Galicyi zachodniej, powiecie tarnobrzeskim.
  - 2) *Przyszów Królewski i Szlachecki*, wsie w Galicyi zachodniej, powiecie mieleckim.
  - 3) *Wola Zdakowska, Krzemienica, Kęblów*, wsie w powiecie mieleckim.
  - 4) *Tursko*, wieś w Galicyi zachodniej, powiecie grybowskiem.
  - 5) *Jaślany, Rozniaty*, wsie w powiecie mieleckim.
  - 6) *Radziemice i Wola Radziemska*, wsie w gubernii kieleckiej, powiecie miechowskiem.

XLVIII.

Dnia 16. września 1510 roku.

Rozgraniczenie dóbr Wojsławia od Rzochowa.

Nos Ioannes de Siennes, succamerarius terrae Sandomiriensis generalis, notum facimus universis et singulis, praesentibus et futuris et quibus expedit universis, quod coram nostro fideli camerario terrae Sandomiriensis, nobili Gregorio de Zakrzow, facta est compositio in campo per magnificos, ac generosos dominos, Spytek de Iarosław, castellanum Cracoviensem; Nicolaum de Dąbrowica, palatinum Lublinensem; Ioannem de Oleśnica, castellanum Małogostensem; Procopium de Ossolin, pincernam Lublinensem, inter generosos dominos, Stanislaum de Zochow et Stanislaum Mielecki de Wojsław, inter oppidum Zochow et villam Wojsław, praefatam, scopulos renovaverunt et erexerunt praefati domini suprascripti. Primum scopulum in ripa fluvii dicti Wisłoka¹⁾, haereditatis Wojsław, qui fluvius Wisłoka dividit, seu limitat haereditates domini Stanislai de Zochow, parte ex una et haereditates domini Stanislai de Mielec, parte ex altera. Circa quem fluvium Wisłoka, primus acialis scopulus est sippatus in ripa fluvii praedicti haereditatis Wojsław. in meta cmethonis dicti Klopowicz. Et eadem meta usque ad lacum, dictum Leśnik, et eiusdem lacus ripa usque ad viam, quae ducit de eadem Wojsław ad Zochow, et deinde pertranseundo viam meta eiusdem cmethonis Klopowicz sunt scopuli innovati et erecti et tendunt ad fluvium, dictum Trześń. Penes eundem fluvium Trześń, ripa eundo, per silvam et borram, dictam Rzyszka, usque ad scopulos aciales haereditatum Mielec et Zochow et praefatae villae Wojsław. Et in eodem loco sunt tres scopuli erecti et sippati et ibidem granicies sunt terminatae inter praefatas haereditates, villam Wojsław et oppidum Zochow, in quo loco ministerialis, Stanislaus Wojsławek, proclamavit primo, secundo et tertio, si quis fuisset, qui praefatis graniciebus contradixisset. Et nemo revocare voluit, nec contradixit. Quas granicies praefati domini tenere et observare debebunt perpetuo et in aevum. Praesentibus his testibus, magnificis, generosis: Martino de Bogoria, castellano Zavichostensi; Ligeza Felice, burgrabio castri Cracoviensis; Nicolao de Skotniki, Bernardo Baranowski de Malinie et aliis quam plurimis fidedignis. ad praemissa rogatis et requisitis. Actum et datum in loco granicierum inter oppidum Zochow et villam Wojsław, feria secunda post festum Exaltationis sanctae Crucis. anno Domini millesimo quingentesimo decimo. In cuius rei evidentius robur et testimonium sigillum officii nostri praesentibus est subimpressum.

---

¹⁾ *Wisłoka*, prawy dopływ Wisły.

XLIX.

Dnia 16. września 1510 roku.

Rozgraniczenie dóbr Mielca i Cmolasu od Rzochowa i Kolbuszowy.

Nos Ioannes de Sienzo, succamerarius terrae Sandomiriensis generalis, notum facimus universis et singulis, praesentibus et futuris et quibus expedit universis. quomodo coram nostro fideli camerario terrae Sandomiriensis, nobili Gregorio de Zakrzow facta est compositio in campo per magnificos et generosos, dominum Spytek de Jarosław, castellanum Cracoviensem, Nicolaum de Dąbrowica, palatinum Lublinensem, Ioannem de Oleśnica, castellanum Małogostensem et Procopium de Ossolin, pincernam Lublinensem, inter generosos dominos, Stanislaum de Mielec¹⁾ et Czmolas²⁾, parte ab una et dominum Stanislaum de Zochow et Kolbuszowa, partibus ab altera, pro renovandis graniciebus inter praefatas haereditates ab utraque parte ipsorum, per ipsos suprascriptos dominos, videlicet inter oppida et villas Mielec et Czmolas ipsius Stanislai Mielecki, parte ab una et Zochow et Kolbuszowa, ipsius domini Stanislai de eadem Zochów, parte ab altera, iuxta litteras granicierum olim domini Sandiwogii, succamerarii terrae Sandomiriensis, quarum litterarum tenor sequitur et est talis.

[Tu zamieszczony dokument z 1459 roku, wydrukowany w tomie II., pag. 190—191.]

Praemissa et litteras inscriptas, supra expressas, ipse dominus Stanislaus de Mielec comprobavit cum testibus circa scopulos aciales oppidorum Zochow et Mielec et villae haereditariae Woisław. Quae granicies sunt inceptae et productae a tribus scopulis acialibus oppidorum praefatorum, Zochow et Mielec et villae Woisław in borra dicta Rzyszka³⁾ penes viam, quae vadit de Mielec ad Czmolas, a quibus tribus scopulis trahuntur scopuli renovati iuxta scopulos intra praefatam graniciem, superius inscriptam, latius designatam, ad locum Koniowa góra et a Koniowa góra usque ad Biesiąda et a Biesiąd, usque ad Łuże et a Łuże, usque ad fluvium Dąbnica et ibi signa ad instar crucis vadunt eodem fluvio et ripis. Ex utraque parte eiusdem fluvii Dąbnica scopuli sunt noviter erecti et eodem fluvio Dąbnica trahuntur signa in

scopulis ad fluvium Trześnik. Et ex utraque parte eiusdem fluvii Trześnik sunt scopuli noviter erecti et signa granicialia ad instar crucis facta eodem fluvio Trześnik usque ad fluvium maiorem, Trześń⁴⁾. Et ab eodem fluvio Trześń usque ad Rostoki et ex utraque parte eiusdem fluvii Trześń sunt sippiati scopuli et signa granicialia ad instar crucis sunt consignata. Quae signa et scopuli vadunt ad Trzachla(?) et a Trzachla usque ad fluvium Sanna⁵⁾, circa quem fluvium Sanna nobilis Adam, factor de Osiek⁶⁾ cum hominibus regiae Maiestatis de villis Ramistow et Ramistowska Wola⁷⁾ granicies praefatas retinuerunt, asserentes circa praefatum fluvium Sanna parietes esse regiae Maiestatis. Decretum et datum in campo granicierum inter oppida et villas Mielec et Czmolas ipsius domini Stanislai Mielecki et Zochow et Kolbuszowa ipsius domini Stanislai de eadem Zochow feria secunda post festum Exaltationis sanctae Crucis, anno Domini millesimo quingentesimo decimo. Praesentibus his testibus, magnificis et generosis: Martino de Bogoria, castellano Zavichostensi; Felice Ligeza, burgrabio castrensi Cracoviensi; Bernardo Baranowski de Malinie⁸⁾; Iacobo Latoszyński de Latoszyn⁹⁾ et aliis quam pluribus fidedignis, ad praemissa rogatis et requisitis. In cuius rei evidentius robur et testimonium sigillum officii nostri praesentibus est subappensum.

Księga granic dóbr Ostrogskich i Tarnowskich, pag. 83—87.

-
- ¹⁾ *Mielec*, miasto powiatowe w Galicyi zachodniej.
²⁾ *Cmolos*, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie kolbuszowskim.
³⁾ *Wojśław z Rzyszką*, wieś w powiecie mieleckim.
⁴⁾ *Trześń z Trześnikiem*, prawy dopływ Wisły.
⁵⁾ *Sanna*, prawy dopływ Wisły.
⁶⁾ *Osiek*, miasteczko w Galicyi zachodniej, w powiecie jasielskim.
⁷⁾ *Raniżów i Raniżowska Wola*, wsie w powiecie kolbuszowskim.
⁸⁾ *Malinie*, wieś w powiecie mieleckim.
⁹⁾ *Latoszyn*, wieś w powiecie ropczyckim.

L.

W Kościaniu 7. października 1510 roku.

Udzielenie Jadwidze z Nowomiejskich Rozdrażewskiej intromissyi do wsi Szkaradowa.

Ioannes de Thomycze, iudex et Ioannes de Rambyno, subiudex, Poznanienses generales, significamus tenore praesentium, quibus expedit universis, praesentibus

et futuris: Quomodo dum de anno Domini millesimo quingentesimo decimo, feria secunda post festum sancti Francisci proxima, in terminis particularibus in Costen una cum generosis et nobilibus: Ioanne Bryl Oczykesski, burgrabio terrestri Costensi, Petro Conarzewski, vicepalatino Poznaniensi et Alberto Polyczski, notario terrestri Poznaniensi, iudicantes sedebamus, ibidem veniens Ioannes Broszyna, ministerialis Costensis, coram iudicio terrestri ius reddendo, ex intrologatione recognovit, quia de iure decretus et datus nobili dominae Hedvigi Nowomyeyska, filiae olim nobilis Petri Nowomyeyski et consorti nobilis Ieronimi Roszdraszewski, ad introligandum ipsam cum ipsius resignatoria et adiudicatoria, litteris, in villam et haereditatem Szkaradowo¹⁾, in et pro mille marcis pecuniarum et octuaginta marcarum mediorum grossorum monetae et numeri Polonicalis consueti, generoso Petro Myloslawski, patris ipsius per magnificum Nicolaum Gruszczynski, vexilliferum Calissiensem, in perpetuum resignatam ita, prout in litteris, resignatoria et adiudicatoria, ac in additionibus cum copiis continetur. Et dum ibidem in Szkaradowo praefatam intrologationem ministerialis cum resignatoria et adiudicatoria, litteris, postulavit, quia intrologationem per ministerialem prima vice postulata, praefati nobiles Zboszny, Nicolaus, Ioannes, Petrus et Martinus, germani, ac Katharina et Magdalena, filia nobilis Felicis Coszmyder, bonae memoriae, non dederunt, neque admiserunt ita. prout de eodem ministerialis praefatus, ius reddens, ex intrologatione recognovit. Et domini iudices praesidentes audita praefati ministerialis recognitione et iuris restitutione ex praefata intrologatione, iudicialiter decreverunt: Quia praefati nobiles, Zboszny, Nicolaus, Ioannes, Petrus et Martinus, germani, ac Katharina et Magdalena, filiae nobilis Felicis Coszmyder bonae memoriae luerunt poenis trium marcarum parti. videlicet nobili Hedvigi Nowomyeyska et iudicio trium marcarum, quia prima vice intrologationem sibi, nobili Hedvigi non admiserunt. Quas poenas, tam parti, quam iudicio solvant in octo septimanis sub pignore. Et nihilominus domini iudices praesidentes iudicialiter decreverunt sibi, nobili Hedvigi Nowomyeyska, de iure secunda vice burgrabium terrestrem Costensem, cum ministeriali Costensi ad introligandum ipsam cum ipsius littera, resignatoria et adiudicatoria in bona praefata Szkaradowo et poenas ad expignorandum cottidie, super quo generosus Ieronimus Roszdraszewski cum sufficiente procuratione praefatae nobilis Hedvigis Nowomyeyska adiudicatum solvit ita, prout in libro terrestri Costensi continetur. Quae quidem praefata nobilis Hedvigis Nowomyeyska supplicavit nobis, quatinus sibi litteras nostras adiudicatorias super praemissis daremus et decerneremus. Nos itaque iudex et subiudex praefati, audita dictae Hedvigis iusta et consona petitione, litteras nostras adiudicatorias super praemissis sibi dandas fore decrevimus, damusque et decernimus, decernentes eas robur firmitatis perpetuae obtinere per praesentes. Harum, quibus sigilla nostra praesentibus sunt subappensa testimonio litterarum. Actum et datum, anno, die, loco et testibus, quibus supra.

Oryginał pergaminowy, na takichże paskach zawieszono dwie, zatarte pieczęcie.

---

¹⁾ *Szkaradowo*, wieś Poznańskim. w powiecie krobskim.

LI.

W Piotrkowie 26. stycznia 1511 roku.

Zygmunt I. pozwala Janowi Dołuskiemu wykupić wieś Wole i Czerniawkę.

Privilegium consensionis Sigismundi I. regis Poloniae, nobili Ioanni Dołuski, pro exemptione honorum, videlicet Wola et Czerniawa¹⁾, in terra Premisliensi sitorum, eiusdem successoribus iure haereditario ad possidendum de manibus generosorum, Catharinae Derszniakowā, Catharinae Czasnicka, ac Michaelis Woycicki, earundem fratris. Datum Piotrkoviae in conventionem regni generali die dominico in crastino festi Conversionis sancti Pauli, anno Domini millesimo quingentesimo undecimo.

Originale pergameneum cum sigillo appenso. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 382.

---

¹⁾ *Czerniawka* zapewne, wieś w Galicyi. w powiecie jarosławskim.

LII.

W Piotrkowie 29. stycznia 1511 roku.

Zygmunt I. pozwala Janowi Dołuskiemu zabezpieczyć posag swej żony na dobrach Woli i Czerniawce.

Consensus Sigismundi I. regis Poloniae, nobili Ioanni Dołuski datus pro inscribenda dote generosae Annae, consorti suae, super bonis Wola et Czerniawa. Datum Piotrkoviae in conventionem regni generali, feria quarta ante festum Purificationis gloriosissimae virginis Mariae, anno Domini millesimo quingentesimo undecimo.

Originale pergameneum cum sigillo appenso. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 382.

LIII.

W Krakowie 1. lutego 1511 roku.

Stanisław Kmita zaleca biskupowi krakowskiemu Adama
z Dubiecka.

Litterae instantiales magnifici Stanislai Kmita de Wiśnicze, palatini terrarum Russiae, pro parte reverendi Adami de Dubiecko¹⁾, clerici, ad reverendissimum Ioannem, episcopum Cracoviensem, in causa largiendae praebendae eidem Adamo, in bonis palatini, emanatae. Datum Piotrkoviae sabato in vigilia festi Purificationis beatissimae Virginis Mariae, anno Domini millesimo quingentesimo undecimo.

Originale pergameneum cum sigillo appenso. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 379.

---

¹⁾ *Dubiecko*, miasteczko w Galicyi zachodniej, w powiecie brzozowskim.

LIV.

W Przemyślu 14. października 1511 roku.

Jan Dołuski zapewnia żonie swojej, Annie, dożywocie na sumach,
zabezpieczonych na dobrach Woli i Czerniawce.

Nobilis Ioannes Dołuski, tenutarius bonorum regalium, Wola et Czerniawa, in terra Premisliensi existentium, nobili Annae de Rzepniów¹⁾, consorti suae, summam totam, sibi inscriptam per regiam Maiestatem in praedictis bonis regalibus ad tempora vitae ipsius Annae extrema inscribit. Datum Premisliae in terminis terrestribus feria tertia festi sancti Calixti, anno Domini millesimo quingentesimo undecimo.

Originale pergameneum cum sigillo appenso. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 382.

---

¹⁾ *Rzepniów*, wieś w Galicyi wschodniej. w powiecie »Kamionka Strumiłowa«.

LV.

W Krakowie 10. marca 1512 roku.

Piotr i Stanisław Kmitowie fundują z dochodów wsi Cerekwi
ołtarz św. Piotra i Pawła w kościele św. Marcina.

Petrus et Stanislaus Kmitowie Sobienscy de Wiśnicze, olim magnifici Stanislai de eadem Wiśnicz, palatini terrarum Russiae, filii, censum quindecim marcarum pro summa 400 florenorum Hungaricalium altariae altaris tituli SS. Petri et Pauli apostolorum, ad sanctum Martinum Cracoviae siti, super bonis suis haereditariis Cerekiew¹⁾ in vim reemptionis, alias *na wyderkaŃ* inscribunt. Datum Cracoviae in curia regali ipso die festi sancti Gregorii Papae, anno Domini millesimo quingentesimo duodecimo.

Originale pergameneum cum binis sigillis. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 381.

---

¹⁾ *Cerekiew*, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie bocheńskim.

LVI.

W Krakowie 5. kwietnia 1512 roku.

Zygmunt I. pozwala Krzysztofowi Szydłowieckiemu wykupić
miasto Solec od Piotra Kmity.

Sigismundus, Dei gratia rex Poloniae, magnus dux Lithuaniae, Russiae, Prussiaeque dominus et haeres etc. significamus tenore praesentium, quibus expedit universis, praesentibus et futuris, harum notitiam habituris: Quod nos habentes bonam rationem benemeritorum magnifici Christophori de Schydlowyecz, castellani Sandomiriensis, regni nostri vicecancellarii, tum Siradiensis, Sochaczoviensis¹⁾ et Gostinensis etc. capitanei, nobis sincere dilecti, tum id quoque animadvertentes, quod hactenus in curia nostra agens, nobis et reipublicae non minus diligenter, quam sumptuose gerit, quam ob rem de singulari nostra benignitate et certa scientia sibi bona nostra, castrum et oppidum Solec²⁾, ac villas et possessiones in terra Sandomiriensi sitas, de manibus generosi Petri Kmity de Wiśnicze redimere, seu exemere admittendum et consentiendum

duximus, consentimusque et admittimus praesentibus litteris nostris, ita tamen, quod summae pecuniarum, in dictis bonis iuste et legitime inscriptae, non augeantur, per ipsum magnificum Christophorum et ipsius legitimam posteritatem, castrum et oppidum praedictum Solecz, ac villas et possessiones pertinentes iuxta vim, tenorem et continentiam litterarum originalium. desuper iuste et legitime per nos, aut praedecessores nostros concessarum tenendum, habendum, utifruendum, pacifice et quiete possidendum, usque ad exemptionem per nos, vel successores nostros faciendam. Qua facta possessio dictorum bonorum ad nos, nec non successores nostros devolvetur iure pleno, iuribus et stationibus nostris per omnia semper salvis. Harum quibus sigillum nostrum est subappensum testimonio litterarum. Datum Cracoviae feria secunda proxima post dominicam Ramispalmarum, anno Domini millesimo quingentesimo duodecimo, regni autem nostri anno sexto.

Mathias Drzewicki, episcopus et cancellarius subscripsit.

Relatio reverendi in Christo patris domini Mathiae,
episcopi Premisliensis et regni Poloniae cancellarii.

Oryginał pergaminowy, na takimże pasku zawieszona mniejsza pieczęć królewska.

---

¹⁾ *Sochaczów*, miasto powiatowe w gubernii warszawskiej.

²⁾ *Solec*, osada w gubernii radomskiej. powiecie ilżeckim.

LVII.

W Krakowie 14. maja 1512 roku.

Zygmunt I. pozwała Dobiesławowi Chmieleckiemu wykupić wieś Małnów od Zamojskich.

Privilegium Sigismundi I., regis Poloniae, nobili Dobeslao Chmielecki ad eximendam villam Malnow¹⁾ de manibus Zamoysciorum datum. Datum Cracoviae feria sexta in vigilia festi sanctae Sophiae, anno Domini millesimo quingentesimo duodecimo.

Originale pergameneum cum sigillo appenso. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 382.

---

¹⁾ *Małnów*, wieś w Galicyi wschodniej, w powiecie mościskim.

LVIII.

W Czchowie 31. stycznia 1513 roku.

Dział dóbr między braćmi Janem i Marcinem Strzeleckimi,
a Janem Otfinowskim.

Generosi Ioannes et Martinus Strzeleccy, fratres inter se germani indivisi, ex una, et generosus Ioannes Otfinowski, parte ex altera, divisionem perpetuam bonorum suorum haereditariorum inter se fecerunt et recognoverunt. Ex qua nimirum divisione pro sorte genorosorum Strzeleckich, fratrum indivisorum, bona haec, utpote Łakta, Skrzydlówka, cum silva Przelasek, excepta scultetia et molendino in Skrzydlówka. Pro sorte vero generosi Ioannis Otfinowski, villae, Żegocina, Bytomska, Rozdziele, cum scultetia et molendino in Skrzydlówka, tum Łakta Antiqua¹⁾, campus cum agro, qui est additus tabernae et molendino in campo, iure haereditario et perpetuo cesserunt. Datum in Czchów²⁾, in positione actorum terrestrium Cracoviensium feria secunda ante festum Purificationis beatissimae Virginis Mariae, anno Domini millesimo quingentesimo decimo tertio.

Originale pergameneum cum binis sigillis appensis. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 156.

¹⁾ *Łakta Dolna i Górna, Rzegocina, Bytomsko, Rozdziele Dolne i Górne*, wsie w Galicyi zachodniej, w powiecie bocheńskim.

²⁾ *Czchów*, miasto w Galicyi zachodniej, w powiecie brzeskim.

LIX.

W Przemyślu 23. lutego 1513 roku.

Ograniczenie wsi Tytowej Woli przez komisarzy królewskich.

Per commissarios sacrae regiae Maiestatis in bonis Titowa Wola inter nobiles Wilk et Ioannem Dołuski, intuitu granicierum expedita commissio. Datum Premisliae feria quarta post dominicam Reminiscere, anno Domini millesimo quingentesimo tertio decimo.

Originale pergameneum cum sigillo appenso. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 382.

LX.

Dnia 28. kwietnia 1513 roku.

Rozgraniczenie dóbr Przeclawia i Maciszowa od Rzochowa
i Tuszyny.

Nos Adam de Drzewica, succamerarius terrae Sandomiriensis generalis, significamus tenore praesentium, quibus expedit universis, praesentibus et futuris, praesentium notitiam habituris, quomodo coram nostro certo camerario, Nicolao Chotowski, de Chotowa¹⁾ haerede, locum nostrum tenente in districtu Pilsnensi, perfectae, limitatae et sippatae sunt granicies perpetuales inter bona generosorum, Nicolai Ligeza de Bobrek, Przeclaw et villam Maciszów, ex una, et domini Stanislai de Tarnow, alias Zochow et Tuszyna²⁾ haeredis, partibus ex altera, quas granicies praefatas domini inter bona sua praefata bona voluntate et unanimi consensu fecerunt in hunc, qui sequitur modum: Et primo granicies in dicta bona sua inciderunt a fluvio, dicto Wisłoka in insula, alias *Zawierzbie*, dicto Skalin, ubi in ripa fluvii praefati sippatus est et de terra erectus scopulus acialis, circa quem scopulum ministerialis terrestris, Gawronek, proclamavit primo, secundo, tertio et quarto super abundanter et nullus praefatis graniciebus contradixit. Et tandem per eandem insulam, alias *Zawierzbie*, facti et erecti sunt quinque scopuli usque ad aliam ripam eiusdem fluvii Wisłoka. Et ibi ista pars eiusdem insulae, alias *Zawierzbie*, quae est ex parte villae Maciszów, est et erit perpetue domini Nicolai Ligeza praefati, alia vero pars, quae est ex parte dicti fluvii Wisłoka, et est inclusa scopulis praefatis ad fluvium praefatum, erit et est perpetue domini Stanislai praefati. Ad quam insulam, alias *Zawierzbie*, dominus Stanislaus habebit perpetue viam liberam a via strata, quae vadit de oppido Zochow ad villam Maciszów, descendendo penes ripam stagni Maciszowskie, usque ad dictam insulam Skalin, penes quam haeredes domini Stanislai equitabunt via praefata, non debent tamen excedere extra viam consuetam, penes ripam dicti stagni, eundo ad agros, et solum homines domini Nicolai praedicti debent equitare via praefata, damnum non faciendo in frumentis seminantis cum via praefata. Tandem sippatus est et de terra erectus scopulus alter granicialis in ripa dicti fluvii Wisłoka, in silva inter easdem haereditates in fossata, alias *wąwole*, a dicta insula Skalin ad existimationem, quantum potest sagittare de balista. Erit igitur et est tota silva in illo spatio, quod est inter insulam, dictam Skalin; usque ad scopulos, qui vadunt pertensive ab hoc scopulo, qui factus est in fossata, alias *wąwole*, ubi in dicto spatio inter dictam

insulam et scopulos praefatos dominus Stanislaus nihil habebit, tantum viam liberam, ut prius dictum est, ad insulam suam praefatam et ipsam insulam scopulis obsignatam, perpetuo. A quo scopulo, in dicta fossata facto, vadunt scopuli per silvam et inter eos factae sunt cruces in arboribus, alias signa ad instar crucis granicialia usque ad viam stratam. Ex utraque parte eiusdem viae stratae facti sunt scopuli et tandem sippiati sunt et de terra erecti scopuli graniciales, ac signa granicialia in arboribus facta inter scopulos sippiatos, mericas et silvas, quae vadunt pertensive inter dictas haereditates, usque ad monticulos, dictos Borki, ubi sunt ex antiquo multi monticuli, per quos monticulos vadunt granicies, alias scopuli de terra erecti et sippiati, ac signa granicialia ad instar crucis facta, per silvas lutosas usque ad fluvium, dictum Tussinna, ubi dividuntur fluvii, alias ex dicto fluvio Tussinna excurrit alter fluvius, ubi facta sunt multa signa granicialia ad instar crucis in arboribus et magnus scopulus granicialis factus est. Et tandem ab eo loco vadunt granicies fluvio dicto Tussinna sursum. Ex cuius fluvii utraque parte sippiati sunt scopuli, ac signa granicialia ad instar crucis in arboribus facta usque ad parietem Osiecka; qui fluvius erit per medium, tam domini Nicolai, quam domini Stanislai, praefatorum. Et postquam ventum est ad parietem Osiecka descendunt granicies praefatae de fluvio praefato ad borram versus villam et haereditatem Parscina, ubi facti sunt scopuli ex utraque parte viae a dicto fluvio euntis ad villam praefatam Parscina et signa granicialia facta sunt ad instar crucis usque ad parietem villae et haereditatis Parscina, alias ad scopulum granicialem, qui sippiatus erat temporibus prioribus inter haereditates Parscina et Osiecka; circa quem scopulum ministerialis terrestris, Nicolaus Gawronski de Kancerz, primo, secundo, tertio et ultra ius quarto clamavit, quod granicies terminantur inter praefatas haereditates dictorum dominorum Nicolai et Stanislai et applicantur ad parietem dictae villae et scopulum acialem Parscina, ut si habeant contradicere aliquid, contradicant. Et ibidem generosus Petrus Ligęza de Bobrek et de Parscina haeres, stans personaliter admittit et consensit liberas huiusmodi granicies ibidem terminare. Et ibidem facti sunt et de terra erecti novi duo scopuli aciales et granicies praefatae terminatae sunt praesentibus, quae signa granicialia praefata ad instar crucis facta, ac scopuli praefati debent esse pro graniciebus haereditatum praefatarum, temporibus perpetuis firmiter teneantur ex utraque parte. In cuius rei testimonium sigillum nostrum praesentibus est subappensum. Datum et actum in loco campestri inter villas haereditarias, videlicet Maciszów, ex una, et villam Tuszyna, parte ex altera, praefatorum dominorum, anno Domini millesimo quingentesimo tredecimo, feria quinta post festum Adalberti proxima, praesentibus ibidem generosis dominis, Felice Ligęza de Bobrek, burgrabio castri Cracoviensis, Spitcone de Tarnow, Paulo Parczowski de Swiniary, Petro de Wołków, in Midłów plebano, tanquam arbitris, Paulo Ossolinski, Stanislao Dołuski de Nawodzne, ac aliis fidedignis, quam plurimis ad praemissa vocatis.

¹⁾ *Chotowa*, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie pilzneńskim.

²⁾ *Przeclaw, Rzochów. Tuszyna*, wsie w Galicyi zachodniej, w powiecie mieleckim.

LXI.

Dnia 20. maja 1513 roku.

Rozgraniczenie dóbr Lipin z przyległościami od Chotowy, Machowy i Łęk.

Adam de Drzewica, succamerarius terrae Sandomiriensis generalis, significamus tenore praesentium universis et singulis, praesentibus et futuris, harum notitiam habituris, quomodo acta sunt haec in campo granicierum anno Domini millesimo quingentesimo tredecimo inter villas et haereditates Lipiny¹⁾ nobilis Ioannis Lipiński, haeredis de eadem, ex una, et inter nobiles Nicolaum Chotowski, dictum Kulik et Abraham Chotowski, parte ex altera. Et inceptae sunt granicies a fluvio dicto Wisłoka, in ripa eiusdem fluvii. Et ibidem sunt duo scopuli magni aciales sippati in litore eiusdem fluvii Wisłoka, alias *narożniki*, a praefatis acialibus scopulis tendunt scopuli a praedicto fluvio per campum usque ad lacum, qui vocatur *granicznik*; ibique per dimidium lacus, alias *srzodkiem jeziora*, usque ad finem huius lacus. A lacu supradicto tendit granicies et scopuli sunt sippati per campum, alias *potoczkiem małym*, usque ad alium *potoczek*, qui tendit de *Żórawiniec* ad piscinam praefati Nicolai Chotowski-Kulik. A praefato *potoczek* tendunt scopuli per campum penes agrum *Kosterzowska* dicti Kulik usque ad paludem, alias *do Żórawinca*. Item a praefato *Żórawiniec*, tendit granicies per agros, qui iacent sub borra domini Nicolai Chotowski-Kulik usque ad publicam viam, alias *do gościńca*, quae tendit de Chotowa²⁾ ad civitatem Pilsnensem, per quam viam recte usque ad verticem montis, prope eandem viam iacentem, penes quam viam publicam, alias *u gościńca Pilznieńskiego*, duo scopuli facti fuerant ex ambabus partibus praefatae viae et signa granicialia facta sunt in arboribus ad instar crucis sanctae in magna quercu, stante penes publicam viam. Ab ea via publica tendunt scopuli per verticem praefati montis usque ad viam, qua equitant de Lipiny per fluvium in Chotowa ad borras Chotovienses, per quam viam praefatam recte sunt sippati scopuli et signa granicialia facta in arboribus per paludem, alias *przez bagnisko*, prope viam publicam, alias *u gościńca*, quae tendit de Chotowa ad *Żdzary*³⁾. Postmodum

a praefata via publica, alias *gościńca Żdźarskiego*, prope tendunt scopuli ad minus ad sex stadia prope eandem viam, alias *rozdziarz*, ad viam Żdźary. Postmodum versae sunt granicies praefatae ad sinistram manum ad paludem, alias *wedle suchego ługu*, ex ea parte viae praefatae, alias *gościńca Żdźarskiego*. Postmodum paulo reversae sunt a praefata palude, *suchy ług*, ad sinistram manum usque prope Rudy Lipińskie ad minus unius stadii a Rudy, ibique sunt scopuli sippiati et signa granicialia in arboribus facta ad instar crucis. Et tendunt pertensive scopuli et signa praefata usque ad monticulum, iacentem penes Rudy Lipińskie, in quo monticulo sippiati sunt tres scopuli, alias *narożniki*, unus extat Lipiński, alter vero Chotowej, tertius villae Żdźary. In quo praefato vertice montis facta sunt signa granicialia in arboribus, stantibus penes eosdem scopulos aciales stantes, ut in magna quercu facta sunt signa granicialia ad instar crucis et in alia arbore, magna tilia, alias *lipa* et in tertia arbore betula, alias *brzoza*. Et in eodem monticulo stetit granicies praefatorum dominorum Chotowskich villae eorum Chotowa. In quo quidem loco dominus camerarius, videlicet nobilis Gregorius de Zakrzów, haec praecepit clamare ministeriali, Stanislao Woisławek de Mielec⁴), prima, secunda, tertia, quarta vicibus, si quis sippationi huiusmodi granicierum vellet contradicere. Dum nemo contradixit, praefatus Gregorius de Zakrzów, camerarius, decrevit praefatas granicies firmas fieri perpetuo et in aevum. Ab eodem vero vertice praefati montis, in quo sunt praefati scopuli aciales facti, tendunt granicies inferius, alias *na wierzchowinę Lipińskich Rud* et tendunt per paludem usque ad viam publicam, ad quam viam perveniunt duae viae, de villa Żdźary et alia de villa Machowa⁵), per quam viam publicam recte transferendo, sunt scopuli, videlicet generosorum Ioannis et Hieronimi Dembicki, fratrum germanorum a villa Żdźary et generosi Ioannis Górski a villa Machowa pariete, ex una, et generosi Ioannis Lipiński villae Lipiny et Kozia Wola⁶), parte ab altera. A qua via publica, alias *od gościńca*, qui tendit ad civitatem Pilsnensem per villam Kozia Wola sunt scopuli prope montes inferius viae, quae tendit ad villam Machowa et tendunt scopuli ad signa granicialia in arboribus facta prope praefatos montes per aliquot stadia ad lacum usque ad paludes, alias *na błocizny*, qui vocantur *olszyny*. Et facti sunt scopuli per praefatas paludes, alias *przez te olszyny*, ad lacum tendentes ad villam Machowa. A quibus paludibus tendunt scopuli recte per borras, per silvas, alias *rozdziarz* usque ad villam Machowa et penes eandem villam Machowa et penes campos praefatae villae eunt scopuli usque ad viam *Kościelna*; qua via praefata ipsi kmetones villae Machowa solent equitare ad parochiam ecclesiae Łęki. Penes quam viam stetit granicies praefata praefatarum villarum, quae via *Kościelna* sic nuncupata, dividit haereditates Górne Łęki et Dolne Łęki⁷), villas Machowa, Lipiny et Kozia Wola, circa quam viam sunt sippiati scopuli aciales, magni, tres, unus Górnych Łęk, alter Machowski, tertius vero Lipiński et Koziowolski. In eo loco steterunt omnes termini praefatae villae et coeperunt finem

grancies per praefatum camerarium, superius descriptum, testibusque superius expressis, anno quoque ut supra, feria sexta post festa Pentecostes proxima. In quorum omnium praemissorum fidem et robur maius, ac testimonium evidentius sigillum officii nostri est appensum.

Kopia z 1567 roku, na arkuszu papieru, przechowana w Gumniskach, fascykuł VIII. A. nr. 1.

-
- 1) *Lipiny*, wieś w Galicyi zachodniej. w powiecie pilźnieńskim.
  - 2) *Chotowa*, wieś tamże
  - 3) *Zdżary*, wieś tamże.
  - 4) *Mielec*, miasto powiatowe w Galicyi zachodniej.
  - 5) *Machowa*, wieś w powiecie pilźnieńskim.
  - 6) *Kozia Wola*, przysiółek należący do Lipin.
  - 7) *Łęki Dolne i Górne*. wsie w powiecie pilźnieńskim.

LXII.

W Cieszynie 24. grudnia 1513 roku.

Kazimierz, książę cieszyński, na wypadek bezpotomnej śmierci Janusza, księcia opolskiego, zrzeka się spadku po nim w państwie strzeleckiem na rzecz Krzysztofa Szydłowieckiego i jego sukcesorów.

My Kazimir z Buozie milosti knieze Tiessinskie, a Welikeho Hlohowa etc. naywyssy haytman, horny y duolny Slesky . . . . .
 ktoz gey vzrzy, a neboli cztucze slyseti bude yakoz nayiasnieysse kniezie, a pan, pan Wladislaw Vhersky, a Czesky etc. kral . . . . .
 z milosti swe kralowske nas obdarziti gest raczil wssemi, a wsselyakymi napady, ktorezby na Geho Kralowsku Milost . . . . .
 a zwlasstie aczby Pan Buoh oswieczenee knieze, knieze Hanusse Oppolske bez dziedziczuow smerti vchovati ne raczil . . . . .
 statek gehu ktorezby po niem pozostal, na nas, a na nasse erby wedle krale Polskeho Geho Milosti przewedeny . . . . .
 przygiti, a spadnuti ma, iakz pak toz nadany, a potvrzeny Geho Kralowske Milosti tu wiecz ssyrze wyslowny . . . . .
 pratelstwie mnohomozneho, a vrozeneho pana pana, Crzisstoffa z Szydlowcze¹⁾, a na

Sczmielowie²⁾, castallana Sudomirskeho . . . . .
 starosty Siradskeho, Sochaczowskeho, a Gostynskeho, kterež z dawnych časuow
 k nam miel, a ma, przypustily (gsme) . . . . .
 listem sami od sebe, dziedziczuow, a buduczich nassych przypustieme, to tiz kdyžby
 zrzeniem Boha wssemohuczeho . . . . .
 nasse przisslo, a spadlo, ze panu Crzisstofowi swrchupsanemu, a gehu erbuom, a bu-
 duczim potomkom . . . . . tohoz gbitu Strzeleczekeho³⁾
 przyslussenstwem, czoz starodawna k tomuz zamku, a gbitu . . . . .
 ne wygimagicze, ani pozuostawugicze dati, a postupiti mame, a powinny budemo beze
 wszela . . . . . Crzistof, erbowe, a buduczý
 gehu czastopsany budu moczy vczyniti y nechali yako . . . . .
 bez erbuow smrti vchowati ne raczil prwe, nezliby takowy napad na nas, neboli na
 nasse erby przissedl . . . . .
 že takowy dany swrchu psaneho panstwie Strzeleczekeho na mnohomozneho, a vroz-
 neho pana, pana Crzisstofa . . . . .
 na gehu erby, a buducze potomky przigiti, a spadnuti ma. A pakliby Pan Buož gich
 obu smrti bez erbuow . . . . .
 toto danie nasse na nie przisslo, a spadlo, czehoz Buožie ne daj, tehda . . . . .
 aby takowe panstwie prwe gmenowaneho . . . . .
 przisslo, a spadlo na gegich blizsse przateli muzskeho, a neb zenskeho po hlawie.
 A ktožby tento list gimel s perwe gmenowaneho pana, ...
 neboli gegich diediczuow dobru wuoli, ten ma, a mieti bude tuz plnu mocz, a prawo
 k tiem wssem wieczem w tomto . . . . .
 swrchupsaneho. My knieze swrchupsane samy zase y za erby, a potomky nasse
 slibugeme, a slowem nassym kniezem . . . . .
 zachowati tak, yakž na cztné knieze przislusse. Tomu na swiedomie, a pro lepssy
 gistolotu peczet nassy . . . . .
 swiedomim prziwiesiti gsme kazali. Genz dan, a psan na Tiessynie w Sobotu przed
 Božim Narozenym leta Buožieho tisziceho . . . . .⁴⁾

Oryginał pergaminowy, w trzeciej części swej długości zbutwiały, zgniły i przedarty na dwa nierówne kawałki, w skutek czego w każdym wierszu po kilka i więcej słów brakuje, po pieczęci pozostał tylko pasek pergaminowy.

¹⁾ *Szydłowiec*, osada w gubernii radomskiej. powiecie końskim.

²⁾ *Ćmielów*, osada w gubernii również radomskiej. powiecie opatowskim.

³⁾ *Strzelce Wielkie* (Gross Strehlitz), miasto powiatowe w Górnym Śląsku.

⁴⁾ Koniec daty wydarty, na odwrotnej jednak stronie dopisano pismem z połowy XVI. wieku, gdy dokument ten był pewnie jeszcze nieuszkodzony: »Przypuszczenie do spadku . . . . nieboszczyka pana . . . . przez Kazimierza Xiążęcia . . . . de data na Teshynie w sobotę przed Bożem Narodzeniem, A. 1513«.

LXIII.

W Wilnie 21. stycznia 1514 roku.

Zygmunt I. przynajmniej Janowi Amor Tarnowskiemu roczny dochód trzech grzywien ze wsi Łubziny i Brzezówki, jako nieprawnie, bez pozwolenia królewskiego ufundowany przez Zygmunta Winiarskiego.

Sigismundus, Dei gratia rex Poloniae, magnus dux Lithuaniae, Russiae, Prussiaeque dominus et haeres etc. significamus tenore praesentium. quibus expedit universis, harum notitiam habituris, quia nos propter fidelia servitia generosi et strenui Ioannis Amor de Tarnow, fidelis nostri dilecti. quibus nobis plurimum se commendatum reddidit, sibi et suis legitimis successoribus censum annum trium marcarum Polonicarum in dimidiis bonis haereditatum villae Lubzin et villae Brzozowka¹⁾, in districtu Pilsnensi sitis, in summa centum florenorum Hungaricarum, per olim nobilem Sigismundum Vinarski ecclesiae parochiali Ropczicensi absque regio consensu in vim reemptionis, alias *na vidercon*, obligatum et inscriptum et ad nos, dispositionemque nostram iure communi regni nostri ex ea causa, [quia sine nostro privilegio]^{a)} gio venditio et obligatio census praedicti facta est, devolutum cum omni iure, dominio et proprietate, nihil nobis, aut successoribus nostris legitimis reservando, de certa scientia et gratia, regiis nostris, dandum et concedendum duximus, damusque et concedimus praesentibus, per ipsum Ioannem et suos legitimos successores censum praedictum trium marcarum tenendum, habendum, ...^{b)}, uti fruendum, pacifice et quiete possidendum, ac dandum, donandum, vendendum, alienandum et in usus suos beneplacitos, prout sibi melius et utilius videbitur expedire, convertendum, tenore praesentium mediante. Harum, quibus sigillum nostrum est subappensum testimonio litterarum. Datum Vilnae sabato ipso die festi sanctae Agnetis virginis, anno Domini millesimo quingentesimo quarto decimo, regni vero nostri septimo.

Christophorus de S(chidlowicz), castellanus Sandomiriensis
et regni Poloniae vicecancellarius subscripsit.

Relatio magnifici Christophori de Schidlowicz, castellani
Sandomiriensis et regni Poloniae vicecancellarii, tum Siradiensis,
Sochaczoviensis, Gostinensis etc. capitanei.

Oryginał pergaminowy, po pieczęci pozostał tylko pasek.

^{a)} Wyrazy te wydarte. ^{b)} Jedno słowo wydarte.

---

¹⁾ *Lubczyzna*, albo *Lubzina* i *Brzezówka*, wsie w Galicyi zachodniej. w powiecie ropczyckim.

LXIV.

W Poznaniu 14. listopada 1514 roku.

Łukasz Górka, starosta wielkopolski, potwierdza sprzedaż części wsi Osieka przez Małgorzatę z Jutrowskich Budziszewską na rzecz Hieronima Rozdrażewskiego.

In nomine Domini Amen. Nos Lucas de Gorka, castellanus Posnaniensis et capitaneus Maioris Poloniae generalis, significamus tenore praesentium, quibus expedit universis, praesentibus et futuris, quomodo ad nostram et aliorum eiusdem terrae nobilium veniens praesentiam Margaretha Juthroska, consors nobilis Iohannis Budzyschewski, habens penes se nobiles, Martinum Ponyeczsky, patrum, Iohannem Zyelyensky, avunculum et Iohannem Dokowsky, fratrem amittalem, non compulsa, non coacta, neque aliquo errore devio seducta, sana mente et corpore existens, usa suorum salubri consilio amicorum, maturaque deliberatione intra se praehabita, totam et integram sortem suam haereditariam, paternam, quam habet et quae sibi successit iure naturalis successionis post mortem olim nobilis Iohannis Frycz Juthrosky, patris ipsius, in villa et haereditate Oszyek¹⁾, in districtu Costensi sitam, cum omni iure, dominio et proprietate, prout sola tenuit, habuit et possedit, nihil iuris, domini et proprietatis pro se et suis successoribus in eisdem bonis reservans, nec non cum omnibus et singulis praefatae sortis haereditariae utilitatibus, usibus, fructibus, proveniuntibus, redditibus, generaliterque obventionibus universis, quibuscunque nominibus, sive vocabulis censeantur et quomodolibet ad sortem praedictam spectantibus et pertinentibus, nihil excipiens, ita late, longe et circumferentialiter, prout dicta bona in suis metis et limitibus sunt distincta et limitata, generoso Hieronimo Rosdrazewsky, castellano Przemetensi²⁾ et successoribus ipsius in et pro uno manso agri deserto, dicto Michalowsky, in villa et haereditate Cobyerno³⁾, in eodem districtu Costensi sito et in, ac pro centum sexagenis pecuniarum monetae et numeri Polonicalium consuetorum additamenti vendidit et coram nobis rite, ac rationabiliter iuxta terrae consuetudinem in spem et titulum iustae recuperationis, alias *na widerkow*, resignavit, tali conditione

adiecta, quod ipsa nobilis Margaretha Budzyschowska non debet exemere praefatum Hieronimum Rosdrazowsky de praedicta sorte villae Ossyek, nec habebit facultatem exemendi eundem usque pro festo natalis Christi, a proxime venturo festo natalis Christi per tres annos; anno videlicet ab Incarnatione Domini, quo scribetur millesimo quingentesimo decimo septimo, nec aliquem alium admittere debebit ad exemendum ipsum Hieronimum Rosdrazewsky de bonis sortis praedictae. Praeterquam sola ipsa nobilis Margaretha Budzyschowska habebit potestatem exemendi bona praedicta pecunia propria sua, adveniente festo praedicto sacri natalis Christi a proximo instante festo natalis Christi per tres annos. Quod si et in quantum dicta nobilis Margaretha Budzyschowska eodem termino natalis Christi, post tres annos adveniente, praefatum generosum Hieronimum Rosdrazewsky de bonis sortis praedictae non exemerit, extunc eadem bona sortis eiusdem sibi generoso Hieronimo Rosdrazewsky cedere debebunt et cedent in perpetuitatem et proprietatem. In quam sortem haereditariam villae praedictae Ossyek dicta nobilis Margaretha Budzyschowska dat et admittit exnunc liberam introigationem et admissionem sibi Hieronimo Rosdrazewsky per ipsum generosum Rosdrazewsky, castellanum Przemetensem et successores ipsius tenendum, habendum, utifruendum, pacifice et quiete possidendum, vendendum, commutandum, alienandum et in usus suos beneplacitos, prout sibi melius et utilius expedire videbitur, convertendum. Quam quidem resignationem sic, ut praemissum est, coram nobis factam, ratam habentes, nostri capitaneatus ex officio gratam suscepimus, ipsamque ratificamus, decernentes eam robur firmitatis obtinere per praesentes. Harum, quibus sigilla nostra sunt subappensa testimonio litterarum. Actum et datum in castro Posnaniensi feria tertia infra octavam sancti Martini confessoris, anno Domini millesimo quingentesimo quarto decimo, praesentibus nobiles: Alberto Woynowsky, Luca Dobrzanski, Hieronimo Chelmsky, Mathia Colaczsky, Andrea Roskowsky et Iohanne Pomorzewsky, testibus circa praemissa.

Lucas de Gorka, castellanus Posnaniensis et capitaneus subscripsit.

Oryginał pergaminowy, pieczęć odpadła, pozostał po niej tylko sznurek z pelii popielatej.

-
- 1) *Osiek*, wieś w Poznańskim, w powiecie kościańskim.
 2) *Przemęt*, wieś w Poznańskim, w powiecie habimostkim.
 3) *Kobierno*, wieś w Poznańskim, w powiecie krotoszyńskim.

LXV.

W Budzie 21. listopada 1514 roku.

List Władysława, króla węgierskiego, do Zygmunta I.
z pochwałami dla Krzysztofa Szydłowieckiego z powodu jego
nadmierzających usług, oddanych w czasie rozruchów ludowych
na Węgrzech i z zaleceniem go z tego powodu szczególniejszej
łascie królewskiej.

Wladislaus, Dei gratia rex Hungariae, Bohemiae etc. Serenissimo principi domino Sigismundo, eadem gratia Poloniae regi et magno duci Lithuaniae etc. fratri germano nostro charissimo salutem, fraterni amoris, felicitumque, ac prosperorum successuum incrementum. Serenissime princeps, frater noster charissime. Satis licet exploratum habeamus nihil a Maiestate Vestra proficisci non singulari prudentia summaque laude dignissimum. Id tamen imprimis. verissimaque praedicatione celebrandum ducimus, quod tam exacto, tamque infallibili iudicio in his hominibus, quos sua consuetudine idoneos ducit et eligendis et promerendis uti consuevit. Vix enim ulla est virtus aequae principi necessaria, quam de suis et rectissime iudicare et iustissime pro meritis se munificum cuique, gratumque reddere. Cuius quidem clarissimae Maiestatis Vestrae virtutis magnificus Christophorus de Schidlowyecz, castellanus Sandomiriensis et regni Poloniae vicecancellarius etc. Maiestatis Vestrae apud nos in praesentiarum orator evidentissimo potest esse documento. Qui cum a teneris, ut aiunt, unguiculis fuerit Maiestati Vestrae non addictus, quam coelesti quasi nutu destinatus ea semper fide, constantia, integritate in Maiestatis Vestrae rebus incredibili cum sollertia est versatus, tantoque charitatis affectu casus omnes, omnemque variantis fortunae aleam subivit, ita sua studia, curas, vigilias, industriam, mentem denique totam ad Maiestatis Vestrae splendorem, sublimitatemque convertit, ut non modo cum nostrae tempestatis hominibus, verum etiam omni cum vetustate in eo genere laudis facile conferri posse videatur. In quo viro et eligendo et fovendo perspicacissimum Maiestatis Vestrae iudicii examen plurimum innitescit, licet autem huius viri puram, candidamque sinceritatem et inconcussam in omni varietate fidem, memoriae saepe volvamus, haec tamen legatio, qua Maiestatis Vestrae nomine proximis his diebus apud nos functus est, omnem praeteritorum officiorum seriem quodam modo renovavit et velut ante oculos intuendam, contemplandamque proposuit. Si quidem ea

cum dexteritate, perspicaciaque sese gessit, tantamque in rebus sibi mandatis obeundis, explicandisque moderationem adhibuit, atque adeo prudenter et mature de commodiore nostro, serenissimorumque liberorum nostrorum statu reintegrando nobiscum una disseruit, ut procul dubio hic ipsius adventus nobis et voluptati et usui fuerit non mediocri. Quodque imprimis est propensissime in nos voluntatis argumentum eo mentis, ac dilectionis ardore singula huius praesentis conditionis est rimatus et fomenta, quae sibi fore adhibenda viderentur, tanta cum affectione reseravit perinde, acsi peculiaris unius ipsius res esset, atque de capite, vita, fortunis eius universis ageretur. Quae licet omnia ad Maiestatis Vestrae pietatem procul dubio sint referenda, ipsius tamen sedulitas, diligentiaque et propensa nobis obsequendi voluntas merita laude nequaquam fraudari debet. Optimo itaque iure Maiestas Vestra hominem tam exploratae fidei, tamquam diuturnis experimentis probatum et peculiariter semper fovit et egregiis titulis honestavit. Quo quidem nomine in nos quoque non mediocre Maiestatis Vestrae officium redundasse ingenue profitemur, pro fraterna enim, mutuaque charitate unanimi voluntatum nexu quicquid obsequii, sedulitatis, ac emolumenti idem Christophorus in Maiestatem Vestram contulit. nobis perinde est gratum, atque acceptum, acsi in nos ipsos id totum fuisset collatum. Qua propter Maiestatem Vestram etiam, atque etiam rogamus, ut nullam occasionem praetermittat eius viri maioribus in dies dignitatis insignibus ornandi, atque cumulandi; id quod et nobis gratissimum est futurum et Maiestati Vestrae honorificum, id enim habent regnorum fastigia praecipue boni, quod illorum moderatoribus dandi, ac benefaciendi probatis et meritis viris plenior est facultas. Sic ab Alexandro Ephestio, a Dario Zopirus, a Pyrrho Cineas, ab Augusto Maecenas et Agrippa ingentia munera, magna cum ipsorum dantium, aeternaque gloria reportarunt, nec ulla est virtus, quae munificentiae praestet in conciliandis hominum studiis. atque amore. nec ambigimus nos quoque Maiestati Vestrae rem gratissimam praestare. cum eum commendamus. qui sine ulla commendatione Maiestati Vestrae et quam acceptissimus. quique et superioribus temporibus et in hoc praesertim legationis munere nos tanta sibi benivolentia devinxit. ut omnia nos ipsius causa facturos libenter, ultroque recepimus. Cuius quidem viri cum in multis antea nobis spectata fuerit et cognita virtus. ac singularis prudentia, tum maxime hac superiori aestate, qua hoc regnum illo veneno laetali absummebatur, praecipue enituit, eam enim animi integerrimi et ad quaevis adversa fortiter expectantis, ac si necessitas tulisset, etiam subeunda paratissimi constantiam ostendit, eam in rebus dubiis consilii maturitatem. eam denique in periculis ipsis, cum sedandis. tum propulsandis. atque in ipso incendio restinguendo prudentiam et in labantibus nonnullorum animis ad obsequium revocandis dexteritatem, ut in tantis malis, quasi unicum solatium in eo poneremus et eius praesentia non solum nobis consolationi, sed et securitati esse videretur. Postea vero isto regni nostri conventu subsecuto, in quo magni motus

sperabantur, non minorem se praebuit et in animis nostrorum ad omnia aequa et huic regno nostro salubria constituenda flectendis et in consiliis gravissimus, ac fidelissimus nobis identidem suppeditandis, quae futura quasi mens nostra praesagiret, eum a latere nostro nequaquam abire permisimus, sed etiam ob res componendas ipsum licet invitum, ac reluctantem, abeundique commeatum assidue flagitantem hactenus detinui-
 mus, freti Maiestatem Vestram, quae sua est pietas, ac fraternae caritatis magnitudo, id boni consulturam, nec minoris ipsius in nos collata obsequia facturam, quam si in Maiestatem Vestram eadem illa omnia redundassent. His autem eximiis officiis effecit, ut quaevis de ipso perinde, ac de viro integerrimo et sapientissimo optime semper senserimus. ipsumque unice dilexerimus, nunc tamen in tantis rebus virtutem hominis quodam modo de novo perspectam et cognitam non diligimus modo, sed et amamus et, ut ingenue fateamur, prope modo veneramur. Quamobrem licet superfluum sit in hoc tali, tantoque viro commendando multis verbis agere, tamen facere non possu-
 mus, quin ipsum ex commendato commendatissimum, ex charo charissimum Vestrae Maiestati efficere conemur, ac vehementissime cupiamus; in quem Vestra Maiestas nihil honoris, nihil dignitatis, nihil cuiuscunque muneris et accessionis conferre poterit, quod non iure optimo, ac meritissimo collatum esse videatur, nobis vero Maiestas Vestra munus longe acceptissimum et mirum immodum gratum praestabit, si ad tantas viri virtutes, nostra quoque commendatio veluti cumulus accedet, atque in eodem plenioribus dignitatis insignibus exornando ita se geret, ut et idem Christophorus re-
 ipsa experiatur et reliqui omnes cognoscant, nostram intercessionem magni apud Maiestatem Vestram ponderis, ac momenti extitisse. Reliquum est Maiestatem Vestram semper optime valere et felicem esse optamus, cui nos et serenissimos liberos nostros, nepotes illius charissimos unice commendamus. Datum Budae in festo Praesentationis virginis gloriosae, anno Domini millesimo quingentesimo decimo quarto, regnorum nostrorum Hungariae etc. anno XXV, Bohemiae vero XLV.

W(ladislaus) rex ^{a)}.

Vladislaus ^{b)}.

Oryginał na arkuszu papieru, po pieczęci, wyciśniętej na stronie zewnętrznej pozostały tylko ślady czerwonej masy i adres: »Serenissimo principi, domino Sigismundo, Dei gratia Poloniae regi et magno duci Lithuaniae etc. fratri germano nostro charissimo.

^{a)} Pismo takie samo, jak w całym liście ^{b)}. Ten podpis odmienny od całego listu, pismo drobne, własnoręczne króla Władysława.

Wydany z małymi zmianami w »Acta Tomiciana«, tom III., pag. 260—261. Początku, do »Serenissime« brakuje, również podpisu i adresu.

LXVI.

W Budzie 23. listopada 1515 roku.

Władysław, król czeski i węgierski, w uznaniu nadzwyczajnych zasług i usług Krzysztofa Szydłowieckiego, oddanych tak królestwu polskiemu, jak i węgierskiemu, zrzeka się na rzecz jego wszelkich praw do księstwa zatorskiego, jakie przysługiwały zmarłemu tamtejszemu księciu, Januszowi.

Nos Wladislaus, Dei gratia rex Hungariae. Bohemiae. Dalmatiae, Croatiae etc. nec non Slesiae et Lucemburgensis dux, marchioque Moraviae et Lusatiae etc. memoriae commendamus tenore praesentium, significantes, quibus expedit universis, quod inter eas ingenii, atque animi dotes. quibus publicarum rerum moderatores praeditos esse decet, nostra quidem sententia haec, vel cum primis videtur enumeranda, ut quos et virtutum agmine munitos et rebus praeclare gestis insignes et fide *insuper*, sinceritateque spectatos animadvertunt, in eosdem gratia fovendos. ac novis insignibus decorandos ita se gerant, ut non modo illi vegetiores ad optima quaeque obeunda, alacrioresque reddantur, verum reliqui quoque his propositis praemiis omne studium, industriamque convertant. ut principibus quam charissimi, quamque acceptissimi esse mereantur, hoc enim boni praecipue regum fastigia videntur obtinere, quo privatos homines antecellant, quod probatis. ac meritis viris largiendi, ac remunerandi facultas illis est uberior, nec ulla est virtus, quae munificentia praestet in conciliandis hominum studiis, atque augendis. Idcirco apud priscos illos orbis rectores, qui imperii terminos ortu, ac occasu meliebantur. nihil benignitate, nihil beneficentia fuit. aut frequentius, aut antiquius, quo eorum laus et gloria (quae in hominibus idoneis extollendis, quam maxime fulgit) longe, lateque propageretur. Meritoque Dionisius senior doluisse traditur. quod a se dona Corinthiorum legati nollent accipere, tanquam per illos sibi non liceret eo uti bono. quo reges uno videntur caeteris feliciores, nec iniuria Plato in sua republica quam sanctissime instituit duo potissimum eius fundamenta iecit, praemium, ac poenam. alterum, quo boni, ac industrii virtutum suarum fructum perciperent, alterum quo nocentes a scelerate agendo cohiberentur. Quibus nos in primis rationibus adducti. maiorumque nostrorum in hoc genere laudis vestigia sedulo, studioseque sectantes in generosum, ac magnificum Christophorum de Schydlowecz, in Szmyelow(!) et Magna Opathow dominum, castellanum Sandomiriensem et

regni Poloniae vicecancellarium, nec non Siradiensem, Sochaczowiensem et Gostinensem etc. capitaneum, ornandum, decorandumque, praecipue oculos, animumque coniecimus, quem longo iam annorum curriculo novimus, atque adeo in arduis, maximisque rebus experti sumus ea sollertia, industria, diligentia, fide, integritate, ac prudentia, reliquisque ingenii dotibus pollere, ut non modo cum nostrae tempestatis hominibus, verum etiam cum omni vetustate in harum omnium virtutum splendore facile conferri videatur. Qui serenissimo domino Sigismundo, regi Poloniae etc. fratri nostro charissimo ab ephēbis usque tenerioribus annis adductus, immo vero quasi coelitus destinatus, ea semper fide, constantia, integritate in Maiestatis Suae rebus incredibili cum sollertia est versatus, tantoque charitatis affectu casus omnes. omnemque variantis fortunae rotam pariter subivit, omnesque nervos, ac animi aculeos ad illius Maiestatis splendorem, sublimitatemque convertit, ut non iniuria hac nostra memoria haberi possit ipsius fidei, ac sinceritatis velut idea quaedam et effigies, ac integritatis exemplum. Quae quidem tantarum virtutum praeconia, nec rumoribus delata, nec fama cognita, nec coniecturis animadversa referimus, sed nos ipsi eadem omnia inspeximus, tetigimus, palpavimus et oculis, atque animo frequenter subiecimus eo quidem tempore, quo fraterna Maiestas adhuc in minoribus agens apud nos, in hisque regnis nostris aliquot per annos fuerat commorata, tunc enim nobis perspicere, noscere, ac cernere licuit praefati Christophori in Suae Maiestatis negotiis tractandis. ac obeundis studium, sollertiam, fidem, industriam, ac sedulitatem, quae profecto tanta fuere, ut omnium hominum cogitatus, ac existimationem facile excedant. Quid enim attinet referre, qua semper in consiliis capiendis prudentia, qua in adversis subeundis, tollerandisque fortitudine, ac animi robore, qua in rebus domesticis, ac penetralioribus temperantia, moderatione, dexteritate, qua denique adversus omnes iustitia. aequitateque usus fuerit. Quibus quidem eius virtutibus effectum est, ut fraterna Maiestas licet nondum sceptrum regale assequuta. gravissimis curis, ac molestiis libera. optatissima tranquillitate, ac quiete frueretur. Ubi autem Maiestas sua patrium, avitumque regni solium felicibus auspiciis est adeptā, ibi vero incredibilis ipsius Christophori virtus uberiores praeclare agendi, feratoremque veluti segetem nacta, magis magisque enituit, ille in studiis procerum, ac nobilium principi suo conciliandis, ille in sedandis, componendisque dissidentium simultatibus, ille in pace, ac unanimitate inter diversos ordines firmissimo nexu conglutinanda, ille in variis difficultatibus (ut in novo regno contingit) tollendis, atque eradicandis, talem tantumque gessit, ut fraterna Maiestas illius unius hominis prudentia, ac sedulitate plurimum senserit et adminiculi et ornamenti. Regno vero stabilito ille idem regis sui lateri fixus inhaerens, omnes fideliores obsequii animique in suo principe demerendo. propensioris partes cumulatissime complevit, hic bellorum, ac expeditionum strenuissimus comes, hic pacis gratissimus arbiter, hic aerarii fidelissimus custos, hic regionum archanorum tutissimum receptaculum, hic denique

omnes labores, curas, vigilias non modo aequo, verum etiam hilari animo ultro, sponteque subivit adeo, ut nobis persuadeamus, nec Nestorem Agamemnoni, nec Zopirum Dario, nec Ephestionem Alexandro, nec Agrippam Augusto plus unquam fidei, aut observantiae praestitisse, maiore usui, ac emolumento fuisse. Quae omnia quidem officia in illam Maiestatem ab eo exhibita in nos quoque maxima ex parte censemus redundare et pro nostra in fraternam Maiestatem pietate, mutuoque tum sanguinis, tum charitalis nexu perinde grata, acceptaque habemus, ac si in nos ipsos tantumdem collatum fuisset. Licet pecularia quoque extent nobis ab eodem Christophoro frequenter exhibita, studioseque officia et ne praeterita altius repetamus (id aevum prolixum foret), in hac novissima legatione, qua nuper apud nos sex continuis mensibus functus est, quo quidem tempore pestifera illa popularium manus sub crucis praetextu subito exarsit, aliaeque pleraeque difficultates in hoc regno nostro repente subortae, novos aliquos motus portendebant, eam animi integerrimi in negotiis nostris instituendis constantiam, eam in rebus dubiis, ac formidolosis consilii maturitatem, eam denique in periculis ipsis, tum sedandis, tum propulsandis, atque in ipso incendio restinguendo prudentiam adhibuit, ut nobis velut quoddam iubar tantis in tenebris quodam modo videretur illuxisse, ac in his malis quasi unicum solatium in eo poneremus, atque ipsius praesentia non solum nobis consolationi, sed et saecuritati esse videretur. Quamvis autem fraterna Maiestas (qua est in suos munificentia et liberalitate) hominem tam exactae fidei, tamque spectatae probitatis, honestissimis hucusque titulis decoraverit, nec ambigamus in posterum Suam Maiestatem clarissimis eundem insignibus magis, magisque decoraturam, nostrarum tamen etiam partium esse ducimus tantas viri virtutes non omnino irremuneratas relinquere, sed ea, quae nunc sese offert occasione utentes, eius officii in Maiestatem fraternam, nosque ipsos diu, frequenterque exhibitis, aliqua vel in parte correspondere. Sane igitur, quum superioribus mensibus contigerit illustrem olim Ianussium, ducem Zathoriensem, ex hoc saeculo commigrare, totum et omne ius nostrum regium, ac omnem superioritatem, proprietatem, atque dominium, si quod et quam in praedicto toto et universo ducatu Zathoriensi et fratrum suorum portionibus, nunc per certos nobiles possessis, qualitercunque, aut quacunque ratione habemus, aut nostram ex quibuscunque causis, viis, modis et rationibus concernunt Maiestatem, simul cum eiusdem totius ducatus iure, ditione et iurisdictione et imperio, atque libertatibus, ac sub eisdem omnino auctoritate, latitudine et longitudine et facultatibus, quibus praefatus Ianussius dux et fratres sui possederunt, tenuerunt et habuerunt, ac pariter cum omnibus iuribus nostris regiis, ac universis et singulis utilitatibus, fructibus, subiectionibus et servitutibus, ac emolumentis, universisque suis pertinentiis, quocunque nominis vocabulo vocitatis, memorato Christophoro, eiusque haeredibus et quibuscunque successoribus suis universis dedimus, donavimus et contulimus iure perpetuo et irrevocabiliter, perpetue et in aevum

tenendum, possidendum, pariter et habendum et ad usus suos et suorum successorum omnino, sub eodem modo, ac iuribus et libertatibus, atque facultatibus, uti praemissum est, quibus praefatus Ianussius dux usus est et possedit, perpetuo convertendum, ac ibi et tali modo cum praedicto toto ducatu Zathoriensi subiendum et obsequendum, ubi et quomodo praefatus olim Ianussius dux subiacebat et obsequium praestabat, immo damus, donamus, conferimus. Harum nostrarum, quas pendente sigillo nostro communiri fecimus vigore et testimonio litterarum mediante. Datum Budae in festo beati Clementis Papae et martiris, anno Domini millesimo quingentesimo decimo quarto, regnorum nostrorum Hungariae etc. anno vigesimo quinto, Bohemiae vero quadragesimo quinto.

W(ladislaus) Rex subscripsit.

Oryginał pergaminowy, na sznurku z nici srebrnych i jedwabnych, koloru białego zawieszona pieczęć królestwa węgierskiego.

LXVII.

W Krakowie 14. lutego 1515 roku.

Natalia Ligęzina kwituje Piotra Kmitę z wypłacenia jej
200 złotych polskich.

Gencrosus Nicolaus Bal de Choczew, notarius terrestris Sanocensis, nomine magnificae Nataliae (Nawoyka) de Wiśnicze, generosi Petri Ligęza consortis, generosum Petrum Kmita Sobieński¹⁾ de Wiśnicze, capitaneum Premisliensem de summa ducentorum florenorum census annui quietat. Datum in castro Cracoviensi ipso die festi sancti Valentini martiris, anno Domini millesimo quingentesimo decimo quinto.

Extractum. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 440.

¹⁾ *Sobień*, wieś w gubernii radomskiej, powiecie opoczyńskim.

LXVIII.

W Krakowie 17. lutego 1515 roku.

Zygmunt I. potwierdza testament Piotra Kmity, starosty soleckiego, którym tenże cały swój majątek zapisał braciom swoim stryjecznym, Piotrowi i Stanisławowi Kmitom.

Sigismundus I., rex Poloniae testamentum, per magnificum Petrum Kmita de Wiśnicz, capitaneum Solecensem¹⁾ (anno 1515 die 8 februarii Proszoviciis) coram notario apostolico recognitum, approbat. Isto testamento inter alia puncta et legata suprascriptus magnificus Petrus Kmita bona sua haereditaria, castrum Wiśnicz, cum villis ad id spectantibus, scilicet Wiśnicz Magna et Parva, Kobyle, Borówna et Łomna, Alexandrowa, Kurów, item oppidum Lipnica cum advocatia, ac villis Górna et Nadolna²⁾, bona regalia, in summis certis tantum obligata, fratribus suis patruelibus, Petro et Stanislao, iure perpetuo legavit, cum ea tamen conditione, ut sorori ipsius testatoris germanae, dominae Nawoycae, coniugi vero Petri Ligeza, quoad vixerit, quotannis ducentos florenos, per mediam sexagenam grossorum quemlibet florenum computando, sint adstricti praefati fratres patruelles solvere; post mortem autem dictae Nawoycae, sine omni impedimento, etiam liberorum ipsius, si essent, praedicta bona pacifice possidebunt. Reliqua bona immobilia, ubivis existentia praefatae sorori suae, dominae Nawoycae Ligezina assignat. Super quam legationem testamentariam ultimae voluntatis eadem domina Nawoyka praesens existens, consensit et eandem acceptavit, sacraque regia Maiestas dictas legationes decreto suo circa approbationem testamenti praemissi corroboravit et standum eidem decrevit. Actum et datum Cracoviae sabato proximo post festum sancti Valentini martiris, anno Domini millesimo quingentesimo decimo quinto.

Originale pergameneum cum sigillo. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 10, 269—270 i 440.

¹⁾ *Solec*, osada w gubernii radomskiej. powiecie ilżeckim.

²⁾ *Wiśnicz*, miasto; *Wiśnicz Mały*, wieś; *Kobyle*, *Borówna*. *Łomna*, *Aleksandrowa* i *Kurów*, wsie; *Lipnica Murowana*, miasto w Galicyi zachodniej. powiecie bocheńskim.

LXIX.

W Krakowie 23. lutego 1515 roku.

Zygmunt I. potwierdza, iż Jan Struś Komorowski pokwitował Jana Amor z Tarnowa z wypłacenia 1000 złotych węgierskich, zabezpieczonych na dobrach Deszkowicach i Płoskiem.

Sigismundus, Dei gratia rex Poloniae, magnus dux Lithuaniae, Russiae, Prussiaeque etc. dominus et haeres, significamus tenore praesentium, quibus expedit universis, quia constitutus personaliter coram nostra Maiestate generosus Iohannes Sthrusz de Comorow¹), tenutarius Chmyelnicensis²), recedens ab omnibus terris et districtibus suis, publice et per expressum recognovit, quia generosus Iohannes Amor de Tharnow sibi satisfacit pro summa mille florenorum Hungaricalium auri puri et iusti ponderis, quam quidem summam florenorum praefatus Iohannes Sthrusz habuit inscriptam et reformatam, videlicet quingentos florenos in et super villa Deszkowicze, per olim magnificum et generosum Iohannem, palatinum Sandomiriensem, pro tunc vero castellanum Byecensem et Alexandrum de eadem Tharnow et de Sczebrzesschin haeredes et praedicti Iohannis Amor etiam germanos, coniunctim et quingentos florenos per praefatum Iohannem, palatinum Sandomiriensem, pro tunc castellanum Biecensem, praetacti Iohannis Amor fratrem, ut praemissum est, germanum, in et super villa Ploszlye seorsum. Quae praefata bona, seu villae Deszkowicze et Ploszlye³) iacent et consistunt in terra Chelmensi et districtu Crasznosthaviensi⁴) in dominio Sczebreschinensi⁵); quorum bonorum, seu villarum praetactarum praefatus Iohannes Sthrusz vigore praedictarum inscriptionum erat possessor, de quibus praefatis bonis, seu villis, Deszkowycze et Ploszlye, praedictus Iohannes Sthrusz praedicto Iohanni Amor de Tharnow, tanquam vero successori et fratri germano praedictorum fratrum, Iohannis, palatini et Alexandri condescendit de praefatis mille florenis. in praenominatis villis inscriptis, quittando et ius suum omne et totale quaesitum, quodcunque in praetactis bonis, seu villis habuit inscriptum, cum omni proprietate et effectu, omnibusque punctis, clausulis et tuitione, in praedictis inscriptionibus contentis, in praedictum Iohannem Amor de Tharnow transfundendo, prout praesentibus transfudit, nihil iuris domini et proprietatis praedictus Iohannes Sthrusz in praefatis bonis, seu villis Deszkowicze et Ploszlye pro se et suis successoribus penitus reservando, sed per ipsum Iohannem Amor de Tharnow, tanquam verum haerem, tam iure haereditario ex successione, quam praefato iure quaesito praedicti Iohannis Sthrusz tenendum, habendum et possidendum.

Quam quidem recognitionem sic, ut praemissum est, coram nobis factam approbandum, ratificandum et confirmandum duximus, approbamusque, ratificamus et confirmamus praesentibus, decernentes eandem robur debere firmitatis obtinere. Harum quibus sigillum nostrum est subappensum testimonio litterarum. Datum Cracoviae in conventionem generali feria sexta proxima post Cinerum, anno Domini millesimo quingentesimo quinto decimo, regni nostri nono.

Mathias D(rzewicki), episcopus Vladislaviensis et cancellarius subscripsit.

Relatio reverendi in Christo patris, domini Mathiae,
episcopi Vladislaviensis et regni Poloniae cancellarii.

Oryginał pergaminowy, takież pasek i pieczęć odpadły, pozostały tylko ślady cięć.

-
- 1) *Komorów*, wieś w powiecie tarnowskim, w Galicyi zachodniej.
2) *Chmielnik*, wieś w powiecie rzeszowskim, w Galicyi zachodniej.
3) *Deszkowice* i *Płoskie*, wsie w gubernii lubelskiej, powiecie zamojskim.
4) *Krasnostan*, miasto powiatowe w gubernii lubelskiej.
5) *Szczebrzeszyn*, miasteczko w gubernii i powiecie lubelskim.

LXX.

W Krakowie 3. marca 1515 roku.

Nawojka z Kmitów Ligezina zrzeka się dóbr Wiśnicza z przyległościami na rzecz Piotra Kmity.

Coram iudicio regiae Maiestatis generosa Nawoyka haeres de Wiśnicz, generosi Petri de Bobrek Ligeza consors legitima, filia vero olim Andreae Kmita, generoso Petro Kmita, capitaneo Premisliensi, fratri suo patrueli germano, bona sua haereditaria, videlicet castrum Wiśnicz cum omnibus villis ad idem castrum antiquitus spectantibus et pertinentibus, videlicet Wiśnicz Wielki et Mały, Kobyle, Rogozie (ubi modo civitas Nowy Wiśnicz extracta consistit), Kurow, Lexandrowa, Połomia, Łomna, Poborówna¹⁾, nec non cum advocatia sua haereditaria in oppido Lipnica sita, tum etiam cum ipso oppido Lipnica, ac suburbiis eius tenutae suae titulo perpetuae resignationis cum omni iure et dominio, prout sola tenuit et habuit donat et resignat. Actum et datum Cracoviae sabato ante dominicam Reminiscere.

Originale pergameneum, cum binis sigillis. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 10. Powtórne zeznanie tego aktu nastąpiło również w Krakowie, dnia 5. marca tegoż roku (1515) feria secunda post dominicam Reminiscere. Tamże, pag. 4.

---

¹⁾ Obecnie *Borówna*, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie bocheńskim.

LXXI.

W Krakowie 4. marca 1515 roku.

Piotr Kmita zobowiązuje się Nawojce z Kmitów Ligezinie wypłacać z dóbr wiśnickich po 200 złotych polskich rocznie do końca jej życia.

Generosus Petrus Kmita de Wiśnicze, capitaneus Premisliensis, generosae Nataliae, alias Nawoycae dictae, generosi olim Andreae Sobiński de eadem Wiśnicze Kmita, fratris sui filiae, quoad vixerit tantum et non ultra cuiusdam successorum illius, summam ducentorum florenorum Poloniam de bonis suis haereditariis, videlicet castro Wiśnicz cum attinentiis ad solvendum se et suos successores obligat et inscribit. Datum Cracoviae in conventionem regni generali ipsa dominica Reminiscere, anno Domini millesimo quingentesimo decimo quinto.

Originale pergameneum, cum sigillo appenso. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 438—439.

LXXII.

W Wiedniu 25. lipca 1515 roku.

Jerzy, biskup Pięciukościołów, zobowiązuje się i nadal, jak dotąd, służyć zawsze wiernie królowi polskiemu, Zygmuntowi I.

Ego Georgius, episcopus Quinque-Ecclesiensis, cancellarius regius etc., tenore praesentium profiteor: Quod quum ingenui, ac constantis viri semper habitum sit eos perpetuo observantiae tenore colere, quos semel colendos, observandosque susceperis, qui quo sunt maiore dignitatis fastigio sublimati, eo plus obsequii, sedulitatisque merentur. Idcirco quum serenissimum, ac excellentissimum principem et dominum,

dominum Sigismundum, regem Poloniae et magnum ducem Lithuaniae, nec non Russiae, Prussiaeque dominum et haeredem. dominum meum gratiosissimum elapsis iam pluribus annis et in minoribus adhuc degentem, omni semper conatu, affectione, ac industria demereri studuerim, Maiestatique Suae ad avitum regnum reverti pro mea mediocritate, utcunque potui, libentissime. ac diligentissime serviverim, nihilque in me sollertiae, ingeniique unquam extiterit, quod non propensissimo animo ad decus, dignitatemque Maiestatis Suae convertere exoptaverim. Ut vero haec hactenus per me sinceriter, integreque acta sunt, ita in posterum offero et promitto omnia summa cum fide, diligentia, sedulitateque Suae Maiestati servitia impartiturum, sub cuius tutelam et protectionem me dedo et devoveo, eidemque mea obsequia, ministeria, ac subiectionem. ut domino meo gratiosissimo, harum mearum tenore litterarum spondeo, atque polliceor. Datum Viennae in die divi Iacobi apostoli, anno Domini millesimo quingentesimo decimo quinto.

Servitor Georgius, episcopus ecclesiae Quinque-Ecclesiensis etc.
manu propria subscripsit.

Oryginał na pół arkuszu papieru, u dołu na czerwonej masie wyciśnięta pieczęć, niewyraźna.

LXXIII.

W Ulrichkirchen 6. sierpnia 1515 roku.

Zygmunt I. wynagradzając zasługi Krzysztofa Szydłowieckiego, na zjeździe wiedeńskim położone, mianuje go po śmierci Mikołaja Kamienieckiego wojewodą i starostą krakowskim.

Sigismundus, Dei gratia rex Poloniae, magnus dux Lithuaniae, Russiae, Prussiaeque etc. dominus et haeres, significamus tenore^f praesentium, quibus expedit generaliter universis: Quod licet magnifici Christophori de Schidlowiecz et in Smyelow(!), ac Magnae Opatow domini et haeredis perpetui, castellani Sandomiriensis et regni nostri cancellarii, nec non Siradiensis, Sochaczoviensis et Gostinensis capitanei, fidelis nostri sincere nobis dilecti praeclaras virtutes et ingentia, ac laudabilia in nos et rem publicam regnorum nostrorum eius merita nobis semper notissima fuerunt, tamen in praesenti nostro cum Caesarea Maiestate, ac serenissimis Hungariae et Bohemiae regibus etc. fratre et nepote nostris carissimis, conventu in omnibus negotiis et necessariis

actionibus ita claruerunt, ut non solum apud nos gratiam, sed apud ipsarum Maiestates singularem favorem sibi comparavit. Dum itaque interea durante ipso nostro conventu accessit vaccatio palatinatus et capitaneatus Cracoviensis per mortem et obitum olim magnifici Nicolai de Camyenyecz, palatini et capitanei Cracoviensis. ac regni nostri generalis campiductoris. ad diligentem et studiosam intercessionem earundem Caesareae et fraternae, ac nepotis Maiestatum, nobis amantissimarum, ac propter ipsius fidelia et diuturna nobis et reipublicae regnorum nostrorum utilia servitia, ipsum palatinum et capitaneatum Cracoviensem praefato Christophoro de Schydlowiecz, cancellario regni nostri, simul et invicem cum ipso cancellariatus regni nostri officio dandum et conferendum duximus. ac de certa scientia et gratia, regiis nostris. damus. conferimus et concedimus tenore praesentium mediante, per ipsum Christophorum, regni nostri cancellarium, praefatum palatinum et capitaneatum Cracovienses, simul et ad invicem cum officio cancellariatus regni nostri cum omnibus et singulis fructibus, proventibus, iuribus, pertinentiis, praerogativis et obventionibus universis, ad ipsum palatinum et capitaneatum, Cracovienses, de iure vel consuetudine spectantibus, nullis penitus exceptis, tenendum, habendum, possidendum, quibuscunque praedecessorum et successorum nostrorum, nostris quoque et regni nostri statutis et constitutionibus et aliis quibuscunque in contrarium faciendum, nullatenus obstantibus. quibus omnibus de plenitudine auctoritatis nostrae regiae hac vice duntaxat in toto derogamus. Quocirca vobis omnibus subditis nostris cuiuscunque gradus, status et conditionis existentibus innotescimus, id praesentibus mandantes. quatenus ipsum Christophorum, cancellarium regni nostri, pro vero et legitimo palatino et capitaneo Cracoviensi generali habeatis, sibi que de omnibus et singulis dictorum palatinatus et capitaneatus, ac cancellariatus regni nostri introitibus et redditibus universis respondeatis et per eos, quorum interest et intererit, responderi facialis, pro gratia nostra secus facere non ausuri. Harum, quibus sigillum nostrum est subappensum testimonio litterarum. Datum in villa Ulrichkirchen in prima dieta a civitate Viennensi regressus nostri ex conventu praefato ad regna nostra, feria secunda ante festum sancti Laurentii proxima, anno Domini millesimo quingentesimo quinto decimo, regni vero nostri anno nono.

Sigismundus rex subscripsit.

Relatio reverendi in Christo patris, domini Petri,
episcopi et regni Poloniae vicecancellarii.

Oryginał pergaminowy, na takimże pasku zawieszona mniejsza pieczęć koronna.

LXXIV.

W Krakowie 4. września 1515 roku.

Nawojka Ligęzina zwalnia Piotra Kmitę od warunków umowy, zapewniającej jej roczną rentę 200 złotych z dóbr wiśnickich.

Generosa Nawoyka, quondam in Wiśnicze haeres, generosi vero Petri Ligęza ad praesens consors, cum assistentia mariti sui et generosi Nicolai Derszniak de Rokitnica, fratris sui amittalis germani, generosum Petrum Kmita haeredem de Wiśnicz, capitaneum Premisliensem, de inscriptione certa, coram Maiestate regia super summam ducentorum florenorum census annualis in bonis castri Wiśnicz et villis, ad id attinentibus, utpote Kobyla, Wielki et Mały Wiśnicz, Rogozie, Kurów, Lexandrowa, Połomia, Łomna¹⁾, Borówna, nec non advocatia in Lipnica et in toto oppido Lipnica, cum suburbiis assecuratam, sibi Nawoycae, quoad vixerit, per eundem generosum Kmita solvendam, quietat. Tum de ea conditione in eadem inscriptione, quod post decessum sterilem sine prole mascula generosorum Petri et Stanislai Kmitów, fratrum inter se germanorum, bona suprascripta, castrum Wiśnicz cum suis attinentiis, superius expressis, ac oppidum Lipnica, ad ipsam Nawoyka, sive illius posteritatem iure haereditario devolvi debeant, itidem quietat, ac hanc inscriptionem ipsam cum illa conditione, accepta pro praemissis satisfactione cassat et annihilat. Actum et datum Cracoviae in iudicio regiae Maiestatis feria tertia proxima post festum sancti Aegidii, anno Domini millesimo quingentesimo decimo quinto.

Originale. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 4—5.

---

¹⁾ *Połom Wielki* i *Łomna*, wsie w Galicyi zachodniej, w powiecie bocheńskim.

LXXV.

W Krakowie 18. października 1515 roku.

Nawojka Ligęzina zrzeka się na rzecz brata swego stryjecznego, Piotra Kmity, dóbr Dubiecka z przyległościami, tudzież Pawłowic i Piotrkowic.

Generosa Nawoyka de Pławowice et Piotrkowice haeres, consors vero generosi Ligęza de Bobrek generoso Petro Kmita de Wiśnicze, capitaneo Premisliensi, fratri suo patrueli, germano,

bona sua haereditaria, videlicet oppidum Dubiecko¹⁾ cum villis ad illud spectantibus, in terra et districtu Sanocensi consistentia, ac Pławowice et Piotrkowice, in terra Cracoviensi et districtu Proszowiensi²⁾ iacentia, iure haereditario cum omnibus proprietatibus, usibus et fructibus universis, perpetuo et in aevum inscribit et resignat. Datum Cracoviae in curia serenissimi Sigismundi regis feria quinta ipso die festi sancti Lucae evangelistae, anno Domini millesimo quingentesimo quinquagesimo decimo quinto.

Originale pergameneum, cum binis sigillis appensis. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 270 i 274.

¹⁾ *Dubiecko*, miasteczko w Galicyi, w powiecie brzozowskim.

²⁾ *Pławowice i Piotrkowice Wielkie i Małe*, wsie, *Proszowice*, osada w gubernii kieleckiej, powiecie miechowskim.

LXXVI.

W Krakowie 18. października 1515 roku.

Nawojka Ligeżina, otrzymawszy od Piotra Kmity zupełną satysfakcją, zwalnia go od warunków umowy, mocą której miał jej wypłacać z dóbr wiśnickich po 200 złotych.

Generosa Nawoyka Ligeżina inscriptionem super censum ducentorum florenorum, per mediam sexagenam quemlibet florenum computando, singulis annis ad vitae tempora ipsius in bonis, toto castro Wiśnicz et villis ad idem castrum antiquitus pertinentibus, per generosum Petrum Kmita de Wiśnicze, capitaneum Premisliensem, coram Maiestate regia inscriptam et recognitam, ob praestitam satisfactionem a praefato generoso Petro Kmita eandem inscriptionem, seu recognitionem in toto cassat et annihilat. Datum Cracoviae feria quinta ipso die festi sancti Lucae evangelistae, anno Domini millesimo quingentesimo decimo quinto.

Documentum pergameneum, cum binis sigillis appensis. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 270 i 439.

LXXVII.

Dnia 23. października 1515 roku.

Piotr Kmita przeznaczą dla altaryi przy kaplicy Jana Olbrachta w katedrze krakowskiej roczną opłatę 32 grzywien.

Generosus Petrus Sobieński Kmita de Wiśnicze, capitaneus Premisliensis, venerabili et spectabilibus dominis, Stanislao de Wisznia¹⁾, decretorum doctori, Andreae de Wolborz²⁾, altaris capellae serenissimi principis olim Ioannis Alberti, regis Poloniae, in ecclesia cathedrali Cracoviensi, ac consulibus Cracoviensibus, eorundem altarium collatoribus et patronis summam 32 marcarum census annui a summa 1400 florenorum Polonicalium super bonis, oppido Lipnica, utraque Wiśnicze, Kobyle, Lexandrowa, Borówna, Łomna. Połomia et Rogozie inscribit. Datum die vigesima tertia octobris, anno Domini millesimo quingentesimo decimo quinto.

Copia. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 197.

¹⁾ *Wisznia Sądowa*, miasteczko w Galicyi wschodniej, w powiecie mościskim

²⁾ *Wolbórz*, osada miejska w gubernii i powiecie piotrkowskim.

LXXVIII.

W Krakowie 29. października 1515 roku.

Zygmunt I. mianuje Piotra Kmitę zastawnym dzierżawcą starostwa przemyskiego.

Transactio Sigismundi I., regis Poloniae, cum generoso Petro Kmita ratione capitaneatus Premisliensis, qui obligatus fuerat Stanislao Kmita, palatino Russiae, parenti suprascripti Petri in certa pecuniarum summa. in qua et nunc eundem Petrum, uti possessorem confirmat. Datum Cracoviae feria tertia ante festum Omnium Sanctorum, anno Domini millesimo quingentesimo quinto decimo.

Originale pergameneum, cum sigillo appenso. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 382 i 440.

LXXIX.

W Pilźnie 15. lutego 1516 roku.

Ścibor, Jan i Hieronim Rozembarscy sprzedają Barbarze z Zalasowskich, żonie Jakuba, obywatela tarnowskiego, wieś swoją Chyszów.

Constituti personaliter ad acta praesentia nobiles, Scziborius, Ioannes et Hieronimus Rozembarszczy, fratres germani et indivisi, non compulsi, nec coacti, nec aliquo devio errore seducti, clari mente et corpore existentes, matura deliberatione praehabita, amicorum suorum salubri freti consilio, publice et per expressum, iudicialiterque recognoverunt, quia famatae Barbarae, consorti famati Iacobi, civis et consulis Tarnoviensis, filiae vero olim famati Stanislai Zalassowski, civis et consulis de eadem Tarnow, bona sua, videlicet villam Chissow¹⁾, haereditariam in terra Sandomiriensi et districtu Pilsnensi in fluvio Biała et in continguitate civitatis, seu suburbii Tarnoviensis sitam et iacentem, pro mille et centum florenis in moneta Polonica, pecuniae bonae in regno currentis, triginta grossos quemlibet florenum computando, perpetuo et in aevum cum omni titulo et dominio vendiderunt et de facto resignaverunt et praesente inscriptione resignant, nihil iuris, domini, proprietatis et tituli haereditarii, nec non usufructuum, proventuum de praefatis bonis, nunc et in post quomodo provenientium pro se, dicti, Sciborius, Ioannes et Hieronimus et suis legitimis successoribus penitus nihil reservando, ibidemque in praefata villa Chissow praefati. Sciborius, Ioannes et Hieronimus Rozembarszczy praefatae Barbarae de libera et spontanea voluntate curiam suam cum toto eius fundo, haereditariam et praedium Chissow, ubi prout veri haeredes residebant, cum agris, pratis, ad praefatam curiam ex antiquo spectantibus et duo molendina, unum in fluvio Biała²⁾ et aliud in fluvio Trosczyna³⁾, dono perpetuo et irrevocabili, omnibus cavilationibus, seu coloribus semotis, perpetue donaverunt et de facto resignaverunt, nihil sibi iuris et suis posteris ibidem reservando, sed per praedictam Barbaram et eius legitimum posteritatem, seu veros successores, tanquam veros haeredes praedicta bona, seu villam Chissow, haereditarie totaliter et integraliter tenenda, habenda et possidenda perpetue et in aevum, cum omni iure, dominio, mero et mixto et cum iure suo patronatus in villa Góra⁴⁾ et omni proprietate praedictorum bonorum, seu villae Chissow, ita late et longe, circumferentialiterque, prout praedicta bona, seu villa Chissow in suis metis et graniciebus ab antiquo ab aliis haereditatibus est distincta et limitata et prout praedicti, Sciborius,

Ioannes et Hieronimus et eorum antecessores ex antiquo tenuerunt, habuerunt et possiderunt, nihil penitus pro se et suis successoribus praedicti, Sciborius, Ioannes et Hieronimus excipientes, sed per praedictam Barbaram, tanquam veram haeredem praedictorum bonorum, seu villae Chissow, cum tota et integra eius haereditate tenendum, habendum et possidendum, vendendum, donandum, commutandum, invadiandum et ad usus beneplacitos convertendum, iure. quo supra expressum est, generaliter et singulariter cum omnibus praedictae haereditatis, seu villae Chissow utilitatibus, videlicet censibus, laboribus, obventionibus, emetonibus, hortulanis, tabernis, locatis et locandis, campis, laneis, hortis, pratis, arvis, silvis, borris, nemoribus, alias *lasy*, mericis et omnibus rubetis, cuiuscunque generis, seu vocabuli, arboribus, campis, pratis, tam extirpatis, quam extirpandis, sterilibus et fructuosis, cultis et incultis. Fluviis, aquis, piscinis, stagnis, piscariis, molendinis, constructis et construendis et eorum emolumentis et omnibus aquarum decursibus et piscatoriis omnis generis. Nec non cum omnibus usufructibus, tam terrestribus, quam aquariis, tam silvestribus, quam etiam emethonum, quibuscunque nominibus, seu vocabulis vocatis et nuncupatis, tam in genere, quam in specie, omnia singulariter praedictae haereditati correspondentia, quae in praesenti inscriptione non sunt expressa, sed pro expressis habere volentes, ita quod generalitas non deroget singularitati et singularitas generalitati. Et iam praedicti, Sciborius, Ioannes et Hieronimus, fratres, dederunt et dant praedictae Barbarae in praefatam haereditatem, seu villam Chissow realem intromissionem et actualem possessionem et in curiam et agros et molendina, per eosdem eidem Barbarae donata per ministerialem, Iacobum de eadem Chissow, de iure additum, ex nunc praedictam haereditatem, seu villam Chissow et praefatam curiam et agros donata praedictae Barbarae, tamquam verae et legitimae haeredi coram iure resignando, et de ipsa libere condescendendo, ius suum haereditarium, tam naturale, quam quaesitum, quocunque et qualicunque (modo) et ex quacunque causa praedictos, Sciborium, Ioannem et Hieronimum in praedictis bonis, seu villa Chissow, curia et agris suis competeat, in praedictam Barbaram et eius successores transfundendo occasione praefatorum bonorum, seu villae Chissow, occasioneque pacificae suae donationis curiae cum eius fundo et agris et molendinis ab omnibus impedimentis, seu prioribus inscriptionibus, quibuscunque personis, cuiuscunque status et conditionis existant, servientibus et ab omnibus citationibus importatis, aut importandis et ab omnibus damnis quarumlibet personarum tueri, defendere et intercedere et evincere et ubique idemnem reddere debent et tenebuntur sub vadio aliorum mille et centum florenorum similium, per mediam sexagenam toties, quoties sibi, Barbarae et suis successoribus opportunum fuerit usque ad emundationem et libertationem totalem praefatorum bonorum et usque ad praescriptionem terrestrem quarumlibet personarum, prout ad quam personam praescriptio terrestris pertinet. Et si praedicti fratres, Sciborius, Ioannes et Hieronimus,

aut eorum successores praedictam Barbaram, aut eius posteritatem tueri, defendere, aut evincere, indemnemque reddere nollent, ex tunc vadium praefatum, mille et centum florenos praedictae Barbarae succumbent ad solvendum. Pro quo vadio citati coniunctim, aut divisim, aut quilibet eorum seorsum citatus ad quodcunque ius, sive terrestre Pilsnense, sive castrense Novae-Civitatis Korczin⁵), aut ubi eidem Barbarae placuerit, praedicti, Sciborius, Ioannes, Hieronimus, recedendo a terra et districtibus suis, in primo termino, tamquam in peremptorio pro praedicto vadio respondere et satisfacere tenebuntur toties, quoties se pro praefato vadio et tuitione citare permiserint, toties vadium eidem Barbarae succumbent ad solvendum, et utique tueri tenebuntur, nulla re exquisita, neque excogitata; tam iudiciaria, quam extraiudiciaria, tam iuri consona et consueta terminum primum differendo, neque bello, neque colloquio generali, nec pro maiore se excipiendo, nec litteris regalibus protegendo, neque quocunque modo, aut quibusvis cautelis ipsam Barbaram, aut eius successores pro praemissis evadendo, nec se alibi excipiendo, sed hic in iudicio terrestri Pilsnensi, aut castrensi Novae-Civitatis Korczin, aut ubi eidem Barbarae placuerit, citati, seu quilibet eorum citatus fuerit, respondere et vadio satisfacere tenebuntur, seu quilibet eorum seorsum facere tenebitur. Poteritque praefata Barbara praefatos, si se citare permiserint pro praefatis vadiis, in primo termino, tamquam in peremptorio eosdem condemnare in lucro toto vadii praefati, removendo omnes processus, atque terminos iudiciarios, iuri consuetos, nec eosdem attentando, sed primum pro ultimo et omnibus iudicibus habendo. Poteritque praefata Barbara in primo termino, non concitando ad satisfaciendum, nec recipiendo ad pignorandum, neque ad intromissionem in bona ipsorum, quaecunque pro tunc ubicunque in regno habuerint, poterit inequitare et se intromittere vigore iam brachii regalis, praefataque bona ipsorum tenere usque ad totalis summae vadii, vel vadorum solutionem. Et si quis defectus esset in praesenti inscriptione, aut pro tunc in citatione, aut in concitatione, aut in quocunque progressu, aut puncto iuris, quem defectum praedicti fratres, Sciborius, Ioannes et Hieronimus, aut errorem commissum, sibi et suae causae in subsidium contra ipsam Barbaram, aut eius successores recipere vellent, aut quilibet ipsorum vellet, eo suam causam amittere debet, vel debent, videlicet praefatum vadium succumbere ad solvendum, et utique tueri, defendere, evincere, indemnemque reddere tenebuntur, vel tenebitur toties, quoties opus fuerit, ita tamen, quod quodcunque damnum praedicta Barbara, aut eius successores consecuta fuerit, vel fuerint, illud damnum non ipsius Barbarae, sed praefatorum. Sciborii, Ioannis et Hieronimi esse debet, nulla praescriptione eam pro praemissis evadendo. Poteritque praefata Barbara hanc praefatam praescriptionem in omnibus suis punctis meliorare toties, quoties voluerit et quandocunque sibi placuerit. Et personaliter stantes praefati nobiles, Sciborius, Ioannes et Hieronimus Rozembarszczy, recognoverunt, quia totam summam, mille et centum florenos a praefata Barbara pro praefatis bonis iam

receperunt et totaliter cum effectu levaverunt et iam eis satisfactum est de eadem summa, nec ipsi, nec eorum successores inquietare debent perpetue et in aevum et in praedictis bonis Chissow praefati, Sciborius, Ioannes et Hieronimus et eorum successores quicquam habere perpetue recognoverunt. Ad quae omnia praefatae partes, videlicet Sciborius, Ioannes et Hieronimus personaliter stantes, se libere submiserunt, super quod praefata Barbara memoriale posuit, quod iudicium recepit. Actum in Pilsno in terminis terrestribus feria sexta post dominicam Invocavit proxima, anno Domini millesimo quingentesimo decimo sexto.

Correxit Jedliński. Georgius Piaseczki, notarius terrestris Sandomiriensis.

Wypis z ksiąg ziemskich pilzneńskich z 1585 roku na arkuszu papieru, na czerwonej masie wyciśnięte dwie pieczęcie (na pierwszej, z lewej strony, herb Pilawa i litery P. G.: na drugiej topór i litery P. Ch.): przechowany w Gumniskach. Fascykuł IX. A. nr. 1.

---

¹⁾ *Chyszów*, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie tarnowskim.

²⁾ *Biała*, prawy dopływ Dunajca.

³⁾ *Troszczyna*, albo *Trossina* w dokumentach (Tom II. pag 18). zapewne meznacznym dopływ Dunajca, lub Biały.

⁴⁾ Zapewne *Góra Zbyłtowska*, wieś w powiecie tarnowskim

⁵⁾ *Nowe Miasto*. albo *Korczyn*, osada miejska w gubernu kieleckiej. powiecie stopnickim.

LXXX.

W Sanoku 14. marca 1516 roku.

Dział dóbr między Piotrem i Stanisławem Kmitami.

Generosi, Petrus, capitaneus Premisliensis et Stanislaus in Sobień et Wiśnicze haeredes, Kmitowie, fratres inter se germani, divisionem bonorum inter se fecerunt, qua mediante bona, castrum Wiśnicz, cum suis attinentiis, ac oppidum Lipnica, regale, generoso Petro Kmita cesserunt, alia vero bona, oppidum Lesko¹⁾, cum villis, generoso Stanislao Kmita Sobieński, alteri fratri ex eadem divisione iure perpetuo itidem cesserunt. Datum in Sanok coram iudicio terrestri feria sexta post festum sancti Georgii, anno Domini millesimo decimo sexto.

Originale. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 5.

---

¹⁾ *Lisko*, miasto powiatowe w Galicyi wschodniej.

LXXXI.

W Pilźnie 20. czerwca 1516 roku.

**Zeznanie udzielenia Barbarze, żonie Jakuba, obywatela
tarnowskiego, intromissyi do wsi Chyszowa.**

Ministerialis, Iacobus Hczertzba (!) de Chissow, prout fuit datus de iure iuxta inscriptionem honestae Barbarae, consorti providi Iacobi, de Tarnow civis, ad intromittendum in bona ipsius haereditaria, seu villam Chissow, recognovit, quia sibi, Barbarae dedit intromissionem in praefata bona Chissow, nemine contradicente iuxta ipsius inscriptionem desuper latius obloquentem. Actum in Pilsno in terminis terrestribus feria sexta ante festum Nativitatis sancti Ioannis Baptistae proxima, anno Domini millesimo quingentesimo decimo sexto.

Correxit Jedliński. Georgius Piaseczki, notarius terrestris Sandomiriensis.

Wypis z ksiąg ziemskich pilzneńskich z 1585 roku na podłużnej ćwiartce papieru, na czerwonej masie wyciśnięte dwie pieczęcie (takie same, jak przy dokumencie nr. LXXIX). Przechowany w Gumniskach. Fascykuł IX. A. nr. 2.

LXXXII.

W Wilnie 4. listopada 1516 roku.

**Zygmunt I. nadaje Mikołajowi Konarskiemu wieś Szechynie,
w powiecie przemyskim.**

Sigismundus I., rex Poloniae, nobili Nicolao Konarski, vicecapitaneo castris Premisliensis, advocatiam in villa Szechynie, per Turcos et Tartaros devastatam et desertam, in terra et districtu Premisliensi, circa villam Medyka¹⁾ sitam, cum descriptione granicierum et limitum donat. Datum Vilnae feria tertia post festum Omnium Sanctorum, anno Domini millesimo quingentesimo decimo sexto.

Originale pergameneum, cum sigillo appenso. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 382.

¹⁾ *Szechynie i Medyka*, wsie w Galcyi wschodniej, w powiecie przemyskim.

LXXXIII.

W Wilnie 17. grudnia 1516 roku.

Zygmunt I. nadaje Mikołajowi Wolskiemu,
kasztelanowi sochaczowskiemu, wójtowstwa w Miedniewicach,
Woli Miedniewskiej i Wiskitkach.

Sigismundus, Dei gratia rex Poloniae, magnus dux Lithuaniae etc. privilegio suo significat, quomodo ipse, respiciens fidelia servitia, sibi per magnificum Nicolaum Wolski, castellanum Sochaczoviensem exhibita, admisit eidem, ut possit et valeat idem Nicolaus, coniunctim, vel divisim, advocatias in bonis regalibus, Miedniewice, Wola Miedniewska et in Stare Wyskitki¹⁾, in terra Sochaczoviensi²⁾ sitas, de manibus nobilis Stanislai et Boleslai Okuńskich et Hedvigis Gniewieska, aliorumque advocatiarum praedictarum modernorum possessorum exemere in summa pecuniarum, in privilegio originali earundem advocatiarum expressa, citra tamen augmentum et excessum eiusdem. Insuper consentit, concedit et dat idem rex praefato Nicolao eisdem advocatiis cum omni iure, alias iuxta vim originalis privilegii utendum, disponendum, commutandum, cum consensu tamen Maiestatis regiae et iuribus regis semper salvis manentibus. Actum et datum Vilnae feria quarta proxima post festum sanctae Luciae virginis, anno Domini millesimo quingentesimo decimo sexto.

Compendium privilegiorum Grudzińskich, pag. 106.

---

¹⁾ *Miedniewice* i *Wola Miedniewska*, wsie, *Wiskitki*, osada miejska w gubernii warszawskiej. powiecie błońskim.

²⁾ *Sochaczów*. miasto powiatowe w gubernii warszawskiej.

LXXXIV.

W Pilźnie 24. kwietnia 1517 roku.

Jan Amor z Tarnowa oddaje Beacie z Tęczyńskich
Siekłuckiej, kasztelanowej wojnickiej, wieś Charbinowice
w dożywotnią dzierżawę.

Stanislaus de Kazanow¹⁾, succamerarius Lublinensis, iudex et Raphael de Golu-
chow²⁾, subiudex, terrae Sandomiriensis generales, significamus tenore praesentium,

quibus expedit universis et singulis, praesentibus et futuris, praesentium notitiam habituris. quomodo constitutus personaliter ad acta praesentia generosus Ioannes Amor de Tharnow et in Rożnow³⁾ haeres, recedendo a districtu suo Vyslicensi, huic se incorporando, sanus mente et corpore existens, non compulsus, nec coactus, sed ex sua libera voluntate publice et iudicialiter recognovit, quia bona, seu villam suam Charvynovycze⁴⁾, in terra Sandomiriensi et districtu Vislicensi sitam, cum omni iure et toto dominio, atque omnibus proprietatibus et universis pertinentiis, quibuscunque nominibus vocitentur et cognominibus, ad praedicta bona antiquitus pertinentibus, nihil penitus pro se reservando, nec aliquid excipiendo, sed plenarie, prout solus tenuit (et) possidebat, magnificae dominae Beatae de Thanczyn, relictae olim magnifici Iacobi Szyekluczki, castellani Voynycziensis, ad tempora eiusdem Beatae vitae ipsius extrema tantum et non ultra in totum arendavit et inscripsit; per ipsam Beatam, castellanam Voynycziensem, praedicta bona, desuper expressa, tenendum, habendum, utifruendum modo arendae ad mortem eiusdem Beatae et non ultra. Ratione cuius arendae praefatus Ioannes de Tharnow recognovit, se satisfactionem ab eadem Beata, castellana Voynycziensi recepisse; post mortem vero praedictae Beatae praedicta bona Charvynowycze, in terra Sandomiriensi et districtu Vysliciensi sita, cum omni iure praemisso omnium bonorum mobilium et immobilium, in eisdem bonis praefatis omnibus pro tunc existentibus, nihil ibidem penitus exceptis super praefatum Ioannem de Tharnow, tamquam verum haeredem praedictorum bonorum legitimum pleno iure devolventur. Et debet praefatus Ioannes de Tharnow, ac se, suosque successores legitimos obligat, ac inscribit eandem Beatam de Thanczyn ratione praedictorum bonorum, sibi, Beatae, arendatorum, ab omnibus impedimentis et damnis quarumlibet personarum, sexus utriusque, prout ad quamlibet personam pertinet terrestris praescriptio, nulla praescriptione terrestri evadendo, tueri, intercedere, eliberare, evincere, ac indempnem reddere. Quam praefatam Beatam dumtaxat in eisdem bonis praefatis ad mortem eiusdem Beatae et non ultra tueri debet et sui successores debent. Et stans personaliter coram eadem sede iudiciaria generosa Barbara de Thanczyn cum generosis, Ioanne de Tharnow, marito suo et Ioanne Tha(n)czynski de Czaszyk, vexillifero Lublinensi, fratre suo patrueli. personaliter stantibus, ad hoc consentientibus, recognovit, quia praesenti inscriptioni arendatoriae super suam reformationem, quamcunque super praedictis bonis, desuper expressis, habuit, reformat et inscribit praedictae Beatae de Thanczyn, castellanae Voynycziensi ad mortem eiusdem Beatae dumtaxat, libere consensit et admisit. Et datur sibi, Beatae de Thanczyn, castellanae Voynycziensi, ministerialis de iure, Nicolaus Nag(on)czy de Tharnovycz⁵⁾, in praefata bona desuper expressa, taliter sibi arendata, ad intromittendum. Harum, quibus in testimonium litterarum sigilla nostra praesentibus sunt subappensa Datum in Pylzno feria sexta post dominicam Conductus Paschae proxima, anno Domini millesimo

quingentesimo decimo septimo. Praesentibus nobilibus, Nicolao de Chothova, Ioanne Rokosch de Brzeziny, camerario, Iacobo de Lyathoschyn, Ioanne Gorski de Dambycza⁶⁾, Ieronimo Szczepanski, Francisco Rokosch de Koszczicze⁷⁾, ac aliis quam plurimis circa praemissa testibus.

Oryginał pergaminowy, po dwóch pieczęciach pozostały tylko paski pergaminowe.

-
- 1) *Kazanów*, osada w gubernii radomskiej, powiecie iłżeckim.
  - 2) *Gołuchów*, wieś w gubernii kieleckiej, powiecie stopnickim.
  - 3) *Rożnów*, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie nowosądeckim.
  - 4) *Charbinowice*, wieś w gubernii kieleckiej, powiecie puczowskim.
  - 5) *Tarnowiec*, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie tarnowskim.
  - 6) *Brzeziny i Latoszyn*, wsie. *Dembica*, miasto w Galicyi zachodniej, w powiecie ropczyckim.
  - 7) *Koszyce Małe i Wielkie*, wsie w Galicyi zachodniej, w powiecie tarnowskim.

LXXXV.

W Krakowie 26. sierpnia 1517 roku.

Nawojka z Kmitów Stadnicka kwituje Piotra Kmitę z wypłacenia sumy 200 złotych, przypadającej jej z dóbr wiśnickich.

Coram actis castrensibus Cracoviensibus personaliter constituta generosa Natalia, alias Nawoyka de Wiśnicze, olim generosi Andreae Sobieński (Kmita) filia, nunc vero generosi Stanislai Stadnicki de Żmigród haeredis consors legitima, generosum Petrum Sobieński de Wiśnicze (Kmita), capitaneum Premisliensem, fratrem suum patruelem, de summa ducentorum florenorum super bonis Wiśnicz inscripta, tum de eadem inscriptione, ob praestitam satisfactionem quietat et liberum facit. Actum et datum Cracoviae feria quarta proxima post festum sancti Bartholomaei apostoli.

Summarysz Wiśnicki, pag. 10.

LXXXVI.

W Krakowie 13. grudnia 1517 roku.

Manifestacya Piotra Kmity, iż gotów był Nawojce Stadnickiej
wypłacić 200 złotych polskich z dóbr wiśnickich.

Magnificus Petrus Sobieński Kmita de Wiśnicze, capitaneus Premisliensis, de promptitudine exsolvendae summae ducentorum florenorum generosae Nawoycae, generosi Stanislai Stadnicki consorti, iuxta inscriptionem suam provenientem, manifestatur. Datum Cracoviae ipso die festi sanctae Luciae, anno Domini millesimo quingentesimo decimo septimo.

Extractum. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 390.

LXXXVII.

W Krakowie 8. lutego 1518 roku.

Testament Stanisława z Kurozwęk, którym wyznacza egzeku-
torów swej ostatniej woli i opiekunów córki.

In nomine Domini Amen. Sub anno Nativitatis eiusdem millesimo quingentesimo decimo octavo, indictione sexta, pontificatus sanctissimi in Christo patris et domini nostri, domini Leonis, divina providentia papae decimi, anno ipsius quinto, die vero octava mensis Februarii, Cracoviae et in curia generosi domini Stanislai de Curoswanky et in stubella alba superiore curiae eiusdem versus orientem sita, hora tertiarum, vel quasi, coram me notario publico et testibus infrascriptis constitutus personaliter generosus dominus Stanislaus de Curoswanky¹⁾, licet aeger corpore, sanus tamen mente et compos rationis existens in lecto aegritudinis positus, attendens, quod vitae praesentis conditio statum habeat instabilem, ut ea, quae hodie videntur, cras possint deduci ad non esse. Cupiens itaque diem vitae suae extremum ordinatione testamentaria praevenire, omnibus melioribus modis, via, iure, stilo et forma, quibus melius potuit et debuit, suum testamentum et ultimam voluntatem fecit et condidit in hunc, qui sequitur modum. Imprimis dominus testator praefatus executores sui testamenti et ultimae voluntatis, ac tutores et gubernatores filiae suae, ac bonorum suorum provisores

hos infrascriptos deputavit et nominavit, videlicet magnificos dominos: Christophorum de Schydlowyecz, palatinum et capitaneum Cracoviensem, ac regni Poloniae cancellarium, dominum Nicolaum de eadem Schydlowiecz, castellanum Sandomiriensem et regni Poloniae thesaurarium, magnificam Elisabeth de Tharnow, palatinam Sandomiriensem, matrem suam charissimam, principales, Stanislaum Lowyensky, decanum Vyelunensem, Nicolaum Jaschowsky et Andream Czecerath, tanquam coadiutores, dans et conferens eisdem dominis suprascriptis, suis executoribus, omnimodam potestatem et plenum posse omnia bona filiae suae providere et disponere. eamque, cui voluerint habita inter se mutua intelligentia, nuptui tradere et quantum voluerint, ei pro dote dare, ita tamen quod unus illorum nihil facere possit sine reliquis, nec debeat. Item voluit et commisit, ut dicta ipsius filia usque ad annos nubile et tamdiu, quamdiu nupta non fuerit, circa matrem ipsius, Elisabeth, maneat et servetur. Item commisit et fecit in capella dominorum de Curoswanky, in ecclesia cathedrali Cracoviensi sita, fundare et erigere clericaturam pro sacerdote, qui aliis altaristis, in dicta capella altaria habentibus, circa divina officia ministrabit et ipse solus pro salute animae testatoris, alias missas leget, cui censum statuere et onera imponere ad arbitrium dominorum executorum commisit. Haec autem fundatio et erectio dictae clericaturae fieri debet de summis, quas idem testator in bonis Crzepycze²⁾ habet. Quam clericaturam ipsi domini executores et tutores nunc et posthac, quoties illam vacare contigerit, ante annos filiae, cuicumque voluerint, conferre debebunt, tamen ius patronatus circa dictam filiam ipsius testatoris manebit. Item quoddam debitum notabile patris sui, de quo reverendissimo domino, Gnesnensi archiepiscopo et matri dicti testatoris bene constat et alia omnia sua liquida debita et quaecunque in registris ipsius testatoris inventa et reperta forent, de dictis summis, quas habet in bonis Crzepycze, solvere commisit et soluta fieri voluit, attamen summam dicti paterni debiti non nominavit. Item dominae Elisabeth Vyslyczka, virgini, dedit et dare commisit triginta marcas monetae et numeri Polonicae. Item decano Jaschowsky, Czecerat et Pakosch cuilibet illorum per quadraginta marcas pecuniarum dedit et dare commisit. Item eidem decano omnes libros suos dedit pro suo arbitrio convertendos. Item equum *gnyadi*, peliceam lupinam et *szupycza* scarlaticam eidem dedit et legavit. Item Ceczerato subductam vulpinam *szara*, tunicam purpurianensem, *dzyka yednorathka* nigri panni, *caftan* nigri adamasci dedit et dare commisit. Item Jaszowsky tunicam nigram Italici panni cum argento; *caftan* brunaticum ex atlassio dedit et dare commisit. Item Pakosch brunatici coloris tunicam ex panno Italico et *caftan* ex nigro axamento dedit et legavit. Item *dzyka yednorathca bobrek* dedit et dare commisit. Item Nicolao Smyda pro ipsius debito marcas decem legavit et dedit. Item Czyschowsky duodecem marcas dedit et dare commisit. Item equos equestres iuxta meritum inter familiam pro arbitrio executorum et inter eos dividere, ac distribuere commisit,

duobus exceptis, quos domino Petro Sborowsky, incisori regni Poloniae dedit. Item reliquam familiam de censibus et proventibus futuris expediendam iuxta velle et beneplacitum executorum expediendam(!) commisit. Item domino Petro Sborowski frameam cum argento, cingulum argenteum, *syszak* cum argento, *iednorathka* albi adamasci, sabellis subsuta, mitram sabellinam, calceos duos, duos equos, unum *czyschawy* et alium a Rachebarg et Dek dedit et dare commisit. Item argentum circa ecclesiam in Vyelyun³) impignoratum et aliud argentum in Clobuczko⁴), duo picarii impignorati matri suae exemendum commisit. Item residuum fideiussionis, pro qua dominus Stanislaus Vydawsky fideiussit id, quod solutum non est, solvere commisit et legavit. Item omnes res et singulas, quascunque de subditis, aut ubicunque iniuste recepisset, dominis executoribus pro illorum arbitrio restituere commisit. Item anulum cum saphiro dominae matri suae charissimae dedit et legavit. Item domino, magnifico domino regni Poloniae thesaurario gladium cum argento, qui vulgariter *scharschon* dicitur, dedit et legavit. Item de reliquo argento, quodcunque ultra superest, quod nominavit, tres calices fieri fecit, duos ad capellam in ecclesia cathedrali Cracoviensi dominorum de Curoswanky et tertium ad sanyech(?). Item in cistam anni iubilaei tres fertones pro peccatis suis imponere commisit. Item nolens idem dominus testator uxorem suam absque speciali consolatione relinquere, eidem mille florenos, per mediam sexagenam de summis, quas habet in praefatis bonis regalibus Crzepycze dedit et dare commisit. Item eidem dominae uxori suae catenam auream, longam, quae est impignorata, dedit et legavit, quam exemere de censibus futuris commisit, tamen summam, in qua est impignorata, nec personam, apud quam esset, nominavit. Item eidem uxori suae omnes lodices et *oponky* et cum hoc binos equos redarios dedit et legavit. Omnes vestes, quas ipsa, uxor ipsius nunc habet integre dare et extradere commisit. Item de bonis regalibus eam ordinationem fecit. Imprimis omnem summam, quae restabit in bonis Crzepycze post foundationem clericaturae et solutionem debitorum, tum etiam datis mille florenis uxori ita, uti supra praemissum est, prout commisit, eam iuxta arbitrium dictorum dominorum executorum Maiestati regiae dimittendam commisit. De reliquis vero bonis regalibus sic disposuit et ordinavit, si et in quantum filia ipsius, antequam nupta fuerit, mortem oppeteret, vel si post nuptum absque prole decesserit, vel si filius testatoris natus non fuerit, tunc Maiestas regia omnia bona sua regalia, Vyelyun et Radomskye et alia absque quavis summarum pecuniarum solutione rehabebit, tamen testator vult et ita fieri commisit, ut mater ipsius in sua reformatione, quam habet in bonis regalibus, usque ad mortem libere maneat, nec eam Maiestas regia per se, aut quempiam alium exemere debeat, aut admittat alicui. Ut hoc ipsius testamentum et ultima voluntas eo celerius suum sortiatur effectum et executioni debite demandetur, sacram Maiestatem regiam in defensorem et protectorem praesentis testamenti sui elegit et deputavit. Acta sunt haec anno, indictione, pontificatu, mense, die, hora et loco

quibus supra, praesentibus magnifico, venerabili, generoso et nobilibus dominis: Nicolao de Schydlowycz, castellano Sandomiriensi et regni Poloniae thesaurario, Stanislao Lowyensky, decano, Stanislao Mykonis de Vyelun, mansionario Vyelunensi, notario publico, Andrea Myszlyschowsky, Stanislao Dzyerzanowsky, Iacobo Bobrek de Olschewa, Laurentio Nowomyeszky et Stanislao Pakosch, ac Petro Szborowski et aliis quam plurimis fidedignis testibus ad praemissa vocatis et rogatis.

Et ego Petrus Martini de Isdebno⁵⁾, clericus Gnesnensis dioecesis, sacra apostolica auctoritate publicus notarius, quia praemissis omnibus, tutorum et executorum, ac defensoris deputationi, testamenti ordinationi, aliisque omnibus et singulis praemissis, dum sic, ut praemittitur, agerentur et fierent, una cum praenominatis testibus praesens interfui, eaque omnia et singula praemissa, dum sic, ut praemissum est, agerentur et fierent, ita fieri vidi et audivi, ideo hoc praesens testamentum manu mea propria scriptum, subscripsi et in hanc publicam formam redegem, signoque et nomine meis solitis et consuetis consignavi et communivi in fidem et testimonium praemissorum rogatus et requisitus.

W potwierdzeniu Zygmunta I. de data: »Actum Cracoviae feria tertia in vigilia sancti Mathiae apostoli (23. februarii), anno Domini 1518«, na pergaminie, z podpisem królewskim i mniejszą pieczęcią koronną, na pergaminowym pasku zawieszoną.

¹⁾ *Kurozwęki*, osada w gubernii kieleckiej, powiecie stopnickim.

²⁾ *Krzepice*, osada w gubernii piotrkowskiej, powiecie częstochowskim.

³⁾ *Wieluń*, miasto powiatowe w gubernii kaliskiej.

⁴⁾ *Kłobuck*, osada miejska w gubernii piotrkowskiej, powiecie częstochowskim.

⁵⁾ *Isdebno*, wieś w gubernii kaliskiej, powiecie słupeckim.

LXXXVIII.

W Krakowie 14. marca 1518 roku.

Urząd ziemski krakowski poświadcza, iż Jan Amor z Tarnowa dobra swoje, Krzyż, Pawężów, Luszowice, Śmigno, Żukowice i Lisią Górę, zastawił u Stanisława Ligezy za 1000 złotych polskich.

Nos Iacobus de Lubomyrz, iudex et Ioannes Minor de Byechow, subiudex, terrae Cracoviensis generales, significamus tenore praesentium, quibus expedit universis, praesentibus et futuris, praesentium notitiam habituris, quomodo dum et

quando in curia serenissimi principis et domini, domini Sigismundi. Dei gratia regis Poloniae etc. pro tribunali iudicialiter praesidebamus, constitutus personaliter generosus Ioannes Amor de Tarnow, Krzysz, Powazow, Lyssagora. Smygno. Zukowycze et Lussowycze¹⁾ haeres, recedendo a terris, iuribus terrestribus et districtibus suis quibusvis et iurisdictioni regali Cracoviensi, ac capituli Cracoviensis ad omnia infradescripta se et suos legitimos successores praesentibus subiiciendo et incorporando, publice, ac libere recognovit, quia totas partes omnium bonorum suorum haereditariorum per eum in Krzysz, Powazow, Lyssagora, Smykno(!), Żukowycze et Lussowycze quomodolibet habitorum, in terra Sandomiriensi et districtu Pilsnensi consistentium, cum omni iure et toto dominio, ac caeteris et universis. singulisque proprietatibus, ad praedicta bona antiquitus quomodolibet spectantibus, nihil penitus excipiendo, nec aliquid pro se ipso et suis posteris reservando, sed plenarie, ac integre, prout solus tenuit, habuit et possidebat, generoso Stanislao Felici Lygaza de Bobrek, burgrabio Cracoviensi, in summa mille florenorum in medientibus, per mediam sexagenam computatorum, in totum obligavit et inscripsit, ac realiter iam ex nunc dedit eidem Stanislao Felici Lygaza de Bobrek realem intromissionem et actualem possessionem per ministerialem, Iacobum de subcastro Cracoviensi, de iure additum, vel alium quemcunque in praefata bona ad intromittendum. Per ipsum Stanislauum Felicem praedicta bona tenendum, habendum. utfruendum modo obligatorio ab uno festo Nativitatis Christi consequente ad alia continue et immediate se sequentia usque ad exemptionem. Quibus quidem bonis praefatis utatur tamquam verus et legitimus haeres et debet praefatus Ioannes Amor de Tarnow, ac se, suosque successores legitimos praesentibus obligat et inscribit super praedicta bona haereditaria, in terra Sandomiriensi et districtu Pilsnensi iacentia, nec non super omnibus bonis suis haereditariis, Krzyssowycze²⁾, Szczepanowycze, Polanowycze et parte in Czechy³⁾. in terra Cracoviensi et districtu Prosoviensi sitis et omnibus aliis bonis, per eum quomodolibet habitis, eundem Stanislauum Felicem Lygaza de Bobrek ab omnibus impedimentis et damnis quarumlibet personarum, status et sexus utriusque, saecularium et spiritualium, prout ad unamquemque personam pertinet terrestres praescriptio. nulla praescriptione terrestri evadendo et signanter a reformatione magnificae Barbarae de Tenczyn. consortis suae charissimae, quamcunque haberet, eidem in praedictis bonis reservatam et quomodolibet inscriptam, intercedere, tueri et ubilibet iuxta formam iuris eliberare, evincere. ac ubique indemnem reddere et hoc sub vadio mille florenorum in medientibus, per mediam sexagenam computatorum, praefatus Ioannes Amor eundem Stanislauum Felicem Lygaza et eiusdem successores legitimos tenebitur. Et quoties eundem Stanislauum Felicem Lygaza et eiusdem successores legitimos non tueretur et non eliberaret, ac indemnem non redderet, toties dictum vadium, mille florenorum pecuniae praefatorum, ipsi Stanislao Felici et suae posteritati succumbet ad solvendum. Pro quo vadio mille florenorum pecuniae praefatorum si se praefatus

Ioannes Amor de Tarnow, suosque successores legitimos occasione praemissorum non expletorum et in effectu non executorum citare permiserit. ex tunc, recedendo a suis terris et districtibus quibusvis, hic in iudicio regali, vel terrestri Cracoviensi, vel etiam castrensi capitaneali Cracoviensi, ad quodcunque ius citatus fuerit ex praemissis, in eodem iudicio, ad quod citabitur, in ipso termino, tanquam in peremptorio parere debet et respondere, ac praefato vadio satisfacere tenebitur. Eundem primum terminum, vera, vel simplici infirmitatibus non differendo ad regiam Maiestatem eum, nec aliunde ubicunque excipiendo, pro maiore sibi non recipiendo, non eundem Stanislaum Felicem Lygaza pro praemissis et singulis omnibus, litteris regalibus, motionibus iudicii, expeditione bellica, districtu, praescriptione, colloquio, aut convocatione, generalibus, laudis terrestribus quibuscunque, laudatis et laudandis, statutis quibuslibet, quomodo libet constitutis et ex post constituendis, defectibus quibuscunque, praesentis inscriptionis, citationis, condemnationis, concitationis ad satisfaciendum in data, titulo, aut in aliquo puncto progressus iuris commissis, eidem Stanislao Felici Lygaza in contrarium non obstantibus et nihil indicantibus, nec aliis quibusvis modis exquisitis sub amissione suae causae. Et quamcunque controversiam iuridicam contra eundem Stanislaum Felicem Lygaza fecerit et meruerit, aut eiusdem Stanislai Felicis Lygaza successores legitimos, poena XV. sibi et totidem iudicio, penitus eo facto causam suam in toto amittere debet. Et stans personaliter coram eodem iure regali Cracoviensi ministerialis, Iacobus de subcastro Cracoviensi, una cum duobus nobiles, bene et sufficienter possessionatis, recognovit, quia in praefata bona, superius expressa, praefatus Ioannes Amor de Tarnow praedicto Stanislao Felici Lygaza de Bobrek per me, ministerialem et nobiles praefatam intromissionem libere dedit, consensit et admisit, nullo contradicente. In cuius rei testimonium maius sigilla nostra praesentibus sunt appensa. Actum et datum Cracoviae in curia praefati serenissimi principis etc. sabato proximo ante dominicam Laetare, anno Domini millesimo quingentesimo decimo octavo, praesentibus ibidem generosis, ac nobiles: Nicolao Morszki de Morszko⁴⁾, Nicolao Chelmszki de Chelm⁵⁾, Nicolao Pyenazek de Kruchlowa⁶⁾, Stanislao Gorszki de Gory⁷⁾, Stanislao Wroblewszki de Luczlawycze, Nicolao Stradomszki de Kawki⁸⁾, haeredibus et aliis quam pluribus fidedignis.

Oryginał pergaminowy, przechowany w Gumniskach, po dwóch pieczęciach pozostały tylko paski, na których były zawieszzone.

1) *Krzyż, Panężów, Lisia Góra, Śmigno, Żukowice i Luszowice*, wsie w Galicyi zachodniej, w powiecie tarnowskim.

2) *Krzeszowice*, miasteczko w Galicyi zachodniej, w powiecie chrzanowskim.

3) *Szczepanowice, Polanowice i Czechy*, wsie w gubernii kieleckiej, w powiecie miechowskim.

4) *Morsko*, wieś w gubernii kieleckiej, powiecie olkuskim.

5) *Chełm*, wieś w gubernii kieleckiej, powiecie miechowskim.

- ⁶⁾ *Krużłowa Niżna* i *Wyżna*, wsie w Galicyi zachodniej, w powiecie grybowskim.
⁷⁾ *Góry Miechowskie*, wieś w gubernii kieleckiej, powiecie miechowskim.
⁸⁾ *Iustawice* i *Kawki*, wsie w gubernii piotrkowskiej, powiecie częstochowskim.

LXXXIX.

W Krakowie 28. marca 1518 roku.

Zygmunt I. mianuje Piotra Kmitę marszałkiem nadwornym
koronnym.

Sigismundus I., rex Poloniae, generoso Petro Kmita de Wiśnicz, capitaneo Premisliensi, mareschalcatum curiae regni post mortem generosi Stanislai Iarocki confert. Datum Cracoviae dominica Palmarum, anno Domini millesimo quingentesimo decimo octavo.

Originale pergameneum, cum sigillo appenso. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 375.

XC.

W Budzie 13. czerwca 1518 roku.

Traktat wzajemnej przyjaźni i braterstwa, zawarty między
Krzysztofem Szydłowieckim, kanclerzem wielkim koronnym,
a Jerzym, biskupem Pięciukościołów, sekretarzem królestwa
węgierskiego.

Nos Christophorus de Schydłowyecz, palatinus et generalis capitaneus Cracoviensis, ac regni Poloniae supremus cancellarius etc., nec non Georgius, episcopus Quinque-Ecclesiae, ac serenissimi principis et domini, domini regis Hungariae, Bohemiae etc. summus secretarius, his praesentibus recognoscimus, quod cum superioribus annis uterque nostrum serenissimis principibus et dominis, domino Wladislao Hungariae et Bohemiae, ac domino Sigismundo Poloniae etc. regibus, dominis suis gratiosissimis singulari cum fide, industria, ac sinceritate ea omnia obsequia praestiterit, quae a bonis et fidissimis servitoribus exiguntur, immo vero nos ambo aequaliter utrique principi pariter servivimus, quoniam nostri principes tam iure sanguinis, quam regnorum communium confoederatione et unitate sunt adeo coniuncti et colligati, ut

nulla ratione duelli, ac segregari quaeant et quicquid officii uni illorum impenditur, in alterius quoque commodum et dignitatem pari sorte redundat. Sed quia im posterum eadem obsequia non modo continuare, verum etiam pro virili nostra augere, cumulationeque reddere contendimus, idcirco, ut id aptius, efficaciusque praestare valeamus, et ut etiam uterque in suis rationibus et propriis status conservatione, atque augmento munitior ex alterius ope et praesidio, ac instructior sit et quicquid est in uno nostrum gratiae, industriae, atque auctoritatis, in alterum quoque derivetur. Nos mutuo in fratres germanos, velut ex eisdem ortos parentibus ita accipimus, atque adoptamus, ut adoptionis iure et legibus uterque in alterius stirpem et prosapiam, tamquam diffuso et propagato germine inseratur. Vicissim autem pollicemur, ut alter alterius honorem, statum, dignitatem et auctoritatem perinde sustineat, tueatur, atque etiam quacunque data occasione augeat, quem admodum suam propriam et in omni casu, eventu, ac variantis fortunae mobilitate singularem caritatem et pietatem exhibeat ita, ut si quid, quod Deus avertat, in fortunis, ac adversitatis uni nostrum evenerit, alter omni ope, praesidio, universisque facultatibus, tam per se, quam per alios, quos habet sibi coniunctos, ad eum sublevandum, ac erigendum accurrat. Unius insuper, aut inimicos, atque aemulos, aut etiam amicos et necessarios, alter quoque perinde eosdem, vel inimicos, vel amicos suos esse ducat. Et si nostrum alter praesenserit, aut undecunque resciverit, ab aliquo aemulo, vel calumniatore, clam, aut palam alteri nostrum insidias fieri, ac aliquod periculum pertendi, mox teneatur totis viribus, omnique ope et facultate id arcere et repellere, illius quoque insidias et machinationes alteri revellare et patefacere. Demum tam in prosperis, quam adversis uterque nostrum ita se gerat, ut quicquid facultatis, opum, ac fortunarum in unius, in alterius quoque commodum et utilitatem perinde convertatur, ut in suum proprium. Nihilque penitus uni accedat, quod non alteri sit commune, ut utriusque opes et facultates ad utriusque pariter, vel praesidium, vel ornamentum pateant et convertantur. Hanc vero mutuum fraternitatem et confoederationem idcirco adeo studiose intuimus et constituimus, ut ita invicem adiuti et sublevati, iunctis utriusque viribus eo ferventius et stabilius Maiestatibus regum nostrorum, ac potentissimis eorum regnis inservire, efficacioraque obsequia praestare valeamus. Itaque totius confraternitatis fons et origo ex ea cupiditate, qua ad obsequia nostris regibus et regnis ipsorum obeunda ferimur, prorsus emanat et ad usum et emolumentum praefatorum nostrorum regum omnem rationem et summam huius nostrae coniunctionis referri volumus. Quae omnia et singula nos ambo inconcusse et inviolabiliter, quoad hac vitali aura fruemur, observare fide nostra mediante promittimus. In cuius rei testimonium uterque nostrum huiusmodi litteras manu propria subscripsit et suo sigillo corroboravit. Datum Budae XIII. Iunii anno Domini 1518.

Idem Georgius, episcopus, qui supra manu propria subscripsit.

Oryginał na arkuszu papieru, na czerwonej masie wyciśnięta sygnetowa pieczęć, tarcza herbowa zatarta, widnieje tylko nad nią infuła.

XCI.

W Pilźnie 2. lipca 1518 roku.

Zeznanie sprzedaży części wsi Białą przez Jana Wodziczkę na rzecz Barbary z Zalasowskich, żony Jakuba, obywatela tarnowskiego.

Constitutus personaliter coram iure nobilis Ioannes Wodziczka, haeres de Bladowa¹⁾, publice recognovit, quia famatae Barbarae, consorti famati Iacobi, civis et consulis Tarnoviensis, filiae vero famati olim Stanislai Zalasowski, civis et consulis de eadem Tarnow, bona sua, videlicet partem, seu sortem villae Białą²⁾. haereditariam, in terra Sandomiriensi et districtu Pilsnensi in fluvio Białą³⁾ sitam et iacentem, pro octuaginta septem florenis in moneta Polonicali pecuniae bonae. in regno currentis, triginta grossos florenum quemlibet computando, perpetuo et in aevum cum omni titulo haereditario vendidit et de facto resignavit et praesenti inscriptione resignat, nihil iuris, nec domini, proprietatis et tituli haereditarii, nec non usufructuum, proventuum de praefatis bonis, nunc et in post quocunque modo provenientium, pro se dictus Ioannes Wodziczka et suis legitimis successoribus penitus nihil ibidemque in praefata villa, Białą, parte sua praefatus Ioannes Wodziczka reservando. praefatae Barbarae de libera et spontanea voluntate medietatem curiae, seu medietatem praedii cum eius toto fundo, uti et prout verus haeres residebat, cum agris, pratis, ad praefatum praedium ex antiquo spectantibus, dono perpetuo et irrevocabili, omnibus cavilationibus, seu coloribus semotis, perpetue donavit et de facto resignavit, nihil sibi iuris et suis posteris ibidem reservando, sed per praedictam Barbaram et eius legitimam posteritatem, seu successores tamquam veros haeredes praedicta bona, seu partem villae Białą haereditarie totaliter et integraliter tenenda, habenda et possidenda perpetue et in aevum, cum omni iure haereditario, mero et mixto et omni proprietate praedictorum bonorum, seu medietatis villae Białą, ita late et longe et circumferentialiter, prout praedicta bona, seu villa Białą in suis metis et graniciebus ab antiquo ab aliis haereditibus est distincta et limitata et prout praedictus Ioannes Wodziczka et eius antecessores ex antiquo habuerunt, tenuerunt et possiderunt, nihil penitus pro se et suis successoribus praedictus Ioannes Wodziczka excipiendo, sed per praedictam Barbaram, tanquam

veram haereditatem praedictorum bonorum, seu medietatis villae Biała cum tota et integra eius haereditate tenendum, habendum et possidendum, vendendum, donandum, commutandum, invadiandum et ad usus beneplacitos convertendum, iure, quam supra expressum est, generaliter et singulariter cum omnibus praedictae haereditatis, seu medietatis villae Biała utilitatibus, videlicet censibus, laboribus, obventionibus, emethonibus, hortulanis, servis, tabernis, locatis et locandis, campis, laneis, hortis, pratis, arvis, silvis, borris, nemoribus, alias *lasy*, mericis et omnibus rubetis cuiuscunque generis, seu vocabuli, arboribus, campis, pratis, tam extirpatis, quam extirpandis, sterilibus et fructuosis, cultis et incultis, fluviiis, aquis, piscinis, stagnis, piscariis, molendinis, constructis et construendis et eorum emolumentis et omnium aquarum decursibus et piscatoriis, piscium omnis generis et omnis artis, nec non omnibus usufructibus, tam terrestribus, quam aquariis, tam silvestribus, quam etiam emethonum, quibuscunque nominibus vocantur, seu nuncupantur, tam in generali, quam in speciali omnia singularia praedictae haereditati correspondentia, quae in praesente inscriptione non sunt expressa, sed pro expressis habere volentes ita, quod generalitas non derogat singularitati et singularitas generalitati. Et iam praedictus Ioannes Wodziczka dedit et dat praedictae Barbarae in praefatam haereditatem, seu medietatem villae Biała realem intromissionem et actualem possessionem et in medietatem praedii et agros, per eundem eidem Barbarae donata, per ministerialem, Iacobum de Chissow, de iure additum, ex nunc praedictam haereditatem, seu medietatem villae Biała et praefatam medietatem praedii et agros, donata praedictae Barbarae, tanquam verae et legitimae haeredi cum omni iure resignandum et ipsa libere condescendendum, iusque suum haereditarium, tam naturale, quam quaesitum, quocunque et qualicunque et ex quacunque causa praedictum Ioannem Wodziczka in praedictis bonis, seu medietate villae Biała et medietatem praedii et agrorum competeat in praedictam Barbaram et eius successores transfundendo, tenebiturque occasione praefatorum bonorum praefatus Ioannes Wodziczka, seu medietatis villae Biała praefatam Barbaram occasioneque pacificae suae donationis praedii cum eius fundo et agris ab omnibus impedimentis, seu prioribus inscriptionibus quibuscunque personis, cuiuscunque status et conditionis existant, servientibus et ab omnibus citationibus, importatis et importandis et ab omnibus damnis quarumlibet personarum tueri, defendere, intercedere, evincere et ubique indemnem reddere debet et tenebitur sub vadio aliorum octuaginta septem florenorum similium, per mediam sexagenam, toties, quoties sibi Barbarae et suis successoribus opportunum fuerit usque ad emundationem et libertationem totalem praefatorum bonorum et usque ad praescriptionem terrestrem quarumlibet personarum, prout ad quam personam praescriptio pertinet terrestri. Et nobilis Anna, consors praefati nobilis Ioannis Wodziczka in praesentia nobilis Bartholomaei Łowczowski, fratris sui germani, ad infra sibi consentientis, quia huic inscriptioni venditionis et donationis consensit, omneque ius suum, quodcunque habuit in praefatis

bonis. sibi Barbarae resignavit. Quodsi praefatus Ioannes Wodziczka, aut eius successores praefatam Barbaram tueri nollent, ex tunc sibi vadium praefatum, octuaginta septem florenorum succumbet ad solvendum, pro quo vadio citatus ad quodcunque ius, sive terrestre Pilsnense, sive castrense Novae-Civilitatis Corczin, aut ubi eidem Barbarae placuerit, praedictus Ioannes Wodziczka recedendo a terra et districtibus suis, in ipso termino, tanquam in peremptorio pro praedicto vadio respondere et praefato vadio satisfacere tenebitur toties, quoties se pro praefato vadio, tuitione pro praefatis omnibus, superius descriptis citare permiserit, toties praefatum vadium praefatae Barbarae succumbet ad solvendum et utique tueri et ea omnia, superius descripta adimplere tenebitur, nulla re exquisita, neque excogitata, tam iudiciaria, quam neque extraiudiciaria, tam iuri consona et consueta terminum primum differendo, neque bello, neque colloquio generali, nec pro maiore se excipiendo, nec litteris regalibus se protegendo, neque quocunque modo, aut quibuscunque cautellis ipsam Barbaram, aut eius successores pro praemissis evadendo, nec se alibi excipiendo, sed hic in iudicio castrensi Novae-Civilitatis Corczin, aut terrestri Pilsnensi, aut ubi eidem Barbarae placuerit, citatus fuerit, respondere et vadio satisfacere tenebitur. Poteritque praefata Barbara praefatum Ioannem Wodziczka, si se citare permiserit pro praefato vadio, in primo termino. tanquam in peremptorio eundem condemnare in lucro toto vadii praefati, removendo omnes processus, atque terminos iudiciarios iuri consuetos, nec eos attendendo, sed primum pro ultimo et omnibus gradibus habendo. Poteritque praefata Barbara in primo termino non concitando ad satisfaciendum, nec recipiendo ad pignorationem, neque ad intromissionem. in bona ipsius, quaecunque pro tunc ubicunque in regno habuerit, poterit inequitare et se intromittere vigore brachii regalis, praefataque bona ipsius tenere usque ad totalem summae vadii solutionem. Et si quis defectus esset in praesente inscriptione, aut pro tunc in citatione, aut in concitatione, aut in quocunque progressu. aut puncto iuris, quem defectum praedictus Ioannes Wodziczka, aut errorem commissum, sibi et suae causae in subsidium contra ipsam Barbaram, aut eius successores recipere vellet, eo facto causam amittere debet, videlicet praefatum vadium succumbere ad solvendum et utique tueri. defendere, evincere, indemnemque reddere et ad inscriptionem uxorem suam adducere, inscriptionemque ad acta transferre debet et tenbitur toties, quoties opus fuerit, ita tamen, quod quodcunque damnum praedicta Barbara, aut eius successores, consecuta fuerit, vel fuerint, illud damnum non ipsius Barbarae, sed praefati Ioannis Wodziczka esse debet, nulla praescriptione eam pro praemissis evadendo. Poteritque praefata Barbara hanc praefatam inscriptionem in omnibus suis punctis, clausulis meliorare toties, quoties voluerit et quandocunque sibi placuerit. Et personaliter stans nobilis Ioannes Wodziczka recognovit, quia totam summam, octuaginta septem florenorum a praefata Barbara pro praefatis bonis iam recepit et cum effectu levavit et iam eidem satisfactum est, de eademque summa

praefatam Barbaram quietat, nec eandem pro eadem summa, nec ipse, nec eius successores inequitare debent perpetue et in aevum et in praedictis bonis Biała praefatus Ioannes Wodziczka et eius successores quidquam se habere recognovit. Ad quae omnia praefatus Ioannes Wodziczka personaliter stans, libere se submitit, super quod praefata Barbara memoriale posuit. quod iudicium recepit.

Actum in Pilsno in terminis terrestribus feria sexta ipso festo Visitationis gloriosae virginis Mariae, anno Domini millesimo quingentesimo decimo octavo.

Correxit Jedliński. Georgius Piaseczki, notarius terrestris Sandomiriensis.

Wypis z ksiąg ziemskich pilzneńskich z 1585 roku na arkuszu papieru, na czerwonej masie wyciśnięte dwie pieczęcie (opisane przy nr. LXXIX.): przechowany w Gumniskach. Fascykuł IX. A. nr. 3.

---

¹⁾ *Błędowa*, wieś w Galicyi zachodniej. w powiecie rzeszowskim.

²⁾ *Biała*, wieś w Galicyi zachodniej. w powiecie tarnowskim.

³⁾ *Biała*, prawy dopływ Dunajca.

XCII.

W Krakowie 5. listopada 1518 roku.

Zygmunt I. nadaje Mikołajowi Wolskiemu młyn we wsi Jaktorowie.

Sigismundus, Dei gratia rex Poloniae, generoso Nicolao Wolski, castellano Sochaczoviensi, molendinum cum *folusz* et piscina in Jactorow¹⁾. Kolaczek nuncupatum, ad eundem regem post mortem generosi quondam Petri Niemygłowski, castellani Ravensis, devolutum, de gratia sua regia ad extrema eiusdem Nicolai Wolski vitae tempora cum omnibus utilitatibus, proventus, aedificiis, emolumentis, cum potestate pisces capiendi, pro reparatione aggeris molendini arborum de bonis regalibus recipiendi et excidendi, dedit donavit et resignavit. Mortuo vero eodem Nicolao Wolski praemissa omnia ad regem devolvenda fuerant. Datum Cracoviae feria quinta post festum Omnium Sanctorum, anno Domini millesimo quingentesimo decimo octavo.

Compendium iur. Grudzińskich. pag. 74.

---

¹⁾ *Jaktorów*, wieś w gubernii warszawskiej, powiecie błońskim.

XCIII.

W Krakowie 13. grudnia 1518 roku.

Nawojka z Kmitów Stadnicka kwituje Piotra Kmitę z wypła-
cenia jej 200 złotych z dóbr Wiśnickich.

Natalia, alias Nawoyka de Wiśnicze, generosi Stanislai Stadnicki de Żmigród consors, in personam nobilis Ioannis Rosen, familiaris sui, ad tollendam summam ducentorum florenorum a magnifico Petro de Wiśnicze, capitaneo Premisliensi et mareschalco curiae regiae Maiestatis plenipotentiam dat, vigore cuius praefatus Rosen, eadem summa a generoso Petro Kmita Sobieński recepta, eundem quietat. Actum Cracoviae feria secunda ipso die sanctae Luciae virginis, anno Domini millesimo quingentesimo decimo octavo.

Sumaryusz Wiśnicki, pag. 11.

XCIV.

W Brześciu 1. stycznia 1519 roku.

Zygmunt I. pozwała Stanisławowi Hynekowi wykupić dobra
Tytową Wolę i Czerniawę od Anny Dołuskiej.

Sigismundus I., rex Poloniae, generoso Stanislao Hynek, succamerario Lancieni, ad eximenda bona, Titowa Wola et Czerniawa de manibus generosae Annae, relictae olim Ioannis Dołuski, dat consensum. Datum in Brześć Lituanico die Circumcisionis Domini, anno Domini millesimo quingentesimo decimo nono.

Originale pergamenium, cum sigillo appenso. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 382.

XCV.

W Krakowie 2. marca 1519 roku.

Anna Lipska i Zofia Czarnekowa zrzekają się praw swoich do wsi Sielca na rzecz Piotra Kmity.

Nobiles, Anna et Sophia, sorores inter se germanae, filiae nobilis olim Catharinae Siedlecka, consortes vero legitimae nobilium, Andreae Lipski et Lasari Czarnek, de omni et integro iure suo materno, quodcumque habuerunt super villa Siedlec¹⁾, consistente in terra et districtu Premisliensi, pro summa quinquaginta marcarum monetae et numeri Polonialis in personam magnifici Petri Kmity de Wiśnicz, capitanei Premisliensis, cedunt. Actum Cracoviae in terminis terrestribus feria tertia post dominicam Reminiscere, anno Domini millesimo quingentesimo decimo nono.

Originale pergameneum, cum binis sigillis. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 274.

---

¹⁾ *Sielec*, wieś w Galicyi wschodniej, w powiecie przemyskim.

XCVI.

W Krakowie 21. maja 1519 roku.

Zygmunt I. poleca komisarzom swoim rozgraniczyć dobra królewskie Raniżów i t. d. od Cmolasu Stanisława Mieleckiego, tudzież Weryni i Kolbuszowy, należących do Stanisława Tarnowskiego.

Sigismundus, Dei gratia rex Poloniae, magnus dux Lituaniae, Russiae, Prussiae etc. dominus et haeres, magnificis et generosis: Christophoro de Szydłowiec, palatino et capitaneo Cracoviensi, ac regni nostri cancellario; Nicolao de Dąbrowica, Sandomiriensi et exercituum regni nostri capitaneo generali; Andreae de Tęczyn, Lublinensi, palatinis et capitaneo Bełzensi et Stanislao de Tęczyn, succamerario Sandomiriensi, sincere et fideliter dilectis gratiam nostram regiam. Magnifici et generosi, sincere et fideles dilecti. Multoties designavimus commissarios nostros ad

faciendos limites inter Ramiszów et Wola Ramiszowska, bona nostra regalia, spectantia ad capitaneatum Sandomiriensem, ab una, et bona haereditaria generosorum, Cmolas Stanislai Mielecki, castellani Zawichostensis¹⁾, ac Werynia²⁾ et Kolbuszowa, Stanislai de Tarnów, haeredis in Rzemień³⁾, parte ab altera. Verum cum ipsi limites hactenus facti non sunt et illorum occasione frequentes et graves differentiae inter partes ipsas suboriuntur, quas nos volentes componi et complanari, finemque illis debitum iam tandem imponi, vobis, quorum integritatem et industriam bene cognitam habemus, committimus et mandamus praesentibus, quatenus capto die competente, ad eosdem limites dictorum bonorum simul descendatis, vocatisque partibus ad se, quarum interest, ac auditis propositionibus et responsis, receptoque desuper senum proborum testimonio, medio illorum corporali iuramento, reque ipsa oculis subiecta, ac positione et veritate eius ad planum cognita, eadem bona non respectu favoris, sed Deum et iustitiam prae oculis habendo, dislimitetis et discernatis, scopulisque, ac signis metallibus intra talia fieri solitis, illa consignetis, faciatisque id, quid super limitibus ipsis decreveritis et constitueritis, per partes ipsas firmiter observari, pro gratia nostra. Datum Cracoviae sabato proximo ante festum sancti Urbani confessoris, anno Domini millesimo quingentesimo decimo nono, regni vero nostri tredecimo.

Commissio propria regiae Maiestatis.

Księga granic dóbr Ostrogskich i Tarnowskich, pag. 547—548.

¹⁾ *Zawichost*, osada w gubernii radomskiej. powiecie sandomierskim.

²⁾ *Werynia*. wieś w Galicyi zachodniej, powiecie kolbuszowskim.

³⁾ *Rzemień*, wieś w Galicyi zachodniej, powiecie mieleckim.

XCVII.

W Krakowie 27. maja 1519 roku.

Zygmunt I. pozwała Annie Lipskiej i Zofii
Czarnekowej zrzec się wójtostwa przemyskiego na rzecz
Andrzeja Wapowskiego.

Consensus Sigismundi I., regis Poloniae, super cessionem advocatiae Premisliensis per generosas, Catharinam, Annam et Sophiam, sorores inter se germanas, filias vero olim nobilis Catharinae

Siedlecka et consortes nobilium Andreae Lipski et Lasari Czarnek in personam generosi Andreae Wapowski, iudicis castri Premisliensis, cum confirmatione eiusdem, datus. Actum Cracoviae feria quinta post festum sancti Urbani, anno Domini millesimo quingentesimo decimo nono.

Originale pergameneum, cum sigillo appenso. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 382—383.

XCVIII.

W Krakowie 7. czerwca 1519 roku.

Zygmunt I. potwierdza zrzeczenie się trzeciej części dóbr ojczystych i macierzystych przez Zofią z Szydłowieckich Lasocką na rzecz jej stryjów, Krzysztofa i Mikołaja Szydłowieckich.

In nomine Domini Amen. Ad perpetuam rei memoriam. Nos Sigismundus, Dei gratia rex Poloniae, magnus dux Lithuaniae, nec non terrarum Cracoviae, Sandomiriae, Siradae, Lanciciae, Cuiaviae, Russiae, Prussiae, Culmensis, Elbingensis, Pomeraniaeque etc. dominus et haeres, significamus tenore praesentium, quibus expedit universis, praesentibus et futuris, harum notitiam habituris: Quomodo constituta personaliter coram nostra Maiestate generosa Zophia, filia olim magnifici Iacobi de Schidlowycz, castellani et capitanei Sandomiriensis, regnique nostri thesaurarii, consors vero generosi Stanislai Laszoczski de Brzesziny, succamerarii Posnaniensis et tribuni Sochaczowiensis, non compulsata, nec coacta, neque aliquo devio errore seducta, aut circumventa, sed sana mente, pariter et corpore existens, matura deliberatione praehabita, amicorumque suorum freta salubri consilio, existente personaliter coram nobis et penes eam stante praefato generoso Stanislao Laszoczski de Brzesziny, marito ipsius legitimo et ad omnia infrascripta libere consentiente, publice recognovit et ultronea voluntate per expressum fassa est, quia duas sortes totas bonorum suorum omnium haereditariorum et obligatorum, tam paternorum, quam etiam maternorum, quae ultra priorem remanserunt donationem, per ipsam Zophiam patris suis germanis factam, in terris et districtibus regni nostri ubilibet existentibus, cum omni iure et toto dominio, ac caeteris omnibus et singulis proprietatibus, utilitatibus, fructibus, censibus, proventibus, datis, solutionibus et obventionibus, quibuscunque vocitentur nominibus, seu cognominibus, ad praefata bona quomodolibet ab antiquo spectantibus

et pertinentibus generaliter universis, nihil penitus pro se ipsa et successoribus suis legitimis reservando, nec aliquid prorsus excipiendo, sed ita late, longe, ac circumferentialiter, prout eadem bona singula praefata in suis metis, limitibus et graniciebus ab aliis bonis et haereditatibus, eisdem vicinalibus, sunt limitata debite et distincta et prout ipsa Zophia et pater suus praefatus, eadem tenuit, habuit et possidebat et cum iure patronatus omnium ecclesiarum parochialium, in eisdem bonis existentibus, capellaeque in Schidlowyecz, magnificis: Christophoro de Schidlowyecz, palatino et capitaneo generali Cracoviensi, ac regni nostri cancellario, tum Siradiensi, Sochaczoviensi, Novaecivitatibus Corczyn, Gostinensi etc. capitaneo, ac Nicolao de eadem Schidlowyecz, castellano Sandomiriensi et regni nostri thesaurario, tum Radomiensi, Olstiniensi¹⁾ et Crzepiczensi capitaneo, patris suis germanis, eisdem tunc coram nobis personaliter assistentibus, pro duobus milibus et sexingentis florenis in paratis pecuniis et pro mille ducentis octuaginta quinque florenis et grossis viginti duobus, quos iidem ipsi patris eius pro debitis paternis, quo ad sortem ipsius Zophiae solvi pertinentibus, pro eadem Zophia creditoribus patris ipsius solverunt in effectu. Et sic coniunctim pro tribus milibus octingentis et octuaginta quinque florenis et grossis viginti duobus, per triginta grossos in quemlibet florenum computando, in totum vendidit titulo perpetuae et irrevocabilis venditionis, iudicialiterque coram nobis in perpetuum resignavit, ac realem iam ex nunc et effectualem in eadem bona per ministerialem Sandomiriensem, Iacobum Baka, per nos additum, intromissionem dedit et possessionem, venditque irrevocabiliter et resignat perpetuo et in aevum tenore praesentium mediante. Per ipsos, Christophorum, palatinum et capitaneum Cracoviensem, ac regni nostri cancellarium etc. et Nicolaum, Sandomiriensem castellanum, et regni nostri thesaurarium etc. germanos de Schidlowyecz, patruos praefatae Zophiae, eadem omnia bona tenenda, habenda, utifruenda, pacifice quoque et quiete possidenda, danda, donanda, vendenda, obliganda, commutanda, alienanda et in usus beneplacitos, prout eis et ipsorum successoribus legitimis melius et utilius expedire videbitur, convertenda. Et debet praefata Zophia eosdem, Christophorum et Nicolaum, germanos de Schidlowyecz, patruos suos, occasione praemissorum ab omnibus impedimentis et dampnis quarumlibet personarum, status et sexus utriusque, saecularium et spiritualium, prout ad quamlibet personam pertinet terrestres praescriptio, sub dampnis terrestribus intercedere et ubilibet iuxta iuris formam tueri, evincere, eliberare et ubique indempnes reddere tenebitur. Pro qua non eliberatione et non tuitione bonorum praedictorum, si se praefata Zophia et sui successores citare permiserit, ex tunc, recedendo a suis terris, districtibus, ac iuribus terrestribus, coram Maiestate nostra regia, aut ad quodcunque aliud ius citata fuerit, ita eodem iure in primo termino, tamquam (in) peremptorio parere debebit et respondere tenebitur, nullis causis, modisque exquisitis ipsum primum terminum vera, vel simplici infirmitatibus differendo, aut

prorogando, nec pro maiore se recipiendo, nec ad nostram Maiestatem reclamando, nec aliis ubicunque se excipiendo, non evadendo eosdem patruos suos pro praemissis omnibus et singulis litteris regalibus, expeditione bellica, districtu, colloquio, aut conventionem generalibus, defectibus praesentis inscriptionis, citationis, condemnationis, concitationis ad satisfaciendum in data, titulo, aut in aliquibus punctis progressus iuris, sibi commissis et similiter statutis, laudis, novis ac veteribus, consuetudinibus regni nostri, iuribus terrestribus, ac terris, eisdem, Christophoro et Nicolao saepedictis in contrarium prorsus non obstantibus, nec quicquam nocentibus. immo magis semper prodesse debentibus, nec aliis quibuscunque modis et coloribus exquisitis, ac exquirendis sub ammissione suae totius causae. Et quicquid sibi praefata Zophia in subsidium reciperet et recipere vellet, aut aliquam controversiam iuridicam moveret, sive inscriptionem praesentem quocunque modo infringeret, poena punita et totidem iudicio punita, eo facto causam suam in toto amittere debet. Et magnifica Zophia, relicta magnifici olim Iacobi de Schidlowyecz, castellani et capitanei Sandomiriensis, regni que nostri thesaurarii, mater legitima praefatae Zophiae, penes eam personaliter coram nobis stans, consensit libere ad hanc venditionem eidem Zophiae, filiae suae, talem ipsius venditionem, ut praemissum est, in toto ratam habens. Quae tamen Zophia praefata, uti debet pacifice bonis omnibus, in dote sibi inscriptis et reformatis, dumtaxat ad tempora vitae suae extrema. Nos vero eandem venditionem, pariter et resignationem, coram nobis et consiliariis nostris rite et rationabiliter factam, in omnibus punctis, conditionibus, clausulis et articulis ratam in toto et gratam habentes, admimus, ratificavimus, approbavimus et confirmavimus, admittimusque, ratificamus, approbamus et confirmamus tenore praesentium mediante, decernentes ea robur perpetuae firmitatis obtinere. In cuius rei testimonium sigillum nostrum praesentibus est subappensum. Actum Cracoviae feria tertia intra octavas Ascensionis Domini, anno eiusdem millesimo quingentesimo decimo nono, regni vero nostri decimo tertio. Praesentibus reverendis in Christo patribus, dominis: Ioanne de Conari, Cracoviensi et Petro de Thomycze, Premisliensi, episcopis, et regni nostri vicecancellario; nec non magnificis, generosis et venerabilibus: Andrea de Thanczyn, palatino Lublinensi, Nicolao Iordan de Zakliczyn, Voynicensi, tum Sczepusiensi, Oswyaczimiensi et Zathoriensi capitaneo, ac magno procuratore nostro Cracoviensi; Nicolao Wolsky, Sochaczoviensi et magistro curiae serenissimae dominae Bonae, consortis nostrae amantissimae et Nicolao Czykowski, Polanecensi²), castellanis, et capitaneo Biecensi; Ioanne Lathalsky, Gnesnensi, Cracoviensi et Lanciensi; Ioanne Carnowsky, Scarbimiriensi; Andrea Crzyczsky, sancti Floriani in Cleparz, Srzedensi et sancti Michaelis Plocensis, praepositis ecclesiarum et canonicis Cracoviensibus, secretariis nostris et aliis quam plurimis dignitariis, officialibus, ac curiensibus nostris, ad praemissa testibus fidedignis, sincere et fidelibus nostris dilectis. Datum per manus eiusdem reverendi in Christo patris, domini Petri

de Thomycze, episcopi Premisliensis et regni nostri vicecancellarii, sincere nobis dilecti.

Petrus, episcopus et vicecancellarius subscripsit.

Relatio praefati domini Petri de Thomycze, episcopi Premisliensis et regni Poloniae vicecancellarii.

Oryginał pergaminowy, na sznurku jedwabnym koloru białego, żółtego, pomarańczowego i pąsowego zawieszona mniejsza pieczęć koronna.

---

¹⁾ *Olsztyn*, osada miejska w gubernu piotrkowskiej, powiecie częstochowskim.

²⁾ *Połaniec*, osada miejska w gubernu radomskiej, powiecie sandomierskim.

XCIX.

W Krakowie 9. lipca 1519 roku.

Jan z Pilczy zrzeka się dóbr swoich, Kurowa, na rzecz Piotra Kmita, marszałka nadwornego koronnego.

Generosus Ioannes de Pilcza, capitaneus Lublinensis, generoso Petro Kmita, mareschalco curiae regiae Maiestatis, bona sua, villam Kurów¹⁾ dictam, in terra et districtu Cracoviensi consistentem, cum omni iure suo haereditario donat et perpetuo inscribit. Quam donationem Sigismundus I., rex Poloniae, approbat et confirmat. Actum Cracoviae coram iudicio regali in octava Visitationis beatissimae Virginis Mariae, anno Domini millesimo quingentesimo decimo nono.

Originale pergameneum, cum sigillo appenso. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 129.

---

¹⁾ *Kurów*, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie bocheńskim.

C.

W Krakowie 16. sierpnia 1519 roku.

Erazm i Feliks Lang-Jurgowie zrzekają się praw swoich do dóbr Gierczyc, Bienaszowic, Dąbrowicy i Grabiny na rzecz Piotra Kmity.

Coram sacra regia Maiestate Sigismundo I., rege Poloniae, nobilis Erasmus et Felix Lang-Jurgowie, fratres germani et indivisi, magnifico Petro Sobieński Kmita, mareschalco curiae regiae Maiestatis et capitaneo Premisliensi, de omni et integro iure suo qualicumque super bonis villarum Gierczyce¹⁾, Bienaszowice²⁾, Dambrowica, Grabina³⁾ et super silva, Swiebodzińska⁴⁾ dicta, in terra Cracoviensi consistente, sibi a generoso Stanislao Kmita Sobieński, sive modo donationis, vel venditionis, aut obligationis datum et in quibuscunque actis recognitum, quod adhucque habuerunt, pro summa 2200 florenorum monetae Polonicae, grossorum mediorum in mediis sexagenis computandorum, in perpetuum condescendunt et resignant, uti ius propinguitatis ad eadem bona supradicto generoso Petro Kmita habenti. Actum Cracoviae feria tertia in crastino festi Assumptionis in coelum gloriosissimae virginis Mariae, anno Domini millesimo quingentesimo decimo nono.

Originale pergameneum, cum sigillo appenso. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 96.

¹⁾ *Gierczyce*, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie bocheńskim.

²⁾ *Bienaszowice*, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie dąbrowskim.

³⁾ *Dąbrowica* i *Grabina*, wsie w Galicyi zachodniej, w powiecie bocheńskim.

⁴⁾ *Swiebodziń*, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie tarnowskim

CI.

W Sandomierzu 27. sierpnia 1519 roku.

Zygmunt I. poleca komisarzom swoim rozgraniczyć dobra Raniżów, Padwę, Jaślany i t. d., należące do starostwa sandomierskiego, od dóbr Stanisława Mieleckiego, Cmolasu, Chorzelowa i t. d.

Sigismundus, Dei gratia rex Poloniae, magnus dux Lithuaniae, Russiae, Prussiae dominus et haeres, magnificis et generosis: Christophoro de Szydłowiec, palatino

et capitaneo Cracoviensi et regni nostri cancellario; Nicolao de Dąbrowica, palatino Sandomiriensi et exercituum regni nostri capitaneo generali; Andrea de Tęczyn, palatino Lublinensi et capitaneo Bełzensi; Stanislao de Kazanow, iudici Sandomiriensi et succamerario Lublinensi et Stanislao Tęczyński, succamerario Sandomiriensi, in absentia eius camerario, sincere et fidelibus dilectis gratiam nostram regiam. Magnifici et generosi, sincere et fideles dilecti. Quoniam scimus vigere differentiam occasione limitum inter bona nostra regalia, videlicet villas Ramiszów, Wola Ramiszowska¹⁾, Padew, Jaślany, Tuszów²⁾, ad capitaneatum Sandomiriensem pertinentes, ab una, et Cmolas, Trzęsówka³⁾, Chorzelów, Chrzastów, Cyranowska Wola et Wojsław⁴⁾, haereditaria bona generosi Stanislai Mielecki, castellani Zawichostensis, parte ab altera, commissariosque priores nostros pluries per nos ad discernendos eosdem limites deputatos nunquam illos perfecisse cum magno incommodo nostro et praefati castellani Zawichostensis, ideo nolentes amplius hoc negotium limitum praedictorum differi et imperfectum relinqui, vobis, quorum prudentiam et circumspectionem in rebus agendis non incognitam habemus, de novo committendum duximus, committimusque praesentibus, iniungentes, ut habita inter se mutua intelligentia, captato aliquo tempore, ad limites bonorum praefatorum descendatis, vocatisque ad se partibus, quarum interest, propositiones, ad responsa illarum hinc inde audiat et adhibito desuper senum fide dignorum testimonio sufficiente, ipsorum mediante corporali iuramento, reque ipsa oculis subiecta, positioneque et veritate illius ad plenum cognita, bona ipsa. neutri partium favendo, sed Deum et iustitiam prae oculis habendo, limitetis et distinguatis, scopulisque, ac signis metalibus, intra talia fieri solitis, illa consignetis, in quo conscientias vestras oneramus et faciatis, ut id totum, quidquid occasione limitum huiusmodi decreveritis, per partes hinc inde observari pro gratia nostra. Datum Sandomiriae sabato proximo post festum sancti Bartholomaei, anno Domini millesimo quingentesimo decimo nono, regni nostri tredecimo.

Commissio propria sacrae regiae Maiestatis.

Księga granic dóbr Ostrogskich i Tarnowskich, pag. 544—545.

¹⁾ *Raniżów* i *Wola Raniżowska*, wsie w Galicyi zachodniej, w powiecie kolbuszowskim.

²⁾ *Padew*, *Jaślany* i *Tuszów*, wsie w Galicyi zachodniej, w powiecie mieleckim.

³⁾ *Cmolas* i *Trzęsówka*, wsie w Galicyi zachodniej, w powiecie kolbuszowskim.

⁴⁾ *Chorzelów*, *Chrzastów*, *Cyranka* i *Wojsław*, wsie w Galicyi zachodniej, w powiecie mieleckim.

CII.

W Przemyślu 30. sierpnia 1519 roku.

Piotr Kmita zapisuje konwentowi OO. Dominikanów
w Przemyślu roczny dochód 15 grzywien z dóbr Ruszelczyce
i Serednicy.

Magnificus Petrus Kmita de Wiśnicze, capitaneus Premisliensis, villarum Ruszelczyce¹⁾ et Serednica²⁾, in terra et districtu Sanocensi consistentium, haeres, censum annum quindecem marcarum monetae et numeri Polonialis, in quamlibet marcam quadraginta octo grossos computando, pro trecentis marcis venerabilibus patribus, priori et fratribus conventus Premisliensis ordinis Praedicatorum super bonis praefatis, Ruszelczyce et Serednica, in vim reemptionis, alias *na wyderkaf*, inscribit. Datum Premisliae in terminis terrestribus feria tertia post festum sancti Bartholomaei apostoli, anno Domini millesimo quingentesimo decimo nono.

Originale pergameneum, cum binis sigillis. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 274.

---

¹⁾ *Ruszelczyce*, wieś w Galicyi zachodniej. w powiecie przemyskim.

²⁾ *Serednica*, wieś tamże, w powiecie »Lisko«.

CIII.

Dnia 31. sierpnia 1519 roku.

Rozgraniczenie dóbr królewskich Ranżowa od Cmolasu,
należącego do Stanisława Mieleckiego i Weryni wraz z Kolbuszową,
wsi dziedzicznych Jana Tarnowskiego.

Stanislaus de Tęczyn, terrae Sandomiriensis succamerarius generalis, significamus tenore praesentium, quibus expedit universis, praesentibus et futuris, harum notitiam habituris, quod dum et quando magnificus et generosi domini, Christophorus de Szydłowiec in Cmielow et magna Opatów haeres, palatinus et capitaneus generalis Cracoviensis, ac regni Poloniae supremus cancellarius, tum Siradiensis, Sochaczoviensis,

Novae-Civitatis Korczyn, Gostinensis etc. capitaneus, Nicolaus de Dąbrowica, palatinus Sandomiriensis et exercituum regni Poloniae capitaneus generalis, Andreas de Tęczyn, palatinus Lublinensis et capitaneus Bełzensis et Stanislaus de Kazanow, succamerarius Lublinensis et iudex terrae Sandomiriensis, iudices commissarii per serenissimum principem et dominum, dominum Sigismundum, Dei gratia regem Poloniae et dominum nostrum gratiosissimum ad faciendas granicies infrascriptas specialiter dati et deputati, residebant in loco et silva, dicta Uście, inter fluvios, quorum unus vocatur Sanna, et alter nuncupatur Trześń, ex tunc constitutus personaliter coram praedictis dominis, regalibus commissariis, generosus Stanislaus de Mielec, castellanus Zawichostensis, haeres in Cmolas, produxit commissionem litteralem sacrae regiae Maiestatis huiusmodi sub tenore:

[Tu następuje mandat królewski, podany pod nr. CI.]

Qua quidem commissione lecta, comparentes generosi et venerabilis, Stanislaus Szafraniec de Pieskowa Skała, castellanus Sandecensis et capitaneus Sandomiriensis, Ioannes de Wieczwna¹⁾ haeres, castellanus Sierpscensis²⁾ et tribunus Plocensis, et Nicolaus Zamoyski, praepositus Tarnoviensis et canonicus Cracoviensis, ex parte regni et honorum regalium ad praedictas granicies provisores et procuratores deputati, produxerunt et statuerunt duodecem homines cmetones, senes de Wola Ramiszowska, postulantes ab iisdem senibus corporale iuramentum secundum formam iuris granicialis exigi et recipi et iuramenta notificationum, alias *zajazd*, suscipi et parietem granicalem inter praefata bona regalia et generosorum haereditaria fieri. Similiter praefatus Stanislaus Mielecki, statuit duodecem homines cmetones, senes de villa Cmolas, petens ab eis recipi iuramentum corporale et parietes graniciales iuxta formam iuramenti, asserendo se habere parietem, seu granicies cum villis praefatis sacrae regiae Maiestatis, incipiendo a praefato fluvio Ozanna, a scopulo iacente ex altera parte fluvii praefati, quem antea sippaverat idem Stanislaus Mielecki cum generoso Stanislao de Tarnow, limitando villas et haereditates, videlicet villam Cmolas ipsius Stanislai Mielecki, ex una et villas Kolbuszowa et Werynia praefati Stanislai de Tarnow partibus ex altera; penes quem scopulum granicalem sacrae regiae Maiestatis de praefatis villis Ramiszowska Wola et Ramiszów, praefatum Stanislaum de Mielec, quando eundem scopulum sippaverant, ne ulterius praefatus Stanislaus de Mielec praesumeret intrare, alias *wstępować* et progredi in bona sacrae regiae Maiestatis, affectavit praefatus Stanislaus Tarnowski a praefato scopulo penes fluvium dictum Ozanna, praefatum, iacentem in silva *biała* per *mokra olszyna* usque ad paludem, dictam *białe jezioro*, iacentem penes parietes sacrae regiae Maiestatis et villas Ramiszów et Wola Ramiszowska, ad capitaneatum Sandomiriensem, ab una et villas, pertinentes ad capitaneatum Ropcziczens³⁾, videlicet Arzałkowice, Mirowka(?), parte ab altera, scopulos sippare et granicies

facere, asserens se debere granicies habere cum bonis sacrae regiae Maiestatis usque ad dictam paludem *białe jezioro*. Post quam quidem praefatae commissionis praesentationem et postulationem eiusdem Mielecki, stans personaliter coram eisdem dominis, ordinatis commissariis generosus Stanislaus de Tarnow, palatinides Cracoviensis, haeres de Kolbuszowa et Werynia obtulit et produxit alteram commissionem sacrae regiae Maiestatis coram praefatis dominis commissariis, etiam ad dislimitandas haereditates, Wola Ramiszowska et Ramiszów, regales, ab una et villas et haereditates Kolbuszowa et Werynia praefati Stanislai de Tarnow, partibus ex altera; cuius commissionis tenor sequitur verborum et est talis:

[Tu podany mandat królewski, wydrukowany pod nr. XCVI.]

Qua quidem commissione proximius praeinserta, lecta et audita, praefatus Stanislaus Tarnowski, haeres de Kolbuszowa et Werynia affectavit dicens: Domini commissarii, quemadmodum dominus Stanislaus Mielecki, haeres de Cmolas, petit dislimitationem granicierum inter bona sacrae regiae Maiestatis Ramiszowska Wola et Ramiszów, ex una et inter villam ipsius Cmolas, partibus ex altera, asserens hic ab isto loco praefato parietem habere antiquam cum villa ipsius Cmolas, cum bonis praefatis sacrae regiae Maiestatis recto tramite eundo, usque ad paludem praefatam *białe jezioro*, praefatus Stanislaus Mielecki hic et istac nullam parietem contiguam habet, nec habere debet cum bonis praefatis sacrae regiae Maiestatis, superius descriptis et praecipue hic ex opposito istius scopuli praefati, iacentis ex altera parte fluvii praefati, dicti Ozanna, sed praedecessores eius cum bonis et villis regalibus praefatis, Ramiszów et Ramiszowska Wola, ex una et villis, ac haereditatibus praedecessorum eorum et meis Werynia et Kolbuszowa ab antiquo semper habuerunt et ego habeo parietem granicalem antiquam in praefatis bonis et villis regalibus, prout me in hoc deffero ad testimonium senum tam regiae Maiestatis, quam eorum, a quibus peto, accipiatis iuramentum et secundum eorum iuramenta ego consentio et peto, ut facialis secundum Deum et iustitiam granicies meas et in bonis meis et inter bona regalia praefata, quia nunquam Stanislai Mielecki praedecessores, neque ipse Mielecki hic habuit parietem granicalem in praefatis villis et bonis regalibus et eius villa Cmolas, sed praedecessores mei et ego a fluvio Ozanna, usque ad paludem, dictam *białe jezioro*, semper habuerunt, tenuerunt et ego habui et in continua possessione fui et sum ipsius parietis granicialis cum praefatis villis et bonis regalibus, Ramiszów et Ramiszowska Wola, usque ad paludem *białe jezioro*, prout hoc latius inteligetis ex testimonio senum, hominum regalium et meorum. Et dominus Mielecki praefatus stans et tenens in suis manibus litteras pergameneas, sigillo appenso sigillatas, dicens ego produco litteram, qua probo, quod hic ego habeo graniciem et parietem cum praefato Stanislao Tarnowski et non (cum) regia Maiestate et ulterius debeo habere cum bonis praefatis

regalibus Ramiszów et Ramiszowska Wola, usque ad praedictam paludem *białe jezioro*. Et praefatus Stanislaus Tarnowski dixit: Istaе litterae nihil mihi hic nocere possunt, quia nihil narrant de pariete graniciali praefatorum bonorum ad villam regalem, cum scilicet ego me deffero ad testimonium hominum, senum regalium et meorum, ut ipsi secundum conscientias suas ostendant regiae Maiestatis et meorum bonorum veram parietem granicialem, ab antiquo spectantem. Et stans praefatus venerabilis dominus Nicolaus Zamoyski ex parte Maiestatis regiae dixit: Domini iudices! Nec istae controversiae dominorum Stanislai Mielecki et Stanislai Tarnowski, nec littera. quam ostendit dominus Mielecki, potest impedire testimonium senum regalium, quia secundum suas conscientias parati sunt ostendere veram parietem granicialem bonorum regalium. Ideo Vestrae Dominationes non secundum praefatas partium controversias et litteram, sed secundum testimonium senum praefatarum partium facere velitis granicies secundum dispositionem statuti olim serenissimi domini Ioannis Alberti, regis Poloniae felicitis memoriae. Et domini commissarii, iudices praefati, amputatis harum partium controversiis, decreverunt et mandaverunt recipere iuramentum corporale, tam a duodecem hominibus. senibus regiae Maiestatis de villa Wola Ramiszowska, quam a duodecem hominibus ipsius Stanislai Mielecki de villa Cmolas et a duodecem hominibus senibus ipsius Stanislai Tarnowski de Werynia et Kolbuszowa. Qui quidem senes tam regales, quam praefatorum Mielecki et Tarnowski suum corporale iuramentum coram eisdem dominis iudicibus secundum rotham, eis per ministerialem terrestrem Sandomiriensem pronunciatam, praestiterunt. Quo quidem iuramento praestito et audito, domini iudices mandaverunt et decreverunt, ut imprimis homines, senes regales secundum eorum iuramenta notificationem. alias *zajazd*, praefatae verae parietis granicialis facerent et ostenderent. Ex tunc ibidem unanimi testimonio et recognitione uniformi viginti quatuor homines iurati, videlicet duodecem regiae Maiestatis et duodecem ipsius Stanislai Tarnowski, secundum praefata iuramenta et eorum conscientias concorditer recognoverunt, quod in ista parte fluvii Ozanna nunquam praedecessores domini Mielecki habuerunt, neque ipse Mielecki habet, sed Maiestatis regiae homines de Wola Ramiszowska cum bonis et hominibus praedecessorum ipsius Stanislai Tarnowski Werynia et Kolbuszowa habuerunt et habent parietem granicialem et fuerunt in possessione praeter id. quod dominus Mielecki incepit violenter se miscere et occupare tam bona regalia. quam bona ipsius Tarnowski. Et sic his dictis praefati senes regales et ipsius Tarnowski uno et eodem concordi progressu ab illo loco Uście fluviorum Sanna et Trześń sessionis praefatorum dominorum commissariorum processerunt contra litus fluvii Sanna et venientes super fluvium Sanna omnes senes praefati steterunt et concordi voto dixerunt, quod dominus Mielecki, dum faciebat granicies cum eodem Stanislao Tarnowski inter suam villam Cmolas et villas ipsius Tarnowski Kolbuszowa et Werynia, transgressus fuit Sanna et fecerat scopulum granicialem in bonis regalibus villa Ramiszowska

Wola, quem homines regiae Maiestatis in continenti disiecerunt et ulterius progredi non commiserunt, asserentes, quod ex ea parte fluvii Sanna nihil habet ipse Mielecki, sed regiae Maiestatis villa Ramiszowska Wola et domini Tarnowski Kolbuszowa et Werynia simul semper habuerunt veram parietem. Et ab illo loco et scopulo disiecto circa fluvium Sanna concordi voto, tam senes regales, quam ipsius Tarnowski uno et eodem progressu et pariete graniciali processerunt per rubeta, prata et silvas usque ad paludem *białe jezioro*. Et dum illic domini commissarii cum praefatis senibus concordibus venerunt, ex tunc circa paludem praefatam invenerunt stantes homines regiae Maiestatis de villa Ramiszow, qui dixerunt: Amplius non admittimus progressum senum, hominum, testium domini Tarnowski, quia hic debet habere ipse dominus Stanislaus Tarnowski scopulum acialem, granicialem villarum suarum Werynia et Kolbuszowa cum villis regiae Maiestatis Ramiszowska Wola et Ramiszów. Et Stanislaus Tarnowski praefatus dixit. Et ego etiam amplius progredi nolo, quia consentio cum senibus meis, quod hic circa paludem debet esse acialis scopulus granicialis villarum mearum, Werynia et Kolbuszowa et regalium Ramiszów et Wola Ramiszowska et consentio ad hanc parietem, per quam transiverunt homines, senes, testes regales et mei. Et dominus Mielecki stans, tenens in manibus suis litteram pergamenream sigillatam, dixit: Circa hanc paludem est meus scopulus acialis cum domino Stanislawo Tarnowski, Maiestas regia hic nihil habet, prout ista littera granicialis, quam produco obloquitur. Et stans praefatus generosus Ioannes de Wieczwna, castellanus Sierpscensis et tribunus Plocensis, ex parte Maiestatis regiae dixit: Domini commissarii! Secundum formam iuris granicialis, inter bona regalia et nobilium solitam fieri, iam pertransivistis et vidistis veram parietem granicialem inter bona regalia Wola Ramiszowska et Ramiszów et villas Werynia et Kolbuszowa Stanislawi Tarnowski, ad quam parietem granicialem consenserunt et concordati sunt senes regiae Maiestatis et ipsius domini Tarnowski et etiam homines, senes de villa Ramiszów sub eorum conscientia, hic praesentes, dixerunt, quod dominus Mielecki nunquam hic ad Cmolas scopulum habuit, nec habere potest. Solum ipsae villae praefatae regales et villae praedictae ipsius domini Tarnowski, nam, si hic haberet dominus Mielecki, prout optat, tunc plus adimeret longitudinis de bonis regiae Maiestatis, quam per duo millaria, sed istae litterae, quas producit dominus Mielecki, non possunt impedire granicies, ad quas memorati senes viginti quatuor consenserunt et adhuc certe alii senes de Ramiszów parati sunt iurare, quod ista sit vera paries granicialis inter bona regalia et ipsius Tarnowski, quam homines regiae Maiestatis et ipsius Tarnowski sub iuramento attenderunt concorditer. Hinc iam nulla est causa dillationis, quod non deberent sippiari granicies praefatae, in quibus gravamen magnum regiae Maiestatis bona et subditi longo tempore patiuntur a subditis dominorum Stanislawi Mielecki et Tarnowski, ideo ex parte Maiestatis regiae affecto, ut sipparetis granicies praefatarum villarum, ad quas utriusque partis homines, senes, sub eorum iuramentis

et conscientiis consenserunt. Et tandem domini iudices, commissarii, etiam senibus iuratis domini Mielecki mandaverunt ostendere, et facere *zajazd*, quem dixit habere inter bona regalia Ramiszów et Wola Ramiszowska. Qui quidem senes domini Mielecki de Cmolas secundum eorum iuramenta incipiendo a praedicta palude, *białe jezioro*, per silvas ex opposito villae Wola Ramiszowska usque ad finem borrae dictae Dzikowiec⁴⁾ et a praefata Dzikowiec usque ad fluvium Trześniów. Et quia praefati domini commissarii tota die ieiunii laborantes usque in isto loco praeventi sunt diei crepusculo, alias *zmrokiem*, huiusmodi graniciebus non finitis, ideo partibus praefatis ad faciendum finem in praemissis praefixerunt in diem crastinam terminum talem, qualem hodie habere debuerunt, in loco contra fluvium Sanna. ubi disiectus erat scopulus per homines regales, de quo supra mentio, in praefato loco graniciali feria tertia, ipso die sanctorum Felicis et Aucti, anno et praesentibus ut infra patebit. Tandem in crastino eius diei, videlicet feria quarta post praefatum festum sanctorum Felicis et Aucti venerunt praefati domini commissarii ad numeratum locum contra fluvium Sanna, ubi praefatus scopulus disiectus erat et recensitis omnibus coram eisdem, per partes praedictas iudicialiter factis et ostensis, habito inter se mutuo et diligenti tractatu viso et audito concordi testimonio senum hominum, testium iuratorum, tam regiae Maiestatis, quam ipsius Stanislai Tarnowski super tota pariete graniciali inter villas regales Ramiszowska Wola et Ramiszów, ex una et villas praefati Stanislai Tarnowski Werynia et Kolbuszowa, ex altera partibus, sine quavis differentia praefatorum consensu deducto et ostenso decreverunt: Antiquitus fuisse et perpetuo debere esse granicalem parietem inter Ramiszowska Wola et Ramiszów, regales villas, ac Werynia et Kolbuszowa ipsius Stanislai Tarnowski et ab illo loco, ubi taliter disiectus fuit scopulus granicialis, per dominum Mielecki situs, contra litus fluvii Sanna facere scopulos aciales graniciales et incepit granicies facere et illas sippare inter bona et villas regales praefatas, Ramiszowska Wola et Ramiszów, ex una et Kolbuszowa, ac Werynia, haereditaria ipsius Stanislai Tarnowski, ex altera partibus et easdem perpetuas granicies scopulis granicialibus fieri, prout concordaverunt secum senes regales et ipsius Stanislai Tarnowski a praedicto fluvio Sanna usque ad paludem, dictam *białe jezioro*, ubi debet esse acialis scopulus praefatarum granicierum inter bona regalia Ramiszów et Wola Ramiszowska et villas haereditarias praefati Tarnowski, Werynia et Kolbuszowa . . . . .^{a)}, ut ministerialis terrestris Sandomiriensis proclamaret, si quis esset, qui vellet contradicere huiusmodi granicierum sippationi, iuridice contradicat. Et in continenti ministerialis praefatus Sandomiriensis praesens iudicio, bis et ultra iuris formam vicibus quatuor proclamavit, ut contradiceret, si quis vellet praefatae sippationi granicierum contradicere. Et stans praefatus Stanislaus Mielecki dixit: Domini commissarii, iudices! In praesentia Vestrarum Dominationum, coram ministeriali et nobiles protestor, quod sunt hic granicies villae meae Cmolas cum villis domini Stanislai Tarnowski, quas . . . . .^{b)} et ideo mihi reservo

earum determinationem et conclusionem iuxta litteras meas graniciales et alias, quae mihi desuper iuridice competunt, tamen his graniciebus Maiestatis regiae faciendis non contradico, solum mihi actionem mundam cum ipso domino Stanislao pro eisdem graniciebus reservo. Et stans etiam praefatus Stanislaus Tarnowski dixit: Quemadmodum dominus Mielecki protestatus est contra me, allegando, quod adhuc non haberet mecum granicies finitas, quae deberent prius terminari, quam istae regiae Maiestatis et meae et quia etiam reservat sibi mecum progressum ulteriorem earundem granicierum, ego etiam Vestris Dominationibus, ministeriali Sandomiriensi, ac nobilibus protestor, quia praefatae granicies, de quibus protestationem fecit dominus mediante decreto Vestrarum Dominationum iam sunt praeclosae et clausae per parietem et granicies sacrae Maiestatis regiae bonorum et villarum Ramiszowska Wola et Ramiszów, ex una et mea haereditaria, Kolbuszowa et Werynia, ac etiam eiusdem Mielecki villam Cmolas, quia per decretum Vestrarum Dominationum ego hic debeo habere semper granicies perpetuas cum villis, Wola Ramiszowska et Ramiszów, quas et facere, suscipere et perpetuo tenere paratus sum. Et sic ego amplius hic non cum Cmolas, sed cum praefatis bonis et villis regalibus antiquitus habui, habeo et habebo perpetuas granicies iuxta decretum Dominationum Vestrarum, quod decretum dominus Mielecki praepudiale, ipse, quantum intelligit, de iure sibi competeret, agat, non contra me, sed contra decretum Vestrarum Dominationum, quod ego, prout de iure debeo, suscipio pro rato et perpetuo valiturum. Et domini commissarii non obstantibus praefatarum partium protestationibus iuxta decretum suum praefatum mandaverunt modo praedicto incipere sippare granicies et scopulos aciales graniciales villarum et haereditatum praefatarum regalium Wola Ramiszowska et Ramiszów, ex una et haereditaria ipsius Stanislai Tarnowski Werynia et Kolbuszowa. Et facti, ac erecti de terra sunt magni scopuli aciales tres, unus pertinens ad haereditates et villas regales praefatas Ramiszowska Wola et Ramiszów, et secundus scopulus acialis granicialis, pertinens et perpetuo spectans ad villas praefati Stanislai Tarnowski Werynia et Kolbuszowa, tertius scopulus acialis spectans ad villam Cmolas cum villis regalibus circa fluvium Trześń iacentibus, cum quibus licet facti sunt ex utraque parte progressus, alias *zajazdy* graniciales, iuxta testimonium senum, testium hominum sacrae Maiestatis regiae et ipsius Stanislai Mielecki domini commissarii factis aliquibus graniciebus cum ipso domino Mielecki, receperunt ad informationem Maiestatis regiae nihilominus granicies praefatas inter Ramiszowska Wola et Ramiszów, villas regales, ex una et Werynia, ac Kolbuszowa ipsius Stanislai Tarnowski haereditarias iuxta decretum suum ab eisdem scopulis acialibus ductum continuare et scopulos graniciales perpetuos modo praedicto facere mandaverunt. Qui scopuli sippati et continuati sunt per dictam silvam *mokra, biała olszyna* faciendos scopulos graniciales, erectos de terra et signa granicialia in variis arboribus ad instar crucis usque ad viam, quae vadit de Werynia in Cmolas, circa quam viam sippati sunt scopuli graniciales et ulterius

continuati sunt recto tramite ipsius parietis granicialis, per silvam scopulos graniciales de terra erigendo et signa granicialia in variis arboribus ad instar crucis faciendo usque ad viam, quae vadit de Werynia in Ramiszów. Qua via eundo facti sunt scopuli et signa granicialia ad instar crucis in variis arboribus ex utraque parte viae usque ad paludem, *białe jezioro* nuncupatam, ubi ministerialis terrestris Sandomiriensis per dominos commissarios additus prima, secunda et tertia, ac ultra ius quarta vicibus alta et clamorosa voce proclamavit, si quis sit, qui vellet huiusmodi graniciebus contradicere, ut contradicat. Post cuius ministerialis proclamationem nemine in eodem loco contradicente, nec aliquo impugnante, sippatus et de terra erectus est magnus scopulus praedictarum granicierum acialis, qui est et perpetuo debet esse acialis scopulus praefatarum granicierum, villarum et bonorum regiae Maiestatis, Ramiszów et Ramiszowska Wola, ac Werynia et Kolbuszowa haereditaria praefati Stanislai Tarnowski, palatinidis Cracoviensis, in Werynia et Kolbuszowa haeredis. Actum in campo in loco graniciali in silva et loco dicto Uście inter fluvios, quorum unus vocatur Sanna et alter vocatur Trześń, inter bona et villas regiae Maiestatis, videlicet Ramiszów et Wola Ramiszowska, ab una et bona haereditaria generosorum Stanislai de Mielec, castellani Zawichostensis et villam ipsius Cmolas et Stanislai de Tarnow, palatinidis Cracoviensis villas Werynia et Kolbuszowa, partibus ab altera, feria quarta proxima post festum sanctorum Felicis et Aucti, anno Domini 1519. In quorum omnium et singulorum fidem, testimonium, robur et firmitatem perpetuam praemissorum sigillum nostrum praesentibus est subappensum. Praesentibus magnificis et generosis: Ioanne de Oleśnica, Wislicensi, Ioanne de Tęczyn, Lublinensi, Victorino de Sienna, Małogostensi, Stanislao Szafranec de Pieskowa Skała, Sandecensi, Ioanne de Wieczwna, Sierpscensi, castellanis; Nicolao de Zamoście, praeposito Tarnoviensi et canonico Cracoviensi; Spitcone de Tarnow et Wielawieś haerede, Nicolao Ligęza de Przecław, Felice Ligęza, burgrabio Cracoviensi et Petro Ligęza de Bobrek, Gregorio Jordan, Stanislao Przedbór de Koniecpole et aliis quam pluribus, praemissa spectantibus.

Księga granic dóbr Ostrogskich i Tarnowskich, pag. 543—558.

a) i b) Po parę słów brakuje.

-
- 1) *Wieczfnia Kościelna*, wieś w gubernii płockiej. powiecie mławskim.
 2) *Sierpc*, miasto powiatowe w gubernii płockiej.
 3) *Ropczyce*, miasto powiatowe w Galicyi zachodniej.
 4) *Dzikowiec*, obecnie wieś w Galicyi zachodniej, powiecie kolbuszowskim.

CIV.

W Krakowie 3. października 1519 roku.

Sprawa Stanisława Lasockiego przeciwko Agnieszce Czernowej
o opustoszałą wieś Dębowy Dział, przyłączoną następnie do
Bratucic i Mokrzyšk.

Inter generosum Stanislaum Lasocki de Brzeziny, succamerarium Posnaniensem, actorem, vigore inscriptionis donatoriae et resignatoriae per generosum Vincentium Melsztyński, olim generosi Stanisłai Melsztyński sterilis, fratrem et successorem, sibi coram actis regalibus in conventionione generali regni Petricoviae factae et recognitae, villae Dembowy-Dział dictae desertae et scultetiae ibidem sitae haereditatem vindicantem, ab una et generosam Agnetem de Witowice Czerna, olim generosi Stanisłai Melsztyński consortem, bonorum oppidi Brzesko¹⁾ dicti, tum villarum Pomianowa, Jasien, Poręba, Okocin, Mokrzyška, Szczepanów, Brzozowice²⁾ et Bratucice³⁾, tenutricem, ratione bonorum villae Dembowy-Dział et scultetiae ad eandem pertinentis desertae, violentae occupationis possessionis et in eadem bona actori denegatae intromissionis et non admissionis, citatam, parte ab altera, ex controversiis, regiae Maiestatis *decretum*, quo mediante regia Maiestas attenta littera et privilegio olim serenissimi Casimiri regis Poloniae et magni ducis Lithuaniae, olim generoso Spithkoni de Melsztyń, in Bratucice, Mokrzyška, ac Dembowy-Dział haeredi sub anno 1480, feria secunda post festum Decollationis sancti Ioannis Baptistae proxima in Nova-Civitate Korczyn dato et per generosum Nicolaum de Witowice Czerna, in Bratucice haeredem, in vim evictionis generosae Agnetis de Witowice Melsztyńska coram iudicio regio reproducto, contentisque eiusdem privilegii haec nimirum in se expresse denotantibus, quod praefatus Spithko Melsztyński, antiquus villae Bratucice, Mokrzyška et Dembowy-Dział, ac Ruda haeres, villam suam haereditariam speciali cognomine, olim Dembowy-Dział nuncupatam, pro tunc desertam et silvis, ac vepribus condensatam, inter alias suas haereditates, nempe Bratucice et Mokrzyška possessionatus intermedie iacentem ex causis suis rationalibus, personaliter coram regia Maiestate comparens, tum de consensu et approbatione eiusdem regiae Maiestatis Casimiri regis, extincto nomine specialis alicuius villae, aliis suis haereditatibus possessionatis, Bratucice et Mokrzyška in perpetuum totum fundum eiusdem villae antiquae Dembowy-Dział incorporavit, solo nomine Dembowy-Dział antiquo ipsi loco, in quo iam silvae densae pro tunc excretae fuerant, pro vocabulo, uti et aliis locis desertatis, seu *uroczyškom*, in silvis Bratucicensibus et Mokrzyškensibus relicto, suprascriptam generosam Agnetem de Witowice Melsztyńska a citatione et causa actoris liberam fecit et pronunciavit, ipsique actori, Stanisłao Lasocki pro eadem silva Dembowy-Dział cum praedicta scultetia perpetuum silentium imposuit. Actum Cracoviae in iudicio regali feria secunda ante festum sancti Francisci Confessoris proxima, anno Domini millesimo quingentesimo decimo nono.

- 1) *Brzesko*, miasto powiatowe w Galicyi zachodniej.
 2) *Pomianowa z Jasieniem, Poręba, Okocim, Mokrzyńska, Szczepanów i Brzezowiec*, wsie w Galicyi zachodniej, w powiecie brzeskim.
 3) *Bratucice*, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie bocheńskim.

CV.

Dnia 15. października 1519 roku.

Zygmunt I. wyznacza komisarzy do rozgraniczenia dóbr królewskich, Raniżowa, Woli Raniżowskiej i Padwy, należących do starostwa sandomierskiego, od Cmolasu i Trzęsówki, dóbr dziedzicznych Stanisława Mieleckiego.

Sigismundus, Dei gratia rex Poloniae etc., generosis: Ioanni de Tęczyn, Lublinensi, Victorino Sieniński, Małogostensi et Nicolao Miszopad, Czechoviensi, castellanis, Stanislao de Tęczyn, succamerario, in absentia eius camerario et Stanislao Kazanowski, iudici Sandomiriensi, ac venerabili Nicolao Zamoyski, praeposito Tarnoviensi, canonico Cracoviensi, referendario nostro, fidelibus dilectis gratiam nostram. Generosi, ac venerabiles, fideles dilecti. Iam satis diu generosus Stanislaus Mielecki, fidelis noster dilectus quaerebatur se magnam iniuriam pati ob non dislimitationem bonorum nostrorum regionum inter Ramiszów et Wola Ramiszowska, ac Padew, ad capitaneatum Sandomiriensem pertinentia, a bonis suis haereditariis Cmolasa et Trzęsówka, in terra Sandomiriensi sitis, obtinueratque a nobis aliquoties designari sibi commissarios, qui huiusce modi limites inter praefata bona facturi erant. Qui licet tunc ad dicta bona descendebant, non potuerunt tamen limites illos propter illorum difficultates confirmare, quae ex utraque parte inferebantur. Cum autem superioribus diebus Sandomiriae egimus, iterum supplicaverat nobis praefatus castellanus Zawichostensis, quatenus sibi eos commissarios dare dignaremur, qui tandem illis limitibus finem imponere possint et valeant. Nos supplicationi dicti castellani benigniter annuentes, commisimus magnificis, ac generosis: Christophoro de Szydłowiec, palatino et generali capitaneo Cracoviensi et regni nostri cancellario; Nicolao de Dąbrowica, Sandomiriensi, Andreae de Tęczyn, Lublinensi, palatinis, nec non Stanislao de Tęczyn,

succamerario et Stanislao de Kazanów, iudici, Sandomiriensibus, ut ipsi ad praefata bona descendentes, servantes de iure servanda et factis facienda, supranominatas haereditates a bonis nostris regiis separarent et dislimitarent. Descendentes igitur dicti commissarii ad praedicta bona, commissionique nostrae satisfacere cupientes, eadem ipsa bona, Cmolas et Trzęsówka dislimitare inceperant et incisiones in arboribus incidi mandaverant, sed quia illi limites graves ipsis commissariis nostris ad finiendum et determinandum propterea videbantur, quod homines nostri magnam et gravem iacturam honorum nostrorum fore, si effectum consequerentur, conclamitabant. Re inconsumata ad nos cum ista narratione et deductione redierunt. Qui inter bona nostra regalia Padew et silvas, ad ea pertinentes, ex una et bona ipsius Stanislai Mielecki, Cmolas et Trzęsówka, partibus ex altera, inchoando signis granicialibus, acialibus et ad instar crucis in arboribus factis, quae denotant granicies bonorum Baranow¹), Cmolas et Trzęsówka, cum bonorum nostrorum regalium silvis, eisdem adiacentium. Et illic, circa easdem cruces senes nostri regii de villa Padew iuramentum corporale praestare debent de veritate dicenda ita, quod debent, medio corporali iuramento adstricti, ostendere et deducere, quoad se silva nostra protendit et extendit. Qui praedicti senes progredientur illic inter eandem silvam et borram praedictam, scopuli et alia signa granicialia erigantur, totam tamen et integram silvam Komorów pro mensa et bonis nostris regalibus includendo et reservando. Sic, dum parietem eiusdem silvae granicalem senes nostri regii de Padew deducunt, tunc deinde mox senes villarum nostrarum regalium Ramiszów et Wola Ramiszowska similiter praestabunt iuramentum de veritate dicenda ita, quod debent medio illorum corporali iuramento ostendere et deducere silvam, seu borram nostram Dłotowiec pro nobis remanendo usque ad congressum, seu concursum fluvii praedicti Trześnia et Konotopa, iuxta incisiones hic inde in arboribus per commissarios nostros praedictos signatas ex opposito praedicti fluvii Trześnia, inter praedicta bona nostra regalia Ramiszów et Ramiszowska Wola, ex una et Cmolas, ac Trzęsówka ipsius Stanislai, ex altera partibus, scopulos erigant et alia signa granicialia faciant usque ad tres scopulos aciales, graniciales super litus fluvii Sanna per praedictos commissarios erectos. Volentesque his limitibus aliquando magis de speciali gratia, qua dictum Stanislauum Mielecki complectimur, quam de veritate debitum finem imponi, vobis, de quorum legalitate confidimus, committimus, praesentibus mandantes, quatenus habita inter vos mutua intelligentia, unius, vel duorum absentia non obstante descendatis, praeter iudicem Sandomiriensem, qui per nos de praemissis plenius instructor est, et vocatis ad sui praesentiam partibus, vocando, praesente capitaneo nostro Sandomiriensi, vel in eius absentia burgrabio, iuxta suprascriptam narrationem de loco, in locum procedentes, bona praefata dislimitetis, alia informatione a nobis non expectantes, scopulis et aliis signis metallibus, circa talia fieri solitis eadem obsignando, in quo conscientias vestras oneramus, aliter

non facturos. Datum ipso die festi sanctae Hedvigis, anno Domini millesimo quingentesimo decimo nono, regni vero nostri anno decimo tertio.

Commissio propria sacrae regiae Maiestatis.

Księga granic dóbr Ostrogskich i Tarnowskich, pag. 57—62.

---

¹⁾ *Baranów*, miasteczko w Galicyi zachodniej, w powiecie tarnobrzeskim.

CVI.

Dnia 19. listopada 1519 roku.

Rozgraniczenie dóbr królewskich Raniżowa, Woli Raniżowskiej i Padwy od wsi Stanisława Mieleckiego, Cmolasu i Trzęsówki.

Victorinus de Sienzo, Małogostensis, Nicolaus Miszopad de Konin, Czechoviensis, castellani, Stanislaus de Kazanów, succamerarius Lublinensis et iudex Sandomiriensis, Paulus de Lipnik, camerarius Sandomiriensis districtus granicialis generosi Stanislai de Tęczyn, succamerarii Sandomiriensis, domini eiusdem hic in absentia, commissarii per sacram regiam Maiestatem ad infrascripta dati et deputati, ac delegati, significamus tenore praesentium etc. quia granicies fecimus et bona ad invicem dislimitavimus inter bona regiae Maiestatis Padew, Wola Ramiszowska et Ramiszów, ab una, et bona haereditaria magnifici Stanislai de Mielec, castellani Zawichostensis, inter villas Cmolas et Trzęsówka, partibus ab altera, in praesentia generosi et venerabilis, Felicis Sładkowski, burgrabii et Stanislai, praepositi Coprzywnicensis, notarii castri Sandomiriensis, in absentia pro tunc capitanei Sandomiriensis et hoc vigore commissionis propriae sacrae regiae Maiestatis praedictae, cuius tenor sequitur et est talis:

[Tu podany mandat królewski, wydrukowany pod nr. CV.]

Ubi imprimis acceptis senibus de bonis Maiestatis regiae, videlicet villa Padew, eisdemque bene examinatis sub corporali eorundem iuramento et iuxta eorum attestations primum acialem scopulum granicalem circa parietem haereditatis Baranów generosae Barbarae, filiae olim generosi Stanislai Krzepicki de Kurozwanki, alias circa silvam Iasienne penes cruces, alias signa granicialia in arboribus ad instar crucis

facta de terra ereximus, et deinde ivimus per silvam usque ad Chrząski et deinde usque ad mericam dictam Żdzary et eandem pertranseundo venimus usque ad *potok* et a *potok*, ad montem, dictum *Żdżarowa góra*, ubique scopulos de terra erigentes et signa ad instar crucis in arboribus facientes et silvam, seu nemus Komorów integraliter in bonis regalibus remanendo. Et deinde ivimus prope quandam stubellam, dictam *mardurina jatka*, eandem ad silvam Komorów appropriando. Et iterum ivimus per silvam, dictam Płoszadt(?), ad locum dictum Głownik et eo loco per mericam Żdzary, usque ad montem, dictum *Żdżarowe góry*, undique ad silvam, sive nemus Komorów integraliter in bonis regalibus remanendo. Quae praefata silva, seu nemus in ipso loco est terminata, et in eodem loco haeredes regiae Maiestatis de villa Ramiszów et Wola Ramiszowska nobis obviaverunt, asserentes iam esse ulterius bona, seu silvas et borras, quae pertinent ad villas Ramiszów et Wola Ramiszowska, dicta Dłotowiec, senibus regalibus de praefata villa Padew hoc ipsum attestantibus; nos receptis iterum senibus de villis Ramiszów et Ramiszowska Wola, ipsosque mediante iuramento corporali examinantes de veritate dicenda, cum eisdem ivimus per silvam, dictam Olszyny, ad locum, dictum *doły*, seu *mostki* et penes silvam Rusinów, ad locum, dictum *jeziorko* et deinde ivimus penes praefatam silvam et borram, dictam Dłotowiec, in bonis regiae Maiestatis integraliter remanendo hoc ipsum nemus Dłotowiec et iterum penes silvam parvam, *graniczny lasek*, eandem in bonis regiae Maiestatis remanendo. Et deinde ivimus per borram et paludem, dictam Ług. Et deinde per silvam Lang(?) usque ad concursum fluviorum Konotopa et Trześnia, undique scopulos de terra erigendo et signa in arboribus ad instar crucis faciendo et praefatum nemus Dłotowiec in borris regiae Maiestatis integraliter remanendo. Et ibidem ipsum fluvium Trześnia pertranseundo, ex utraque parte eiusdem in ripis scopulos de terra ereximus, deinde ivimus ad dextram partem versus meridiem ex opposito ripae fluvii Trześnia usque ad viam, quae vadit ad Wola Ramiszowska in villam Cmolas. Et eandem pertranseundo, scopulos ex utraque parte eiusdem viae de terra ereximus. Et deinde ivimus ex opposito eiusdem fluvii Trześnia penes borram Dźgowiec usque ad torrentem, dictum Czarna et eundem pertranseundo, ex utraque parte eiusdem in ripis scopulos de terra ereximus et ivimus ad silvam Góra, et praefata silva usque ad viam, quae vadit de villa Werynia in villam Cmolas et eandem pertranseundo ex utraque parte eiusdem scopulos de terra ereximus et a praefata via per silvam usque ad fluvium, dictum Sanna undique scopulos de terra erigendo et signa in arboribus ad instar crucis faciendo. Et deinde ivimus a praefato pertransitu fluvii Wisznia incisionibus, alias *ciosy*, quas antea commissarii regiae Maiestatis, ad limitandum eadem bona per eandem sacram regiam Maiestatem deputati, ipsa bona distinguendo, inciserant, videlicet magnifici et generosi domini, Christophorus de Szydłowiec, palatinus et capitaneus Cracoviensis et regni Poloniae cancellarius etc., Nicolaus de Dąbrowica, Sandomiriensis et campiductor

regni Poloniae, Andreas de Tęczyn, Lublinensis, palatini, nec non Stanislaus de Tęczyn, succamerarius Sandomiriensis, Stanislaus de Kazanów, iudex Sandomiriensis, ubi circa ripam praefati fluvii Sanna, penes tres scopulos aciales, graniciales, ultimum scopulum finalem, granicialem, de terra ereximus. Ibiq̄ue ministerialis terrestris, Stanislaus Popiela, circa praedictos scopulos primum et ultimum aciales clamavit primo, secundo, tertio et ultra ius quarto, ut si aliquis haberet contradicendi his limitibus, ut in tempore contradiceret et nullus contradixit. Quas praefatas granicies sic, prout praemissum est, per nos factas decrevimus robur perpetuae firmitatis obtinere. Acta sunt haec sabato ipso die festi sanctae Elisabeth, anno Domini millesimo quingentesimo decimo nono in loco graniciali in silva, dicta Pstrągów, penes silvam, dictam Jasienne, circa cruces, alias signa granicialia et hoc inter haereditates et villas, videlicet bona regalia Padew, ab una et Cmolas et Trzęsówka magnifici Stanislai de Mielec, castellani Zawichostensis, partibus ab altera, praesentibus ibidem generosis et nobiles: Hieronimo de Kurozwanki, capitaneo Szydłowiensi et Nicolao Chroborski de Gorzyczany, Andrea Turski, Nicolao Koszmider, Alberto Strzelecki et Balthasar Rakowski, Alexio Nossalowski, Nicolao Domaradzki et aliis quam pluribus testibus ad praemissa existentibus.

Księga granic dóbr Ostrogskich i Tarnowskich, pag. 56—66.

CVII.

W Zbyłtowiczach 31. grudnia 1519 roku.

List Wojciecha Potockiego do Mikołaja Firleja w sprawie zamierzonego przez niego kupna dóbr Zbyłtowicz od Zbyłtowskiego.

Wyelmożny Panye, a Panye, Panye Miloszywy etc.

Slvžby swe nanyszche zalyeczywszy w laskę W. M. Mego Miloszywego Pana, dobrego zdrowya ze wszchelyakym blogoslawyemstvem mylego Boga W. M. Memu Miloszywemu Panu wyernye žycze na czassy nyezamyerzone tak yako nanyszchy sluzebnyk W. M. Mego Miloszywego Pana etc. Tak yako W. M. Moy Miloszywy Pan zleczycz yesz byl raczył panv Vyeyskyemv z se mną stanowycz z panem Zbyłtowskym okolo kypna Zbyłtowycz, tedy z wyelką pylnosczyą staralyszmy sye y prawye poltora dnya na tymeszmy strawyły y podlvğ roskazanya W. M. Mego Myloszywego Pana we wszythkym sye postępowalo podlvğ instrvcyey W. M. alye Pana Zbyłtowskyego

żadną miarą do tegoszmy przywyescz nye mogly, bo nye chce ynaczey yedno, yżby W. M. Moy Milosczywy Pan raczył dacz yesly wolya W. M. Mego Milosczywego Pana 1800 zlothyx y to yescze s tą condicią, aby W. M. yescze svmmi wyeczey przyczynyl ex nunc dacz, to yest aby na roky zyemskie Cracowskie 2000 zlothyx, a na Wyslyczkye roky 1800 zlothyx, na przyszle, a we czterzech tysyecz y zlothyx, aby dzyerzal Zbyltowycze do wykvpna od rok v do rok v, bo tego doklada, ysz on z W. M. Mym Milosczywym Panem nye stanowyel nycz, aby myal na then czasz raczy^{a)} przestacz na 2000 zlothyx, y owszchem sye refervye na owę kartę swą, którą W. M. podał, na ktorey stoy thrzy, albo 4000 zlothyx żądacz, a czy^{b)} z strony tych 1800 zlothyx tak tesz powyada, ysz yeslyby sye mogli bez nych obysz, tedy tak-by mv ye myeczy^{c)} v W. M. Mego Milosczywego Pana, yako v kogo ynschego, o czymby sye on sam z W. M. Mym Milosczywym Panem rozmowyel, gdyby sye z W. M. vyrzal, gdysz on tego pragnye, aby sye sam z W. M. mogli wydzycz y z W. M. ty rzeczy konczycz y tak tego doklada, ysz yeslyby to wolya W. M. Mego Milosczywego Pana byla, yeslybysz to W. M. z nym chczyal skonczycz, tedy on chcze do W. M. przyechacz z panem Vyeyskym y tam tego wszythkyego chcze dokonać tylko yemv W. M. w tym racz oznaymycz wolyą swą y gध्येby mv W. M. kazal do syebye przyechacz y yako rychlo, abo yeslyby tesz W. M. sam tham rychlo raczył bydz, tedyby sye y to moglo tam skonczycz, gdysz tesz y zapysz y nye moglyby sye skonczycz bez osoby W. M. a zwlaszcza obligacia Zbyltowycz pan v Zbyltowskiem v na ostathkv tey svmmi. A tak yvsz W. M. Moy Milosczywy Pan y racz s tym czynycz, czo yesth wolya W. M. Mego Milosczywego Pana, bocz yesmy yvsz ny do czego ynszego pana Zbyltowskiego nye mogly przywyescz. A ysz sye tak nye rychlo dalo o thym znacz W. M. Memu Milosczywemu Panu, tedy ta przyczyna, ysz pan Zbyltowsky nye byl doma, gdym do pana Vyeyskyego przyechal, asz pan Vyeysky po ny^{d)} slal y dopyero wczora do dom v przyechal y to sye nye moglo z nym nycz skonczycz, bo sye referował na nyektore przyaczyoly, bez ktorych rady nye chczyal z s namy nycz stanowycz, asz dzysz dopyero to, czo sye W. M. Memu Milosczywemu Panu wypyszvye nam z panem Vyeyskym powyedzial. Czo sye tyce ynszych condicii yemv przes mye od W. M. Mego Milosczywego Pana podanych podlv g instrvctyey W. M. tedy na nye przyzwalya, oprócz tylko svmmi yako sye pyerwey W. M. Memu Milosczywemu Panu napysalo. Tę instrvctią W. M. Mego Milosczywego Pana y z s tą kartą pana Zbyltowskyego W. M. Memu Milosczywemu Panu posylam. A s thym sam syebye y slvzby nanyszche swe w milosczywą łaskę W. M. Mego Milosczywego Pana pylne zalyczam, z ktorey prosche, abym od W. M. Mego Milosczywego Pana opuszczon nye był. Dan z Zbyltowycz¹⁾ die ultima Decembris, anno Domini 1519.

W. M. Mego Milosczywego Pana nanischy slvżebnyk

Woyczyech Pothoczky.

Oryginał na arkuszu papieru, pieczęć wraz z papierem (w skutek czego i liter brak, wypisanych na tym papierze w adresie) odpadła, pozostały po niej tylko ślady zielonej masy. Przechowywany w Gumniskach, fascykuł XLVIII. nr. 1.

Na stronie zewnętrznej adres: »Jasnye Wyelmożnemu Panu, Panu Mykolayowy Fyerlyeyowy z Dam(brow)ycze, castelanowy (By)eczkyemu, referendarzowy Jego Kr. M., staroszczye Kazymyerskyemu etc., Panu Mnye Milosczywemu«.

^{a)} Raczej. ^{b)} Acz ci. ^{c)} Myeczy (*infinitivus praesentis*) = mieć. ^{d)} Po niego, poń.

---

¹⁾ Dziś tylko *Zbytowska Góra*, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie tarnowskim.

CVIII.

W Toruniu 23. lipca 1520 roku.

Zygmunt I. kwituje Piotra Kmity z wypłacenia 1000 złotych polskich.

Sigismundus I., rex Poloniae, magnificum Petrum Kmity Sobieński de Wiśnicze, mareschal-cum curiae regiae de exsoluta summa mille florenorum Polonicalium quietat. Datum Thoruniae feria secunda ante festum sancti Iacobi, anno Domini millesimo quingentesimo vigesimo.

Originale pergameneum, cum sigillo appenso. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 379.

CIX.

W Krakowie 1. czerwca 1521 roku.

Zygmunt I. nadaje Dobiesławowi Chmieleckiemu wieś Małnów.

Sigismundus I., rex Poloniae, generoso Dobieslao Chmielecki villam Malnow¹⁾, in terra et districtu Premisliensi sitam, ad vitae eius tempora extrema confert. Datum Cracoviae sabato intra octavas Corporis Christi, anno Domini millesimo quingentesimo vigesimo primo.

Originale pergameneum, cum sigillo appenso. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 383.

---

¹⁾ *Małnów*, wieś w Galicyi wschodniej, w powiecie mościskim.

CX.

W Krakowie 22. czerwca 1521 roku.

Zygmunt I. za nakłady, w wojnie pruskiej poniesione, uwalnia Piotra Kmitę na lat trzy od opłat ze starostwa przemyskiego.

Sigismundus I., rex Poloniae, magnifico Petro Kmita de Wiśnicze pro impensis in bello Prutenico, contra magistratum et ordinem Cruciferorum in Prussia, hostes et gentes ibidem congregatos, rebusque pro regia Maiestate et republica bene gestis, omnes proventus, ex capitaneatu Premisliensi se concernentes, ad decursum trium annorum percipiendos dat et donat. Actum Cracoviae sabato ante festum Nativitatis sancti Ioannis Baptistae proximo, anno Domini millesimo quingentesimo vigesimo primo.

Originale pergameneum, cum sigillo appenso. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 379.

CXI.

Dnia 12. lipca 1521 roku.

Rozgraniczenie dóbr królewskich Jadownik Mokrych od Michowic Małych i Wielkich, należących do Jana Michowskiego.

Stanislaus de Thęczyn, succamerarius terrae Sandomiriensis generalis, significamus tenore praesentium, quibus expedit universis et singulis, praesentium notitiam habituris, quod quem ad modum in iudicio generali campestri in loco infradicto Ioannes Michowski de utrisque Michowice et Stanislaus Pieniążek de Mokre Jadowniki¹), haeredes, camerarium nostrum iuris granicialis campestris, generosum Nicolaum Chroborski, in collegas addendo sibi Paulum de Kołaczowice et Nicolaum Złocki de Dimlin in iudicio generali, pro tempore et loco inferius expresso locaverunt, venientes personaliter ad hoc ipsum iudicium campestre, graniciale praefati generosi, Ioannes Michowski, ex una et Stanislaus Pieniążek, partibus ab altera, petierunt inter ipsorum haereditates

praefatas, utrasque Michowice et Mokre Iadowniki decerni granicies et scopulos antiquos, ubi erant, esse renovandos, et ubi deficiebant, denuo sippandos et de terra erigendos. Quas granicies et scopulos iudicium de consensu partium renovari, denuo sippiari et de terra erigi decrevit praefato Ioanni Druziano Trzecieski, tenentario pro tunc honorum Mokre Iadowniki, ad haec omnia personaliter consentienti. Tandem ex decreto iudicii praefatae granicies inceptae sunt dislimitari haereditates, Maiores et Minores Michowice parte et pariete, ab una et villam et haereditatem villae Mokre Iadowniki, parte et pariete ab altera, a loco infradicto et pariete villae regalis praedictae Przemyskowska Wola²). Et sippatus est scopulus magnus acialis circa parietem praefatam in ripa lacus regalis inferius, dicti Trzciana; circa quem scopulum ministerialis terrestris ex decreto iudicii clamavit prima, secunda, tertia et quarta et superabundantibus vicibus, ut, si quis voluerit praefato scopulo contradicere, nunc contradicat, alias, si non contradixerit, ex tunc silentium perpetuum patiat. Et dum nullus contradixit, sippiati sunt tandem scopuli alii progressive et vadunt recto tramite per prata et pascua, ac paludes usque ad lacum, seu paludem ipsius Ioannis Michowski, dictum Maczyca. Et vadunt tandem, ac sippiati sunt scopuli penes iam dictum lacum a pariete haereditatis Iadowniki, ripa penes eundem lacum usque ad agros praediales villae Iadowniki, dictos Wpławie. Quorum agrorum fines eadem ripa penes eundem lacum vadunt progressive. Et sippiati sunt scopuli usque per pratum, seu fines prati contigui eiusdem lacus. Tandem transgrediendo praefatum pratum ipsius Stanisłai Pieniążek vadunt eadem granicies et sippiati sunt scopuli eadem ripa usque ad agrum ipsius Ioannis Michowski, dictum Zapławie, in cuius agri fine stat et sippatus est scopulus; a quo quidem scopulo vadunt praefatae granicies, ac sippiati sunt scopuli uno sulco agri inter agros praefati Ioannis Michowski et Stanisłai Pieniążek, dictos Podwacowie et Zapławie, eundo versus villam Mokre Iadowniki, ad longitudinem trium stadiorum agri, usque ad agros dictos *brzuchate*, Stanisłai Pieniążek, et fluvium, dictum Błotnica, penes quos scopulos tendendo, sic eodem sulco via, seu transitus eundi et equitandi de villa Iadowniki ad oppidum Opatowiec³) et e converso duobus sulcis agri ipsius Stanisłai Pieniążek fieri et duci debet penes quendam fluvium et in ripa eiusdem fluvii Błotnica. Et sippatus est scopulus, a quo scopulo tendunt in fine agrorum praedialium et cmethonum de Iadowniki usque ad lacum, dictum Sak et a laco etiam in fine agrorum usque ad sepes villae Iadowniki et aggerem ipsius Ioannis Michowski; qui agger est ipsius proprius, una cum ripa ipsius fluvii iuxta longitudinem aggeris Ioannis Michowski. Qui agger et ripa iacent in illo parte fluvii iam dicti a parte villae dictae Iadowniki usque ad aggeres ipsius Stanisłai Pieniążek piscinulares, quibus agger praefatus ipsius Ioannis Michowski est contiguus et applicatus per antiquum fluvium Błotnica, ubi tandem ab hinc ulterius et superius, iam eodem fluvio novo Błotnica tendens, penes aggeres piscinulares ipsius Stanisłai Pieniążek usque ad pontem, qui

est positus et factus de consensu partium in una ripa Stanislai Pieniążek et in alia ipsius Ioannis Michowski, ex opposito curiae Iadowniki existente Stanislai Pieniążek. Per quem pontem via tendit et ducit de villa Iadowniki in villam Parvæ Michowice, quae tamen debet esse libera hominibus ipsorum, partis utriusque; hoc tamen specialiter adiecto, quod praefatum fluvium Błotnica, una cum stagnis et lacubus, seu paludibus et pratis in ipso fluvio, vel penes eundem fluvium in ambabus ripis in ipso fluvio, vel penes eundem fluvium existentibus, usque ad agros Iadowniki, incipiendo a scopulo praefato, superius expresso, qui stat et sippatus est in ripa eiusdem fluvii, in agris Zapławie ex opposito gaio, dicto Raków, usque ad pontem praefatum, iam dictum, debet fieri prout et semper fuit et pertinebat, cum omni iure perpetuis temporibus ad bona ipsius Ioannis Michowski, ad Magnas Michowice, unus scopulus sippatus est in fine aggeris praefati Ioannis penes pontem. Et tandem post eundem pontem penes eundem fluvium in ripa ipsius Ioannis Michowski, a parte villae Michowice Magnae eundo eiusdem viae iam dictae stat et sippatus est scopulus, a quo tandem scopulo vadunt granicies et sippati sunt scopuli penes eandem viam in manu dextra, usque ad valvam, alias *do wrót*, quae valva est ex opposito aggeris piscinularis ipsius Stanislai Pieniążek, quae iacet a parte post turrim in eadem parte existentem. Et quia haereditas bonorum utrorumque Michowice ipsius Ioannis Michowski adiacebat villae et curiae Iadowniki praefati Stanislai Pieniążek, propterea fecerunt inter se commutationem tali tamen conditione, quod praefatus Ioannes Michowski dedit et commutavit centrum terrae, alias *dno*, in quo paravit piscinulas praefatus Stanislaus Pieniążek et aggeres, incipiendo a taberna Iadownicka, in qua residet Mathias circa stagnum Błotnica et lacum sub turri et hortum, atque agrum, ubi stat horreum, ac humoletum, alias *chmielnik*, pascariumque, alias *pastewnik* et pratulum, alias *łaczka*, quod pertinebat ad tabernam Maiorum Michowice, et hoc pro bonis haereditariis praefato Stanislao Pieniążek in haereditate et villa Bietrzychowice, alias Wietrzychowice⁴). Et praefatus Pieniążek commutavit et dedit haereditaria bona praefato Ioanni Michowski pro bonis haereditariis, superius nominatis, in haereditate Bietrzychowice, alias Wietrzychowice a semita, alias *od ścieżki*, quae tendit et ducit a Magnis Michowice in Bietrzychowice, alias Wietrzychowice eundo, incipiendo a via, quae nominatur *wjazd*, usque ad paludem, seu stagnum, quod iacet sub eadem villa Bietrzychowice, alias Wietrzychowice, in manu sinistra, quae sinistra ducit ad scabella parata per paludem ex opposito curiae in Bietrzychowice, alias Wietrzychowice, suam omnem haereditatem a praefata semita usque ad fluvium, dictum Dunaiec, ad longitudinem. Et a praefata via, quae nominatur *wjazd* ad dictum stagnum, incipiendo a semita et a scabellis, quod stagnum fluit ad dictum fluvium Dunaiec, ad longitudinem. Et inter praefata signa, hoc est semita et *wjazd*, stagnum et Dunaiec, hoc est agros, rubeta, prata, pascua et alia omnia, quibuscunque vocitentur nominibus, nihil pro se et suis successoribus legitimis

ibidem reservando, commutant, dantque sibi, commutaverunt et dederunt invicem, terram pro terra dando et commutando, bona haereditaria pro bonis haereditariis, superius expressis. Et iam sibi dant et dederunt perpetuam intromissionem et effectualem possessionem per ministerialem quemcunque, de iure campestrali illis dato. Et debent sese mutuo, ac invicem tueri, ac intercedere et eliberare a qualibet persona status et conditionis utriusque occasione eorundem bonorum, superius nominatorum et successores eorundem bonorum Iadowniki, Wietrzychowice et Michowice debent se tueri, nulla praescriptione sese evadendo, nec nullis modis exquisitis sub vadio trecentarum marcarum. Penes quam valvam, alias *podle wrót*, stat et sippatus est scopulus non remote a palude, seu rubeto, dicto *sepowa*; hoc etiam specialiter de consensu partium addito, quod idem Stanislaus Pieniążek et sui legitimi successores et possessores legitimi bonorum villae Iadowniki tenebitur et tenebuntur valvam, alias *wrota* penes eundem scopulum construere et facere, ac sepe sepire, incipiendo a taberna Iadownicka per aggerem. alias *po grobli*, praefati Ioannis usque ad scopulum, qui penes pontem iam dictum in aggere iam dicto stat et sippatus est penes eandem villam Iadowniki, iam dictam ad praefatam valvam, alias *do wrót* et custodire perpetuis temporibus et hoc propter hanc causam, ne ipse Ioannes Michowski et sui legitimi successores et possessores. suique agricolae bonorum et villarum Magnae et Parvae Michowice damna in suis sementis patiantur, sub vadio et vadiis trecentarum marcarum monetae et numeri Polonicae consueti, in quamlibet marcam computando quadraginta et octo grossos. Et si pro damno et damnis praefatus Stanislaus Pieniążek, aut successores eorundem bonorum, villae Iadowniki se citare permiserint, tunc in iudicio terrestri Vislicensi in primo termino, tanquam in peremptorio stare et respondere, ac vadio et vadiis satisfacere tenebitur et tenebuntur, nullis modis exquisitis, neque praescriptione terrestri se tuendo et succumbendo praefatum vadium, aut vadia et successores, aut possessores eorundem bonorum contenta villae Iadowniki succumbent, utique omnia superius expressa semper complere ita, quod eadem via, per pontem praefatum tendens, consistat inter eosdem sepes et scopulum, a quo quidem scopulo penes eandem valvam, alias *podle wrót*, stant et sippatae vadunt granicies et sippati sunt scopuli alii progressive, recte tenendo iuxta sepes per longitudinem aggeris piscinulae iam dictae. Et tandem transgrediendo aggerem praefatum vadunt scopuli et sippati sunt circum sepes in circuitu horti, horreorum, pascuorum et humoletorum curiae iam dictae usque in eundem fluvium iam dictum, Błotnica, ubi iam currit fluvius antiquo alveo, penes quem fluvium et ripam eiusdem fluvii stat et sippatus est scopulus, a quo quidem scopulo idem fluvius Błotnica superius tendens usque ad prata *w źdźary* debet fieri, prout ex antiquo fuit perpetuis temporibus verus limes et granicies dislimitans et dividens iam dictas haereditates. In quibus quidem pratis *w źdźarach*, penes eundem fluvium iam dictum in ripa eiusdem fluvii parte haereditatis

Iadowniki stat et sippatus est scopulus, a quo quidem scopulo tendunt granicies praefatae recto tramite per prata praefata *w źdźary* usque ad scopulum granicierum acialem, quae dividunt bona et villas, videlicet villas Wola Radłowska⁵). ex una et villam Drochce(?), partibus ex altera, quae haereditates habent contiguitatem parieti haereditatum Mokre Iadowniki et Minorum Michowice, penes quem scopulum acialem. seu ex opposito praefati scopuli praefatarum granicierum stat et sippatus est scopulus magnus acialis ultimus, concludens et terminans, finiensque easdem granicies praefatas, dividens et dislimitans bona et villas praefatas, Maiores et Minores Michowice, ex una et villam Mokre Iadowniki, ex altera partibus. Penes quem scopulum acialem et ultimum ministerialis terrestris ex decreto iudicii, prima, secunda, tertia et quarta et insuper abundantibus vicibus clamavit, ut si quis deberet huic scopulo contradicere, in tempore contradicat, cui nullus contradixit. Ex tunc iudicium graniciale, praefatum campestre decrevit praefatas granicies habere robur perpetuae firmitatis et praefatae partes et ipsorum successores non debent, nec debebunt aquam de praefato fluvio Błotnica educere ad ullum ipsorum profectum et commodum ita, quod aqua et flumen praefati fluvii Błotnica suo proprio, antiquo alveo meabit, quod fluet perpetuis temporibus. Quas granicies praefatas et omnia superius contenta in omnibus articulis et punctis, clausulisque, superius expressis ipsae partes praefatae et ipsorum successores, tam bonorum Mokre Iadowniki, quam etiam utrorumque Michowice debent et debebunt, ac se suosque successores, ac bona ipsorum praefata praesenti decreto iudicii praesentis submiserunt sponte et libere sub vadio, aut vadiis specialibus trecentarum marcarum pecuniae, in quamlibet marcam per quadraginta et octo grossos computando, tenere omnia superius contenta. effective adimplere et inviolabiliter observare, et suos successores et bona Iadowniki et utrasque Michowice perpetue et in aevum. Et si aliqua pars partium vadium, aut vadia praefata in aliquo puncto et clausula transgressa sit, parti non transgredienti vadium. seu vadia praefata succumbet ad solvendum et citata pro eadem huiusmodi transgressione vadii, seu vadiorum in iudicio terrestri respondebit, non excipiendo se ad colloquium generale, nullaque praescriptione praemissa evadendo toties, quoties idem vadium, seu vadia aliqua pars partium transgressa sit. Actum et datum in loco granicali in rubeto, dicto Dąbrówka. inter haereditates, villas Maiores et Minores Michowice generosi Ioannis Michowski, parte ab una et parietem et villam et haereditatem Mokre Iadowniki generosi Stanisłai Pieniążek, parte et pariete ab altera et in ripa et penes lacum, dictum Trzciana, penes haereditatem contiguam parieti villae Przemykowska Wola feria sexta in vigilia sanctae Margarethae virginis et martiris, anno Domini millesimo quingentesimo vigesimo primo. Praesentibus, magnifico, generosis et nobiles: Stanisłao de Sprowa, castellano Żarnoviensi⁶), ac tribuno Cracoviensi, nec non capitaneo Opoczniensi, Nicolao Chroborski, camerario iuris granicialis campestris, districtus Visliciensis, Ioanne Drusiano Trzecieski, tenentario pro tunc

villae Mokre Iadowniki, Paulo de Kołaczowice et aliis quam pluribus fidedignis ad praemissa vocatis.

Liber granicierum domus Lubomirscianae, pag. 194—206.

-
- 1) *Michowice Małe i Wielkie, Jadowniki Mokre*, wsie w Galicyi zachodniej, w powiecie dąbrowskim.
 2) *Wola Przemykowska*, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie brzeskim.
 3) *Opalowiec*, osada w gubernii kieleckiej, powiecie pińczowskim.
 4) *Wietrzychowice*, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie dąbrowskim.
 5) *Wola Radłowska*, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie brzeskim.
 6) *Żarnów*, osada w gubernii radomskiej, powiecie opoczyńskim.

CXII.

W Piotrkowie 13. grudnia 1521 roku.

Zygmunt I. potwierdza Mikołajowi Kołaczkowi przywilej
na młyn w Jaktorowie.

Sigismundus I., rex Poloniae, ad supplicationem providi Nicolai Kołaczek, molendinatoris in Jaktorowo, litteras olim Annae, ducissae Masoviae, super molendinum praefatum datas (*vide* tom II. 1474 rok) in toto approbat, confirmat et ratificat, easque litteras totas praedictae ducissae privilegio suo confirmatorio inscribi mandat. Actum et datum Piotrcoviae in conventionem regni generali feria sexta festi sanctae Luciae virginis, anno Domini 1521.

Compendium iur. Grudzińskich, pag. 74.

CXIII.

W Piotrkowie 24. grudnia 1521 roku.

Zygmunt I. wznawia Andrzejowi Rzeszowskiemu przywilej
na pobieranie myta we wsi Kopkach.

In nomine Domini Amen. Ad perpetuam rei memoriam. Nos Sigismundus, Dei gratia rex Poloniae, magnus dux Lithuaniae, nec non terrarum Cracoviae, Sandomiriae,

Siradiae, Lanciciae. Cuiaviae, Russiae, Prussiae, ac Culmensis. Elbingensis, Pomeraniaeque etc. dominus et haeres, significamus tenore praesentium, quibus expedit universis, tam praesentibus, quam futuris, harum notitiam habituris, quia constitutus personaliter coram Maiestate nostra et consiliariis nostris, in hoc generali conventu Petricoviensi nobiscum praesentibus, generosus Andreas Rzeszowski, exposuit nobis, quomodo praedecessores sui habuerunt privilegium super theloneum in villa Kopki¹), in terra et districtu Sandomiriensi sita, titulo et sigillo quondam clarissimae memoriae domini Wladislai, regis Poloniae, praedecessoris nostri communitum et obsignatum, ut idem Andreas Rzeszowski referebat. Quod quidem privilegium per antecessores eiusdem Andreae amissum fuit; nihilominus tamen ipse Andreas et sui praedecessores in usu et pacifica possessione thelonei iam dicti extiterunt. Supplicavit itaque nobis praefatus Andreas Rzeszowski, quatenus illi novum privilegium super huiusmodi theloneum de benignitate nostra regia dignaremur concedere. Nos tamen cupientes huius rei sinceram veritatem investigare, videlicet quale privilegium sui praedecessores habuerunt, et quale in eisdem litteris erat perscriptum, eidem Andreae decrevimus, tenoreque praesentium decernimus iuramentum corporale cum sex similibus sibi nobilibus praestandi. Cuius rei documentum faciens, ipse Andreas Rzeszowski cum sex nobilibus, sibi in genere similibus, bene possessionatis, ad imaginem crucifixi, hic in praesenti conventu praestitit sic, ut sui praedecessores tale privilegium, sic ut praemissum est, habuerunt, et ipso semper pacifice usi sunt, et quod iuxta privilegii praefati tenorem, a quolibet bove per denarios 4 et a quolibet equo, dumtaxat vectorum per medium grossum theloneum exigebant in villa Kopki et oppido nostro Ropczyce, in terra Sandomiriensi sito. Quo quidem testimonio nos accepto, ut pote sufficiente et fidedigno, de singulari benignitate et gratia speciali, nostris regiis, novum privilegium super huiusmodi theloneum ipsi Andreae Rzeszowski dandum et concedendum duximus, damusque et concedimus praesentium litterarum serie: A quolibet bove 4 denarios minutos et a quolibet equo, dumtaxat vectorum per medium grossum Polonicum in villa praefata Kopki. et in oppido nostro Ropczyce, ubi antiquitus in possessione fuerunt, per ipsum Andream Rzeszowski et suos legitimos successores percipiendum, exigendum et tollendum, ac in usus suos, successorumque suorum beneplacitos, prout sibi melius et utilius videbitur expedire convertendum temporibus perpetuis et in aevum. In cuius rei testimonium sigillum nostrum praesentibus est appensum. Actum in conventionem generali Petricoviensi feria tertia in vigilia Nativitatis Domini, anno eiusdem millesimo quingentesimo vigesimo primo, regni vero nostri anno quinto decimo. Praesentibus reverendissimo et reverendo in Christo patribus, dominis: Ioanne de Lasko, archiepiscopo Gnesnensi, legato nato et primate; Mathia de Drzewica, Wladislaviensi; Petro de Tomice, Posnaniensi et regni nostri vicecancellario; Laurentio Międzyzyleski, Camenecensi, episcopis; nec non magnificis, venerabilibus et generosis: Nicolao de Dąbrowica, castellano Cracoviensi;

Christophoro de Schydłowiec, palatino et capitaneo Cracoviensi, ac regni nostri cancellario; Nicolao de Lubraniec, Posnaniensi; Andrea de Tęczyn, Sandomiriensi; Ioanne de Kalinowa, Calissiensi; Ioanne de Bochotnica²⁾, Lublinensi; Stanislao de Kościelec, Brzestensi et capitaneo Marienburgensi, palatinis; Luca de Gorka, Posnaniensi et capitaneo Maioris Poloniae generali; Nicolao de Szydłowiec, Sandomiriensi, regni nostri thesaurario; Ioanne de Wieczna et in Karniszyn³⁾, tribuno et Plocensi, castellanis; Ioanne Karnkowski, Skarbimiriensis, Andrea Krzycki, Posnaniensis, ecclesiarum praepositis, secretariis nostris et aliis quam plurimis dignitariis, officialibus et curiensibus nostris, ad praemissa testibus fidedignis, sincere et fidelibus dilectis. Datum per manus praefati magnifici Christophori de Szydłowiec in Cmielów et magna Opatów (haeredis), palatini et capitanei Cracoviensis, ac regni Poloniae summi cancellarii, tum Siradiensis, Sochaczoviensis, ac Novae-Civitatis Korczyn etc. terrarum capitanei, sincere et grate nobis dilecti.

Christophorus de Szydłowiec, palatinus et capitaneus Cracoviensis, ac regni Poloniae cancellarius subscripsit.

Relatio eiusdem magnifici Christophori de Szydłowiec, palatini et capitanei Cracoviensis, ac regni Poloniae cancellarii etc.

Kopia z 1564 roku na arkuszu papieru, pomieszczona w księdze rewizyjnej województw małopolskich, na końcu.

1) *Kopki*, wieś w Galicyi zachodniej. w powiecie niskim (Nisko).

2) Jan z Bochotnicy Oleśnicki. *Bochotnica*, wieś w gubernii lubelskiej, powiecie nowoaleksandryjskim.

3) *Karniszyn*, wieś w gubernii płockiej, powiecie sierpeckim.

CXIV.

W Piotrkowie 6. stycznia 1522 roku.

Zygmunt I. mianuje Jana Tarnowskiego kasztelanem wojnickim.

Sigismundus, Dei gratia rex Poloniae, magnus dux Lithuaniae, Prussiaeque etc. dominus et haeres, significamus tenore praesentium, quibus expedit universis, harum notitiam habituris, quia habentes commendata eximia in nos et rempublicam (regni

nostri) merita magnifici et strenui Ioannis de Tharnow, Sacri Sepulcri Domini militis Hierosolimitani, cuius praedecessores in regno nostro magnos semper obtinuerunt magistratus, ipsumque, ut ob eius egregia facinora, quae nuper in regno Hungariae, praefectus gentium nostrarum existens, quas in subsidium serenissimo domino, Hungariae et Bohemiae regi, nepoti nostro amantissimo, adversus imperatorem Thurcarum miseramus, honorum fastigiis altius extollamus. dignisque praemiis remuneremus. merito nobis dignum visum fuit. Sibi igitur de speciali gratia nostra regia castellanatum Voynicensem, per mortem magnifici olim Nicolai Jordan de Zakliczyn, castellanatus praefati ultimi et immediati possessoris, vacantem, damus et conferimus praesentibus hinc ad extrema vitae suae tempora, vel ad maioris dignitatis assecutionem, tenendum, gerendum et administrandum, mandantes universis et singulis terrae Cracoviensis dignitariis, officialibus. totique nobilitati, ut eundem Ioannem de Tharnow pro vero et legitimo castellano Voynicensi habeant, sibique de loco, iuribus, proventibus et praerogativis universis, ad eundem castellanatum de iure, vel consuetudine spectantibus, respondeant et responderi curent, et secus facere non audeant pro gratia nostra. Datum Piotrcoviae in conventionem generali feria secunda ipso die festi Sanctorum Trium Regum, anno Domini millesimo quingentesimo vigesimo secundo, regni vero nostri decimo quarto.

Christophorus de S(zydłowiec), palatinus et capitaneus
Cracoviensis, ac regni Poloniae cancellarius subscripsit.

Relatio magnifici Christophori de Szydłowiec, palatini
et capitanei Cracoviensis, ac regni Poloniae cancellarii.

Oryginał pergaminowy, na takimże pasku zawieszona mniejsza pieczęć koronna.

CXV.

W Wilnie 10. lipca 1522 roku.

Zygmunt I. udziela Janowi Tarnowskiemu pełnomocnictwa do układania się ze stanami królestwa czeskiego i węgierskiego.

Sigismundus, Dei gratia rex Poloniae, magnus dux Lithuaniae, Russiae, Prussiaeque etc. dominus et haeres, manifestum facimus universis, quia cupientes rebus, ac negotiis serenissimi principis domini Ludovici, Ungariae et Bohemiae etc. regis,

nepotis nostri charissimi, ac regnorum suorum, uti debemus, nulla ex parte deesse, misimus ad illius Maiestatem magnificum Ioannem comitem de Tarnow, castellanum Voynicensem, consiliarium et oratorem nostrum sincere nobis dilectum, cui plenariam auctoritatem et potestatem dedimus, damusque harum serie litterarum agendi, tractandi, constituendi et determinandi nostro nomine, tam in regno Ungariae, quam etiam Bohemiae, mutuis consiliis cum proceribus et consiliariis dicti serenissimi domini Ludovici, nepotis nostri et aliorum principum oratoribus, omnia et singula, quaecunque ad commodum et bonum statum illius Maiestatis et regnorum suorum spectare videbuntur, promittentes verbo nostro regio, quod quicquid per illum actum, tractatum, constitutum, determinatum et conclusum fuerit, id omne nos aequae, ratum et firmum habituros, ac quemvis actum nostrum proprium. In cuius rei testimonium praesens mandatum fieri et sigillum nostrum appendi fecimus. Actum et datum Vilnae die Iovis, decima Iulii, anno Domini millesimo quingentesimo secundo, regni nostri anno sexto decimo.

Sigismundus rex subscripsit.

Oryginał pergaminowy, na sznurku jedwabnym koloru pąsowego zawieszona mniejsza pieczęć królewska.

CXVI.

W Poznaniu 28. lipca 1522 roku.

Zeżnanie sprzedaży wsi Szkaradowa i części w Osieczku przez Hieronima Rozdrażewskiego, na rzecz Marcina Ponieckiego.

In nomine Domini Amen. Ad perpetuam rei memoriam. Lucas de Gorka, castellanus Posnaniensis et capitaneus Maioris Poloniae generalis, significamus tenore praesentium, quibus expedit universis, praesentibus et futuris, quomodo ad nostram et aliorum eiusdem terrae nobilium praesentiam veniens generosus Hieronimus Rosdraszowski, castellanus Premantensis, non compulsus, non coactus, neque aliquo errore seductus, sanus mente et corpore, amicorum suorum consilio fretus et matura inter se deliberatione praehabita, totam et integram villam et haereditatem suam Skaradowo et totam et integram sortem suam haereditariam in villa et haereditate Osieczek¹⁾, in districtu Costensi sita, cum omni iure, dominio et proprietate, prout solus tenuit, habuit et possedit, nihil iuris, domini et proprietatis pro se et suis successoribus reservando, nec non cum omnibus et singulis utilitatibus, usibus, fructibus, redditibus,

proventibus, censibus et generaliter obventionibus universis, quibuscunque nominibus, vel cognomentis censeantur et quomodocunque ad praedicta bona pertinentibus et spectantibus, nullis exceptis, ita late, longe et circumferentialiter, prout dicta bona in suis metis et limitibus sunt distincta et limitata, pro mille et nongentis marcis pecuniarum, monetae et numeri Polonialis consueti, nobili Martino Ponyeczki et ipsius legitimis successoribus vendidit, inscripsit et iuxta terrae consuetudinem in perpetuum resignavit, per ipsum nobilem Martinum Ponyeczki et suos successores tenendum, habendum, utfruendum, pacifice et quiete possidendum, vendendum, commutandum, alienandum et in usus beneplacitos convertendum. Quam quidem resignationem ita, ut descriptum est, coram nobis factam, ratam habentes, nostri capitaneatus ex officio gratam suscepimus, ipsamque ratificavimus et ratificamus, decernentes eam robur perpetuae firmitatis habituram, harum quibus sigilla nostra sunt appensa testimonio litterarum. Actum et datum in castro Posnaniensi feria secunda post festum sanctae Annae proxima, anno Domini millesimo quingentesimo vigesimo secundo. Praesentibus, generoso et nobilibus, Mathia Krzyżanowski, subiudice et burgrabio Posnaniensi, Martino Psarski, Alberto Powodowski, Petro Iaskoleczki, Ioanne Malinski et Martino Nowowieski.

Lucas de Gorca, castellanus Posnaniensis et capitaneus subscripsit.

Oryginał pergaminowy, na sznurku jedwabnym koloru pąsowego zawieszona pieczęć Górki, wraz z contrasigillum, uszkodzona.

---

¹⁾ *Osieczek*, wieś w Poznańskim, w powiecie brodnickim.

CXVII.

W Poznaniu 29. lipca 1522 roku.

**Marcin Poniecki żonie swojej, Katarzynie z Siedleckich,
zapisuje połowę wsi swojej Szkaradowa.**

In nomine Domini Amen. Lucas de Gorca, castellanus Posnaniensis et capitaneus Maioris Poloniae generalis, significamus tenore praesentium, quibus expedit universis, quomodo ad nostram et aliorum eiusdem terrae nobilium praesentiam veniens nobilis Martinus Ponyeczsky, non compulsus, non coactus, neque aliquo errore devio seductus, sanus mente et corpore, amicorum suorum salubri fretus consilio, ac matura

intra se deliberatione praehabita, totam et integram medietatem villae et haereditatis suae Szkaradowo, in districtu Costensi sitae, eam, ubi nobilis Catharina, consors sua legitima, reformationem dotalicialem non habet, cum omni iure, dominio et proprietate, prout solus tenuit, habuit et possedit, nihil iuris, domini et proprietatis pro se et suis successoribus ibidem penitus reservando, nec non cum omnibus et singulis bonorum medietatis villae praefatae Szkaradowo utilitatibus, usibus, censibus, fructibus, redditibus, proventibus et generaliter universis obventionibus, quibuscunque nominibus, aut vocabulis censeantur et quomodolibet ad bona praedicta ex antiquo spectantibus et pertinentibus, nihil excipiendo, ita late et longe, prout bona praefata in suis metis et limitibus antiquitus sunt distincta et limitata, eidem nobili Catharinae Syedleczka, consorti suae legitimae. amore maritali in eam ductus, inscripsit, donavit et dono iuxta terrae consuetudinem ad tempora vitae ipsius resignavit; per ipsam Catharinam bona praefata tenenda, habenda, utifruenda et ad tempora vitae suae dumtaxat pacifice et quiete possidenda. Quam quidem resignationem, coram nobis modo praemisso factam, ratam habentes, nostri capitaneatus ex officio gratam suscepimus. ipsamque ratificavimus et ratificamus, decerentes eam robur debitae firmitatis habituram, harum quibus sigilla nostra sunt appensa testimonio litterarum. Actum et datum in castro Posnaniensi feria tertia post festum sanctae Annae proxima, anno Domini millesimo quingentesimo vigesimo secundo, praesentibus, generoso et nobiles, Mathia Krzyżanowski, subiudice et burgrabio Posnaniensi, Martino Psarski, Alberto Powodowski, Petro Iaskoleczski, Ioanne Malinski et Martino Nowowyeski, ad praemissa testibus.

Lucas de Gorka, castellanus Posnaniensis et capitaneus subscripsit.

Oryginał pergaminowy, na sznurku jedwabnym koloru pałowego zawieszona pieczęć, wraz z kontrasigillum, zatarta.

CXVIII.

W Sanoku 7. października 1522 roku.

Andrzej Krzywczycki zrzeka się wsi Ruszelczyc na rzecz Piotra Kmity.

Generosus Andreas Krzywczycki in Krzywcza¹⁾ haeres inscriptionem donatoriam super villam Ruszelczyce, in actis castrensibus Premisliensibus feria secunda post dominicam Oculi, anno millesimo quingentesimo decimo nono, per se in personam magnifici Petri Kmity de Wiśnicze, mareschalci curiae

regni factam, ad acta terrestria Sanocensia confirmando eandem transportat. Actum in Sanok circa positionem librorum terrestrium, feria tertia ante festum sanctae Hedvigis proxima, anno Domini millesimo quingentesimo vigesimo secundo.

Originale pergameneum. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 273.

---

¹⁾ *Krzywocza* nad Sanem. wieś w Galicyi wschodniej. w powiecie przemyskim.

CXIX.

W Valladolid 14. lutego 1523 roku.

Karol V. wznawia Piotrowi Kmicie tytuł hrabiego na Wiśniczu.

Augustissimus Carolus Quintus, Romanorum imperator, nobili Petro Kmita Sobieński comiti de Wiśnicz, domino de Sobień, mareschalco curiae serenissimi Sigismundi regis Poloniae, Scepusiensi et Premisliensi capitaneo et ipsius successoribus descendantibus, castrum Wiśnicz possidentibus, titulum comitis in Wiśnicz renovat, instaurat et perpetuo duraturum confert. Salvis semper iuribus serenissimi regis Poloniae, idque in recompensam fidelium obsequiorum dicti nobilis Sobieński erga caesarem Maiestatem. Actum et datum Valletoleti die decima quarta mensis Februarii, anno Domini millesimo quingentesimo vigesimo tertio.

Originale pergameneum, cum sigillo appenso. Sumaryusz Wiśnicki, str. 184.

CXX.

W Krakowie 1. marca 1523 roku.

Jan Konarski, biskup krakowski, zrzeka się na rzecz Piotra Kmity dworu swego w Piotrkowie.

Coram sacra regia Maiestate reverendus in Christo pater Ioannes de Konary, episcopus Cracoviensis, curiam suam in suburbio Piotrcoviensi, inter alias consiliariorum sacrae regiae Maiestatis curias sitam, magnifico Petro Kmita Sobieński de Wiśnicze, mareschalco regni Poloniae, capitaneo Premisliensi resignat. Actum Cracoviae die dominico Reminiscere, anno Domini millesimo quingentesimo vigesimo tertio.

Documentum pergameneum, cum sigillo appenso. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 270.

CXXI.

W Krakowie 1. marca 1523 roku.

Anna z Górków Kmicina, otrzymawszy z dóbr ojczystych i macierzystych wyposażenie, zrzeka się z tego tytułu wszelkich pretensyi na rzecz ojca swego, Łukasza Górki.

Magnifica Anna comitissa de Gorka, magnifici Lucae comitis de Gorka, palatini Posnaniensis filia, magnifici vero Petri comitis in Wiśnicz Kmita, curiae regni mareschalci, consors, bonis paternis et maternis in manus patris sui, accepta satisfactione, abrenuntiat. Actum et datum Cracoviae in conventionem regni generalis die dominica Reminiscere, anno Domini millesimo quingentesimo vigesimo tertio.

Sumaryusz Wiśnicki, pag. 11.

CXXII.

W Krakowie 1. marca 1523 roku.

Piotr Kmita żonie swojej, Annie z Górków, zabezpiecza na wszystkich dobrach swoich 5000 złotych polskich wiana i tyleż przywianku.

Coram regia Maestate Sigismundo I., rege Poloniae, magnificus Petrus Kmita, haeres in Wiśnicz, mareschaleus curiae regni, nec non Scepusiensis, ac Premisliensis capitaneus, magnificae Annae Gorczanka, magnifici Lucae de Gorka, castellani Posnaniensis et generalis Maioris Poloniae capitanei, filiae, iam vero consorti suae, summam quinque milium florenorum Polonicalium dotis verae, post eam acceptae, ac totidem dotalitii, alteram quinque milium florenorum Polonicalium summam, super bonis suis haereditariis, scilicet castro Wisnicz, tum villis, Maiore et Minore Wiśnicz, Kobyle, Rogozie, Lexandrowa, Połomia, Borówna, Gierczyce, Dąbrowica, Grabina, Bienaszowice et sorte haereditaria villae Kurów, tum super summis pecuniariis in aliis sortibus villae dictae Kurów, atque bonis regalibus, oppido Lipnica, tum villis, Minore et Maiore Lipnica et advocatia in eodem oppido Lipnica, in terra Cracoviensi consistentibus, modo reformatorio inseribit et assecurat. Evictionem autem ab aliis oneribus et praecipue a censu ducentorum florenorum Polonicalium generosae Nawoycae, dicti magnifici Kmita sororis, iam vero pro tunc generosi Stanislai Stadnicki consortis

per eundem magnificum Kmita inscripto, suis cum successoribus sub vadio similis summae quinque milium florenorum Polonicalium cavet. Actum et datum Cracoviae in conventionem regni generali ipsa dominica quadragesimali Reminiscere.

Originale. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 5—6 i 392—393.

CXXIII.

• W Krakowie 6. maja 1523 roku.

Róża Sułowska zrzeka się na rzecz Mikołaja Witowskiego wsi Porąbki Małej.

Generosa Rosa Sułowska generoso Nicolao Witowski de Witowice¹⁾ haeredi, villam Porąbka²⁾ iure perpetuo donat. Datum Cracoviae in curia regia feria quarta ante festum sancti Stanislai in Maio, anno Domini millesimo quingentesimo vigesimo tertio.

Originale pergameneum, cum binis sigillis appensis. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 141.

---

¹⁾ *Witowice Dolne i Górne*, wsie w Galicyi zachodniej, w powiecie nowosądeckim.

²⁾ *Porąbka Mała*, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie brzeskim.

CXXIV.

W Krakowie 22. maja 1523 roku.

Jan Tarnowski uznaje rozgraniczenie dóbr Jakuba Filipowskiego, Bobrownik i części Rudki Mikołaja Zakrzowskiego od wsi swojej Komorowa.

Constitutus personaliter magnificus, ac illustris Ioannes Amor comes de Tarnow, castellanus Woyniciensis coram iudicio sacrae regiae Maiestatis in castro Cracoviensi, libere et per expressum recognovit, quia limitationem granicierum, dudum per generosum dominum Stanislaum Thenczinski de Thenczyn, succamerarium Sandomiriensem factam, inter villas videlicet generosi Iacobi Philipowski de Slawenczin¹⁾, burgrabii castrum

Cracoviensis, haeredis de Maiore et Minore Bobrowniki, tanquam actoris, ex una et villam dictam Ruthka, in qua ipse nobilis Nicolaus Zakrzowski modo haereditario tenet sortem suam, parte ex altera, nec non parietem villae dictae Komorow²⁾, haereditariae praefati magnifici domini Ioannis comitis et castellani, ubi angulo praefata paries pervenit inter granicies praefatarum villarum, quae dividit villas praefati Iacobi Philipowski Maioris et Minoris Bobrowniki, atque villam Ruthka pro rato, grato et firmo, quo ad partem suam suscipit et eam in effectum et realiter suscepit, atque easdem granicies dictarum haereditatum, sicut praemissum est, tenere et observare inviolabiliter temporibus perpetuis sponndit et easdem granicies dictarum haereditatum totaliter approbavit.

Acta Cracoviae in curia r(egis) P(oloniae) feria sexta proxima ante festa Pentecostes, anno Domini millesimo quingentesimo vigesimo tertio.

Wypis współczesny z ksiąg grodzkich krakowskich na ówiarce papieru, bez pieczęci, przechowany w Gumniskach. Fascykuł Nr. XVI. A.

¹⁾ *Sławęcín*, wieś w Galicyi zachodniej. w powiecie jasielskim.

²⁾ *Bobrowniki Małe i Wielkie, Rudka i Komorów*, wsie również w Galicyi zachodniej, w powiecie tarnowskim.

CXXV.

W Krakowie 24. września 1523 roku.

Zygmunt I. nadaje Agnieszce Beacie z Tęczyna,
żonie Jana Tarnowskiego, plac w Krakowie, naprzeciw kościoła
św. Jerzego położony.

In nomine Domini Amen. Ad perpetuam rei memoriam. Nos Sigismundus, Dei gratia rex Poloniae, magnus dux Lithuaniae, nec non terrarum Cracoviae, Sandomiriae, Siradae, Lanciciae, Cuiaviae, Russiae, Prussiae, ac Culmensis, Elbingensis, Pomeraniaeque etc. dominus et haeres, significamus tenore praesentium, quibus expedit universis, praesentibus et futuris, harum notitiam habituris, quia nos in prospectu habentes grata et fidelia servitia magnifici Ioannis de Tarnow, castellani Byecensis, ipsius Ioannis coniugi, magnificae Agneti Beatae de Thanczin et suis successoribus legitimis aream in castro nostro Cracoviensi, ex opposito ecclesiae sancti Georgii in eodem castro iacentem, in longitudine viginti octo et latitudine duodecim cubitorum et

penes domum ipsius coniugis, praefati Ioannis sitam, quae domus per magnificum olim Iacobum de Sziekluki, castellanum Voynicensem, praenominatae Agnetis Beatae tunc maritum, donata, ac eidem Beatae perpetualiter inscripta, et dandum, donandum ipsique curiae, seu domui annectendum et incorporandum duximus, damusque, donamus, annectimus et incorporamus per praesentes in perpetuum, per ipsam Agnetem Beatam de Thanczin et suos legitimos successores aream praedictam in longitudine et latitudine praenominata tenendum, habendum, possidendum, ac dandum, donandum, vendendum et in suos, suorumque successorum usus beneplacitos convertendum, ac in eadem area aedificia pro sua et suorum successorum utilitate, atque usu construendum, tenore praesentium mediante in perpetuum. In cuius rei testimonium sigillum nostrum praesentibus est subappensum. Actum Cracoviae feria quinta post festum sancti Mathaei apostoli et evangelistae proxima, anno Domini millesimo quingentesimo vigesimo tertio, regni vero nostri anno decimo septimo, praesentibus reverendis in Christo patribus, dominis: Ioanne de Conari, Cracoviensi, Petro de Thomicze, Posnaniensi et regni nostri vicecancellario, Raphaële de Leschno, electo et confirmato Plocensi, episcopis, nec non magnificis, venerabilibus et generosis: Christophoro de Schidlowyecz, palatino et capitaneo Cracoviensi, ac regni nostri cancellario, Nicolao de eadem Schidlowyecz, Sandomiriensi, ac regni nostri thesaurario, Ioanne de Wyeczwna, tribuno et castellano Plocensi, castellanis, Ioanne Carnkowski, praeposito Scarbimiriensi, Stanislao de Oleschnyca, cantore Gnesnensi et canonicis Cracoviensibus, secretariis nostris et aliis quam plurimis dignitariis, officialibus, ac curiensibus nostris, ad praemissa testibus fidedignis, sincere et fidelibus dilectis. Datum per manus praefati magnifici Christophori de Schidlowyecz, palatini et capitanei Cracoviensis, ac regni Poloniae cancellarii etc. sincere nobis dilecti.

Christophorus de Schidlowyecz, palatinus et capitaneus Cracoviensis, ac regni Poloniae cancellarius subscripsit.

Relatio eiusdem magnifici Christophori de Schidlowyecz, palatini et capitanei Cracoviensis, ac regni Poloniae cancellarii etc.

Oryginał pergaminowy, na sznurku jedwabnym koloru pałowego, zielonego i żółtego zawieszona mniejsza pieczęć koronna.

CXXVI.

W Krakowie 11. października 1523 roku.

Zygmunt I. udziela Krzysztofowi Szydłowieckiemu pełnomocnictwa do odnowienia dawnego i zawarcia nowego traktatu z arcyksięciem austriackim, Ferdynandem.

Sigismundus, Dei gratia rex Poloniae, magnus dux Lithuaniae, Russiae, Prussiaeque etc. dominus et haeres, manifestum facimus tenore praesentium et recognoscimus, quod quem ad modum maiores et praedecessores nostri cum omnibus Christianis imperatoribus, regibus et principibus bonam amicitiam, vicinitatem et mutuam coniunctionem summa cum benivolentia conservare consueverunt et in propulsandis a Christianorum finibus orthodoxae fidei hostibus iam a multo tempore sine aliqua intermissione nullam operam omiserunt, immo se, suasque facultates strenue et ultro . . . .
. . . a), sic et nos illorum vestigiis inhaerentes, erga omnes et praesertim in Christianae reipublicae augmentum et defensionem, quantum viribus nostris eniti potuimus, propensis semper nostris habuimus. Quo factum est, ut superioribus annis cum praeclarissimae memoriae caesare, Maximiliano, fratre et consanguineo nostro charissimo, atque desideratissimo, in Austria convenimus, quo tandem orbis Christianus variis bellis implicitus, eo tempore pacaretur, haberique possit certa aliqua ratio, qua infidelium vis contereretur et reprimeretur, unde quasdam necessitudines, inscriptiones et foedera cum ipso serenissimo olim imperatore mutuo inivimus et composuimus, quas cum ob multas et reipublicae Christianae necessarias causas innovari et per illius Maiestatis successorem, serenissimum, ac excellentissimum principem, dominum Carolum, divina favente clementia electum Romanorum imperatorem etc. confirmari cupiamus, cum . . . . . b) fraternum amorem, atque observantiam et sanguinis inclitae domus Austriae coniunctionem, qua illius Maiestati devincimur, tum etiam, ut regna et dominia tam illius Maiestatis, quam nostrae . . . . . c) et commodius dirigerentur, magnifico Christophoro de Schidlowyecz, palatino et capitaneo Cracoviensi et regni nostri cancellario, sincere nobis dilecto, qui nobis propter . . . . . d) fidem, virtutesque plurimas et rerum gerendarum dexteritatem non vulgariter est charus et acceptus, ex certa nostra scientia, animoque et consilio deliberato, ac maturo, dedimus et concessimus, damusque et harum litterarum vigore concedimus potestatem et facultatem omnimodam huiusmodi inscriptiones et foedera inter serenissimum olim Maximilianum, caesarem etc, confecta, nostro nomine cum serenissimo domino

Ferdinando, infante Hispaniarum et archiduce Austriae etc. qui ad hoc etiam a praefato serenissimo, ac excellentissimo domino Carolo, electo Romanorum imperatore etc. sufficiens mandatum, potestatem et facultatem habiturus est confirmandi, innovandi, meliorandi, augendi et diminuendi, omniaque et singula, quaevis in inscriptionibus et foederibus continentur, quantum nobis et regnis, dominiisque nostris expediret, denuo conficiendi, promittentes in fide et verbo nostro regio, nos omne id, quod per ipsum magnificum Christophorum de Schidlowyecz praefatum, cum praedicto serenissimo archiduce Austriae modis supra descriptis nostro nomine actum, tractatum, conclusum, confirmatum et innovatum fuerit et quodlibet eorum seorsum perpetuis temporibus ita ratum, gratum et firmum habituros, ac si nos ipsi illa omnia contraxissemus, conclusissemus et providissemus, omni fraude et dolo semotis. In cuius rei testimonium praesentes manu nostra propria subscripsimus et sigilli nostri appensione communiri fecimus. Datum Cracoviae dominica proxima ante festum sanctae Hedvigis, anno Domini millesimo quingentesimo vigesimo tertio, regni vero nostri anno decimo septimo.

Sigismundus rex subscripsit.

Oryginał pergaminowy, uszkodzony w skutek wilgoci, miejsce gdzie była pieczęć wydarte.

^{a)} Dwa słowa zatarte. ^{b)} Również dwa słowa zatarte. ^{c)} Jedno słowo zatarte. ^{d)} Jedno słowo wydarte.

CXXVII.

W Piotrkowie 25. października 1523 roku.

Zygmunt I. upoważnia Krzysztofa Szydłowieckiego, udającego się na zjazd z arcyksięciem austriackim, Ferdynandem i królem węgierskim, Ludwikiem, do układania się z nimi w swoim imieniu.

Sigismundus, Dei gratia rex Poloniae, magnus dux Lithuaniae, Russiae, Prussiaeque etc. dominus et haeres, manifestum facimus universis, quia intelligentes serenissimos principes et dominos, Ludovicum, Dei gratia Hungariae et Bohemiae etc. regem. ac Ferdinandum eadem gratia, locumtenentem Caesareae Maiestatis in Germania, archiducem Austriae, ducem Burgundiae, Brabantiae etc. nepotem et consanguineum, nostros charissimos, brevi conventuros esse ad consulendum de bono statu

communium regnorum et dominiorum suorum, ac rei Christianae, et nos propter angustiam temporis et domesticas difficultates, ut illorum Serenitates et nos pariter optabamus, huic illorum conventui interesse nequeuntes, misimus loco nostri ad illorum Serenitates spectabilem et magnificum Christophorum de Schidlowyecz, palatinum et capitaneum Cracoviensem et regni nostri cancellarium, consiliarium nostrum, sincere dilectum, cui plenam auctoritatem et potestatem dedimus, damusque harum serie litterarum agendi, tractandi, constituendi et determinandi simul cum illis, ac eorum consiliariis, omnia et singula, quae ad regna nostra laborantia et universam rem Christianam tuendam opportuna et necessaria in tam imminente periculo esse videbuntur, promittendo verbo nostro regio, quod quicquid per eum actum, constitutum et determinatum fuerit, nos aequè gratum et firmum habituros, ac quemvis actum nostrum proprium. In cuius rei testimonium praesens mandatum fieri et sigillum nostrum appendi iussimus. Datum in conventionem generali Piotrkoviensi die XXV. mensis Octobris anno Domini millesimo quingentesimo vigesimo tertio, regni vero nostri anno decimo septimo.

Petrus, episcopus Posnaniensis et vicecancellarius subscripsit.

Oryginał pergaminowy, na sznurku jedwabnym koloru pałowego zawieszona mniejsza pieczęć koronna.

CXXVIII.

W Krakowie 21. stycznia 1524 roku.

Zygmunt I. poleca komisarzom swoim rozgraniczyć
dobra królewskie Ropczyce i Zwięczyce od wsi Stanisława
Tarnowskiego, Kolbuszowy, Weryni i t. d.

Sigismundus, Dei gratia rex Poloniae, magnus dux Lithuaniae, Russiae, Prussiae etc. dominus et haeres magnificis, venerabili et generosis: Nicolao de Dąbrowica, castellano Cracoviensi et capitaneo exercituum regni nostri generali: Ioanni Bochnicki de Oleśnica, palatino Lublinensi, Ioanni comiti de Tarnow, castellano Woiniensi, Nicolao Zamoyski, praeposito Tarnoviensi et canonico Cracoviensi, secretario nostro, Stanisłao Tęczyński, succamerario, in absentia eius camerario et Raphaëli Gołuchowski, subiudici terrae Sandomiriensis, commissariis ad faciendos limites inter bona nostra regalia Ropczyce et Góra, aliaque bona illis adiacentia, nec non villas

Swięczyce et alias villas, eidem villae Swięczyce adiacentes, magnifici Nicolai de Szydłowiec, castellani Sandomiriensis et regni nostri thesaurarii, ac villas Kolbuszowa, Werynia, Tuszynia et Ocieka generosi Stanislai de Tarnow, haeredis in Rzemień per nos deputatis, sincere et fideliter dilectis gratiam nostram regiam. Magnifici, venerabilis et generosi, sincere et fideliter dilecti. Volentes differentias inter praefatas partes ratione praedictorum bonorum quomodolibet subortas, omnino componi et complanari, finemque debitum illis imponi, ulteriusque non differi, committimus iterum vobis et mandamus, ut *habita inter se mutua intelligentia pro die et termino competente*, quam primum commode poteritis, ad loca limitum bonorum praedictorum descendatis, convocatisque ad vestri praesentiam partibus, quarum interest, ac auditis earum propositionibus et responsis, adhibito etiam senum et aliorum hominum fidedignorum testimonio, mediante etiam corporali iuramento, re denique ipsa debite et mature oculis lustrata, innitentes etiam priori commissioni nostrae, ac statuto communis regni, non solum per serenissimum olim principem, dominum Ioannem Albertum, regem, fratrem et praedecessorem nostrum charissimum, edito, verum etiam statuto novo, nuper in conventu Piotrkoviensi generali, proxime praeterito de consilio universi senatus per nos facto, inferius subinserto, bona praedicta, neutri parti favendo, in Dei nomine, ab invicem rectis limitibus servatis, eique negotio iuste et sine ulteriore dilatione transigenda, diligentiam, quam potestis maiorem impendite, sic et non aliter facturi pro gratia nostra. Cuius quidem statuti nostri novi Piotrkoviensis hic tenor est, qui sequitur: Quoniam impediri plerumque solent et differi limites inter bona nostra regalia et bona incolarum regni nostri tam spiritualium, quam saecularium, statuimus, ut capitanei et tenutarii nullis iniuriis afficiant subditos nostros ratione limitum. Et si quis illorum id fecerit, ex officio capitaneali coram nobis respondebit, nos vero deputabimus commissarios nostros, qui faciant limites, ac illorum iudicium inhibitionibus nostris non impediemus, assessores, seu commissarios, nec etiam revisores, post factos limites designabimus, sed quidquid commissarii nostri decreverint, illud ratum et firmum esse debet. Praeterea cum commissarii nostri convenient ad locum limitum, capitaneus autem, seu tenutarius, nostri, non exiverit, sive senes non conduxerit, ipsi commissarii nihilominus limites ipsos prosequi et finire debebunt, capitanei nostri, ac etiam illius, qui quaeritur de iniuriis limitum contradictione, seu motione, ac appellatione, ac etiam absentia unius non obstante. Praeterea commissarii nostri praedicti duabus septimanis, antequam simul convenient ad faciendos limites, capitaneum nostrum de tempore et loco sui conventus certiore facient per ministerialem et duos nobiles, ac etiam per litteras suas proprias et mandatum nostrum. Si autem dignitarii ad limites ipsos designandi, essent pauci in illa terra, seu palatinatu, in quo limites fieri debent, aut forte essent absentes, eo casu ex vicino palatinatu, vel etiam remotiore commissarios designabimus ad ipsos limites faciendos, non alios tamen, nisi tales, qui in illis

terris, ubi limites essent faciendi, possessionati fuerint. Datum Cracoviae die sanctae Agnetis, anno Domini millesimo quingentesimo vigesimo quarto, regni vero nostri decimo septimo.

Commissio propria sacrae regiae Maiestatis.

Księga granic dóbr Ostrogskich i Tarnowskich, pag. 728—730.

CXXIX.

Dnia 30. stycznia 1524 roku.

Rozgraniczenie dóbr królewskich Ropczyc z przyległościami, tudzież Zwiężycy i innych, należących do kasztelanii sandomierskiej, od Kolbuszowy, Weryni, Ocieki i Tuszyni, dóbr dziedzicznych Stanisława Tarnowskiego.

Nicolaus de Dąbrowica, castellanus Cracoviensis et exercituum regni Poloniae supremus capitaneus, Ioannes comes Tarnoviensis et castellanus Woiniciensis, Nicolaus Zamoycki, praepositus Tarnoviensis, cantor Sandomiriensis et canonicus Cracoviensis, secretariusque sacrae regiae Maiestatis, Nicolaus Chotkowski, camerarius terrae Sandomiriensis, generosi Stanislai de Tęczyn, succamerarii Sandomiriensis et Raphaël de Gołuchów, subiudex terrae Sandomiriensis, iudices commissarii per serenissimum principem, dominum, dominum Sigismundum, Dei gratia regem Poloniae, magnum ducem Lithuaniae, Russiae, Prussiaeque dominum et haeredem, dominum nostrum clementissimum, partibus infrascriptis suis ad dislimitanda bona suae sacrae Maiestatis, ab una, et generosi Stanislai de Tarnow et in Rzemień bona haereditaria, partibus ab altera utraque inferius expressa specialiter deputati et designati, significamus tenore praesentium, quibus expedit universis, quia quem ad modum praefatus generosus Stanislaus de Tarnow et in Rzemień obtulit nobis litteras commissionis praedictae sacrae Maiestatis regiae, quarum tenor sequitur et est talis:

[Tu podany mandat królewski do tychże komisarzy z poleceniem rozgraniczenia dóbr: »inter bona nostra regalia oppidum Ropczyce et villas Góra¹⁾, Barycz²⁾, Medynia³⁾ et Bratkowice, ad id pertinentia tenutae generosi Ianussii Swirczkowski, castellani Visliciensis, ex una et bona ad castellanatum Sandomiriensem pertinentia, villas videlicet Swięczyce⁴⁾, Witkowice et Kozodrza⁵⁾, tenutae magnifici Nicolai de

Szydłowiec, castellani Sandomiriensis et regni nostri thesaurarii ex altera et haereditarias villas Kolbuszowa. Werynia, Ocieka et Tuszynia generosi Stanislai de Tarnow et Rzemień⁶), ex tertia partibus etc. Datum Cracoviae feria sexta proxima ante festum sanctae Priscae virginis (15. stycznia), anno Domini 1524*.]

Quas quidem litteras commissionis cum ea, qua decet reverentia suscepimus et iuxta mandatum evidens Maiestatis regiae taliter progressi sumus: Imprimis decrevimus citationem dandam, vel potius litteras innotescentiales iuxta usum commissionis et formam in talibus fieri consuetam contra magnificum Ianussium de Swirczków, castellanum Visliciensem. praefatorum bonorum, in litteris commissionis expressorum, tenutarium, prout et dedimus sub titulis et sigillis nostris, diem et locum in eadem citatione assignando. Tandem adveniente termino, in eadem citatione expresso, videlicet sabato ante festum Purificationis gloriosissimae Virginis Mariae proximo, anno Domini 1524 ad locum granicierum, in eadem citatione assignatum et specificatum inter bona utraque, videlicet regalia et haereditaria situm, condescendimus et convenimus, ubi videlicet praedictus Stanislaus de Tarnow nos conduxit et locavit, petiitque idem generosus Stanislaus a nobis commissionem et mandatum sacrae Maiestatis regiae debitae executioni demandari. Nos itaque commissarii praefati iuxta dispositionem et conservationem iuris communis mandavimus per ministerialem nostrum, Adam Trzybowski, praefatum magnificum Ianussium, tenutarium dictorum bonorum regalium Ropczyce, Góra et solenniter alta voce vocare et clamare prima, secunda, tertia et quarta vicibus, ut coram nobis compareat, senesque ex parte bonorum praefatorum regalium statuatur et attentet nos exequi commissionem et mandatum Maiestatis regiae. Qui quidem praedictus magnificus Ianussius, tenutarius praefatorum bonorum Ropczyce, nec per se, nec per alium quempiam, ad id potestatem habentem, vel loco sui missum nimis parere curavit. Quem quidem Ianussium, aut alium quemcunque loco sui cum senibus missum, ultra horam meridiei in praefato loco expectavimus et ex superabundante praefatum ministerialem cum nobilibus ad curiam praedicti Ianussii in Góra misimus, avisando et admonendo, quatenus ad locum praefatum cum senibus extat, praefatam limitationem per nos faciendam attentaturus. Qui quidem dominus Ianussius in praefata curia non est inventus. Ibidem in eadem curia in praesentia nobilium idem ministerialis coram familia, ibidem reperta, eundem, prout et prius in loco granicierum, vocavit et clamavit, de qua proclamatione redeundo, coram nobis cum nobilibus relationem fecit. Et dominus praefatus Ianussius, sicut praemissum est et citatus et clamatus et ex superabundante in domo, seu curia avisatus et quaesitus, nec per se, nec per quempiam alium parere curavit. Nobis itaque talibus, ut praemissum est, dilationibus laborantibus, praedictus generosus Stanislaus de Tarnow, in Rzemień haeres, obtulit nobis speciales litteras sacrae Maiestatis regiae, quibus sua Maiestas nobis committere dignata est, mandans, ut eidem negotio sine ulteriore dilatione

pro gratia suae Maiestatis finem faceremus. Quarum litterarum tenor sequitur et est talis:

[Tu podany mandat królewski, wydrukowany pod Nr. CXXVIII.]

Nos itaque commissarii praefati habentes in prospectu contumaciam et non paritionem praefati Ianussii Swirczkowski, bene intellectas et duplicatas regiae Maiestatis litteras superius insertas, verum et regni statutum, tam domini Ioannis Alberti, regis, quam etiam in noviter proximo conventu Piotrcoviensi condito et constituto, quod praedicta Maiestas regia moderna satis suis litteris ad placitum nobis declarari dignata est, post tantas et tales, ut praemissum est, solennitates, proclamationem ad faciendas praefatas granicies et limites taliter progressi sumus: Imprimis mandavimus nobis praesentari senes fidedignos per praedictum generosum Stanislaum de Tarnow; qui quidem praesentavit et statuit nobis triginta senes, aetate gaudentes, ex quibus solum quidem nobis et seniores aetate et morum honestate aptiores et magis idonei ad perhibendum testimonium videbantur, quos testes admonuimus, terrendo districto die iudicii et falsos testes per divinam iustitiam perpetuo damnandos et alia eius generis illis reducendo, quos quidem et iam testes post talem, ut praemissum est, admonitionem, quemlibet seorsim debite examinavimus et post examen iuramenta corporalia ad imaginem crucifixi ab eis suscepimus de iusta et certa ductione limitum inter praedicta utraque bona. Post quod quidem iuramentum ibidem in eodem loco, in ripa fluvii Tuszynia scopulum primum acialem de terra erigi et sippiari decrevimus (praemissa solenni bannitione et proclamatione, quatuor vicibus per ministerialem), qui et erectus, sippatusque est. Signa granicialia ad instar crucis in pinosis arboribus fieri et alios scopulos progressive et protensive sippiari mandavimus, habendo a dextris bona regalia praedicta Ropczyce, Góra et villas, ad ea pertinentes, et a sinistris bona haereditaria, videlicet Ocieka praefati generosi Stanislai de Tarnow. Qui quidem scopuli simul et signa granicialia in arboribus protensive per, nos sequentes, praefatos senes, sive ex nostro decreto sippiati sunt et incisa penes borram, dictam Osłomne et per silvam usque ad lapidem magnum, in quo etiam signa notabilia rescindi mandavimus etiam ad instar crucis et praefato lapide magno per eandem silvam mandavimus scopulos sippiari et signa ad instar crucis in arboribus protensive facere usque ad fluvium, Blizna dictum. Et pertranseundo dictum fluvium Blizna mandavimus sippiari scopulos deorsum protensive cum signis in arboribus, penes ripam dicti fluvii usque ad viam, quae tendit de Ocieka ad Werynia et ibi e converso pertransivimus praefatum fluvium Blizna et mandavimus sippiari scopulos et signa granicialia ad instar crucis in arboribus fieri usque ad alium fluvium, etiam Blizna, sive Blizenka usque ad parietem silvarum, seu nemorum et borrarum generosi Nicolai Ligęza de Bobrek, sive de Przeclaw, ubi etiam scopulum acialem sippiari mandavimus cum proclamatione ministerialis,

praesentibus generosis, Preclao et Antonio, filiis praefati Nicolai Ligeza, parietem praefatam patris sui custodientibus. Quam quidem parietem praefati Nicolai Ligeza intactam pertransivimus usque ad finem ipsius parietis, qui finitur et est contiguus borrae dictae Leszcze, ubi etiam scopulum acialem cum proclamatione ministerialis sippavimus penes praefatam viam, tendentem de Ocieka ad Werynia et ab ipso scopulo aciali mandavimus scopulos sippari et signa ad instar crucis in arboribus fieri per praedictam borram Leszcze usque ad montem, dictum *Jelenia Góra* et per montem praefatum usque ad fluvium Trześnik. Et pertranseundo fluvium Trześnik per viam, tendentem de Ocieka ad Werynia per silvam densam, alias *Czarny*, dictam Lipiny, usque ad borram, dictam *Lipny borek* et iterum per medietatem *Lipny borek* monte, alias *górq*, usque ad fluvium, dictum Trześń, ubi inundat fluvius Bukowicz in praefatum fluvium Trześń usque ad parietem bonorum Święczyce, ad castellanatum Sandomiriensem pertinentium magnifici domini Nicolai de Szydłowiec, castellani Sandomiriensis moderni et regni Poloniae thesaurarii et ibi scopulum acialem cum proclamatione ministerialis sippari mandavimus. Quem quidem parietem bonorum Święczyce intactam pertransivimus penes silvam, dictam Godzieszów usque in locum, ubi finitur paries bonorum Święczyce, et ibi mandavimus sippari scopulum acialem cum proclamatione ministerialis. Deinde alios scopulos et signa granicialia in arboribus protensive usque ad fluvium dictum Olchowa in ripa eiusdem fluvii deorsum usque ad silvam, dictam Olszyna, rectificando ad paludem, dictam Białęczyno, usque ad scopulum acialem granicierum suprascripto tempore inter bona regiae Maiestatis Ramiszów et Wola Ramiszowska, ab una et praedicti generosi Stanislai Werynia et Kolbuszowa, bona haereditaria factarum; circa quam paludem Białęczyno et scopulum antiquum mandavimus sippari duos scopulos aciales, novos cum proclamatione ministerialis, designantes duas parietes bonorum, videlicet regalium villarum Bratkowice, et aliarum ad praefatum oppidum Ropczyce et villam Góra spectantium et haereditiarum praefati Stanislai Werynia et Kolbuszowa. Cui quidem sippationi scopulorum et incisioni signorum ad solennem proclamationem ministerialis a prima usque ad finalem, seu ultimam nemo contradixit. Quos quidem granicierum limites praefatos, sic per nos, commissarios suprascriptos factos, erectos et consignatos, nos praefati commissarii vigore litterarum sacrae regiae Maiestatis, hic inscriptarum et auctoritate, nobis a sua Maiestate data, in hac parte concessa, decrevimus et decernimus perpetuis temporibus duraturos et robur perpetuum habituros. In cuius rei fidem et testimonium sigilla nostra praesentibus sunt appensa. Acta sunt haec sabato proximo ante festum Purificationis gloriosissimae Virginis Mariae, anno Domini 1524 circa fluvium Tuszynia, vel potius in ripa dicti fluvii in borra mixta et silva antea dicta, Osłomne, in loco graniciali inter bona regalia, oppidum Ropczyce et villas Góra, Borek⁷) et Bratkowice, ad praedictum oppidum Ropczyce et Medynia tenutae magnifici Ianussii Swirczkowski, castellani

Wisliciensis, ex una et bona haereditaria, sive villas Kolbuszowa, Werynia, Ocieka et Tuszynia generosi Stanislai de Tarnow et in Rzemień, earundem villarum haeredis, partibus ab altera, in praesentia magnificorum, venerabilis et generosorum commissariorum suprascriptorum, praesentibus generosis et nobiles: Petro de Dąbrowica, Nicolao Gorski, Iacobo Rokosz de Koszczyce, Nicolao Zakrzowski, Ioanne Krzepicki et aliis quam plurimis fidedignis.

Księga granic dóbr Ostrogskich i Tarnowskich, pag. 725—733.

-
- ¹⁾ *Góra Ropczycka*, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie ropczyckim.
  - ²⁾ *Baryczka*, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie rzeszowskim.
  - ³⁾ *Medynia Głogowska*, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie łańcuckim.
  - ⁴⁾ *Bratkowice i Zwiężczyca*, wsie w Galicyi zachodniej, w powiecie rzeszowskim.
  - ⁵⁾ *Witkowice i Kozodrza*, wsie w Galicyi zachodniej, w powiecie ropczyckim.
  - ⁶⁾ *Rzemień*, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie mieleckim.
  - ⁷⁾ *Borek*, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie rzeszowskim.

CXXX.

W Krakowie 2. maja 1524 roku.

Zygmunt I. udziela Piotrowi Kmicie absolutoryum z administracyi ziemią spiską.

Sigismundus I., rex Poloniae, magnificum Petrum Kmita de Wiśnicz, mareschalcum curiae regni, de fideli administratione castrorum Lublaviensis, ac Podolinensis¹⁾, ac etiam de administratione et proventibus tredecim civitatum terrae Scepusiensis et bonorum, ad castrum Ritter²⁾ spectantium quietat. Datum Cracoviae feria secunda Rogationum, anno Domini millesimo quingentesimo vigesimo quarto.

Originale pergameneum, cum sigillo appenso. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 378.

-
- ¹⁾ *Lublawa* (Lublo) i *Podoliniec*, miasteczka w północnych Węgrzech, w powiecie kesmarkskim.
  - ²⁾ *Rytro*, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie nowosądeckim.

CXXXI.

W Krakowie 5. lipca 1524 roku.

Zygmunt I. nadaje Mikołajowi Wolskiemu plac w Miedniewicach.

Sigismundus I., Dei gratia rex Poloniae, magnus dux Lithuaniae etc. privilegio suo significat, quomodo ipse intuitu servitorum, sibi per magnificum Nicolaum Wolski, castellanum Sochaczoviensem, exhibitorum, dedit et contulit eidem Nicolao Wolski aream in fine villae suae regalis Nowe Miedniewice¹⁾ sitam, quae nobili olim Alberto de Chilino, advocato in Miedniewice, per olim Wladislaum, ducem Masoviae (tom II., pag. 167—168) fuerat donata, ad regiam dispositionem devolutam; per praedictum Wolski et eius posteros, quam diu praefatam advocatiam illic in Miedniewice haberint et possederint, cum omni iure, dominio et proprietate, prout eadem area ab aliis areis est distincta et limitata ita late, longe et circumferentialiter, simul cum ipsa advocatia Miedniewiczensi usque ad eius exemptionem, vel venditionem, tenendum, habendum, possidendum, utifruendum et ad usus suos beneplacitos convertendum. Cum vero praedictus Wolski, vel eius posteri ipsam advocatiam Miedniewiczensem rege consentiente vendiderit, vel de ea exemptus fuerit, ex tunc praenominata area ad regiam dispositionem devolvetur. Datum Cracoviae feria tertia proxima intra octavas Visitationis beatissimae Virginis Mariae, anno domini millesimo quingentesimo vigesimo quarto.

Compendium iur. Grudzińskich, pag. 107.

---

¹⁾ *Miedniewice*, osada w gubernii warszawskiej, powiecie błońskim.

CXXXII.

Dnia 16. lipca 1524 roku.

List Franciszka I., króla francuskiego, do Krzysztofa Szydłowickiego z podziękowaniem za życzliwość i gotowość do usług.

Magnifice, ac generosissime cancellarie. Domini Ioannis de Lantgiaco, consilarii nostri et libellorum, seu requestarum nostrae domus magistri ordinarii, imprimis, deinde domini Antonii Rincon relatu, postremo autem magnifici, ac strenui militis Hieronimi de Lasco, illustrissimi fratris, consanguinei et confoederati nostri, serenissimi Poloniae regis consilarii et oratoris summa commendatione intelleximus, quanta sit animi vestri

erga nos et obsequia nostra promptitudo et observantia. Quod tam libenter audivimus, quam gratissimum est simili praestantia virum, nostris votis deditum habere, cuius uti maxime quidem gratificationis vires experietur Magnificentia Vestra, quam primum gratificandi locus aderit, quam felicissime D(eus) O(mnipotens) servare dignetur. Ex Minore Roma XVI. Iulii MDXXIV.

Francoys.

De Neufaille.

Oryginał na arkuszu papieru, na stronie zewnętrznej na czerwonej masie wyciśnięta pieczęć (pozostała tylko tarcza z trzema liliami) i adres: »Magnifico, ac strenuo Christophoro de Schydloyecz, palatino et capitaneo Cracoviensi generali et regni Poloniae cancellario et amico nostro carissimo«. Niżej nadpis: »Leopolim anno Domini 1524, die Dominico 9. Octobris, magnificus dominus Iaski, palatinus Siradiensis attulit.

CXXXIII.

Dnia 23. kwietnia 1525 roku.

Bracia Błażowscy sprzedają sołtysowi swemu, Stanowi, sołtystwo w swojej majątności (w Błażowie) za 30 czerwonych złotych.

In nomine sanctae Trinitatis et individuae unitatis Iesu Christi, Domini nostri Amen. Ad perpetuam rei memoriam, acta fuerunt in domo nobilis domini Olyechno dominorum Blaszwowszkych haereditate¹⁾, quomodo nobiles domini Blaszwowszczy fratres contractum fecerunt: Nobilis dominus Wanko contractum fecit cum iunioribus duobus fratribus suis, cum nobili domino Ywan, nec non cum nobili domino Ivaszko deliberati sunt. Nobilis dominus Iohannes cum domino Anthonio, fratre suo iuniore, dominus Olyechno cum iuniore fratre suo, Michaele, contractum fecerunt, alias *szwolyly sze* et vendunt scultetiam, alias *knaszthwo* cum aliis proventibus, alias . . . . .^{a)}, solum domini tributum sibimet ipsis usurpant per unum florenum ab homine et per sex grossos bellicalis expeditionis. Hae res descriptae dominorum sunt. Itaque praenominatus Szthan, scultetus noster emit sibi hanc scultetiam, alias *knaszthwo* et fluvium Szymynye aeviterne, suis pueris et suis posteris pro triginta aureis et pro duobus florenis, quemlibet aureum computando per unam sexagenam monetae Polonicalis, pro tunc in regno Poloniae currentis. Sic firmiter tenere, possidere, habere, sic soli nobiles domini Blaszwowszczy in suis privilegiis, a regia Maiestate concessis, tenent. Integram curiam sub eius curiam, ubi solus debet residere. Damus illis aedificare

molendinum et ultra, quantum potest sibi addare, alias *przyczynycz* in aqua, alias . . . . .^{b)}. Liber aquam ibi capere, ubi locus esset, ad molendinum, ...^{c)} potest sibi denegare ad producendam aquam. Cum laboribus, diem falcastrare et diem metere, tertiam diem ad convocatorium arare. Ad honorem tortas Nativitatis domini tempore et tempore Paschae, alias *o Roszthwyte y o velyczy dny valoris* . . . . .^{d)}, quos suscipiet in haereditate domini. Curiam, alias *dworzyszczce* apud *knyasz* habet . . . . .^{e)} solvere quolibet anno sub poena domini, sub sexagena grossorum, si vellet dominus . . . . .^{f)} cmethoni suo, tenetur scultetus. Item recipere tertiam partem suam ex grossis quatuor, alias *y v trzy ny(?) y czothyry pomyerky knyeshkyemv dworzyszczce* quatuor, alias *Lyethowyszka*. Thabernam non valet cmetho domini ducere sine voluntate sculteti. Tenentur statuere obstaculum ad molendinum sculteti, pariter et statuere sinagogam, alias *czerkyen*, ad eandem *popowszkye dworzyszczce* et ex hoc tenetur domino unam sexagenam. Si quis . . . . .^{g)} manum in scultetum, non aliter, prout in solum dominum. Liber etiam vendere, si placebit sibi. Itaque nos nobiles descripti elucidavimus in fidem et testimonium omnium et singulorum praemissorum rogati et requisiti, nostro tunc tempore proprio sigillo manus nostra expostulat evidens in testimonium. Datum dominica quarta ante festum sancti Stanislai infra octavas Resurrectionis Domini, in domo nobilis domini Olyechno per nos nobiles huius privilegii descriptos, anno Domini millesimo quingentesimo vigesimo quinto.

Powyższy dokument poprzedza:

Descriptio granicierum.

Wolczynycz po Szmerekowyecz na thoyv sthoronv na wyszoky horb szelemyenyom vyrszchom(!) powysz yasztrzyebowa szolarsky horb krzyemyen. Od krzyemyenya do druhego krzyemyena wyerzch po wyrzch rzyeky Szymyny. Sz krzyemyenya szylemyenyom na ploszky horb, sz thego ploszkyego drvgy ploszky szylemenyom y sz ploszkyego na czyaszny przyszłup. Od czasnego przyszłupa po sza kryniczky szelemyenyom. Od kryniczky po wyerszch . . . . .^{h)} po wyerszch szayowcza szelyemyenyom po wyerszch rvmynyaszy.

Oryginał pergaminowy, po dwóch pieczęciach pozostały tylko ślady cięć.

^{a)} Dwa słowa zatarte. ^{b)} Dwa słowa zatarte. ^{c)} Jedno słowo zatarte. ^{d)} Trzy słowa zatarte. ^{e)} Trzy słowa zatarte. ^{f)} Jedno słowo zatarte. ^{g)} Jedno słowo zatarte. ^{h)} Jedno słowo zatarte.

Pergamin gruby, szorstki, jak skóra, w skutek czego wiele wyrazów zalanych, lub zatartych i nieczytelnych.

¹⁾ *Blażów*, wieś w Galicyi, w powiecie samborskim.

CXXXIV.

W Budzie 21. maja 1525 roku.

Kardynał Wawrzyniec, legat stolicy apostolskiej, Janowi Tarnowskiemu i Beacie Odrowążance, którzy, będąc ze sobą spokrewnieni w trzecim stopniu, nie wiedząc o tem, pobrali się, udziela absolucyi i zwalnia od cenzur duchownych.

Laurentius, miseratione divina a sanctae Anastasiae, sanctae romanae ecclesiae presbiter cardinalis, per universam Germaniam, ac Hungariae et Bohemiae, Poloniaeque regna et quaecunque alia loca, ad quae nos declinare contigerit domini nostri papae et apostolicae Sedis legatus, venerabili in Christo, patri episcopo Cracoviensi, vel eius in spiritualibus vicario, seu officiali generali salutem in Domino sempiternam! Oblatae nobis pro parte dilectorum nobis in Christo, nobilis viri Iohannis comitis de Tharnow et Beatae, filiae nobilis viri Iohannis Odrowąż baronis, terrarum Russiae palatini generalis, mulieris, vestrae dioecesis, petitionis series continebat, quod alias ipsi non ignorantes se tertio consanguinitatis gradu coniunctos esse et desiderantes amicitiam et benevolentiam inter eos, eorumque parentes, consanguineos et affines et alios eorum amicos et benevolos conservare et augere, matrimonium inter se per verba legitime de praesente contraxerunt, carnali copula minime subsecuta. Cum autem secundum praemissa Iohannes comes et Beata praefati in . . . . a) matrimonio remanere non possunt absque dispensatione apostolica et sicut eadem petitio sub . . . . . b) fieret gravia scandala inter eos iniri possent. Quare pro parte eorundem Iohannis comitis et Beatae nobis fuit humiliter supplicatum, ut eis de absolutionis beneficio et dispensationis gratia providere de benignitate Sedis apostolicae dignaremur. Nos igitur ad infrascripta per litteras apostolicae Sedis sufficiente facultate muniti, auctoritate apostolica, qua fungimur in hac parte, Paternitati Vestrae committimus et mandamus, quatenus, si est ita, eosdem, Iohannem comitem et Beatam ab excommunicationis sententia, ac aliis censuris et poenis, quas propter ea incurrerunt, absolvalis in forma ecclesiae consueta, iniunctis inde sibi pro modo culpa poenitentia salutari et aliis, quae de iure fuerint iniungenda, demum cum eisdem Iohanne comite et Beata, dum modo dicta Beata propter hoc rapta non sit, ut impedimento consanguinitatis huiusmodi non obstante, in eorum sic contracto matrimonio remanere, vel illud de novo contrahere possint et valeant, apostolica auctoritate praefata dispensetis, prolem ex

dicto matrimonio suscipiendam legitimam decernendo, non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, caeterisque contrariis quibuscunque. Datum Budae Vespri-
miensis dioecesis, anno a Nativitate Domini millesimo quingentesimo vigesimo quinto
duodecimo Kalendas Iunii, pontificatus sanctissimi Domini nostri Clementis Papae VII.
anno secundo.

Oryginał pergaminowy, pieczęć i pasek odpadły, pozostały tylko ślady cięć.

^{a)} Jedno słowo zatarte. ^{b)} Parę słów zatartych.

CXXXV.

W Krakowie 15. lipca 1525 roku.

Zygmunt I. nadaje Krzysztofowi Szydłowieckiemu starostwo łukowskie.

Sigismundus, Dei gratia rex Poloniae, magnus dux Lithuaniae, Russiae, totiusque
Prussiae etc. dominus et haeres, significamus tenore praesentium, quibus expedit uni-
versis, quia nos habentes rationem benemeritorum magnifici Christophori de Schidlo-
wycz, palatini et capitanei generalis Cracoviensis, ac regni nostri cancellarii etc. nobis
sincere dilecti, quibus nobis modis omnibus se reddidit commendatum, sibi capitane-
atum et tenutam oppidi Lukow¹⁾, cum omnibus et singulis villis, ad illum ipsum
capitaneatum et tenutam, ac oppidum Lukow quomodolibet pertinentibus, de manibus
nobilium Stanislai et Ioannis Lyazensky, nepotum ex sorore et ob id successorum
generosi olim Felicis de Zelanka, castellani Chelmensis et capitanei Lucoviensis, nuper
vita functi, redimere ex certa scientia et speciali gratia, regiis nostris, consentiendum
et admittendum duximus, consentimusque et admittimus praesentibus, citra tamen
augmentum summarum pecuniarum principalium in litteris originalibus, desuper iuste
et legitime concessis, expressarum et descriptarum, per ipsum magnificum Christo-
phorum de Schidlowycz et suos legitimos successores tenutam et capitaneatum,
praedictos, oppidi Lukow cum villis omnibus et singulis, ad ea pertinentibus, iuxta
vim et tenorem litterarum, desuper iuste et legitime concessarum, tenendum, haben-
dum, utfruendum, pacifice et quiete possidendum usque ad eorum omnium et singu-
lorum bonorum praedictorum oppidi Lukow et villarum, ad id pertinentium, exemp-
tionem per nos, vel successores nostros faciendam, qua facta possessio bonorum
praedictorum ad nos et successores nostros devolvetur iure pleno, iuribus nostris

regalibus semper salvis permanentibus. Praeterea volentes in hac parte eum Christophorum de Schidlowyecz, palatinum et capitaneum Cracoviensem, ac regni nostri cancellarium etc. uberiori gratia consequi . . . . .^{a)} saltem hac praerogativa ad praesens respondere, promittimus et pollicemur verbo nostro regio et harum serie litterarum . . . . .^{b)} eum, quoad vixerit de praefatis bonis oppidi Lukow et de capitaneatu Lucoviensi, villisque ad illum pertinentibus . . . . .^{c)} quorumcunque statuum, ordinum et sexuum sint, redimere, consentimus, ac neque successores nostri consentient vita ipsius Christophori durante, nisi nos ea ipsa bona voluerimus pro nobis et mensa nostra regia et non aliter, neque alio modo redimere, tunc id nobis facere licebit, harum, quibus sigillum nostrum est subappensum testimonio litterarum. Datum Cracoviae sabato ipso die festi Divisionis Apostolorum, anno Domini millesimo quingentesimo vigesimo quinto, regni vero nostri anno decimo nono.

Sigismundus rex subscripsit.

Commissio propria sacrae Maiestatis regiae.

Oryginał pergaminowy, pieczęć wraz z paskiem odpadła, pozostały tylko ślady cięć.

^{a)}, ^{b)} i ^{c)} Po parę słów wydartych.

---

¹⁾ *Luków*, miasto powiatowe w gubernii siedleckiej.

CXXXVI.

W Krakowie 14. września 1525 roku.

Zygmunt I. udziela Piotrowi Kmicie absolutoryum z administracyi ziemią spiską.

Sigismundus I., rex Poloniae, magnificum Petrum Kmita, mareschalcum curiae regni, de proventibus et administratione terrae Scepusiensis quietat. Datum Cracoviae feria quinta ipso die festi Exaltationis sanctae Crucis, anno Domini millesimo quingentesimo vigesimo quinto.

Originale pergameneum, cum sigillo appenso. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 378.

CXXXVII.

W Krakowie 17. listopada 1525 roku.

Zygmunt I. udziela Mikołajowi Szydłowieckiemu, podskarbiemu koronnemu, absolutoryum z dochodów i rozchodów państwowych za czas od 1522 do 1525 roku.

Sigismundus, Dei gratia rex Poloniae, magnus dux Lithuaniae, Russiae, Prussiaeque etc. dominus et haeres, significamus tenore praesentium universis, quia magnificus Nicolaus de Schidlowyecz, castellanus Sandomiriensis et regni nostri thesaurarius, ac Radomiensis, Osswyanczimensis, Zathoriensis. Crzepicensis et Olstinensis capitaneus, sincere nobis dilectus de proventibus Reipublicae regni nostri. hoc est de omnibus et singulis pecuniarum summis ex contributionibus fertorum de laneis cmetonum et de exactione *czopowe*, nec non de pecuniis pro necessitatibus Reipublicae a creditoribus mutuo receptis et generaliter de omnibus aliis pecuniis quocunque nomine censeantur, ad thesaurum regni nostri importatis, incipiendo a dominica Carnisprivii anni *millesimi quingentesimi vigesimi secundi* usque ad festum sancti Ioannis Baptistae anni praesentis millesimi quingentesimi *vigesimi quinti*, pro tribus videlicet annis et decem septem septimanis. Item de pecuniis iubilaei novissimi, per Sedem Apostolicam nobis et regno nostro pro eius defensione concessi. Item de contributione spiritualium anni proxime praeteriti millesimi quingentesimi vigesimi quarti, nobis debitam, sufficientem rationem in praesentia consiliariorum nostrorum, tunc nobiscum existentium. reddidit et ad declarandam fidei suae integritatem demonstravit nobis sufficienter et evidente documento omnium et singulorum perceptorum et de mandato et ex commissione nostra expositorum summas ex eaque ratione nihil nobis obligatus mansit, sed nobis de omnibus perceptis per tempus suprascriptum plene satisfecit. Comperimus itaque eundem Nicolaum de Schidlowyecz bene nobis et Reipublicae servivisse et proinde ratam et gratam habentes hanc ipsius rationem, eiusque spectatam virtutem et sinceram fidem, pariter et sollicitudinem commendantes, volentesque eius securitati et indemnitati prospicere, ipsum et eius successores legitimos de omnibus et singulis proventibus et pecuniis Reipublicae praedictis per tempus suprascriptum, perpetuo quietamus et absolvimus litteris nostris praesentibus, quibus in testimonium sigillum nostrum est appensum. Datum Cracoviae feria sexta proxima ante festum sanctae

Elisabeth. quae fuit decima septima mensis Novembris, anno Domini millesimo quingentesimo vigesimo quinto, regni vero nostri anno decimo nono.

Sigismundus rex subscripsit.

Oryginał pergaminowy, na takimże pasku zawieszona mniejsza pieczęć koronna.

CXXXVIII.

W Piotrkowie 18. stycznia 1526 roku.

Zygmunt I. potwierdza zastaw wsi Łuczanowie
przez Hieronima Łaskiego u Mikołaja Szydłowieckiego za
100 złotych polskich.

Sigismundus, Dei gratia rex Poloniae, magnus dux Lithuaniae, Russiae, Prussiaeque etc. dominus et haeres, significamus tenore praesentium, quibus expedit universis, quomodo constitutus personaliter coram nobis magnificus Iaroslaus de Lassko, palatinus Siradiensis, sponte, libere recognovit se teneri et debitum esse centum florenos in moneta, per mediam sexagenam computatos, magnifico Nicolao de Schidlowyecz, castellano Sandomiriensi et regni nostri thesaurario, quos se inscripsit et obligavit, se illi solvere per praesentes pro festo Paschae immediate ab hinc futuro, sub vadio aliorum centum florenorum principalis summae similium. Casu vero, si non solverit et tam pro summa principali praedicta, quam pro vadio sibi simili citatus fuerit, submitit et se inscripsit et iam per praesentes magnifico Nicolao de Schidlowyecz, castellano Sandomiriensi, praefato, coram nobis, ubicunque tunc fuerimus constituti, vel coram quocunque iudicio regni nostri, sive terrestri, sive castrensi in primo termino, tanquam peremptorio stare et nihil penitus respondendo pro centum florenis praefatae summae principalis et vadio supra expresso simili satisfacere, vel in villam suam haereditariam Luczanowicze¹⁾, in terra et districtu Cracoviensi sitam, in ducentis florenis monetae et numeri praefatorum liberam intromissionem dare, datque et dedit ex nunc, prout ex tunc et ex tunc, prout ex nunc, cum vera, ac legitima, pacificaque possessione, cum usufructu omnium et singulorum, ad dictam villam Luczanowicze de iure et consuetudine pertinentium, nullis exceptis, aut minoratis, per magnificum Nicolaum de Schidlowyecz, castellanum Sandomiriensem praefatum, tenendum, habendum, utifruendum et possidendum a Nativitate Domini ad Nativitatem Domini et sic continuis

annis, immediate et continue se sequentibus, quoad illi ducenti floreni, per mediam sexagenam computati, soluti non fuerint. Et inscripsit se etiam praefatus magnificus Iaroslaus, palatinus, sub vadio ducentorum florenorum, per mediam sexagenam computandorum, solus pro se, tanquam principalis fideiussor, fideiubere et fideiussit ipsum magnificum Nicolaum de Schidlowyecz, castellanum Sandomiriensem et regni nostri thesaurarium in possessione pacifica et quieta bonorum praedictorum villae et haereditatis Luczanowicze tueri, evincere et eliberare ab omnibus dampnis, impedimentis, citationibus, adcitationibus, importatis (et) importandis, obligationibus, debitis, perlucris, quovis modo in praedictis bonis perductis, perlucratis, perducendum, perlucrandumque ab omnibus personis, status et sexus utriusque, cuiuscunque status, conditionis et praeeminentiae fuerint, nulla praescriptione terrestri pro praemissis ipsum Nicolaum de Schidlowyecz evadendo, neque aliquid sibi in auxilium assumendo, quicquid vero in auxilium assumpserit, per hoc causam suam amissurus erit, consentiens ad hoc, quod in hoc toto tenore generalitas specialitati et specialitas generalitati in nullo derogare debeat. Quam quidem inscriptionem, obligationem cum toto eius tenore approbavimus et confirmavimus, approbamusque et confirmamus, ac robur debitae firmitatis eandem inscriptionem et obligationem habere decernimus per praesentes, quibus in testimonium sigillum nostrum est appensum. Actum et datum in conventu generali Piotrkoviensi feria quinta proxima post octavas Epiphaniarum Domini, anno Domini millesimo quingentesimo vigesimo sexto, regni vero nostri anno vigesimo.

Petrus, episcopus et vicecancellarius subscripsit.

Relatio reverendi in Christo patris, domini Petri Thomiczki,
episcopi Cracoviensis et regni Poloniae vicecancellarii.

Oryginał pergaminowy, na takimże pasku zawieszona mniejsza pieczęć koronna.

---

¹⁾ *Luczanowicze*, wieś w powiecie krakowskim.

CXXXIX.

W Warszawie 13. września 1526 roku.

Zygmunt I. potwierdza sprzedaż połowy wsi Drzewicza przez Stanisława i Macieja, dziedziców tamtejszych, na rzecz Mikołaja Wolskiego.

Coram Sigismundo, Dei gratia rege Poloniae, personaliter comparentes nobiles, Stanislaus et Mathias, fratres germani, nec non Nicolaus, Petrus et Andreas eorum filii, ex olim Ioanne, fratre ipsorum germano geniti, haeredes villae Drzewice¹⁾, libere et per expressum recognoverunt, quia totas medietates sortium suarum villae suae haereditariae Drzewice nuncupatae, in districtu Sochaczoviensi consistentis, supra expressae, cum omni iure, dominio etc. prout ipsi possidebant, generoso Nicolao de Wola, castellano Sochaczoviensi etc. donaverunt perpetuo et in aevum, alias vero residuas praedictarum sortium medietates, in eadem villa Drzewice consistentes, iidem praedicti recognoscentes eidem praefato Nicolao, castellano Sochaczoviensi, pro summa nongentorum et duorum florenorum, per mediam sexagenam computatorum, perpetuo et in aevum vendiderunt et irrevocabiler resignaverunt, cum sufficiente evictione, praesertim vero ab infrascriptis sororibus suis, videlicet Dorothea et Catharina, quas se adducturos submiserunt ad acta castrensia Sochaczoviensia pro terminis proxime venturis, idque pro facienda simili donatione et venditione bonorum praefatorum. Actum et datum Varsaviae feria quinta in vigilia festi Exaltationis sanctae Crucis, anno Domini millesimo quingentesimo vigesimo sexto.

Compendium iur. Grudzińskich, pag. 46.

---

¹⁾ *Drzewicz Stary i Nowy*, wsie w gubernii warszawskiej. powiecie sochaczowskim.

CXL.

W Sochaczowie 18. września 1526 roku.

Jakób Kalęcki sprzedaje Mikołajowi Wolskiemu część swoją w Drzewiczu za 55 kóp groszy polskich.

Coram iudicio terrestri Sochaczoviensi personaliter comparens generosus Jacobus Kalęcki, haeres de Golina et de Drzewice, tribunus Plocensis, totam et integram portionem suam haereditariam

bonorum immobilium in bonis Drzewice, in terra et districtu Sochaczoviensi consistentium, cum omni iure dominio, pratis, agris et aedificiis, fluviis, stagnis, pascuis, libera incisione et usu lignorum, prout fuit ex antiquo, mellificiis et mellis datiis, molendinis factis et fiendis etc. nihil penitus iuris, vel domini excipiendo, magnifico Nicolao Wolski, castellano Sochaczoviensi et eius posteris pro quinquaginta et quinque sexagenis pecuniae Polonicae in perpetuum vendidit et resignavit. Actum et datum in castro Sochaczoviensi feria tertia ante festum sancti Mathaei apostoli et evangelistae proxima, anno Domini millesimo quingentesimo vigesimo sexto.

Compendium iur. Grudzińskich, pag. 56.

CXLI.

W Sochaczowie 9. października 1526 roku.

Jan Nykowicz z żoną swoją, Anną, sprzedają Mikołajowi Wolskiemu część swoją w Drzewiczu.

Coram iudicio terrestri Sochaczoviensi personaliter comparens nobilis Ioannes Nikowicz, haeres de Drzewice, habens penes se nobilem Annam, uxorem suam legitimam, ad infrascripta consentientem, et praefata nobilis Anna, habens penes se nobiles, Leonardum Szczyciński et Stanislaum Wydźga, ambos de Szczytno, ad dotalitium et reformationem ipsius consentientes, publice recognovit, quia totam et integram portionem suam haereditariam bonorum Drzewice, in terra et districtu Sochaczoviensi sitorum, quovis modo ipsam concernentium, cum omnibus et singulis utilitatibus, usibus, pertinentiis etc. et cum areis, campis et libera in silvis excisione lignorum, prout fuerat ex antiquo; cum mellificiis et eorum dationibus, piscinis, fluviis, torrentibus et aquarum decursibus; cum molendinis factis et fiendis et cum omnibus proprietatibus et successionebus, ac derelictis quibusvis, in praefata Drzewice spectantibus, devolutis et devolvendis, nihil penitus iuris et domini reservando, seu excipiendo etc. cum consensu serenissimi domini Sigismundi, regis Poloniae, perpetuo et in aevum vendidit et resignavit magnifico Nicolao Wolski, castellano Sochaczoviensi, pro trecentis et quinquaginta sexagenis Polonicalibus. Actum et datum feria tertia ipso festo sancti Marci Papae in auctumno¹⁾, anno Domini millesimo quingentesimo vigesimo sexto.

Compendium iur. Grudzińskich, pag. 46—47.

Eodem die et loco Alexius Szczuka, haeres de Drzewice cum uxore sua, Catharina, nec non Philippus Gnoiński cum uxore, Anna, totam et integram portionem suam in villa Drzewice pro trecentis sexagenis grossorum Polonicalium vendiderunt perpetuo magnifico Nicolao Wolski, castellano Sochaczoviensi.

Ibidem, pag. 47—48.

¹⁾ Marka. papieża, według Grotefenda (*»Zeitrechnung«, II. Band*), wypadło 7. w niektórych zaś dyecezyach i 8. października (pag. 245). Jaki był zwyczaj u nas, oznaczyć trudno, w obec jednak dwa razy wypisanej daty (*feria tertia ipso festo*), nie wahamy się podług tego przyjąć dzień 9. października.

CXLII.

W Krakowie 11. października 1526 roku.

Zofia z Tarnowskich Ligeżina, kwituje brata swego,
Jana Tarnowskiego, z wyposażenia jej dobrami ojczystymi
i macierzystymi.

Sigismundus, Dei gratia rex Poloniae, magnus dux Lithuaniae, Russiae, ac omnium terrarum Prussiae, Masoviae etc. dominus et haeres, significamus tenore praesentium universis, quia comparens coram nobis generosa Zophia de Tharnow, consors generosi Stanislai Felicis Lygaza de Bobrek¹⁾ et Gorzicze²⁾ haereditis, publice et per expressum recognovit, quia magnificus Ioannes comes Tharnoviensis, haeres in Roznow³⁾, castellanus Woynicensis et capitaneus Sandomiriensis, frater germanus praedictae Zophiae satisfacit de omnibus bonis paternis et maternis, quoquo modo praefatam Zophiam ex utroque parente concernentibus, tam mobilibus, quam immobilibus, in quibuscunque terris et districtibus regni nostri consistentibus. De quibus omnibus ipsa Zophia praefatum magnificum Ioannem comitem, germanum suum et eius successores perpetuo quietat et de omnibus perpetuo abrenunciat, cum omnibus suis successoribus. Pro quibus omnibus paternis et maternis mobilibus et immobilibus praedicta Zophia cum sua posteritate debet habere perpetuum silentium. Harum quibus sigillum nostrum est appensum testimonio litterarum. Datum Cracoviae feria quinta proxima ante festum sanctae Hedvigis, anno Domini millesimo quingentesimo vigesimo sexto, regni vero nostri anno vigesimo.

Petrus, episcopus et vicecancellarius subscripsit.

Relatio reverendi in Christo patris domini Petri,
episcopi Cracoviensis et regni Poloniae vicecancellarii.

Oryginał pergaminowy, na takimże pasku zawieszona mniejsza pieczęć królewska.

¹⁾ *Bobrek Dolny* i *Górny*, wsie w Galicyi zachodniej, w powiecie chrzanowskim.

²⁾ *Gorzyce*, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie jasielskim.

³⁾ *Rożnów*, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie nowosądeckim.

CXLIII.

W Krakowie 8. grudnia 1526 roku.

Zygmunt I. potwierdza tymczasowy testament Stanisława Gorskiego, którym tenże Krzysztofowi Szydłowieckiemu zapisuje cały swój majątek z warunkiem, aby takowy przechodził zawsze po mieczu w rodzinach Odrowążów i z nimi spokrewnionych, w razie zaś ich wymarcia, aby został własnością klasztoru mogińskiego.

In nomine Domini Amen. Ad perpetuam rei memoriam. Nos Sigismundus, Dei gratia rex Poloniae, magnus dux Lithuaniae, nec non terrarum Cracoviae, Sandomiriae, Siradiae, Lanciciae, Cuiaviae, Russiae, totiusque Prussiae, Masoviae, ac Pomeraniae etc. dominus et haeres, significamus tenore praesentium, quibus expedit universis, praesentibus et futuris, harum notitiam habituris, quia cum generosus Stanislaus Gorski, vicecapitaneus Cracoviensis, aegritudine praeventus et volens in praesentia nostra de bonis suis ultimam et debitam facere ordinationem, supplicasset nobis, ut, cum languore affectus, id facere non posset, aliquem fidelem nostro nomine ad illum mitteremus, coram quo non secus eandem ordinationem bonorum suorum facere posset, idque non minus facultatis et firmitudinis haberet, quam coram nobis ipsis. Nos huic supplicationi eiusdem Stanislai Gorski annuentes, habentesque rationem meritorum et aegrae valetudinis ipsius, misimus ad illum generosum Ioannem de Thanczin, castellanum Lublinensem et Ioannem Tharlo de Szczekarzowycze, incisorem regni nostri, cum ea potestate, quam ipsa praesentia nostra haberet, coram quibus sanus animo et mente, ac suorum amicorum salubri usus consilio, publice recognovit talem se bonorum suorum infrascriptorum ordinationem fecisse. In primis dominum suum, videlicet magnificum Christophorum de Schidlowyecz, palatinum et capitaneum Cracoviensem et regni nostri cancellarium, sincere nobis dilectum, rogavit, ut istam

ordinationem infrascriptam ab ipso susciperet et hoc propterea, ut domus sua per sorores, vel sororinos non esset super multas partes disrupta, per quam disruptionem bona ipsius intrarent ad alias manus, quam *Odrowąschkye* et propter hoc volens remanere post se perpetuam memoriam, ut bona eius et praesertim haereditaria non exirent de manu *Odrowąschkiey*, praefatum dominum suum, magnificum Christophorum de Schidlowyecz, palatinum et capitaneum Cracoviensem, ac regni nostri cancellarium, donavit suis omnibus bonis infrascriptis, videlicet tota villa, Gory vocata, sua haereditaria, nec non villis Zawada, Polykno, deserta, Dobra-Wolya, Wachadlow, Zagayow, ac Parschewka¹⁾, Nyegowanycze, Blandow²⁾, Chechło et Grabowa, post Ilkusch in terra Cracoviensi iacentibus, suis haereditariis, ac etiam villis, utraque Ryczow et Zyczowek Maiore et Minore, quas habet a nobili Nicolao Qwasnyowsky, similiter villis Klucze et Rodaky a generoso Ioanne Chelmsky et villa Blogoncze³⁾ a generosis Ioanne et . . . . a) Staschkowskye obligatas, similiter bonis suis obligatoriis, fortalio Czarny Ostrów, Ploskyrow, Helischin, Rusowicze, Zassyadkowycze et Baczilowcze⁴⁾ cum aliis omnibus haereditatibus, ac villis omnibus desertis, ad praedictum fortalium, Czarny Ostrow, ex antiquo spectantibus. in terrisque Podoliae consistentibus et curiam suam sub castro Cracoviensi sitam, tali conditione interiecta: Si isto anno Omnipotens Dominus Deus ipsum ex isto mundo et vita sustulerit, ex tunc iam ipse magnificus Christophorus, palatinus Cracoviensis praefatus, debet eisdem bonis, in quae iam nunc sibi dedit intromissionem, utifrui et cum suis successoribus masculini sexus, seu prolis. Item etiam ista conditione interiecta, quod si domus dominorum de Szydlowyecz gladiatiter, alias *po myeczu* successorum cessaret, ex tunc femella nulla ex ista domo, neque ex alia domo in praedictis bonis debet haereditare. Item ubi tunc super hoc ventum esset, et tunc de domo dominorum de Sprowa, vel ^{b)} de domo dominorum Iwanowskye, vel aliqua alia domo Odrowąschoviensi, quae domus esset propinguior, si etiam praedicta bona in manus alienas essent alienata, tunc ex praefatis domibus bona talia debent eliberari isto modo, dando pro qualibet villa possessionata centum florenos et pro deserta quinquaginta florenos. Et si etiam, quod Deus auferat, istae domus cessarent, seu desinerent esse, ex tunc abbas Mogylensis, qui pro isto tempore erit cum quocunque Odrowąsch, propinguo vel remoto, vel solus, potens erit, talia bona exemere et claustro Mogilensi⁵⁾ appropriare et associare poterit sub praedictis conditionibus supra nominatis. Si autem praefatum Stanislaum Gorsky Dominus Deus circa sanitatem reliquerit a data istius inscriptionis usque ad annum, tunc ista inscriptio tota nullum robur habebit. Qui quidem Stanislaus Gorsky praedictus, vicecapitaneus Cracoviensis, rogavit eundem magnificum Christophorum praefatum, dominum suum, propter Deum et propter sua servitia, quia sicut caesares, reges, principes, domini spirituales et saeculares prudentia et consilio eius Magnificentiae utuntur per totam Christianitatem, credentes consilio et summae virtuti

Suae Magnificentiae, quod ita sicut se semper consuevit conservare iuxta eius summam virtutem militarem, ita ipse Stanislaus Gorsky sicut servus Suae Magnificentiae, etiam rogat humiliter, ut Sua Magnificencia dignaretur hoc totum facere et nihil mutare, quicquid fecit scribere in voluntate sua ultima, astringendo Suae Magnificentiae virtutem et conscientiam, ut Sua Magnificencia nullam rem dignaretur mutare et si etiam aliquid non recordaretur, cui aliquid teneretur, rogat Suam Magnificentiam et illi committit, ut istud, quicquid esset rescitum, ac probatum iustissime et non calumniose, hoc totum Sua Magnificencia dignaretur persolvere et pro isto satisfacere, nullis modis exquisitis, neque praescriptione terrestri quempiam evadendo. Quae omnia et singula praemissa, quae ipse Stanislaus Gorsky, vicecapitaneus Cracoviensis praefatus sic, ut praemissum, tam de bonis suis, quam etiam de aliis rebus supra expressis fieri ordinavit, ac sub onere conscientiae memoratum magnificum Christophorum de Schidlowycz ad eorum observantiam et executionem obligavit, nos rata et grata habentes, de consilio et assensu consiliariorum nostrorum, utriusque status, nobiscum ad praesens existentium, auctoritate nostra regia in omnibus punctis, clausulis, conditionibus et articulis approbavimus et confirmavimus, approbamusque et confirmamus, decernentes omnia et singula praemissa robur perpetuae firmitatis obtinere et perinde valere, ac si coram nobis ipsis per dictum Stanislaum Gorsky, personaliter constitutum, acta et ordinata fuissent, tenore praesentium mediante, quibus in testimonium sigillum nostrum est appensum. Datum Cracoviae die Conceptionis gloriosissimae dominae nostrae, Dei genitricis, Virginis Mariae, anno Domini millesimo quingentesimo vigesimo sexto, regni nostri anno vigesimo. Praesentibus: Reverendo in Christo patre, domino Petro, episcopo Cracoviensi et regni nostri vicecancellario, ac venerabilibus et generosis: Ioanne de Thanczyn, praedicto Lublinensi, Nicolao Wolsky, Sochaczowiensi, ac Sanocensi et Lanczkoruncensi capitaneo, ac serenissimae coniugis nostrae, dominae reginae curiae magistro, castellanis, Ioanne Carnkowsky, Cracoviensi et Scarbimiriensi praeposito, Ioanne Choyenski, praeposito Posnaniensi et archidiacono Cracoviensi, Stanislaio Tharlo de Szczekarzowicze, archidiacono Lublinensi et canonico Cracoviensi, secretariis nostris, Silvestro Ożarowsky, succamerario nostro et Zawichostensi capitaneo, Simone Chlewyczki, magistro coquinae nostrae et aliis quam plurimis officialibus et aulicis nostris, testibus circa praemissa fidedignis, sincere et fidelibus dilectis. Datum per manus praefati, reverendi in Christo patris, domini Petri, episcopi Cracoviensis et regni nostri vicecancellarii, sincere nobis dilecti.

Petrus, episcopus et vicecancellarius subscripsit.

Relatio eiusdem reverendi in Christo patris, domini Petri,
episcopi Cracoviensis et regni Poloniae vicecancellarii.

Oryginał pergaminowy, na sznurku jedwabnym koloru pąsowego zawieszona mniejsza pieczęć koronna.

a) Na jedno słowo miejsce czyste. b) »vel« przekreślone, a w miejsce tego na marginesie pismem dużym, niekształtnym dopisano: »deficiente autem prole mascula in domo Sproviensi, tunc de domo Iwanowskie«.

¹⁾ *Góry, Zawada, Polichno, Wola, Zagajów i Parszynka*, wsie w gubernii kieleckiej, powiecie pińczowskim.

²⁾ *Niegowonice i Błędów*, wsie w gubernii piotrkowskiej, powiecie będzińskim.

³⁾ *Czechło, Grabowa, Ryczów, Klucze i Rodaki*, wsie w gubernii kieleckiej, powiecie olkuskim.

⁴⁾ *Czarny Ostrów*, miasteczko w powiecie płoskirowskim, w gubernii podolskiej.

⁵⁾ *Mogila*, wieś w Galicji zachodniej, w powiecie krakowskim.

CXLIV.

W St. Germain 20. lutego 1527 roku.

Franciszek I., król francuski, poleca Krzysztofowi Sydlowieckiemu posła swego, Antoniego Rinconi'ego.

Magnifice Domine! Antonio Rhinconi, cambellano, consiliarioque nostro fideli, ac dilecto, a quo hae nostrae ad vos perferuntur litterae, accurate mandavimus, ut non nihil rerum, quae tum ad communem, tum ad privatam nostram gloriam, utilitatemque pertinent, nostro nomine vobis diligenter exponat. Quod cum aptissime, fidelissimeque eum facturum confidamus, reliquum est, ut vos rogatos velimus Rhinconi eidem et animum et aures benigne accomodatis, fidemque omnibus in rebus perinde, ac nobismet ipsis habeatis, quod est tum vobis non inutile, tum nobis futurum gratissimum.

Magnifice Domine! Deus optimus maximus vos, resque vestras diutissime tueatur, atque augeat. Datum apud sanctum Germanum in Laya die vigesima mensis Februarii.

Francoyo.

Coblet subscripsit.

Oryginał na arkuszu papieru, po pieczęci, wyciśniętej na stronie zewnętrznej pozostały tylko ślady cięć i adres: »Spectabili et magnifico domino Christophoro de Sydlowicz, palatino Cracoviensi, regnique Poloniae cancellario, amico nostro, sincere nobis dilecto«. Niżej dopisano: »Cracoviae anno Domini 1527 die Iovis, ipso die festi sancti Iacobi apostoli magnificus dominus Antonius Rincon, orator serenissimi Galliarum regis, obtulit.

CXLV.

W Ostrzehomiu 22. lutego 1527 roku.

Jan Zapolya, król węgierski, wyznacza Krzysztofowi Szydłowieckiemu 1000 złotych rocznej dożywotniej pensyi.

My Jan z Bozie milosti Vhersky, Dalmatsky, Charwatsky etc. kral. Znamo czinime tiemto listem wssem wobecz, ktoz gey uzrzie, a neb cztucz slisseti budie, ze znamenawsse sluzby, a zwlastni przychilnost, kteruz gest k nam a k domu nassemu po wsseczky czassy nesl mnohomozni, a vrozeni Cristoff z Sidlowcze, a na Szczemlowie waywoda, a starosta Crakowsky, a naywizssy canczlerz kralowstwi Polskeho, y ne chtiecze my takowey sluzby gehu, a tey przychilnosti, kterez nam vkazowal, a vkazuge, newdieczni byti, a aby on y w buduczich czasiach tiem wietssv przychilnost k nam mieti mohl z zwlastni milosti kralowske temuz Cristoffowi przirzkligsme, a moczi listu tohoto slowem nassim kralowskim przirziekame na kazdy rok z komori nasse kralowske tiszcz zlattich wydawati, a to do ziwnosti nasse, a gehu, bez zmatku wsselikterakego. Tomu na swiedomie peczet nassi kralowsku k tomu to listu przitisknuti gsme rozkazali. Genz dan na Ostrzehomie w Patek pried swatim Matiegem apostolem lethu Bozieho tiszczieho pietisteho dwadzateho sedmeho, kralowstwi nasseho lethu prwnieho.

Ioannes rex manu propria.

Oryginał na arkuszu papieru, u dołu na czerwonej masie wyciśnięta pieczęć królestwa węgierskiego.

CXLVI.

W Krakowie 20. marca 1527 roku.

Zygmunt I. poddaje szlachtę powiatu stryjskiego wyłącznej jurysdykcji starosty przemyskiego.

Sigismundus, Dei gratia rex Poloniae, magnus dux Lithuaniae, Russiae, totius Prussiae, Masoviae etc. dominus et haeres, significamus tenore praesentium, quibus expedit universis, quia cum nuntii terrae Premisliensis in praesente conventu generali constituti coram nobis, questi essent omnium nobilium terrae eiusdem Premisliensis nomine,

quod illis valde grave et onerosum esset aliquas eorum causas, iurisdictionem capitanealem, seu castrensem concernentes, coram capitaneo Striensi et in castro illo Striensi agere, supplicantes enixe, ut nobiles totius districtus Striensis iurisdictioni castrensi Premisliensi adiungere, annectere et incorporare dignaremur, quem ad modum pridem erant annexi et incorporati. Nos, tametsi consideraverimus, quod praedecessores nostri, praesertim vero serenissimus et desideratissimus divae memoriae parens noster, dominus rex Casimirus, ad petitionem eorundem nobilium districtus Striensis, illis propter maiorem eorum commoditatem et loci vicinitatem causas et actiones ipsorum iuridicas castrenses illic, in castro Striensi et coram illius capitaneo agere, tractare et prosequi permiserit et a iurisdictione capitanei et castris Premisliensis eos exemerit, litterisque desuper opportunas ipsis etiam concesserit. Quia tamen ea supplicatio et petitio universorum nobilium totius terrae Premisliensis, quae etiam districtum Striensem in se continet et includit per ipsos nuntios facta, nunc intercessit, quod ipsos nobiles districtus Striensis, quantum ad ipsam iurisdictionem castrensem, aliis unire et aequare dignaremur, illosque ad iurisdictionem capitanei et castris Premisliensis, qua alias usi fuerant, reduceremus; perpendentes nos, maioris esse momenti petitionem et consensum universae nobilitatis alicuius terrae, quam particularem aliquorum nobilium ex parva illius parte, seu districtu, volentesque potius in commune prospicere et consulere commoditati universorum, quam paucorum, de consilio et consensu omnium consiliariorum regni nostri status utriusque, in hoc conventu generali Cracoviensi nobiscum existentium, praefatos nobiles districtus Striensis et totum illum districtum ad primaevam iurisdictionem castris et capitanei Premisliensis moderni et pro tempore existentis reducendum duximus, ac harum serie litterarum reducimus, ac eundem districtum Striensem iurisdictioni ipsius castris et capitanei Premisliensis asscribimus, annectimus, perpetuo incorporamus ita, quod in praefata terra Premisliensi et eius districtibus in illa consistentibus, non alibi deinceps iudicia castrensia capitanealia exercentur, tantummodo in ipso castro Premisliensi, tanquam in capitali, generali et principali loco totius terrae Premisliensis, cuius iurisdictionem in pleno, integro, ac pristino eius vigore et robore conservamus et ab aliis conservari et in nullo eam violari, aut deinceps diminui, seu partiri volumus. Harum testimonio litterarum, quibus sigillum nostrum est appensum. Actum et datum Cracoviae in conventu generali feria quarta proxima post dominicam Reminiscere, anno Domini millesimo quingentesimo vigesimo septimo, regni nostri anno vigesimo primo.

Petrus, episcopus et vicecancellarius subscripsit.

Relatio reverendi in Christo patris domini Petri,
episcopi Cracoviensis et regni Poloniae vicecancellarii.

Oryginał pergaminowy, na takimże pasku zawieszona mniejsza pieczęć koronna.

CXLVII.

W Krakowie 26. marca 1527 roku.

Zygmunt I. mianuje Piotra Kmitę kasztelanem wojnickim.

Sigismundus I., rex Poloniae, magnifico Petro Kmita, mareschalco regni, castellaniam Voynicensensem ad tempora vitae eius extrema, seu ad assecutionem maioris dignitatis, confert. Datum Cracoviae feria tertia post dominicam Laetare in conventionem generali, anno Domini millesimo quingentesimo vigesimo septimo.

Originale pergameneum, cum sigillo. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 376.

CXLVIII.

W Krakowie 26. marca 1527 roku.

Zygmunt I. kwituje Piotra Kmitę z administracyi ziemią spiską.

Serenissimus Sigismundus I., rex Poloniae, magnificum Petrum Kmita, castellanum Voynicensensem de administratione et de proventibus terrae Scepusiensis quietat. Datum Cracoviae in conventionem regni generali, feria tertia post dominicam Oculi, anno Domini millesimo quingentesimo vigesimo septimo.

Originale pergameneum, cum sigillo appenso. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 378.

CXLIX.

W Krakowie 29. marca 1527 roku.

Piotr Kmita zrzeka się procesu dalszego o sumę
20.000 złotych polskich z sukcesorami Jarosława z Kurozwęk
na rzecz Jarosława Łaskiego.

Magnificus Petrus de Wiśnicz Kmita, mareschalcus curiae regni, de omni iure suo, videlicet de summa 20.000 florenorum Polonicalium, ac processu occasione eiusdem summae super successoribus olim generosi Hieronimi de Kurozwęki obtento, magnifico Iaroslao de Lasko et in Rytwiany¹⁾ haeredi, palatino Siradiensi, cedit, inscriptionemque castrensem Cracoviensem super 500 florenis, quam idem mareschalcus a praefato Iaroslao super bonis Gorzyce²⁾ habuit inscriptam, cassat. Datum Cracoviae feria sexta ante dominicam Laetare, anno Domini millesimo quingentesimo vigesimo septimo.

Documentum pergameneum, cum sigillo appenso. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 270.

¹⁾ *Rytwiany*, wieś w gubernii radomskiej, powiecie sandomierskim.

²⁾ *Gorzyce*, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie jasielskim.

CL.

W Krakowie 29. marca 1527 roku.

Jarosław Łaski kwituje Piotra Kmitę z opieki nad Anną
i Barbarą z Kurozwęk.

Magnificus Iaroslao de Lasko, palatinus Siradiensis, magnificum Petrum Kmita de Wiśnicz de tutoria generosarum Annae et Barbarae de Kurozwęki virginum liberum facit et de eadem evincere sese inscribit. Datum Cracoviae feria sexta ante dominicam Laetare, anno Domini millesimo quingentesimo vigesimo septimo.

Originale pergameneum, cum sigillo appenso. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 379.

CLI.

W St. Germain 16. maja 1527 roku.

Franciszek I. uprasza Szydłowieckiego o popieranie posła swego,
Antoniego Rinconi'ego, u króla Zygmunta.

Franciscus, Dei gratia Francorum rex, Mediolani dux et Genuae dominus. Spectabili, ac magnifico viro, Christophoro de Szidlovicz domino et haeredi, palatino, supremoque capitaneo Cracoviensi, carissimo amico nostro fraternitatem. Magnifice vir et amice carissime. Nobilis vir Antonius Rincon, unus ex equitibus nostrae domus, quem paulo ante ad illustrissimum regem Poloniae oratorem miseramus, declaravit nobis, qua devotione, gratia et humanitate sese exceperitis, nihilque in se ornando, colendoque omiseritis, quod ad officium amicitiae pertinere videatur. Quam singularem vestram in nos dilectionem tanti facimus et laudamus, ut eo nomine multum Vobis debere fateamur; rogamus autem Vos, ut in ea voluntate constanter perseverare, ipsique Antonio Rincon apud regem Poloniae libenter adesse velitis, ad quem certis de causis eum remittendum duximus, quas vobis exponet. Ei igitur fidem adhibere velitis, ac si nos ipsi loqueremur, in quo et rem vestram in nos devotione dignam et nobis gratissimam ferratis et pro qua non vulgarem gratiam vobis referre curabimus. Magnifice vir Deus Optimus Maximus velit Vos, resque vestras sibi curae esse. Datum apud sanctum Germanum in Laya, die decima sexta mensis Maii¹⁾.

Francoyo.

Coblet subscripsit.

Oryginał na arkuszu papieru, po małej pieczęci, wycisniętej na stronie zewnętrznej, pozostały tylko ślady i adres: »Spectabili, ac magnifico viro Christophoro de Szidlovicz haeredi, palatino, supremoque capitaneo Cracoviensi, carissimo amico nostro«.

¹⁾ List ten. oznaczony tylko dniem. odnosi się do 1527 roku. W nr. CXLIV (z 20. lutego 1527 roku) Franciszek I. wyprawiając Rinconi'ego powtórnie do Polski, poleca go Szydłowieckiemu. w obecnym liście powołuje się na to. iż *niedawno* tegoż Antoniego wyprawił ponownie do Polski „*remittendum duximus*“. Nakoniec tak tam, jak i tu tytułuje Franciszek Szydłowieckiego jeszcze *wojewodą krakowskim*. chociaż król Ferdynand 18. maja wie, że jest już *kasztelanem* (nr. CLII).

CLII.

W Wroclawiu 18. maja 1527 roku.

List arcyksięcia austryackiego, Ferdynanda, do Krzysztofa Szydłowieckiego z prośbą o zupełne zaufanie kancle-rzowi jego, Leonardowi Harrachowi, którego posyła na zjazd do Ołomuńca.

Ferdinandus, Dei gratia Hungariae, Bohemiae, Dalmatiae, Croatiae etc. rex, infans Hispaniarum, archidux Austriae, dux Burgundiae etc. etc., marchio Moraviae etc., comes Tirolis etc.

Illustris sincere dilecte. Commisimus nobili fideli nobis dilecto Leonardo ab Harrach in Roraw, cancellario curiae nostrae, ac consiliario et oratori nostro ad dietam Olomucii sub die prima mensis Iunii proxime futuri celebrandam, destinato, nonnulla nostro nomine vobis exponenda, sicut ab eo coram accipietis, quae cum ex mente et voluntate nostra veniant, vos hortamur, ut eidem Leonardo in his, quae referret nostri intuitu, fidem omnimodam praestare, vosque super eisdem ita exhibere velitis, sicut in vos gratiose confidimus et vicissim erga vos clementer recognoscemus. Datum in civitate nostra Vratislavia die decima octava mensis Maii anno Domini millesimo quingentesimo vigesimo septimo, regnorum vero nostrorum primo.

Ferdinandus subscripsit.

Oryginał na arkuszu papieru, na stronie zewnętrznej na czerwonej masie wyciśnięta pieczęć arcyksięcia Ferdynanda i adres: »Illustri domino Christophoro de Schidlowietz, castellano Cracoviensi, regni Poloniae cancellario, ac Syradiensi, Gostinensi et Sochaczoviensi, Novaeque Civitatis Chorzyn capitaneo, in Smielow et Magna Opatow domino et haeredi, sincere nobis dilecto«.

Niżej dopisano: »In Olomucz anno Domini millesimo quingentesimo vigesimo septimo die Mercurii ante festum Pentecosten 5. Iunii, magnificus dominus Leonhardus Harrach, Suae Maiestatis orator obtulit«.

CLIII.

W Budzie 21. maja 1527 roku.

Jan Zapolya udziela posłom swoim
pełnomocnictwa do zawarcia pokoju z posłami króla czeskiego,
Ferdynanda.

Nos Ioannes, Dei gratia rex Hungariae, Dalmatiae, Croatiae etc., nec non marchio Moraviae, ac Lusatae et utriusque Slesiae dux etc., recognoscimus per praesentes, quibus expedit universis: Quod nos de fide, integritate, dexteritate, ac prudentia, rerumque gerendarum sufficiente peritia reverendissimi domini Francisci de Frangepanibus, electi Colocensis et Bachiensis ecclesiarum canonice unitarum, archiepiscopi, nec non spectabilis et magnificorum: Stephani de Werbewcz, secretarii, cancellarii nostri regni et Ioannis Banffy de Lyndwa, comitis perpetui comitatus de Werewcze, item reverendorum: Ioannis Statilii Budensis et Andreae doctoris, Strigoniensis ecclesiarum praepositorum, oratorum nostrorum ad plenum confisi, eisdem oratoribus nostris plenum mandatum, plenamque et omnimodam facultatem dedimus et concessimus, damusque et concedimus per praesentes in proximo conventu in Olomuncz, pro prima die mensis Iunii celebrari indicto, cum serenissimo principe, domino Ferdinando, rege Bohemiae, principe Hispaniarum, archiduce Austriae, duce Burgundiae etc., eiusdemque commissariis et oratoribus in praedicto conventu futuris, de firmanda et stabilienda pace inter nos et dictum Ferdinandum, Bohemiae regem, agendi, tractandi, concludendique et ad eorum omnium, quae conclusa praefatorum oratorum nostrorum consensu fuerint, observationem nos obligandi, nostroque nomine promittentes, aliaque omnia et singula huc pertinentia faciendi, quae nos ipsi facere possemus, si personaliter interessemus, etiam si talia forent, quae mandatum nostrum exigerent magis speciale, quam praesentibus est expressum, promittentes in verbo nostro regio, quod quidquid per praedictos oratores nostros, qui intererunt cum praefato serenissimo Ferdinando rege, eiusque commissariis, nostro nomine tractatum, ordinatum, conclusum, promissumque fuerit, ratum habebimus, firmiterque et inconcusse observabimus et observari faciemus, atque omnia eorum promissa et obligationes nostro nomine faciendas sine dolo et fraude adimplere curabimus cum effectu. Harum nostrarum, quibus secretum sigillum nostrum, quo ut rex Hungariae utimur, est appensum vigore et testimonio litterarum mediante. Datum Budae vigesima prima

die Maii anno Domini millesimo quingentesimo vigesimo septimo, regnorum nostrorum praedictorum anno primo.

Ioannes rex manu propria.

Oryginał pergaminowy, na sznurku jedwabnym koloru czerwonego zawieszona pieczęć królestwa węgierskiego.

CLIV.

W Krakowie 25. maja 1527 roku.

Zygmunt I. poleca komisarzom swoim rozgraniczyć dobra królewskie Oryszów i Kaski od Drzewicza, należącego do Mikołaja Wolskiego.

Sigismundus, rex Poloniae, Laurentio, episcopo Camenecensi, Adamo Kiernowski, castellano Gostinensi¹⁾ et aliis commissariis suis, destinatis ad discernendas differentias occasione granicierum inter bona regalia Orzeszow²⁾ et Kaszki³⁾, ab una et Drzewice⁴⁾ Nicolai Wolski et cohaeredum haereditaria, partibus ab altera, mandat: Quia licet perpetuus limes inter praedicta bona fuerit fluvius Gogolina⁵⁾, cum tamen exortae sunt differentiae occasione eiusmodi limitum inter eadem bona Orzeszow et angulum unum bonorum Kaszki et praesertim inter quosdam campos et Buszice⁶⁾ tenutae Nicolai Wolski, ab una et praedictam villam haereditariam Drzewice eiusdem Wolski, parte ab altera, quas differentias idem rex complanare et determinare volens, eisdem commissariis dat informationem, ut locum differentiarum descendant, partes convocent, testimonia senum cum iuramento accipiant, bona praedicta distinguant, scopulos et signa metalia faciant. Datum Cracoviae sabato in festo sancti Urbani, anno Domini millesimo quingentesimo vigesimo septimo.

Compendium iur. Grudzińskich, pag. 52—53.

¹⁾ *Gostynin*, miasto powiatowe w gubernii warszawskiej.

²⁾ *Oryszów*, wieś w gubernii warszawskiej. powiecie sochaczowskim.

³⁾ *Kaski*, wieś w gubernii warszawskiej. powiecie błońskim.

⁴⁾ *Drzewicz Stary* i *Nowy*, wsie w gubernii warszawskiej, powiecie sochaczowskim.

⁵⁾ *Gogolina*, prawy dopływ Bzury, wpadającej z lewego brzegu do Wisły.

⁶⁾ *Buszyce*, wieś w gubernii warszawskiej, powiecie błońskim.

CLV.

Dnia 25. maja 1527 roku.

Jan Zapolya nadaje Krzysztofowi Szydłowieckiemu zamek Munkacz, na prawach zastawnych, w sumie 20.000 złotych węgierskich.

Nos Ioannes, Dei gratia rex Hungariae, Dalmatiae, Croatiae, Slavoniae etc., tenore praesentium significamus, quibus expedit universis, quod cum spectabilis et magnificus dominus Christophorus de Szydlovyecz, castellanus et capitaneus Cracoviensis, ac regni Poloniae summus cancellarius a multo tempore Maiestatem nostram, familiamque nostram magna observantia, amore et fide prosecutus sit, eaque omnia agere studuerit, quibus nos, resque nostras extollere, ampliarique possit, nunc quoque antiqui officii nihil ommittens, non cessat operam dare, quo Maiestatem nostram in omnibus observet, tum vero ex quo differentias inter nos et dominum regem Bohemiae composuerit, hinc est, quod nos volentes in aliquam compensam meritorum ipsius domini Christophori gratiam et amplitudinem nostram regiam eidem ostendere, castrum nostrum Munkacz, quod nunc serenissima regina Maria possidet, quam primum ipsum castrum e manibus ipsius reginae liberabimus, ipsi magnifico domino Christophoro dandum duximus et concedendum, immo damus et concedimus, ipsumque castrum nostrum Munkacz eidem domino Christophoro inscripsimus et inscribimus pro florenis viginti millibus Hungaricalibus ea lege, quod nec nos, nec successores nostri ipsum castrum ab eodem domino Christophoro possimus, vel possint redimere, vita ipsius durante, sed quoad ipse dominus Christophorus vixerit, castrum illud apud eum maneat cum omnibus redditibus, ad ipsum pertinentibus, si vero contigerit ipsum dominum Christophorum ab humanis decedere, tunc nec ab haeredibus suis possit ipsum castrum auferri, nisi prius soluta illa summa viginti millium florenorum, quod si contigerit Maiestatem nostram aliquo modo liberare de manibus Alexii Turzonis castra, quae nunc possidet, scilicet Sempthe, Galgocz et Wirczkew, tunc et eo casu promittimus unum ex ipsis castris loco eiusdem castri Munkacz praefato domino Christophoro inscribere eisdem legibus et conditionibus, quibus ipsum castrum Munkacz inscripsimus, immo promittimus et inscribimus per praesentes, quas in verbo nostro regio volumus inviolabiliter observare. Datum sub sigillo nostro annulari sabato in die sancti Urbani martyris M. D. XXVII.

Ioannes rex manu propria subscripsit.

Oryginał na arkuszu papieru, na czerwonej masie wyciśnięta sygnetowa pieczęć Zapolyi.

CLVI.

W Krakowie 31. maja 1527 roku.

Zygmunt I. zatwierdza Spytka Tarnowskiego i jego poddanych w używalności lasów dóbr starostwa sandomierskiego, przyległych do wsi jego Wielowśi, Trześni, Sielca, Dzikowa i Borowej.

Sigismundus, Dei gratia rex Poloniae, magnus dux Lituaniae, Russiae, omniumque terrarum Prussiae dominus et haeres, significamus tenore praesentium, quibus expedit universis et singulis, praesentibus et futuris. notitiam praesentium habituris: Quod cum a multis retroactis temporibus frequens differentia fieret inter generosum Spitconem de Tarnow, castellanum Żarnoviensem¹⁾, haeredem vero villarum suarum Wielawieś, Trześnia, Siedlec, Dzików²⁾ et Borów³⁾, in terra Sandomiriensi consistentium, ab una et capitaneos nostros Sandomirienses, eorumque vicesgerentes pro tempore existentes, ab altera partibus, occasione inemptionum, incisionumque, vulgo *wręby* nuncupatarum, in silvas nostras regales, ad bona nostra regalia, villas nostras Grambów, Sobów⁴⁾ et Przyszów⁵⁾, ad capitaneatum Sandomiriensem pertinentes, quotannis fieri solitarum inemptoribus, tam de nostris villis Sandomiriensibus, quam ipsius Spitconis supraexpressis, aliorumque subditorum nostrorum, illuc vere assidue confluentibus; quarum quidem inemptionum, incisionumque praefatus Spitco ex praedecessoribus suis in Wielawieś, dictisque aliis villis eius haereditariis de antecessorum nostrorum Poloniae regum, iam olim existentium rite facta donatione, per nostramque regiam Maiestatem deinde approbatam realem semper habuit una nobiscum communem fruitionem et hoc ratione sortium suarum, quas una nobiscum in villis nostris praedictis oblinet. Quod quidem possessorium suum iuxta formam iuris communis cum favore nostro regio iam pridem comprobavit idem ipse Spitco, prospiciendo suae, posterorumque, ac subditorum suorum praenominatorum tranquillitati, tandem temporibus hinc inde observando in praemissis, talem contractum nuper vicissitudinarium in vim permutationis occasione dictarum inemptionum, incisionumque in usu suo nostroque communi, uti praefertur, tantisper habiturum facere nobiscum decrevit,¹⁾ fecitque in effectu petens, sed in hunc modum: Nos, nostrique capitanei Sandomirienses pro tempore existentes, eorumque vicesgerentes proventum hunc silvaticum, puta inemptionem, incisionemque, praeallegatas, de subditis villarum nostrarum, ad castrum Sandomiriensem pertinentium

seorsum deinceps percipiemus temporibus aeviternis, ipse vero Spitco, cum haeredibus suis, villarum eius praefatarum, Wielawieś, Trześnia, Siedlec, Dzików, Borów, ac sortium praedictorum bonorum Gramboviensium, Soboviensium et Przyszoviensium possessoribus, pro tempore existentibus, similem proventum silvaticum huiusmodi inemptionum, incisionumque quotannis obvenientium, dumtaxat a subditis suis, incolis autem villarum et sortium suarum praefatarum, in sortem suam fuerit percepturus perpetuo et in aevum, sine quavis partis utriusque contradictione, una scilicet parte in alteram super praemissis iure, vel facto non impetente, prout hoc in eiusmodi nostro privilegio, ipsi Spitconi super contractum ipsum vicissitudinarium concessio latius continetur, sed huiusmodi proventum silvaticum a subditis nostrorum quorumcunque toties, quoties obvenerit, cum ipso Spitcone incommune, promiscueque et sine praeiudicio partis utriusque iuxta antiquam consuetudinem nos sumus percepturi, capitaneique nostri Sandomirienses pro tempore existentes percipient in futurum, praefato privilegio Spitconi et praedecessoribus eius concessio id ipsum disponente. Quia vero ipsi Spitconi et subditis eius praefatis, incolis scilicet villarum ipsius praescriptarum liberum semper erat virtute privilegiorum suorum supra expressorum, originalium, a praedecessoribus nostris, uti praefertur, habitorum, latius obloquentium, uti et frui lignis, ac arboribus pro aedificiis domesticis et focorum eorundem et cuiuslibet ipsorum seorsum in silvis nostris Sandomiriensibus supra expressis, voluit hoc etiam idem ipse Spitco habere cautum, humiliter istud a nostra regia Maiestate implorando, ut nos ei, subditisque ipsius praefatis certam partem silvarum nostrarum praefatarum ad usum liberum lignorum et roborum praescriptorum demonstrare, assignareque, seu potius demonstrari, assignarique et circumscribi facere dignemur. Nos vero dicti Spitconis petitionibus, tam iustis rationibus facile permoti, dederamur ei in commissarios et revisores, praemissorumque locorum silvaticorum circumspectores magnificum et generosos, Ioannem comitem de Tarnow, castellanum Voinicensem, tunc temporis existentem, capitaneumque Sandomiriensem, nunc vero palatinum terrarum nostrarum Russiae, capitaneumque regni nostri generalem, ac Ioannem de Tarnow, haeredem in Krzyż⁶), castellanum Sandecensem, Pilsnensemque capitaneum, nuper vita functum, tunc vero adhuc in humanis agentem et Stanislaum in Mielec, castellanum Zavichostensem, ac Nicolaum Chroborski, terrigenam Sandomiriensem, sincere, fidelesque dilectos. Qui quidem commissarii nostri descendentes simul ad loca illa silvatica, debitoque suo commissariali, uti par erat satisfaciendo, vocatisque illuc ad se incolis villarum nostrarum regalium, ad castrum illud Sandomiriense spectantium, videlicet Sokolniki, Sobów et Mokrzezów⁷), eisque examinatis et locis illis silvaticis diligenter revisis, ac signis in arboribus ad instar crucis factis, loca ipsa silvatica ad usum dicti Spitconis et posteriorum eiusdem et subditorum eius praefatorum, in villis ipsius praefatis pro tempore existentium, modo praemisso auctoritate sua commissariali, quin potius nostra regia, illis in

hac parte concessa, Deum et iustitiam prae oculis habentes, obsignaverunt, adtribuendo eadem loca et silvas, in locis ipsis circumscriptis consistentia, utifruitioni ipsorum Spitconis et subditorum eius praenominatorum. Ita vero, quod idem Spitco et ipsius successores utifruentes sic in locis ipsis consignatis silvis nostris, nequaquam se amplius intromittere debebunt quomodolibet in futurum, sed contenti esse debebunt cum eorum subditis de villis praedictis, sola utifruitione locorum dumtaxat praedictorum, sibi per memoratos commissarios nostros in locis praenominatis silvaticis specialiter et divisim contentis. Primum igitur dicti nostri commissarii exequendo huiusmodi nostram commissionem regalem, obequitationem et circumspeditionem huiusmodi locorum inceperunt ab arvis villae Dzików in borra parva, inter villas nostras praefatas, Sokolniki, Sobów et Mokrzyszów consistente, scilicet iuxta granicies Dzikovienses, ac deinde a molendino Mokrzyszoviensi iuxta viam penes piscinam nostram regiam, dictam Rudnik protendendo, signa praefata in arboribus modo praemisso continuando usque ad granicies villae Grambów circa *Sierakowska droga* et ex altera parte a villa Sokolniki iuxta viam de Sokolniki in Grambów ad fluvium Bren^s) tendentem, penes granicies Grambovienses processerunt et illic sibi Spitconi et subditis eius praefatis utifruitionem silvarum nostrarum praefatarum divisivam, usumque liberum pascuorum, ibidem habendorum, auctoritate Maiestatis nostrae regiae assignaverunt, ipso Spitcone vice sua et dictorum suorum subditorum id ipsum acceptante, renunciantequae per expressum sibi utifruitionem dictarum silvarum nostrarum in aliis quibuscunque silvis demptis, locis istis consignatis et modo praemisso adtributis, prout hoc in litteris commissarialibus dictorum commissariorum, nobis oblatis plenius vidimus contineri. Quae omnia suprascripta firma et perpetuo valitura esse cupientes, dicto Spitcone id ipsum quoque a nobis deprecante, de certa scientia et deliberatione, nostris, quin potius plenitudine potestatis nostrae regiae, de consilio nihilominus et assensu consiliariorum nostrorum, nobiscum praesentium, approbavimus et approbamus per praesentes, decernentes circumspeditionem, ac consignationem silvarum praedictarum, nec non utifruitionem praenominato Spitconi, eiusque subditis de villis praedictis concessam, robur firmum perpetuis temporibus habituram, sine praeiudicio quoque privilegiorum dicti Spitconis originalium et usus aliorum proventuum, per eum in bonis nostris praefatis hactenus continuati, quorum scilicet bonorum partim ex donatione praedecessorum nostrorum ipse nobiscum coniunctim et divisim possidet de praesente, virtute huiusmodi privilegiorum suorum originalium latius obloquentium, praeallegatorum, praesentium tenore mediante. In quorum omnium fidem et evidentius testimonium sigillum nostrum est appensum. Datum Cracoviae feria sexta post dominicam Rogationum, anno Domini millesimo quingentesimo vigesimo septimo, regni nostri anno vigesimo primo.

Księga granic dóbr Ostrogskich i Tarnowskich, pag. 709—715.

-
- 1) *Żarnów*, osada w gubernii radomskiej. powiecie opoczyńskim.
  - 2) *Wielowieś*, *Trześń*, *Sielec* i *Dzików*, wsie w Galicyi zachodniej, w powiecie tarnobrzeskim.
  - 3) *Borowa*, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie mieleckim.
  - 4) *Grębów* i *Sobów*, wsie w Galicyi zachodniej, w powiecie tarnobrzeskim.
  - 5) *Przysów królewski*, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie mieleckim.
  - 6) *Krzyż*, wieś w Galicyi zachodniej. w powiecie tarnowskim.
  - 7) *Sokolniki* i *Mokrzyszów*, wsie w Galicyi zachodniej, w powiecie tarnobrzeskim.
  - 8) *Breń*, prawy dopływ Wisły.

CLVII.

W Ołomuńcu 5. czerwca 1527 roku.

Krzysztof Szydłowiecki zeznaje, iż król Ferdynand, za starania około pozyskania korony węgierskiej, ofiarował mu gotówką 40.000 i 5.000 złotych rocznej dożywotniej pensyi.

Anno 1527 feria IIII ante Pentecosten in Olomucz dominus Leonardus Harrach, cancellarius serenissimi regis Ferdinandi istas litteras credentiales¹⁾ mihi dedit. Multa mecum locutus est in negotio sui regis et penes hoc mihi a rege suo promittens et spondens, si in quantum efficietur rex Hungariae, 40 milia florenorum Renensium in parata pecunia et supra hoc annuatim ad meam vitam 5 milia florenorum Renensium et praesertim, ut etiam diligentiam facerem in hoc secundum posse meum propter bonum et utile totius Christianitatis. Ego, quae dignitati et honori inprimis regiae Maiestatis, domini mei, et post mei, conveniebat, congrue respondi etc. *nihil prorsus istas promissiones apud me pensando* etc. etc.

Oryginał na ćwiartce papieru.

---

¹⁾ Jest to list króla Ferdynanda z dnia 18. maja (nr. CLII), obecna kartka jest własnoręczną notatką Szydłowieckiego, dodaną jako objaśnienie do powyższego listu. tak samo jak kartka kanclerza z 13. października 1528 roku.

CLVIII.

Dnia 6. czerwca 1527 roku.

Rozgraniczenie dóbr królewskich Oryszowa, Kozłowie i Kasek od Drzewicza, wsi dziedzicznej Mikołaja Wolskiego.

Laurentius, episcopus Camenecensis, Adam Kiernowski, castellanus Gostinensis, Venceslaus Bielecki et alii iudices commissarii, per sacram regiam Maiestatem designati ad dislimitanda bona regalia, oppidum Młode Wyskitki, ac villas Kozłowiec et Kaszki¹⁾, ad capitaneatum Sochaczoviensem spectantes tenutae magnifici Christophori de Szydłowiec, cancellarii regni, ab una et villam haereditariam Drzewice, generosi Nicolai Wolski et aliorum cohaeredum, vigore privilegii Semoviti, ducis Masoviae (1438) et litterarum informationis regis Sigismundi (nr. CLIV) partibus in fundum convocatis, granicies in hunc, qui sequitur modum, determinaverunt: Incipiendo a fluvio Gogolina, ubi dividit campum ex altera parte bonorum regalium villae Kaszki supra vadum, vulgo vocatum *Mamutowy bród* et ibidem supra ripam eiusdem fluvii Gogolina in extremitate silvae sippati sunt et per officium loci succamerarii de terra crecti duo scopuli, duas parietes utrorumque bonorum regalium, videlicet Kozłowiec et Wyskitki, ex una et bonorum haereditariorum Drzewice, partibus ab altera, ibidem in silva dividentes. Ab illo loco progressi sunt versus Młode Wyskitki, non solum scopulos eiusmodi granicierum de terra erigendo progressive, sed etiam inter et supra eosdem scopulos pro maiore granicierum evidentia signa ad instar crucis in arboribus incidendo, penes *niva Grochowiska*, quae cessit ad partem bonorum Drzewice, una cum segetibus, quae in illa seminatae sunt, quoniam in eius usu semper fuerunt haeredes de Drzewice. Ab inde tendunt granicies per silvam usque ad *niesznurowna niva*, directe ad primum truncum quercus magnae exustum, situm in cornu, seu angulo *Trawne Kasziszka*. Exinde tendunt per quandam silvam usque ad prata et campum Wierzhocin et deinde prope finem agrorum, seu campi Wierzhocin tendunt granicies usque ad secundum truncum quercus magnae, scopulis a se modo longe distantibus sippatis et signis ad instar crucis in arboribus incisis, quae quercus consistit supra gurgitem, seu torrentem, dictum *strużka łaczana*. Et deinde eadem granicies tendunt per prata scopulis erectis directe usque ad tertium truncum, similiter quercus magnae supra viam stratam, quae secus Wyskitki Młode ducit de Kozłowiec in Orzeszow et Sochaczow²⁾. Ab eodem trunco recte tendunt per eadem prata, transcendendo viam usque ad circumseptionem, quae pertinet ad Wyskitki, ubi penes sepem etiam sippaverunt scopulos et licet per mediam circumseptionem senes duxerunt, asserentes magnam partem pratorum et terrae haereditatis Drzewice occupatam esse, per eiusmodi circumseptionem, per quandam Broch noviter factam. Tamen commissarii ad vota magnifici Christophori de Szydłowiec, castellani Cracoviensis, tenutarii in Wyskitki et de consensu castellani Sochaczoviensis, tamquam haeredis de Drzewice, non transcenderunt sepem, sed penes eandem erexerunt scopulos pro graniciebus et ita cedendo de illa parte agri et pratorum pro regia Maiestate, circumiverunt eandem circumseptionem, relinquentes totam in partem regiae Maiestatis, usque quo secus sepes eundo et scopulos sippando, pervenerunt recte ad ripam fluvii Gogolina, quae defluit a molendino in Wyskitki, dividens

per medium dicta bona Drzewice, haereditaria, a bonis regalibus Wyskitki, Orzeszow et Kaszki, ubique defluens usque ad illum locum, ubi inceptae sunt granicies, uti suprascriptum est. Ab eodem fluvio Gogolina supra *Mamutowy bród*, ubi est finis scopulorum. Quibus factis intratur in praedictum fluvium Gogolina, per cuius medium granicies eiusmodi antiquo alveo versus campum Wyskitki et subsequenter versus campum Orzeszow propinguiore et contingente, campos illos defluente. Et in fine versus et penes campum Kaszki tendunt usque, quo pervenitur eodem fluvio ad locum e regione *Mamutowy bród*, ubi granicies inceptae sunt. Quia in pluribus locis idem fluvius, alicubi in duos, alicubi in tres alveos et gurgites divisus est, ergo ultimo ubique gurgite versus bona regalia tendunt limites, in quibus quidem graniciebus inchoando ab eodem loco, ubi inceptae sunt, quidquid a dextris est, perpetuo pertinere debet ad bona Drzewice, omnia vero a sinistris perpetuo pertinere debent ex ordine ad bona regalia Kozłowice, Wyskitki, Orzeszow et Kaszki. Actum et datum in loco praedicto granicierum feria quinta ante Pentecostes, anno Domini millesimo quingentesimo vigesimo septimo.

Compendium iur. Grudzińskich, pag. 48—52.

¹⁾ *Wyskitki, Kozłowice Stare i Nowe i Kaszki*, wsie w gubernii warszawskiej, powiecie błońskim.

²⁾ *Sochaczów*, miasto powiatowe w gubernii warszawskiej.

CLIX.

W Wiedniu 27. czerwca 1527 roku.

Król Ferdynand dziękuje Krzysztofowi Szydłowieckiemu za dotychczasowe usługi i ofiaruje mu 50.000 złotych gotówką, a 10.000 złotych rocznej dożywotniej pensyi, gdyby skłonił Jana Zapolyę do zrzeczenia się korony węgierskiej.

Ferdinandus, Dei gratia Hungariae, Bohemiae, Dalmatiae, Croatiae etc. rex, infans Hispaniarum, archidux Austriae, dux Burgundiae etc., marchio Moraviae etc., comes Tirolis etc.

Illustris, sincere dilecte. Ex relatione nobilis fidelis nobis dilecti Leonardi ab Harrach in Roraw, cancellarii curiae nostrae, intelleximus summam diligentiam et operam, quam in rebus nostris praestitistis et adhuc praestare non desinitis, quod quidem grato, clementique a vobis suscipimus animo, atque ingentes ob id vobis habemus gratias, confidimus quoque vos in tali cura et sedulitate permansuros. Quamvis autem vobis per eundem cancellarium nostrum in eventum, quod cum comite Scepusiensi tantum ageretis, ut regni Hungariae coronam nobis cedat, obtulerimus florenos

quadraginta mille(!); tractatio vero illa nunc evanuerit; nihilominus, si ad parcendum sanguini Christiano (quamvis nunc ad expeditionem omnem instructi simus, eamque prosequi intendamus) apud comitem praefatum interim per vos tantum actum fuerit, quo nobis regni nostri Hungariae coronam sponte cedat, vobis gratiose significandum duximus, nos velle vobis in prompta et parata pecunia solvere florenos Rhenenses quinquaginta mille, vobisque ad vitam vestram florenos Rhenenses decem mille clementer inscribere, singularique gratia nostra tam vos, quam vestros complecti, pariter et fovere, nos vero de vestra superbiis animi voluntate simul eo, quod interea cum illo ageritis, aut fieri posse speretis, quantotius admoneatis. Datum in civitate nostra Vienna die vigesima septima mensis Iunii, anno Domini millesimo quingentesimo vigesimo septimo, regnorum vero nostrorum primo.

Ferdinandus subscripsit.

Vidi Harrach, cancellarius.

Waldenburg.

Schidlovitz in negotio Wayvodae.

Oryginał na arkuszu papieru, na stronie zewnętrznej wyciśnięta pieczęć i adres: »Illustri domino Christophoro de Schidlovietz, castellano Cracoviensi, regni Poloniae cancellario, Siradiensi, Gostinensi et Sochaczoviensi Novaeque Civitatis Corezin capitaneo, in Smielow et magna Opatow domino et haeredi, sincere nobis dilecto.

Niżej nadpis inną ręką: »In Niepolomicze anno Domini millesimo quingentesimo vigesimo septimo die sabati post festum Visitationis gloriosissimae Virginis, Eius Maiestatis cubicularius obtulit.

CLX.

W Krakowie 27. czerwca 1527 roku.

Zygmunt I. pozwala Janowi Morsztynowi, burmistrzowi krakowskiemu, sprowadzać wodę kanałami z Prądnika do stawów w majątności jego Piaskach.

Sigismundus, Dei gratia rex Poloniae, magnus dux Lithuaniae, Russiae, Prussiae, Masoviae etc. dominus et haeres, significamus tenore praesentium, quibus expedit universis, quia nos habentes in prospectu fidem, ac merita eximia nobilis Ioannis Morstyn, proconsulis civitatis nostrae Cracoviensis, quibus se nobis et reipublicae

eiusdem civitatis in dies reddere non cessat, officiosissime commendatum, memoria etiam repetentes et animo nostro revolventes, maiores ipsius serenissimo olim domino Kazimiro, regi, patri et antecessori nostro desideratissimo multa, grata, fidelique et honorifica servitia praestitisse et locum non postremum gratiae apud illius Maiestatem sibi conciliasse, volentesque etiam eundem Ioannem Morstyn fide, vigilantia, industria et meritis ipsius exigentibus, non minore gratia nostra prosequi, eiusdemque gratiae nostrae munimentum et vestigium posteris ipsius relinquere, consensimus et admisimus illi de certa scientia et voluntate nostra, quod ultra eam aquam, quae ex flumine Pranthnyk ad praedium ipsius Pyassek¹⁾ in piscinas eius ab antiquo defluit, quam illi et eius posteris tenendum praesentibus confirmamus, possit aliam aquam ad spissitudinem unius digiti ex eodem flumine Pranthnyk recipere et ad hoc ipsum praedium suum Pyaszek per fistulas, seu canales ducere, consentimusque et admittimus per praesentes, ad voluntatis nostrae beneplacitum, quod volumus, ut non censeatur, aliquo alio modo, vel praetextu esse revocatum, quam litteris nostris, vel successorum nostrorum, manu nostra, vel ipsorum successorum subscriptis, per praenominatum Ioannem Morstyn, eiusque successores aquam ipsam, quam vigore praesentis consensus nostri ex flumine Pranthnyk praedicto accepturus est, ad usum et necessitatem suam, ac praedii sui Pyassek, alias piscinarum in eodem praedio consistentium, habendum et possidendum, absque cuiusvis hominis contradictione, vel impedimento. Quocirca tibi generoso Severino Boner, capitaneo Byecensi, ac zuppario et magno procuratori nostro Cracoviensi, gratiam hanc et permissionem nostram praefato nobili Ioanni Morstyn contemplatione meritorum ipsius per nos factam, innotescimus et declaramus, mandantes, ut illum ad liberam deductionem per canales aquae ex flumine Pranthnyk ad praedium ipsius praedictum admittas. in usuque et pacifica possessione eiusdem aquae illum non impediās, nec aliquis alius, nunc et pro tempore existens impediāt, pro gratia nostra, harum quibus sigillum nostrum est appensum testimonio litterarum. Datum Cracoviae feria quinta in octava Corporis Christi, anno Domini millesimo quingentesimo vigesimo septimo, regni vero nostri vigesimo primo.

Sigismundus rex subscripsit.

Oryginał pergaminowy, na sznurku jedwabnym koloru pałowego zawieszona mniejsza pieczęć koronna.

---

¹⁾ *Piaski*, wieś pod Krakowem.

CLXI.

W Wiedniu 28. czerwca 1527 roku.

Leonard Harrach, zawiadamiając Krzysztofa Szydłowieckiego o przygotowaniach Ferdynanda do wojny z Janem Zapolyą, prosi, aby za pośrednictwem króla Zygmunta skłonił go do zrzeczenia się korony węgierskiej i tym sposobem wojnie zapobiegł.

Illustris et magnifice domine, domine colendissime. Post plurimam sui ipsius commendationem et servitorum oblationem. Quoniam a Dominatione Vestra illustri digrediens, me cum serenissimo domino rege nostro, domino meo clementissimo, tametsi amicabilis compositionis meta interrupta esset, loquuturum et iactaturum pro suspensione armorum promisi, idcirco Dominationi Vestrae illustri significo, me cum Maiestate sua egisse, quae tamen ob id maxime, quod sentiat se a comite Scepusiensi in dies, ac magis, atque magis contemni, meae petitioni acquiescere noluit, sed potius hanc insignem iniuriam Marte vindicare statuit; omnem enim belli apparatus nunc instruxit et cum exercitu suo quam primum Hungariam ingredi decrevit. Quamquam autem Maiestatem Suam, ut dixi, ad ea, quae petii, plane inducere non potuerim, nihilominus ego consulerem, ut Dominatio Vestra illustris adhuc et apud regiam Maiestatem Poloniae instaret, ne ideo de concordia tractanda intermitteret, sed omnes modos et vias intentaret, quo comitem praefatum adhuc tandem adducat ad liberam coronae cessionem, quo facto et ipse rex meus clementissimus, uti spero, ad bona et honesta media acquiescet, simul hanc diligentiam suam singulari gratia recognoscet; sed opus est ad rei confectionem celeritate maxima, ne si serenissimo regi meo magni sumptus in hoc augeantur et res longius protrahatur, fortunaque illi felicius accesserit, ipse media illa desiderare incipiat, nullo tamen pacto posthac eadem tam gratiosa consequi possit, me vero Dominationi Vestrae illustri commendo. Ex Vienna die vigesima octava mensis Iunii, anno a Nativitate Christi millesimo quingentesimo vigesimo septimo.

Vestrae Illustris Dominationis
Leonardus ab Harrach, cancellarius.

Oryginał na pół arkusza papieru, na stronie zewnętrznej na czerwonej masie wyciśnięta pieczęć sygnetowa, niewyraźna i adres: »Illustri et magnifico domino, domino Christophoro de Schydlovietz, castellano Cracoviensi, regni Poloniae cancellario, Siradiensi, Gostinensi et Sochaczoviensi, Novaeque Civitatis Corczin capitaneo, in Smielow et magna Opatow domino et haeredi, domino honorando.

Niżej innem pismem dopisano: In Niepolomicze, anno Domini millesimo quingentesimo vigesimo septimo die sabati post festum Visitationis sanctae Mariae cubicularius serenissimi regis Bohemiae obtulit.

CLXII.

W Krakowie 5. sierpnia 1527 roku.

Zygmunt I. pozwala Piotrowi Kmicie wykupić od Kaspra Dołuskiego dobra Tytową Wolę i Czerniawę.

Sigismundus I., rex Poloniae, facultatem eximendi villas Titowa Wola et Czerniawa, in districtu Premisliensi sitas, de manibus nobilis Gaspari Dołuski, magnifico Petro Kmita, castellano Voinicensi dat. Datum Cracoviae feria secunda ante festum sancti Laurentii, anno Domini millesimo quingentesimo vigesimo septimo.

Originale pergameneum, cum sigillo appenso. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 383.

CLXIII.

W obozie koło Zentfalvy 16. sierpnia 1527 roku.

Jan Zapolya oddaje Krzysztofowi Szydłowieckiemu w zastaw zamek Gewuncz w zamian za miasto Munkacz.

Nos Ioannes, Dei gratia rex Hungariae, Dalmatiae, Croatiae etc. nec non marchio Moraviae et Lusatae et utriusque Slesiae dux etc., recognoscimus et fatemur per praesentes, quod nos oppidum nostrum Gewuncz vocatum, in comitatu Zempliensi existens et habitum, simul cum cunctis suis utilitatibus et pertinentiis quibuslibet, quovis nominis vocabulo vocitatis, spectabili et magnifico domino Christophoro de Schydlowyecz, castellano et capitaneo Cracoviensi, ac regni Poloniae supremo cancellario etc. tam diu, quousque nos castrum nostrum Munkacz appellatum, in

comitatu de Bereg adiacente, quod nunc certis de causis iuxta continentiam litterarum nostrarum obligatarum ad manus eiusdem domini Christophori dare non possumus, inscribendum duximus et manibus eius assignandum, ita tamen, quod dum et quando-cunque nos praedictum castrum nostrum Munkacz manibus eiusdem domini Christophori dabimus et assignabimus, mox idem dominus Christophorus ipsum oppidum nostrum Gevuncz cum suis pertinentiis nobis remittere, restituereque teneatur. Immo inscribimus et assignamus harum nostrarum vigore et testimonio litterarum mediante. Datum ex castris exercitus nostri prope Zenthfalwa positis, decima sexta die mensis Augusti, anno Domini millesimo quingentesimo vigesimo septimo, regnorum nostrorum praedictorum anno primo.

Ioannes rex manu propria.

Oryginał pergaminowy, u dołu, na papierze, na masie czerwonej wyciśnięta większa pieczęć królestwa węgierskiego.

CLXIV.

W obozie koło Zentfalwy 16. sierpnia 1527 roku.

Jan Zapolya poleca mieszkańcom miasta Gevuncz,
aby Krzysztofa Szydłowieckiego uważali za swego pana i nie
odmawiali mu posłuszeństwa.

Ioannes, Dei gratia rex Hungariae, Dalmatiae, Croatiae etc. Fidelibus nostris, prudentibus et circumspectis: Iudici, iuratis, caeterisque universis civibus et inhabitatoribus oppidi nostri Gevuncz salutem et gratiam. Mandamus fidelitati vestrae harum serie sub poena amissionis capitum et omnium bonorum vestrorum firmissime, quatinus visis praesentibus ad spectabilem et magnificum dominum Christophorum de Schydlowyecz, castellanum et capitaneum Cracoviensem, ac regni Poloniae supremum cancellarium attendere, ipsumque pro domino vestro habere, revereri et recognoscere, ipsique in omnibus oboedire modis omnibus debeatis et teneamini, secus facere non praesumatis. Datum ex castris exercitus nostri prope Zenthfalwa in crastino festi Assumptionis beatissimae Virginis Mariae, anno Domini millesimo quingentesimo vigesimo septimo.

Ioannes rex manu propria.

Oryginał na pół arkuszu papieru, na czerwonej masie wyciśnięta pieczęć królestwa węgierskiego.

CLXV.

Dnia 12. września 1527 roku.

Rozgraniczenie dóbr królewskich Orzeszowa i Kasek od wsi Drzewicza, należącego do Mikołaja Wolskiego.

Laurentius, episcopus Camenecensis, Adam Kiernowski, castellanus Gostinensis et alii iudices commissarii, per sacram regiam Maiestatem occasione differentiarum limitum inter bona regalia Orzeszow et angulum unum bonorum Kaszki et villam Drzewice, Nicolai Wolski, designati, vigore commissionis sacrae regiae Maiestatis (de data 25. Maii 1527) in fundum controversiae condescenderunt, ibidemque vocatis partibus, ex confessatis earundem et quia ex antiqua consuetudine flumen Gogolina, extremo et vetustiore alveo secus campos Orzeszow defluente, pro limite et graniciebus tenetur et habetur, tamen quia quaedam controversia inter eadem bona utraque, occasione campi Malinnica suborta est, sic quia homines de Drzewice et testes eorum probant ipsum campum Malinnica semper pertinuisse ad Drzewice, ex eo, quod antiquitus alveus, quo currebat fluvius Gogolina, circumdedit eundem campum, asserendo, quod eum homines de Orzeszow per industriam obstruso alveo, meatum eiusdem fluvii antiqui converterunt et fecerunt defluere ulterius, per bona Drzewice et soli occupaverunt eundem campum Malinnica tempore capitaneorum Sochaczoviensium, a quorum vi non potuerant se tueri pauperes nobiles, de Drzewice haeredes. Qui homines monstrabant eisdem commissariis alveum antiquum, quo adhuc defluebat aqua, per quem alveum decurrebat originaliter antiquus fluvius Gogolina, qui habetur pro vero limite eorundem bonorum utrorumque. Et e converso aliqui homines de Orzeszow, qui utuntur eodem campo Malinnica, dicebant, eundem campum semper pertinere ad Orzeszow, illumque non esse verum alveum antiquum fluvii Gogolina, sed dumtaxat gurgitem, seisum et derivatum ab eodem fluvio Gogolina, qui alveo vero et originali ulterius, versus bona Drzewice defluit et ideo non haberi illum antiquum alveum pro limite, sed illum, quo nunc defluit fluvius. Quam controversiam praedicti commissarii non determinaverant, sed ad sacram regiam Maiestatem pro instructione remiserunt. Vigore cuius informationis [De data: Cracoviae feria quarta in vigilia festi Assumptionis in coelum beatissimae Virginis Mariae (14. Augusti 1527).] regiae cum praedicti commissarii partibus testes producere iniunxerunt, et tunc homines de Orzeszow nolentes aliquos producere testes, dederunt et demiserunt hanc rem ad iuramentum unius nobilis Georgii, antiqui de Drzewice haeredis, eodem quoque Georgio id se facturum offerente, proinde iidem commissarii eidem Georgio non soli, sed cum sex testibus iurare decreverunt, prout et iuravit, probans, quod illo alveo contiguo campis Orzeszow, fluvius Gogolina antiquitus decurrebat, ipseque campus Malinnica ad Drzewice pertinet, exindeque iidem commissarii decreverunt, eundem campum pertinere ad Drzewice perpetuo et posuerunt limites illo antiquo alveo, tres palos in signum granicierum in medio eius figendo. Similiter aliis in locis eiusdem fluvii et tandem per medium Gogolina, dividentem bona regalia Orzeszow a bonis haereditariis Drzewice tendunt granicies usque ad pontem, secus eandem villam Orzeszow consistentem, a ponte etiam medio eiusdem fluvii usque ad sepes horti laboriosi Ambrosii, nuncupati Brochmuskza, in villa Orzeszow consistentes. Et cum idem fluvius fluat

tantum penes sepes eiusdem horti, quomodo id factum fuisset, ex senibus et aliis fidedignis iidem commissarii receperunt, praesertim vero ex quodam cmetone, dicto Broch, qui eisdem commissariis narravit, quod ipsemet, volens auferre aliquid terrae haereditatis Drzewice et sibi ad Orzeszow appropriare, ante multos annos istius veri fluvii alveum, qui nunc siccus, obstruxerat, in eo loco currum canapum et desuper scirpum, atque terram cum graminibus ponendo, convertit aquam currentem in alveum novum, quo nunc fluit. Propterea iidem commissarii fecerunt converti eundem fluvium Gogolina per medium illius horti, per quem et granicies tendunt semper et ubique medio fluvio, qui propius Orzeszow defluit usque, quo pervenitur ad locum ex opposito camporum villae regalis Kaszki immediate post campos Buszicze¹⁾ et post octo sulcos incultos limitem faciendum inter Buszicze et agros, ad Kaszki pertinentes ita, quod etiam granicies eodem fluvio Gogolina propius campos Kaszki defluente tendunt et tendere debent inter Kaszki et Drzewice perpetuo usque ad illum locum, ubi inceptae erant in silva supra vadum, alias *Mamutowy bród*, scopulis sippatae. Datum in campo, dicto Malinnica, feria quarta ante festum Exaltationis sanctae Crucis proxima, anno Domini millesimo quingentesimo vigesimo septimo.

Compendium iur. Grudzińskich, pag. 53—56.

¹⁾ *Buszyce*, wieś w gubernii warszawskiej, powiecie błońskim.

CLXVI.

Przed 30. września 1527 roku.

Rozgraniczenie dóbr królewskich Bochni od Kurowa, należącego do Piotra Kmity.

Actus granicialis inter bona, spectantia ad advocatiam et civitatem regalem Bochnia, ex una, et bona Kurów magnifici Petri Kmity de Wiśnicz, castellani Voinicensis et mareschalci curiae regiae Maiestatis, haereditaria, parte ab altera, circa parietes Brzeznicza¹⁾ monialium et Doluszyce abbatis Vąchocensis haereditarias, occasione fundorum et silvarum per commissarios regios expeditus. Actum in loco campestri inter praenominata bona, anno Domini millesimo quingentesimo vigesimo septimo²⁾.

Originale pergameneum, cum sigillo appenso. Sumaryusz Wiśnicki, pag 185.

¹⁾ *Brzeznicza*, wieś w Galicyi zachodniej. w powiecie bocheńskim.

²⁾ Dnia brakuje, przy końcu jednak dodano: »Sigismundus rex actum hunc privilegio suo de data in Niepołomice in crastino festi sancti Michaelis archangeli, anno Domini millesimo quingentesimo vigesimo septimo approbavit«.

CLXVII.

W Piotrkowie 27. grudnia 1527 roku.

Zygmunt I. potwierdza rozgraniczenie dóbr
królewskich Oryszowa i Kasek od wsi dziedzicznej Mikołaja
Wolskiego, Drzewicza.

Sigismundus I., rex Poloniae, actum graniciale (nr. CLVII i CLXV), per certos commissarios regios factum et limites inter bona regalia Orzeszow et Kaszki, ab una, nec non Drzewice Nicolai Wolski, nobilis Ioannis Ierzyk, filii eius, Stanislai et relictæ olim Ioannis, fratris eiusdem, nomine Elisabeth, atque filiarum eius, Annae, Barbarae et Hedvigis, ibidem cohaeredum, parte ab altera, determinatos, in toto approbat et robur perpetuae firmitatis habituros declarat. Actum Piotrcoviae in conventionem regni generali feria sexta festi sancti Ioannis apostoli et evangelistae, anno Domini millesimo quingentesimo vigesimo septimo.

Compendium iur. Grudzińskich, pag. 48—56.

CLXVIII.

W Kościaniu 1527 roku.

Marcin Poniecki zastawia u Stanisława Włodzickiego wieś swoją
Szkardowo za 88 grzywien.

In nomine Domini Amen. Ioannes de Splayve, iudex et Mathias de Krzyzanowo, subiudex terrae Posnaniensis, generales, significamus tenore praesentium, quibus expedit universis et singulis, harum notitiam habituris, quomodo, dum de anno Domini millesimo quingentesimo vigesimo septimo in terminis particularibus Costensibus, in Costen celebratis, una cum generosis: Petro Oscowski, burgrabio et Alberto Policzski, notario, terrestribus Posnaniensibus, assessoribus, nobis adiunctis, iudicantes praesidebamus, ibidem veniens personaliter, coram iudicio terrestri nobilis Martinus Ponieczski, non compulsus, nec coactus, neque aliquo devio errore seductus, sanus mente et corpore existens, usus suorum salubri consilio amicorum, maturaque intra se deliberatione praehabita, in et super tota et integra villa et haereditate sua Skardowo, in

districtu Costensi sita et in omnibus eiusdem villae suae Skaradowo cmetionibus, censibus, fructibus, redditibus, proventibus et generaliter universis obventionibus, eiusque villae Skaradowo, nihil excipiendo, cum omni iure, dominio et proprietate, nihil pro se, suisque successoribus legitimis reservando, ita late, longe, circumferentialiter, prout dicta bona in suis metis sunt distincta et limitata, nihil excipiendo, sex marcas pecuniarum monetae et numeri Polonicalis consueti census anni pro quolibet festo sacrae Paschae annis sese continue et immediate sequentibus sub pignore domini capitanei Maioris Poloniae generalis annatim fore solvendum nobili Stanislae Wlodiczski et ipsius successoribus legitimis, in et pro octuaginta et octo marcis pecuniarum Polonicalium consuetarum summae principalis, suae capitalis vendidit et in vim reemptionis coram iudicio terrestri resignavit, ea tamen conditione adiecta, quod postquam ipse nobilis Stanislaus Wlodiczski ipsum nobilem Martinum Ponyeczski per suum nuntium, aut solusmet per litteras suas visitaverit et ipsam, ut sibi Stanislae Wlodiczsky summam praefatam capitalem octuaginta octo marcas pecuniarum Polonicalium consuetarum sibi per eundem Martinum in praefata villa Skaradowo et eiusdem omnibus utilitatibus, ut praefertur, inscriptam reponeret, monuerit, ex tunc post huiusmodi visitationem et monitionem ipsius debiti, ipse nobilis Martinus Ponyeczski praefatam summam capitalem octuaginta octo marcarum pecuniarum Polonicalium consuetarum sibi nobili Stanislae Ponyeczski realiter et in effectu in octo septimanis reponere et exsolvere, quod facere et complere debet ipse nobilis Martinus Ponyeczski sibi nobili Stanislae Wlodiczski sub vadio octuaginta octo marcarum pecuniarum Polonicalium consuetarum. Quod vadium praefatum praefatus nobilis Martinus Ponyeczski super se libere et ultro coram iudicio terrestri assumpsit, nulla in praemissis praerogatione terrestri per ipsum et ipsius legitimos successores censum praefatum tollendum, habendum, excipiendum, pacifice, ac quiete extorquendum. Quam quidem resignationem coram nobis modo praemisso factam, gratam, firmam, atque inviolabilem suscepimus, ac praesentibus ratificamus, decernentes eam robur firmitatis debitaee obtinere litterarum, quibus sigilla nostra sunt subimpressa testimonio litterarum. Actum et datum anno, die, loco, assessoribus, quibus supra.

Oryginał pergaminowy, na takichże paskach zawieszona dwie zatarte pieczęcie.

CLXIX.

W Piotrkowie 14. stycznia 1528 roku.

Zygmunt I. nadaje Mikołajowi Wolskiemu
dobra Oryszów i Miedniewice, wraz z młynem, zwanym
Kołaczkciem.

Sigismundus, Dei gratia rex Poloniae, privilegio suo manifestum facit, quod habens in prospectu fidelia servitia generosi Nicolai Wolski, castellani Sochaczoviensis, villarum hactenus regalium Orzeszow, Miedniewice, ac molendini Kołaczek nuncupati iuxta villam Iaktorowo¹⁾, supra fluvium Kuklowka, seu Piotrówka²⁾ cognominatum, siti, in terra Sochaczoviensi consistentium, tenutarii, habensque rationem intercessionis Bonae reginae, consortis suae pro eo factae, nec non baronum et consiliariorum spiritualium et saecularium, ac nuntiorum terrarum, cum eodem rege pro illo tempore cum plena facultate in conventu congregatorum, id ipsum deprecantium, eidem Nicolao Wolski, eiusque legitimis successoribus et posteris, memoratas villas suas Orzeszow et Miedniewice, molendinumque supra expressum cum omni iure, dominio et proprietate, nihil penitus excipiendo, de speciali sua gratia et ex unanimi voto consiliariorum regni status utriusque, ac nuntiorum terrestrium dedit, donavit et perpetuo resignavit, omnesque inscriptiones priores super villas et bona praenominata, per eundem regem, vel eius antecessores quomodocunque et quibuscunque personis concessas, summasque in eis contentas cassavit perpetuo, bonaque eadem de iure regio in ius terrestre transtulit. Praeterea et ius Teutonicum, alias Magdeburgense eisdem suprascriptis villis dedit, removens illas ab omnibus iurisdictionibus terrestribus etc. Actum in conventu generali Piotrcoviensi feria tertia ante festum sanctae Priscae virginis proxima, anno Domini millesimo quingentesimo vigesimo octavo.

Compendium iur. Grudzińskich, pag. 58—59.

¹⁾ *Jaktorów*, wieś w gubernii warszawskiej. powiecie błońskim.

²⁾ *Kuklowka*, albo *Piotrówka*, prawy dopływ Gągoliny, również prawego dopływu Bzury, wpadającej z lewego brzegu do Wisły.

CLXX.

W Piotrkowie 14. stycznia 1528 roku.

Zygmunt I. pozwala Mikołajowi Wolskiemu połączyć wójtowstwo w Woli Miedniewskiej z wójtowstwem w Wiskitkach Starych i trzymać je w sumie 100 kóp groszy polskich.

Nicolaus Wolski, castellanus Sochaczoviensis, de consensu regio redemit advocatias regales in Miedniewice et Wola Miedniewska, in centum sexagenis grossorum Polonicalium per commissarialem taxationem in vim summae principalis aestimatas, tenuitque hactenus easdem in summa praescripta centum sexagenarum, ex taxatione huiusmodi provenientium. Redemit etiam idem Nicolaus tertiam iterum advocatiam cum consensu Sigismundi, regis Poloniae, in Stare Wyskitki consistentem in quinquaginta sexagenis grossorum Polonicalium, quam possidebat cum praefatis aliis advocatiis coniunctam, petiitque eundem regem, ut advocatiam in villa Miedniewska Wola ad quinquaginta sexagenas grossorum Polonicalium, per commissarios regios taxatam (quam taxationem idem rex approbat) cum advocatia regia in Stare Wyskitki sita, per eum similiter in quinquaginta sexagenis Polonicalibus possessa, summasque praedictas ambas, in advocatiis eisdem inscriptas, unire dignaretur, prout idem rex de facto univit, easdemque duas advocatias in summis coniunctis, videlicet centum sexagenis inscripsit, omnes alias inscriptiones vetustiores et privilegia originalia per eundem Nicolaum easdem advocatias coniunctim, vel divisim habita, cassavit aeviterne. Possessurus est igitur idem Nicolaus advocatias praefatas, videlicet advocatiam in Wyskitki una cum duobus mansis agri advocatialis, ibidem existentibus etc. Advocatiam vero in Wola Miedniewska cum tribus mansis agrorum et una taberna et tertio denario omnis rei iudicatae. Absolvit etiam eum idem rex ab omni iurisdictione et iure Teutonico iudicandum esse censuit. Circa aream etiam ibidem in Wola Miedniewska consistentem, quod in vetustiore privilegio continetur, eundem conservat, sed tam diu ea area utetur, quam diu advocatias praedictas non vendiderit, vel de eisdem exemptus suis cum posteris non fuerit, si vero id fecerit, ex tunc area praefata ad regem devolvetur. Bellum idem Nicolaus serviet de advocatia Wyskitcensi in uno equo valoris quatuor marcarum, de advocatia vero in Miedniewska Wola in alio equo trium sexagenarum. Si sterilis idem Nicolaus decesserit, vel eius proles legitima itidem si steriliter decesserit, ex tunc advocatae praemissae ad regiam Maiestatem devolventur, iuribus regis per omnia salvis manentibus. Datum in conventionione regni generali Piotrkoviensi, feria tertia post octavas sanctorum Trium Regum, anno Domini millesimo quingentesimo vigesimo octavo.

Compendium iur. Grudzińskich, pag. 110—112.

CLXXI.

W Piotrkowie 14. stycznia 1528 roku.

Zygmunt I. zatwierdza Mikołaja Wolskiego i jego żonę
w dożywotniem posiadaniu wójtowstwa w Woli Miedniewskiej
i Starych Wiskitkach.

Sigismundus I., rex Poloniae, memor servitorum, sibi per magnificum Nicolaum Wolski, castellanum Sochaczoviensem exhibitorum, eundem, eiusque coniugem, generosam Annam de Glinki et eorum quemlibet in possessione advocatiarum suarum regiarum in villis Miedniewska Wola et Stare Wyskitki existentium, ad tempora extrema vitae ipsorum, post ipsorum vero mortem eorum liberos ad decursum viginti quatuor annorum a tempore obitus alterius cuiuscunque coniugis praedicti, qui posterius ex humanis decesserit computandorum, reliquit et conservat, eosdemque et eorum successores ad tempora usque praefata non erat exempturus; post elapsa vero tempora praemissa demum erat summam in advocatiis inscriptam repositurus et advocatias apprehensurus, iuribus regiis semper salvis manentibus. Datum Piotrcoviae in conventu regni generali feria tertia ante festum sanctae Priscae, anno Domini millesimo quingentesimo vigesimo octavo.

Compendium iur. Grudzińskich, pag. 112.

CLXXII.

W Piotrkowie 19. lutego 1528 roku.

Piotr Kmita zastawia u Jakuba Kobyleńskiego miasteczko
Babice.

Magnificus Petrus Kmita de Wiśnicz, castellanus Voinicensis, generoso Iacobo Kobyleński de Denków¹⁾ haeredi, succamerario et capitaneo Vielunensi²⁾, quingentos florenos monetae et numeri Polonicalis debet, quos super bonis suis haereditariis, oppido Babica³⁾, cum attinentiis, in terra et districtu Sanocensi consistentibus, inscribit. Actum et datum Piotrcoviae in conventionem regni generali feria quarta ante festum cathedrae sancti Petri, anno Domini millesimo quingentesimo vigesimo octavo.

Originale pergameneum cum sigillo. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 274.

-
- 1) *Denków*, osada w gubernii radomskiej, powiecie opatowskim.
 2) *Wieluń*, miasto powiatowe w guberni kaliskiej.
 3) *Babice*, miasteczko w Galicyi wschodniej, w powiecie przemyskim.

CLXXIII.

W Piotrkowie 19. lutego 1528 roku.

Jakób Kobyleński zabezpiecza posag swej żony, Anny Kmicianki, na swoich dobrach.

Generosus Iacobus Kobyleński, succamerarius et capitaneus Vielunensis generosae Annae de Wiśnicz, consorti suae legitimae summam 3000 florenorum monetae et numeri Polonialis, per mediam sexagenam computatorum, super bonis suis Lipie, Rabelice et aliis, in terra Vielunensi consistentibus, inscribit. Actum et datum in conventionione generali Piotrcoviensi feria quarta ante festum cathedrae santi Petri proxima, anno Domini millesimo quingentesimo vigesimo octavo.

Documentum pergameneum cum sigillo. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 270—271.

CLXXIV.

W Radomiu 22. lutego 1528 roku.

Zygmunt I. pozwala Piotrowi Kmicie wykupić z zastawu wszystkie dobra królewskie w ziemi przemyskiej.

Consensus Sigismundi I., regis Poloniae, magnifico Petro Kmita, castellano Voinicensi et capitaneo Premisliensi, super exemptionem omnium et singulorum bonorum regalium, in terra Premisliensi consistentium, per eundem regem et antecessores illius inscriptorum et oppignoratorum, de manibus quorumcunque eorundem bonorum possessorum, collatus. Datum in Radom sabato ante dominicam Carnisprivii, anno Domini millesimo quingentesimo vigesimo octavo.

Originale pergameneum, cum sigillo appenso. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 383.

CLXXV.

W Radomiu 1. marca 1528 roku.

Zygmunt I. ustępuje Piotrowi Kmicie prawa patronatu
w niektórych dobrach królewskich.

Sigismundus I., rex Poloniae, magnifico Petro Kmita, castellano Voinicensi, iura patronatus in conferendis beneficiis in bonis Barcice¹⁾, Rabroth, Białków et aliis suis regalibus confert et concedit. Actum in Radom die dominico Invocavit, anno Domini millesimo quingentesimo vigesimo octavo.

Originale pergameneum, cum sigillo appenso. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 376.

---

¹⁾ *Barcice*, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie nowosądeckim.

CLXXVI.

W Radomiu 1. marca 1528 roku.

Zygmunt I. pozwala Piotrowi Kmicie wykupić z zastawu różne
dobra królewskie w powiecie przemyskim.

Sigismundus I., rex Poloniae, magnifico Petro Kmita de Wiśnicz, castellano Voinicensi, dat consensum pro eximendis variis villis regalibus, in districtu Premisliensi consistentibus, de manibus aliorum nobilium. Datum in Radom dominica Invocavit, anno Domini millesimo quingentesimo vigesimo octavo.

Originale pergameneum, cum sigillo appenso. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 383.

CLXXVII.

W Czchowie 30. marca 1528 roku.

Sprawa Jana Czernego przeciwko Szczepanowskiemu o granice
między Mokrzkami, a Szczepanowem.

Nobiles, Nicolaus, Stanislaus, Anna, olim Stanislai Ziemek relicta, nec non Valentinus, Ioannes, Stanislaus et Felix, fratres inter se germani, in villa Szczepanów haeredes, ab instantia, seu citatione secunda generosi Ioannis Czerny de Witowice, qua eosdem citavit occasione violationis granicierum inter bona, seu villas Mokrzyńska, ab una et Szczepanów¹⁾, partibus ab altera, liberi facti sunt et pronuntiati. Actum in Czchów²⁾ feria secunda post dominicam Iudica, anno Domini millesimo quingentesimo vigesimo octavo.

Copia. Sumaryusz Wiśnicki, str. 239.

¹⁾ *Mokrzyńska i Szczepanów*, wsie w Galicyi zachodniej, w powiecie brzeskim.

²⁾ *Czchów*, miasteczko w Galicyi zachodniej, w powiecie brzeskim.

CLXXVIII.

Dnia 4. maja 1528 roku.

Rozgraniczenie dóbr królewskich Tuszowa i Jaślan
od majątności Stanisława Mieleckiego, miasteczka Mielca i wsi
Wojśławia, Cyranowej Woli, Chorzelowa, Chrzastowa i t. d.

Ianussius Swierczowski, castellanus Visliciensis et capitaneus Lublinensis, Nicolaus Cikowski, Polanecensis castellanus, Nicolaus Filipowski, burgravius castri Cracoviensis, ac Bernardus Baranowski, camerarius granicialis Sandomiriensis, ad infrascriptas granicies per generosum Stanislaum de Tęczyn, succamerarium terrae Sandomiriensis, in absentia eiusdem generositatis constitutus, tanquam commissarii per serenissimum principem et dominum, dominum Sigismundum, Dei gratia regem Poloniae, magnum ducem Lituaniae, Russiae, Prussiae, Masoviaeque dominum et haeredem, dominum nostrum clementissimum, per specialem commissionem sacrae regiae Maiestatis, titulo

et sigillo munitam, per quam sua Maiestas sacratissima dignata fuit nobis committere, immo verius mandare, quatenus habita inter nos mutua intelligentia, acceptoque tempore et via competente, vocatisque partibus, quarum interest, una convenientes in locum granicierum inter bona suae Maiestatis regalia, Tuszów et Iaślany, ad capitaneatum Sandomiriensem, ex una et bona haereditaria magnifici Stanislai de Mielec, castellani Zavichostensis, videlicet oppidum Mielec et villas Woisław, Cyranowa Wola, Chorzelów, Chrzastów, Wola Chrzastowska¹⁾, Cmolas et Trzęsówka²⁾, partibus ex altera, inter eadem supradicta bona granicies faceremus et signis metallibus, granicialibus eadem ab invicem dislimitaremus, iuxta signa priora, per priores dominos commissarios suae Maiestatis sacratissimae, inter eadem bona facta, acceptis desuper testimoniis sufficientibus senum et aliorum fidedignorum hominum, prout latius litterae commissionis et mandati suae sacratissimae Maiestatis obloquebantur in suo tenore. Quibus nos parendo, pro die hodierna ad loca granicierum supradictorum bonorum descendimus, vocatisque ad nos prius partibus, quarum intererat et coram nobis iam in loco graniciali comparentibus, hoc est generoso Alberto Lipnicki, vicecapitaneo Sandomiriensi, de mandato sacrae Maiestatis regiae speciali easdem granicies attentante, ne in aliquo bonis suae Maiestatis praeiudicium foret, ex una et magnifico Stanislao de Mielec, castellano Zavichostensi, partibus ex altera, inhaerendoque commissioni et mandato suae Maiestatis sacratissimae, accepimus senes, ab utraque parte per sex et insuper dominorum commissariorum priorum acta sigillata, hoc est magnificorum et generosorum Andreae de Tęczyn, pro nunc Cracoviensis, pro tunc vero Sandomiriensis palatini et Chełmensis, ac Bełzensis capitanei, Ianussii Swierczowski, praefati, Spitconis de Tarnow, Żarnoviensis, Nicolai Myszopad, Czechoviensis, castellanorum, Bernardi Macieiewski, iudicis et Pauli Lipnicki, camerarii granicialis Sandomiriensis. Qui praeinserti domini commissarii signa granicialia prius fecerunt inter bona praefata, iuxta quae signa nobis granicies inter bona praefata sua Maiestas sacratissima facere mandavit et commisit. Et tandem senes praefati utriusque partis, per nos exquisite examinati sub eorum iuramentis obtulerunt se nobis signa priorum dominorum commissariorum granicialia inter bona praefata ostendere; quae omnia signa, antequam incepimus granicies facere et sippare inter bona praefata, revidimus et iuxta testimonia senum cum actis praefatorum dominorum commissariorum priorum in toto concordavimus. Et tandem nos procedendo ad executionem commissionis et mandatorum suae Maiestatis sacratissimae, facere incepimus granicies et limites inter bona praedicta Tuszów et Iaślany Maiestatis regiae, ad capitaneatum Sandomiriensem pertinentia, ex una et bona praefati magnifici Stanislai de Mielec, castellani Zavichostensis, videlicet oppidum Mielec et villas Woisław, Cyranowa Wola, Chorzelów, Chrzastów, Wola Chrzastowska, Cmolas et Trzęsówka, haereditarias, partibus ex altera, et hoc a scopulis haereditatum Mielec, Chrzastów et Malinie. Et ibidem erecti sunt per nos scopuli tres haereditatum Mielec, Chrzastów,

Malinie⁴), haereditariorum, ac Iaślany, ac Tuszów regalium, aciales; circa quos scopulos ministerialis terrestris Sandomiriensis, Ioannes Ożog, primo, secundo, tertio et ultra ius quarto clamavit, ut, si quis deberet contradicere ipsis graniciebus, in tempore contradicat. Nemine tandem impediendo, a praefatis scopulis tribus processimus ulterius, iuxta signa prius facta priorum dominorum commissariorum, post senes ipsarum partium, cum actis praefatis nos conformando, per borram scopulos de terra erigendo graniciales et signa in arboribus ad instar crucis faciendo. Et tandem per coenum et fluvium Studzieniec sub molendino, quasi in uno stadio et toto aggere piscinae Studzieniec praefati magnifici Stanislai Mielecki sitae et tandem pertranseuntes coenum et fluvium praefatum, aggerem et montem totum in fine aggeris praefati, quasi in uno stadio sub eodem aggere et monte minus loco paludinoso, alias *Ługiem*, ubique signa granicialia in arboribus et scopulos faciendo et erigendo, ubicunque fore poterunt usque ad finem praefati montis totius. Et tandem ivimus per borram a fine praedicti montis via, quae ducit ad fluvium Łubnica, ubique scopulos erigendo et signa in arboribus ad instar crucis faciendo. Demum dum venimus ad fluvium Łubnica, ex tunc per dictum fluvium transversaliter pertransivimus, ex utraque parte eiusdem fluvii scopulis factis granicialibus, exdivisimus ipsum fluvium Łubnica; in dextra parte videlicet ipse fluvius Łubnica, in manu sinistra remanendo regiae Maiestati ad bona Tuszów et Iaślany et praefato magnifico Stanislao Mielecki ad manum dextram ad eius bona praefata in toto, cum ambabus ripis. Deinde ivimus penes ripam eiusdem fluvii Łubnica per borram, signa faciendo in arboribus inter ipsum fluvium dicti Mielecki Łubnica, ad eius haereditates praefatas pertinentem et borras *goły bór* et Ostrowie, ad bona praefata regalia pertinentes. Et tandem pervenimus per eundem fluvium Łubnica transversaliter ad silvam nigram, dictam Gost, ex opposito stubarum et forestarum praefati Stanislai de Mielec, circa praefatam silvam nigram, dictam Gost existentium, penes fluvium praefatum, Łubnica, in arboribus ad instar crucis signa faciendo et scopulos graniciales erigendo. Et tandem ivimus et limitavimus, granicies faciendo, silva praefata Gost, prope eundem fluvium Łubnica, fluvium non pertranseundo, usque prope viam, quae ducit de Mielec in Trzęsówka et Cmolas, eandem viam non transgrediendo. Demum ab eadem via declinavimus in manum et partem sinistram et ivimus eadem silva nigra Gost, erigendo scopulos graniciales de terra et cruces in arboribus faciendo usque ad fluvium, dictum Iamnica, remanendo et adlimitando sacrae Maiestati regiae ad bona Tuszów et Iaślany, quidquid est in manu sinistra ab eorum inceptione signorum et granicierum praefato magnifico Stanislao de Mielec, quidquid est in manu dextra ad bona ipsius haereditaria superius descripta. Circa quem fluvium Iamnica sunt haereditatum parietes et bonorum tam regalium, Tuszów et Iaślany praefatorum, quam etiam haereditariorum Baranów et Gołego Wola⁵) et similiter Cmolas et Trzęsówka et aliorum bonorum praefati magnifici Stanislai de Mielec. Circa quem

fluvium Iamnica nos granicies praefatas terminavimus et finivimus inter bona praefata et ibidem ultimos tres scopulos ereximus aciales, praedictarum haereditatum et honorum parietes perpetuo designantes. Circa quos scopulos aciales ultimos, etiam ministerialis terrestres, praefatus Ozog clamavit primo, secundo, tertio et quarto ultra ius, si quis vellet contradicere, de tempore contradicat. Nemine tandem contradicente, granicies praedictae per nos terminatae et factae sunt inter bona supradicta. Et nos commissarii praeinserti auctoritate, qua hac in parte fungebamur, decrevimus praedictas granicies, inter bona praedicta per nos factas et terminatas, habere robur perpetuae firmitatis et per partes praefatas fore perpetuo et inviolabiliter tenendas et observandas. In quorum omnium fidem et maius testimonium sigilla nostra praesentibus sunt subappensa. Datum et actum in loco granicali in borra inter bona regalia Iaślany et Tuszów, ex una et oppidum Mielec, ac villas Wojsław, Cyranowa Wola, Chorzelów, Chrzastów et Wola Chrzastowska, Cmolas et Trzęsówka magnifici Stanislai de Mielec, castellani Zavichostensis, partibus ex altera, feria secunda proxima ante festum sancti Stanislai in Maio, anno Domini millesimo quingentesimo vigesimo octavo, praesentibus venerabili et generosis: Sebastiano Branicki, decano Chorzeloviensi et canonico Łowiceni⁵⁾, Iacobo Winarski, Felice et Stanislao Borowski et factore de Baranów, parietem Baranowska attentante, aliisque quam pluribus testibus fidedignis circa praemissa existentibus.

Księga granic dóbr Ostrogskich i Tarnowskich, pag. 273—280 i 843—850.

Zygmunt I. potwierdził powyższe rozgraniczenie 1529 roku, »Vilnae feria secunda in vigilia sancti Laurentii«, i 1530 roku, »Cracoviae feria quinta post festum Pentecostes proxima« pag. 842—852. *Vide*: nr. CXCIV i CCIX.

-
- 1) *Tuszów, Iaślany, Wojsław, Cyranka, Chorzelów, Chrzastów z Chrzastówkiem*, wsie w Galicyi zachodniej, w powiecie mieleckim.
  - 2) *Cmolas i Trzęsówka*, wsie w powiecie kolbuszowskim.
  - 3) *Baranów*, miasteczko, *Gołego Wola*, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie tarnobrzeskim.
  - 4) *Malinie*, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie mieleckim.
  - 5) *Łowicz*, miasto powiatowe w gubernii warszawskiej.

CLXXIX.

Dnia 7. maja 1528 roku.

Rozgraniczenie wsi królewskich Pławia i Woli Pławskiej
od dóbr Stanisława Mieleckiego, Brzyścia, Chrzastowa, Woli
Chrzastowskiej i Tuszowa.

Ianussius Swierczowski, castellanus Visliciensis et capitaneus Lublinensis, Nicolaus Cikowski, castellanus Polanecensis, Nicolaus Philipowski, burgrabius castri Cracoviensis, ac Bernardus Baranowski, camerarius granicialis, per generosum Stanislaum de Tęczyn, succamerarium Sandomiriensem, ad infrascriptas granicies in absentia suae generositatis constitutus, tanquam commissarii per serenissimum principem dominum, dominum Sigismundum, Dei gratia regem Poloniae, magnum ducem Lituaniae, Russiae, Prussiae etc. dominum et haeredem, dominum nostrum clementissimum per specialem commissionem suae sacratissimae Maiestatis titulo et sigillo munitam, per quam sua Maiestas sacratissima dignata fuit nobis committere immo verius mandare, quatenus habita inter se mutua intelligentia, certo die, loco et tempore competente una convenientes, vocatis ad nos partibus, quarum intererat, exauditis earum propositionibus et responsis, ad loca differentiarum occasione granicierum et limitum, inter bona suae Maiestatis regalia, videlicet villas Pław et Wola Pławska, ad capitaneatum Sandomiriensem pertinentia, ex una et villas haereditarias generosi Stanislai de Mielec, castellani Zavichostensis, Brzeście, Wola Chrzastowska, Chrzastów et Tuszów¹), ex altera partibus, descenderemus et eadem bona ab invicem. testimoniis sufficientibus acceptis, scopulis et signis metallibus dislimitaremus, prout latius litterae commissionis et mandati suae Maiestatis sacratissimae in suo tenore obloquebantur. Quibus nos parendo, pro hodierna die ad loca granicierum supradictorum bonorum descendimus, vocatis ad nos prius partibus, quarum intererat, hoc est magnifico domino Ioanne comite de Tarnow, palatino terrarum Russiae, exercituumque regni Poloniae generali, Sandomiriensi etc. capitaneo, in absentia suae magnificentiae vicecapitaneo Sandomiriensi et praedicto Stanislao de Mielec (duabus septimanis terminum partibus assignando, antequam ad eas granicies descendimus); comparentibusque coram nobis, generoso Alberto Lipnicki, vicecapitaneo Sandomiriensi et Stanislao de Mielec cum senibus, inhaerendo commissioni et mandatis suae sacratissimae Maiestatis, recepimus ab utraque parte senes per sex fidedignos et cuiuslibet partis senibus ad partem seorsum receptis,

eosdem interrogavimus, quatenus nobis ostenderent veras granicies inter bona supradicta Pław et Pławska Wola, ex una et praedicti Stanislai de Mielec, partibus ex altera, sub eorum corporali iuramento. Et primum senes sacrae Maiestatis regiae nequaquam iurare voluerunt super his (graniciibus), quae factae sunt iam in eorum memoria, sed potius concordare voluerunt cum senibus praedicti Stanislai de Mielec. Senes vero Stanislai de Mielec, praefati, iuramentum praestare voluerunt super vera ostensione limitum. Nos vero commissarii mandavimus senibus utriusque partis, quatenus inter se concordarent et ostenderent veras granicies inter bona Pław et Pławska Wola sacrae Maiestatis regiae, ex una et bona Brzeście et Chrzastów, ac Tuszów praefati Stanislai de Mielec haereditaria, partibus ab altera. Praefatique senes utriusque partis, communicato inter se mutuo consilio, unanimiter recognoverunt, quod ab antiquo inter haereditates supradictas sacrae Maiestatis regiae et domini Mielecki fluvius Wisłoka limitat usque ad parietem Tuszowska, sed in eorum memoria tres anguli, alias *zawierzby* ab haereditate Brzeście, Chrzastów et Wola Chrzastowska per fluvium Wisłoka violenter sunt abrupti et eosdem angulos nunc dominus Mielecki tenet ad suas praedictas haereditates, hoc est Possep, Karczennik et Baranek. Narrabant etiam omnes praefati senes adhuc plures fuisse angulos, videlicet Głębokie, Podwórne, Moszna et Kościelnik, sed valde diu fuisse abruptos ab haereditate domini Mielecki ad haereditatem regalem, sed etiam narrabant ex alia parte fluvii unum angulum, dictum Przyszowo fuisse a bonis regalibus (abruptum) ad haereditatem Chrzastów et optabant senes regales, ut istos angulos cum lacubus, seu alveis antiquis Podwórne, Głębokie, Moszna et Kościelnik dominus Mielecki dimitteret ad bona regalia et circa angulos Possep, Karczennik, Baranek et Przyszów cum eorum lacubus ad sua haereditaria conservaret et utque fluvius Wisłoka ulterius limitaret, incipiendo a pariete Borowa²⁾ dominorum Borowskich usque ad parietem Tuszów domini Mielecki. Et tandem inter villas Wola Pławska, regalem, ex una et Tuszów praefati Stanislai Mielecki villam haereditariam, partibus ex altera, inter campos praedii Chrzastówek et Tuszowskie penes *skotnie Tuszowskie* et penes agros villae regalis Pławska Wola, in quibus residet cmeto regalis Włodek, iuxta signa antiqua et tandem pascuis, alias *skotnia*, usque ad signum *runek*, ubi parietes bonorum tam regiae Maiestatis, quam domini Mielecki, bonorum praefatorum cum pariete Czermińska³⁾ domini Wapowski se invicem concurrunt, ad quae omnia praedictus Mielecki ex inductione nostra, vicecapitaneique et burgrabii Sandomiriensis consensit. Nos tandem commissarii visa concordia senum utriusque partis, decrevimus et decernimus decreto nostro praesente mediante et facimus perpetuas granicies fluvio Wisłoka inter haereditates, seu bona praedicta sacrae regiae Maiestatis Pław et Wola Pławska, ab una et bona haereditaria Brzeście et Wola Chrzastowska et Chrzastów magnifici Stanislai de Mielec, ex altera partibus. Qui fluvius Wisłoka incipiendo a pariete Borowa nobilium Borowskich mediabit

et pro limitibus perpetuis habebit inter haereditates supradictas sacrae Maiestatis regiae et praefati magnifici Stanislai de Mielec usque ad angulum, alias *do zawierzb*, dictum Possep. Qui angulus cum suo lacu circumferentialiter est scopulis sippatis, granicialibus, adlimitatus bonis haereditariis praefati Stanislai de Mielec, dictis Brzeście. Et tandem ab eodem angulo Possep eodem fluvio Wisłoka vadunt granicies per medium fluvii dicti usque ad alium angulum, Karczemnik dictum, qui angulus etiam cum suo lacu, totaliter antiquo, est scopulis circumferentialiter circumsippatus granicialibus ad villam Chrzastów et Wola Chrzastowska pro praefato Stanislao de Mielec perpetuo. Et tandem ab eodem angulo Karczemnik vadunt granicies fluvio Wisłoka ad angulum, alias *do zawierzb*, dictum Baranek, qui angulus Baranek etiam cum suo lacu et alveo totali est circumsippatus circumferentialiter granicialibus scopulis et adlimitatus ad bona praedicti Stanislai de Mielec, Chrzastów et Wola Chrzastowska. Alii vero anguli, Podwórne, Głębokie, Moszna et Kościelnik non sunt circumsippati, sed pro sacra Maiestate regia ad bona suae Maiestatis praefata remanserunt et hoc ex ista parte fluvii Wisłoka in manu dextra, incipiendo a pariete Borowska. Et tandem ab angulo Baranek praedicto limites inter ipsas haereditates, tam regales, quam praedicti Stanislai de Mielec vadunt per medium fluvii Wisłoka usque ad parietem villae Tuszów, ita videlicet: Quidquid in manu dextra est, incipiendo a praefato pariete Borowska fluvii Wisłoka et angulorum Possep, Baranek et Karczemnik, post eorum scopulos, hoc totum pertinebit et est adlimitatum per nos sacrae Maiestati regiae ad bona Pław et Wola Pławska suae Maiestatis regiae. Et quidquid est in manu sinistra cum praefatis totalibus angulis Possep, Karczemnik et Baranek et eorum lacubus, terram pro regia Maiestate remanendo usque ad aquam lacuum praefatorum, a praedicta pariete Borowska incipiendo, hoc totum pertinebit perpetuo et est per nos adlimitatum pro praedicto Stanislao de Mielec, ad eius bona haereditaria Brzeście, Chrzastów, Wola Chrzastowska et Tuszów. Et ibidem steterunt granicies inter bona praefata terminatae. Deinde nos venientes ad parietem et bona Tuszów praefati Stanislai de Mielec inter villas Pławska Wola, regalem, ex una et Tuszów praefati Stanislai de Mielec, ubi iam granicies ex fluvio Wisłoka exire debebunt ad terram et campum, easdem granicies ulterius non fecimus propter brevitatem temporis, sed in aliud tempus distulimus, offerentes se partibus, vel soli exequitare ad ipsas, vel alios commissarios, quos Maiestas regia deputaverit accepto tempore exire debere. Illas vero granicies per nos iam factas et terminatas inter bona praedicta, tam regalia Pław et Pławska Wola, ex una, quam haereditaria Brzeście, Chrzastów et Wola Chrzastowska magnifici praefati Stanislai de Mielec, partibus ex altera, decrevimus et decernimus fore pro veris, perpetuis, ac legitimis graniciebus, ac perpetue per ipsas partes fore et debere tenendas, auctoritate, qua in hac parte fungebamur, per sacram regiam Maiestatem nobis concessa. Circa quas granicies ministerialis terrestris Sandomiriensis, Ioannes Ożog, clamabat primo, secundo, tertio et

ultra ius quarto, quod, si quis contradicere vellet eisdem graniciebus, ut de tempore contradiceret; nemine tandem contradicente, granicies praedictae, per nos factae manserunt et per partes, quarum interest, perpetuo et irrevocabiliter tenendae. In quorum omnium praemissorum fidem et testimonium sigilla nostra praesentibus sunt subappensa. Datum et actum in campo et loco granicali inter bona sacrae Maiestatis regiae, ad capitaneatum Sandomiriensem pertinentia, Pław et Pławska Wola, ex una et bona haereditaria magnifici Stanislai de Mielec, castellani Zavichostensis, Brzeście, Chrzastów et Wola Chrzastowska, ac Tuszów, partibus ex altera, feria quinta proxima ante festum sancti Stanislai in Maio, anno Domini millesimo quingentesimo vigesimo octavo, praesentibus, venerabili et generosis: Sebastiano Branicki, decano in Chorzelów et canonico Łowicienski, Iacobo Winarski, Felice Borowski, Stanislao Mirowski(?), burgrabio Sandomiriensi, ac Adalberto Lipnicki, vicecapitano Sandomiriensi, ad easdem granicies per magnificum Ioannem comitem in Tarnow, palatinum terrarum Russiae, campiductorem generalem regni Poloniae et capitaneum Sandomiriensem, missis ad attentandum, ne praeiudicium foret aliquod bonis regalibus, ac aliis quam pluribus testibus fidedignis, circa praemissa existentibus.

Księga granic dóbr Ostrogskich i Tarnowskich, pag. 861—869.

¹⁾ *Pławo, Wola Pławska, Brzyście i Tuszów*, wsie w Galicyi zachodniej, w powiecie mieleckim.

²⁾ *Borowa*, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie mieleckim.

³⁾ *Czermin*, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie mieleckim.

CLXXX.

W Krakowie 8. czerwca 1528 roku.

Urząd ziemski krakowski potwierdza sprzedaż wsi Woli przez
Andrzeja Krezę na rzecz Andrzeja Gomolca.

Nos Iohannes Pyenyazek de Cruslowa, iudex et Nicolaus Thaszyczki de Luczlawicze, subiudex terrae Cracoviensis, generales, significamus tenore praesentium, quibus expedit universis et singulis, praesentibus et futuris, harum notitiam habituris, quomodo tempore olim generosorum Iacobi de Lyubomyrz, iudicis, Iohannis Minoris de Byechow, subiudicis, generalium praedictae terrae Cracoviensis, hanc notam inscriptionis, inferius scriptam, in actis terrestribus Cracoviensibus inveniendes, videlicet feria secunda

in octava Epiphaniarum, anno Domini millesimo quingentesimo undecimo, eandem inscriptionem sub titulis et sigillis nostris extradi et scribi demandavimus: Tunc veniens personaliter nobilis Andreas Kreza, de Volya¹⁾ haeres, recognovit, quod totam villam suam, dictam Volya, cum omni iure et toto dominio, atque omnibus proprietatibus, ac caeteris et universis pertinentiis, quibuscunque vocitentur nominibus, ad dictam villam antiquitus quomodolibet spectantibus, nihil iuris, proprietatis et domini pro se, aut suis successoribus reservando, sed integre cum eo omni iure, pleno titulo, proprietate, prout eandem villam solus tenuit, habuit et possidebat, nobili Andreae Gomolyecz pro quingentis florenis in medientibus, per mediam sexagenam computatis in totum perpetuae venditionis (titulo) vendidit, inscripsit, ac indicando coram iure iudicialiter resignavit et realem coram iure iam ex nunc intromissionem et tenutam effectuaalem per ministerialem, Stanislaum Sluszka de Casimiria, de iure additum, dedit per Andream (Gomolyecz) dictam villam Volya tenendum, habendum, utifruendum, vendendum, commutandum, donandum, alienandum et in usus ipsius et suorum successorum libere convertendum. Et debet ipsum occasione praefatorum bonorum ab omnibus impedimentis et damnis quarumlibet personarum status et sexus utriusque, prout ad unamquamque personam spectat et pertinet terrestris praescriptio, sub vadio quingentorum florenorum pecuniae in medientibus, per mediam sexagenam computatorum, intercedere, eliberare, tueri, ac indempnem ubique reddere tenebitur. Pro quo vadio, si se citare permiserit, ex tunc hic in iudicio terrestri in primo termino, tamquam in peremptorio parere et respondere et praefato vadio satisfacere tenebitur, ipsum primum terminum vera, vel simplici infirmitatibus non differendo, ad regiam Maiestatem se non reclamando, nec ubicunque alibi se excipiendo pro praemissis et singulis omnibus, non evadendo ipsum litteris regalibus, expeditione bellica, colloquio, conventionione generali, nec alio quovis modo exquisito sub amissione suae causae. Et circa hoc stans personaliter nobilis Anna, consors eiusdem Andreae Creza, recognovit, quod huic inscriptioni, in omnibus punctis et clausulis consentit et admisit et omne ius suum, ac ipsius reformationem, si quam haberet ibi, in totum recessit, hoc etiam interiecto, quod praefatus Andreas omnia frumenta hiemalia, ad futurum annum spectantia, pro se reservavit. In cuius rei testimonium sigilla nostra praesentibus sunt appensa. Actum anno, die, quibus supra, datum vero Cracoviae feria secunda proxima post festum sanctae Trinitatis, anno Domini millesimo quingentesimo vigesimo octavo, praesentibus ibidem generosis, ac nobilibus: Adam Nyewyarowski de Nyewyarow, Vincentio Vyeruski de Vyeruszycze²⁾, Stanislaeo Morstin de Raczyborsko³⁾, Felice Lyubomyrzki de Lyubomyrz⁴⁾, Nicolao Stradomski de Cavki, Preczlao Lazanski de Lazani⁵⁾ et aliis quam pluribus fidedignis.

Ioannes de Oczieschin, notarius terrestris Cracoviensis subscripsit.

Oryginał pergaminowy, z dwóch pieczęci pozostała tylko pierwsza, zawieszona na pergaminowym pasku, ze środkiem zatartym.

-
- ¹⁾ *Wola*, zapewne *Justowska*, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie krakowskim.
  - ²⁾ *Nieniarów* i *Wieruszyce*, wsie w Galicyi zachodniej, w powiecie bocheńskim.
  - ³⁾ *Raciborsko*, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie wielickim.
  - ⁴⁾ *Lubomierz*, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie limanowskim (Limanowa).
  - ⁵⁾ *Kawce* i *Łazany*, wsie w Galicyi zachodniej, w powiecie wielickim.

CLXXXI.

W Przemyślu 10. lipca 1528 roku.

Tomasz z Grodziska, kanonik przemyski, pozwala Piotrowi Kmicie obsadzić prebendę w Czesowie.

Reverendus Thomas de Grodzisko¹⁾, Premisliensis et Sandomiriensis canonicus, magnifico Petro Kmita, castellano Voinicensi, ius patronatus et praesentandi in villa regali Czesów pro una vice dat. Datum Premisliae 10. Iulii, anno Domini millesimo quingentesimo vigesimo octavo.

Originale pergamenenum, cum sigillo appenso. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 376.

---

¹⁾ *Grodzisko*, miasteczko w Galicyi, w powiecie łańcuckim.

CLXXXII.

W Tarnowie 11. sierpnia 1528 roku.

Jan Zapolya poleca Krzysztofowi Szydłowieckiemu posła swego, biskupa Stefana Broderyka, do poufnego z nim traktowania.

Ioannes, Dei gratia rex Hungariae, Dalmatiae, Croatiae etc., marchio Moraviae, ac Lusatae et utriusque Slesiae dux etc., spectabili et magnifico domino Christophoro de Sydlowyecz, castellano et capitaneo Cracoviensi, ac regni Poloniae supremo

cancellario etc., amico nostro charissimo salutem et felicitatem. Spectabilis et magnifice, amice noster charissime. Per hunc fidelem nostrum, reverendum dominum Stephanum Brodericum, dominum episcopum Sirmiensem, consiliarium nostrum etc. de nonnullis rebus et negotiis nostris, quae ex ipso intelliget, Dominationi Vestrae nuntia-
vimus, quare eandem rogamus, ut ea, quae praefatus dominus episcopus Dominationi Vestrae nomine nostro dixerit, ac retulerit credere et verbis eius se accomodare velit, ea enim dicturus est, quae de mente nostra dicenda accepit. Dominationem Vestram bene et feliciter valere optamus. Datum Tharnoviae undecima die Augusti, anno Domini millesimo quingentesimo vigesimo octavo, regnorum vero nostrorum anno secundo.

Ioannes rex manu propria.

Oryginał na arkuszu papieru, na stronie zewnętrznej na czerwonej masie wyciśnięta pieczęć królestwa węgierskiego i adres: »Spectabili et magnifico domino Christophoro de Sydłowiecz, castelano et capitaneo Cracoviensi, ac regni Poloniae supremo cancellario etc., amico nostro charissimo«.

CLXXXIII.

W Tarnowie 12. sierpnia 1528 roku.

Jan Zapolya nadaje Krzysztofowi Szydłowieckiemu zamek Szarospatak z przyległościami.

Nos Ioannes, Dei gratia rex Hungariae, Dalmatiae, Croatiae etc., marchio Moraviae, ac Lusatae et utriusque Slesiae dux etc. memoriae commendamus, tenore praesentium significantes, quibus expedit universis, quod nos debitum (ut par est) habentes respectum ad praeclaram obsequendi promptitudinem, multipliciumque complacentiarum merita spectabilis, ac magnifici Christophori de Sydłowiecz, castellani et capitanei Cracoviensis, ac regni Poloniae supremi cancellarii etc, quibus ipse nobis etiam in minoribus constitutus, et deinde in hoc regale quoque fastigium Dei munere eVectis et sublimatis, prompta semper sollicitudine, ac integerrima constantia adesse studuisset, in retributivam igitur aliqualem compensationem praemissorum volentes regio nostro cum favore sibi occurrere, totale castrum nostrum Sarospathak vocatum, in comitatu Zempliniensi habitum, simul cum universis oppidis, villis, possessionibus, praediis, portionibusque et quibuslibet iuribus possessionariis, ac pariter cum cunctis suis utilitatibus et pertinentiis quibuslibet, terris scilicet arabilibus, cultis et incultis, agris, pratis, pascuis, campis, foenetis, silvis, nemoribus, montibus, vallibus, vineis, vinearumque

promontoriis, aquis, fluviis, piscinis, piscaturis, aquarumque decursibus, molendinis et eorundem locis, generaliter vero quarumlibet utilitatum et pertinentiarum suarum integritatibus, quovis nominis vocabulo vocitatis, ad idem castrum nostrum de iure et ab antiquo spectantibus et pertinere debentibus, sub suis veris metis et antiquis existentibus, memorato Christophoro de Schydlowyecz, ipsiusque haeredibus et posteritatibus universis dedimus, donavimus et contulimus, immo damus, donamus et conferimus, iure perpetuo et irrevocabiliter tenendum, possidendum, pariter et habendum, harum nostrarum vigore et testimonio litterarum mediante. Datum Tharnoviae feria quarta proxima post festum beati Laurentii martiris, anno Domini millesimo quingentesimo vigesimo octavo, regnorum vero nostrorum anno secundo.

Ioannes rex manu propria.

Oryginał pergaminowy, u dołu na czerwonej masie wyciśnięta pieczęć królestwa węgierskiego.

CLXXXIV.

W Tarnowie 12. sierpnia 1528 roku.

Jan Zapolya zastawia u Krzysztofa Szydłowieckiego zamek spiski z przyległościami za 15.000 złotych polskich i węgierskich.

Nos Ioannes, Dei gratia rex Hungariae, Dalmatiae, Croatiae etc., marchio Moraviae, ac Lusatae et utriusque Slesiae dux etc., significamus tenore praesentium, quibus expedit universis, quod nos pro quibusdam arduis necessitatibus nostris, ad praesens summe nos urgentibus, evitandis, atque disponendis, a spectabili et magnifico domino Christophoro de Schydlowyecz, castellano et capitaneo Cracoviensi, ac regni Poloniae supremo cancellario etc. mutui nomine et sub spe restitutionis futurae, quindecim milia florenorum, partim in Hungaricis, partim (in) Polonicalibus monetis levavimus et recepimus, pro quibus nos totale castrum nostrum Scepusiense, in comitatu Scepusiensi habitum, simul cum universis oppidis, villis, possessionibus, praediis, portionibusque et quibuslibet iuribus possessionariis, ad idem castrum nostrum de iure et ab antiquo spectantibus et pertinere debentibus, infra tempus redemptionis eiusdem titulo pignoris eidem domino Christophoro Schydlowyeczky duximus obligandum et impignorandum, immo obligamus et impignoramus tali modo et conditione, quod dum

et quaecumque nos praedictam florenorum summam, quindecim milium florenorum, similibus in monetis praefato domino Christophoro Schydlowyeczky deponere et restituere, praedictumque castrum nostrum simul cum praedictis universis suis pertinentiis nobis pacifice et omni difficultate semota, remittere et resignare debeat et teneatur, sitque ad remittendum astrictus. Assumentes nos praefatum dominum Christophorum, haeredesque eiusdem in pacifico et quieto dominio dicti castri nostri Scepusiensis, pertinentiarumque eiusdem praedictarum, infra tempus redemptionis eiusdem et earundem contra quoslibet legitimos impeditores, causidicos et actores semper tueri, protegere et conservare propriis nostris laboribus et expensis. Harum nostrarum vigore et testimonio litterarum mediante. Datum Tharnoviae feria quarta proxima post festum beati Laurentii martiris, anno Domini millesimo quingentesimo vigesimo octavo, regnorum vero nostrorum anno secundo.

Ioannes rex manu propria.

Oryginał na arkuszu papieru, na czerwonej masie wyciśnięta pieczęć królestwa węgierskiego.

CLXXXV.

W Pradze 15. września 1528 roku.

Król Ferdynand poleca Krzysztofowi Szydłowieckiemu mieszczanina krakowskiego, Cotzera, jako swego zaufanego.

Ferdinandus, Dei gratia Hungariae, Bohemiae etc. rex, infans Hispaniarum, archidux Austriae, dux Burgundiae etc., marchio Moraviae etc., comes Tirolis et imperialis locumtenens generalis.

Illustris, sincere dilecte. Commisimus sincere nobis dilecto Carolo Cotzer, praesentium exhibitori, nonnulla nostro nomine vobis exponenda, sicut ab eo coram intelligere poteritis, quae cum ex mente et voluntate nostra veniant, eapropter vos affectuose hortamur, ut eidem Carolo in eis, quae sic nostro nomine referret, non solum fidem indubiam adhibere, verum etiam vos in eisdem ita exhibere velitis, sicuti in vos gratiose confidimus et vicissim favore, gratiaque nostra erga vos gratiose recognoscemus. Datum in arce nostra Pragensi die decima quinta mensis Septembris, anno Domini millesimo quingentesimo vigesimo octavo, regnorum nostrorum secundo.

Ferdinandus subscripsit.

Oryginał na pół arkusza papieru, na stronie zewnętrznej wyciśnięta pieczęć Ferdynanda i adres: »Illustri domino Christophoro de Schidlovietz, castellano Cracoviensi, ac regni Poloniae cancellario, Siradiensi, Gostinensi et Sochaczoviensi, Novaeque - Civitatis Chorczin capitaneo, in Smielow et magna Opatow domino et haeredi, sincere nobis dilecto«.

Niżej nadpis: »In Novam Civitatem, anno Domini millesimo quingentesimo vigesimo octavo die Martis ante Hedvigis Carolus Cuczer civis Cracoviensis attulit«.

CLXXXVI.

W Tarnowie 29. września 1528 roku.

Jan Zapolya, wywdzięczając się obywatelom tarnowskim za doznaną gościnność, uwalnia ich od opłaty cła przywozowego i wywozowego na komorach węgierskich rocznie do wysokości 500 złotych.

Nos Ioannes, Dei gratia rex Hungariae, Dalmatiae, Croatiae etc., marchio Moraviae, ac Lusatae et utriusque Silesiae, dux etc., memoriae commendamus tenore praesentium significantes, quibus expedit universis, quod cum post infelicem illam, ac calamitosam, memorabilem cladem serenissimi principis domini Ludovici, regis Hungariae et Bohemiae etc. domini et praedecessoris nostri felicis memoriae, a potentissimo caesare Turcarum, Sulomano, in campo Mochacz acceptam, in qua idem dominus, Ludovicus rex, cum multis praelatis, baronibus et nobilitatis Hungariae magna parte, unicoque fratre germano nostro charissimo, pro fide, ac religione Christiana honesta morte occubuit, unanimi voto, ac suffragio totius Hungariae nationis, paucissimis dumtaxat, nostris et patriae propriae proditoribus exceptis, quos partim egestas rei familiaris, partim odium et privatae utilitatis spes, a vera via, veroque patriae amore, in factionem Ferdinandi electi regis Bohemiae, transversos egit, iuxta morem et antiquam consuetudinem ipsius regni nostri Hungariae, in regem fuisset electi, solenniterque coronati. Et cum deinde dies, noctesque id meditaremur, atque ageremus, ut illam nunc afflictam patriam possemus ab externo hoste defendere et amissa temporibus superioribus recuperare, rebusque regni nostri ita consulere, ut non solum regnicolae nostri indemnes conservari, verum reliquusque Christianus populus, sicuti annis abhinc centum et quinquaginta, ita et deinceps nostri sanguinis protectione in pace et tranquillitate consistere, vivereque possent. Ecce affertur ad nos, Ferdinandum ipsum

contra omne ius, fasque, regnum nostrum armata et hostili manu invasisse, civitates quasdam nostrae ditionis suas fecisse et per illos, quos praetulimus, paucissimos factionis suae ministros Posenii in regem Hungariae se eligi procurasse. Quorum tandem proditione et perfidia multum agitati, postremo ex regno nostro secedere et ad fines Poloniae migrare fuissemus coacti. Inter omnes amicos et necessarios nostros spectabilis et magnificus dominus Ioannes comes in Tarnow, Russiae palatinus, ac regni Poloniae generalis et Sandomiriensis capitaneus etc. extitit inventus, qui non prece, non praetio, non denique minis inimicorum nostrorum a vero amore et nostri observantia potuit abduci, sed ipsam civitatem suam Tarnow ad nostrum adventum nobis patefecit, nosque patria extorres, iucundissimo hospitio post longam defatigationem excepit, omniaque sua manibus obviis nobis utenda obtulit et suis civibus, ac subditis, ut nobis in omnibus aequae, ac sibimet ipsi parerent, inservirentque, mandavit. Qui quidem cives eiusmodi mandatorum domini sui observantissimi, nos quinque mensibus integris, quousque scilicet Deus Ipse Optimus Maximus feliciorum reditum nobis in regna nostra patefaceret, ea fide studio, diligentia, ac sinceritate et obsequendi promptitudine, grata etiam hospitalitate nos prosecuti sunt, et cum familia, curiaque nostra regia conservarunt, qua maiorem neque nos exoptare voluissemus, neque ipsi praestare potuissent. Ut igitur tantam ipsius comitis Ioannis benevolentiam et dictorum civium Tarnoviensium in nos observantiam, animique propensitatem, et gratam hospitalitatem aliquo genere munificentiae nostrae regiae rependeremus, atque remuneraremus, eiusdem iudicii iuratis, caeterisque civibus, ac toti communitati et universis inhabitatoribus dictae civitatis Tarnoviensis, praesentibus et futuris, de illa tricesimali solutione, quam ipsi cives de rebus eorum venalibus, tam ex regno Poloniae ad ipsum regnum nostrum Hungariae, quam etiam de eodem regno nostro huc deferendis, ac advehendis instar aliorum mercatorum et forensium hominum facere tenentur, de gratia nostra speciali et regiae nostrae potestatis plenitudine, quingentos florenos pro reipublicae praedictae civitatis Tarnoviensis augmento, atque sustentatione in tricesima nostra Cassoviensi, ac filialium tricesimarum ad eandem spectantibus, singulis annis defalcandos, et relaxandos duximus, immo defalcamus, deponimusque et relaxamus praesentium per vigorem. Quocirca vobis fidelibus nostris universis et singulis tricesimatoribus praetactae tricesimae nostrae Cassoviensis, nec non filialium tricesimarum, ad eandem pertinentium, pro tempore constitutis, quarum serie firmissime committimus et mandamus, ut a modo deinceps successivis semper temporibus, de praenarrata tricesimali solutione praefatorum civium, ac universorum inhabitatorum annotatae civitatis Tarnoviensis, quam, ut praefertur, ipsi ex parte rerum venalium suarum instar aliorum mercatorum, forensiumque hominum nobis facere tenerentur, quingentos florenos singulis annis nostram regiam ad rationem defalcare, relaxareque modis omnibus debeatis et teneamini, litteras ab eis semper expeditorias pro vestra

absolutione et expeditione necessarias accipientes et secus gratiae nostrae sub obtentu facere non praesumatis, praesentes autem, quas in evidentius robur praemissorum sigillo nostro secreto, quo ut rex Hungariae utimur, impendendo communiri fecimus, post earum lecturam semper et ubique reddi iubemus exhibenti. Datum in arce Tarnoviensi in festo beati Michaelis archangeli, anno Domini millesimo quingentesimo vigesimo octavo, regnorum vero nostrorum anno secundo.

Ioannes rex manu propria.

Oryginał pergaminowy, przechowany w archiwum miasta Tarnowa, na pasowym, jedwabnym sznurku zawieszona pieczęć królestwa węgierskiego, uszkodzona. Kopia urzędowa z 1782 roku na arkuszu papieru z pieczęcią znajduje się w Gumniskach.

Dokument ten wydał dr. I. Leniek w »Kwartalniku historycznym« z 1893 roku, str. 624—627.

CLXXXVII.

Dnia 13. października 1528 roku.

Krzysztof Szydłowiecki zeznaje,
iż mu król Ferdynand wyznaczył 600 złotych węgierskich
rocznej pensyi.

Na ten lyst tensze Karzel przypowiedzał my oth krolya Jego Miłości Ferdinanda (na) każdy rok gyorgyelthu szeyszseth slotych Węgierskych w sloczye etc. Actum in Nova-Civitate Korczyn feria tertia ante (festum) sanctae Hedvigis, anno Domini millesimo quingentesimo vigesimo octavo.

Oryginał na kartce papieru. Jest to własnoręczna notatka Szydłowieckiego, dodana do listu Ferdynanda z dnia 15. września 1528 roku (nr. CLXXXV). »Karzel« znaczy tu »Karol«.

CLXXXVIII.

W Piotrkowie 18. listopada 1528 roku.

Anna Kobyleńska kwituje Piotra Kmitę z wyposażenia jej
majątkiem ojczystym i macierzystym.

Generosa Anna de Wiśnicz, generosi Iacobi Kobyleński, succamerarii et capitanei Vielunensis consors, magnificum Petrum Kmita in Wiśnicz haerodem, castellanum Voinicensem, Scepusiensem, Premisliensem etc. capitaneum, fratrem suum germanum, de dote, se ex bonis paternis et maternis concernente, recepta, quietat, ac eisdem bonis abrenuntiat. Datum in conventu regni generali Piotrkoviensi feria quarta ante festum sanctae Catharinae, anno Domini millesimo quingentesimo vigesimo octavo.

Originale pergameneum, cum sigillo appenso. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 439.

CLXXXIX.

W Tyńcu 11. stycznia 1529 roku.

Opat tyniecki nadaje Piotrowi Kmicie dożywociem dobra
klasztorne.

Perillustris reverendus Andreas Gniady, abbas monasterii Tinicensis ordinis divi Benedicti, Michael prior, totusque conventus monasterii praefati, magnifico Petro Kmita de Wiśnicz, castellano Sandomiriensi bona sua Demborzyn¹⁾ et alia iure advitalitio tantum donat. Datum in arce Tinicensi²⁾ feria secunda proxima post festum sanctorum Trium Regum, anno Domini millesimo quingentesimo vigesimo nono.

Originale pergameneum, cum sigillo appenso. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 385.

¹⁾ *Demborzyn*, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie pilzneńskim.

²⁾ *Tyniec*, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie wielickim.

CXC.

W Wilnie 21. marca 1529 roku.

Zygmunt I. wyznacza komisarzy do rozgraniczenia wsi »Laski«
od Gojanowa.

Commissio Sigismundi I., regis Poloniae, ad dislimitanda bona Laski et alia regalia, tenutae magnifici Petri de Wiśnicz Kmita a bonis generosi Andreae Czuryło, haeredis de Hoianice¹⁾, castelani Premisliensis haereditaria, emanata. Datum Vilnae dominica Palmarum, anno Domini millesimo quingentesimo vigesimo nono.

Originale papireum. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 383.

---

¹⁾ *Laski i Gojanów*, wsie w Galicyi zachodniej, w powiecie niskim (Nisko).

CXCI.

W Blessis 29. marca 1529 roku.

Franciszek I., król francuski, uprasza Krzysztofa Szydłowieckiego
o względy dla posła swego, Rinconi'ego.

Franciscus, Dei gratia Francorum rex. Illustri et magnifico Cristophoro de Scydłowycz(!), castellano Cracoviensi etc. regni Poloniae summo cancellario. S(trenuo) Antonio Rinconio, praesentium exhibitori, domino de Germoles, consiliario, ac cambelano nostro, cuius fidem pluribus argumentis approbatam habemus, aliqua significandi vobis nomine nostro in mandatis dedimus, cui, ut non minorem fidem adhibeatis, quam si nos ipsi coram loqueremur, summopere rogamus. Illustris et magnifice domine Deus Optimus Maximus gressus vestros cum prosperitate dirigat. Datum Blessis die vigesima nona mensis Martii, anno Domini millesimo quingentesimo vigesimo nono.

Francoyo.

Bayard subscripsit.

Oryginał na arkuszu papieru, na stronie zewnętrznej, na czerwonej masie wyciśnięta mała pieczęć królewska (3 lilie) i adres: »Illustri et magnifico Cristophoro de Scydlovycz, castellano Cracoviensi et regni Poloniae summo cancellario, amico nostro carissimo«.

CXCII.

W Krakowie 17. kwietnia 1529 roku.

Piotr, biskup krakowski, mianuje Wojciecha z Wrocławia proboszczem w Porębie.

Petrus, episcopus Cracoviensis, ad praesentationem nobilium Czernych, haeredum de Wito-wice¹⁾ et de Pomianow, venerabilem Albertum de Vratislavia ad ecclesiam parochialem in magna Poręba²⁾ pro plebano et rectore instituit. Datum Cracoviae die decima septima mensis Aprilis, anno Domini millesimo quingentesimo vigesimo nono.

Originale pergameneum, cum sigillo appenso. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 141.

¹⁾ *Witowice Dolne i Górne*, wsie w Galicyi zachodniej, w powiecie nowosądeckim.

²⁾ *Pomianowa i Poręba Spytkowska*, wsie w Galicyi zachodniej, w powiecie brzeskim.

CXCIII.

W Krakowie 11. czerwca 1529 roku.

Pokwitowanie, dane Kmicie, z administracyi ziemią spiską.

Magnificus Nicolaus de Szydłowiec, castellanus Sandomiriensis et regni Poloniae supremus thesaurarius, magnificum Petrum Kmita, castellanum Voinicensem, de proventibus tredecem civitatum provinciae Scepusiensis quietat. Datum Cracoviae die undecima mensis Iunii, anno Domini millesimo quingentesimo vigesimo nono.

Originale. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 390.

CXCIV.

W Wilnie 9. sierpnia 1529 roku.

Zygmunt I. potwierdza rozgraniczenie dóbr królewskich od majątności Stanisława Mieleckiego.

Sigismundus I., rex Poloniae, confirmat et approbat limites, determinatos per certos suos commissarios (nr. CLXXVIII) inter bona regalia Tuszów et Iaślany, ad capitaneatum Sandomiriensem pertinentia, ab una et bona haereditaria Stanisłai Mielecki, castellani Zavichostensis, videlicet oppidum Mielec et villas Woisław, Cyranowa Wola, Chorzelów, Chrzastów. Wola Chrzastowska, Cmolas et Trzęsówka, partibus ab altera. Datum Vilnae feria secunda in vigilia sancti Laurentii, anno Domini millesimo quingentesimo vigesimo nono.

Księga granic dóbr Ostrogskich i Tarnowskich, pag. 842—852.

Eodem, die, anno et loco idem rex confirmavit limites, per eosdem commissarios factos inter bona sua regalia (nr. CLXXIX) Pław, ac Wola Pławska, ab una et bona haereditaria praedicti Stanisłai Mielecki Brzyście, Chrzastów, Wola Chrzastowska et itidem Tuszów.

Ibidem pag. 861—870.

CXCIV.

W Piotrkowie 4. stycznia 1530 roku.

Zygmunt I. zapewnia Annie Kobyleńskiej dożywocie na wsi Jadownikach i Maszkienicach.

Sigismundus I., rex Poloniae, circa possessionem bonorum Iadowniki, Marskienice¹⁾ et aliorum, in terra Cracoviensi consistentium, generosam Annam de Wiśnicz, relictam olim generosi Iacobi Kobyleński, succamerarii Vielunensis, una cum advitalitate et reformationibus conservat. Datum Piotrkoviae in conventionem regni generali feria tertia ante festum sanctorum Trium Regum, anno Domini millesimo quingentesimo trigesimo.

Documentum pergameneum cum sigillo. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 377.

---

¹⁾ *Jadowniki i Maszkienice*, wsie w Galicyi zachodniej, w powiecie brzeskim.

CXCVI.

W Piotrkowie 13. stycznia 1530 roku.

Zygmunt I. mianuje Piotra Kmitę marszałkiem wielkim
koronnym.

Sigismundus I., rex Poloniae, magnifico Petro Kmita Sobiński de Wiśnicz, castellano Voinicensi, magnum mareschalcatum regni confert. Datum Piotrkoviae in conventu regni generali feria quinta in octava sanctorum Trium Regum, anno Domini millesimo quingentesimo trigesimo.

Originale pergameneum, cum appenso sigillo. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 376.

CXCVII.

W Piotrkowie 17. stycznia 1530 roku.

Jan Łaski potwierdza testament Jakuba Kobyłęńskiego.

Reverendissimus Ioannes de Lasko, archiepiscopus Gnesnensis, primas et legatus natus, testamentum olim generosi Iacobi Kobyłęński, succamerarii Vielunensis approbat Datum Piotrkoviae in conventionem regni generali die decima septima mensis Ianuarii, anno Domini millesimo quingentesimo trigesimo.

Originale pergameneum cum sigillo appenso. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 379.

CXCVIII.

W Przemyślu 25. stycznia 1530 roku.

Katarzyna Stadnicka kwituje Piotra Kmitę z wypłacenia jej
posagu.

Generosa Catharina Kmicianka, generosi Andree Stadnicki de Żmigród consors, magnificum Petrum Kmita, regni mareschalcum, fratrem suum, de portione dotis, ab eodem sibi proveniente, quietat et de bonis paternis et maternis abrenuntiat. Datum Premisliae feria tertia ipso die festi Conversionis sancti Pauli apostoli, anno Domini millesimo quingentesimo trigesimo.

Extractum. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 390.

CXCIX.

W Krakowie 5. marca 1530 roku.

Wyrok królewski z oznaczeniem drogi dla wołów
i towarów, sprowadzanych z Rusi, Podola, Wołynia i Wołosz-
czyzny do Polski.

Nos Iohannes Pyenyazek de Cruszlowa, iudex et Nicolaus Thaschiczky de Luczlawycze, subiudex terrae Cracoviensis, generales, significamus tenore praesentium, quibus expedit universis, praesentibus et futuris, harum notitiam habituris: Quomodo dum et quando in curia serenissimi principis et domini, domini Sigismundi, Dei gratia regis Poloniae etc. iudicialiter praesidebamus, ex tunc in praesentia suae Serenitatis differentia orta est inter theloneatores suae Maiestatis, ex una et mercatores ex variis civitatibus regni, partibus ex altera, occasione pellendorum boum et aliarum quarumvis mercium de terris Russiae, Podoliae, Valachiae, Volyniae, quibus viis essent pellendi, seu merces praefatae de praefatis terris in regnum Poloniae invehendae, sacra regia Maiestas cum consiliariis suis, pro tunc lateri suae Maiestatis assidentibus, decrevit, quod institores, seu mercatores totius regni Poloniae cum bobus, seu aliis quibusvis mercantiis de terris Russiae, Podoliae et Valachiae transeuntes cum bobus et mercibus

eorum, non per alia loca. seu civitates, dumtaxat per Leopolim, Gródek, Przemysł usque in Sandomiriam pellere, vehere debent, ac theloneum solvere theloneatoribus itineris praefati tenebuntur. In casu vero, quo per alia loca tales boves pellerent et mercantias converterent, eosdem omnes boves et mercantias ipsorum universas amittere debent et de secundo amitterent. Boves vero et quascunque merces de Volyn pellerent, seu veherent, per Lublin, Radom pellere et vehere debent, quod si vero tales boves in quibuscunque locis in terris Russiae, Podoliae, seu Valachiae prius empti, vel ex praefatis terris expulsi, per quempiam fuissent, vel essent et tandem in terram Volinensem pulsii. vel empti ibidem, in regnum pellerentur et de tali re theloneatores praefatorum theloneorum perscrutari, seu a mercatoribus proquirere voluerint, ex tunc tales, quorum boves erunt, tenebuntur iuramentum praestare corporale, quod boves educati, seu educti, in terris et de terris Valachiae, Russiae, vel Podoliae non fuerunt, vel non sunt et hoc inhaerendo decreto priori serenissimi olim Ioannis Alberti, Dei gratia regis Poloniae desuper promulgato et tandem in acta curiae regalis Radomiensis inducto et acticato, alias, prout tale decretum praefati serenissimi Ioannis Alberti, Dei gratia regis Poloniae et praesens latius in se canit et obloquitur. In cuius rei testimonium sigilla nostra praesentibus sunt subappensa. Actum et datum in curia serenissimi principis et domini, domini Sigismundi, Dei gratia regis Poloniae praefati, sabato ante dominicam Invocavit, anno Domini millesimo quingentesimo tricesimo, praesentibus ibidem generosis et nobilibus: Ioanne Lazik de Puchnowicze, Felice Lubomirsky de Slawkowycze¹⁾, Vincentio Vyerusky de Vyeruszyce²⁾, Mathia Zabawsky de Zabawa, Nicolao Kossoczky de Kossoczicze, Nicolao Stradomsky de Cawky³⁾ et aliis quam plurimis testibus.

Ioannes de Oczieschin. notarius terrestris Cracoviensis subscripsit.

Oryginał pergaminowy, na takichże paskach zawieszzone dwie pieczęcie.

¹⁾ *Slawkowice*, wieś w Galicyi zachodniej w powiecie wielickim.

²⁾ *Wieruszyce*, wieś w Galicyi zachodniej w powiecie bocheńskim.

³⁾ *Zabawa*, *Kosocice* i *Kawce*. wsie w Galicyi zachodniej. w powiecie wielickim.

CC.

W Krakowie 26. marca 1530 roku.

Zygmunt I. przyrzeka stanom królestwa, iż pomimo wyboru Zygmunta Augusta królem bez zwołania sejmu elekcyjnego, zwyczaj ten nie ma być nigdy zaniechanym.

Sigismundus, Dei gratia rex Poloniae, magnus dux Lithuaniae, Russiae, Prussiae, Masoviae etc., dominus et haeres, manifestum facimus universis: Quia licet mos fuerit antiquus regni nostri, ut decedentibus regibus et regno vacante domini consilarii status utriusque cepto in vicem mutuo consilio, conventum electionis generalem statuerent et illum omnibus membris et ordinibus regni tempori denuntiarent, ut unusquisque, qui vellet, ad illum venire possit. Quia tamen in eligendo serenissimo principe domino Sigismundo secundo, rege Poloniae et magno duce Lithuaniae, filio nostro charissimo mos ipse praetermissus fuit, non data opera, sed quod nobis viventibus et regno nondum vacante, magisque divina ordinatione, quam humano consilio electio ipsa Maiestatis suae contigit; considerantes tantam omnium subditorum nostrorum erga nos et serenissimam familiam nostram fidem, affectum et observantiam, ut hanc ipsam electionem serenissimi filii nostri, utcumque praeter veterem consuetudinem factam, approbaverint et gratam habuerint, nolentesque, ut per huiusmodi electionem aliquid in posterum mori antiquo derogaretur, decernimus, ut deinceps, quotiescunque regem decedere et regnum vacare. aut electionem quomodocunque celebrare contigerit, domini consilarii ordinis utriusque antequam ad electionem procedant, prius iuxta veterem consuetudinem conventum electionis generalem statuunt et illum universis regnicolis et dominiis in tempore declarent, ac electionem in eodem conventu iuxta veterem consuetudinem celebrent. Harum testimonio litterarum, quibus sigillum nostrum est appensum. Datum Cracoviae sabato proximo ante dominicam Laetare, anno Domini millesimo quingentesimo tricesimo, regni nostri anno vigesimo quarto.

Petrus, episcopus et vicecancellarius subscripsit.

Relatio reverendi in Christo patris, domini Petri Thomiczki,
episcopi Cracoviensis et regni Poloniae vicecancellarii.

Oryginał pergaminowy, pieczęć i pasek odpadły, pozostały tylko ślady cięć.

CCI.

W Krakowie 28. marca 1530 roku.

Królowa Bona przyrzeka stanom Rzeczypospolitej, iż obrany królem Zygmunt August, doszedłszy do pełnoletności, złoży przysięgę na zachowanie wszystkich praw i przywilejów.

Bona, Dei gratia regina Poloniae, magna dux Lithuaniae, Russiae, totiusque Prussiae, ac Masoviae etc. domina, significamus tenore praesentium, quibus expedit: Quia cum electo et coronato in regem serenissimo domino Sigismundo secundo, filio nostro charissimo per universos ordines tam spirituales, quam saeculares regni nostri Poloniae, serenissimus princeps dominus Sigismundus, Dei gratia rex Poloniae, magnus dux Lithuaniae, Russiae, totiusque Prussiae, ac Masoviae etc. dominus et haeres, dominus et coniux noster colendissimus gratitudinem suam erga ipsos ordines regnicolarum suorum ostendere volens, quod Maiestate sua vivente, imminentibus periculis occurrentes, spontanea et libera sua voluntate elegerint et coronaverint ipsum charissimum filium nostrum, post obitum parentis sui regnaturum, litteras Maiestas sua fideiussorias eisdem ordinibus et statibus regni concesserit, quibus et se ipsam et filium communem nostrum charissimum Maiestas sua obligat de praestando per illum iuramento regno debito, cum ad aetatem legitimum pervenerit. Nos pariter declarare volentes, quam grato animo suscepimus hanc fidem et propensionem erga nos et serenissimam prolem nostram eorundem ordinum, optimatum et regnicolarum regni nostri et quam ex animo cupiamus provisum iri in futurum privilegiis, libertatibus et immunitatibus ipsorum, tenore praesentium promittimus et nos una cum ipso serenissimo filio nostro obligamus, quod in eventu decessus serenissimi coniugis nostri, quod omen Deus avertat, ipse charissimus filius noster ad aetatem legitimum, hoc est ad annos aetatis suae quindecim completos perveniens, id totum praestaturus sit, quod omnes reges Poloniae ex debito regno suo praestare consueverunt, et ad quod serenissimus eius parens se pro illo litteris suis et illum una obligavit et in litteris ipsis latius est expressum. Ad quod totum observandum et huic debito satisfaciendum pro dicto serenissimo filio nostro spondemus et nos eodem tenore et conditionibus, quibus ipse serenissimus coniux noster se obstrinxit, obligamus. In cuius rei testimonium, sigillum praesentibus est subappensum. Datum Cracoviae in conventu generali feria

secunda post dominicam Laetare proxima, anno Domini millesimo quingentesimo tricesimo.

Ludovicus Alphius, sacrae Maiestatis reginalis cancellarius etc.

Oryginał pergaminowy, na takimże pasku zawieszona pieczęć królowej.

Drugi egzemplarz również na pergaminie i z pieczęcią na takimże pasku, z datą: »Datum Cracoviae in conventu generali sabato (2. kwietnia) proximo ante dominicam Iudica, anno Domini millesimo quingentesimo tricesimo.

CCII.

W Krakowie 5. kwietnia 1530 roku.

Zygmunt I. pozwala Janowi Tarnowskiemu wykupić z zastawu starostwo sądeckie od Piotra Odnowskiego.

Sigismundus, Dei gratia rex Poloniae, magnus dux Lithuaniae, Russiae, totiusque Prussiae et Masoviae etc. dominus et haeres, significamus tenore praesentium, quibus expedit universis: Quia habentes rationem fidei, meritorum, ac sumptuum magnifici Ioannis comitis de Tarnow, palatini Russiae et exercituum regni nostri generalis, ac Sandomiriensis capitanei, sincere nobis dilecti, quibus se non minus (nobis), quam Reipublicae regni nostri studuit efficere commendatum, volentesque eundem ad ulteriora obsequia temporibus sequentibus reddere promptiorem, de munificentia et liberalitate, nostris regiis, sibi civitatem nostram et capitaneatum Sandecensem cum omnibus villis, suburbiiis et generaliter cum omnibus attinentiis et pertinentiis, ad praedictam Sandecz et eius capitaneatum, quem et prout generosus Petrus Odnowski, civitatis et capitaneatus praefati modernus possessor tenet et possidet, quas hic pro expressis et insertis habere volumus, de manibus ipsius Petri Odnowski, civitatis et capitaneatus, bonorumque eorundem moderni possessoris in summis pecuniarum in illis iuste, ac legitime . . .
 . . . ^{a)} citra tamen eorum augmentum summae originalis praefato Ioanni comiti de Tarnow, palatino Russiae, quandocunque voluerit exemere et redimere consensimus et admisimus, consentimusque et admittimus per praesentes, non obstante aliqua praescriptione, qua per quempiam praesenti consensui nostro obiiceretur, revocantesque omnes priores consensus, cuiquam per nos antea datos et concessos, ex quo hactenus tales consensus per Maiestatem nostram dati, non sunt suum sortiti effectum. Quos omnes, sive unum, sive plures, sive uni personae, sive pluribus per nos datos,

praesentibus cassamus, mortificamus, nulliusque roboris fore perpetuo decernimus, nec licebit cuiquam civitatem et capitaneatum Sandecensem praefatum de manibus praedicti Petri Odnowski eorundem bonorum moderni possessoris vigore talium consensuum, sive consensus exemere et redimere, praeter dictum Ioannem comitem de Tarnow, palatinum Russiae. Quos consensus, sive unum, sive plures, ex certis et legitimis respectibus, animum nostrum moventibus, prout supra expressum est, cassamus, mortificamus, revocamusque, nullius roboris fore decernentes, nam ipsum Ioannem comitem de Tarnow, palatinum Russiae, vigore praesentis consensus omnibus aliis et personis et litteris consensus nostri prius datis, sentientes ex tali ipsius Ioannis comitis de Tarnow, palatini Russiae, exemptione, nonnullum commodum mensae nostrae evenisse, ex gratia et voluntate nostra speciali in exemptorum, civitatis et capitaneatus Sandecensis praedicti, etiam si alicui personae litterae consensus per nos prius antehac datae fuissent, praeferrere et anteponi volumus et decernimus, promittentes insuper, quod nulli admittemus, committemus, consentiemus(que) praefatum Ioannem comitem de Tarnow, palatinum Russiae, de praedicta civitate et capitaneatu, tam in parte quam in toto exemere, neque nostri successores permittent, neque alicui consensum exemendi dabunt, neque nos exememus, neque successores nostri eundem Ioannem, palatinum Russiae, ad tempora vitae ipsius exement, nec cuiquam licebit ita, ut praemissum est. eundem Ioannem vigore talium priorum litterarum consensus nostri exemere, sed permittemus et nostri successores permittent praefatum Ioannem comitem de Tarnow, palatinum Russiae, ad tempora vitae ipsius, civitatem et capitaneatum praedictum in toto et integraliter tenere et possidere. Quam quidem civitatem et capitaneatum Sandecensem praefatum ipse magnificus Ioannes comes de Tarnow, palatinus Russiae, eiusque legitimi successores cum omnibus et singulis eorum utilitatibus, fructibus, redditibus, proventibus et obventionibus generaliter universis, alias iuxta vim et continentiam litterarum originalium, desuper iuste, ac legitime emanatarum, tenebit, habebit, possidebit pacifice et quiete tam diu, donec ipsi, vel ipsius successoribus summae pecuniariae praedictae in praefata civitate, ac capitaneatu et bonis nostris iuste, ac legitime inscriptae, fuerint per nos, vel successores nostros plenarie et ex toto persolutae. Quo facto eiusdem civitatis, ac capitaneatus et bonorum supradictorum ad nos et successores nostros pleno iure redibit et devolvetur, harum, quibus sigillum nostrum est appensum testimonio litterarum. Datum Cracoviae feria tertia post dominicam Iudica, anno Domini millesimo quingentesimo tricesimo, regni vero nostri anno vigesimo quarto.

Sigismundus rex subscripsit.

Oryginał pergaminowy, po pieczęci pozostały tylko podłużne ślady cięć.

a) Jedno słowo zatarte.

CCIII.

W Krakowie 5. kwietnia 1530 roku.

Zygmunt I. zawiadamiając Piotra Odnowskiego o mającem nastąpić wykupnie od niego starostwa sądeckiego, poleca mu stawić się przed komisarzami, do tej sprawy wyznaczonymi.

Sigismundus, Dei gratia rex Poloniae, magnus dux Lithuaniae, Russiae, totiusque Prussiae, ac Masoviae etc. dominus et haeres.

Generoso Petro Odnowski, tenentario civitatis nostrae, ac capitaneatus Sandecensis, fideli dilecto gratiam regiam. Generose fidelis dilecte. Consensimus et admisimus magnifico Ioanni comiti de Tarnow, palatino Russiae et exercituum regni nostri generali ductori, ac Sandomiriensi capitaneo, sincere nobis dilecto civitatem nostram et capitaneatum Sandecensem cum villis et attinentiis eiusdem universis de manibus tuis eximere et eliberare, cuius reemptionis negotium magnificis et venerabili, Andreae de Thanczyn, palatino Cracoviensi et Belzensi capitaneo, Nicolao Czykowski, castellano Sandecensi et Nicolao Zamoszki, canonico Cracoviensi, commisimus, mandamusque tibi, cum per eosdem commissarios nostros fueris vocatus, seu requisitus, coram illis cum litteris et munimentis, si quae desuper habes, compareas, summas in eis iuste inscriptas et expressas a praefato magnifico palatino Russiae recepturus, sibi que possessionem eorundem bonorum condescensurus, eaque omnia, quae praefati commissarii nostri decreverint, firmiter observaturus pro gratia nostra. Datum Cracoviae feria tertia post dominicam Iudica, anno Domini millesimo quingentesimo tricesimo, regni vero nostri anno vigesimo quarto.

Ad mandatum proprium regiae Maiestatis.

Oryginał na pół arkuszu papieru, na czerwonej masie wyciśnięta mniejsza pieczęć królewska.

CCIV.

W Krakowie 5. kwietnia 1530 roku.

Zygmunt I. wyznacza komisarzy do wykupna starostwa sądeckiego od Piotra Odnowskiego.

Sigismundus, Dei gratia rex Poloniae, magnus dux Lithuaniae, Russiae, totiusque Prussiae et Masoviae etc. dominus et haeres.

Magnificis et venerabili: Andreae de Thanczyn, palatino Cracoviensi, Belzensi et Chelmensi capitaneo; Nicolao Czykowski, castellano Sandecensi; Nicolao Zamoysczki, praeposito Tharnoviensi, canonicoque Cracoviensi, ac referendario nostro, sincere et fidelibus dilectis, gratiam nostram regiam. Magnifici et venerabilis, sincere et fideles dilecti. Admisimus magnifico Ioanni comiti de Tharnow, palatino Russiae et exercituum regni nostri generali ductori, ac Sandomiriensi capitaneo, quod possit redimere civitatem nostram et capitaneatum Sandecensem cum villis et attinentiis eiusdem universis de manibus generosi Petri Odnowski, dictae civitatis et capitaneatus supra expressi moderni possessoris in summis peccuniarum in dictis bonis nostris iuste et legitime inscriptis eximere et eliberare. Ut igitur eiusmodi negotium debitum sortiatur effectum, vobis de quorum fidei integritate non ambigimus, committimus et mandamus, quatenus pro die et termino competenti vocato ad vestri praesentiam possessore praedictae civitatis et capitaneatus bonorum nostrorum cum litteris et munimentis, quae se desuper habere praetendit, easdem revideatis, summasque in illis iuste inscriptas per ipsum magnificum palatinum Russiae numerari et reponi, ac per dictum Petrum Odnowski, tenentarium et possessorem praedictorum bonorum nostrorum summas, quae illi numeratae fuerint, tolli et levare faciatis, possessione praedictorum bonorum illum privantes et iam dicto magnifico palatino Russiae assignantes, facientes id, quod decreveritis mediante iustitia a partibus firmiter observari, unius vestrum absentia non obstante. Datum Cracoviae feria tertia post dominicam Iudica, anno Domini millesimo quingentesimo tricesimo, regni vero nostri anno vigesimo quarto.

Commissio propria regiae Maiestatis.

Oryginał na pół arkuszu papieru, u dołu na czerwonej masie wyciśnięta mniejsza pieczęć koronna.

CCV.

W Kościaniu 2. maja 1530 roku.

Katarzyna Poniecka mężowi swemu, Marcinowi, zapisuje swój posag w sumie 50 złotych węgierskich.

In nomine Domini Amen. Ioannes de Splawye, iudex et Mathias de Krzyzanowo, subiudex, terrestres Posnanienses generales, significamus tenore praesentium universis, quibus expedit: Quomodo dum de anno Domini millesimo quingentesimo tricesimo feria secunda post festum sanctorum Philippi et Iacobi apostolorum in terminis particularibus, pro tunc in Costen celebratis, una cum generosis, Petro Ossowski, burgrabio Costinensi et Alberto Polyczski, notario Posnaniensi, terrestribus, assessoribus nobis adiunctis, iudicando sedebamus, ibidem veniens nobilis Catharina Opporowska, relicta olim nobilis Andreae Smygyelski, nunc vero consors nobilis Martini Ponyeczski, haeredis in Skaradowo, habens penes se nobiles, Albertum Chorzyeschewski, patrum et Nicolaum Podlyschkowski, avunculum, suos, ad hoc consentientes, non compulsa, non coacta, neque aliquo errore seducta, sana mente et corpore, usa suorum amicorum consilio et matura intra se deliberatione praehabita, totam et integram dotem suam, videlicet quingentos florenos Hungaricales, quemlibet florenum per mediam sexagenam computando, ac omnem devolutionem, si qua super eam devolveretur, generoso Martino Ponyeczski, haeredi in Skaradowo, marito suo legitimo et ipsius successoribus et hoc post mortem ipsius Catharinae praefatae, amore contorali in eum ducta, dedit, donavit et in perpetuum resignavit, ea conditione adiecta, quod si et in quantum pueros et filios et filias, natos et nascendos post obitum, quod absit, praedicti Martini, patris et Catharinae, matris ipsorum prius, quam pueros prioris mariti, nobilis olim Andreae Smygelski, videlicet Nicolaum. Sebestianum et Annam mori contigerit, ex tunc post mortem praefatorum puerorum eiusdem generosi Martini Ponyeczski, ut suprascriptum est, praefati quingenti floreni Hungaricales et omnis devolutio quaecumque est super praefatos pueros olim nobilis Andreae Smygyelski, Nicolaum, Sebestianum et Annam pleno iure devolventur, contradictione praefati Martini Ponyeczski et ipsius puerorum successorum, praescriptioneque praesenti inscriptioni non obstante. Quam quidem resignationem modo sic, uti praemissum est, coram iudicio terrestri factam, ratam habentes, gratam suscepimus, eamque ratificavimus et ratificamus per praesentes, decernentes eam robur firmitatis debite

obtinere harum, quibus sigilla nostra sunt appensa testimonio litterarum. Actum et datum anno, die, loco et assessoribus, quibus supra.

Oryginał pergaminowy, po dwóch pieczęciach, zawieszonych na takichże paskach, pozostały tylko ślady cięć.

CCVI.

W Krakowie 9. maja 1530 roku.

Zygmunt I. poddaje powiat samborski wyłącznej jurysdykcji starosty przemyskiego.

Sigismundus, Dei gratia rex Poloniae, magnus dux Lituaniae, Russiae, Prussiae, Masoviaeque etc. dominus et haeres, significamus tenore praesentium, quibus expedit universis: Quod quamvis in conventu Cracoviensi generali, proxime praeterito felicis coronationis serenissimi filii nostri, domini Sigismundi secundi ad petitionem nuntiorum districtus Samboriensis et quorundam consiliariorum nostrorum, nobiles eiusdem districtus per litteras nostras illis concessas a iurisdictione castrensi castrum nostri Premisliensis eximerimus, eosdemque nobiles circa iurisdictionem castrensem, castrum videlicet nostri Sambor, quam se propriam illic habere et ad eam pertinere in causis et articulis, forum castrense concernentibus, asserebant, reliquerimus et conservaverimus, sicque ad iudicium castrum Premisliensis evocari non debeant. Quia tamen e diverso sumus aliter certo edocti, omnes districtus in terra Premisliensi consistentes, inter quos includitur etiam Samboriensis, ad iurisdictionem capitanealem castrum Premisliensis in causis et articulis praedictis iudicialibus castrensibus, a tempore vetusto, seu ex antiqua consuetudine pertinuisse et pertinere et absurdum, inconveniensque sit, quod haec una, eademque iurisdictio capitanealis, seu castrensis Premisliensis in diversum trahi et partiri debeat, praefatos rursus nobiles districtus Samboriensis et totum illum districtum ad primaevam iurisdictionem castrum et capitanei Premisliensis moderni et pro tempore existentis iuxta antiquam consuetudinem reducendum duximus et harum serie litterarum reducimus, eundemque districtum Samboriensem iurisdictioni ipsius castrum et capitanei Premisliensis, cui prius erat annexus, ascribimus et perpetuo firmiter, ac inviolabiliter incorporamus ita, quod in praefata terra Premisliensi et omnibus eius districtibus, inter quos Samboriensis continetur, non alibi deinceps iudicia castrensia, capitanealia exercentur, tantum modo in ipso castro Premisliensi, tanquam in capitali et principali loco totius terrae Premisliensis, cuius iurisdictionem

in pleno, integro, ac pristino eius vigore et robore conservamus et in nullo eam violari volumus, non obstantibus memoratis prioribus litteris nostris, nobilitati Samboriensi concessis, quibus derogatum iri volumus et nos ipsi illis derogamus tenore praesentium mediante, quibus in testimonium sigillum nostrum est appensum. Datum Cracoviae feria secunda proxima post festum sancti Stanislai in Maio, anno Domini millesimo quingentesimo tricesimo, regni nostri anno vigesimo quarto.

Petrus, episcopus et vicecancellarius subscripsit.

Relatio reverendi in Christo patris domini Petri Thomiczki,
episcopi Cracoviensis et regni Poloniae vicecancellarii.

Oryginał pergaminowy, na takimże pasku zawieszona mniejsza pieczęć koronna, na stronie odwrotnej napis współczesny: »Litterae regiae super annulatione districtus Samboriensis et antiqua incorporatione ad capitaneatum Premisliensem«.

CCVII.

W Krakowie 9. maja 1530 roku.

Zygmunt I. poddaje Jana Auktusa i Jerzego z Paniowa, starostów żydaczowskich, jurysdykcji starosty przemyskiego.

Sigismundus, Dei gratia rex Poloniae, magnus dux Lithuaniae, Russiae, Prussiae, Masoviaeque etc. dominus et haeres, significamus tenore praesentium, quibus expedit universis, quod quamvis in conventu Cracoviensi generali, proxime praeterito felicis coronationis serenissimi filii nostri, domini Sigismundi secundi, generosos, Auctum Ioannem et Georgium de Panyow, fratres germanos, capitaneos nostros Zidaczovienses, propter eorum servitia, quibus se nobis commendatos reddere student et ex quibusdam aliis respectibus a iurisdictione castrensi castrum nostri Premisliensis, cui districtus Striensis subest, exemerimus per litteras nostras, illis concessas, eosdemque fratres de Panyow, seu eorum personas iurisdictioni capitaneali et castrensi Leopoliensi subiecerimus et incorporaverimus sic, quod ad iudicium castrum Premisliensis evocari, quoad vixerint non debeant, quia tamen sumus edocti huiusmodi eorum exemptionem cedere in praeiudicium iurisdictionis praefati castrum et capitanei Premisliensis et in gravamen nobilium terrae Premisliensis, quos ad aliena iudicia castrensia trahi non conveniret in causis et articulis, ad forum eorum proprium castrum Premisliensis pertinentibus;

proinde volentes nos huic futurae gravitati ipsorum nobilium viam praeccludere, ne coram extraneis et longinquis iudicibus castrensibus praetextu exemptionis praedictorum fratrum de Panyow a propria eorum iurisdictione castrensi Premisliensi causas suas castrenses cum illis agere cogentur, simul et absurdum esse censentes, quod haec una, eademque iurisdictione capitanealis, seu castrensis Premisliensis in diversum trahi et partiri debeat, praefatos rursus fratres, Auctum Ioannem et Georgium de Panyow ad primaevam eorundem iurisdictionem castris et capitanei Premisliensis moderni et pro tempore existentis iuxta antiquam consuetudinem reducendos duximus et harum serie litterarum reducimus, illosque eidem iurisdictioni ipsius castris et capitanei Premisliensis, cui prius attinebant, rursus asscribimus, anneximus, ac firmiter et inviolabiliter adiungimus et incorporamus, quam in pleno, integro et pristino eius vigore et robore conservamus et in nullo eam violari volumus, non obstantibus memoratis prioribus litteris nostris, praenominatis fratribus super eorum exemptione ab ipsa iurisdictione castrensi Premisliensi concessis, quibus derogatum iri volumus et nos ipsi illis derogamus tenore praesentium mediante, quibus in testimonium sigillum nostrum est appensum. Datum Cracoviae feria secunda post festum natalis sancti Stanislai in Maio, anno Domini millesimo quingentesimo trigesimo, regni nostri anno vigesimo quarto.

Cristophorus de Schidlowiecz, castellanus et capitaneus
Cracoviensis, ac regni Poloniae cancellarius subscripsit.

Relatio magnifici Christophori de Schidlowiecz, castellani
et capitanei Cracoviensis et regni Poloniae supremi cancellarii.

Oryginał pergaminowy, na takimże pasku zawieszona mniejsza pieczęć koronna.

CCVIII.

W Krakowie 9. maja 1530 roku.

Zygmunt I. poświadcza, iż Jan Tarnowski żonie swojej, Zofii z Szydłowieckich, zabezpieczył na wszystkich dobrach swoich 4600 złotych polskich wiana i tyleż przywianku.

Sigismundus, Dei gratia rex Poloniae, magnus dux Lithuaniae, Russiae, totiusque Prussiae, ac Masoviae etc. dominus et haeres, significamus tenore praesentium,

quibus expedit universis, harum notitiam habituris: Quia coram nostra regia Maiestate constitutus personaliter illustris, ac magnificus Ioannes comes de Tarnow, palatinus terrarum Russiae et regni Poloniae exercituum generalis praefectus et capitaneus Sandomiriensis, renunctiando terris, districtibus, ac territoriis quibusvis, libere recognovit, publice, ac per expressum, quia magnificae Zophiae, consorti suae charissimae, filiae legitimae magnifici Christophori de Schidlowiecz in Szmielow et magna Opatow haeredis, castellani et capitanei Cracoviensis, ac regni nostri cancellarii etc. sincere nobis dilecti, in et super totalibus medietatibus castri et oppidi Tarnow, ac villis ad id pertinentibus, videlicet Tarnowiecz, Gumniska, Zandzin, Grabowka, Klikowa, Skrzischow, Szinwald, Lankawicza, Trzemeschna, Baricz, Podgrodzie, Nowodworze, Poramba, Krzisch, Powanzow, Powanzowska Wolya, Lyssa Gora, Zukowicze¹⁾, Lyuschowicze²⁾, Szmiglno, Wyrzchoslawicze, Comorow, Goslawicze³⁾, Wyewiorka, Borowa, Roza, Mokra, Zaszow⁴⁾, Nagoszin, Korzeniow⁵⁾, Stare Sziolo, fortalitium cum villis, praediis ad ipsum pertinentibus, oppidum Przeworsko, curia Gorliczina⁶⁾, cum villis et praediis ad id pertinentibus antiquitus omnium bonorum suorum mobilium et immobilium per eum in terris, palatinatibusque Sandomiriensi et Russiae consistentium, nunc in regno Poloniae per eum habitorum et ex post ubique habendorum, quatuor milia et sexingentos florenos pecuniae in medientibus monetae Polonicae, per mediam sexagenam computatos, ratione verae dotis et alia quatuor milia, ac sexingentos florenos pecuniae, etiam in medientibus, per mediam sexagenam computatos, veri et puri dotalitii dedit, donavit, inscripsit, reformavit, dotavit, dotalitiatumque, ac assignavit per praesentem recognitionem, per eandem magnificam Zophiam de Schidlowiecz et eius successores praedicta bona Tarnoviensia et alia suprascripta, quaevis sibi reformata et inscripta bona, cum omni iure, toto dominio, ac omnibus et universis proprietatibus et proveniuntibus, ad eadem bona reformatoria antiquitus quomodolibet pertinentibus, nihil penitus ibidem pro se ipso et suis posteris excipiendo, ita tamen, quod generalitas specialitati et specialitas generalitati in nullo deroget, tenendum, habendum, possidendum et more aliarum reformationum, dotum et dotalitiorum, diutius in regno Poloniae observatarum, pacifice et quiete utifruendum et possidendum. Et nihilominus idem magnificus Ioannes, de Tarnow comes, palatinus terrarum Russiae etc. tenebitur et praesentibus se, ac suos successores, bonaque praefata onerat, obligatque eandem magnificam Zophiam, suam consortem, palatinam Russiae et eius successores occasione praemissorum tueri, defendere et eliberare sub vadio novem milium et ducentorum florenorum pecuniae in medientibus, per mediam sexagenam computatorum, ad solvendum succumbendo. Et si tueri, defendere et eliberare noluerit et sui successores noluerint, aut neglexerint, vel in praefatis bonis per se, vel submissas personas quovis modo iniuriatus fuerit et se occasione praemissorum pro praefato vadio citare permiserit et sui successores permiserint, ex tunc recedendo a terris et districtibus quibusvis, coram nobis Cracoviae,

aut in iudicio nostro regali Cracoviensi, vel in iudicio terrestri, ubi bona praemissa eidem magnificae Zophiae, palatinae Russiae reformata consistunt et situata sunt, in primo termino, tamquam in peremptorio parere debet et sui posterius debent et in illo termino tueri eam et eius posterius evincere, eliberare, bonaque praefata pacificare ab omnibus personis, prout aliquam personam praescriptio pertinet. Et si in praefato termino praemissa non fecerit, seu facere cum suis posterius neglexerit, aut iniuriam, si quam intulerit, resarcire nollet, ex tunc in eodem termino pro praefato vadio satisfacere tenebitur et sui posterius tenebuntur, nulla re exquisita, nec colore excogitato, neque iudicialiter, neque extraiudicialiter terminum praefatum differendo, nec praescriptione, neque quovis modo ipsam, vel eius successores pro praefato vadio evadendo. Quod vadium debet converti in summam essentialem, sive principalem sine corporali iuramento ipsius Zophiae et eius successorius, nec quicquid sibi contra ipsam, aut eius successores recipiendo sub amissione suae causae. Nihilominus, soluto vadio praefato, praesenti inscriptioni reformatoriae et in ea omnibus contentis satisfacere eidem Zophiae, palatinae Russiae et successoribus eius tenebitur toties, quoties sibi et eius successoribus opus fuerit. Quam quidem recognitionem reformationis modo praemisso coram nobis factae, nos ratam et gratam habentes, illam de certa scientia nostra tenore praesentium confirmamus, approbamus et ratificamus, decernentes eandem et omnia in ea contenta vim et robur debitae et perpetuae firmitatis obtinere, harum serie litterarum. In cuius rei testimonium sigillum nostrum praesentibus est appensum. Datum Cracoviae feria secunda post festum sancti Stanislai in Maio proxima, anno Domini millesimo quingentesimo tricesimo, regni vero nostri anno vigesimo quarto.

Petrus, episcopus et vicecancellarius subscripsit.

Relatio reverendi in Christo patris, domini Petri,
episcopi Cracoviensis, ac regni Poloniae vicecancellarii.

Oryginał pergaminowy, na takimże pasku zawieszona mniejsza pieczęć koronna.

-
- 1) *Tarnowiec, Gumniska, Rzędzin*, wsie. *Grabówka*, przedmieście Tarnowa, *Klikowa, Skrzyszów, Szymwałd, Łękawica, Trzemeśnia, Poręba, Radlna, Krzyż, Pawężów, Lisia Góra i Żukowice*, wsie w Galicyi zachodniej, w powiecie tarnowskim.
  - 2) *Luszwice*, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie dąbrowskim.
  - 3) *Śmigno, Wierchosławice, Komorów*, wsie. *Gosławice*, przysiółek do Wierchosławic, w Galicyi zachodniej, w powiecie tarnowskim.
  - 4) *Wieniórka, Borowa, Róża, Mokre i Zassów*, wsie w Galicyi zachodniej, w powiecie pilzneńskim.
  - 5) *Nagoszyn, Podgrodzie, Korzeniów*, wsie w Galicyi zachodniej, w powiecie ropczyckim.
  - 6) *Gorliczyna*, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie łańcuckim.

CCIX.

W Krakowie 9. czerwca 1530 roku.

Zygmunt I. potwierdza rozgraniczenie dóbr królewskich, należących do starostwa sandomierskiego, od majątności Stanisława Mieleckiego.

Sigismundus I., rex Poloniae, confirmat dislimitationem (nr. CLXXVIII) bonorum regalium Tuszów et Iaślany, ad capitaneatum Sandomiriensem spectantium, a bonis haereditariis Stanislai Mielecki, castellani Zavichostensis, videlicet oppido Mielec et villis Woisław, Cyranowa Wola, Chorzaków, Chrzastów, Wola Chrzastowska, Cmolas et Trzęsówka. Actum Cracoviae feria quinta post festum Pentecostes proxima, anno Domini millesimo quingentesimo trigesimo. Praesentibus reverendis in Christo patribus, domino Petro de Tomice, Cracoviensi, regnique Poloniae vicecancellario, Ioanne de Carnków, Premisliensi, episcopis; nec non magnificis, generosis et venerabilibus: Christophoro de Szydłowiec, castellano et capitaneo Cracoviensi, ac regni nostri cancellario, Andrea de Tęczyn, palatino Cracoviensi, Beżensi, Chełmensi et Crasnostaviensi capitaneo, Nicolao de Szydłowiec, Sandomiriensi, regnique nostri thesaurario, Radomiensi, Olsztynensi, Krzepicensi, Oświęcimieni et Zatoriensi capitaneo, Stanislao de Sprowa, Bieczensi et capitaneo Opocznensi, Nicolao Wolski, Sochaczowiensi et reginalis Maiestatis curiae magistro, castellanis; Ioanne Choleński, praeposito Posnaniensi et archidiacono Cracoviensi, Nicolao Zamoyski, praeposito Tarnoviensi, Paulo Krasowski, praeposito Omnium Sanctorum et canonico Cracoviensi, secretariis nostris et aliis quam pluribus dignitariis, officialibus, ac curiensibus nostris, ad praemissa testibus fidedignis. Datum per manus praefati magnifici Christophori de Szydłowiec, castellani et capitanei Cracoviensis, ac regni nostri cancellarii, Siradiensis, Sochaczowiensis, Gostinensis, Novae-Civitatis Korczyn, ac Łukoviensis etc. capitanei sincere nobis dilecti.

Księga granic dóbr Ostrogskich i Tarnowskich, pag. 842—852.

Eodem die, anno, loco et eisdem praesentibus idem rex approbavit limites, per eosdem commissarios factos inter bona sua regalia (nr. CLXXIX) Pław et Pławska Wola, ab una et bona haereditaria eiusdem magnifici Stanislai Mielecki, Brzyście, Chrzastów, Wola Chrzastowska et Tuszów.

Ibidem pag. 861—870.

CCX.

W Przemyślu 20. czerwca 1530 roku.

Śledztwo w sprawie uszkodzenia aktów grodzkich przemy-
myskich.

Inquisitio vigore litterarum sacrae regiae Maiestatis per magnificum Ottonem de Chodecz, palatinum Sandomiriensem, expedita in causa, an acta castrensia Premisliensia viciata sint, necne? Datum Premisliae feria secunda intra octavas sacratissimi Corporis Christi, anno Domini millesimo quingentesimo trigesimo.

Extractum. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 390.

CCXI.

W Krakowie 19. sierpnia 1530 roku.

Zygmunt I. potwierdza zastaw kamienicy
i domu w Krakowie przez Hieronima i Annę z Kurozwek
Łaskich u Mikołaja Szydłowieckiego za 3000 złotych
polskich.

Sigismundus, Dei gratia rex Poloniae, magnus dux Lithuaniae, Russiae, Prussiae, Masoviaeque etc. dominus et haeres, significamus tenore praesentium, quibus expedit universis: Quia constituti personaliter coram nobis magnifici, Ieronimus de Lasko, palatinus Siradiensis et Anna de Curoswanki, coniuges, penes quam generosi, Bernardus Przeborowski et Coszmyński, *fratres sui clenodiales* personaliter stantes et ad omnia infrascripta sibi Annae, palatinae Siradiensi, libere consentientes et admit- tentes, recedendo a terris et districtibus quibusvis, recognoverunt, quod totam curiam muratam in platea dominorum canonicorum Cracoviensium sitam, eorundem coniugum haereditariam, sorte divisionis ex paterna successione super eandem Annam, palatinam Siradiensem devolutam, cum omni iure et toto dominio, ac proprietate, ita late, longe,

ac circumferentialiter, prout est antiquitus situata, nihil penitus ibidem pro se ipsis excludendo, sed plenarie cum eodem salvo et illaeso iure, prout ipsimet tenuerunt, habuerunt et possiderunt, magnificis, Nicolao de Schidlowiecz, castellano Sandomiriensi et regni Poloniae thesaurario et Annae de Thanczin, consorti suae legitimae, ad tempora extrema vitae eorundem coniugum et cuiuslibet ipsorum, in summa trium millium florenorum pecuniae Polonicalium, per mediam sexagenam computatorum, in totum inscripserunt, obligaverunt, ac realem iam ex nunc dederunt intromissionem, tenutam et possessionem actualem per ministerialem terrestrem, Albertum Tracz, de subcastro Cracoviensi, de iure nostro regali ad intromittendum additum in eandem curiam, per eosdem coniuges dictam curiam totam cum ipsius totali area tenendam, habendam, utifruendam, possidendam ad mortem eorundem coniugum amborum praedictorum, hac conditione interiecta et isto modo, quod ipsi coniuges, videlicet magnificus Nicolaus de Schidlowiecz duo milia florenorum in eadem curia peraedificabit et peraedificare debet, in summa vero mille florenorum istorum trium millium residuorum obligatorem, seu obligatores, successores olim Iacobi Iacobowski, modernos tenutarios, de obligatis omnem facultatem, tanquam veri haeredes redimendi et exemendi habebunt, per praedictos Ieronimum de Lasko et Annam, coniuges, desuper concessam et admissam praesentibus. Item ipsi coniuges, Ieronimus, palatinus et Anna, palatina, per se et item idem palatinus et Bernardus Przeborowski nomine tutorio generosarum Annae et Barbarae, olim generosi Ieronimi de Curozwanki filiarum tutores legitimi, etiam praesente inscriptione eidem magnifico Nicolao de Schidlowiecz super area deserta eiusdem curiae vicina et contigua, in eadem platea canonicali Cracoviensi sita pro altaristis capellae Rozarum iuris patronatus praefatorum coniugum et tutorum, ac patronorum in ecclesia cathedrali Cracoviensi sitae, domum aliam construere et structuras facere loco domus muratae, quam nunc ipsi altaristae, capellani Rozarum inhabitant et possessionem habent, admiserunt et consenserunt, admittuntque et consentiunt per praesentes. Et postquam constructa illis fuerit, iidem ipsi coniuges, Nicolaus de Schidlowiecz et Anna de Thanczin, eandem domum muratam totam cum praedicta curia in eadem summa trium millium florenorum pecuniae praefatorum modo vitalis (obligationis) ad mortem ipsorum possidebunt, decedentibus vero ipsis coniugibus, magnifico Nicolao de Schidlowiecz et Anna de Thanczin morientibus, ipsi, Ieronimus de Lasko, palatinus Siradiensis et Anna, consors sua, vel eorum successores eandem summam trium millium florenorum pecuniae Polonicalium, per mediam sexagenam computatorum, successoribus eiusdem magnifici Nicolai de Schidlowiecz et proximioribus duntaxat, in quantum eandem curiam et domum muratam redimere et rehabere voluerint, solvere et numerare in effectu tenebuntur. Et debent praedicti coniuges, Ieronimus de Lasko et Anna de Curozwanki, ac se, eorumque successores, recedendo a terris et districtibus quibusvis, praesentibus obligant et inscribunt, ambo simul manu

coniuncta et indivisa, quilibet ipsorum coniugum seorsum, pro toto eundem magnificum Nicolaum de Schidlowiecz, castellanum Sandomiriensem et Annam de Thanczin, consortem, occasione praemissorum ab omnibus impedimentis et damnis quarumlibet personarum, status et sexus utriusque, spiritualium et saecularium, secundum quod ad quamlibet personam pertinet terrestris praescriptio, nulla praescriptione terrestri evadendo, sub vadio trium milium florenorum pecuniae, in medientibus, per mediam sexagenam computatorum, intercedere, tueri et ubilibet iuxta iuris formam eliberare, evincere, pacificare; ac ubilibet indemnes reddere, eisdem Nicolao de Schidlowicz et Annae de Thanczin, coniugibus ad solvendum succumbendo. Et quoties ipse Ieronimus de Lasko, palatinus et Anna de Curozwanki ipsius consors, eorumque successores eundem magnificum Nicolaum de Schidlowiecz, castellanum Sandomiriensem et Annam de Thanczin, coniuges, ratione praedictae curiae et domus sibi adiunctae, ac eisdem coniugibus praedictis inscriptae non tuerentur, non eliberarent, ac ubique indemnes non redderent, toties aliud vadium speciale trium milium florenorum pecuniae in medientibus, per mediam sexagenam computatorum ipsis coniugibus, Nicolao de Schidlowiecz et Annae de Thanczin ad solvendum succumbent. Pro quibus vadiis praedictis, specificis supra expressis, aut uno eorum seorsum, si se ipsi coniuges, Ieronimus de Lasko et Anna de Curozwanki, ac eorum successores occasione praemissorum non executorum citare permiserint, ex tunc recedendo a terris et districtibus quibusvis coram Maiestate nostra, ubicunque cum curia nostra feliciter constituti fuerimus et in iudicio nostro regali Cracoviensi, ac in iure castrensi capitaneali Cracoviensi, ubicunque citabuntur, in eodem iudicio in primo termino, tanquam in peremptorio parere debent et respondere, ac pro praedictis vadiis toties, quoties citabuntur, cum eorum posteris satisfacere tenebuntur, eundem primum terminum vera, vel simplici, infirmitatibus non differendo, ad Maiestatem nostram se et eorum posteros, vel alibi ubicunque non excipiendo, legationibus regiis nostris, seu privatis se non defendendo, nec aliquas allegationes cum avellationibus et exceptionibus faciendo, pro praemissis omnibus et singulis non evadendo eosdem coniuges, Nicolaum de Schidlowiecz et Annam de Thanczin litteris regalibus, terris, districtibus, praescriptione, colloquio, statutis et consuetudinibus regni nostri terrestribus, defectibusque quibuscunque praesentis inscriptionis, etiam coloribus in contrarium non obstantibus, nec aliis quibusvis modis exquisitis sub amissione ipsorum totius causae. Quam quidem inscriptionem praesentem, modo praemisso coram Maiestate nostra factam et recognitam, nos Sigismundus, rex approbandum, ratificandum et confirmandum duximus, approbamusque, ratificamus et confirmamus per praesentes, decernentes omnia et singula in illa contenta robor debitae firmitatis obtinere, tenore praesentium mediante. In cuius rei testimonium sigillum nostrum praesentibus est appensum. Actum et datum Cracoviae feria sexta proxima post festum Assumptionis gloriosissimae Virginis Mariae dominae nostrae,

anno Domini millesimo quingentesimo tricesimo, regni vero nostri anno vigesimo quarto.

Petrus, episcopus et vicecancellarius subscripsit.

Relatio reverendi in Christo patris, domini Petri,
episcopi Cracoviensis et regni Poloniae vicecancellarii.

Oryginał pergaminowy, po pieczęci i pasku pozostały tylko ślady cięć.

CCXII.

W Przemyślu 15. listopada 1530 roku.

Felicyanna Grochowska zrzeka się części swojej w Siedliskach
na rzecz Piotra Kmity.

Nobilis Felicianna, filia, seu nata legitima nobilis olim Raphaëlis Kupiatycki, consors vero legitima nobilis Laurentii Grochowski, haeres in Kupiatycze et sortis in Siedliska¹⁾, bona, seu sortem suam haereditariam, curiam, seu aream, Kłopocice dictam, in villa regali, dicta Siedliska, in terra et districtu Premisliensi sita, magnifico Petro de Wiśnicze Kmity, castellano Voinicensi, supremo regni Poloniae mereschalco ob praestitam satisfactionem cedit et donat. Actum Premisliae in terminis terrestribus feria tertia post festum sancti Martini confessoris, ac pontificis, anno Domini millesimo quingentesimo trigesimo.

Originale pergameneum, cum sigillis binis. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 274 i 383.

---

¹⁾ *Kupiatycze i Siedliska*, wsie w Galicyi, w powiecie przemyskim.

CCXIII.

W Piotrkowie 3. stycznia 1531 roku.

Zygmunt I. nadaje Janowi Tarnowskiemu 15 wsi na Pokuciu, po zdrajcach, którzy przeszli na stronę wojewody mołdawskiego.

In nomine Domini Amen. Ad perpetuam rei memoriam. Cum ad auctoritatem et dignitatem principum pertineat, fideles et oboedientes subditos gratia et favore prosequi, in rebelles vero, malos et contumaces pro iuris et aequitatis observantia auctoritatem demeritae animadversionis extendere, quicquid autem pro remuneratione et consolatione fidelium subditorum, pro vindicta vero malorum et temerariorum decreverint, constituerint et concesserint, id non modo ad praesentium, sed etiam ad posterorum memoriam et cognitionem deveniat, litteris mandare, roborare consueverunt. Proinde nos Sigismundus, Dei gratia rex Poloniae, magnus dux Lituaniae, nec non terrarum Cracoviae, Sandomiriae, Siradiae, Lanciciae, Cuiaviae, Russiae, Prussiae, Masoviae, Elbingensis, Pomeraniae etc. dominus et haeres, manifestum facimus tenore praesentium universis, praesentibus et futuris, harum notitiam habituris, quia habentes rationem summae fidei, ac meritorum erga nos et rempublicam regni nostri magnifici Ioannis comitis de Tarnow, palatini Russiae et exercituum regni nostri generalis et Sandomiriensis capitanei, sincere nobis dilecti, sibi, ac eius legitima posteritati universa et singula bona infrascripta, in districtu Pokucie consistentia, villas videlicet *Zahosdzdzie*, *Passieczna*¹⁾, nobilium Iwaskonis Zachosdzki et Fedossa ipsius uxoris, nec non villam *Bniehin*, cuius medietatem unam praefatus Iwasko, aliam vero medietatem Vaschko et frater eius possidet. Item etiam villas superiorem et inferiorem *Beresow*²⁾, nobilium Hrehor et ipsius fratrum, ac *Drohomiczani*³⁾ villam, quam plures nobiles possident. Praeterea sortem villae *Czuczilow*⁴⁾, quam tenet nobilis Gost. Villam *Hilynicze*⁵⁾, nobilis Stolpczaczki, villas *Pisthin*⁶⁾, *Missina*⁷⁾, *Przerosl*⁸⁾, *Dynycze*⁹⁾, *Lanczin*¹⁰⁾, villam desertam *Leschki* et sortes villarum *Boschow*¹¹⁾ et *Waprzischow*, ac omnia et singula bona haereditaria, in eo ipso districtu Pokucie existentia, quae una cum suis haeredibus et possessoribus nobilibus, qui sunt ritus Ruthenici, haberi hic volumus pro expressis, ad nos, nostramque auctoritatem et dispositionem devoluta, propterea, quod haeredes et possessores illorum praedicti a nobis defecerunt et voyevodae Moldaviensi, hosti nostro, qui foederibus violatis et

iureiurando suo, districtum Pokucie praefatum occupavit, se adiunxerunt et adhaeserunt, de certa scientia et voluntate nostra, ac de plenitudine potestatis nostrae regiae, consilioque, ac assensu consiliariorum nostrorum, in praesenti conventu regni generali nobiscum existentium, una cum salifodinis ubicunque in eis ipsis villis et bonis suprascriptis existentibus dedimus et donavimus, damusque, donamus tenore praesentium mediante in perpetuum, decernentes tam ipsa bona praedicta, quam alia omnia ad nos, nostramque dispositionem in praefato districtu devoluta, quibus possessores illorum omnes et singulos, quorum nomina et cognomina haberi hic volumus pro expressis ex causa suprascripta privamus per praesentes, per ipsum magnificum Ioannem comitem in Tarnow, eiusque legitimam posteritatem cum omni iure, dominio et proprietate, ac omnibus et singulis eorundem bonorum hominibus, agris, pratis, praediis, allodiis, censibus, proventibus, datiis, laboribus, servitutibus, oneribus, obventionibus, emolumentis, pertinentiis, cohaerentiis, molendinis et eorum emolumentis, lacubus, piscinis et eorum demissionibus, silvis, nemoribus, mellificiis et melle ex eis proveniente, venationibus ferarum, aucupationibus et aliis utilitatibus, praesentibus et futuris quibuscunque, quae nunc ibi sunt et quacunque humana industria inveniri et excogitari possint, nullis penitus exclusis, ad eadem bona ab antiquo spectantibus, ita late, longe et circumferentialiter, prout ea ipsa bona in suis limitibus existunt, ita, quod generalitas specialitati et specialitas generalitati non deroget, tenendum, habendum, utifruendum, pacifice et quiete possidendum, donandum, dandum, commutandum, alienandum, vendendum, obligandum, ac in suos, suorumque successorum usus beneplacitos convertendum, tenore praesentium mediante. In cuius rei testimonium sigillum nostrum praesentibus est appensum. Datum Pyotrkoviae in conventu generali feria tertia proxima post Circumcisionis Domini, anno a Nativitate eiusdem millesimo quingentesimo tricesimo primo, regni vero nostri anno vigesimo quarto. Praesentibus reverendis in Christo patribus, dominis: Petro de Thomicze, Cracoviensi et regni nostri vicecancellario, Mathia de Drzewicza, Wladislaviensi, Ioanne de Lathalicze, Posnaniensi, Andrea Criczki, Plocensi, Ioanne Carnkowski, Premisliensi, episcopis, nec non magnificis, venerabilibus et generosis: Christophoro de Schidlowiecz, castellano et capitaneo Cracoviensi generali et regni cancellario, Andrea de Thanczin, Cracoviensi, ac Belsensi, Ratnensi, Chelmensi, Crasnostaviensi capitaneo, Ioanne Iarand de Brudzewo, Lanciensi, Laurentio de Prasmowo, Masoviae, palatinis, Nicolao de Schidlowiecz, Sandomiriensi, regni nostri thesaurario, Petro Cmitha de Vissnicze, Voyniciensi, mareschalco regni nostri, ac Scepusiensi, Colensi, Premisliensi capitaneo, Ioanne de Wieczwna, Plocensi et capitaneo Bratianensi, Nicolao Russoczki, Biechoviensi, Nicolao de Nisczicze, Sierpcensi, castellanis, Ioanne Choienski, archidiacono, Petro Vapowski, cantore, Sebastiano Opalenyczki, Samuele Maczieiowski, Cracoviensibus canonicis, secretariis nostris, Silvestro Ozarowski, succamerario nostro et Zavichostensi capitaneo, Ioanne

Tharlo de Sczekarzowicze, incisore regni nostri, aliisque plurimis dignitariis, officialibus et aulicis nostris, testibus circa praemissa fidedignis, sincere, devote et fidelibus nobis dilectis. Datum per manus praefati reverendi in Christo patris, domini Petri, episcopi Cracoviensis et regni nostri vicecancellarii, sincere nobis dilecti.

Petrus, episcopus et vicecancellarius subscripsit.

Relatio eiusdem reverendi in Christo patris, domini Petri, episcopi Cracoviensis et regni Poloniae vicecancellarii.

Oryginał pergaminowy, na sznurku jedwabnym koloru pąsowego, pomarańczowego i zielonego zawieszona mniejsza pieczęć koronna.

-
- 1) *Zagwoźdź i Pasieczna*, wsie w Galicyi wschodniej, w powiecie stanisławowskim.
  - 2) *Berezów Niżny i Średni*, wsie w Galicyi wschodniej, w powiecie kołomyjskim.
  - 3) *Drohomiczany*, wieś w Galicyi wschodniej, w powiecie stanisławowskim.
  - 4) *Cucylów*, wieś w Galicyi wschodniej, w powiecie nadwórniańskim.
  - 5) *Ilińce*, wieś w Galicyi wschodniej, w powiecie śniatyńskim.
  - 6) *Pistyn*, wieś w Galicyi wschodniej, w powiecie kossowskim.
  - 7) *Myszyn*, wieś w Galicyi wschodniej, w powiecie kołomyjskim.
  - 8) *Przerosł*, wieś w Galicyi wschodniej, w powiecie nadwórniańskim.
  - 9) *Demycze*, wieś w Galicyi wschodniej, w powiecie śniatyńskim.
  - 10) *Łanczyn*, wieś w Galicyi wschodniej, w powiecie nadwórniańskim.
  - 11) *Bouszów*, wieś w Galicyi wschodniej, w powiecie rohatyńskim.

CCXIV.

W Piotrkowie 7. stycznia 1531 roku.

Zygmunt I. nadaje Łysakowskim wójtowstwo w Sądowej Wiszni.

Privilegium Sigismundi I., regis Poloniae, nobili Adalberto Łysakowski, eiusdemque filio, Stanislao, super advocatiam in Wiśnia¹⁾, ad vitae eorundem tempora datum. Datum in Piotrków in conventionem regni generali, sabato post festum sanctorum Trium Regum, anno Domini millesimo quingentesimo trigesimo primo.

Originale pergameneum cum sigillo appenso. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 383.

---

¹⁾ *Wisznia Sądowa*, miasteczko w Galicyi wschodniej, w powiecie mościskim.

CCXV.

W Piotrkowie 7. stycznia 1531 roku.

Zygmunt I. zachowuje Łysakowskich w dożywotniem posiadaniu wsi Boratyna.

Sigismundus I., rex Poloniae, nobiles, Albertum Łysakowski et Stanislaum, filium eius circa advitalitatem villae Boratyn¹⁾ conservat. Datum in conventionione regni generali Piotrkoviensi sabato post festum sanctorum Trium Regum, anno Domini millesimo quingentesimo trigesimo primo.

Originale pergameneum, cum sigillo appenso. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 383.

---

¹⁾ *Boratyn*, wieś w Galicyi, w powiecie jarosławskim.

CCXVI.

W Czchowie 30. stycznia 1531 roku.

Stanisław Wróblewski sprzedaje Piotrowi Kmicie części swoje w Nieszkowicach i Uściu Solnem.

Generosus Stanislaus Wróblewski in Nieszkowice haeres, residuas sortes suas haereditarias, in eadem villa Nieszkowice et Uście¹⁾ sitas, pro summa 600 florenorum Polonicalium in medientibus magnifico Petro Kmita in Wiśnicz, castellano Voinicensi et curiae regiae Maiestatis mareschalco, perpetuo vendit et resignat. Actum in Czchów in positione actorum terrestrium Cracoviensium feria secunda ante festum Purificationis gloriosissimae Virginis Mariae, anno Domini millesimo quingentesimo trigesimo primo.

Originale pergameneum, cum binis sigillis appensis. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 96.

---

¹⁾ *Nieszkowice Małe i Wielkie*, wsie, *Uście Solne*, miasteczko w Galicyi zachodniej w powiecie bocheńskim.

CCXVII.

W Krakowie 8. lutego 1531 roku.

Piotr i Anna z Górków Kmitowie zapewniają sobie nawzajem dożywocie.

Magnificus Petrus Kmita, castellanus Voinicensis et regni Poloniae mareschalcus, nec non Anna comitissa de Górka, coniuges, advitalitatem mutuam in omnibus suis bonis sibi inscribunt. Actum et datum Cracoviae feria quarta ante festum sanctae Apolloniae virginis proxima, anno Domini millesimo quingentesimo trigesimo primo.

Sumaryusz Wiśnicki, str. 11.

CCXVIII.

W Krakowie 9. lutego 1531 roku.

Anna Wróblewska kwituje Piotra Kmitę z wypłacenia jej posagu, na Nieszkowicach i Uściu zabezpieczonego.

Nobilis Anna Wróblewska, nobilis Stanislai Wróblewski in Luclawice¹⁾ haereditis, consors legitima, de omni iure suo reformatorio, quod sibi super bonis villae Nieszkowice Maior et Minor, nec non Uście inscriptum praetendebat, recedit et de eodem illustrem et magnificum Petrum in Wiśnicz Kmita, castellanum Voinicensem, regni Poloniae mareschalcum, Premisliensem, Scepu-siensem et Colensem capitaneum, abrenuntiando quietat. Actum et datum Cracoviae coram sacra regia Maiestate feria quinta ipso die festi sanctae Apolloniae, anno Domini millesimo quingentesimo trigesimo primo.

Originale pergameneum, cum sigillo appenso. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 96.

---

¹⁾ *Luclawice*, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie brzeskim.

CCXIX.

W Krakowie 11. lutego 1531 roku.

Zygmunt I. zapewnia Piotra i Annę Kmitów w dożywotniem posiadaniu starostwa kolskiego.

Sigismundus I., rex Poloniae, magnificis, Petro Kmita Sobiński de Wiśnicz, castellano Voinicensi et mareschalco regni Poloniae, nec non Anna de Górka, coniugibus, super Colensem¹⁾ capitaneatum advitalitatem confert. Actum Cracoviae sabato ante festum sancti Valentini martiris proxima, anno Domini millesimo quingentesimo trigesimo primo.

Originale pergameneum, cum sigillo. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 376.

---

¹⁾ *Kolo*, miasto powiatowe w gubernii kaliskiej.

CCXX.

W Przemyślu 14. marca 1531 roku.

Stanisław Kmita zrzeka się 500 złotych polskich na rzecz Anny Kobyleńskiej.

Generosus Stanislaus Kmita de Wiśnicz et in Sobiń haeres, generosae Annae, sorori suae, olim generosi Iacobi Kobyleński, consorti, de portione sua 500 florenorum Polonicalium, ex summa 2000 florenorum Polonicalium, per olim eundem Iacobum Kobyleński eidem Annae de Wiśnicz, consorti suae inscriptorum cedit. Datum Premislae in terminis terrestribus feria tertia post dominicam Oculi quadragesimalem, anno Domini millesimo quingentesimo trigesimo primo.

Documentum pergameneum; cum binis sigillis. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 271.

CCXXI.

W Przemyślu 14. marca 1531 roku.

Anna Barzyna kwituje Stanisława Kmitę z wyposażenia jej majątkiem ojczystym i macierzystym.

Generosa Anna de Wiśnicz, consors generosi Andreae Barzy de Błożew¹⁾ in manus generosi Stanislai Kmita, fratris sui germani, quo ad sortem eiusdem de bonis paternis et maternis, abrenuntiat et quietat. Datum Premislae in terminis terrestribus, feria tertia post dominicam quadragesimalem Oculi, anno Domini millesimo quingentesimo trigesimo primo.

Extractum. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 271 i 395.

---

¹⁾ *Błożew Górna*, wieś w Galicyi wschodniej, w powiecie staromiejskim.

CCXXII.

W Bernie 3. kwietnia 1531 roku.

Ferdynand, król czeski, wyznacza Krzysztofowi Szydłowickiemu roczną pensją 400 złotych.

Ferdinandus, divina favente clementia Romanorum rex semper augustus, ac Germaniae, Hungariae, Bohemiae, Dalmatiae, Croatiae etc. rex, infans Hispaniarum, archidux Austriae, dux Burgundiae etc., marchio Moraviae etc., comes Tirolis etc., recognoscimus tenore praesentium, quod nos attendentes singularem fidem, industriam et rerum gerendarum peritiam spectabilis et magnifici, sincere nobis dilecti Christophori de Schidlovitz, castellani et capitanei Cracoviensis, ac regni Poloniae cancellarii, ac Siradiensis, Gostinensis, Sochaczoviensis et Novae-Civitatis Chorczyń capitanei et in Smielow, ac magna Opatow domini et haeredis, quibus eum caeteris antestare cognovimus, considerantes item, qua auctoritate et existimatione apud serenissimum principem, dominum Sigismundum, regem Poloniae, magnum ducem Lithuaniae, ac Russiae, Prussiaeque, fratrem et sororium nostrum charissimum, merito pollet, ac

prae caeteris clarus et conspicuus habeatur, quamque bene de nobis semper mereri studuerit, rebusque nostris pro communi utriusque regni commodo et tranquillitate agendis invigilare et incumbere non desinat, eidem igitur Christophoro in aliquam eiusmodi meritorum suorum recompensam, de nostra speciali gratia et benevolentia, qua eum complectimur, pensionem quadringentorum florenorum Rhenensium ad beneplacitum nostrum singulis annis per nos ei solvendam et numerandam constituimus et assignavimus, sicut tenore praesentium constituimus et assignamus ita, quod primus solutionis pensionis istius terminus a festo beati Georgii martyris huius anni proxime et immediate futuro incipere et currere, eique, vel procuratori suo annuatim beneplacito hoc nostro durante per nos solvi et numerari debeat, qualibet cessante contradictione. Quocirca mandamus camerae nostrae consiliariis, praesentibus et futuris, quatenus antedicto Christophoro singulis deinceps annis hoc beneplacito nostro durante in die et termino, praescriptis, de predictis quadringentis florenis Rhenensibus respondeant et satisfaciant, quos ubi sic ei, vel procuratori suo legitimo super debitis eius quietantiis persolverint, in computis suis eis pro bene et legaliter expositis deduci et poni iubebimus, nostro in eo expressam executuri voluntatem. Datum in oppido nostro Brunnae die tertia mensis Aprilis, anno Domini millesimo quingentesimo tricesimo primo, regnorum nostrorum, Romani primo, aliorum vero omnium quinto.

Ferdinandus subscripsit.

Ad mandatum Domini regis proprium.

Oryginał pergaminowy, u dołu, na czerwonej masie wyciśnięta pieczęć króla Ferdynanda.

CCXXIII.

W Krakowie 14. kwietnia 1531 roku.

Zygmunt I. potwierdza zrzeczenie się wszelkich praw do Mikołajowa i Zgłobic przez Jana Mikołajewskiego na rzecz Mikołaja Chotowskiego.

Sigismundus, Dei gratia rex Poloniae, magnus dux Lithuaniae, Russiae, totiusque Prussiae, ac Masoviae etc. dominus et haeres, significamus tenore praesentium universis, quibus expedit, harum notitiam habituris, quia comparens coram nobis personaliter nobilis Ioannes Mikołajowski de Mikołajowice et Syrochowicze, sortis in Zgłobicze¹) et Lukanowicze²) quondam haeres, deinde arendator praefatorum bonorum,

recognovit, quia omnes inscriptiones arendae, sive arendarum superiori tempore per nobilem Nicolaum Chotowski, sibi Ioanni Mikołaiowski, sive ad vitam, sive ad certa tempora factas, praesenti recognitione cassat, mortificat et in nihilum redigit et de praefatis bonis Mikołaiowicze et Syrochowicze, ac sortis in Zglobicze et Lukanowicze, sibi superiori tempore, ut praemissum est, arendatis, praefato Nicolao Chotowski et suis successoribus, tanquam veris et legitimis haeredibus praefatorum bonorum Mikołaiowicze, Syrochowicze et aliorum suprascriptorum ex nunc condescendit, recognoscendo nihil iam iuris, aut proprietatis, neque cuiusvis tituli in praedictis bonis suprascriptis se et suos successores habere, de quibus omnibus, prout prioribus inscriptionibus se et posteritatem suam abrenuntiavit, sic et praesenti inscriptione confirmat, non tangendo tamen, neque aliquid derogando reformationi dotalitali nobilis Barbarae, consortis praedicti Ioannis Mikołaiowski in praedictis bonis sibi reformatae et inscriptae, immo in toto praedictam reformationem dotalitalem salvam et integram utraque partium reservant. Quae omnia praemissa ita coram nobis facta decernimus robur suum habitura tenore praesentium mediante, harum testimonio litterarum, (quibus) sigillum nostrum praesentibus est subappensum. Datum Cracoviae feria sexta post festum Paschae proxima, anno Domini millesimo quingentesimo trigesimo primo, regni vero nostri anno vigesimo quinto.

Christophorus de S(chidlowiecz), castellanus et capitaneus
Cracoviensis, ac regni Poloniae cancellarius subscripsit.

Relatio magnifici Christophori de Schidlowiecz, castellani
et capitanei Cracoviensis, ac regni Poloniae cancellarii.

Oryginał pergaminowy, przechowany w Gumniskach, na takimże pasku zawieszona mniejsza pieczęć koronna.

-
- ¹⁾ *Mikołajowice z Sierakowicami i Zglobice*, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie tarnowskim.
²⁾ *Lukanowice*, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie brzeskim.

CCXXIV.

W Krakowie 11. maja 1531 roku.

Zygmunt I. nadaje Janowi Laskowskiemu wójtowstwo
w Tytowej Woli.

Privilegium Sigismundi I., regis Poloniae, super advitalitatem advocatae in Tytowa Wola, in terra Premisliensi sita, in rem strenui Ioannis Laskowski emanatum. Datum Cracoviae feria quinta post festum Nativitatis sancti Stanislai in Maio, anno Domini millesimo quingentesimo trigesimo primo.

Originale pergameneum, cum sigillo appenso. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 383.

CCXXV.

W Krakowie 13. i 14. maja 1531 roku.

Pokwitowanie, dane Kmicie z dochodów i administracyi
ziemi spiskiej.

Magnificus Nicolaus de Szydłowiec, regni Poloniae supremus thesaurarius, magnificum Petrum Kmita de omnibus et singulis proventibus capitaneatus Scepusiensis quietat. Datum Cracoviae sabato post festum sancti Stanislai in Maio, anno Domini millesimo quingentesimo trigesimo primo.

Originale. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 390.

Sigismundus I., rex Poloniae, magnificum Petrum Kmita, castellanum Voinicensem et marschalcum regni, de proventibus et administratione terrae Scepusiensis quietat. Datum Cracoviae die dominico Rogationum, anno Domini millesimo quingentesimo trigesimo primo.

Originale pergameneum, cum sigillo appenso. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 378.

CCXXVI.

Dnia 17. lipca 1531 roku.

Andrzej Grabani kwituje Aleksandra Kmitę z odebrania
248 złotych polskich.

Andrzej Grabani kwituje Aleksandra Kmitę z odebrania 248 złotych polskich różnymi czasy na różne sprawy prawne. Dnia 17. lipca 1531 roku.

Originale. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 433.

CCXXVII.

W Przemyślu 5. września 1531 roku.

Katarzyna Czaszyńska zrzeka się na rzecz Piotra Kmity
dóbr swoich Mokrzan.

Generosa Catharina Czaszyńska, in Woikowice et Mokrzany haeres, omnia bona sua haereditaria, videlicet villas utrasque Mokrzany cum omnibus attinentiis et pertinentiis, iure, dominio et haereditate, nihil pro se et suis successoribus excipiendo magnifico Petro Kmita haeredi de Wiśnicz, castellano Voinicensi et mareschalco regni, in perpetuum et in aevum, irrevocabiliter donat et inscribit. Actum Premisliae feria tertia ante festum Nativitatis gloriosissimae Virginis Mariae proxima, anno Domini millesimo quingentesimo trigesimo primo.

Originale pergameneum, cum binis sigillis appensis. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 274—275.

Vigore suprascriptae inscriptionis donatoriae praefato Petro Kmita in bona Mokrzany utrasque et Szeszerowice¹⁾ intromissio data. Datum ut supra.

Originale pergameneum. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 278.

¹⁾ *Wojkowice, Mokrzany Małe i Wielkie, Szeszerowice*, wsie w Galicyi wschodniej, w powiecie mościskim.

CCXXVIII.

W Krakowie 15. września 1531 roku.

Zygmunt I. pozwala Piotrowi Kmicie wykupić dobra królewskie
Maszkienice i Jadowniki.

Consensus Sigismundi I., regis Poloniae, pro eximendis bonis regalibus, videlicet villis Iadowniki et Marskienice¹⁾ de manibus generosae Annae de Wiśnicz Sobieńska, generosi vero Andreae Barzy consortis, datus in personam magnifici Petri Kmita, castellani Voinicensis etc. Datum Cracoviae feria sexta post festum Exaltationis sanctae Crucis, anno Domini millesimo quingentesimo trigesimo primo.

Originale pergameneum, cum sigillo appenso. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 377.

---

¹⁾ *Jadowniki Podgórne* i *Maszkienice*, wsie w Galicyi zachodniej, w powiecie brzeskim.

CCXXIX.

W Krakowie 22. stycznia 1532 roku.

Zygmunt I. potwierdza Mikołajowi Wolskiemu przywilej
na młyn Kołaczek.

Sigismundus I., rex Poloniae, ad supplicationem magnifici Nicolai de Wola, castellani Sochaczoviensis, privilegium Annae, ducissae Masoviae, pro molendino Kołaczek in villa Iaktorów datum (1474 roku, tom II., pag. 223—224) in toto approbavit et confirmavit et hoc ipsum privilegium ducissae in eandem confirmationem suam totum inscribi mandavit. Datum Cracoviae in conventu generali die sancti Vincentii, anno Domini millesimo quingentesimo trigesimo secundo.

Compendium iur. Grudzińskich, pag. 74.

CCXXX.

W Krakowie 16. lutego 1532 roku.

Zygmunt I. nadaje Janowi Tarnowskiemu
majątek ruchomy i nieruchomy po zmarłym we Lwowie
Hanuszu Puszkarzu.

Sigismundus, Dei gratia rex Poloniae, magnus dux Lithuaniae, Russiae, totiusque Prussiae, ac Masoviae etc. dominus et haeres, significamus tenore praesentium universis, quibus expedit: Quia nos habentes rationem meritorum spectabilis et magnifici Ioannis comitis de Tharnow, palatini Russiae et exercituum regni nostri capitanei generalis, sincere nobis dilecti, quibus se nobis non vulgariter reddidit commendatum, sibi omnia et singula bona mobilia et immobilia post mortem Hanusz Puszkarz in civitate nostra Leopoliensi et extra illum, ad nos iure caduco devoluta, quibuscunque dicantur nominibus, danda, donanda et concedenda duximus, damusque, donamus et concedimus praesentibus per ipsum spectabilem et magnificum Ioannem comitem, palatinum Russiae et exercituum regni nostri generalem capitaneum bona illa omnia modo praemisso ad nos devoluta adeunda, cum omnique iure, dominio et proprietate tenendum, habendum, utifruendum, pacifice et quiete perpetuo et haereditarie possidendum, dandum, donandum, vendendum, commutandum et in usus suos proprios et beneplacitos convertendum tenore praesentium mediante, harum litterarum testimonio, quibus sigillum nostrum est subappensum. Datum Cracoviae feria sexta ante dominicam Invocavit proxima, anno Domini millesimo quingentesimo trigesimo secundo, regni nostri anno vigesimo sexto.

Christophorus de Schidlowiecz, castellanus et capitaneus
Cracoviensis, ac regni Poloniae cancellarius subscripsit.

Relatio magnifici Christophori de Schidlowiecz, castellani
et capitanei Cracoviensis, regni Poloniae cancellarii etc.

Oryginał pergaminowy, takiż pasek i pieczęć odpadły, pozostały tylko ślady cięć.

CCXXXI.

W Krakowie 29. lutego 1532 roku.

Zygmunt I. potwierdza zrzeczenie się kamienicy
w Krakowie przez Annę z Tęczyńskich Szydłowiecką na rzecz
Krzysztofa Szydłowieckiego.

Sigismundus, Dei gratia rex Poloniae, magnus dux Lithuaniae, Russiae, totiusque Prussiae, ac Masoviae etc. dominus et haeres, significamus tenore praesentium universis, quibus expedit, quia magnifica Anna de Thanczin, relicta quondam magnifici Nicolai de Schidlowiecz, castellani Sandomiriensis et regni nostri thesaurarii personaliter constituta coram generosis, Stanislae de Sprowa, Visliciensis et capitaneo Opoczniensi et Ioanne Vyethwyenski, Plocensi, castellanis et capitaneo Brathianensi, ad recognitionem praesentem suscipiendam per nos ex senatu missis et delegatis, licet languens corpore, sana tamen mente et animo, ut dicebant, composque rationis existens, recognovit et publice fassa est, quia omne ius suum advitalitatis et quodcunque aliud quovis modo illam concernebat in domo, seu curia murata in platea canonicorum sub arce nostra Cracoviensi in acie iuxta cannalia nostra castris Cracoviensis sita, quam curiam, seu domum vigore certae inscriptionis sibi una cum praefato olim magnifico Nicolao de Schidlowiecz, castellano Sandomiriensi, coniuge suo factae, per magnificos Hieronimum de Lasko, palatinum Siradiensem et Annam de Curoswanki et in Rithwiani eius coniugem, assistentibus et ad praemissa ei Annae consentientibus, certis ex paterna linea amicis et consanguineis, realiter et pacifice possidebat, spectabili et magnifico Christophoro de Schidlowiecz, castellano et capitaneo Cracoviensi generali, regni nostri cancellario et leviro suo abcessit, inscripsitque praesentibus, plenarieque et integre, nihil pro se, successoribusque suis reservando, sed quem ad modum ipsa sola tenuit, habuit et possidebat, cum clausulis, conditionibus, tutioneque in inscriptione huiusmodi originali contentis et latius in se canentibus inscripsit et abscedit, omneque ius suum in ipsum magnificum Christophorum de Schidlowiecz, castellanum et capitaneum Cracoviensem generalem, regni nostri cancellarium, eiusque successores transfert et transfundit praesentibus, dans et concedens ex nunc praefato magnifico Christophoro de Schidlowiecz, castellano Cracoviensi, leviro suo, eiusdem domus, seu curiae realem et actuaalem possessionem per ministerialem quemcunque simpliciter acceptum, per ipsum magnificum Christophorum de Schidlowiecz, castellanum et

capitaneum generalem, eiusque successores domum praefatam, seu curiam vigore inscriptionis et abscissionis praesentis tenendum, habendum, utifruendum, pacifice et quiete possidendum cum clausulis et conditionibus, in originali huiusmodi inscriptione latius contentis. Quam quidem abscissionem et transfusionem iuris praefatam, modo praemisso factam, nos ratam et gratam habentes, confirmamus, approbamus et ratificamus praesentibus, decernentes eam robur debitae et perpetuae firmitatis habituram, tenore praesentium mediante, harum litterarum testimonio (quibus) sigillum nostrum est subappensum. Datum Cracoviae feria quinta ante dominicam Oculi proxima, anno Domini millesimo quingentesimo tricesimo secundo, regni vero nostri anno vigesimo sexto.

Petrus, episcopus et vicecancellarius subscripsit.

Relatio reverendi in Christo patris, domini Petri de Thomicze,
episcopi Cracoviensis et regni Poloniae vicecancellarii.

Oryginał pergaminowy, po pieczęci, zawieszonej na pasku pergaminowym, pozostały tylko ślady cięć.

CCXXXII

W Krakowie 3. marca 1532 roku.

Zygmunt I. mianuje Piotra Kmitę kasztelanem sandomierskim.

Sigismundus I., rex Poloniae, privilegio suo Petro Kmita de Wiśnicz, mareschalco regni, castellaniam Sandomiriensem post obitum Nicolai de Szydłowiec, thesaurarii regni, confert. Datum Cracoviae die dominico Oculi, anno Domini millesimo quingentesimo tricesimo secundo.

Originale pergameneum, cum sigillo appenso. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 376.

CCXXXIII.

W Krakowie 4. marca 1532 roku.

Zygmunt I. pozwala Kmicie zamianować dowódcę zamku
w Medyce.

Sigismundus I., rex Poloniae, magnifico Petro Kmita, castellano Sandomiriensi, dat facultatem instituendi tribunalum in arce Medicensi¹⁾, per eundem castellanum erectam et extructam. Datum Cracoviae feria secunda post dominicam Oculi, anno Domini millesimo quingentesimo trigesimo secundo.

Originale pergameneum, cum sigillo appenso. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 376.

---

¹⁾ *Medyka*, wieś w Galicyi wschodniej, w powiecie przemyskim.

CCXXXIV.

W Krakowie 8. marca 1532 roku.

Zygmunt I. potwierdza darowiznę kamienicy w Krakowie przez
Krzysztofa Szydłowieckiego na rzecz Jana Tarnowskiego.

Sigismundus, Dei gratia rex Poloniae, magnus dux Lithuaniae, Russiae, totiusque Prussiae, ac Masoviae etc. dominus et haeres, significamus tenore praesentium universis, quibus expedit, quomodo constitutus coram nobis spectabilis et magnificus Christophorus de Schidlovicz, castellanus et generalis capitaneus Cracoviensis, regni nostri cancellarius, Siradiensis, Sochaczoviensis, Gostinensis, Novae-Civitatis Corczin, ac Lucoviensis, terrarum capitaneus, sincere nobis dilectus, publice et per expressum recognovit, quia omne ius suum, quodcumque sibi in domo murata, seu curia nuncupata dominorum quondam de Curoswanki Cracoviae, in platea canonicali, iuxta canalialia nostra castrensia Cracoviensia sita, summisque pecuniariis quibuscunque in domo illa, seu curia inscriptis, post mortem magnifici quondam Nicolai de Schidlovicz, castellani Sandomiriensis, regni nostri thesaurarii coram nobis facta, competebat et

iure naturalis successionis in ipsum magnificum Christophorum de Schidlovicz, castellanum et capitaneum Cracoviensem, cum summis illis pecuniariis devolutum existit, spectabili et magnifico Ioanni comiti de Tarnow, palatino Russiae et exercituum regni nostri capitaneo generali, genero et filio suo dedit, donavit, inscripsit et abscessit, plenarieque et integre, nihil pro se et successoribus suis ibidem in domo illa et summis pecuniariis illis, in eadem domo contentis reservando, sed quem ad modum in ipsum ius illud devolutum, summaeque huiusmodi devolutae post mortem fratris sui germani, praefati magnifici olim Nicolai, castellani Sandomiriensis et deinde modo suprascripto per ipsam magnificam Annam, relictam illius, ius advitalitatis abscessum et inscriptum existit, tenuit, habuit et possidebat, dat, donat, inscribit, absceditque et omne ius suum in ipsum spectabilem et magnificum Ioannem, comitem de Tarnow, palatinum Russiae, eiusque successores legitimos transfert et transfundit praesentibus, cum clausulis et conditionibus opportunis, tutioneque in originali inscriptione sibi olim magnifico Nicolao de Schidlovicz, castellano Sandomiriensi, fratri suo et ipsi magnificae Annae de Thanczin, coniugi suae per magnificos, Hieronimum de Lasko, palatinum Siradiensem et Annam de Curoswanki et in Rithwiani, eiusdem Hieronimi Laski coniugem legitimam, coram nobis factae contentis, latiusque canentur, dans et concedens ex nunc, prout ex tunc sibi magnifico Ioanni comiti de Tarnow, genero et filio suo, eiusdem domus, seu curiae realem et actualem possessionem per ministerialem quemcunque terrestrem, simpliciter ad id acceptum, per ipsum spectabilem et magnificum Ioannem comitem de Tarnow, palatinum Russiae, eiusque successores, domum, seu curiam praefatam tenendum, habendum, utifruendum, pacifice et quiete possidendum cum clausulis et conditionibus, ac articulis, ut praefatum est, in originali huiusmodi inscriptione latius canentur. Quam quidem donationem, inscriptionem, abscessionem et transfusionem iuris et summarum pecuniarum praefatarum modo praemisso coram nobis factam, nos ratam et gratam habentes, confirmamus, approbamus et ratificamus praesentibus, decernentes eam robur debitae et perpetuae firmitatis habituram tenore praesentium mediante, harum litterarum testimonio, quibus sigillum nostrum est subappensum. Datum Cracoviae feria sexta ante dominicam Laetare proxima, anno Domini millesimo quingentesimo trigesimo secundo, regni vero nostri anno vigesimo sexto.

Petrus, episcopus et vicecancellarius subscripsit.

Relatio reverendi in Christo patris, domini Petri de Thomicz, episcopi Cracoviensis, ac regni Poloniae vicecancellarii.

Oryginał pergaminowy, na takimże pasku zawieszona mniejsza pieczęć koronna.

CCXXXV.

W Krakowie 26. kwietnia 1532 roku.

Sprawa Piotra Kmity z Kobyleńskimi o sumy, na Jadownikach
i Maszkienicach zabezpieczone.

Inter generosum Nicolaum Kobyleński et magnificum Petrum Kmita de Wiśnicz, castellanum Sandomiriensem, occasione summarum super bonis regalibus Jadowniki et Maszkienice, in terra Cracoviensi et districtu Czchoviensi existentibus, libertatis pro parte Kmita decretum. Datum Cracoviae in curia serenissimi regis Sigismundi I., feria sexta post festum sancti Marci evangelistae, anno Domini millesimo quingentesimo trigesimo secundo.

Originale pergameneum, cum binis sigillis. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 377.

CCXXXVI.

W Krakowie 8. maja 1532 roku.

Zygmunt I. nadaje Piotrowi Kmicie wieś Łotatniki.

Serenissimus Sigismundus I., rex Poloniae, magnifico Petro Kmita de Wiśnicz, castellano Sandomiriensi et mareschalco regni, bona Łotatniki¹⁾, in terra Premisliensi et districtu Striensi consistentia iure haereditario donat. Datum Cracoviae feria quarta festi Nativitatis sancti Stanislai, anno Domini millesimo quingentesimo trigesimo secundo.

Copia. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 388.

---

¹⁾ *Łotatniki*, wieś w Galicyi wschodniej, w powiecie stryjskim.

CCXXXVII.

W Krakowie 17. czerwca 1532 roku.

Pokwitowanie, dane Piotrowi Kmicie z administracyi ziemią
spiską.

Magnificus Spytek de Tarnow, castellanus Zavichostensis, ac regni Poloniae thesaurarius, magnificum Petrum Kmita, castellanum Sandomiriensem, de proventibus capitaneatus Scepusiensis quietat. Datum Cracoviae feria secunda post festum sancti Viti proxima, anno Domini millesimo quingentesimo trigesimo secundo.

Originale. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 390—391.

Eodem anno, die et loco Sigismundus I., rex Poloniae, eundem Petrum Kmita de administratione et proventibus capitaneatus Scepusiensis quietat.

Originale pergameneum, cum sigillo appenso. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 378.

CCXXXVIII.

W Krakowie 22. lipca 1532 roku.

Zygmunt I. potwierdza rozgraniczenie wsi Jaktorowa od młyna
Kołaczką.

Sigismundus I., rex Poloniae, ad supplicationem Nicolai Wolski, castellani Voinicensis et mareschalci curiae reginalis, confirmat limites, per certos commissarios suos [de data: sabato (27. aprilis) post festum sancti Marci evangelistae 1532] determinatos inter bona regalia Iaktorowo, ad capitaneatum Sochaczowiensem pertinentia et molendinum Kołaczek cum attinentiis, eiusdem magnifici Nicolai Wolski haereditarium. Actum et datum Cracoviae feria secunda ipso die festi sanctae Mariae Magdalenae, anno Domini millesimo quingentesimo trigesimo secundo.

Compendium iur. Grudzińskich, pag. 75—77.

CCXXXIX.

W Krakowie 1. sierpnia 1532 roku.

Zygmunt I. pozwala Elżbiecie Śladkowskiej nabyć wójtowstwo
w Szymanowie.

Sigismundus I., rex Poloniae, ad supplicationem nobilis Elisabeth, nobilis olim Ioannis Śladkowski uxoris, dat facultatem emendi scultetiam in villa Szymanów¹⁾ cum septem mansis agri liberis, tribus tabernis, ac tertio denario a qualibet re iudicata, olim per Semovitum, ducem Masoviae, Paulo Plichtae donatos. Datum Cracoviae feria quinta ipso die festi sancti Petri ad Vincula, anno Domini millesimo quingentesimo trigesimo secundo.

Compendium iur. Grudzińskich, pag. 2—3.

---

¹⁾ *Szymanów*, wieś w gubernii warszawskiej, powiecie sochaczowskim.

CCXL.

W Krakowie 1. października 1532 roku.

Sprawa Piotra Kmity z Kobyleńskimi o dobra królewskie
Maszkienice i Jadowniki.

Inter magnificum Petrum Kmita, castellanum Sandomiriensem, ac Annam de Wiśnicz, primi voti Kobyleńska, secundi vero Barzyna, sororem eiusdem castellani, ab una et generosos, Ioannem et Nicolaum Kobyleńskie, parte ab altera, ratione bonorum regalium Jadowniki et Maszkienice, in terra Cracoviensi et districtu Czchoviensi consistentium, decretum. Datum Cracoviae in curia regia feria tertia post festum sancti Michaelis, anno Domini millesimo quingentesimo trigesimo secundo.

Originale pergameneum, cum sigillis binis. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 377.

CCXLI.

W Krakowie 29. października 1532 roku.

Zygmunt I. potwierdza, iż Krzysztof Szydłowiecki, żonie swojej, Zofii z Targowiska, zabezpieczył na dobrach swoich 2400 złotych polskich wiana i tyleż przywianku.

Sigismundus, Dei gratia rex Poloniae, magnus dux Lituaniae, Russiae, totius Prussiae, ac Masoviae etc. dominus et haeres, significamus tenore praesentium, quibus expedit universis: Quomodo spectabilis et magnificus Christophorus de Schidlovicz, in Szmielow et magna Opatow dominus, castellanus et capitaneus Cracoviensis generalis, regni nostri cancellarius, Siradiensis, Sochaczoviensis, Gostinensis, Novae-Civitatatis Corczin et Lucoviensis capitaneus, sincere nobis dilectus coram generoso Silvestro Ożarówski, succamerario nostro, burgrabio Cracoviensi et capitaneo nostro Zavichostensi, ad id per nos ad postulationem suae sinceritatis in atrium curiae suae capitaneatus Cracoviensis misso et delegato, personaliter constitutus, licet languens, aegerque corpore, compos tamen rationis et animo deliberato et hilari existens, publice et per expressum recognovit et fassus est, quia motus amore coniugali erga magnificam Zophiam de Targowisko, castellanam et capitaneam Cracoviensem generalem, consortem suam charissimam, compertamque habens eius in se fidei, virtutis et summae probitatis coniugalis, sanctimoniam, integritatem, devotionem et propensionem, benivolenter et obsequentissime sibi semper exhibitam, sibi Zophiae, coniugi suae charissimae, mille ducentos florenos pecuniarum, monetae et numeri in regno nostro currentis, ratione dotis et alios mille ducentos florenos ratione dotalitii, monetae et numeri suprascriptorum, in et super omnibus et totalibus bonis suis haereditariis, in terra et palatinatu Cracoviensi consistentibus, videlicet Covalya, Zemboczin, Gramboczin, Zyrkovycze, Plessow et Przemeczany¹⁾, earumque villarum praediis, curiis omnibus integris et totalibus. Item in utraque curia, in castro et subcastro Cracoviensi supra Histulam(!) sita, dedit, donavit, inscripsit, reformavit et indicando respectu aliorum bonorum suorum haereditariorum assignavit, datque, donat, inscribit et reformat et realiter et in effectu assignat tenore praesentium mediante, per ipsam magnificam Zophiam bona omnia suprascripta cum omni iure, totoque dominio, usufructu, fundo, censibus, proventibus, redditibus, moleninis et eorum emolumentis, piscinis, piscinulis et introitibus universis, quocumque nomine vocatis, nihil ibidem excludendo, aut pro se, vel successoribus suis reservando,

auro, argento, clenodiis, monilibus, suppellectilique domestica, quibus ad praesens praefata magnifica Zophia ex concessione ipsius magnifici Christophori, coniugis sui utitur, tenendum, habendum, utifruendum et more aliarum reformationum, dotum et dotaliorum, in regno nostro diutius tento et observato, pacifice et quiete possidendum. Quia vero medietatem bonorum praedictorum Plessow ad praesens reformatio magnificae Annae de Thanczin, relictæ olim magnifici Nicolai de Schidloviecz, castellani Sandomiriensis, regni nostri thesaurarii contexisse videatur, ideo alteram medietatem bonorum ipsorum Plessow praefata magnifica Zophia, castellana Cracoviensis, vigore eiusmodi reformationis praesentis possessura erit et possidebit. Casu autem, quo praedicta magnifica Anna de Thanczin, castellana Sandomiriensis, vitam cum morte commutasset, ex tunc totalia bona Plessow praefata in possessionem reformatorem ipsius magnificae Zophiae, castellanae Cracoviensis redibunt et devolventur pleno iure. Quam quidem reformationem dotis et dotalitii modo praemisso factam, nos ratam et gratam habentes, confirmamus, approbamus et ratificamus praesentibus, decernentes eam robur debitæ et perpetuæ firmitatis habituram tenore praesentium mediante. Harum litterarum testimonio, (quibus) sigillum nostrum est subappensum. Datum Cracoviae feria tertia post festum sanctorum Simonis et Iudae apostolorum proxima, anno Domini millesimo quingentesimo trigesimo secundo, regni vero nostri anno vigesimo sexto.

Petrus, episcopus et vicecancellarius subscripsit.

Relatio reverendi in Christo patris, domini Petri de Thomitze, episcopi Cracoviensis, ac regni Poloniae vicecancellarii.

Oryginał pergaminowy, na takimże pasku zawieszona mniejsza pieczęć koronna.

---

¹⁾ *Kowala, Zembocin, Grębocin, Żerkowice i Przemęczany*, wsie w gubernii kieleckiej, powiecie miechowskim.

CCXLII.

W Krakowie 31. października 1532 roku.

Zygmunt I. pozwala Piotrowi Kmicie wykupić wieś Boratyn od Łysakowskich.

Consensus regis Sigismundi I., datus magnifico Petro Kmita redimendi villam Boratyn¹⁾ de manibus et possessione generosorum Łysakowskie, fratrum. Datum Cracoviae feria quinta in vigilia Omnium Sanctorum, anno Domini millesimo quingentesimo trigesimo secundo.

Originale pergameneum, cum sigillo appenso. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 384.

¹⁾ *Boratyn*, wieś w Galicyi, w powiecie jarosławskim.

CCXLIII.

W Krakowie 9. listopada 1532 roku.

Mikołaj Odnowski kwituje Piotra Kmitę z sumy 3000 złotych polskich.

Generosus Nicolaus Odnowski de Felsztyn Herburth, magnificum Petrum Kmita, castellanum Sandomiriensem, de summa trium millium florenorum Polonicalium quietat. Actum Cracoviae coram sacra regia Maiestate sabato ante festum sancti Martini episcopi, anno Domini millesimo quingentesimo trigesimo secundo.

Originale pergameneum, cum sigillo appenso. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 379.

CCXLIV.

W Krakowie 12. marca 1533 roku.

Sprawa Anny Barzyny i Piotra Kmity z Kobyleńskimi
o pewne sumy.

Inter generosam Annam de Wiśnicz Barzyna, actricem et Nicolaum Kobyleński, successorem olim generosi Iacobi Kobyleński, mariti praefatae Annae Barzyna, citatum, in causa ratione faciendae reformationis super quingentis florenis dotis decretum sacrae regiae Maiestatis. Datum Cracoviae in curia regia feria quarta post dominicam Reminiscere, anno Domini millesimo quingentesimo trigesimo tertio.

Originale pergameneum, cum binis sigillis appensis. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 386.

Eodem anno die et loco magnificus Petrus Kmita, castellanus Sandomiriensis et regni Poloniae supremus mareschalcus, generosum Ioannem Kobyleński, castellanum Rosperiensem, olim

generosi Iacobi Kobyleński, fratrem germanum in causa solutionis quingentorum florenorum in evasione perpetuo condemnavit.

Documentum pergameneum, cum binis sigillis appensis. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 271.

CCXLV.

W Krakowie 23. marca 1533 roku.

Zygmunt I. mianuje Piotra Kmitę starostą krakowskim.

Privilegium serenissimi Sigismundi I., regis Poloniae, magnifico Petro Kmita, mareschalco regni Poloniae, super capitaneatum Cracoviensem collatum. Actum Cracoviae die dominico Laetare, anno Domini millesimo quingentesimo trigesimo tertio.

Originale pergameneum, sigillum detractum. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 376.

CCXLVI.

W Krakowie 3. maja 1533 roku.

Pokwitowanie, dane Piotrowi Kmicie z administracyi ziemią spiską.

Sigismundus I., rex Poloniae, magnificum Petrum Kmita de proventibus et administratione capitaneatus Scepusiensis quietat. Datum Cracoviae sabato ipso festo Inventionis sanctae Crucis, anno Domini millesimo quingentesimo trigesimo tertio.

Originale pergameneum, cum sigillo appenso. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 380.

Eodem die etiam magnificus thesaurarius regni Poloniae eundem Petrum Kmita de omnibus proventibus capitaneatus Scepusiensis quietat.

Originale. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 375.

CCXLVII.

W Krakowie 7. maja 1533 roku.

Róża Sułowska sprzedaje część swoją w Porąbce Małej
Mikołajowi Witowskiemu.

Generosa Rosa, generosi Felicis Sułowski consors relicta, in rem generosi Nicolai Witowski de Witowice haeredis, donationem bonorum Porąbka per se factam (nr. CXXIII) ratificando et meliorando, totam suam proprietatem in Minore Porąbka¹⁾ cum omnibus devolutionibus, iam devolutis et devolvendis, nec non cum omnibus attinentiis, ac omni iure suo eidem generoso Witowski pro summa trecentorum florenorum in medientibus, quemlibet florenorum per mediam sexagenam computando, in perpetuum vendidit et resignavit. Datum Cracoviae coram iudicio regio feria quarta ante festum sancti Stanislai in Maio, anno Domini millesimo quingentesimo trigesimo tertio.

Originale pergameneum, cum binis sigillis appensis. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 141.

¹⁾ *Porąbka Mała*, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie brzeskim.

CCXLVIII.

W Krakowie 12. maja 1533 roku.

Andrzej Barzy, żonie swojej, Annie, zabezpiecza na dobrach
swoich 600 złotych polskich posagu.

Generosus Andreas Barzy de Blożew, generosae Annae de Wiśnicz, filiae olim magnifici Stanislai de eadem Wiśnicz, palatini terrarum Russiae, consorti vero suae sexcentos florenos ratione residuitatis dotis post eam acceptae, super bonis suis inscribit. Datum Cracoviae feria secunda ante festum sanctae Zophiae, anno Domini millesimo quingentesimo trigesimo tertio.

Originale pergameneum, cum sigillo appenso. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 386.

CCXLIX.

W Krakowie 25. maja 1533 roku.

Zygmunt I. wyznacza komisarzy do rozgraniczenia dóbr królewskich Pierzchowic od dóbr Kmity, Gierczyc.

Sigismundus I., rex Poloniae, commissariis suis: Nicolao Taszycki, iudici, Ioanni Wążyk, subiudici terrae Cracoviensis, Felici Lięża, burgrabio et Ioanni de Kościelec, succamerario, mandat, quatenus, exortis differentiis occasione limitum inter villam regalem Pierzchowice; tenuta generosi Severini Boner, castellani Żarnoviensis, ex una et inter bona Gierczyce¹⁾ et villas ad ea pertinentia, haereditaria magnifici Petri Kmita de Wiśnicz, castellani Sandomiriensis etc., ex altera, ad fundum honorum praefatorum condescendant, eaque dislimitant et distinguant, scopulisque, ac signis metatibus consignent. Datum Cracoviae die dominico intra octavas Ascensionis Domini, anno eiusdem millesimo quingentesimo trigesimo tertio.

Księga granic dóbr Ostrogskich i Tarnowskich, pag. 833—834.

---

¹⁾ *Pierzchowice* i *Gierczyce*, wsie w Galicyi zachodniej, w powiecie bocheńskim.

CCL.

Dnia 22. października 1533 roku.

Rozgraniczenie dóbr królewskich Siedleca od dóbr Piotra Kmity, Gierczyc z przyległościami.

Inter bona regalia, villam Siedlec, ab una et bona, villam Gierczyce, villam desertam Biernaszowice, utramque Nieszkowice et Uście¹⁾, magnifici Petri Kmita, castellani Sandomiriensis et mareschalci supremi regni Poloniae haereditaria, parte ab altera, per commissarios sacrae regiae Maiestatis determinati limites. Datum in loco penes viam magnam regalem, de villa Gierczyce versus pontem in fluvio Raba²⁾ tendentem, feria quarta post festum sanctorum Undecim milium Virginum, anno Domini millesimo quingentesimo trigesimo tertio.

Originale pergameneum, cum quatuor sigillis appensis. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 185.

---

¹⁾ *Siedlec*, *Gierczyce* i *Nieszkowice*, wsie, *Uście Solne*, miasteczko w Galicyi zachodniej, w powiecie bocheńskim.

²⁾ *Raba*, prawy dopływ Wisły.

CCLI.

Dnia 23. października 1533 roku.

Rozgraniczenie dóbr królewskich Pierzchowic od Gierczyc
i Nieszkowic, należących do Piotra Kmity.

Nicolaus Taszycki, iudex et Ioannes Wążyk de Putniowice, subiudex terrae Cracoviensis, Felix Ligeza, burgravius et Ioannes de Kościelec, succamerarius terrae Cracoviensis, sed in absentia sua generosus Martianus Chełmski, vexillifer terrae Cracoviensis et camerarius granicialis, commissarii per serenissimum principem et dominum, dominum Sigismundum, Dei gratia regem Poloniae, magnum ducem Lituaniae, Russiae, totiusque Prussiae, Masoviae etc. dominum et haeredem, dominum nostrum clementissimum partibus infrascriptis occasione limitum inter bona regalia tenutae magnifici Severini Boner, castellani Żarnoviensis, ex una et inter bona haereditaria Gierczyce, ac Nieszkowice magnifici domini Petri Kmity de Wiśnicz, castellani Sandomiriensis, mareschalci regni Poloniae supremi, tum Cracoviensis generalis, ac Scepusiensis, Premisliensis, ac Colensis capitanei, partibus ex altera, dati specialiter et deputati, significamus tenore praesentium, quibus expedit universis, praesentibus et futuris, harum notitiam habituris, quomodo dum et quando commissio sacrae Maiestatis regiae ex parte praefati magnifici Petri Kmity de Wiśnicz, castellani Sandomiriensis nobis oblata erat, quam quidem commissionem cum ea, qua decuit reverentia suscepimus, cuius quidem commissionis sacrae regiae Maiestatis tenor de verbo ad verbum sequitur et est talis:

[Tu podany mandat królewski, wydrukowany pod nr. CCXLIX.]

Ad quam quidem praescriptam commissionem sacrae regiae Maiestatis innotescitiam in vim citationis partibus pro feria quinta proxima post festum Undecim milium Virginum terminum praefiximus et assignavimus. In quo quidem termino praefixo in loco campestri generosi, Raphaël Ocieski, Martinus Cikowski et Melchior, procurator castri Cracoviensis, cum omnimoda potestate ex parte praefati magnifici Severini Boner, castellani Żarnoviensis, ac magni procuratoris castri Cracoviensis, cum litterali mandato sacrae regiae Maiestatis ratione praedictorum limitum, per ipsos coram nobis manifestato, comparentes, in quarum praesentia partium commissio sacrae Maiestatis regiae praeserta, ac innotescitiae in vim citationis praemissae sunt manifestatae, tandem, ipsis partibus, iuxta commissionem Maiestatis regiae procedendo in causa,

hoc est senes, testes ex utraque parte statuere decrevimus, ubi partes praefatae senes homines per duos ex utraque parte statuerunt; quos testes ex utraque parte datos et deputatos in eorundem depositionibus in toto concordēs comperimus, inhaerendoque commissioni sacrae Maiestatis regiae, ac attendentes ipsos senes in eorum depositionibus esse concordēs, nec non etiam inhaerendo statuto Casimiri magni de fluvii, aut rivuli fluxu, seu alveo novo et antiquo, alias *rzeczysko*, haereditates limitante etc. ipsam limitationem oculis subiectam, positionemque ipsius limitationis granicierum et veritatem ad plenum per nos cognitam, neutri partium faventes, sed Deum et iustitiam prae oculis habentes, ita ut sequitur praefatas villas et earundem haereditates, videlicet villam regalem Pierzchowice, ab una et Gierczyce, ac Nieszkowice haereditarias, partibus ab altera limitavimus, distinximus, scopulisque de terra erectis consignavimus. Imprimis duos scopulos aciales in ripa fluvii Raba, ubi ex antiquo suum meatum habebat, de terra erigi mandavimus et tandem ab eisdem scopulis progrediendo in primaevum alveum eiusdem fluvii Raba. Et quia dictus fluvius Raba in alium locum divertit suum meatum et defluxum et sic intrando eodem primaevo alveo circumcirca indaginem, alias *zapusty*, seu Ostrów, circuendo usque ad ripam et novum meatum dicti fluvii Raba, duos scopulos aciales in ripa eadem de terra erigi mandavimus. Et ita ille alveus primaevus eiusdem fluvii Raba, ubi ante decursus aquae fuit, perpetuus limes haereditatum, seu villarum Pierzchowice, regalis, ex una, ac Gierczyce et Nieszkowice, partibus ex altera erit. In quo quidem fluvio, seu antiqui fluvii rivo et alveo praefati possessores dictarum villarum et haereditatum liberas et licitas suas facient piscaturas, hoc est quilibet possessor dictarum villarum dicti fluvii, seu alvei antiqui medietatem perpetuis temporibus obtinerit. Nihilominus indaginem, alias *zapusty*, seu *ostrów* inter antiquum fluxum, seu alveum fluvii Raba exeuntem et cum medietate eiusdem alvei possessor praedictarum villarum, videlicet magnificus dominus Petrus Kmita de Wiśnicz, castellanus Sandomiriensis ad bona Gierczyce et Nieszkowice habebit et perpetue possidebit. Et generosus Martianus Chełmski, vexillifer terrae Cracoviensis et camerarius granicialis, locum tenens domini succamerarii terrae Cracoviensis satisfaciendo decreto dominorum commissariorum, duos scopulos aciales in ripa dicti fluvii Raba et alios etiam duos scopulos aciales in ripa eiusdem fluvii Raba de terra erexit. Et hoc facto ministerialis terrestris iuxta iuris ordinem circa primos et ultimos scopulos aciales primo, secundo, tertio et insuperabundanter quarta vicibus prius proclamavit, ut si quis contradicere vellet limitationi praedictarum granicierum, ut modo contradiceret. Et cum nemo contradixit, ex tunc eandem limitationem granicierum inter bona regalia Pierzchowice, ab una, et haereditaria, Gierczyce et Nieszkowice, partibus ab altera dislimitavimus, distinximus et ab invicem separavimus, decernentes praefatos limites, seu granicies, modo praemisso per nos factas, per partes praefatas temporibus perpetuis tenendas, observandas et inviolabiliter possidendas,

nostro decreto commissariali mediante. In cuius rei testimonium sigilla nostra praesentibus sunt appensa. Actum et datum in loco campestri, superius descripto, feria quinta post festum sanctarum Undecim milium Virginum, anno Domini millesimo quingentesimo trigesimo tertio. Praesentibus ibidem generosis et nobiles: Achatio Iordan de Zakliczyn, theloneatore Sandomiriensi, Stanislao Wróblewski, Martino Strzelecki, Laurentio Wilamowski, Stanislao Sieradzki de Sieradzko, haeredibus et aliis quam pluribus fidedignis.

Księga granic dóbr Ostrogskich i Tarnowskich, pag. 831—838

CCLII.

W Brześciu 30. kwietnia 1534 roku.

Zygmunt I. pozwala Piotrowi Kmicie wykupić wieś Pobiednik od Stanisława Czuryły.

Consensus Sigismundi regis, datus magnifico Petro Kmita, castellano Sandomiriensi, redimendi villam Pobiednik¹⁾ de manibus generosi Stanislai Czuryły, capitanei in Niepołomice, nec non scultetiam in dicta villa Pobiednik sitam, de manibus reverendi domini Erasmi, abbatis et conventus in Mogiła a conventu Zwierzyniecensi²⁾ et abbate Praemonstratensium in Brzesko³⁾. Datum in conventionem regni generali Brzestensi feria quinta post octavam Conductus Paschae, anno Domini millesimo quingentesimo trigesimo quarto.

Originale pergameneum, cum sigillo appenso. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 385.

¹⁾ *Pobiednik Mały i Wielki*, wsie w gubernii kieleckiej, powiecie miechowskim.

²⁾ *Niepołomice*, miasto, *Mogiła i Zwierzyniec*, wsie w Galicyi zachodniej, w powiecie krakowskim.

³⁾ *Brzesko*, miasto powiatowe w Galicyi zachodniej.

CCLIII.

W Staniątkach 9. maja 1534 roku.

Benedyktynki z Staniątek nadają Piotrowi Kmicie łąki
i pastwiska w Tropiszowie.

Religiosae et Deo dicatae virgines, Dorothea Sreniawska, abbatissa, Catharina Grajewska, custodissa, totusque conventus monialium ordinis sancti Benedicti in Staniątki¹⁾, capitulariter ad sonum campanae congregatae, prata et pascua villae Tropiszow²⁾, ipsius conventus propria et haereditati Pobiednik contigua, illustri et magnifico Petro Kmita, castellano Sandomiriensi donant. Datum in coenobio conventus monialium in Staniątki, die nona mensis Maii, anno Domini millesimo quingentesimo trigesimo quarto.

Originale pergameneum, cum sigillis appensis. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 385.

Notarius publicus, reverendus Nicolaus Bedleński, scholasticus Cracoviensis donationem supra-scriptam extradidit die 20. Augusti, anno 1534. Cracoviae.

Originale pergameneum, cum sigillis. Ibidem.

---

¹⁾ *Staniątki*, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie bocheńskim.

²⁾ *Tropiszów*, wieś w gubernii kieleckiej, powiecie miechowskim.

CCLIV.

W Wilnie 12. sierpnia 1534 roku.

Zygmunt I. oddaje Piotrowi Kmicie miasto Sądową Wisznę
w administracyą.

Privilegium Sigismundi I., regis Poloniae, magnifico Petro Kmita, castellano Sandomiriensi, super tenutam et administrationem oppidi regalis Wiśnia cum omnibus ad illud pertinentiis, collatum. Datum Vilnae die decima secunda mensis Augusti, anno Domini millesimo quingentesimo trigesimo quarto.

Originale pergameneum, cum binis sigillis appensis. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 384.

CCLV.

W Piotrkowie 13. grudnia 1534 roku.

Zebrani na sejmie piotrkowskim senatorowie i posłowie,
z upoważnienia królewskiego przejrzałą korekturę, albo raczej
nowe prawa, jednogłośnie odrzucają.

Nos universi praelati, barones etc., terrarum nuntii, in conventu generali Piotrcoviensi pro festo sancti Andreae congregati, innitentes mandato et auctoritati sacrae Maiestatis domini nostri clementissimi nobis concessae, cum ad alia omnia, quae reipublicae expedirent decernenda et statuenda, tum ad correcturas iurium, quae vulgo nova iura putantur, prout rectius videretur expendendas, tollendas et unanimi consensu approbandas, manifestum facimus, quod considerantes easdem correcturas, licet adhuc nullius roboris existentes, a correctoribus tamen ad tot varios revisores et communitatis iudicium delatas, diversas et noxias opiniones suspitiones et contentiones hominum peperisse adeo, ut non solum impossibile videretur, illas tam in praesens, quam etiam in posterum unanimi omnium consensu aequari, approbari et suscipi posse, sed etiam si res diutius penderet, aliquam gravem intestinam discordiam et seditionem esset allatura, volentes huic malo remedium opportunum adhibere et hoc imminens periculum tempori avertere, communi et unanimi omnium sententia, consensu et voluntate, eas ipsas correcturas, sive ut vulgo dicuntur nova iura, sic ut in librum compilata et excussa sunt, penitus et in totum tollimus, reiicimus et abrogamus, easque nullius roboris, nec momenti fuisse et esse, nec in posterum fore debere decernimus et pronuntiamus. In cuius rei testimonium sigilla nostra sunt appensa. Datum in conventionem generali Piotrcoviensi die dominico festi sanctae Luciae virginis, anno Domini millesimo trigesimo quarto.

Oryginał pergaminowy, na takichże paskach zawieszonych 5 pieczęci. Jest 37 cięć widocznie na paski, nie wiadomo jednak, czy na wszystkich były pieczęcie, obecnie pozostały tylko 1., 2., 6., 12. i 16.

CCLVI.

W Wilnie 13. stycznia 1535 roku.

Zygmunt I. nadaje Piotrowi Kmicie wieś Podhorodyszcze.

Serenissimus Sigismundus I., rex Poloniae, magnifico Petro Kmita, castellano Sandomiriensi, villam Podhorodyszcze¹⁾, in districtu Striensi sitam, donat. Datum Vilnae die tertia decima Ianuarii, anno Domini millesimo quingentesimo trigesimo quinto.

Copia. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 388.

---

¹⁾ *Podhorodyszcze*, wieś w Galicyi wschodniej, w powiecie bobreckim (Bóbrka).

CCLVII.

W Miechowie 27. stycznia 1535 roku.

Kanonicy miechowscy mianują Piotra Kmitę swoim protektorem i nadają mu dożywociem wieś Michałowice.

Reverendus dominus Thomas de Olkusch, divina patientia praepositus, Stanislaus custos, totusque conventus Miechoviensis fratrum et canonicorum regularium ordinis sancti sepulchri Domini Ierosolimitani, villae Michałowice¹⁾ haeredes, illustrem et magnificum Petrum Kmita, castellanum Sandomiriensem, in suum protectorem eligunt, eidemque villam Michałowice ad extrema vitae eius tempora inscribunt. Datum in conventu Miechoviensi die vigesima septima mensis Ianuarii, anno Domini millesimo quingentesimo trigesimo septimo.

Originale pergameneum, cum sigillis appensis. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 385.

---

¹⁾ *Miechów*, miasto powiatowe, *Michałowice*, wieś w powiecie miechowskim, w gubernii kieleckiej.

CCLVIII.

W Wilnie 13. marca 1535 roku.

Zygmunt I. wyznacza komisarzy do rozgraniczenia dóbr Winiar od Grajowa.

Litterae commissionis serenissimi Sigismundi I., regis Poloniae, ad dislimitanda bona regalia Winiary, Rudnik¹⁾ et Kamyk²⁾, ad oppidum Dobczyce spectantia, tenutae generosi Stanislai Czerny de Witowice subiecta, cum bonis villae Graiow³⁾ magnificorum Iacobi, Stanislai, Sebastiani et Laurentii Lubomirskich, fratrum germanorum et indivisorum, in eadem villa Graiow haeredum, emanatae. Actum et datum Vilnae feria tertia post dominicam Misericordiae proxima, anno Domini millesimo quingentesimo trigesimo quinto.

Copia. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 256.

¹⁾ *Winiary i Rudnik*, wsie w Galicyi zachodniej, w powiecie wielickim.

²⁾ *Kamyk*, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie bocheńskim.

³⁾ *Dobczyce*, miasteczko, *Grajów*, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie wielickim.

CCLIX.

W Czchowie 15. marca 1535 roku.

Prokop Hebda sprzedaje Piotrowi Kmicie dobra swoje Tropie, Będzieszynę i Wytrzyńska.

Nobilis Procopius Hebda, in Tropie haeres, totas sortes suas haereditarias, paternas et maternas, in bonis et villis Tropie¹⁾, Będzieszyna et Wystrzeska habitas et cum fortalicio deserto, dicto Tropstyn et duabus tabernis, ex utraque fluvii Dunaiec sitis, ac cum iure patronatus illustri magnifico Petro Kmita de Wiśnicz comiti, castellano Sandomiriensi donat. Nobilis Ioannes Hebda, filius praefati Procopii cum nobili Anna, coniuge sua, legitima cum consensu nobilis Iacobi Wiktor de Trąbki²⁾, patris ipsius Annae, super eandem inscriptionem donatoriam consensit. Datum in Czchów in terminis terrestribus feria secunda post dominicam Iudica proxima, anno Domini millesimo quingentesimo trigesimo quinto.

Originale pergameneum, cum binis sigillis. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 272—273.

Pro parte magnifici Petri Kmita in bona Tropie, Wystrzyska et alia vigore suprascriptae inscriptionis donatoriae per nobilem Procopium Hebda recognita intromissio. Eodem anno, die et loco.

Originale pergameneum, cum sigillis binis. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 273.

---

¹⁾ *Tropie*, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie nowosądeckim.

²⁾ *Będzieszyzna, Wytrzyska i Trąbki*, wsie w Galicyi zachodniej, w powiecie brzeskim.

CCLX.

W Krakowie 31. maja 1535 roku.

Katarzyna Nazarkówna zrzeka się praw swoich do Porąbki Małej na rzecz Piotra Kmity.

Nobilis Catharina, olim Felicis Nazarek filia, cum consensu consanguineorum de linea paterna proximiorum, totam haereditatem et perpetuitatem suam, in villa Porąbka Mała habitam, nobili Nicolao Witowski de Witowice haeredi perpetuo donat. Datum in Książ¹⁾ in terminis terrestribus Cracoviensibus feria secunda intra octavas Corporis Christi, anno Domini millesimo quingentesimo trigesimo quinto.

Originale pergameneum, cum sigillo appenso. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 141.

---

¹⁾ *Książ Wielki*, osada w gubernii kieleckiej, powiecie miechowskim.

CCLXI.

W Rzymie 6. sierpnia 1535 roku.

Papież Paweł III. udziela Janowi Tarnowskiemu zupełnego odpustu, ilekroć walczyć będzie z niewiernymi i pozwala mu całować ewangelią w czasie mszy św.

Paulus Papa Tertius dilecto filio, nobili viro Ioanni comiti de Tarnow, palatino Russiae, exercituum regni Poloniae capitano generali. Dilecte fili! Salutem et apostolicam benedictionem. De magnanimitate et optimis in rempublicam christianam meritis tuis,

fideque et strenuitate, quibus, ut ex relatione dilecti filii nostri Hieronimi, tituli sanctae Balbinae presbiteri cardinalis de Ghinuciis, accepimus, contra catholicae fidei hostes pugnare consuevisti de omnipotentis Dei misericordia, ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius, pro quibus tot victorias contra eorum hostes gloriosissime reportasti, teque in Domino reportaturum speramus, auctoritate confisi, tibi, ac omnibus et singulis Christifidelibus, qui alicui ex missis coram te in castris, contra huiusmodi infideles paratis, die, qua huiusmodi hostes aggressuri eritis celebrandis, ut ipsi in proelio huiusmodi pugnent, interfuerint, pro qualibet vice plenariam omnium peccatorum vestrorum indulgentiam et remissionem in Domino elargimur per praesentes. Tibi etiam concedentes, ut quoties missam audieris, librum evangelii in manibus alicuius personae ecclesiasticae osculari valeas, non obstantibus apostolicis, ac provincialibus et synodalibus constitutionibus et ordinationibus, ac statutis et consuetudinibus, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, caeterisque contrariis quibuscunque. Datum Romae apud sanctum Marcum sub annulo piscatoris die sexta Augusti, (anno) millesimo quingentesimo trigesimo quinto, pontificatus nostri anno primo.

V. Blossius.

W transumpcie arcybiskupa gnieźnieńskiego, biskupa krakowskiego, Piotra Tomickiego, z 24. stycznia 1545 roku, na pergaminie z wyciśniętą u dołu pieczęcią na papierze.

CCLXII.

W Krakowie 13. sierpnia 1535 roku.

Zygmunt I. potwierdza rozgraniczenie dóbr królewskich Pierzchowic od Gierczyc i Nieszkowic, należących do Piotra Kmity.

Sigismundus I., rex Poloniae, ad supplicationem magnifici Petri Kmita de Wiśnicz, castellani Sandomiriensis, mareschalci regni, capitanei Cracoviensis, Scepusiensis, Premisliensis et Colensis, confirmat et approbat limites inter bona regalia Pierzchowice, ab una et Gierczyce, villasque ad illa pertinentes, ipsius magnifici Petri Kmita haereditaria, per certos commissarios sacrae regiae Maiestatis determinatos (nr. CCLI). Datum Cracoviae feria sexta ante diem festi Assumptionis gloriosissimae Virginis Mariae, anno Domini millesimo quingentesimo trigesimo quinto, praesentibus reverendis in Christo patribus, dominis: Petro de Tomice, Cracoviensi et regni Poloniae vicecancellario, Ioanne, Vladislaviensi et Ioanne, Premisliensi, episcopis; nec non magnificis, venerabilibus et generosis:

Nicolao Wolski, Voinicensi, capitaneoque Sanocensi, Lanckoronensi, Łomzensi, Wisnensi¹⁾ et serenissimae dominae reginae, coniugis nostrae curiae magistro, Petro de Opalenica, Landensi, capitaneoque Costensi et Olstinensi, ac serenissimi filii nostri Sigismundi regis, curiae magistro, Stanislao de Sprowa, Vislicensi, capitaneoque Opoczynensi, Nicolao Russocki, Biechoviensi, Bernardo Macie-iowski, Czechoviensi, castellanis; Sebastiano Opalenicki, Posnaniensi, Ioanne Oleśnicki, Scarbimi-riensi, praepositis, Stanislao Tarlo, scholastico Sandomiriensi, Samuele Macieiowski, canonicis Cracoviensibus, secretariis nostris; Silvestro Ożarowski, succamerario nostro et capitaneo Zavicho-stensi et Martino Zborowski, pincerna regni nostri, ac aliis quam pluribus dignitariis, officialibus et aulicis. Datum per manus praefati reverendi in Christo patris, domini Petri de Tomice, episcopi Cracoviensis et regni Poloniae vicecancellarii.

Księga granic dóbr Ostrogskich i Tarnowskich, pag. 831—838.

¹⁾ *Wisna*, osada miejska w gubernii i powiecie łomżyńskim.

CCLXIII.

Dnia 14. sierpnia 1535 roku.

Zygmunt I. kwituje Piotra Kmitę z administracyi ziemią spiską.

Sigismundus I., rex Poloniae, magnificum Petrum Kmita, castellanum Sandomiriensem, de administratione et proventibus terrae Scepusiensis quietat. Datum sabato in vigilia festi Assumptionis gloriosissimae Virginis Mariae, anno Domini millesimo trigesimo quinto.

Originale pergameneum, cum sigillo appenso. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 378.

CCLXIV.

W Krakowie 28. września 1535 roku.

Zygmunt I. nadaje Piotrowi Kmicie wsie: Kłodnicę, Wolę, Dołhołukę, Monasterzec i Uliczno.

Sigismundus I., rex Poloniae, magnifico Petro Kmita, castellano Sandomiriensi, sortes in villis Kłodnica, Wola, Dołhołuka, Monasterz¹⁾ et Uliczno²⁾, in terra Premisliensi sitis, iure

haereditario donat. Datum Cracoviae ipso die festi sancti Venceslai, anno Domini millesimo quingentesimo trigesimo quinto.

Copia. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 388.

¹⁾ *Kłodnica, Dołhołuka i Monasterzec*, wsie w Galicyi wschodniej, w powiecie stryjskim.

²⁾ *Uliczno*, wieś w Galicyi wschodniej, w powiecie drohobyckim.

CCLXV.

W Krakowie 3. października 1535 roku.

Uгода Andrzeja i Jana Tęczyńskich z Piotrem Kmitą.

Sigismundus I., rex Poloniae, differentias inter magnificum Andream, castellanum Cracoviensem et Ioannem, palatinum Podoliae, fratres et comites de Tęczyn et alios, ab una, ac magnificum Petrum Kmita de Wiśnicz, castellanum Sandomiriensem et regni Poloniae mareschalcum, ac Cracoviensem etc. capitaneum, eiusque officium castrense Cracoviense in nonnullis causis gravaminosis sopit et concordiam statuit. Datum Cracoviae die dominico proximo ante festum sancti Francisci, anno Domini millesimo quingentesimo trigesimo quinto.

Documentum pergameneum, cum sigillo. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 271.

CCLXVI.

W Krakowie 3. października 1535 roku.

Zygmunt I. z powodu wykupna starostwa przemyskiego wyznacza zeń Piotrowi Kmicie pensyą.

Sigismundus I., rex Poloniae, magnifico Petro Kmita pensionem ex bonis capitaneatus Premisliensis ratione exemptionis capitaneatus eiusdem per eundem Kmita assignat. Datum Cracoviae die dominico ante festum sancti Francisci, anno Domini millesimo quingentesimo trigesimo quinto.

Originale pergameneum, cum sigillo appenso. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 380.

CCLXVII.

W Krakowie 4. października 1535 roku.

Zygmunt I. udziela Piotrowi Kmicie prawa patronatu
w Mościskach.

Sigismundus I., rex Poloniae, magnifico Petro Kmita, castellano Sandomiriensi, ius patronatus praesentandi in bonis oppidi Mościska¹⁾, regalibus, pro una vice concedit. Actum Cracoviae die sancti Francisci confessoris, anno Domini millesimo quingentesimo trigesimo quinto.

Originale pergameneum, cum sigillo appenso. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 376.

---

¹⁾ *Mościska*, miasto powiatowe w Galicyi wschodniej.

CCLXVIII.

Dnia 20. października 1535 roku.

Zygmunt I. mianuje Piotra Kmitę wojewodą sandomierskim.

Sigismundus I., rex Poloniae, magnifico Petro Kmita, castellano Sandomiriensi, mareschalco regni et capitaneo Cracoviensi, palatinatum Sandomiriensem post obitum magnifici olim Stanislai Lanckoroński confert. Datum die vigesima Octobris, anno Domini millesimo quingentesimo trigesimo quinto.

Originale pergameneum, cum sigillo appenso. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 380.

CCLXIX.

W Piotrkowie 6. grudnia 1535 roku.

Senatorowie koronni wnoszą do Piotra Kmita instancją
za Skorutą.

Litterae instantiales consiliariorum regni Poloniae ad magnificum Petrum Kmita, palatinum Sandomiriensem, in personam domini Skoruta emanatae. Datum in conventionem regni generali Piotrkoviensi die sexta mensis Decembris, anno Domini millesimo quingentesimo trigesimo quinto.

Originale. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 440.

CCLXX.

W Przemyślu 18. stycznia 1536 roku.

Piotr Kmita zapisuje Waskowi Bratkowskiemu wieś
Podhorce.

Illustris et magnificus Petrus Kmita, comes de Wiśnicz, palatinus Sandomiriensis, bona sua haereditaria, videlicet villam Podhorodcze¹⁾ in terra Premisliensi consistentem, cum omni iure et dominio, prout solus tenuit et habuit, cum omnibus utilitatibus, usibus et proventibus, nihil pro se et suis successoribus penitus excipiendo nobili Waskoni Bratkowski donat et inscribit in perpetuum et in aevum. Actum Premisliae feria tertia ipso die festi sanctae Priscae, anno Domini millesimo quingentesimo trigesimo sexto.

Originale pergameneum, cum sigillo. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 275.

---

¹⁾ Zapewne *Podhorce*, wieś w Galicyi wschodniej, w powiecie stryjskim.

CCLXXI.

W Wilnie 15. marca 1536 roku.

Zygmunt I. mianuje Piotra Kmitę wojewodą
krakowskim.

Sigismundus I., rex Poloniae, magnifico Petro Kmita, palatino Sandomiriensi, palatinatum Cracoviensem post ascensum magnifici Ioannis de Tarnow in castellaniam Cracoviensem, confert. Datum Vilnae feria quarta ante dominicam Oculi, anno Domini millesimo quingentesimo trigesimo sexto.

Originale pergameneum, cum sigillo appenso. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 376.

CCLXXII.

W Krakowie 28. czerwca 1536 roku.

Benedyktyni tynieccy zrzekają się na rzecz Kmity prawa
patronatu we wsi Łapczycy.

Reverendus Andreas Gniady, abbas, Michael, prior, totusque conventus Tinecensis, magnifico Petro Kmita, palatino Sandomiriensi, eiusque legitimis successoribus, castri Wiśnicz possessoribus, ius patronatus praesentandi parochorum ad ecclesiam parochialem, in villa Łapczyca¹⁾ sitam, donant. Datum Cracoviae die vigesima octava mensis Iunii, anno Domini millesimo quingentesimo trigesimo sexto.

Extractum. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 389.

---

¹⁾ *Łapczyca*, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie bocheńskim.

CCLXXIII.

We Lwowie 1536 roku.

Mikołaj Odnowski kwituje Piotra Kmitę
z wypłacenia 2000 złotych polskich, zabezpieczonych na wsi
Olszanicy.

Magnificus Nicolaus Odnowski de Felsztyn Herburth, castellanus Premisiensis, magnificum Petrum Kmita, comitem in Wiśnicz, palatinum Cracoviensem, de summa duorum milium florenorum Polonicalium, super bonis Olszanica¹⁾ et aliis, in districtu Sanocensi consistentibus, haerenti, quietat. Datum Leopoli in positione librorum terrestrium, anno Domini millesimo quingentesimo trigesimo sexto.

Originale pergameneum, cum sigillo appenso. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 380.

¹⁾ *Olszanica* koło Ustrzyk, wieś w Galicyi wschodniej, w powiecie liskim.

CCLXXIV.

W Krakowie 24. stycznia 1537 roku.

Zygmunt I. kwituje Piotra Kmitę z administracyi ziemią
spiską.

Sigismundus I., rex Poloniae, magnificum Petrum Kmita de administratione bonorum capitaneatus Scepusiensis quietat. Datum Cracoviae sabato ante dominicam Reminiscere, anno Domini millesimo quingentesimo trigesimo septimo.

Originale pergameneum, cum sigillo appenso. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 380.

CCLXXV.

W Czchowie 29. stycznia 1537 roku.

Stanisław Wróblewski zrzeka się praw swoich do wsi
Nieszkowic Wielkich na rzecz Piotra Kmity.

Generosus Stanislaus Wróblewski de Nieszkowice haeres, magnifico Petro Kmita, palatino Cracoviensi, bona sua haereditaria, villam Nieszkowice Maior¹⁾ cum suis attinentiis perpetuo donat et resignat. Actum in Czchów in terminis terrestribus Cracoviensibus feria secunda ante festum Purificationis beatissimae Virginis Mariae, anno Domini millesimo quingentesimo trigesimo septimo.

Originale pergameneum, cum binis sigillis appensis. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 97.

---

¹⁾ *Nieszkowice Wielkie*, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie bocheńskim.

CCLXXVI.

W Krakowie 17. lutego 1537 roku.

Zygmunt I. potwierdza zrzeczenie się Jana Tarnowskiego
oprawy po matce, Barbarze z Tęczyńskich, na rzecz ojca swego,
Jana, kasztelana krakowskiego.

Sigismundus, Dei gratia rex Poloniae, magnus dux Lithuaniae, Russiae, Prussiae, Masoviae etc. dominus et haeres, significamus tenore praesentium, quibus expedit universis, tam praesentibus, quam futuris: Quem ad modum constitutus personaliter coram Maiestate nostra venerabilis Ioannes de Tharnow, Cracoviensis et Tharnoviensis praepositus, secretarius noster, non compulsus, nec coactus, sed sponte, ac libere, maturoque, ut dicebat, amicorum suorum consilio praehabito, recedens a terris et districtibus suis quibusvis et se iurisdictioni nostrae regiae incorporando, recognovit, quia omnem reformationem et inscriptionem magnificae olim Barbarae de Thanczin, matri suae, a magnifico Ioanne comite de Tharnow, castellano Cracoviensi moderno et capitaneo Sandomiriensi, patre suo, olim ratione dotis et dotalitii, sive aliquo alio

modo in bonis Tharnoviensibus factam et deinde ad bona Przevorsko translata, quem ad modum litterae, sive inscriptiones in quibuscunque terris et districtibus, aut actis latius in se habent et continent, cuius reformationis ipse venerabilis Ioannes praepositus successor existit, in praefatum magnificum Ioannem, castellanum Cracoviensem, parentem suum transfudit, ac de eadem sibi condescendit cum omni iure, quod ad ipsum praepositum in dicta reformatione spectabat et pertinebat, renunciando omnibus et singulis clausulis, articulis et conditionibus in ipsa reformatione contentis, pro qua ipse praepositus, ac pro omnibus summis pecuniarum, ad eum spectantibus, recognovit sibi ab eodem magnifico castellano Cracoviensi, parente suo, satisfactum esse in toto, ac ipsum de eadem satisfactione successionis praedictae quitavit et ex nunc dedit sibi in eandem reformationem realem et actualem intromissionem et possessionem per ministerialem terrestrem, quem sibi elegerit ad intromittendum, per Maiestatem nostram additum. Quam quidem recognitionem et quitationem nos ratam et gratam habentes, illam approbavimus et ratificavimus, prout approbamus et ratificamus, decernentes eam robur debitae et perpetuae firmitatis obtinere, harum testimonio litterarum, quibus sigillum nostrum est subappensum. Datum Cracoviae sabato ante dominicam Invocavit, anno Domini millesimo quingentesimo trigesimo septimo, regni vero nostri anno trigesimo primo.

Ioannes, episcopus Plocensis et regni Poloniae cancellarius subscripsit.

Relatio reverendi in Christo patris, domini Ioannis,
episcopi Plocensis et regni Poloniae cancellarii.

Oryginał pergaminowy, pieczęć odpadła, pozostał po niej tylko pasek pergaminowy.

CCLXXVII.

W Krakowie 24. lutego 1537 roku.

Zygmunt I. nadaje Mikołajowi Wolskiemu ziemię pod staw we wsi Kaskach, nad rzeką Gągoliną.

Sigismundus I., Dei gratia rex Poloniae, magnus dux Lituaniae etc., annuendo supplicationi magnifici Nicolai Wolski, castellani Sandomiriensis, nec non mareschali curiae reginalis, eidem in fundo et haereditate bonorum suorum regalium Kaski, in districtu Sochaczoviensi consistentium, liberam inundationem penes fluvium dictum Gogolina, piscinae eiusdem Wolski, quam in bonis suis Drzewicz

et Oryszów construere intendebat, locum, seu fundum, ipsius bonis Oryszów et Drzewicz haereditariis contingentem, prout limites, seu scopuli de terra erecti et alia signa granicialia in bonis et haereditate Kaski consistentia designant, iure haereditario ad usum inundationis piscinae praedictae et alios quosvis usus beneplacitos perpetuo et in aevum, irrevocabiliterque titulo perpetuae donationis donavit et resignavit. Datum in conventu regni generali Cracoviensi sabato ante dominicam Reminiscere proximo, anno Domini millesimo quingentesimo trigesimo septimo.

Compendium iur. Grudzińskich, pag. 59.

CCLXXVIII.

W Krakowie 6. kwietnia 1537 roku.

Zygmunt I. mianuje Stanisława Kmitę wojewodą bełskim.

Sigismundus I., rex Poloniae, magnifico Stanislao Kmita de Wiśnicz palatinatum Bełzensem confert. Actum Cracoviae feria sexta ante dominicam Conductus Paschae, anno Domini millesimo quingentesimo trigesimo septimo.

Originale pergameneum, cum sigillo appenso. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 380.

CCLXXIX.

W Krakowie 4. lipca 1537 roku.

Zygmunt I. poleca żydom krakowskim, aby wszelkie opłaty i podatki oddawali trzem seniorom, z każdej synagogi wybranym, od czego jednak mają być wolne służebnice Bony, Chwałka i Estera.

Sigismundus, Dei gratia rex Poloniae, magnus dux Lithuaniae, Russiae, totiusque Prussiae, ac Masoviae etc. dominus et haeres, significamus tenore praesentium, quibus expedit universis, quia cum communitas Iudaeorum nostrorum Cracoviensium ad nos pertulisset, quod licet certis litteris nostris, manu nostra subscriptis, Vilnae die ultima Iunii anno Domini millesimo quingentesimo vigesimo nono, regni vero nostri

vigesimo tertio datis, quarum tenorem hic habere volumus pro inserto, statueramus et decreveramus, ut quando et quotiescunque contigerit solvi nobis per Iudaeos ipsos Cracovienses census et contributiones aliquas, tam ordinarias, quam extraordinarias, in eos pro nostra et reipublicae necessitate instituendas, eligentur duo, vel tres viri graves et maturi ex unaquaque sinagoga, qui iuramentum caperent super decem praecepta Dei a singulis Iudaeis de eorum facultatibus et bonis, iuxta quorum exigentiam et valorem, tales viri ex sinagogis delecti, facto calculo post praestitum huiusmodi iuramentum constituere deberent, quantum quisque illorum, sive a centum florenis, sive a quacunque alia summa contribuere et solvere a bonis suis deberet, quem ad modum hoc ipsum huiusmodi litterae decreti nostri latius canunt. Tamen quia sunt nonnulli ex maioribus et ditioribus Iudaeorum Cracoviensium, qui contra hoc ipsum decretum, ac statutum nostrum venientes, iuramentum circa solvendas contributiones talibus electis viris praestare nolunt, aut renituntur, nos vero, qui unumquemque circa iustitiam et aequitatem retinere, ac conservare volumus, praedictum decretum nostrum, de quo supra fit mentio in debito robore, ac firmitudine confirmantes, statuimus et decernimus, ut nullus Iudaeorum Cracoviensium, cuiuscunque status et fortunae existat, tam dives, quam pauper, se ab huiusmodi iuramento subtrahere, aut eximere audeat et praesumat sub poena capitis et amissione omnium bonorum suorum, ex hoc enim se ipsum prodit et accusat, quod contributionem pro nostra et reipublicae necessitate laudandam iuste solvere non vult, exceptis tamen excipiendis personis ab hac nostra ordinatione et constitutione duabus famulis serenissimae dominae coniugis nostrae, videlicet Chwalka et Hester, nurum ipsius cum marito eius, doctore Moise Fischel, quas in libertate per nos illis antehac concessa, auctoritate nostra conservari volumus et conservamus, atque ideo omnibus et singulis Iudaeis nostris Cracoviensibus praefatis districte praecipimus et mandamus, ut in solvendis nobis censibus et contributionibus nostris, tam ordinariis, quam extraordinariis, vos iuxta praesentem constitutionem et ordinationem nostram geratis, eamque in omnibus eius punctis, clausulis et articulis firmiter teneatis et observetis, tenerique et observari faciatis, sub gravi indignatione nostra aliter non facturi. In cuius rei testimonium sigillum nostrum praesentibus est appensum. Datum Cracoviae die quarta Iulii, anno Domini millesimo quingentesimo tricesimo septimo, regni vero nostri anno tricesimo primo.

Paulus de Volya, vicecancellarius subscripsit.

Relatio magnifici Pauli de Volya, regni Poloniae vicecancellarii,
burgrabii Cracoviensis et capitanei Gostinensis.

Oryginał pergaminowy, na takimże pasku zawieszona mniejsza pieczęć koronna.

CCLXXX.

We Lwowie 27. sierpnia 1537 roku.

Zygmunt I. postanawia, iż żydzi krakowscy mają płacić podatki podług dawnego oszacowania, sprawę zaś budowy drugiej synagogi pozostawia tamtejszemu wojewodzie.

Sigismundus, Dei gratia rex Poloniae, magnus dux Lithuaniae, Russiae, Prussiae, ac Masoviae etc. dominus et haeres, significamus tenore praesentium, quibus expedit universis, harum notitiam habituris, quia cum variae saepe numero controversiae et odia in exigendo nostro censu annuo, quem nobis Iudaei Cracovienses quotannis pendere tenentur, inter eos excitari solent, praesertim autem in taxatione, qua mediante censum nobis dari solitum et nostram contributionem inter se exigunt, nec minus de loco statuendae et erigendae per eos alterae, antea etiam habitae synagogae, quae res illis inter se conflictandi occasionem ad praesens praestat, nos itaque volentes, ut ipsi Iudaei nullo praestito iuramento iuxta taxae antiquam consuetudinem, cum per nos et regni consiliarios decreta et laudata fuerit, praetermissis quibusvis iuramentis, tantummodo iuxta taxae antiquam consuetudinem nobis dare et solvere tenebuntur, nec per quempiam amplius, ac eiusdem iuramenti praestitionem compelli, aut arctari poterint, cum hoc tale iuramentum antea in usu nunquam fuerit. Quod vero ad statuendam alteram synagogam pertinet, arbitrio palatini Cracoviensis moderni et pro tempore existentis relinquimus, qui ipsis Iudaeis pro huiusmodi synagoga erigenda, ac statuenda locum convenientem et aptum designaturus est; quique palatinus modernus et pro tempore palatini existentes, ipsis Iudaeis praeesse et cuius imperio in toto subesse et subiacere praefati Iudaei Cracoviensis palatinatus debent et tenebuntur et nemini alteri, prout hoc lege et vetere consuetudine in omnibus palatinatibus regni nostri cautum est et diutius observatum extat, quam legem et consuetudinem nos in omnibus ratam et firmam esse volumus et tenore praesentium stabilem, inviolabilemque relinquimus, censum tamen nobis dari antiquitus a praefatis Iudaeis solitum pro nobis reservamus. Harum testimonio litterarum, (quibus) sigillum nostrum est subappensum. Datum in civitate nostra Leopoliensi feria secunda post festum sancti Bartholomaei

proxima, anno Domini millesimo quingentesimo tricesimo septimo, regni nostri anno tricesimo primo.

Paulus de Volya, vicecancellarius subscripsit.

Relatio magnifici Pauli a Wolia, regni Poloniae vicecancellarii,
burgrabii arcis Cracoviensis et capitanei Gostinensis.

Oryginał pergaminowy, na takimże pasku zawieszona mniejsza pieczęć koronna.

CCLXXXI.

We Lwowie 30. sierpnia 1537 roku.

Zygmunt I. poleca żydom krakowskim, aby się nie wylamywali z pod władzy swego wojewody, Piotra Kmity.

Sigismundus, Dei gratia rex Poloniae, magnus dux Lithuaniae, Russiae, Prussiae, ac Masoviae etc. dominus et haeres. Universis et singulis Iudaeis in palatinatu et civitate Cracoviensi existentibus, ad quorum notitiam praesentes litterae nostrae pervenerint. Exposuit nobis magnificus Petrus Kmity comes in Wysschnicze, palatinus et capitaneus generalis Cracoviensis, regni nostri supremus mareschalcus, Premisliensis, Scepusiensis, Colensisque capitaneus, sincere nobis dilectus, quod vos non habentes rationem iurisdictionis eius, quam ille vigore suae functionis, ut palatinus Cracoviensis et sui officiales, quos vice sua constituit in vos habent, tamen nihilominus vos erga ipsum palatinum et suos praefatos officiales inoboedientes, ac rebelles se plerumque praestare soletis, aliosque officiales et iudices, vobis nullo pacto competentes, quaeritis, illorum decisioni et iurisdictioni se submittentes, derogantes in hoc iuri et privilegio ipsius praefati palatini vestri, quod nobis iniquum, iurique communi contrarium videtur, quia ius ipsius palatini Cracoviensis praefati lege et vetere consuetudine tentum et in omnibus similiter palatinatibus firmiter, inviolabiliterque pro lege observatum extat, quare nos cupientes ipsum palatinum circa privilegium omnium totius regni palatinorum commune conservare, volentes etiam, ne per quempiam iuri et auctoritati illius, qua ille in vos fungitur et fungi debet, quavis adinventata ratione detrahatur, vobis igitur in universum severius praecipientes, mandamus, ne quispiam Iudaeorum in toto praefato palatinatu et praesertim Cracoviae degentium sub poena capitis, declinando auctoritatem, superioritatemque ipsius palatini, vel eius officialium, se rebellem et inoboedientem

praestare et exhibere audeat et nemini alteri cuiuscunque status, aut conditionis existat, praeter palatino Cracoviensi memorato oboediat, verum ipsi palatino praefato vestro et suis officialibus, ab eo constitutis et constituendis, in omnibus antiquitus observari solitis, iuxta veterem consuetudinem oboediatis, morem geratis, obtemperetis, nec alibi ab eiusdem iurisdictione, superioritateque declinare, iurique, aut decisioni in magnis, aut parvis rebus stare et parere coram aliquo alio, cuiuscunque is status, aut conditionis existat, praesumatis, sub gravissima indignatione et gratia nostra aliter non facturi, tributis et censu nostro regio, quem officiales nostri ex auctoritate nostra a vobis repetere consueverint, dumtaxat exceptis, quibus ad eius solutionem liberum erit debito modo, si vos negligentes praestiteritis, astringere. Datum in civitate nostra Leopoliensi feria quinta post festum Decollationis sancti Ioannis Baptistae, anno Domini millesimo quingentesimo tricesimo septimo, regni nostri anno tricesimo primo.

Ad mandatum proprium sacrae regiae Maiestatis.

Oryginał pergaminowy, po wyciśniętej u dołu pieczęci na czerwonej masie pozostały tylko ślady:

CCLXXXII.

W Jarosławiu 16. września 1537 roku.

Zygmunt I. nadaje Piotrowi Kmicie wójtowstwo w Sądowej
Wiszni.

Serenissimus Sigismundus I., rex Poloniae, magnifico Petro Kmita, comiti a Wiśnicz, palatino Cracoviensi, advocatiam in oppido Wiśnia, confert. Datum in oppido Jarosław die dominico post festum Exaltationis sanctae Crucis, anno Domini millesimo quingentesimo tricesimo septimo.

Originale pergameneum, cum sigillo appenso. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 384.

CCLXXXIII.

W Sądowej Wiszni 3. października 1537 roku.

Oszacowanie wójtostwa w Sądowej Wiszni.

Taxatio advocatiae, in oppido Wiśnia consistentis, per commissarios regios facta, ad summamque octingentarum sexaginta (860) marcarum numeri Polonialis reducta. Datum in Wiśnia feria quarta post festum sancti Michaelis, anno Domini millesimo quingentesimo trigesimo septimo.

Originale pergameneum, cum tribus sigillis appensis. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 384.

CCLXXXIV.

W Goślinie 5. listopada 1537 roku.

Mikołaj Potulicki wznawia Janowi Bankowi przywilej na wójtostwo w Goślinie Kościelnej.

In nomine Domini Amen. Ad perpetuam rei memoriam. Nos Nicolaus de Potulice, haeres in Chodzież¹⁾, significamus tenore praesentium, quibus expedit universis, quomodo ad nostram veniens praesentiam providus Ioannes Bank, advocatus noster in Goslina Koscielna²⁾, rogavit nos, ut sibi ipsi privilegium super advocatiam ibidem in Goslina daremus, quod privilegium ei per ignem ante aliquot annos crematum est. Et testes statuit ad ea omnia, quae inferius descripta sunt, in eodem privilegio fuisse contenta sic, quod emerat hanc advocatiam pro quadraginta marcis pecuniae, monetae et numeri Polonialis consueti, in quamlibet marcam quadraginta octo grossos computando. Prius et principaliter praefato Ioanni Bank, advocato nostro et successoribus eius fundamus, statuimusque, nec non perpetuo ratificamus mansum agri integrum. Item hortum penes hortum domini curatoris. Item tugurium, sive macellum in medio ortulo ad vendendos carnes. Item illi damus et statuimus stagnum, ibidemque penes praedictum stagnum molendinum habere potest. Item illi admittimus libertatem prandere pisces in stagno penes molendinum in Goslina Koscielna. Item braxare cerevisiam potest propter utilitatem suam. Item pastorem ovium fovere potest ad pascendum oves. Item pecora illius ad pascua pelli possunt, in quae pascua et domini haeredis pecora

pelluntur, sed sine damnis. Item illi damus tertium denarium cruentis vulneris, alias *krwawei rany*. Item omnem libertatem illi admittimus ad venandum aves, qualemcunque sibi utilitatem facere potest. Item retia, vultures, molossos ad venandum ferinas servare potest. Item praefato Ioanni, advocato nostro et successoribus eius specialiter fundamus et statuimus medium mansum agri, dictum *Robakowski*, de quo medio manso censum solvere tenetur, velut alii solvunt de agris consuetis. Nec ei dominus et eius successoribus praefatum medium mansum adimere potest et alteri locare absque voluntate ipsius. Obsequium vero praefati Ioannis, advocati nostri, habere volumus illud, quod quum dominus haeres adventurus sit in haereditatem suam Goslina, praefatus Ioannes, advocatus et successores eius penes dominum suum aliquod officium, in quo illum dominus indigerit, exercere tenetur toties, quoties illum dominus suus indigerit. Item bellum penes dominum suum servire tenetur in equo competente. Item cum litteris domini ad bona eius in equo proprio, aut semotius octo miliaribus equitare tenetur. Quando vero dominus de haereditate sua Goslina proficisci voluerint, ex tunc praefatus Ioannes, advocatus, dominum suum ad . . . . . a) determinatas reducere debet. Quam quidem reformationem praefatae advocatae a nobis factae ratam habentes, eamque ratificamus, decernentes robur perpetuae firmitatis obtinere per praesentes. In cuius rei testimonium sigilla nostra praesentibus sunt appensa. Actum et datum in Chodzież feria secunda ante festum sancti Martini, anno Domini millesimo quingentesimo trigesimo septimo. Praesentibus ibidem generosis dominis, ac nobilibus: Adamo Smożewski, Bernardo Grocholski, Ioanne Radwanowski, Petro Grilowski, Alberto Pawłowski, Petro Stanowski, testibus circa praemissa.

Kopia z końca XVI. wieku.

a) Jednego słowa brakuje.

---

1) *Chodzież*, miasto powiatowe w Poznańskim.

2) *Goslina*, wieś w Poznańskim, w powiecie obornickim.

CCLXXXV.

W Krakowie 15. maja 1538 roku.

Zygmunt I. kwituje Piotra Kmitę z administracyi ziemią
spiską.

Sigismundus I., rex Poloniae, magnificum Petrum Kmita, palatinum Cracoviensem, de proventibus et administratione terrae Scepusiensis quietat. Datum Cracoviae feria quarta ipso die festi sanctae Zophiae, anno Domini millesimo quingentesimo trigesimo octavo.

Originale pergameneum, cum sigillo appenso. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 378.

CCLXXXVI.

W Krakowie 1. lipca 1538 roku.

Zygmunt I. udziela Janowi Tarnowskiemu prawa
prezenty (raz tylko) jednej kanonii przy kościele katedralnym
lwowskim i przemyskim.

Sigismundus, Dei gratia rex Poloniae, magnus dux Lithuaniae, Russiae, totiusque Prussiae, ac Masoviae etc. dominus et haeres, significamus tenore praesentium, quibus interest universis, quia nos benemeritorum magnifici Ioannis, comitis in Tharnow, castellani Cracoviensis, capitanei Sandomiriensis et Striensis, sincere nobis dilecti, rationem habentes, eiusque precibus annuentes, sibi ius patronatus, seu ius praesentandi nostrum ad unam dignitatem, seu ad unum canonicatum et praebendam in ecclesia metropolitana Leopoliensi, nec non ad unam similiter dignitatem, seu ad unum canonicatum et praebendam in ecclesia cathedrali Premisliensi, per cessum, vel decessum primo et proxime vacatur, dandum et conferendum pro una vice dumtaxat duximus, damusque et conferimus irrevocabiliter praesentibus litteris nostris, ut videlicet liceat eidem magnifico Ioanni comiti de Tharnow, tanquam vero patrono in singulis duarum ecclesiarum praefata munera, unam dignitatem, vel unum canonicatum et praebendam a data praesentium litterarum primo et proxime per cessum, vel

decessum, ut praedictum est, vacatur, personas idoneas et statui ecclesiastico aptas praesentare. Quam quidem donationem iuris patronatus nostri ad ecclesias praedictas nobis, reverendissimo, ac reverendo in Christo patribus dominis, Bernardino, archiepiscopo Leopoliensi¹⁾ et Stanislao²⁾, electo, confirmatoque episcopo Premisliensi moderno et pro tempore existentibus, ac aliis, ad id potestatem habentibus denuntiamus, hortantes, ut posteaquam occurrente post cessum, vel decessum vacatione, dignitatem, seu canonicatum et praebendam eiusmodi ecclesiarum praedictarum, unius videlicet in singulis earundem ecclesiarum pro una vice tantum ipse magnificus Ioannes comes de Tharnow personas idoneas praesentaverit ad easdem dignitates, seu ad eosdem canonicatus ad illius praesentationem perinde, atque ad nostram propriam, personas ipsas praesentatas instituatis et investiatis, administrationem spiritualem, regimenque temporalium ipsis committendo, prout id ad vestrum officium episcopale dinoscitur pertinere. Harum quibus sigillum nostrum est appensum testimonio litterarum. Datum Cracoviae die prima mensis Iulii, anno Domini millesimo quingentesimo trigesimo octavo, regni vero nostri anno trigesimo secundo.

Sigismundus rex subscripsit.

Oryginał pergaminowy, po pieczęci pozostał tylko pasek pergaminowy.

---

¹⁾ Bernard II. Wilczek, umarł 1540 roku.

²⁾ Stanisław Tarło, umarł 1546 roku.

CCLXXXVII.

W Krakowie 4. lipca 1538 roku.

Zygmunt I. udziela Janowi Tarnowskiemu pełnomocnictwa do zawarcia pokoju z posłami hospodara wołoskiego.

Sigismundus, Dei gratia rex Poloniae, magnus dux Lithuaniae, Russiae, Prussiae, Masoviae etc. dominus et haeres, significamus tenore praesentium, quibus expedit universis. Facit cum fides erga nos et observantia, tum etiam integritas et prudentia singularis magnifici Ioannis, comitis a Tharnow, castellani Cracoviensis, atque exercituum regni nostri praefecti generalis, ut quas res arduas et difficiles maxime nostra interesse putamus, eas fidei eius, prudentiaeque summa cum fiducia committendas existimemus. Itaque cum vaywoda Valachiae tanta cupiditate sit pacem et concordiam

nobiscum ineundi, atque in gratiam nostram se insinuandi, nos natura ab effundendo sanguine, praesertim christiano, plurimum abhorrentes, cum ut naturae nostrae obsequamur, tum ut serenissimi domini Hungariae regis affinis nostri charissimi postulatis locum demus, facimus ei plenam potestatem cum oratoribus vaywode Valachiae de pacis et concordiae conditionibus tractandi, trasigendique ita, ut quaecumque ab illo facta, pacta et transacta fuerint, ea aequae rata, firma, fixaque sumus habituri, neque minus sancte, inviolabiliterque observaturi, quam si a nobis ipsis facta, pacta et transacta essent. Quin et hanc illi facultatem concedimus, ut quoties ei visum fuerit legatis voyewodae ultro, citroque comendandi, veniendi, redeundi facultatem fide sua dare possit. Quam fidem per eum legatis et oratoribus, quantumvis humilibus et insignibus datam, non minus firmiter observari volumus, quam si a nobis ipsis data esset, ita ut legati illius fide, quod salvum conductum vulgo vocant, venientes et redeuntes aequae sancti habeantur, atque nullius iniuriae opportuni, atque si a nobis accepta fide venissent, redissentque. Ut autem litteris nostris tanto maior fides habeatur, manu eas nostra subscripsimus, signoque nostro iussimus obsignari. Datum Cracoviae feria quinta post festum Visitationis gloriosissimae Virginis Mariae proxima, anno Domini millesimo quingentesimo trigesimo octavo, regni nostri anno trigesimo secundo.

Sigismundus rex subscripsit.

Oryginał pergaminowy, na takimże pasku zawieszona pieczęć koronna; drugi egzemplarz uszkodzony, pieczęć i pasek odpadły.

CCLXXXVIII.

W Krakowie 24. marca 1539 roku.

Zygmunt I. kwituje Piotra Kmitę z dochodów i rozchodów starostwa spiskiego.

Sigismundus I., rex Poloniae, magnificum Petrum Kmita, palatinum Cracoviensem, de administratione et proventibus capitaneatus Scepusiensis quietat. Datum Cracoviae die vigesima quarta mensis Martii, anno Domini millesimo quingentesimo trigesimo nono.

Originale pergameneum, cum sigillo appenso. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 380.

CCLXXXIX.

W Krakowie 23. czerwca 1539 roku.

Zygmunt I. pozwala Janowi Tarnowskiemu wykupić wieś
Januszewice od Januszewskiego.

Sigismundus, Dei gratia rex Poloniae, magnus dux Lithuaniae, Russiae, Masoviae etc. dominus et haeres, significamus tenore praesentium, quorum interest universis: Quia nos ob singularia et magna erga nos et rempublicam regni nostri merita magnifici Ioannis, comitis de Tarnow, castellani Cracoviensis, exercituum regni nostri magni, ac Sandomiriensis, Stryensis et Lubaczoviensis capitanei, sincere nobis dilecti, quibus se nobis reddere non cessat gratum et acceptum, sibi villam nostram Ianuschewicze¹⁾, in terra Sandomiriensi et districtu Opocznsi consistentem, de manibus nobilium . . . . . a) Januszewski et Pauli Rewka, ac aliorum, ad praedictam villam interesse habentium, redimere consensimus et admisimus in summa pecuniarum in eadem villa nostra iuste desuper inscripta, eandem non augendo, neque excedendo, consentimus et admittimus hisce litteris nostris per ipsum magnificum Ioannem, castellanum Cracoviensem et successores eius legitimos villam nostram Ianuschewicze, postquam per ipsum redempta fuerit, cum omni iure, dominio et proprietate, ac cum omnibus et singulis utilitatibus, fructibus; proventibus, redditibus et generaliter cum universis obventionibus tenendum, habendum, utifruendum, pacifice et quiete possidendum, ac de nostro, nostrorumque successorum consensu dandum, donandum, vendendum, commutandumque et in suos, successorumque suorum usus beneplacitos convertendum, iuribus nostris regalibus nihilominus salvis manentibus. Harum testimonio litterarum, quibus sigillum nostrum est appensum. Datum Cracoviae feria secunda in vigilia sancti Ioannis Baptistae, anno Domini millesimo quingentesimo tricesimo nono, regni nostri anno tricesimo tertio.

Samuel Maceiowski, decanus Cracoviensis et vicecancellarius subscripsit.

Relatio venerabilis Samuelis Maczieiowski, decani Cracoviensis et regni Poloniae vicecancellarii.

Oryginał pergaminowy, pieczęć wraz z paskiem pergaminowym odpadła, pozostały tylko ślady cięć.

^{a)} Na jedno słowo miejsce czyste.

¹⁾ *Januszewice*, wieś w gubernii radomskiej, powiecie opoczyńskim.

CCXC.

W Pilźnie 7. lipca 1539 roku.

Urząd ziemski sandomierski poświadcza, iż Wincenty Broniowski
Jana Tarnowskiego z opieki pokwitował.

Paulus de Colaczowicze, iudex et Ioannes de Goluchow, subiudex terrae Sandomiriensis, generales, significamus tenore praesentium, quibus expedit universis et singulis, praesentibus et futuris, harum notitiam habituris, quomodo comparens personam liter coram iure et actis nostris terrestribus Pilsnensibus nobilis Vincentius Bronyowski, filius olim generosi Martini Bronyowski, burgrabii castri Cracoviensis, in Byesdzyedza, Byesdzyathka, nec non Lublicza¹⁾ sortium suarum haeres, publice et per expressum recognovit, quia illustris et magnificus dominus Ioannes comes in Tarnow, castellanus Cracoviensis et capitaneus Sandomiriensis etc. satisfecit sibi de omni, ac totali tutoria ipsius, quam de eodem Vincentio ipso, in minorennitate tunc existente, bonisque ipsius haereditariis, paternis et maternis, mobilibus et immobilibus, ipsum Vincentium quomodo libet et in quibuscunque bonis in quibuscunque terris et districtibus existentibus, concernentibus, pro sorte ipsius spectantibus, gerebat et administrabat, ratione cuius quidem satisfactionis ipse Vincentius Suam Illustritatem et Magnificentiam praesentibus quietat, liberum mittit, nec eandem et ipsius legitimam posteritatem pro eadem tutoria, nec non faciendam ratione temporibus perpetuis quovis modo inquietare et impedire, immo silentium perpetuum habere debet. Actum in Pilsno feria secunda post festum Visitationis beatissimae Virginis Mariae proxima, anno Domini millesimo quingentesimo trigesimo nono, praesentibus ibidem generosis et nobilibus: Sebestiano Lypyenski de Lypini²⁾, Alberto Sczepanowski de Podgradzie³⁾, camerariis, Nicolao Chrzasthowski de Chrzasthow⁴⁾, Ioanne Chelmsky de Gorne Lanky, ac aliis quam pluribus fidedignis testibus circa praemissa existentibus. Harum, quibus in testimonium litterarum sigilla nostra praesentibus sunt subappensa.

Stanislaus Maczyeyowski, notarius terrestris Sandomiriensis subscripsit.

Oryginał pergaminowy, po dwóch pieczęciach pozostały tylko paski, a po drugiej okruchy wosku.

¹⁾ *Biedziedza, Biedziedadka i Lublica*, wsie w Galicyi zachodniej, w powiecie jasielskim.

²⁾ *Lipiny*, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie mieleckim.

³⁾ *Podgradzie*, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie ropczyckim.

⁴⁾ *Chrzastów*, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie mieleckim.

CCXCI.

W Krakowie 18. sierpnia 1539 roku.

Zygmunt I. nadaje Janowi Tarnowskiemu, kasztelanowi krakowskiemu, dobra Krakowiec, Lubinie i Sarny, w ziemi przemyskiej i Nahaczów, w powiecie lubaczowskim.

Sigismundus, Dei gratia rex Poloniae, magnus dux Lithuaniae, Russiae, Prussiae, Masoviae etc. dominus et haeres, significamus tenore praesentium, quorum interest universis, quia nos habentes rationem eximiorum meritorum de nobis et republica regni nostri magnifici Ioannis comitis de Tharnow, castellani Cracoviensis, exercituum regni nostri magni, ac Sandomiriensis, Striensis et Lubaczoviensis capitanei, sincere nobis dilecti, ipsi villas nostras regias Krakowiecz, Lubinye, Sarnii, Moranicze in terra Premisliensi consistentes, de manibus nobilium Katharinae Tharnowska, dominae dotaltialis et filiorum eius, Stanislai, Georgii, Ioannis et Stephani Phredroff, nec non villam Nohaczow¹⁾, in terra Belsensi et districtu Lubaczoviensi²⁾ sitam, de manibus nobilium, Alexii, Valentini et Iacobi Nadarzinskich, ac aliorum quorumcunque, ad supranominata bona nostra aliquod interesse habentium, quorum nomina et cognomina volumus hic habere pro expressis, redimere consensimus et admisimus in summis pecuniariis, in eisdem bonis nostris iuste et legitime desuper inscriptis, easdem non augendo, neque excedendo, consentimusque et admittimus harum serie litterarum, per ipsum magnificum Ioannem, castellanum Cracoviensem et successores eius legitimos bona praefata cum omni iure, dominio et proprietate, ac cum omnibus et singulis utilitatibus, fructibus, proventibus, redditibus et generaliter cum universis obventionibus tenendum, habendum, utifruendum, pacifice et quiete possidendum, ac de nostro, nostrorumque successorum consensu dandum, donandum, vendendum, commutandum et in suos, ac successorum suorum usus beneplacitos convertendum, iuribus nostris regalibus nihilominus salvis per omnia manentibus, harum testimonio litterarum, quibus sigillum nostrum est appensum. Datum Cracoviae feria secunda post festum Assumptionis Mariae Virginis proxima, anno Domini millesimo quingentesimo tricesimo nono, regni nostri anno tricesimo tertio.

Samuel Macejowski, nominatus episcopus Chelmensis
et vicecancellarius subscripsit.

Relatio reverendi in Christo patris, domini Samuelis Maczejowski,
nominati episcopi Chelmensis et regni Poloniae vicecancellarii.

Oryginał pergaminowy, na takimże pasku zawieszona pieczęć koronna.

- 1) *Krakowiec*, miasteczko, *Lubienie*, *Sarny*, *Morańce* i *Nahaczów*, wsie w Galicyi wschodniej, w powiecie jaworowskim.
2) *Lubaczów*, miasteczko w Galicyi wschodniej, w powiecie cieszanowskim.

CCXCII.

W Krakowie 20. września 1539 roku.

Zygmunt I. potwierdza zrzeczenie się wójtostwa w Sądowej Wiszni przez Piotra Kmitę na rzecz Czuryły.

Sigismundus I., rex Poloniae, cessionem advocatiae in Wiśnia nobili Czuryło per magnificum Petrum Kmita, palatinum Cracoviensem, factam, approbat. Datum Cracoviae sabato ante festum sancti Mathaei apostoli et evangelistae, anno Domini millesimo quingentesimo trigesimo nono.

Originale pergameneum, cum sigillo appenso. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 384.

CCXCIII.

W Krakowie 22. września 1539 roku.

Zygmunt I. nadaje Piotrowi Kmicie wójtostwo w Sądowej Wiszni.

Serenissimus Sigismundus I., rex Poloniae, taxationem advocatiae in Wiśnia confirmat, eandemque magnifico Petro Kmita, palatino Cracoviensi et illius successoribus confert. Datum Cracoviae feria quinta ante festum sancti Stanislai in auctumno, anno Domini millesimo quingentesimo trigesimo nono.

Originale pergameneum, cum sigillo appenso. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 384.

CCXCIV.

W Krakowie 24. września 1539 roku.

Urząd ziemski krakowski poświadcza, iż Stanisław Rzeszowski, dzierżawca dóbr królewskich Izbicy, Ostrzycy i Mchów, zrzekł się dalszej dzierżawy tychże dóbr na rzecz Jana Tarnowskiego.

Nicolaus Thaschiczki de Luczlavicze, iudex et Ioannes Slabosch de Puthniovicze, subiudex terrae Cracoviensis generales, significamus tenore praesentium, quibus expedit universis, praesentibus et futuris, harum notitiam habituris, quomodo dum et quando in curia serenissimi principis et domini, domini Sigismundi, Dei gratia regis Poloniae, magni ducis Lituaniae, Russiae, Prussiae, ac Masoviae etc. domini et haeredis, domini nostri clementissimi, pro tribunali iudicialiter praesidebamus, comparens personaliter coram iudicio regali assessorio et actis praesentibus illustris, ac magnificus Ioannes, comes in Tarnow, castellanus Cracoviensis et exercituum regni generalis, ac Sandomiriensis etc. capitaneus, ex una et generosus Stanislaus Rzeszowski, tribunus Chelmensis et in Isdbycza tenutarius, ex altera partibus, recedendo a terris et districtibus suis quibusvis et se huic iurisdictioni incorporando, talem inter se fecisse concordiam et amicabilem compositionem occasione bonorum regalium Isdbycza, Osthrycza et Mchy¹⁾, aliorumque omnium ad id pertinentium, nec non Sulimicze, Crasne²⁾, Wyrbkovycze³⁾ et utraque Hosczi, aliorumque omnium ad id pertinentium, haereditariorum et obligatorum, per ipsum Stanislaum Rzeszowski in terra Chelmensi et districtu Crasnostaviensi ad tempora vitae suae dumtaxat habitorem et usufructuarie possessorum et sibi magnifico castellano Cracoviensi perpetue antehac resignatorum et inscriptorum, nec non bonorum haereditariorum Vyrzchoslavicze et Roscha, aliorumque omnium ad id pertinentium, in terra Sandomiriensi et districtu Pilsnensi consistentium, praedicti domini castellani Cracoviensis priorum, in hunc, qui sequitur modum recognoverunt: Imprimis, quia ipse Stanislaus Rzeszowski inscriptionem advitalitii super bona praedicta, superius expressa in quibuscunque actis habitam, ac omne ius suum, sibi quomodolibet ad tempora vitae ipsius super bona praedicta servientem, cassat, mortificat et in nihilum redigit, ac ab ea in toto recedit perpetue et in aevum, bonaque omnia praefata, superius specificè expressa, ac alia omnia ad id pertinentia, regalia et haereditaria, per ipsum sibi magnifico castellano Cracoviensi perpetue inscripta et resignata, per ipsum vero

modo advitalitii usufructuarie ad tempora vitae suae tenta et possessa praefato domino castellano Cracoviensi, suisque legitimis successoribus iam ex nunc libere dimittit et indicando coram iudicio praesente dat et resignat cum omnibus eorundem bonorum utilitatibus, fructibus et proventibus, quibuscunque censeantur nominibus, ac universis attinentiis, ad praedicta bona quomodolibet pertinentibus, nullis penitus exclusis et pro se ipso, suisque successoribus reservatis, pecoribus, pecudibus, ac equirea, totaque supellectili domestica, prout solus dicta bona tenuit, habuit et possidebat, sibi, domino castellano Cracoviensi in toto condescendit, dans et concedens sibi realem intromissionem et actualem, pacificamque possessionem per ministerialem terrestrem illius terrae et districtus, in quibus bona praedicta consistunt, de iure sibi ad intromittendum iam ex nunc additum, per ipsum dominum castellanum Cracoviensem, eiusque legitimos successores dicta bona omnia tenendum, habendum et possidendum, alias iuxta inscriptiones capitales, sibi prius occasione praefatorum bonorum, tam haereditariorum, quam etiam regalium factas, latius in se canentes, exceptis tamen poledris de praefata equirea unius, vel duorum annorum, ac arietibus castratis et apris saginatis de pecudibus dicti Stanislai, quae ipse pro se sibi reservat et pro ipso cedere debent. Reliqua vero omnia, ut iam praemissum est, mobilia et immobilia pro ipso magnifico domino castellano Cracoviensi perpetue cedere debent sine quavis contradictione ipsius Stanislai, eiusque successorum. Ratione quorum quidem bonorum praedictorum, mobilium et immobilium, per ipsum Stanislaum Rzeszowski sibi, magnifico castellano Cracoviensi, ut iam praemissum est, resignatorum et condescensorum, praedictus dominus castellanus Cracoviensis bona sua haereditaria, villas videlicet Vyrzchoslavycze cum fortalitio et praedio, aliisque omnibus villis, ad id pertinentibus, nec non villam Roscha cum praedio, in terra Sandomiriensi et districtu Pilsnensi consistentia, cum omnibus eorundem bonorum utilitatibus, fructibus et proventibus, omnibusque attinentiis ad praedicta bona antiquitus pertinentibus, cum pecoribus et pecudibus, totaque et integra equirea in Vyrzchoslavycze, praefato Stanislao Rzeszowski ad tempora vitae suae, dumtaxat ad extrema, dedit, donavit et inscripsit, datque, donat per praesentes. Et iam ex nunc admisit sibi in praedicta bona realem intromissionem, pacificamque tenentiam et possessionem per ministerialem terrestrem illius terrae et districtus, in quibus bona praedicta consistunt, de iure iam ex nunc ad intromittendum additum, per ipsum Stanislaum Rzeszowski dicta bona Vyrzchoslavycze et Roscha, aliaque omnia ad id pertinentia, mobilia et immobilia, pecora, pecudes et equirea, ibidem existentia, tenenda, habenda et possidenda, ac ad tempora vitae suae dumtaxat utifruenda, post mortem vero dicti Stanislai Rzeszowski bona praefata, Vyrzchoslavycze et Roscha cum eorum omnibus attinentiis, pecoribus et pecudibus et equirea, aliisque omnibus bonis mobilibus super praedictum dominum Iohannem, castellanum Cracoviensem, eiusque legitimos successores pleno iure devolventur et devolvi debent, hoc tamen specialiter

addicto et desuper expresso, quia praedictus dominus castellanus Cracoviensis post mortem praedicti Stanislai Rzeszowski generosae Catherinae Rzeszowska, vel ipsius pueris de equirea et pecoribus cornutis in bonis sibi, domino castellano Cracoviensi inscriptis, derelicta viginti equas, ad prolificandum aptas, nec non viginti vaccas, etiam ad prolificandum aptas, ac centum oves de ovili in ibidem dare et in effectu reddere debet, suiue successores tenebuntur. Quae omnia praedicta Catherina cum suis pueris pro usu, utilitateque sua, prout sibi melius et utilius videbitur, convertet perpetue. Horrea vero, seu acervi communis frugis, nec non legumina pro usu domestico in promptuariis; alias *w spiżarniach*, tam in bonis praefatis Vyrchoslavycze et Roscha praedicti domini castellani Cracoviensis, quam in bonis praedicti Stanislai Rzeszowski sibi, domino castellano Cracoviensi resignatis, aequo moderamine moderari et aequari debent, hoc est quicquid superfuerit, ex tunc aequalem moderationem id quilibet pro se tollet et accipiet, exceptis tamen duabus tunis, alias *stherth* foeni, quae pro ipso Stanislao in bonis Isdbycza cedere debent. Quantum vero alcuaria apum attinet, praedictus Stanislaus Rzeszowski quinquaginta alcuaria apum pro vere proxime futuro exapiabit, nihilque pro sua utilitate convertet, citra tamen dampnum et desertationem mellificium praefatorum. Boves etiam nivabiles, alias *zaleszne*, quicunque essent in bonis praefatis Stanislai Rzeszowski, pro praefato Stanislao Rzeszowski; rumationem vero de bonis praefatis sibi, domino castellano Cracoviensi inscriptis et condescensis, praedictus Stanislaus Rzeszowski liberam habet hinc ad festum Epiphaniarum proxime venturum sine quavis contradictione praefati domini castellani Cracoviensis, et si divina permissione praefatum Stanislaum Rzeszowski prius, antequam totalem omnium bonorum suorum mobilium, una cum horreis ultra, ut iam praemissum est, aequalem moderationem ex crescentia totalem rimationem fecerit de bonis praedictis Isdbycza, ac aliis per ipsum pro nunc usufructuario modo advitalitii possessis, mori contigerit, ex tunc ipsa rimatio omnium honorum mobilium super praefatam Catherinam, consortem ipsius cum eius pueris pleno iure devolventur ad tempus superius praefixum. Praedictus etiam Stanislaus Rzeszowski recognovit, quia ad rationem summae eidem, ac praefatae Catherinae cum pueris ipsius post mortem ipsius Stanislai Rzeszowski fore dandam inscriptam, centum florenorum pecuniae in moneta recepit et in effectu levavit, de qua summa centum florenorum praefatum dominum castellanum Cracoviensem quietat et liberum dimittit perpetue. In cuius rei testimonium sigilla nostra praesentibus sunt subappensa. Actum et datum Cracoviae in curia sacrae regiae Maie-statis feria quarta post festum sancti Mathaei apostoli et evangelistae proxima, anno Domini millesimo quingentesimo tricesimo nono. Praesentibus ibidem magnificis et generosis: Achacio Iordan de Zakliczin, Żarnoviensi, Stanislao Stadnyczki de Smigrod⁴), Szvichostensi, Petro Liganza de Bobrek, Czechoviensi, Nicolao Odnowski de Felstin⁵), Premisliensi, castellanis; Adamo Nyevyarowski de Nyevyarow, Vincentio Vyeruski de

Vyeruschycze, haeredibus et aliis quam plurimis testibus circa praemissa fidedignis existentibus.

Ioannes Druzig Trzeciyeski subscripsit.

Oryginał pergaminowy, po dwóch pieczęciach pozostały tylko paski.

-
- ¹⁾ *Izbica*, osada, *Ostrzyca* i *Mchy*, wsie w gubernii lubelskiej, powiecie krasnostawskim.
²⁾ *Krasne*, wieś w gubernii lubelskiej, powiecie chełmskim.
³⁾ *Wirkowice*, wieś w gubernii lubelskiej, powiecie zamojskim.
⁴⁾ *Żmigród*, miasto w Galicyi zachodniej, w powiecie jasielskim.
⁵⁾ *Felsztyn*, miasto w Galicyi wschodniej, w powiecie staromiejskim.

CCXCV.

W Krakowie 6. października 1539 roku.

Stanisław Czerny zrzeka się dóbr swoich Brzeska i Pomianowy z przyległościami na rzecz króla Zygmunta I.

Generosus Stanislaus Czerny, capitaneus Dobczycensis, in Brzesko et Pomianow sortium suarum haeres, inhaerendo anteriori suae inscriptioni, quae casu quodam perierat, sortes suas, quantum pro interesse eius spectat, in bonis oppidi Brzesko, ac villis Pomianowa, Iasien, Okocin, Brzozowa, Poręba, Mokrzyńska¹⁾, Bratucice²⁾, Szczepanow, ac Dembowy-Dział³⁾, non derogando quidquam iuribus et inscriptionibus generosae Agnetis, sororis suae germanae, olim generosi Ioannis de Melsztyn consortis relictae, sacrae regiae Maiestati, Sigismundo I. et successoribus eiusdem regiae Maiestatis, serenissimis regibus Poloniae, perpetuo donat. Actum et datum Cracoviae in iudiciis terrestribus feria secunda post festum sancti Michaëlis archangeli, anno Domini millesimo quingentesimo trigesimo nono.

Copia. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 211.

-
- ¹⁾ *Jasień z Pomianową, Okocim, Brzezowiec, Poręba Spytkowska i Mokrzyńska*, wsie w Galicyi zachodniej, w powiecie brzeskim.
²⁾ *Bratucice*, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie bocheńskim.
³⁾ *Szczepanów i Dembno*, wsie w Galicyi zachodniej, w powiecie brzeskim.

CCXCVI.

W Krakowie 16. marca 1540 roku.

Zygmunt I. zatwierdza Jana Tarnowskiego opiekunem dzieci
Jana Szczepickiego.

Sigismundus, Dei gratia rex Poloniae, magnus dux Lithuaniae, Russiae, Prussiae, Masoviae etc. dominus et haeres, significamus tenore praesentium, quibus expedit universis, harum notitiam habituris, quia generosus Ioannes Szczepiczki in praesentia nostra personaliter constitutus, matura intra se praehabita deliberatione, palam et per expressum recognovit, quia magnificum Ioannem comitem a Tarnow, castellanum Cracoviensem et exercituum regni nostri, ac Sandomiriensem capitaneum, sincere nobis dilectum, fecit, constituit et designavit, praesentibusque facit, constituit et designat in verum tutorem liberorum omnium suorum utriusque sexus, nec non bonorum omnium suorum, mobilium et immobilium, in quibuscunque terris et districtibus consistentium, liberos praefatos una cum bonis suis omnibus per ipsum magnificum Ioannem comitem a Tarnow, ubi ipsum Szczepiczki vita hac decedere contingat, administrandum, regendum et gubernandum, prout sibi melius et utilius expedire videbitur. Insuper ius omne tutoriae a personis quibuscunque, sicque illam ratione propinguitatis sibi vindicarent, removet, totum in praefatum magnificum Ioannem comitem transfundens, tenore praesentium mediante. Quam quidem recognitionem ratam et gratam habentes, eandem approbandam et ratificandam duximus, prout approbamus et ratificamus, harum testimonio litterarum, quibus sigillum nostrum est appensum. Datum Cracoviae in conventionem generali feria tertia post dominicam ludica, anno Domini millesimo quingentesimo quadragesimo, regni nostri anno trigesimo quarto.

Paulus de Volia, regni Poloniae cancellarius subscripsit.

Oryginał pergaminowy, po pieczęci wyciśniętej na takimże pasku, pozostały tylko ślady cięć.

CCXCVII.

W Krakowie 10. kwietnia 1540 roku.

Zygmunt I. kwituje Piotra Kmitę z administracyi ziemią
spiską.

Serenissimus Sigismundus I., rex Poloniae, magnificum Petrum Kmita de Wiśnicz, palatinum Cracoviensem, de proventibus et administratione capitaneatus Scepusiensis quietat. Datum Cracoviae sabato ante dominicam Misericordiae proximo, anno Domini millesimo quingentesimo quadragesimo.

Originale pergameneum, cum sigillo appenso. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 378.

CCXCVIII.

W Miechowie 7. maja 1540 roku.

Kanonicy miechowscy nadają Piotrowi Kmicie dożywociem
wieś Michałowice.

Reverendus Thomas, divina providentia praepositus Miechoviensis, Stanislaus custos, Ioannes dispensator, caeterique fratres conventus Miechoviensis canonicorum regularium, illustri et magnifico Petro Kmita villam suam Michałowice ad vitae eius tempora extrema donant. Datum in capitulari Miechoviensi congregatione die septima mensis Mai, anno Domini millesimo quingentesimo quadragesimo.

Originale pergameneum, cum binis sigillis appensis. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 386.

CCXCIX.

W Sandomierzu 1. czerwca 1540 roku.

Paweł z Kołaczkowic wyznacza dla żony i dzieci swoich opiekunów w osobie Jana Tarnowskiego i Jana Mieleckiego.

Paulus de Colaczowice, iudex et Ioannes de Goluchow, subiudex terrae Sandomiriensis generales, significamus tenore praesentium, quibus expedit universis et singulis, praesentibus et futuris, harum notitiam habituris: Comparens personaliter coram iure et actis nostris terrestribus Sandomiriensibus generosus Paulus de Colaczowice, iudex terrae Sandomiriensis generalis, recedendo a terris et districtibus, iuribusque suis quibusvis propriis et se huic iurisdictioni cum omnibus bonis suis mobilibus et immobilibus, in quibuscunque terris et districtibus regni existentibus, in totum incorporando, publice et per expressum recognovit, quia generosis: Dorotheae de Szekarzowice, filiae generosi Andreae Tarlo de eadem Szekarzowice, vexilliferi Leopoliensis, consorti suae legitimae, Andreae et Zophiae, pueris suis legitimis minorennibus, ex ipsa Dorothea procreatis, nec non et aliis pueris sexus utriusque, masculini et feminei, ex ipsa Dorothea per eum procreandis, ac bonis suis omnibus mobilibus et immobilibus, haereditariis et obligatoriis in genere et specie, nullis penitus exceptis post mortem ipsius quomodolibet derelinquendis, ac super praefatam Dorotheam, puerosque praefatos feminei et masculini sexus quomodolibet post ipsum devolvendis, illustrem et magnificos, Ioannem in Tarnow comitem, castellanum Cracoviensem, nec non Sandomiriensem, Striensem, Lubaczoviensem etc. capitaneum, tanquam principalem, Ioannem de Myelec, castellanum Visliciensem et Chmielniciensem capitaneum, in veros et legitimos tutores ordinavit, constituit, inscripsit, praesentibusque inscribit, ordinat et constituit, dans et concedens eidem praefato illustri et magnifico Ioanni in Tarnow comiti, castellano Cracoviensi, tanquam principali et subsequenter praefato magnifico Ioanni de Myelec, castellano Visliciensi, omnimodam facultatem et potestatem primum praefatam consortem suam cum omnibus uxoris ipsius mobilibus et immobilibus in tutela, defensione et provisione habere, ac deinde pueros omnes utriusque sexus, ex ipsa Dorothea per ipsum Paulum procreatos et procreandos, cum omnibus eorum bonis mobilibus et immobilibus quomodolibet super ipsos pueros post mortem ipsius Pauli quomodolibet devolvendis tenendum, habendum, regendum, gubernandum, educandum filiam, vel filias, si plures essent, dotandum et nuptui tradendum et alia

omnia, quae tutores legitimi facere possunt, pro meliore conditione dictorum puerorum faciendum, ac etiam cum aliis pueris primi matrimonii divisionem temporalem in omnibus bonis facere, exceptis ante omnia bonis et villis Sczepanowice et Czechy, in quibus filiae, seu filiabus, si procreatae essent, ut inferius patebit, certae summae pecuniarum pro dotibus sunt inscriptae et demonstratae, quae pro filiabus, vel filia, si una esset, earumque provisionem in dote, vel dotibus praefatis, inferius descriptis, per ipsum illustrem et magnificum Ioannem comitem in Tarnow, tanquam principalem et praefatum Ioannem de Myelec, castellanum Vislicensem, tanquam subsequentem, tenendae et possidendae erunt tam diu, quam diu filia, vel filiae praefatae, si plures essent, nuptui traderentur et tam diu, quam diu ipsis filiabus, vel filiae, si una esset, dotes ad effectum essent persolutae sine quavis contradictione omnium amicorum consanguineorum, ac filiorum primi matrimonii, quas praesentibus ipse Paulus de Colackowice¹⁾ ab eadem tutoria removet, cum consensu tamen ipsius Dorotheae de Sczekarzowice consortis suae, cui quidem filiae suae, praenominatae Zophiae idem Paulus de Colackowice praesente recognitione sua pro dote de omnibus bonis paternis et maternis inscribit et assignat, si tantum una esset, mille florenos pecuniae, florenum quemlibet per grossos triginta computando et si plures procreatae fuissent, ex tunc cuilibet ipsarum, tam Zophiae praefatae, quam aliis pro dote cuilibet seorsum per sexingentos florenos pecuniae praesentibus inscripsit et demonstravit, inscribitque et demonstrat super bonis suis Sczepanowice et Czechy²⁾, ac summis in eisdem bonis inscriptis. Quae bona praefata cum aliis bonis Krzischowice³⁾ et Polanowicze⁴⁾ in certa summa pecuniarum a praefato illustri, ac magnifico domino Ioanne comite in Tarnow, castellano Cracoviensi, in vim reemptionis, alias *na widerkow*, habet inscriptam, pueri tamen praefati circa ipsam Dorotheam et praesertim filiae tam diu, quam diu non essent nuptui traditae, manere debent. Nihilominus tamen ipse Paulus de Colackowice quolibet tempore, quam diu in humanis vixerit, potens erit, praesentem inscriptionem tam in parte, quam in toto emendare, mutare et, si sibi placuerit, in toto cassare. Quae omnia sibi reservat, quam diu vixerit pro arbitrio suo. Actum et datum Sandomiriae feria tertia intra octavas Corporis Christi, anno Domini millesimo quingentesimo quadragesimo, praesentibus ibidem generosis et nobiles: Ioanne Trzebeslawski de Trzebeslawice, Stanislao Pozowski de Grocholicze⁵⁾, camerariis; Stanislao Lipniczki, iudice, ac vicecapitano castri Sandomiriensis, Stanislao Domarath de Zolczice⁶⁾, Martino Skothniczki de Skothniki⁷⁾, ac aliis quam pluribus testibus fidedignis circa praemissa existentibus. In cuius rei testimonium sigilla nostra sunt praesentibus subappensa.

Stanislaus Maczyeyowsky, notarius terrestris Sandomiriensis.

Oryginał pergaminowy, na takichże paskach były zawieszony dwie pieczęcie, tylko po pierwszej pozostał pasek.

-
- 1) *Kołaczkowice*, wieś w gubernii kieleckiej, powiecie stopnickim. Kołaczowic nie ma w ogóle, a zatem mylnie »de Colaczowice«.
  - 2) *Szczepanowice* i *Czechy*, wsie w gubernii kieleckiej, powiecie miechowskim.
  - 3) *Krzeszowice*, miasto w Galicyi zachodniej, w powiecie chrzanowskim.
  - 4) *Polanowice*, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie miechowskim.
  - 5) *Trzebieszowice* i *Grocholice*, wsie w gubernii radomskiej, powiecie sandomierskim.
  - 6) *Żółczyce*, wieś w gubernii radomskiej, powiecie opatowskim.
  - 7) *Skotniki*, wieś w gubernii radomskiej, powiecie sandomierskim.

CCC.

W Sandomierzu 1. czerwca 1540 roku.

Urząd ziemski sandomierski potwierdza zamianę domów
w Sandomierzu między Janem Tarnowskim, a Janem z Paca-
nowa i Jakubem z Szadka.

Paulus de Kolaczovicze, iudex et Ioannes de Goluchow, subiudex terrae Sandomiriensis, generales, significamus tenore praesentium, quibus expedit universis, praesentibus et futuris, harum notitiam habituris, quomodo comparentes personaliter coram iure et actis terrestribus Sandomiriensibus, illustris dominus Ioannes comes in Tarnow, castellanus Cracoviensis, regni Poloniae exercituum generalis, Sandomiriensis, Striensis, Lubaczoviensis etc. capitaneus et areae, seu domus, iam eidem areae superaedificatae, in civitate Sandomiriensi in platea ecclesiae sanctae Mariae collegiatae penes domum sanctimonialium, dictam *babek*, in qua honorabilis Ioannes Grabowicz residet, ex una et domum providi Iarosch Threstkovicz, civis Sandomiriensis, ex altera, ac domum honorabilis viri magistri Ioannis de Paczanow, eiusdem ecclesiae praedicatoris, a tertia partibus sitae et iacentis, dominus, ac possessor, ac honorabiles, praefatus videlicet magister Ioannes de Paczanow¹⁾, Iacobus de Schadek²⁾, ac Stanislaus de Schadez, praedicator, vicecustos et altaris tituli Sanctorum Innocentium in ecclesia praefata Sanctae Mariae, areae alterius dictae Pniowska in platea castrensi penes aream dominorum de Mielecz, ex una et domum Czapii civis Sandomiriensis, ex altera partibus, moderni possessoris, sani mente et corpore existentes; ipsi praefati presbiteri a suo iure spirituali pro hac vice et hac parte recedentes et huic iurisdictioni se

incorporando, publice et per expressum recognoverunt, quia bonorum suprascriptorum mutuum commutationem inter se fecerunt, ordinaverunt, statuerunt et inscripserunt, ac praesente inscriptione inscribunt, dantes et concedentes unus alteri hinc inde aream pro area, terram pro terra, fundum pro fundo, cum omni iure et toto dominio, ac proprietate, nihil iuris et domini pro se et suis successoribus ibidem reservantes, sed prout soli tenuerunt, habuerunt et possederunt, ita late et longe, prout praefatae areae in suis metis, ac limitibus consistunt perpetue et in aevum tenendum, habendum et utifruendum, pacificeque et quiete possidendum, ac in usus suos beneplacitos convertendum. Et iam ex nunc unus alteri hinc inde et mutuo in praefatas areas dederunt realem intromissionem et effectualement possessionem per ministeriales terrestres, quoscunque ipsis elegerint, de iure ipsis ad intromittendum additos, debentque invicem et unus alterum mutuo occasione praemissorum tueri et intercedere, eliberare et evincere, ac ubilibet indemnem reddere occasione praefatarum arearum, modo praemisso commutatarum, ab omnibus et singulis personis, status, sexus et conditionis, cuiuscunque eminentiae fuerint, prout ad quam personam pertinet praescriptio terrestris, nulla praescriptione evadendo, alias iuxta formam iuris sub damno terrestris. Actum et datum Sandomiriae feria tertia infra octavas Corporis Christi, anno Domini millesimo quingentesimo quadragesimo. Praesentibus ibidem generosis et nobilibus: Ioanne Trzebeslawski de Trzebeslawicze, Stanislao Pozowski de Grocholicze, camerariis, Ioanne Luca Slupeczki de Konari, Stanislao Domarath de Lieszkow³⁾, Ieronimo Miszopath de Konin, tribuno Sandomiriensi et aliis quam pluribus testibus ad praemissa.

Stanislaus Maczyeyowski, notarius terrestris Sandomiriensis subscripsit.

Extractum per Andream vicenotarium.

Oryginał pergaminowy, na takichże paskach zawieszzone dwie pieczęcie, pierwsza zatarta, na drugiej wyciśnięty herb Leliwa.

¹⁾ *Pacanów*, osada w gubernii kieleckiej, powiecie stopnickim.

²⁾ *Szadek*, osada w gubernii kaliskiej, powiecie sieradzkim.

³⁾ *Konary* i *Leszchków*, wsie w gubernii radomskiej, powiecie sandomierskim.

CCCI.

W Opocznie 14. czerwca 1540 roku.

Jan Strasz z Zakrzowa zastawia u Wojciecha Bielińskiego
dobra swoje Zakrzów, Jeżów i Sobień.

Generosus Ioannes Strasz de Zakrzow, Sobień¹⁾ et Jeżow²⁾ haeres, honorabili et nobili Alberto Bieliński in Skiwno plebano, omnia bona sua haereditaria, videlicet Zakrzow, Jeżow et medietatem villae Sobień in mille ducentis florenis Pragensibus obligat. Datum in Opoczno feria secunda in vigilia sancti Viti, anno Domini millesimo quingentesimo quadragesimo.

Extractum. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 395.

¹⁾ *Zakrzów i Sobień*, wsie w gubernii radomskiej, powiecie opoczyńskim.

²⁾ *Jeżów*, wieś w gubernii radomskiej, powiecie opatowskim.

CCCII.

W Wilnie 3. lipca 1540 roku.

Zygmunt I. nadaje Janowi Tarnowskiemu za usługi
wojenne przeciwko Wołoszy dobra Gaje i Wodniki, w ziemi
Iwowskiej położone.

In nomine Domini Amen. Ad perpetuam eius rei, quae his litteris continetur, memoriam. Quoniam brevis a natura datus nobis est vivendum cursus, ea vero, quae ad utilitatem et conservandam generis humani societatem fiunt, memoriam longam desiderant, litteras humana excogitavit ratio, ut si quid ad posteros transmittere velimus, eis potissimum velut fidelissimis vocum custodibus facta nostra mandemus. Proinde nos Sigismundus, Dei gratia rex Poloniae, magnus dux Lituaniae, nec non terrarum Cracoviae, Sandomiriae, Siradae, Lanciciae, Cuiaviae, Russiae, totius Prussiae, Masoviae, Culmensis, Elbingensis, Pomeraniaeque etc, dominus et haeres universis et singulis, qui nunc sunt, quique post futuri sunt, planum, testatumque facimus,

quod cum animo nobiscum reputaremus, eximiasque virtutes, ac summa in nos et regnum, dominiacque nostra merita magnifici Ioannis comitis a Tarnow, castellani Cracoviensis, exercituum regni nostri summi, ac Sandomiriensis, Striensis et Lubaczoviensis capitanei, sincere nobis dilecti, ut qui domi, forisque summam suam prudentiam, fidem, diligentiam, animi magnitudinem, amorem in rempublicam et observantiam erga nos multis, magnisque argumentis et maxime illis bellis, quae adversus hostes nostros, Valachos, primum, deinde etiam adversus Moschos summa dexteritate dux belli gessit, clarissimasque victorias nobis peperit, probavisset, ita ut nobis et dominiis nostris immortalam famam, sibi vero et posteris suis perpetuum nomen paravit, volentes itaque animi nostri gratitudinem ipsi et posteris eius testatam facere, ac aliquod erga illum gratiae et munificentiae nostrae indicium in praesens ostendere et ad posterum suos gloriam virtutum suarum transmittere, ipsi et eius veris et legitimis haeredibus et successoribus villas nostras regias, videlicet Gaii¹⁾ et Wodniki²⁾ nuncupatas, in terra Leopoliensi consistentes, in ius perpetuum et haereditarium ex speciali gratia et munificentia nostra dandas, donandas et concedendas duximus, ita ut praesentibus damus, donamus et concedimus perpetuo et in aevum, donatione perpetua et irrevocabili, cum omni iure, dominio et proprietate, ac cum omnibus et singulis earum iuribus, fructibus, censibus, solutionibus, utilitatibus, proventibus, obventionibus, attinentiis, pertinentiis, agris, cultis et colendis, pratis, campis, cmethonibus, hortulanis, locatis et locandis, nemoribus, silvis, borris, gaiis, aquis, fluminibus, fluviis, lacubus, stagnis, piscinis, piscaturis, molendinis quibuscunque, extractis et extruendis, ac eorum emolumentis et generaliter cum omnibus et singulis fructibus, redditibus et utilitatibus, si quae nunc sunt, aut industria ipsius castellani Cracoviensis, suorumque haeredum et successorum in futurum inveniri et excogitari possunt; ita late, longe et circumferentialiter, prout praedicta bona, seu villae Gaii et Wodniki in suis limitibus sunt distinctae et limitatae, ita, quod generalitas specialitati et specialitas generalitati non derogat. Nihil iuris, domini et proprietatis in eisdem bonis et villis pro nobis et nostris successoribus reservando et relinquendo, sed omnia praemissa in praefatum magnificum Ioannem comitem a Tarnow, eiusque legitimos haeredes et successores transferendo, prout transferimus perpetuo et in aevum, per ipsum magnificum Ioannem comitem a Tarnow et eius legitimos haeredes et successores dicta bona, seu villas Gaii et Wodniki cum omni iure, dominio et proprietate, cumque omnibus et singulis, ut praefertur, fructibus, proventibus, redditibus et obventionibus generaliter universis tenendum, habendum, utifruendum, dandum, donandum, vendendum, commutandum, alienandum et in usus suos et successorum suorum beneplacitos convertendum, pacificeque et quiete perpetuo et in aevum possidendum. Volens autem praefatus magnificus Ioannes comes a Tarnow, huius tantae liberalitatis et gratiae nostrae, erga illum per nos praestitae, gratum se esse et memorem declarare, omnes et singulas pecuniarum

summas, quas habet in bonis et villis nostris Ysbicza, Ostrzicza, Stryow et Mchy³⁾, in terra Chelmensi et districtu Crasnostaviensi consistentibus, in litteris et inscriptionibus originalibus per antecessores nostros et nos iuste et legitime descriptas, nobis et nostris successoribus donavit, condescendit et dimisit, prout iam ex nunc praesentibus donat, dat, condescendit et dimittit, litterasque et inscriptiones omnes et singulas, super easdem summas desuper iuste et legitime emanatas et concessas annihilat, cassat et mortificat perpetuo et in aevum hisce litteris nostris, quibus in testimonium sigillum nostrum est appensum. Datum Vilnae sabato post festum Visitationis gloriosissimae Virginis Mariae, anno Domini millesimo quingentesimo quadragesimo, regni vero nostri anno trigesimo quarto. Praesentibus, reverendo in Christo patre, domino Samuele Maczieiowski, episcopo Chelmensi et regni Poloniae vicecancellario, nec non magnificis, venerabilibus et generosis: Nicolao Wolski, Sandomiriensi et serenissimae coniugis nostrae charissimae curiae magistro, ac Sanocensi, Lanczkorunensi, Lomzensi et Vinsensi capitaneo, Petro Opalienski, Gnesnensi et serenissimi filii nostri charissimi curiae magistro, ac Olsthinensi, Costensique capitaneo, castellanis; Andrea Zebrzdowski, canonico Cracoviensi, Ioanne Bielienski, canonico Varschoviensi, Iacobo Uchanski, canonico Cracoviensi et referendario nostro, secretariis nostris; Martino Wolski, tribuno Cracoviensi et succamerario nostro, ac Zacroczimensi, Blonensique, capitaneo, Hieronimo Staszkowski, coquinae nostrae magistro et aliis quam plurimis testibus fidedignis, dignitariis, officialibus et aulicis nostris sincere et fidelibus dilectis. Datum per manus reverendi in Christo patris, domini Samuelis Maczieiowski, episcopi Chelmensis et regni Poloniae vicecancellarii, sincere nobis dilecti

Sigismundus rex subscripsit.

Relatio eiusdem reverendi in Christo patris, domini Samuelis Maczieiowski, episcopi Chelmensis et regni Poloniae vicecancellarii.

Oryginał pergaminowy, na sznurku jedwabnym koloru pąsowego i białego zawieszona mniejsza pieczęć koronna.

W drugim egzemplarzu, również na pergaminie, zawieszona na takimże pasku taka sama pieczęć, w miejscu zaś królewskiego jest podpis podkanclerzego: »Samuel, episcopus Chelmensis et vicecancellarius subscripsit«.

¹⁾ *Gaje*, wieś w Galicyi wschodniej, w powiecie lwowskim.

²⁾ *Wodniki*, wieś w Galicyi wschodniej, w powiecie bobreckim (Bóbrka).

³⁾ *Izbica*, *Ostrzyca*, *Stryjów* i *Mchy*, wsie w gubernii lubelskiej, powiecie krasnostawskim.

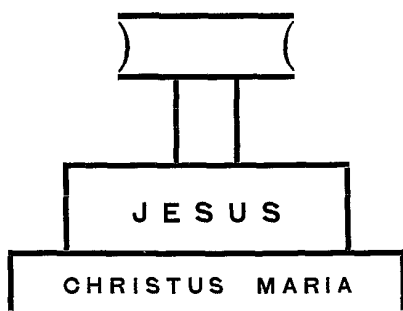
CCCIII.

W Koprzywnicy 30. lipca 1540 roku.

Cystersi koprzywniczcy zrzekają się w imieniu swego zakonu prawa patronatu do kościoła Wszystkich Świętych w Koprzywnicy i św. Stanisława we wsi Zręczycach na rzecz Jana Tarnowskiego i Stanisława Niedrwickiego.

In nomine Domini Amen. Sub anno Nativitatis eiusdem millesimo quingentesimo quadragesimo, indictione tredecima, pontificatus sanctissimi in Christo patris et domini, domini Pauli, divina providentia Papae tertii, anno ipsius quinto, die vero Veneris, trigesima mensis Iulii in stuba inferiore abbatiali conventus et monasterii Coprzywniciensis ordinis Cisterciensium, dioecesis Cracoviensis, hora tertiarum, vel quasi, in mei notarii publici et testium infrascriptorum, ad hoc specialiter vocatorum et rogatorum praesentia, constituti personaliter reverendus, ac religiosi, Michaël, divina vocatione abbas, Jacobus, prior, Stanislaus, bursarius, Blasius, superior, Gregorius, custos, Iacobus, coquinarius, Andreas, cellarius, suo, totiusque conventus praefati Coprzywniciensis ordinis Cisterciensium nominibus, unici patroni et collatores ecclesiarum parochialium in Coprzywnicza¹⁾ oppido tituli Sanctorum Omnium et in villa Zranczin²⁾ tituli sancti Stanislai, dioecesis Cracoviensis, non compulsi, nec coacti, nec aliquo devio errore seducti, sed optima et spontanea intra se deliberatione habita, ex certis respectibus animum ipsorum ad hoc moventibus, ac quia ita ipsis placuit et visum est, publice et per expressum recognoverunt et quilibet illorum recognovit suo et totius conventus memorati nominibus, quia ius patronatus suum unicum, quod eisdem competit, seu in futurum competere potest ex vi tam bonorum dictorum, oppidi Coprzywnicza et villae Zranczin, quam diutius et antiquitus tentae consuetudinis et usus ad ecclesias praefatas parochiales in eisdem Coprzywnicza et Zranczin pro una vice tantum conferendi et praesentandi, illustri et magnifico domino Ioanni comiti in Tarnow, castellano Cracoviensi, exercituum regni Poloniae magno, Sandomiriensi, Striensi, Lubaczoviensique etc. capitaneo et generoso Stanislao Nyedrwicki in Bischow et Nyedrwickze³⁾ per cessum, aut decessum, aut quacunque alia vocatione post mortem et obitum honorabilium Stanislai, praepositi in Coprzywnicza et Ioannis Strzezowski, plebani in Zranczin, ecclesiarum praefatarum parochialium modernorum possessorum vacaverunt, dederunt, donaverunt et concesserunt, praesentibusque dant, donant et

concedunt, irrevocabiliter ad effectum praesentium et ad satisfaciendum huic suae donationi et voluntati obligatos se esse volunt, amovendo et subtrahendo eis omnimodam contraveniendi potestatem et facultatem, donec huiusmodi eorum donationi, concessioni, voluntati et decreto in toto satisfactum fuerit, non obstantibus quibusvis privilegiis et litteris, quos ad hoc per ipsos ad instantiam quarumcunque personarum per eosdem alias concessis, aut in facto concedendis, quas minime viribus suis subsistere, sed vacuas et inutiles, ac invalidas esse voluerunt et volunt. Quibus omnibus et singulis sic, ut praefertur, per eos aliquibus aliis personis concessis, vel concedendis in assecutione praedictarum ecclesiarum parochialium, ac iuris eorum, quod eis ad easdem ecclesias parochiales competit, memoratos, illustrem et magnificum, ac generosum, dominos et eorum praesentatum anteferri voluerunt et volunt et praesentibus anteferunt dictae huiusmodi suae donationis et concessionis iuris praesentandi robor decernendo ex nunc, prout ex tunc, donationemque huiusmodi suam iuris praesentandi esse ratam, gratam, atque firmam habendam, contraque eandem nunquam in quocunque iudicio, vel extra excipere, vel opponere, aut contravenire in toto, vel in parte posse, nec debere derogare tenore praesentium se submiserunt et obligaverunt, submittuntque et obligant per praesentem. In cuius rei testimonium sigilla sua subappendi praesentibus voluerunt, per meque notarium publicum infrascriptum scribi, subscribi, signoque et nomine meis solitis communiri voluerunt et mandaverunt. Actum et datum anno, indictione, pontificatu, die, mense, loco et hora quibus supra, praesentibus, generoso et nobiles, Stanislao Niedrwicki, nec non venerabili domino Stanislao, praeposito in Coprzywnicza et in Polaniecz⁴) plebano, Ioanne Longino Sancelzalski, Petro Szczuczki et aliis quam plurimis fidedignis ad praemissa vocatis.

Et ego Nicolaus Andreae Wolski, clericus dioecesis Cracoviensis, sacra auctoritate apostolica notarius publicus, quia praemissis, donationi sigillorum appensione, aliisque omnibus et singulis dum sic, ut praemittitur, agerentur et fierent, una cum praenominatis testibus praesens interfui, sicque ea omnia et singula fieri vidi et audivi et exinde hoc praesens instrumentum, manu alterius fideliter scriptum, confeci, signoque et nomine meis solitis et consuetis communivi et consignavi in fidem et testimonium omnium et singulorum praemissorum rogatus, atque requisitus.

Oryginał pergaminowy, pieczęcie odpadły, pierwsza wraz z paskiem, a po drugiej pozostał pasek.

-
- 1) *Koprzywnica*, osada w gubernii radomskiej, powiecie sandomierskim.
  - 2) *Zręczyce*, wieś w Galicji zachodniej, w powiecie wielickim.
  - 3) *Niedrvice*, wieś w gubernii radomskiej, powiecie sandomierskim.
  - 4) *Połaniec*, osada w gubernii radomskiej, powiecie opatowskim.

CCCIV.

W Pradze 4. października 1540 roku.

Ferdynand, król czeski, zastawia u Karola Dubańskiego państwo Raudnickie za 10.750 kóp groszy czeskich i pozwala tamże odbudować zamek, młyn i most.

My Ferdynand, z Boży milosti Rzymsky kral po wsseczky cziasy rozmnožitel rzyse, a Vhersky, Cziesky, Dalmatsky, Charwatsky etc. kral, infanth w Hyspany, arczyknyzie Rakauzske, a margkrabie Morawsky, Luczemburske, a Slezske knyże, a Luziczky margkrabie etc. oznamugem tiemto listem wssem, iakoż gsme giż od niekolika leth s niekterymi osobami z kralowstwie Czieskeho z strany panstwy nasseho Raudniczkeho tak, abychom obywateluom tehoż panstwy s gich tieżkosti dluhuow, a zahub, do kterych sau na dyle skrze pohorzalost, a na dyle skrze gich samych nedbanliwost, a neopatrnost wessly, pomohly, mnoha gednany przedse wżyti warzyli, a wssak gsmže w tom z prziczin znamenitych dosti w vblizeni až posawad tu wiecz k žiadnemu mystnemu konczy gsme priwesti ne mohli gessto skrze to oni Raudniczsty czym dale wzdly wicz w wietssy dluhy, a tieżkost sau wessly, kdež pak bywsse od mnohych, a przednych vrzednikuow, a rad nassy w kralowstwie Czieskem o to, czo se Raudniczky, a wierzyteluow gich dotycze mnoho, a czastokrat prosseny, abychom ty rzesty, a prostrzedky obmyslili, a gednany przedse wżyti, skrze ktereby gim spomożeno, a to panstwy od wietssyho zawedeni zachowano byti mohlo raczili. Y acz koli Raudniczsty podle zmeny, a wymierzeny smlauwy, kteraż gest s nimi leta panie tisyczieho pietisteho dwadzateho sedmeho na mystie nassem, skrze tehdarz zrziczenee rady komory nassy w kralowstwy Czieskem z strany toho panstwy vczy-niena, summu zapisnu, kteraż gest ten czas na tom panstwy byla každý roth o puol wosma sta kop grossuow Czesky wmensiti, a wyraziti, a nietczo wicze do komory

cziniti gmieli, gessto skrze to panstwy k vsvobodzeni przigiti, a nam w kratkom času svobodno pripadnuti gest gmielo tak, yak pak to vsseczko dotczena smlauwa w sobie ssyrze obsahuge, a zawyra, czehoz sau ne vczynili nebrz sebe przy nas swymi nedostatky, a nemoznostmi skrze gine wymluwna czynili ze wssy poddanych prosycze, abychom gim w te wieczy milost, a milosrdenstwy vdieliti raczili, a takze my ne z povinosti, ale z vlastny milosti wzhdedsse na gich weliku zaslost, a zahuby take na to, zeby k posledku z toho gesstie wietssa zahuba gich wznoknuti mohla, magicze na pamieti ty mnohe zadosci, a prozby, yak swrchu dotczeno, s dobrym rozmyslem nassym gistym wiedzomym moczy nassy kralowsku, yakožo kral Czesky raczili gsme milostiwie k tomu przywoliti, ze prawu polowiczy wssech tiech dluhuow gich Raudniczkych, czo se tiech do swateho Girzy giž giminuleho totiž tohoto leta cztyrzitczateho zbiehlo, kterych se podle sprawy nam o to vczyniene summa puol gedenaczte tisycz puol trzetieho sta kop grossuow Czeskych nachazeti magi, na se k zaplaczeni przigiti raczili tak, a na ten spusob, ze my dotczene panstwy Raudniczke totiž zamek, a myesto se wssemi, a wsselyakymi gehu przyslussnostmi, puožitky zwolnemi, a tim wssym spusobem, yak sau to przedessly pani w drzeny, a w vziwani beywali, statecznemu Karlowi Dubanskemu z Duban, a na Libiessiczych wiernemu nassemu milemu w swrchu gmenowane summie w puol gedenaczti tisycznych, a w puol trzetieho sta kop grossuow Czeskych zastawili, a zapsali tak, a na ten spusob, že on Karel Dubanski, diediczowie, a buduczy gehu magi, a powinny budau proti tomu panstwy Raudniczke se wssym przyslussenstwim od tiech wssech dluhuow, ktoreta obec gest nass vwedla, wysvoboditi ty swesti, a koniecznie zbawiti magi, kterychž se prava polowicze, yak se z prwa cziny, zbiehlo przy swatym Girzy gminulym puol gedenaczte tisycz puol trzetieho sta kop grossuow Czeskych, a ge Raudniczkych w tom zastupiti. A gestliže vn Karel Dubansky przy wierzytelych sobie czo ku pohodly, a nebo yaky vlewek, bud na gistinie, a neb urokuow zgednati mucz, to gemu k zysku prziti raczyme. Pakliby se to nasslo, že tiech dluhuow, gich Raudniczkych, tolik totiž puol gedenaczte tisycz puol trzetieho sta kop grossuow Czeskych ne bylo, tehdy czozby se, a ocz menie nasslo, gemu, Karlowi Dubanskemu ne budeme powinny weczse przy wayplatie dati. Y aby dotczeny Karel Dubansky tim snaže tomu dosti vcziniti mohl, k tomuto gsme gehu milostiwie powoliti raczili, czož on, koli sobie przy dotczonych Raudniczkych w tom ku pomoczy zgednati bude moczy, a oni Raudniczssty dobrowolnie vczyny, a wssak, aby to bez sskody gich Raudniczkych, a ginych obywateluow na temž panstwy bylo w to gemu od nas sahanu, ani prikazeno byti ne ma. Tož take chticze gemu gesstie wietssy przy tom pohodli vkazati, gemuž gsme y k tomuto milostiwie przywoliti raczili, aby dotczene panstwy Raudniczke se wssemi gehu przyslussnostmi od nieho, ani od diediczuow gehu do dwaumezczitma leth od datum listu tohoto po rzad zbiehlych od nas, diediczuow nassych, a buducznych

kraluow Czieskych, ani od arczybiskupa Prazskeho, a nebo od tiech osaob duchownych, kterzižby tu yaku sprawednost miti chtieli, k te wayplatie wyplaczeno ne bylo, a byti nema, nebrz aby oni to panstwy s gehu przyslusnostmi w mocy swe, a w drzeny, a w vziwani swem do tiech gmenowaných leth beze wssy przekazky gmieli, drzeli, a vziwali. A ktožby tento magestat, a smlauwu miel s czastopsaneho Karla Dubanskeho, a neb diediczuow gehu dobrau, a swobodnu woly ten, a nebo ty, aby tauž mocz y to plne prawo w tomto magestaty zapsanu, yako oni samy, a take gestli žeby. kdy chtieli czo na kterych wesniczých do dwau, a neb do puol trzeciech tisyczy kop grossuow Czeskych komu zapsati, a vgistiti, to dobrze vcziniti moczy budau, wssak tak, aby to wsseczko Geho Milosti Kralowske przy wayplatie z te summy na Raudnicy zapsane, a w oczistiene ho postaupili, nez po wygiti dotczonych dwaumezczitma leth, kdybychom my, a neb diediczowe nassy, a buduczy kralowe Czesstcy, a neb ty osoby duchowny, gimžby ta wayplata sprawedliwie naležela, gemu, Karlowi Dubanskemu, a neb diediczuom gehu puol leth naprzed wiedieti dati, a od nych to panstwy Raudniczke se wssemi gehu przyslusnostmi wyplatiti chtieli, tehdy vczyniti moczy budem, a ma nam tau summu nadepsanu touž puol gedenaczti tisyczy, a puol trzetiho sty kopami grossy Czeskymi (acz przigdeli gy tolik) wayplata swobodnie pozustawena, a to panstwy, yak swrchu dotczeno, postaupeno byti. A yakož take zamek Raudniczky, yak gsme spraweni, welmi na staweni opusstien gest, na takowe staweny, a oprawy raczili gsme gim swoliti piet set kop grossuow Cziesskych, a na oprawu mostu gezu, a mlaynu, na kterychž to trzech kusych poniewadz most od wody polamany, a ghez strhany, a mlayn schorzal, miestu, a panstwy Raudniczke, a obywateluom na tez panstwy na gich ziwnostech nemalo nalezy, a zwlasstie oprawy, a staweni potrebugi, a nemaly naklad na to nalozen byti musy, raczili gsme gim na ty trzy kusy, mostu, gezu, a mlaynu powoliti puol trzetycho tisycze kop grossuow Czeskych, a wicze nicz, aby na ty potreby wynaložiti, a prostawieti mohly, a wssak na takowy spuosob, czoby kdy ktereho cziasu, a roku na ktere to staweni naloziti, to aby porzadnie w registra zapsati dali, a každý rokh registra tiech nakladu do komory nassy, aby podali s gistym duwadem, že gest se to tak pronaložylo, a wssak gestliže za drzeny dotczeneho Karla Dubanskeho, a diediczuow gehu dalssy oprawa mimo tu summu swrchu gmenowanu przy takowych, mostu, gezu, a mlaynu cziniti potreby bude, to oni yakožto drzitele toho panstwy, poniewadz vzitek z toho wezmau, powinny budau, a moczi z sweho na to nakladati, a nam, a potomkom nassym bez sskody. Tež gest nasse milostiwe powoleni, gestli žeby oni na zamku pietset kop grossuow Czeskych podle nasseho powoleni na staweni ne pronalozili, a toho zeby wzdy potreba nad prwny powolenu summu mlaynu, mostu, a gezu byla, budau mocz, tu summu na dotczeny most, mlyn, a gez obratiti, a pronaloziti, a czož tak on Karel Dubánsky, a neb diediczowie gehu w tiech dotczonych letech na oprawy,

a na pstaweny dotczenych, zamku, mlaynu, mostu, a gezu až do te summy toliž trzy tisycze kop grossuow Czeskych pronaloży, a to registry, a gistym duwodem vkaży, powinny budem przy wayplatie podle summy hlawnny takowu summu gim nawratiti, nez drziwy z lesuow nassyh kralowskych od hradku Krziwoklatu czoby na opravowani mostu w Raudnicze na staweni potreby bylo podle slussnosti w mystech slussnych, a k wodie przigezdno y take listy fedrownny tak, aby ten les swobodnie doluow bez vplaczywani czel pusstien byl. Teež take gestli žeby kdy v Prahy, a neb nad Prahu k te potrebie yake drziwy na staweni dotczenych wiecey kaupiti, a to sobie dolu k Raudniczy, a k tem potrebam splawiti dati chtieli, na to my gim tež listy fedrownny, yak swrchu dotczeno, z komory nassy Czienske dati rozkazati raczime, a plawczy Prazssty gich zgednanym plawczuom w tom plaweny, aby ne przekazeli czechem swym, take on Karel Dubansky z diediczy, a buduczymi swymi magi, a powinny budau po wygiti na przeddotczenych dwaumezcitma leth, kdyby se gim summa gich zapisna y take summa na staweni, a oprawy, yak swrchu dotczeno wynalozena, polozena, a dana byla, nam, diediczuom nassym, a buduczym kraluom Cziesskym zamekh, miesto, a panstwy Raudniczke cziste, a ne zawadne ze wssemi, a wsselyakymi przyslussnostmi i s tiemi czastopsanymi opravami, a z lepssym pitkuow tak zase bez wmensseni wezmucz swessky swe, a tehdaž przissle vžitky postupiti tak, yak se gest nam proti tomu listem, a rewerssem swym sam za se y za diediczy, a buduczy swe tomu wssemu dosti vczyniti obzwlastnie zapsal, take proti tom sobie diediczuom nassym, a buduczym kraluom Czeskym pozuostawugem, kdyby tham potomnie po wygiti nadepsanych leth to panstwy Raudniczke z gehu przyslussnostmi wyplatiti raczili, a w mocz nassy kralowsku zase dosahly, ze o tu sskodu, kteru sau Raudniczssty na to panstwy skrze nedostiyczynieny smlauwy, kteraz prwe s nimi na mystie nassem skrze zrziczenie rady komory nassy w kralowstwie Czeskem letha dwadzateho sedmeho, yak swrchu dotczeno, vczyniena, nam kv sskodie vwedli ze k nym o tu sskodu podle wuoli nassy kralowske hledieli, a tiech na nych postihatı raczime, take gestli zeby se yakekoliwiek hory, neb kowowe z daru Pana Boha wssemohuczeho na panstwy Raudniczkem zgewili, ty sobie, diediczuom nassym, a buduczym kraluom Cziesskym pozuostawowati. Tomu na swiedomi peczet nassy kralowsku k listu tomuto gsme przywiesyti rozkazali. Dan na hradie Prazskem w Pondieli den swateho Frantiska letha od Narozeny syna Bozieho tisyczieho pietysteho cztyrzitczateho, a kralowstwy nassyh Rzimskeho desateho, a ginyh czternaczeteho.

Ferdinandus subscripsit.

Oryginał pergaminowy, na takimże pasku zawieszona większa pieczęć królestwa czeskiego.

CCCIV.

W Krakowie 10. stycznia 1541 roku.

Katarzyna Wiatkowska-Zegocina kwituje Jana Tarnowskiego z wypłacenia sumy 600 złotych polskich, niedopłaconej Stanisławowi Czechowskiemu i zabezpiecza ją na rzecz żony jego, Katarzyny i dzieci ich na wsi Grabnie.

Nicolaus Thasiczki de Luczlavicze, iudex et Ioannes Slabosch de Puthnyovicze, subiudex, terrae Cracoviensis generales, significamus tenore praesentium, quibus expedit universis et singulis, praesentibus et futuris, harum notitiam habituris: Quomodo coram nobis et camerariis nostris, pro tunc in iudicio terrestri Cracoviensi praesidentibus, comparens personaliter coram iudicio et actis praesentibus nobilis Catharina de Wyathkovicze¹⁾, consors vero legitima nobilis Ioannis Wyathkovski, dicti Zegota, haeres villae Grabno²⁾, in terra Cracoviensi et districtu Czchoviensi sitae, recedendo a praefato districtu suo et se huic iurisdictioni incorporando, publice et per expressum recognovit, quia recepit et in effectu levavit sexcentos florenos monetae et numeri Polonicalis in regno consueti ab illustri et magnifico domino Ioanne comite in Tarnow, castellano Cracoviensi etc. quam summam Sua Illustritas reposuit, satisfaciendo inscriptioni suae, quam fecit olim Stanislao Czessowski, quod videlicet certam pecuniarum quantitatem, hoc est residuitatem summae eidem Stanislao pro bonis apud eum emptis non solutae, in inscriptione praefata expressis, debuit Sua Illustritas reponere et realiter solvere praefatis Catharinae Czessowska et pueris suis post obitum Stanislai Czessowski, prout iam ex nunc solvit, satisfaciendo contractui, inscriptioni et obligationi suae, tum etiam reliquum summae pro rebus mobilibus nonnullis, quae omnia, tam summa, per eundem illustrem dominum Ioannem comitem inscripta et debita, tamquam summa iuxta specialem contractum pro rebus mobilibus proveniens, facit pro toto sexcentos florenos monetae usualis, quemlibet florenum per triginta grossos computando. Quam quidem summam supranominatam praefata Catharina Zegoczina, sic modo praemisso a praefato domino illustri comite perceptam, inscribit et super villam suam haereditariam Gorne Grabno et super cmethonibus eiusdem Gorne Grabno residentibus, qui quidem cmethones talibus nuncupantur cognominibus: Golanka, Czechy, Cubata, Sprusch, Czech, Pasczek, Clymek, Cosveczki, Kawla, Bathko, Coczana, Czarny, Krzyyda, Schaschin, Dulyan, cum molendino in Inferiore Grabno, cumque medietate piscinarum, alias

stawow, hoc est piscina molendinatoria spectabit cum molendino praefatam Catharinam Czessowska et pueros suos. Et superior piscina spectabit dominam Catharinam Zegoczina et sic quousque ad finem praedictae piscinae una per aliam spectabunt praedictam Catharinam Czessowska, medietas vero Catharinam Zegoczina, silvas autem et nemores, *gaya*, pascua habebunt praefatae partes communia utifruui, praenominatae quoque partes commodo silvarum, hoc est *gayow* a pecoribus et pecudibus et *gayove* de lignis una pars sine alia parte appretiare et pro se commodum tollere nequibit, in summa supra nominata praesente inscriptione invadiat, obligat et inscribit praefatis, Catharinae, relictae olim Stanislai Czessowski, nec non pueris suis, Petro, Emerenciannae et Zophiae, de praefato Stanislao procreatis, modo obligatorio a festo Nativitatis Christi, videlicet anni millesimi quingentesimi quadragiesimi primi, usque ad aliud festum Nativitatis Christi venturum; quod si pro praefato festo Nativitatis Christi instante et futuro praefatam summam non solverit, ex tunc ab anno ad annum, annis se sequentibus, usque ad plenariam et integram praefatae summae sexcentorum florenorum pecuniae praefatorum solutionem dicta Catharina Czessowska cum pueris suis pro cuiuslibet eorum ad praefatam summam interesse putantibus dicta bona, hoc est Gorne Grabno tenebunt, habebunt et possidebunt cum omni iure, dominio et proprietate, modo obligatorio, nihil iuris, domini et quorumvis usufructuum, vel utilitatis in praefatis bonis consistentium et exinde provenientium praedicta Catharina Zegoczina pro se et suis successoribus reservando, neque recipiendo, sed ita late, longe et circumferentialiter praefata Catharina Czessowska et praedicti liberi sui praenominati praedictis bonis utentur in toto, prout praefata Catharina Zegoczina tenuit, habuit et possedit. Et iam eisdem, Catharinae Czessowska et pueris suis praedicta Catharina Zegoczina dedit et dat ex nunc iam in praefata bona sua realem intromissionem et actualem possessionem per ministerialem terrestrem, Paulum Czech de Vyelgavyesch³), ac si de iure additum. Et debebit, tenebiturque praefata Catharina Zegoczina et sui posteri tenebuntur ipsam Catharinam Czessowska, nec non Petrum, Emerenciannam et Zophiam, liberos suos, occasione praedictorum bonorum ab omni impetitione iuridica et quibusvis inscriptionibus et iuribus prioribus tueri, evincere et eliberare toties, quoties (sibi), aut eius successoribus opus fuerit, usque ad exemptionem praedictorum bonorum Gorne Grabno. Nec debet praefata Catharina Zegoczina et eius successores praedictae Catharinae, nec non Petro, Emerenciannae et Zophiae, eorumque successoribus in praefatis bonis obligatis iniuriari, aut quovis modo pacificam possessionem praepedire sub vadio aliorum sexcentorum florenorum pecuniae, pro quo vadio si se citare permiserit, aut successores eius se permiserint, in primo termino, tamquam in peremptorio parere tenebitur et tenebuntur et illo termino intercedere, evincere, eliberare, iniuriamque per se, vel per submissas personas in praefatis bonis illatam resarcire. Quod si in praefato termino intercedere, evincere, eliberare, damnumque

resarcire noluerit, aut neglexerit, vel successores eius noluerint, ex tunc pro praefato vadio satisfacere tenebuntur, nulla re exquisita, nec colore excogitato, neque extra-iudicialiter, nec iudicialiter, abrenuntiando ab omnibus iuris remediis et dilationibus, nullisque evasionibus, modis, vel cautellis terminum praefatum differendo, nec quovis modo ipsam Catharinam Czessowska, Petrum, Emerenciannam et Zophiam, liberos suos, vel eorum quemlibet et eorum successores. Quod vadium debet converti in summa essentiali sine corporali iuramento, nec poterit quidquam in auxilium sibi contra ipsam Catharinam et liberos suos et eorum successores recipere sub amissione suae causae, videlicet solutione praefati vadii. Quo soluto utique inscriptioni praesenti et in ea contentis satisfacere (tenebitur), quoties sibi Catharinae et liberis suis et eorum successoribus opus fuerit. Praefata vero Catharina Czessowska publice recognovit, quia pro eius interesse pro summa praefata a praefato illustri domino Ioanne comite in Tarnow est sibi in toto satisfactum, iamque pro his omnibus quietat, debetque habere perpetuum silentium, sed quoniam pueri ob minorennitatem satisfactioni se recepisse, recognoscere, quietareque non possunt, nec non valent, idcirco dum et quando praedicta bona per praedictam Catharinam Zegocina, vel eius successores exemere contigerit, ex tunc iudicium terrestre praefatam dictam summam pro eorum interesse extradere eis non debet, nec debebit, sed eam in cancellaria terrestri apud se servabit tam diu, quousque ipsi minores, videlicet filius praefatus, Petrus, ad aetatem legitimum veniens, filiae vero acceptis maritis de dicta summa satisfacient, quietabunt et quilibet eorum quietabit, ex tunc temporis facta quietatione praefatam summam tollent et non aliter. In cuius rei testimonium sigilla nostra praesentibus sunt subappensa. Actum et datum Cracoviae feria secunda post festum sanctorum Trium Regum proxima, anno Domini millesimo quingentesimo quadragesimo primo. Praesentibus ibidem generosis et nobiles: Ioanne Chelmsky de Byeliny¹⁾, Vincentio Wyeruski de Wyerussicze, Adamo Nyewyarowski de Nyewyarow, Christophoro de ibidem, Ioanne Wrzossowski de Wrzossowicze, Stanislao Ianowski de Ianowicze⁵⁾ et aliis quam pluribus fidedignis testibus circa praemissa existentibus.

Oryginał pergaminowy, na takimże pasku zawieszzone dwie pieczęcie, obie zatarte.

1) *Wiatowice*, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie bocheńskim.

2) *Grabno*, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie brzeskim.

3) *Wielka-Wieś*, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie brzeskim.

4) *Bieliny*, wieś w gubernii i powiecie kieleckim.

5) *Wrzossowice* i *Janowice*, wsie w Galicyi zachodniej, w powiecie wielickim.

CCCVI.

W Sandomierzu 18. stycznia 1541 roku.

Zeznanie działu dóbr między braćmi, Janem i Kasprem
Szczepickimi.

Actum Sandomiriae feria tertia ipso die festi sanctae Priscae sub terminis colloquiorum generalium hic-idem celebratorum, anno Domini millesimo quingentesimo quadragesimo primo. Comparentes personaliter coram iure et actis praesentibus generosi, Ioannes et Caspar Szczepicki de Dimitrow, Dimitrowska Wola¹⁾ et Othoka²⁾, nec non de summis omnibus, in quibuscunque bonis per ipsos habitis et possessis, modo quocunque et titulo ipsos concernentibus, in quibuscunque terris et districtibus existentibus, haeredes, talem inter se fecisse divisionem recognoverunt, ita tamen, quod summa in bonis Baranów³⁾, videlicet mille floreni pecuniae communis, in regno Poloniae currentis, cessit praefato Ioanni Szczepicki, fratri seniori, quam summam recepit et effectualiter levavit pro bonis Ianowice⁴⁾ et Łączyce, ipsorum praefatorum fratrum pro tunc haereditariis. Ipsi vero Casparo Szczepicki ex hac perpetuali divisione cesserunt bona Dimitrow, Dimitrowska Wola et Othoka. Quae bona praefata et summas quilibet eorum tenebit et habebit modo perpetuae divisionis cum omni iure et toto dominio, nec non cum omnibus et singulis proprietatibus, ad praefata bona ex antiquo spectantibus et pertinentibus, nullis exclusis, ita quod specialitas generalitati et generalitas specialitati in nullo deroget, ita tamen quod praefatus Caspar debitum centum florenorum, quos vicarii perpetui ecclesiae collegiatae sanctae Mariae Sandomiriensis in bonis Dimitrow, Dimitrowska Wola et Othoka in vim reemptionis, alias *na wyderkaf*, habent inscriptas et obligatas, solvere tenebitur et super bona sua assumit et inscribit, quae sibi divisione cesserunt, censum vero annuatim ipsis praefatis vicariis ex eisdem centum florenis proveniente, quousque eosdem centum florenos ipsis vicariis non solverit, videlicet quinque florenos solvere tenebitur et se praesente inscriptione obligat. Occasione cuius quidem divisionis praefatae debent se mutuo et invicem tueri et intercedere et indemnes reddere ab omnibus personis, status et conditionis cuiuscunque sint et existant, sub vadio mille marcarum pecuniae communis, in regno Poloniae currentis, non evadendo unus alium quibusvis modis exquisitis et exquirendis, neque praescriptione terrestri. Quodsi unus alium pro praemissis tueri et intercedere nollet, aut praefatam divisionem in parte, aut in toto infringeret, ex hinc unus alteri vadium praefatum succumbet ad solvendum. Pro quo si se unus alteri citare permiserit

ad quodcunque ius, sive terrestre, sive castrense Sandomiriense, ex tunc citatus stare et respondere et pro praefato vadio satisfacere unus alteri tenebitur toties, quoties opus fuerit et nihilominus praefatum vadium succumbet unus alteri, hoc est pars non tenens parti tenenti, et utique praemissa omnia in praefata inscriptione divisoriali contenta, sub vadio speciali complere et exequi tenebitur.

Liber granicierum domus Lubomirsclanae, pag. 143—145.

-
- ¹⁾ *Demitrów Mały i Wielki*, wsie w Galicyi zachodniej, w powiecie tarnobrzskim.
²⁾ *Ołoka*, przysiółek do Mrowli, wsi w Galicyi zachodniej, w powiecie rzeszowskim.
³⁾ *Baranów*, miasteczko w Galicyi zachodniej, w powiecie tarnobrzskim.
⁴⁾ *Janowice*, przysiółek, należący do Zdziarca, wsi w Galicyi zachodniej, w powiecie mieleckim.

CCCVII.

W Czchowie 31. stycznia 1541 roku.

Marcin Strzelecki zrzeka się praw swoich do wsi Dobrociesza i Kątów na rzecz Gabryela Zborowskiego.

Nobilis Martinus Strzelecki de Łąka¹⁾ et Dobroczeski hacres de omni iure suo, a nobilibus, Ioanne Dobroczeski et Ioanne Małdrzyk et ab aliis super bonis Dobroczeski et Konty²⁾, titulo perpetuae donationis habito, nobili Gabrieli Zborowski de Zborow cedit. Actum in Czchów feria secunda ante festum Purificationis beatissimae Virginis Mariae, anno Domini millesimo quingentesimo quadragesimo primo.

Extractum. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 167.

-
- ¹⁾ *Łąka Dolna i Górna*, wsie w Galicyi zachodniej, w powiecie bocheńskim.
²⁾ *Dobrociesz i Kąty*, wsie w Galicyi zachodniej, w powiecie brzeskim.

CCCVIII.

W Wiewiórcze 9. marca 1541 roku.

Jan Tarnowski pozwala Hieronimowi Rozembarskiemu wykupić wójtowstwo w Łękawicy od sukcesorów Mikołaja Zakrzowskiego.

Iohannes comes in Tarnow, castellanus Cracoviensis, regni Poloniae supremus, Sandomiriensis, Striensis, Lubaczoviensisque etc. capitaneus, significamus tenore praesentium, quibus expedit universis, quia permoti precibus nobilis Ieronimi Rozembarski, burgrabii nostri Mislmicensis(!)¹⁾, ob eiusque fidelia, utiliaque servitia, quae nobis exhibuit usque in hactenus, consensimus et admisimus, prout et praesentibus litteris nostris consentimus exemere de manibus successorum nobilis olim Nicolai Zakrzowski advocatiam in villa nostra Lankawycza²⁾, nec non unum mansum, seu laneum in dicta villa in speciali existentem. Qui quidem Ieronimus Rozembarski praefata advocatia et dicto laneo utetur, ac pacifice possidebit cum omni iure, dominio et usufructu usque ad tempora vitae suae extrema. Casu vero dum ipsum ex hac vita decedere contigerit, ex tunc praefata advocatia de consensu et concessione spontanea praefati Ieronimi Rozembarski ad nos, vel successores nostros sine solutione quarumvis summarum, pleno iure et totaliter redibit et devolvetur, nulla contradictione successorum praefati Ieronimi obstante, quos ipse Ieronimus, quoad dictam advocatiam et laneum, alienat ab omni successione. In cuius rei testimonium sigillum nostrum est subappensum. Datum in Wyewyorka³⁾ IX Martii, anno Domini millesimo quingentesimo quadragesimo primo. Praesentibus: Ioanne Dambyenski, maiore domus curiae nostrae; Ioanne Szczuczki, provisore bonorum nostrorum generali; Nicolao Lounczowski, thesaurario; Iacobo Nyemyeczowski, amanuensi nostro et aliis quam pluribus circa praemissa testibus.

Idem, qui supra, manu sua subscripsit.

Oryginał pergaminowy, przechowany w Gumniskach, na pasku pergaminowym zawieszona sygnetowa pieczęć hetmana.

¹⁾ *Mysłenice*, miasto powiatowe w Galicyi zachodniej.

²⁾ *Łękawica*, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie tarnowskim.

³⁾ *Wiewiórka*, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie pilzneńskim.

CCCIX.

W Czchowie 4. lipca 1541 roku.

Anna Strzelecka unieważnia wszelkie zapisy, przez męża
na rzecz jej poczynione.

Nobilis Anna, generosi Martini Strzelecki consors legitima, inscriptiones omnes a marito suo, tam modo reformatorio, quam etiam modo advitalitii, seu alio quocunque iure sibi factas, cassat. Actum in Czchów feria secunda ipso die festi sancti Procopii, anno Domini millesimo quingentesimo quadragésimo primo.

Extractum. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 167.

CCCX.

W Przemyślu 12. lipca 1541 roku.

Piotr Kmita zabezpiecza posag żony swojej,
Barbary Herburtówny, na dobrach swoich, w województwie
ruskiem położonych.

Illustris et magnificus Petrus Kmita, comes in Wiśnicz, palatinus et capitaneus generalis Cracoviensis, regni Poloniae supremus mareschalcus, magnificae Barbarae de Felsztyn, magnifici Ioannis Herburth de Felsztyn et in Dobromil haeredis, succamerarii Premisliensis filiae, consorti vero suae legitimae 2500 florenos Polonicales ratione dotis, post eam acceptae et totidem aliam similem summam ratione dotalitii super bonis suis haereditariis, videlicet Bachów, Skopów, Babice¹⁾, Stupnica²⁾, Brzoska, Soweczyna³⁾, Myszkowice, Bóbrka⁴⁾, Solina⁵⁾ et aliis, in palatinatu Russiae consistentibus, reformat, seu modo reformatorio inscribit. Actum Premisliae in terminis terrestribus feria tertia in vigilia sanctae Margarethae proxima, anno Domini millesimo quingentesimo quadragésimo primo.

Documentum pergameneum, cum binis sigillis. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 271.

¹⁾ *Bachów* i *Skopów*, wsie, *Babica*, miasteczko w Galicyi wschodniej, w powiecie przemyskim.

²⁾ *Stupnica*, wieś w Galicyi wschodniej, w powiecie samborskim.

- ³⁾ *Brzuska i Sufczyzna*, wsie w Galicyi wschodniej, w powiecie dobromilskim.
⁴⁾ *Bóbrka*, miasto powiatowe w Galicyi wschodniej.
⁵⁾ *Solina*, wieś w Galicyi wschodniej, w powiecie liskim.

CCCXI.

W Gorliczynie 29. sierpnia 1541 roku.

Mikołaj Bolestraszycki mianuje Jana Tarnowskiego opiekunem swoich dzieci.

Petrus Kmita comes in Wiśnicz, palatinus et capitaneus generalis Cracoviensis, regni Poloniae supremus mareschalcus, Scepusiensis, Premisliensis, Colensis etc. capitaneus, significamus tenore praesentium, quibus expedit universis et singulis, praesentium notitiam habituris, quomodo veniens ad acta praesentia castrensia Premisliensia generosus Stanislaus Cziessaczki, iudex castrensium Premisliensis, feria tertia hodierna in crastino Decollationis sancti Ioannis Baptistae palam, publiceque recognovit, quia cum missus hesternum die fuit, hoc est feria secunda ipso die festo Decollationis sancti Ioannis Baptistae proxime praeterito in Gorliczina¹⁾ ex mandato nostro ad generosi Nicolai Swietopelk Bolestraschiczki petitionem, invenit praefatum Nicolaum Bolestraschiczki aegrum corpore et languentem. Qui quidem Nicolaus Swietopelk ibidem in Gorliczina coram dicto Stanislao Cziessaczki, iudice, de ordinatione et dispositione, tam puerorum suorum, quos reliquit, quam omnium bonorum suorum, tamquam ex ultima voluntate sua fecit liberam et spontaneam recognitionem, cuius quidem suae recognitionis et ultimae voluntatis obtulit ipsi iudici in manus schedulam manu sua subscriptam et consignatam, quae schedula, ut in acta castrensia Premisliensia inscriberetur, ipse Nicolaus Bolestraschiczki rogavit et quam cartam, seu schedulam eius recognitionis dictus iudex ad acta praesentia reproduxit. Cuius quidem cartae tenor sequitur ad verbum et est talis:

Constitutus personaliter in praesentia officii castrensium praenominati generosi Stanislai Cziessaczki, iudicis castrensium Premisliensis, generosus Nicolaus Swietopelk de Trzeske et Bolestraschiczki²⁾ haeres, licet languens corpore, sanus tamen mente, compos rationis, memoria vegeti existens, animo bene deliberato, amicorumque suorum consanguineorum, ad latus assistentium, salubri fretus consilio, palam, publice et per expressum, recedendo a terris et districtibus suis quibusvis, Cracoviensi et Leopoliensi, ac se cum omnibus suis bonis iurisdictioni huic incorporando, recognovit,

quia generosos, Stanislaum, nec non Catharinam et Zophiam, filium et filias, prolem suam legitimam ex generosa Margaretha de Camienecz-procreatos, cum omnibus bonis suis haereditariis et obligatoriis, mobilibus et immobilibus, per eum in regno Poloniae quomodolibet habitis et possessis in tutelam et regimen, ac administrationem illustri et magnifico domino, domino Ioanni comiti in Tarnow, castellano Cracoviensi, exercituum regni generali, ac Sandomiriensi, Lubaczoviensi etc. capitaneo commisit et praesentibus committit, ac inscribit, committens praefato domino castellano Cracoviensi, tamquam vero et legitimo tutori praedictos pueros suos, nec non omnia bona sua mobilia et immobilia praefata tutandum, regendum, gubernandum, filiasque desponsandum, iuxta beneplacitum et arbitrium suum, prout sibi melius videbitur, non alias, acsi ipse in humanis existens, ea solus facere debuisset, tam diu, quousque filias elocaverit et desponsaverit, seu nuptui tradiderit, nec non ad legitimam aetatem praefati Stanislai, filii sui. Et iam ex nunc praefato tutori vigore et auctoritate praefatae inscriptionis dedit et admisit, datque et admittit praesentibus realem intromissionem et actualem possessionem per ministerialem terrestrem illius terrae et districtus, in quibus bona praedicta consistunt, quem sibi ad intromittendum elegerit, etiam sine additione alicuius officii, seu iudicii, tamquam de iure additum, modo et nomine tutorio in praedicta omnia bona sua, ut ipse praefatus dominus castellanus Cracoviensis, tamquam tutor legitimus, habens iam dictorum bonorum realem possessionem de manibus suis, praedicta bona tutorio, una cum pueris praedictis in cura et administratione sua tenere et possidere haberet et regeret, bonaque quocumque posset, ad meliorem conditionem praedicti filii sui disponeret, ac reduceret. Removendo insuper praesente inscriptione et recognitione auctoritate sua, quam ad hoc habet disponendum, de praefatis omnibus, tamquam de rebus suis propriis a praefata tutoria omnium propinquorum et consanguineorum suorum, sed omne tutoriae in praefatum castellanum Cracoviensem, cuius fidei pueros suos et bona sua commisit et concredidit, realiter transfudit ita, quod ipsum iuridice et legitime pro tutore pueris et bonis suis designatum et constitutum praefati consanguinei sui, nec aliquis eorum poterit a praefata tutoria remove, si cui aliquas inscriptiones antehac fecerit et fecit in praemissis ipsis, tamquam ad effectum non perveniendo et nullas praesente recognitione et inscriptione revocat, cassat, mortificat, nec aliquem alium, nisi ipsum solum dominum castellanum Cracoviensem, praefatum tutorem habere vult et pronuntiat, inscribit et constituit, realemque possessionem et administrationem puerorum, ac bonorum suorum praefatorum iam ex nunc eidem dedit, dat et assignat. Quae omnia per eum modo praemisso in vim ultimae suae voluntatis facta, vult robur firmitatis et auctoritatis esse habitura, ac per omnia valitura, cum id legitime, riteque per se factum palam esse praesente inscriptione testatus est, recognovitque et inscripsit, ac praesentibus inscribit. Super quod memoriale officio positum est. Acta sunt haec in Gorliczina feria

secunda ipso festo Decollationis sancti Ioannis Baptistae proxima, anno Domini millesimo quingentesimo quadragesimo primo. Praesentibus ibidem generosis et nobilibus: Rocho Cozminski, capitaneo Ostreschoviensi; Alberto Starzechowski, succamerario Leopoliensi; Stanislao Taranowski, praefecto stabuli regii; Sebastiano Sobieski, Ioanne Starzechowski, Ioanne Dąbienski et aliis quam plurimis testibus circa praemissa.

Nicolaus Swietopelk Bolestraschiczki manu propria subscripsit:

Quae quidem omnia, prout in Gorliczina coram ipso iudice acta sunt et omnia, quae praefata acta, iudici porrecta in manus et haec coram actis reproducta continebant, in acta praesentia castrensia ex mandato nostro inscripta, prout supra latius continentur. Actum et datum in castro Premisliensi feria tertia in crastino festi Decollationis sancti Ioannis Baptistae, anno Domini millesimo quingentesimo quadragesimo primo.

W transumpcie Zygmunta I. (de data: »Vilnae die dominico ante festum Translationis sancti Stanislai, anno Domini millesimo quingentesimo quadragesimo primo«), na pergaminie, na takimże pasku zawieszona mniejsza pieczęć koronna.

¹⁾ *Gorliczyna*, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie łańcuckim.

²⁾ *Bolestraszyce Dolne i Górne*, wsie w Galicyi wschodniej, w powiecie przemyskim.

CCCXII.

W Wilnie 12. grudnia 1541 roku.

Zygmunt I. mianuje Mojżesza Fiszla z Krakowa i Szachnę z Lublina, doktorów prawa hebrajskiego, seniorami żydowskimi dla Małopolski.

Sigismundus, Dei gratia rex Poloniae, magnus dux Lituaniae, Russiae, Prussiae, Masoviaeque dominus et haeres, significamus tenore praesentium, quibus expedit universis, praesentibus et futuris, harum notitiam habituris, quia nos commendatam habentes in lege Mosaica peritiam Moisi Phischel de Cracovia et Schachna de Lublin, doctorum Haebraeorum, certoque edocti eos omnibus aliis in regno nostro Iudaeis esse doctiores et praestantiores, ac annuentes intercessioni a nonnullis consiliariis regni nostri praecipuis pro eorum ambobus apud nos factae, constituendos et praeficiendos duximus eosdem, Moisen Phischel et Schachna, Iudaeos, in seniores, seu

generales doctores Iudaeorum omnium, in terris nostris Minoris Poloniae omnibus ubilibet commorantium, videlicet in palatinatibus et terris, Cracoviensi, Sandomiriensi, Russiae, Podoliae, Lublinensi, Belzensi, Chelmensi, nec non in eorundem palatinatum et terrarum districtibus, civitatibus et oppidis, eos dumtaxat Iudaeos, qui in civitate Cracoviensi Casimiriae degunt, excipiendo, in eos namque Schachnam doctorem tres senioratus partes, Moisen vero Phischel quartam ipsius senioratus partem habere ibi debere volumus, idque propter ordinationem et concordiam quandam per Iudaeos Cracovienses factam, quam tamen nos, quantum ad Schachnam, doctorem praefatum, invalidam et nullius momenti esse debere volumus et decernimus, constituimusque et praeficimus litteris nostris praesentibus ad tempora vitae eorum et utriusque ipsorum singillatim extrema, per eosdem, Moisen et Schachna, Haebraeos, senioratum praedictum in solidum tenendum, habendum, administrandum et exercendum, utque eum ipsum senioratum administrare possint commodius in eoque administrando et obeundo laboris, sollicitudinis et operae, quam praestabunt, eos non poeniteat, statuendum et decernendum censuimus, statuimusque, decernimus, volumus et mandamus ternarios in dictis palatinatibus, terris et districtibus Minoris Poloniae omnibus instar terrarum Maioris Poloniae per Iudaeos omnes debere esse ipsis Moisi Phischel et Schachna, doctoribus senioribus et eorum cuilibet solvendo, per eosque exigendo, tollendo, levando, percipiendo et in usus suos convertendo, proventibus, poenisque nostris et palatinorum manentibus salvis. Quibus quidem Moisi Phischel et Schachna, senioribus, doctoribus, ac eorum cuilibet in solidum damus et concedimus hanc facultatem, omnimodamque potestatem, ut sine quorumvis palatinorum, capitaneorum et eorum vicesgerentium contradictione et impedimento iurisdictionem suam senioralem in omnes Iudaeos, terrarum Minoris Poloniae incolas praefatos exerceant in his, quae ad fidem Iudaicam pertinent, omnibus, hoc est, ut iudicare, corrigere, ac pro illorum excessibus excommunicare, nec non in civitatibus et oppidis palatinatum et terrarum Minoris Poloniae praefatorum, ubi voluerint, domicilium sibi deligere et constituere, illicque morari, contradictione aliorum Iudaeorum et cuiusque alterius hominis prorsus cessante possint et valeant, ac uterque eorum, signanter vero Schachna, doctor in civitate nostra Cracoviensi, seu Casimiriae possit et valeat ordinatione Iudaeorum, si quae in contrarium facta est eis, signanter autem doctori Schachna non obstante, neque viribus suis subsistere valente. Statuimus quoque et volumus, ut Iudaei in palatinatibus, terris et districtibus Minoris Poloniae, superius expressis, nullum localem, seu privatum doctorem deligere et assumere sibi audeant, vel possint, praeterquam eum, quem hi duo, Moises et Schachna, generales doctores, per nos constituti, ipsis obtulerint, constituerint et habendos permiserint, sed et neque quispiam alius doctorum copulandi et divortandi matrimonia auctoritatem et potestatem habeant, praeterquam hi duo, constituti per nos doctores seniores, aut illi, vel ille, quibus et cui ipsi ad

muneris commiserint et demandarint; sique duo ipsi constituti per nos generales doctores excommunicaverint, aut eorum alter quicumque excommunicaverit iure et legitime Iudaeorum aliquem et ille excommunicationem eiusmodi aliquamdiu pertinaciter tolleraverit, de illaque extricare sese non curaverit, talis palatino, vel capitaneo loci, prout consuetudo alicubi tenet, deferratur et convictus, poena debita afficiatur, cuius poenae pars una nobis et fisco nostro, pars vero alia ipsi palatino, vel capitaneo loci cedat. Praeterea inhaerentes nos quoque veteri consuetudini, iuxta quam doctores Iudaeorum, regni nostri seniores a solutionibus censuum et quorumvis proventuum nostrorum ordinariorum, nec non a contributionibus, pro nostra et reipublicae regni nostri necessitate institui solitis, esse consueverunt semper immunes et exempti, eosdem, Moisen et Schachna, doctores seniores pari quoque libertate et immunitate gaudere debere volumus, ac liberos et immunes eos facimus litteris nostris praesentibus ab omnibus et singulis solutionibus praedictis censuum et aliorum proventuum nostrorum ordinariorum et extraordinariorum, tum etiam a contributionibus pro necessitate reipublicae regni nostri in Iudaeos constitui, imponique solitis, sic quod praefati, Moises et Schachna, doctores seniores donec vivant, senioratusque fungentur officio ad obeundas et praestandas solutiones et contributiones praedictas, sive earum aliquas et ipsarum seorsum et simul cum aliis Iudaeis minime teneantur, quin pari libertate ipsi quoque fruuntur, qua intercessores eorum, doctores seniores semper antehac usi sunt et fruebantur. Mandamusque omnibus et singulis exactoribus, tam Christianis, quam Haebraeis, modernis et pro tempore existentibus, ut eosdem Moisen et Schachna, doctores in hac libertate et immunitate, per nos ipsis concessa, conservent, eamque infringere eis non audeant sub gravi indignatione nostra. Praeterea, ut Moises et Schachna, doctores praefati, officio senioratus satisfacere commodius possint et valeant, eos et utrumque eorum in nostram protectionem regiam accepimus, accipimusque harum serie litterarum sic, quod a nemine alio, praeterquam a nobis ipsis in causis sive magnis, sive parvis iudicentur. Et si quando coram quopiam causam dicere adacti, ad nos provocaverint, mox ad tribunal regium nostrum remittantur pro iustitia unicuique ex eis per nos ministranda. Porro si aliqui Iudaeorum in palatinatibus et terris Minoris Poloniae praedictis, diplomati et constitutioni huic nostrae obaudientes esse, aut ei citrovenire in aliquo praesumpserint, memoratisque Moisi et Schachna, senioribus doctoribus subesse et eos superiores suos recognoscere noluerint, tales, sive sint plures, sive unus, poenam mille marcarum pecuniae, monetae et numeri Polonicae consueti nobis levant. Et nihilominus constitutio haec nostra, senioratusque doctorum Moisen et Schachna praefatorum, institutus per nos, in vigore suo permaneat. Quocirca omnibus et singulis palatinis, capitaneis, officialibus et eorum vicesgerentibus, aliisque regni nostri proceribus mandamus, ut praefatos Moisen et Schachna, Iudaeorum seniores, seu generales doctores, per nos constitutos, ad exercenda senioratus sui quaevis munia libere

admittant et quominus illa exercere libere possint, nullo impedimento illis esse praesumant, diplomaque hoc nostrum et eius contenta omnia eis manteneant, pro gratia nostra. Iudaeis vero palatinatum et terrarum, nec non districtuum Minoris Poloniae supradictis omnibus damus in mandatis, ut eosdem Moisen et Schachna, doctores, pro veris et legitimis senioribus suis habentes, eis in omnibus superioritatem et legem ipsorum Mosaicam concernentibus pareant, sintque obsequentes, ac ternarios praedictos et proventus quosque alios senioribus, doctoribus ex antiquo solvi consuetos instar Iudaeorum terrarum Maioris Poloniae ipsis Moisi et Schachna pendant et solvant, ac litteras nostras praesentes in omnibus et singulis suis punctis, clausulis et articulis observent et exequantur, sub poenis superius descriptis et indignatione nostra non aliter facturi. Harum quibus sigillum nostrum est appensum testimonio litterarum. Datum Vilnae die duodecima mensis Decembris, anno Domini millesimo quingentesimo quadragésimo primo, regni nostri anno trigesimo quinto.

Samuel, episcopus Plocensis et vicecancellarius subscripsit.

Oryginał pergaminowy, na takimże pasku zawieszona mniejsza pieczęć koronna.

Drugi egzemplarz również na pergaminie i z pieczęcią, zawieszoną na takimże pasku.

CCCXIII.

W Pradze 15. stycznia 1542 roku.

Ferdynand, król czeski, pozwala Karolowi Dubańskiemu użyć z dochodów państwa raudnickiego 500 kóp groszy czeskich na poprawę zamku tamtejszego.

My Ferdynand, z Boży milosti Rzymsky kral, po wszeczky czasy rozmnožitel rzyse, a Vhersky, Cziesky, Dalmatsky, Charwatsky etc. kral, infanth w Hyspany, arczyknyże Rakauskee, a margkrabie Morawsky, Luczemburske, a Slezske knyże, a Luzyczky margkrabie, oznamugem timto listem wssem, zie gest nam se wssy poddanosci oznamil stateczny Karel Dubanski z Duban, a na Raudniczy wierny nas mily, kterak wietrowee nedawno gminulych dnuow na zamku nassom Raudniczkem na strzechach, a gmeni staweny znamenitu sskodu vdielali, a podle toho gestliby se czasie oprawu ne przedesslo, czozby nymi menssim nakladem zastati se mohlo potomnie znamenitu summu, to opravitiby se musselo, prossó nas, abychom gemu nieyaku

summu peniez k oprwnim summam, kterez prwe na tymż zamku k prostaweny od nas sobie powoleny ma, gesstie prostawieti, a wynaloziti dopusciti, a to mu listem nassim pogistiti raczili. Kdež my gsucze nakloneny k gehu prozbie, a rozmayslegicz przy tom dooree nasse, a zwlasstie widucz, yake oprawy ten zamek potrzebuge, z dobrym rozmyslem nassym gistym z raddu wiernych nassich milych moczy kralowsku w Cziechach, raczili gsme wyss opsanemu Karlowi, a diediczuom gehu pietseth kop grossuow Czieckych na giż psanem zamku Raudniczkiem wssak na potrebu y vzyteczny staweny pronaleziti, a prostawieti poweliti, a timto listem nassim powolugem tak, a na ten spusob, czozby do tiech pietseth kop grossuow Czieckych mimo prwny nastaweny zapsanee summy swiedomim, a registry hodnowiernymi pokazali, zie to gemu Karlowi, diediczuom, a buduczem gehu przy wayplatie panstwy Raudniczkeho podle ginych summ zaplaczeno, a nawraczeno byti ma. A kdežby tento list gmiel neb gmiti bude s czasto psaneho Karla Dubanskeho, neb diediczuow gehu dobru wuoli, a swobodnu chceme, aby tomu plna mocz y prawo wssech wieczy, w temto listu polozenych, a zapsanych. Tomu na swiedomy peczet nasse kralowsku k listu tomuto rozkazalime przywiesyti. Dan na hradie nassem Prazskem w Nedieli po swatke Božyho Krztieny, letha od Naroženy syna Božyho tisyczeho pietisteho czterzidczateho druheho, a kralowstwy nassich Rzymskeho dwanaczteho, a ginych ssestnaczteho.

Ferdinandus subscripsit.

Oryginał pergaminowy, na takimże pasku zawieszona większa pieczęć królestwa czeskiego.

CCCXIV.

W Krakowie 12. maja 1542 roku.

Przyłączenie kościoła w Skrzyszowie, wraz z jego dochodami do wikaryi tarnowskiej kolegiaty.

In nomine Domini Amen. Ad perpetuam rei memoriam. Cum excelsa meritorum insignia, quibus regina coelorum, Virgo, Dei genitrix gloriosa sedibus praeclara sidereis, quasi stella matutina praeerutilat, quod ipsa utpote misericordiae mater, gratiae et pietatis, amica humani generis consolatrix, florem pretiosum et aeternum, dominum nostrum Christum Iesum, humani generis redemptorem ineffabili spiritus sancti cooperante

gratia produxit, dignum, quin potius debitum reputans, ut in honorem sui nominis dedicatas ecclesias, ac loca specialibus persequamur impendiis et gratiarum muneribus decoremus. Proinde nos Petrus de Gamratis, Dei gratia sanctae ecclesiae metropolitanae Gnesnensis archiepiscopus et episcopus Cracoviensis, Sedis apostolicae legatus natus, ac regni Poloniae primas, universis et singulis, praesentibus et futuris, ad quem, seu ad quos praesentia nostra pervenerint, quosque praesens tangit negotium, seu tangere poterit quomodolibet in futurum, praesentium tenore significamus: Quod, cum licet alias olim illustris, ac magnificus dominus Ioannes Amor de Tarnow, castellanus Cracoviensis, pater illustris et magnifici domini Ioannis comitis a Tarnow, castellanus Cracoviensis, regni Poloniae exercituum supremi ducis, Sandomiriensis, Striioviensis, Lubaczoviensis, Ropczicensis generalis capitanei, vere christiana pietate et amore cultus Omnipotentis Dei et sanctissimae Virginis Mariae matris suae, Sanctorumque et Sanctarum eius amplificandi ductus, multa et praeclara beneficia ecclesiae collegiatae tituli Nativitatis eiusdem gloriosissimae Virginis Mariae in civitate sua Tarnow gratiose contulisset et eandem singularibus beneficiis specialibus et id genus vestibus sacris et aliis in usum sacrificiorum eiusdem ecclesiae ornasset. Porro paterna secutus vestigia praenominatus illustris, ac magnificus dominus Ioannes comes in Tarnow, castellanus Cracoviensis etc. non minore usus est liberalitate et studio, nihilque intentatum relinquens, quod ad augendum divinum cultum in dicta ecclesia Tarnoviensi pertinere existimaret, sua nobis petitione demonstravit, ut, si parochialis ecclesia, videlicet in Skrzyszow¹⁾, quae nunc per obitum honorabilis olim Stanislai de Proszowice²⁾, eiusdem ultimi et immediati rectoris vacavit et vacat ad praesens et quae est de iure patronatus Suae Illustris Magnificentiae, cum illius fructibus universis communitati vicariorum perpetuorum ecclesiae memoratae Tarnoviensis in perpetuum uniretur et incorporaretur, plurimum ex eo commoditati dictorum vicariorum consuleretur, nos, qui pro debito pastoralis officii debemus, ut cultus divinus augeatur et sacerdotes, ministri congruis sustineantur stipendiis, ecclesiam parochialem praedictam in Skrzyszow, ut praemittitur, vacantem, cum fructibus eiusdem universitati vicariorum perpetuorum, nunc et pro tempore existentium in Tarnow, perpetuo unimus, appropriamus, incorporamus, in visceramus, ac annectimus, ita videlicet, ut ipsa communitas vicariorum, nunc et pro tempore existentium in Tarnow, ex fructibus, redditibus et proveniuntibus universis dictae ecclesiae parochialis missalia, quae quotannis coloniae et incolae plebano villae Skrzyszow, pro tempore existenti, pro festo sancti Martini pontificis gloriosi, videlicet triginta sex siliginis et totidem metretas avenae pendere et extradere erant soliti, eadem missalia pro eadem rata sancti Martini habeat et perpetuis futuris temporibus possideat et eorum successores possideant, ita tamen, ut vicarius perpetuus in et apud dictam parochialem (ecclesiam) in Skrzyszow constituatur, apud quem remaneat cura animarum et qui pro sua sustentatione reliquos fructus, redditus et

proventus, videlicet duas decimas manipulares, videlicet post araturas duorum scultorum in Skrzyszow, item post araturas villae Wola excrescentes una cum mensalibus pecuniariis, ex quibus denarius sancti Petri solvitur, ratione onerum et administrationis sacramentorum, ac curae animarum, una cum fundo eiusdem ecclesiae possideat et eisdem fructibus potiatur perpetuis futuris temporibus. Quoniam autem cognita sunt omnibus bene merita ipsius magnifici domini Ioannis a Tarnow comitis, per eum nedum inclito huic regno Poloniae, verum etiam toti Christianae reipublicae praestita, quippe eius ductu et auspiciis immanissimi Christiani nominis hostes, Turci et Tartari, ac Schismatici, Moschi et Valachi multis cladibus memoria nostra saepe sunt afflicti et oppressi, nos propterea hunc talem, ac tantum virum dignum esse reputamus, in quem ornandum, posteraeque aetati nostrae illustrandum a Sede et auctoritate nostra pontificia digna officia proficiscuntur, atque ita in eius, tot, tantisque bene meritis illustrati, gratiam et favorem, ecclesiam suam Tarnoviensem praerogativis et privilegiis singularibus duximus ornandum in hunc modum: Imprimis siquidem intelligentes curam animarum et ecclesiae collegiatae Tarnoviensis venerabili domino Francisco de Tarnow, canonico et praeposito eiusdem Tarnoviensis ecclesiae esse ex antiquo iniunctam, eandem curam animarum ecclesiae et parochiae Tarnoviensis ab eodem et suis successoribus pro tempore existentibus amovemus et eadem ipsum ex nunc privamus. Et nihilominus ipsam animarum curam ecclesiae et parochiae Tarnoviensis, omniumque et singulorum Christifidelium, ad eandem iure parochiae subaudientium, honorabilibus dominis: Stanislao Pilch, vicepraeposito, Stanislao a Lipnica³⁾, Paulo et Simoni de Tarnow, Ioanni de Pilzno, Andreae de Cracovia, Adae de Iakimowice⁴⁾, actu presbiteris et vicariis perpetuis, eorumque successoribus, nunc et pro tempore existentibus, ecclesiae et parochiae in Tarnow imponimus, hortantes eosdem in Domino, ut in cura animarum, ecclesiae et parochiae praedictae Tarnoviensis se vigiles taliter exerceant, ut de animabus, in curam ipsis et eorum cuiuslibet concessis, dignam in die districti iudicii Domino Deo possint et valeant reddere rationem, in quo conscientias eorum oneramus. Caeterum intelligentes iurisdictionem ecclesiasticam praeposito, pro tempore existenti, ecclesiae collegiatae Tarnoviensis per antecessores nostros, episcopos Cracovienses, auctoritate ordinaria ad instantiam olim illustris et magnifici domini Ioannis Amor de Tarnow, castellani Cracoviensis concessam fuisse et esse, qua etiam ad praesens venerabilis dominus Franciscus de Tarnow, praepositus et canonicus Tarnoviensis pollere dinoscitur, eandem iurisdictionem ecclesiasticam auctoritate ordinaria de speciali gratia et voluntate nostra ampliandam duximus et ampliamus, ac eandem iurisdictionem illi imponimus, ac ordinarium iudicem iuxta moderationem infrascriptam creamus, concedentes sibi et suis successoribus causas, quas inter se ministri et beneficiati ecclesiae Tarnoviensis collegiatae et parochialium ecclesiarum Skrzyszow, Szynwałd, Zalasowa, Poręba, Lisia Góra, Wierzechosławice, Łękawica⁵⁾, Zassów,

Zdziarzec, ac subditi, cives et incolae etiam bonorum villae Wiewiórka⁶), status et conditionis saecularis, in bonis haereditariis dumtaxat praedicti illustris, ac magnifici domini Ioannis comitis in Tarnow, castellani Cracoviensis, existentes, mero iudicio ecclesiastico dumtaxat subiectas, movere et intentare voluerint, seu eorum quilibet voluerit, praesertim in causis profanis et libertati ecclesiasticae annexis, ad summam videlicet octuaginta, quo vero ad testamentorum confirmationem, ad summam triginta marcarum pecuniae usualis sese extendentes, iudicandi, cognoscendi, tractandi, testes recipiendi, sentiendi, fineque debito terminandi, censuras ecclesiasticas quascunque emittendi, fulminandi, aggravandi, reaggravandi et superreaggravandi et usque ad satisfactionem et executionem debitam prosequendi, ab eisdem et earum quemlibet absolvendi et beneficium absolutionis praestita satisfactione, alias quomodolibet dandi et concedendi, in casibus abortivorum et aliis maioribus tantum sedi nostrae ordinariae reservatis, de quibus ipsa merito sedes venit consulenda, exceptis, absolvendi una cum facultate matrimonia temporibus prohibitis contrahendi, et dummodo non obsistat aliquod impedimentum canonicum et legale, copulandi plenam damus tenore praesentium facultatem, auctoritatem et potestatem, eadem auctoritate nostra ordinaria decernentes omnes sententias, ac processus, ac quoslibet actus iudiciarios, quas et quos idem praepositus modernus et sui successores contra dictos clericos beneficiatos, canonicos ecclesiae Tarnoviensis et parochialium supradictarum, nec non subditos memorati illustris, ac magnifici domini Ioannis comitis in Tarnow, rite emiserint et fulminerint, vel ab eis absolutionis beneficium concesserint, non perinde, acsi a nobis, aut vicario, vel officiali Cracoviensi generali emanata fuerint, perpetuo valere et robur constantis obtinere firmitatis, nisi talia sint, quae multo maioris indaginis requirerint, facultatem. Et tunc singulariter in nostra praesentia partes suas debebunt prosequi iniurias et actiones, ubi iurisperitorum deesse maior copia. Volumus et ordinamus, ac decernimus, ut modernus et alii, pro tempore existentes praepositi in Tarnow, habeant curam visitandi parochiales ecclesias praedictas et eorum rectores, nunc et pro tempore existentes, una cum ecclesia collegiata Tarnoviensi, ac eorum ministros. Qua visitatione secuta, ipsi praeposito et eius successoribus coërtionem et animadversionem iuxta sacrorum canonum sanctiones et statuta pro omnibus excessibus corrigendi imponimus et damus, praetextuque eiusmodi impositionis clericos ecclesiarum Tarnoviensis collegiatae et parochialium, ac laicorum saecularium, subditorum illustris praefati, ac magnifici domini, superius specificatorum, a nostrorum iudicum ordinariorum generalium et foraneorum, ac archidiaconorum Cracoviensium et aliorum, quibus onus visitandi incumbit, absolvimus, eximimus, ac perpetuo excipimus. Insuper volumus, statuimus et ordinamus, ut praepositus et canonici ecclesiae collegiatae Tarnoviensis, pro tempore existentes, ratione canalium et iucundi ingressus per tres marcas iuxta consuetudinem in aliis collegiatis vicinis, singuli vero rectores ecclesiarum parochialium,

superius expressarum, ab institutionibus ipsorum, per dominum praepositum Tarnoviensem, nunc et pro tempore existentem, auctoritate nostra ordinaria concedendis, per duos florenos pro fabrica ecclesiae collegiatae Tarnoviensis in ladulam thesauri ecclesiastici reponendos reponant et convertendos in manus dicti domini praepositi et procuratorum ecclesiae Tarnoviensis sub censuris ecclesiasticis, ac aliis poenis pro arbitrio domini praepositi statuendis et assignandis solvant et eorum quilibet solvat. Qui etiam dominus praepositus pro tempore existens auctoritate nostra, qua ipsum fungi volumus, ecclesias parochiales praedictas vacaturas in commendam ad tempus a iuris statutis, in quantum opportunum fuerit, dabit et litteras citationis in vim cridae in casu vacationis aliquarum parochialium, superius expressarum, ad videndum novos plebanos institui praemittendas decernet et praemittet. Praeterea etiam statuimus et ordinamus futuris perpetuis temporibus, ut vicarii perpetui ecclesiae collegiatae Tarnoviensis, pro tempore existentes, pro fructibus, redditibus, emolumentis et proventibus, quos videlicet ratione officiorum suorum pro eorum sustentatione habent, videlicet pro missalibus ex villa Skrzyszow, ex macellis laniorum civitatis Tarnoviensis marcas duodecim, ex balneo civitatis marcas quatuor, ex praediolo marcas quatuor, ex villa Łąki⁷⁾ versus Pilzno sita marcas sex. Ab octo fraternitatibus in civitate Tarnoviensi constitutis marcas sex. Item decimam praedialem et tabernalem villarum Stanisławowice et Cwikowice⁸⁾ versus Bochnia. Item fructum clericaturae, ac ipsorum communitati spectantem et pertinentem ultra solita ministeria, quae praeposito et canonicis, pro tempore existentibus, in solemnibus festivitatibus circa aram in cantandis, videlicet epistola et evangelio exhibere sunt soliti. Etiam in festivitatibus sanctorum apostolorum, aliorumque festorum celebriorum, maiorum, quoties praepositum et canonicos ab ecclesia absentes esse contigerit, ex tunc vicario missam summam cantandam duo ex vicariis per ordinem in vim eleemosinae, alias missalium de villa Skrzyszow, eis et eorum universitati adiunctorum et per nos incorporatorum sacris vestibus, dalmaticis pro qualitate temporis induti, in cantu epistolae et evangelii sub poena, arbitrio domini praepositi nunc et pro tempore existentis exigenda, ministrabunt. Praeposito autem moderno et canonicis, pro tempore existentibus, in festis magnarum festivitatum ipsi vicarii, nunc et pro tempore existentes, quos praepositus, vel vicepraepositus de mandato praepositi ad ministrandum elegerit et qui voces magis concinnas habuerint, non attento ordine et omni excusatione semota ministrare erunt astricti. Quin aliter districte mandamus, quatenus vicepraepositus ecclesiae collegiatae Tarnoviensis, nunc et pro tempore existens, ordini ecclesiae Tarnoviensis intendat, omnesque excessus et negligentias vicariorum et aliorum presbiterorum, ac clericorum in divinis officiis, nocturnis, ac diurnis commissas, diligentius notet et poenam pecuniariam ex sortibus uniuscuiusque vicariorum omni simultate, amore, odio et favore exclusis, in quo eius conscientiam oneramus, exigat, exactas vero poenas cum pecunia in vim iucundi

ingressus per vicarios illius ecclesiae pro tempore existentes per duos florenos pecuniarum solvi solita, in communem fiscum vicariorum pro domus instauratione et aliis necessitatibus deponet. Cui etiam vicepraeposito pro tempore existenti honorem debitum, per vicarios et alios presbitros, ecclesiae collegiatae Tarnoviensis ministros praestari et impendi, tamquam eorum immediato superiori, sub poenis, arbitrio domini praepositi exigendis mandamus. Quae omnia et singula praemissa et hanc nostram constitutionem et omnium et singulorum praemissorum ordinationem confirmamus, approbamus, ratificamus, roborque auctoritatis ordinariae et decretum apponimus, ac eadem vobis omnibus et singulis, quorum interest, intererit, seu interesse poterit quomodolibet in futurum, sententiamus, insinuamus, ac ad vestram uniuscuiusque vestrum notitiam indubitatum deducimus, ac deduci volumus per praesentes. In quorum omnium et singulorum fidem et testimonium praemissorum praesentes litteras incorporationis, annexionis, gratiae et ordinationis nostrae per notarium nostrum, factique huiusmodi coram nobis scribam infrascriptum, scribi et publicari iussimus, ac sigilli nostri subappensione communiri mandavimus. Acta sunt haec Cracoviae, anno Domini millesimo quingentesimo quadragesimo secundo, indictione tredecima, pontificatus sanctissimi in Christo patris et domini nostri, domini Pauli, divina providentia papae tertii feliciter moderni, anno ipsius octavo, die vero duodecima mensis Maii. Praesentibus ibidem venerabilibus dominis: Bartholomaeo Gałkowski, Gnesnensis et Cracoviensis ecclesiarum canonico, Posnaniensi et curiae nostrae cancellario; Martino Cromero, custode Visliciensis etc.

Kopia z pierwszej połowy XVII. wieku, na trzech arkuszach papieru.

-
- 1) *Skrzyszów*, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie tarnowskim.
  - 2) *Proszowice*, osada w gubernii kieleckiej, powiecie miechowskim.
  - 3) *Lipnica*, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie kolbuszowskim.
  - 4) *Jakimowice*, wieś w gubernii radomskiej, powiecie końskim.
  - 5) *Skrzyszów, Szynwałd, Zalasowa, Poręba Radlna, Lisia Góra, Wierzchosławice i Łękawica*, wsie w Galicyi zachodniej, w powiecie tarnowskim.
  - 6) *Zassów, Żdźary i Wiemiórka*, wsie w Galicyi zachodniej, w powiecie pilzneńskim.
  - 7) *Łączki*, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie jasielskim.
  - 8) *Stanisławice i Ciechowice*, wsie w Galicyi zachodniej, w powiecie bocheńskim.

CCCXV.

W Krakowie 11. sierpnia 1542 roku.

Zygmunt I. kwituje Piotra Kmitę z administracji ziemią
spiską.

Sigismundus I., rex Poloniae, magnificum Petrum Kmita de Wiśnicz, palatinum Cracoviensem, de proventibus et administratione capitaneatus Scepusiensis quietat. Datum Cracoviae feria sexta in crastino festi sancti Laurentii, anno Domini millesimo quingentesimo quadragesimo secundo.

Originale pergameneum, cum sigillo appenso. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 378.

CCCXVI.

W Krakowie 17. maja 1543 roku.

Zygmunt I. pozwala Janowi Tarnowskiemu na czas
nieograniczony udać się za granicę, uwalniając go równocześnie
od wszelkich zajęć i obowiązków publicznych, do jego urzędów
i godności przywiązanych.

Sigismundus, Dei gratia rex Poloniae, magnus dux Lituaniae, Russiae, Prussiae, Masoviaeque dominus et haerēs etc., significamus tenore praesentium, quibus expedit universis, quod cum nobis supplicasset illustris et magnificus Ioannes comes in Tarnow, castellanus Cracoviensis et exercituum regni nostri summus, Sandomiriensisque capitaneus, ut ei liceat bona nostra voluntate, quandocunque voluerit, vel valetudinis, vel quavis alia de causa discedere et abesse a regno tam diu, quam diu opportunum sibi visum fuerit. Nos itaque grata, probataque illius erga se(!) merita habentes, quae et reipublicae nostrae multa tum utiliter praestitit et ut semper antehac eius personae, ac meritorum suorum habendam rationem benigniter, libenterque existimaverimus, ita et nunc clementer concesserimus et praesentibus litteris nostris concedimus hanc veniam et potestatem, ut quandocunque et quam diu illi visum fuerit abesse a regno, tuto et libere sine omni impedimento et sine quavis rerum

suarum iactura possit. Quia vero propter illius praeclara in nos et rempublicam merita, certis a nobis in regno dignitatibus et officiis praefectus sit, nos omnia interim absenti illi tum integra reservamus, tum simul etiam concessimus et concedimus, ut a debito officio suo, quod praesentiam postulaverit et imprimis generalibus comitiis regni, quibus interesse senatores nostri, dignitatibusque praediti tenentur, abesse possit et ea sit, dum interim forte abesset, lege solutus. Item in generalibus iudiciis locum suum, cui illi visum fuerit committere, illi licitum erit. Deinde generalem regni capitaneatum, quem adhuc feliciter semper . . . . . a) gessit, ut etiam committat suo vicesgerenti, qui, dum affuerit, eius teneat locum et illius fungatur officio . . . . .
 . . . . . b) si contigerit generalis ad bellum motio, eo absente, ab ea ipsum liberum fecimus et facimus, fieri tamen de bonis illius debet sufficiens ad commune bellum expeditio. Postremo in Sandomiriensi capitaneatu, quia necessaria sit eius, qui praesit, in regno praesentia propter iudicia exercenda, nos etiam libenter permisimus et permittimus, ut idem Ioannes comes in Tarnow, castellanus Cracoviensis et Sandomiriensis etc. capitaneus, nobilem Nicolaum Lipniczki, vicecapitaneum suum Sandomiriensem, in administrationem capitaneatus eiusdem et iurisdictionem praeficiat ita, quod nomine et titulo eiusdem Nicolai Lipniczki omnia gerantur, scribantur et decernantur, tam citationes, quam etiam aliae res, ad officium pertinentes. Cuius quidem Nicolai Lipniczki, vicecapitanei iurisdictionem et officii, quod ad officia pertinet, exercendi in praefato capitaneatu commissam, tam diu ratam haberi volumus, quam diu ipse Ioannes comes in Tarnow non redierit. Ac denique pollicemur verbo bono nostro regio hanc eius absentiam a regno nullo illi incommodo, fraudique ulla ex parte futuram. In cuius rei testimonium sigillum nostrum est subappensum. Datum Cracoviae feria quinta ante festum sanctae Trinitatis proxima, anno Domini millesimo quadragesimo tertio, regni vero nostri anno trigesimo septimo.

Sigismundus rex subscripsit.

Oryginał pergaminowy, na takimże pasku zawieszona mniejsza pieczęć koronna.

a) Jedno słowo wydarte. b) Dwa słowa wydarte.

CCCXVII.

W Krakowie 31. maja 1543 roku.

Zygmunt I. kwituje Piotra Kmitę z administracyi starostwa
krakowskiego.

Sigismundus I., rex Poloniae, magnificum Petrum Kmita, palatinum Cracoviensem, de administratione capitaneatus Cracoviensis quietat. Datum Cracoviae feria quinta post festum sancti Urbani, anno Domini millesimo quingentesimo quadragesimo tertio.

Originale pergameneum, cum sigillo appenso. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 378.

CCCXVIII.

W Błóżwi 23. sierpnia 1543 roku.

Dział dóbr ojczystych między Piotrem, Stanisławem, Andrzejem
i Erazmem Barzymi.

Inter generosos, Petrum, Stanislaum, Andream et Erasmum Barze, olim magnifici Andreae Barzy, succamerarii Premisliensis filios, ex bino connubio procreatos, bonorum Błóżew, Towarnia¹⁾ et Wolica²⁾, paternorum divisio. Datum in Błóżew (Błóżew) feria quinta in vigilia sancti Bartholomaei, anno Domini millesimo quingentesimo quadragesimo tertio.

Extractum. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 405.

---

¹⁾ *Błóżew Górna i Towarnia*, wsie w Galicyi wschodniej, w powiecie staromiejskim.

²⁾ *Wolica*, wieś w Galicyi wschodniej, w powiecie dobromilskim.

CCCXIX.

W Kościaniu 8. października 1543 roku.

Urząd ziemski poznański poświadcza,
iż odbyło się publiczne, przez woźnego wywołanie wsi Szkaradowa, należącej do Marcina Ponieckiego i że do tejże nikt sobie
prawa nie rościł.

Nicolaus Skora de Gay Obornyczki, iudex et Mathias de Krzyzanowo, sub-iudex, terrestres Posnanienses generales, significamus tenore praesentium, quibus expedit universis, quia dum anno Domini millesimo quingentesimo quadragesimo tertio feria secunda post festum sancti Francisci in terminis particularibus in Costen celebratis, una cum generosis, Petro Ossowski, notario terrestri Posnaniensi et Andrea Boyanowski, burgrabio terrestri Costensi, iudicialiter sedebamus, ibidem veniens Mathias Czaykowski, ministerialis Costensis, coram iudicio terrestri ius reddens et restituens, ex exclamatione recognovit, quia ipse circa ecclesiam parochialem in oppido Dupyno diebus festis et diebus forensibus in oppido Iutrossyn¹⁾ ter exclamavit villam et haereditatem Skaradowo nobilis Martini Ponyeczki, in districtu Costensi sitam, nec non eiusdem villae omnes agros, cultos et incultos, attinentias, pertinentias, silvas, borras, gayos, prata et omnia pascua sterilia et generaliter omnes et singulos proventus, ad dictam villam Skaradowo quomodolibet spectantes et pertinentes et hoc omnibus villis et earum incolis circumquaque adiacentibus, ne videlicet praefati incolae praefatarum villarum, circumquaque adiacentium, in praefata haereditate Skaradowo iumenta sua pascerent, aut viis inconsuetis et illicitis equitarent, vel etiam pecora sua pellerent. Atque ibidem praefatus ministerialis prima, secunda, tertia et ultra ius, quarta vicibus clamavit, si quis hominum status utriusque huic exclamationi praefatae villae Skaradowo contradiceret, aut eam in aliquo impugnaret. Cui nemo contradixit, (nec) eam in aliquo impugnavit, prout hoc praefatus ministerialis, ius restituens, ex ipsa exclamatione recognovit. Et domini iudicio praesidentes audita praefati ministerialis recognitione et iuris ex praefata exclamatione restitutione, iudicialiter decreverunt praefatam villam et haereditatem Skaradowo nobilis Martini Ponyeczki cum omnibus illius obventionibus erga omnes villas circumadiacentes et earum incolas exclamatam et interdictam fore cum ipsius nobilis Martini Ponyeczki littera adiudicatoria, iuxta terrae consuetudinem. Super quo ipse nobilis Martinus Ponyeczki praefatus adiudicatum

solvit et petiit, ut sibi super praemissis litteras nostras adiudicatorias daremus et decreveremus. Nos vero petitis annuentes, decrevimus fore dandum, damusque praesentibus, decernentes nihilominus easdem robur debitae firmitatis habitura harum, quibus sigilla nostra appensa sunt testimonio litterarum. Actum et datum anno, die, loco, quibus supra.

Oryginał pergaminowy, po dwóch pieczęciach pozostały tylko paski pergaminowe. In tergo nadpis współczesny: »Wywołanye dzyedzyny Skaradowsky«. 1543.

---

¹⁾ *Dupin i Jutroszyn*, miasteczka w Poznańskim, w powiecie krobskim.

CCCXX.

Dnia 30. listopada 1543 roku.

Woldrzych Dubański zastawia państwo Raudnickie u Jana i Jana Krzysztofa Tarnowskich.

Ja Woldrzych Dubanski z Duban, a na Lubiessiczych etc. wyznawam tymto listem obecnie przede wssemi, kdež czten, nebo cztuczy slyssan bude, že ty dwa magestaty, a zapisy tuto dotczenee nayiasnieyssyho knyezetete, a pana, pana Ferdynanda Rzimskeho krale, po wsseczky czasy rozmnozitele rzyse, a Vherskeho, Czeskeho, Dalmatskeho, Chorwatskeho etc. krale, infanta w Hyspany, arcziknizete Rakuskeho, a margkrabie Morawskeho, Luczemburskeho, a Slezskeho knyzetete, a Luziczskeho margkrabie etc. pana meho milostiweho, prwny gimžto Geho Kralowska Milost oznamowati raczy, kterak z strony panstwy Geho Milosti Kralowske Raudniczkeho skrze mnoha gednany s niekteryymi osobami z kralowstwy Czeskeho przedse wżyti raczil, aby obywatelom tehož panstwy s gich tiežkosty, dluhuow, a zahub, do kterychž gsau na dyle skrze pohorzalost, a na dyle skrze gich samych nedbanliwost, a neopatrnost wessli, pomoczy raczil. Kdež pak Geho Milost Kralowska gsa od mnohych przednych urzednikuow, a rad Geho Milosti Kralowske w kralowstwy Czeskem o to, czo se Raudniczkych, a wierziteluow gich dotczye mnohokrat, a czastokrat prossen, aby ty gesty, a prostrzedky obmysliti, a gednany przedse wżyty, skrze ktereeby gim spomozeno, a to panstwy od wietssyho zawedeny zachowano byti mohlo, raczil. Y aczkoli oni Raudniczsty podlee z niemi, a wymierzeny smlauwy na mystie Geho Kralowske

Milosti, skrze tehdaž zrzyczenie rady komory Geho Milosty Kralowske w kralowstwy Czeskem z strany toho panstwy vczyniene tomu dosti vczyniti gsu ne mohli, nebrz sebe przy Geho Kralowske Milosti swymi nedstatki, a nemožnostmi, skrze ginee wymluwna czynili, se wssy poddanosti prosyče, aby Geho Kralowska Milost gim w tee wieczy milost, a milosrdenstwy vdieliti raczil. A takže Geho Milost Kralowska ne z powinnosti, ale z vlastny wzhledsse na gich weliku zasslost, a zahubu y take na to, zeby k posledku z toho gesstie wietssy zahuba gich vzniknuti mohla, a mage w pamieti ty mnohe žadosti, a prozby, pak swrchu dotczeno, s dobrym rozmyslem Geho Kralowska Milost, a gistym wiadomim moczy kralowsku jakožto kral Czesky, raczil gest milostiwie k tomu przywoliti, ze prawu polowiczu wssech tiech dluhuow gich Raudniczkych, czo se tiech do swateho Girzy minuleho to tez toho letha čtyrzdczateho zbiehlo, kterychž se podle zprawy Geho Milosti Kralowske o to vczyniene summa gedenadczte tiszcz a puol trzetyho sta kop grossuow Czeskych nachazety magy, na se przegyti raczil tak, a na ten spusob, že Geho Milost Kralowska dotczenee panstwy Raudniczke, totiž zamek, a miasto se wssemi, a wsseliyakimi geho przislusnostmi puozitki zwolemi, a tym wssim zpuosobem, yak gsau toho przedessly paani w drzeny, a w vzywany byli, statecznemu Karlowi Dubanskemu z Duban, a na Libiessiczych, otczy memu dobre pamieti, w swrchu gmenowanee summie, w puol gedenadczti tiszczych, a w puol trzetyho sta kop grossuow Czeskych zastawiti, a zap sati raczil tak, a na ten spusob, že on Karel Dubansky, diediczowee, a buduczny geho magy, a powinni budu proti tomu panstwy Raudniczkemu se wssim przislussenstwim od tiech wssech dluhuow, ktere gest toz obec nase vwedla wyswoboditi ty sweesti, a koniecznie zbawiti magy, kterych se prawa polowicze, yakž se zprawa czyny, zbiehlo przy swatem Girzy minulem, puol gedenadczte tiszcz puol trzetyho sta kop grossuow Czeskych, a ge Raudniczke w tom zastupiti, a gestliže on Karel Dubansky przy wierzitelijch sobie czo ku pohodli, a nebo yaky wlewk bud na gistinie, a neb aurokuow zgednati muocz, to gemu k zysku przyti Geho Kralowska Milost raczy. Pakliby se to nasslo, že tiech dluhuow gich Raudniczkych tolik, totiž gedenadczte tiszcz puol trzetyho sta kop grossuow Czeskych ne bylo, tehdy czozby se, a ocz menie nasslo, gemu, Karlowi Dubanskemu, Geho Kralowska Milost ne bude powinen weysse przy weyplatie dati. Y aby dotczeny Karel Dubansky tim snaze tomu dosti vczyniti mohl, k tomu Geho Milost Kralowska milostiwie gemu powoliti raczil, czož on koli sobie przy dotczonych Raudniczkych w tom ku pomocy zgednati bude motczy, a oni Raudniczssty dobrowolnie vczyny, a wssak aby to bez sskody gich Raudniczkych, a ginych obywateluow na temž panstwy bylo, w to gemu od geho Kralowske Milosti sahana, ani przekazeno byti ne ma. Teez take Geho Milost Kralowska chtycze gemu gestie wietssy przy tom pohodly vkazati, gemu gest y ktomuto milostiwie przywoliti raczil, aby dotczene panstwy Raudniczke se wssemi geho

przislussnostmi od nieho, ani od diediczuow gehu do dwamezdczitma leth od datum listu toho, po rzad zbiehlych, od Gehu Kralowske Milosti, diediczuow Gehu Milosti, a buduczych kraluow Czeskych, ani od arczibiskupa Prazskeho, a nebo od tiech osob duchownych, kteryzby tu yaku sprawedlnost myti chtieli k tee weyplatie wyplaczeno ne bylo, a byti ne ma, nebz aby oni to panstwy s gehu przislussnostmi w mocy swe, a w drzeny, a w vziwany swém do tiech gmenowanych leth beze wssy przekazky gmieli, drzeli, a vzywali etc. tak, a s takowymi przymienkami, a duomynkami, yakož tyž magestat pod Gehu Kralowske Milosti peczety wisutu to wsse w sobie ssyrze; a plniegy obsahuge, swiedczy, a zawyraa y vkazuge.

Item druhy magestat, kterymžto teež take Gehu Milost Kralowska temuž niekdy Karlowi Dubanskemu y gehu diediczom swe milostiwe powoleny dati raczil, aby mohl na prostaweny toho zamku Raudniczkeho do tische kop Missenskych wynaloziti etc. Tak take, a s takowymi duominkami, yakož tyž magestat pod Gehu Milosti Kralowske teež peczety wisutu to w sobie vkazuge, a zawyraa, kterežto magestaty obadwa wysš dotczene, a k tomu smluwu ya s poczatku psany Woldrzych Dubansky, yakžto syn, a diedicz po temž niekdy panu Karlowi Dubanskemu, otczy meem rzadnie zuostaly, podle gineho wsseho statku gehu mage, a toho wsseho panstwy Raudniczkeho podle tychž magestatuow zmieny po smrti tehož niekdy Karla Dubanskeho, otcze sweho, w mocznem drzeny, a swobodnem vzywany gsa dal, gsem ge take dale dobrowolnie, a s dobrym mym rozmyslem y mocy tohto listu s mu plnu, a swobodnu dobru woly y se wssy mu sprawedlnosty, a plnym prawem dawam wysocze vrozenemu panu, panu Janowi hrabi z s Tarnowa, kastellanowi Krakowskemu, a kralowstwy Polskeho naywysšymu haythmanu etc., a Gehu Milosti synu, panu Janowi, ginak Krystofowi teež hrabi z s Tarnowa y Gehu Milosti diediczom, a buduczim, mocz, a plne prawo mee wsseczko, a sprawedliwost teež take mu wsseczku Gich Milostem, nebo gednemu z nich przy tychž magestaty, a smluwie y tudyž przy panstwy Raudniczkem dawage, a sobie przy tom, ani diediczom, a buduczim swym žadneho prawa, ani yakeho wlastenstwy ne pozuostawuge, to panstwy Raudniczke se wssim gehu przislussenstwim na niez wysš dotczeny magestatowee swiedczy, gmyeti, drzeti, a toho wsseho mocnie, a swobodnie y wlastnie poziwati y s tym se wssim, a s tymiž magestaty, a s mluwau y s tuto take dobru woly, kdyz a czoz se Gich Milostem, nebo gednemu z nich, lyby nebo libiti bude, yakžto z gich wlastnim podle tychž magestatuow z niemi vcziniti, budto dati, zastawiti, a ktomu, a podle toho y gmu dobru wuoli komužby se Gich Milostem, nebo gednemu z nich zdalo, a widielo vdiedlati, a dati, a to bez wsselikeho meho, diediczuow, a buduczych mych y ginych wssech lidy odporu, a wsseliyake przekazky, neb gich milostem tehož panstwy Raudniczkeho y s tiemi magestaty w gich mocz skutecznie tymto listem doobree wuole postupugi na potwrzeny, a zdrzeny y buduczy pamiet toho peczet swu wlastny gistym

mym wiadomym dal sem prziwiesyti k tomu to listu dobrowolnie, a pro lepssu toho gistotu dozadal sem se vrozenych panuow, pana Sebestyana z Weythmille, a na Thomutowie etc., pana Bohuslawu Felixa Hasysteyskeho z Lobkowicz, a na Liczkowe etc., a vrozeneho wladyky pana Jana Kautskeho z Kostelcze, a na Hostiwarzy, ze gsu takee peczeti swe dali gim beze sskody na swiedomy podle mne prziwiesyti k temużto listu, genż gest daan letha ot narożeny syna Bożyho tiszczyho pietisteho czterzidczateho trzetyho w patek, den swateho Ondrzege Apostola paanie.

Oryginał pergaminowy, na takichże paskach były zawieszone 4 pieczęcie, pierwsza odpadła, po drugiej pozostał spód woskowy, po trzeciej górne resztki, a czwarta zatarta.

CCCXXI.

W Wielowśi 24. grudnia 1543 roku.

Zygmunt I. pozwala wsi Zakrzów, należącej do Spytka Tarnowskiego, korzystać z lasów dóbr królewskich, Mokrzyszowa i Sokolnik.

Sigismundus, Dei gratia rex Poloniae, magnus dux Lituaniae, Russiae, Prussiae, Masoviae etc. dominus et haeres, significamus tenore praesentium, quibus expedit universis, praesentibus et futuris, harum notitiam habituris, quod cum ante annos aliquot contentiones crebrae inter magnificum Spitconem de Tarnow, tunc Żarnoviensem, nunc vero Voinicenssem castellanum, regni nostri tesararium, Siradiensem, Crzepicenssem etc. capitaneum et capitaneos nostros Sandomirienses exoriebantur occasione inemptionum, alias *wkupów*, incisionum, alias *wrębów*, glandinumque in silvis nostris regalibus, ad bona nostra regalia Grembów, Sobów et Przyszów in capitaneatu Sandomiriensi existentia, pertinentibus. Quarum quidem inemptionum, incisionum, glandinumque usum communem praedictus magnificus Spitco de Tarnow nobiscum in praedictorum bonorum nostrorum Grembów, Sobów et Przyszów silvis habebat, quam contentionem in perpetuum tollere praenominatus magnificus Spitco cupiens, eo usu nobis cessit ita, ut omnes obventiones de incisionibus, inemptionibusque, praedictarum silvarum provenientes a subditis nostris omnibus, in capitaneatu Sandomiriensi existentibus, soli nos exigemus, ille vero de suis subditis villarum suarum Wielawieś, Trześnia, Siedlec, Dzików¹⁾, Borów²⁾, sortiumque eius, quas nobiscum incommune habebat, bonorum Grembów, Sobów³⁾ et Przyszów⁴⁾, eandem proventionem silvaticam integram solus

exigeret, sed quoniam eiusmodi institutionem et ordinationem maiore nostro, quam praedicti magnifici Spitconis commodo factam intelligebamus, volentes id damnum illi compensare, donavimus ei, subditisque illius praefatorum bonorum Wielawieś, Trześnia, Siedlec, Dzików, Borów, liberum usum silvarum illis vicinarum et contiguarum, ad Mokrzyszów et Sokolniki⁵⁾ pertinentium, iuxta revisionem, dimensionemque commissariorum nostrorum, ad id deputatorum, factam, quod in privilegio originali et in litteris nostris de usufructu silvarum praedictarum ad relationem commissariorum nostrorum conscriptis et emanatis plenius, latiusque continetur. Quia vero superioribus proximis temporibus praedictus magnificus Spiteo villam, Zakrzów dictam emit, quae bonis eius praedictis, Wielawieś, Trześnia, Siedlec, Dzików, Borów, vicina, contiguaque est, ideo nobis supplicavit, ut villam hanc eius, Zakrzów, eodem iure et privilegio gaudere faceremus et villis aliis illius, quoad usumfructum silvarum praedictarum Mokrzyszów et Sokolniki incorporaremus. Nos petitioni eius benigne annuentes, praedictae villae donamus, damusque eundem usumfructum silvarum nostrarum incisionum, inemptionum, glandinumque, quem praedictis villis Wielawieś, Trześnia, Siedlec, Dzików, Borów antea dedimus, ut incolis praedictae villae Zakrzów liberum sit utifrui silvis prefatis Mokrzyszów et Sokolniki, ac pascuis secundum obequitationem et consignationem, a commissariis nostris factam, alias iuxta vim et tenorem privilegii originalis, litterarumque confirmatoriarum, ad relationem commissariorum emanatarum, harum testimonio litterarum, quibus sigillum nostrum est appensum. Datum in Wielawieś in vigilia Nativitatis Domini, anno eiusdem millesimo quingentesimo quadragesimo tertio, regni nostri anno vigesimo septimo.

Relatio reverendi in Christo patris, domini Samuelis Maczieiowski,
episcopi Plocensis et regni Poloniae vicecancellarii.

· Księga granic dóbr Ostrofskich i Tarnowskich, pag. 715.

¹⁾ *Wielowieś, Trześnia, Siedlec i Dzików*, wsie w Galicyi zachodniej, w powiecie tarnobrzskim.

²⁾ *Borowa*, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie mieleckim.

³⁾ *Grębów i Sobów*, wsie w Galicyi zachodniej, w powiecie tarnobrzskim.

⁴⁾ *Przyszów królewski*, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie niskim (Nisko).

⁵⁾ *Mokrzyszów i Sokolniki*, wsie w Galicyi zachodniej, w powiecie tarnobrzskim.

CCCXXII.

W Piotrkowie 11. marca 1544 roku.

Zygmunt I. wyznacza komisarzy do rozgraniczenia wsi królewskiej, Królówki od dóbr Piotra Kmity, Leksandrowy i Połomia.

Sigismundus I., rex Poloniae, exortis differentiis occasione limitum inter bona regalia, videlicet villam Królówka, ab una et bona haereditaria, videlicet Aleksandrowa et Połomia¹⁾, ad castrum Visnicense pertinentia, magnifici Petri Kmity comitis in Wiśnicz, palatini Cracoviensis etc. ab altera parte, certis commissariis suis mandat, quatenus ad limites praefatorum bonorum descendant, eaque limitent et distinguant, scopulisque et signis metalibus consignent. Datum Piotrkoviae feria tertia post dominicam Reminiscere, anno Domini millesimo quingentesimo quadragesimo quarto.

Księga granic dóbr Ostrogskich i Tarnowskich, pag. 814—815.

Eodem anno, die et loco, Sigismundus rex, mandat Severino Boner, castellano et capitaneo Biecensi, zuppario, burgrabio et magno procuratori Cracoviensi, Zathoriensi, Oświęcimensi, Rabstiniensi capitaneo et tenentario bonorum Królówka, ut in eodem negotio coram praedictis commissariis compareat.

Ibidem, pag. 817—818.

¹⁾ *Królówka, Leksandrowa i Połom Wielki*, wsie w Galicyi zachodniej, w powiecie bocheńskim.

CCCXXIII.

W Piotrkowie 12. marca 1544 roku.

Zygmunt I. poleca magistratowi Szczebrzeszyńskiemu, aby byli pomocnymi komisarzom, których wysyła dla zbadania dróg, wiodących z Przemyśla do Szczebrzeszyna i Lublina.

Sigismundus, Dei gratia rex Poloniae, magnus dux Lituaniae, Russiae, Prussiae, Masoviae etc. dominus et haeres.

Famatis, proconsuli et consulibus civitatis nostrae Sczebrzeschinensis, fidelibus nobis dilectis. Gratiam nostram regiam. Famati, fideles, nobis dilecti. Designamus certos commissarios nostros ad revidendum vias et itinera, quae ex Przemislia versus Sczebrzeschin¹⁾, item quae ex Przemislia in Lublin et ex Lublin Przemisliam ducunt. De quibus, ut testimonium perhibeatis secundum id, quod a vobis commissarii nostri inquirent, aut his, qui periti viarum sunt, ad illos pro testimonio perhibendo mittatis, vobis mandamus, pro gratia nostra secus non feceritis. Datum Piotrcoviae feria quarta post dominicam Reminiscere, anno Domini millesimo quingentesimo quadragesimo quarto, regni vero nostri trigesimo octavo.

Ad mandatum sacrae regiae Maiestatis proprium.

Oryginał na arkuszu papieru, u dołu na masie czerwonej wyciśnięta pieczęć, zatarta.

---

¹⁾ *Sczebrzeszyn*, miasteczko w gubernii i powiecie lubelskim.

CCCXXIV.

W Krakowie 1. czerwca 1544 roku.

Piotr Kmita wydzierżawia starostwo kolskie Stanisławowi
Wilkowskiemu.

Magnificus Petrus Kmita, palatinus et capitaneus Cracoviensis, nobili Stanislao Wilkowski bona, ad capitaneatum suum Colensem¹⁾ pertinentia, ad tres annos pro summa duorum milium florenorum Polonicalium annualis pensionis arendat. Datum Cracoviae ipso die Pentecostes, anno Domini millesimo quingentesimo quadragesimo quarto.

Copia. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 388.

---

¹⁾ *Koło*, miasto powiatowe w gubernii kaliskiej.

CCCXXV.

W Brześciu 29. czerwca 1544 roku.

Jan z Ocieszyna, podkomorzy krakowski, upoważnia
Fryderyka Łapkę do rozgraniczenia dóbr Królówki od Leksan-
drowy i Połomia.

Ioannes de Ocieszyn, succamerarius terrae Cracoviensis etc., significamus tenore praesentium, quibus expedit universis: Quia cum propter ardua negotia, ac continua servitia, per nos sacrae regiae Maiestati exhiberi solita, faciendis graniciebus infra-scriptis intendere non valemus, camerarius etiam noster Cracoviensis, generosus Mar-tianus Chełmski, propter adversam valetudinem nostras vices supplere ad praesens nequit, proinde nobilem Fridericum Łapka de Kierlikówka¹⁾ pro hac vice ad faciendas et determinandas granicies inter bona regalia tenutae magnifici Severini Boner de Balice²⁾, castellani et capitanei Biecensis, zupparii, burgrabii et magni procuratoris Cracoviensis etc., Królówka vocata, ex una, ac inter villas, Alexandrowa et Połomia, ad castrum Wisnicense pertinentes, illustris, ac magnifici domini, domini Petri Kmita comitis in Wiśnicz, palatini et capitanei Cracoviensis generalis, regni Poloniae supremi mareschalci, ac Scepusiensis, Premisliensis, Colensisque capitanei haeredi-tarias, partibus ab altera, in camerarium nostrum Cracoviensem auctoritate nostra deputamus et constituimus per praesentes, dantes eidem Friderico Łapka in praemissis plenam potestatem et omnimodam auctoritatem dictas granicies faciendi, scopulos eri-gendi, ac limitibus, aliisque signis metalibus bona praefata inter se ab invicem distin-guendi et dislimitandi auctoritate nostra non aliter valituras, quam si per nos factae fuissent. In cuius rei fidem et testimonium sigillum nostrum praesentibus est subim-pressum. Datum in Brześć Lituanico die dominico festi sanctorum Petri et Pauli apostolorum, anno Domini millesimo quingentesimo quadragesimo quarto.

Księga granic dóbr Ostrogskich i Tarnowskich, pag. 821—822.

¹⁾ *Kierlikówka*, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie bocheńskim.

²⁾ *Balice*, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie krakowskim.

CCCXXVI.

W Krakowie 4. lipca 1544 roku.

Pozew komisarski przeciwko Sewerynowi Bonerowi
w sprawie granicznej między dobrami, Królówką, a Aleksan-
drową i Połomiem.

Spitek de Tarnow, Voinicensis, regni Poloniae tesaurarius, Siradiensis, Krzepicensis¹⁾, Brzeznicensis²⁾ et Krzeszoviensis³⁾ capitaneus, Achacius Iordan de Zakliczyn, Zavichostensis et Sandecensis capitaneus, Petrus Zborowski, Małogostensis⁴⁾, castellani, Nicolaus Taszycki de Lusławice, iudex, Ioannes Wężyk, subiudex etc., Fridericus Łapka, camerarius loco succamerarii terrestris Cracoviensis, commissarii per sacram regiam Maiestatem dati et deputati magnifico Severino Boner de Balice, castellano et capitaneo Biecensi etc., tenentarioque bonorum regalium villae Królówka innotesciunt, atque vigore regio et auctoritate sua commissariali mandant, quatenus occasione differentiarum limitum inter bona praedicta, videlicet Królówka et Alexandrowa, atque Połomia magnifici Petri Kmita, palatini Cracoviensis haereditaria, coram eis feria quinta post festum sanctae Mariae Magdalenae in loco granicierum compareat. Actum et datum Cracoviae feria sexta post festum Visitationis beatae Mariae Virginis proxima, anno Domini millesimo quingentesimo quadragesimo quarto.

Księga granic dóbr Ostrogskich i Tarnowskich, pag. 816—817.

¹⁾ *Krzepice*, osada w gubernii piotrkowskiej, powiecie częstochowskim.

²⁾ *Brzeźnica*, osada w gubernii piotrkowskiej, powiecie nowo-radomskim.

³⁾ *Krzeszów*, osada w gubernii lubelskiej, powiecie biłgorajskim.

⁴⁾ *Małogoszcz*, osada w gubernii kieleckiej, powiecie jędrzejowskim.

CCCXXVII.

W Pradze 22. lipca 1544 roku.

Ferdynand, król czeski, odsądza Woldrzycha
Dubańskiego od Raudnicy, przyznając ją Janowi Krzysztofowi
Tarnowskiemu.

My Ferdynand, z Boży milosti Rzymsky kral, po wsseczky cziasy rozmnozitel Rzyse, a Vhersky, Cziesty, Dalmatsky, Charwatsky etc. kral, infant w Hyspany, arczyknyzie Rakauzske, a margkrabie Morawske, Luczemburske, a Slezske kniezie, a Luziczke margkrabie etc., oznamugem tiemto listem wssem, yakoż gest nedawno gminuleho cziasu wysocze vrozeny Jan Krystof hrabie z Tarnowa, wierny nass mily od slowutneho Woldrzycha Dubanskeho z Duban na Libiessicziech wierneho nasseho mileho panstwie Raudniczke gisty spuosob s powolenym nassym wyplatil, a s nim se smluwil, yakž pak taž smluwa, kteraž y s powolenym nassym do desk wessla, to wsse w sobie ssyrze zawiera, od kterehož to panstwie, yakž sme spraweny, przedkowe nassy, kralowe Cziesty, teez y duchowny, a przedessly gehu drzitele niekdere wesnicze, a zbozy odzastawitiby mieli. Vprosseny gsme gmienem dotczieneho Jana Krystofa, hrabiete z Tarnowa, abychom k weyplatie takowych wesnicz, a zboży, od tehož panstwie Raudniczkeho zastawenych, a odczyženych, kderychžby se on doptati mohl, nasse milostiwe powoleny dati raczili, k kderežto prozbie sau cze naklonieny, a zie tyž Jan Krystof nam se toho odsluhowati bude mocz, a ma, z dobrym rozmyslem nassym gistym wiadomem mocz kralowsku w Cziechach, a s radu wiernych nassych milych temuž Janowi Krystofowi, diediczuom y buduczym gehu powolilisme, a tiemto nassym listem powolowati raczeme, aby on, neb oni wsseczkny, a wsseliyake wesnicze diediny, platy, lesy, hage, potoky y gine wsseczko, czoz od swrchu psaneho panstwie zastaweno gest, a k niemu od starodawna przyslusselo, a należy, mocz miel w summach gistych aczby kdere rzadnie, a sprawedliwie na nych zapsane gimeli, wyplatiti. Tež aczby kdy toho potrzeba vkazowala o weyplatu pro gednu každy wiecz w ta mista kdežby nalezite bylo drzitele tiech zboży obsylati naprzed k weyplatie wiadieti dawati summy porzadne klasti, a neb se gich dosužowati aby mohl, toho my gemu, diediczuom y buduczym gehu tiemto nassym listem plnu mocz dawati racziemy, ne czynacz, než yakoby na gednu každy wecz obzwlasstie od nas list dostateczny na weyplatu gimel, a yakoby to wsseczkno, a gedno každy zboży obzwlasstie w tom listu

gmenowano bylo. A czoż tak cziasto gmenowany Jan Krystof, neb geho diediczowe, a budauczy nadepsanym spuosebom statkuow, zboży, neb diedin od tehoż panstwie zastawenych, neb odczyzenych nicz, owsem ne wymieniugicz zase k niemu wyplaty, neb przypogi ma, a moczy budau toho wsseho tež yako gineho czoż gemu Janowi Krystofowi s tim panstwiem postaupeno gest, na nież se zapis nass wztahuge, drzeti, a vziwati, a yakż gich w drzeny wegde, tak przy weyplatie wsseho panstwie Raudniczkeho po wygiti leth, a zapysu nyny gmenowaneho nam, diediczuom, a budauczym nassym, kraluom Czieskym, neb tiem duchownym, gimżby ta weyplata naleziela przygmucz summy swe, kterezy za weyplatu wydali zase postupili magi, a powinny budau. Tomu na swiedomie pecziet nassy kralowsku k listu tomuto rozkazali sme przywiesyti. Dan na hradie nassem Prazskem w autery na den swate Marii Magdaleny, od narożeny syna Bożyho tisyczyho pietisteho cztirzideczateho cztwrtého, a kralowstwie nassych, Rzymskeho cztrnaczteho, a ginych wssech osmnaczteho.

Ferdinandus subscripsit.

Oryginał pergaminowy, na takimże pasku zawieszona uszkodzona pieczęć króla Ferdynanda.

CCCXXVIII.

Dnia 24. lipca 1544 roku.

Rozgraniczenie dóbr królewskich, Królowki od wsi dziedzicznych Piotra Kmity, Leksandrowy i Połomia.

Spitek de Tarnow, Voinicensis, regni Poloniae thesaurarius et Siradiensis, Krzepicensis, Brzeznicensis et Krzeszoviensis capitaneus, Achatius Iordan de Zakliczyn, Zawichostensis et Sandecensis capitaneus, Petrus Zborowski, Małogostensis, castellani, Nicolaus Taszycki de Luczlawice, iudex, Ioannes Wężyk, subiudex, terrestres Cracovienses et Fridericus Łapka, camerarius loco succamerarii terrestris Cracoviensis, commissarii per sacram regiam Maiestatem dati et deputati significamus tenore presentium, quibus expedit universis et singulis, presentibus et futuris, presentium notitiam habituris, oblatam et exhibitam nobis esse commissionem sacrae regiae Maiestatis, serenissimi principis et domini, domini Sigismundi, Dei gratia regis Poloniae, magni ducis Lituaniae, Russiae, Prussiae, Masoviae etc. domini et haeredis, domini nostri clementissimi ex parte illustris et magnifici domini Petri Kmity comitis in

Wiśnicz, palatini et generalis capitanei Cracoviensis et regni Poloniae magni mareschalci, tum Scepusiensis, Premisliensis, Colensisque etc. capitanei, occasione limitum faciendorum et erigendorum inter bona et villam regalem, videlicet Królówka nuncupatam tenutae magnifici Severini Boner, castellani et capitanei Biecentis, zupparii, burgrabii et magni procuratoris Cracoviensis, Zathoriensis, Rabstinensis etc. capitanei, ab una et inter bona haereditaria et villas magnifici domini Petri Kmita comitis in Wiśnicz, Alexandrowa et Połomia nuncupatas, ad castrum Wiśnicz semper et antiquitus pertinentes. Cuius quidem commissionis tenor sequitur et est talis:

[Tu podany mandat królewski, wydrukowany pod nr. CCCXXII.]

Quam quidem commissionem sacrae regiae Maiestatis nos cum debita reverentia acceptam et eandem debitae et maturae executioni demandare cupientes, habita inter nos mutua intelligentia et accepto tempore et die competente, vocavimus ad nostram praesentiam praefatum magnificum Severinum Boner, tenutarium praefatae villae Królówka litteris innotescentiae nostrae, simul et mandati regii, cuius innotescentiae tenor sequitur et est talis:

[Treść tego pozwu podana pod nr. CCCXXVI.]

Mandati vero regii, quod praefato magnifico Severino Boner, pariter cum litteris praefatis innotescentiae iuridicae tempore et hora transmissum est, tenor sequitur et est talis:

[Vide nr. CCCXXII.]

Die igitur et termino in litteris innotescentiae praefato magnifico Severino Boner, ad instantiam magnifici Petri Kmita comitis in Wiśnicz, palatini et capitanei generalis Cracoviensis, regni Poloniae magni mareschalci etc. assignato adveniente et partibus praefatis, nec non aliis omnibus, quibus intererat in loco granicierum, videlicet inter haereditates bonorum regalium, villam praefatam Królówka et villam praefati magnifici Petri Kmita comitis in Wiśnicz, Alexandrowa praefatam sub monte praefato Mazurowska comparentibus, primum omnium facta proclamatione publica per providum Martinum Swinka de villa Borowna, ministerialem terrestrem Cracoviensem, praemissisque hannis circa dislimitationem bonorum fieri consuetis et observatis, fundavimus iurisdictionem nostram super commissionem sacrae Maiestatis regiae praefatam, nosque in causa limitationis praefatae iudices commissarios pronuntiavimus competentes, ubi mox stans personaliter cum sufficiente procuratorio nobilis Nicolaus Bobkowski, iudex castrensis Biecentis, pariter cum subditis, seu cmetonibus et advocato, seu sculteto de praefata villa Królówka et cum aliis nobilibus non multis, ad hoc ipsum negotium dislimitationis per praefatum magnificum Severinum Boner missus,

obtulit se nomine praefati magnifici Severini Boner in causa et negotio praefatis procedere et facere id, quod praesens negotium postulabat. Nos igitur ad executionem commissionis sacrae regiae Maiestatis modo infrascripto procedentes, recepimus a praefatis utrisque partibus iuxta iuris formam et commissionis praefatae tenorem testes, senes, homines probos et fidedignos, ex quibus veram rei positionem et situm praefatorum limitum cognosceremus, sciscitaremur, videremusque. Et imprimis magnificus Severinus Boner, castellanus Biecensis praefatus exhibuit sex homines, senes de praefata villa Królówka, et similiter magnificus Petrus Kmita comes in Wiśnicz praefatus, exhibuit coram nobis etiam sex homines, senes de bonis, seu villis suis Alexandrowa et Połomia praefatis, a quibus quidem senibus et testibus mediantibus corporalibus iuramentis ipsorum, rei et praefatorum limitum legitimum inter bona praefata positionem et situm locorum suscitantes, ostenderunt nobis senes ambarum partium unanimiter et concorditer scopulum magnum sub monte praefato Mazurowska, quem praefatae partes, nec non earum senes pro meliore informatione et testimonio agnoverunt et affirmaverunt esse acialem inter praefatas haereditates Królówka et Alexandrowa nuncupatas, ibidemque in eodem loco, nobilis Christophorus, factor, seu tenutarius, villae Olchawa¹⁾ venerabilis Andreae Szpoth, abbatis Vachocensis²⁾ stans cum hominibus praefatae villae Olchawa, tanquam collateralis, etiam parietem suam circa scopulum praefatum agnovit. A quo quidem loco et scopulo praefato secuti summi homines, senes regales de villa praefata Królówka et post illos equitavimus cognoscendo et videndo, remque ipsam oculis subiiciendo, non attentis differentiis et discordiis senum, qui incertis quibusdam locis discordes, in nonnullis vero concordantes erant. Demum pervenimus ad locum granicalem villae praefati magnifici Petri Kmita haereditariae, dictae Połomia, ubi omnes senes utriusque partis in nonnullis ostendendis locis concordantes, in nonnullis vero discordantes existentes, nos usque ad parietem oppidi Lipnica ad fluviolum, seu torrentem, alias *wolny potok*, vulgariter nuncupatum et ad suburbium Lipnicensem tendentem, seu profluentem, duxerunt, ubi homines de suburbio oppidi Lipnica supra praefatum fluviolum, seu torrentem, *wolny potok* dictum, stantes, parietem suam etiam agnoverunt, senes vero praefatarum partium locum et terminum praefatorum limitum inter praefatas haereditates Królówka et Połomia etiam ibidem sibi mutuo et unanimiter agnoverunt, super quo quidem fluviolo praefato nos commissarii stantes et senes utriusque partis iam concordantes esse videntes, ex utraque parte riparum fluvii praefati, *wolny potok*, erigi fecimus, prout et erecti sunt tres scopuli aciales, alias *narożniki*, praefatas haereditates, videlicet suburbium Lipnicense et villam Królówka, regalem, atque Połomia, haereditariam praefati magnifici Petri Kmita comitis in Wiśnicz distinguentes et dislimitantes, et hoc per Fridericum Łapka, tunc camerarium in loco succamerarii existentem proclamatione prius per ministerialem terrestrem praefatum, prout moris et consuetudinis est, facta. Cui quidem Friderico Łapka,

succamerarius terrestris, videlicet generosus dominus Ioannes Ocieski officium succamerariatus et facultatem ad istas granicies faciendas, scopulosque sippandos et erigendos, atque signa granicialia facienda medio litterarum sub sigillo suo datarum concessit, quarum tenor de verbo ad verbum sequitur et est talis:

[*Vide* nr. CCCXXV.]

Proclamatione itaque praefati Martini Swinka, ministerialis terrestris, de villa Borowna, uti iuris et consuetudinis est, praemissa, ab eisdem praefatis tribus scopulis acialibus, alias *narożniki*, quorum unus designat parietem villae regalis Królówka, alter vero parietem suburbii Lipnicensis et tertius parietem villae Połomia, haereditariae praefati magnifici Petri Kmita comitis in Wiśnicz etc. recto tramite et progressive per metam, alias *miedzą* eundo, erecti, ac sippati sunt scopuli usque ad statuam passionis Dominicae, quae stat iuxta viam, tendentem ex villa Rabroth^{a)} ad villam Połomia, in quo quidem loco in metis praefatarum villarum, alias *na wieździe*, erectus etiam est scopulus penes spinas et penes statuam crucifixi, quae statua et spinae praefatae, tunc ibidem existentes, sunt, erantque tunc penes viam, quae tendit ex villa Połomia ad villam Rabroth in meta, alias *na wieździe*, a quo loco videlicet statuae crucifixi stantis iuxta viam praefatam, quae tendit ex Połomia versus Rabroth, senes utriusque partis tunc ibidem discordes in ostendendis locis granicialibus, nisi sunt, quorum nos discordiam complanantes et componentes, signaque evidentiora et magis possibile ad dislimitanda loca differentiarum iuxta statutorum regni dispositionem eligentes et considerantes, sequentesque, ereximus scopulos iuxta viam, ex villa Królówka praefata ad oppidum Lipnica tendentem usque ad rivulum profluentem sub monte, dicto Raba, qui fluvius distinguit, dislimitatque bona praefata regalia, Królówka et villam dictam Połomia magnifici Petri Kmita comitis praefati haereditariam. Et hunc ipsum rivulum praefatum ibidem et in illo loco, nos commissarii pro vero et legitimo, ac perpetuo limite inter praefatas haereditates esse decrevimus, prout per praesentes decernimus. Quo quidem rivulo praefato, alias *potokiem*, erecti sunt duo magni scopuli in origine fluvii ex utraque parte eiusdem fluvii praefati, inter montes profluentis et signa granicialia in arboribus sunt excisa, atque scopuli sunt erecti ex utraque parte eiusdem fluvii, alias sub monte praefato Baba fluentis, supra quem fluvium a dextris eundo versus Bochniam, est mons, Baba nuncupatus, ad haereditatem Połomia totus pertinens et spectans. Et ibidem in radice, seu fine montis praefati Baba sunt duo scopuli erecti, non remote unus ab alio, ubi praefatus fluvius, videlicet sub dicto monte Baba fluens, convertitur ad molendinum villae Królówka et demum eundo a monte Baba praedicto ad alium montem Przedewsie, erecti sunt scopuli usque ad summitatem montis praefati Przedewsie, ibique erecti sunt scopuli per metam, alias *po wieździe*, quam senes et homines utriusque partis concorditer pro vero limite esse affirmaverunt et hoc per

campum Przedewsie dictum. Et ab eodem loco recto tramite et progressu eundo erecti sunt scopuli per mericam usque ad viam albam, seu stratam, qua itur de villa Połomia ad Bochnia. Et tunc eundo praefata via versus Bochnia, ex utraque parte praefatae viae erecti sunt de terra, seu sippiati scopuli usque ad statuam passionis, seu crucifixi, stantem iuxta viam, quae est non remote sub monte, Żarnówka. Et ab eadem statua penes eandem viam erecti sunt etiam scopuli usque ad aliam metam, alias *do między, albo do wiaźdu*, et ibi erectus est magnus scopulus. A quo tandem scopulo eadem meta progressive ad sinistram declinando, eundoque, pervenimus usque ad rivulum, seu *potok*, Wirtel dictum, inter duos montes, videlicet montem regalem Żarnówka et montem haereditarium magnifici Petri Kmita comitis in Wiśnicz Ostra Góra Mazurowska, nuncupatos, profluentem, qui rivulus praefatus Wirtel dividit, ac dislimitat haereditates praefatas, videlicet Królówka regalem et Alexandrowa magnifici Petri Kmita comitis haereditariam. Et ibidem circa originem praefati rivuli Wirtel erecti sunt duo scopuli ex utraque parte rivuli praefati. Quo quidem rivulo, seu alveo aquae profluentis praefato erecti sunt etiam duo scopuli et signa in arboribus excisa ex utraque parte eiusdem rivuli, seu alvei, usque ad locum praefatum foundationis iurisdictionis nostrae granicialis, ac ad scopulum praefatum, videlicet sub monte Mazurowska existentem, ubi primum iurisdictionis commissariorum fundata erat, pervenimus, ibique nobis per senes utriusque partis, ac per homines praefati abbatis Vąchocensis de villa Olchawa, ac item homines de villa praefata regali Królówka et etiam per homines de villis praefati magnifici Petri Kmita comitis in Wiśnicz, Alexandrowa et Połomia praefatis, haereditariisque ostensus est nobis scopulus, circa quem per camerarium praefatum erecti sunt duo scopuli magni aciales, tertius vero ille antiquus, etiam acialis renovatus est, partibus non contradicentibus, immo ad eundem scopulum, seu scopulos consentientibus una cum abbatis Vąchocensis praefati hominibus de villa Olchawa praefatos scopulos ad parietem suam ad iam dictas parietes etiam recognoscentibus. Quorum scopulorum primus designat haereditatem villae regalis Królówka, secundus vero designat haereditatem villae Alexandrowa, haereditariae magnifici Petri Kmita comitis in Wiśnicz, palatini et capitanei generalis Cracoviensis, ac regni Poloniae magni mareschalci etc., tertius autem designat haereditatem villae Olchawa, abbatis Vąchocensis. Post quorum quidem acialium scopulorum praefatorum, alias *po usypanych kopcach narożnych*, ibidem terminatae et finitae sunt granicies haereditatum praefatarum. Et ideo observantes formam iuris, in talibus fieri consuetam, nos commissarii suprascripti, ad hoc negotium dislimitationis praefatarum granicierum per regiam maiestatem dati et deputati, mandavimus praefato Martino Swinka, ministeriali terrestri de villa Borowna, primo, secundo, tertio et ultra ius quarto clamare, ut, si quis vellet et deberet praefatis graniciebus contradicere, ut nunc contradicat. Sed cum nemo contradixit, limites et granicies praefatos iuste et eo modo, ut hic continetur,

factos et terminatos, vigore praefatae commissionis sacrae regiae Maiestatis et nostra auctoritate commissariali, nobis in hac parte per illius Maiestatem regiam concessa, ad perpetuam rei memoriam firmos, ac perpetuum robur habituros perpetuis temporibus declaramus et decernimus, per partes ipsas tenendos et possidendos perpetuo et in aevum irrevocabiliter hac sententia nostra diffinitiva mediante, in cuius rei evidens testimonium, atque robur perpetuum sigilla nostra praesentibus sunt subappensa. Actum et datum in loco campestri granicali sub monte, dicto Mazurowska circa scopulos praefatos, villas praefatas distinguentes, tresque parietes designantes, quorum unus praefatam villam regalem Królówka, secundus villam Alexandrowa, ipsius praefati magnifici Petri Kmita comitis in Wiśnicz, palatini et capitanei Cracoviensis, regni Poloniae mareschalci supremi, ac Scepusiensis, Premisliensis, Colensisque capitanei haereditariam, tertius vero Olchawa abbatis praefati Wąchocensis, etiam haereditariam designant et distinguunt et hoc feria quinta post festum sanctae Mariae Magdalenae proxima, anno Domini millesimo quingentesimo quadragésimo quarto, praesentibus, generosis et nobilibus: Valentino Dembinski, referendario sacrae regiae Maiestatis, Ioanne et Spicone Iordanowie, Vincentio Wieruski, Procopio Sieniawski, Procopio Pieniążek de Kruslowa, Felice Wierzbięta, Stanislawo de Sławkowice et Stanislawo, ac Severino de Lubomierz Lubomirski, Adamo Sikorski, Adamo Niewiarowski, Nicolao Stradomski et aliis quam plurimis nobilibus bonis et fidedignis ad praemissa omnia testibus.

Księga granic dóbr Ostrogskich i Tarnowskich, pag. 813—827. Podług sumaryusza Wiśnickiego, pag. 186. Originale pergameneum, cum sex sigillis appensis.

¹⁾ *Olchawa*, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie bocheńskim.

²⁾ *Wąchock*, osada w gubernii radomskiej, powiecie ilżeckim.

³⁾ *Lipnica Murowana*, miasto, *Borówna* i *Rajbrot*, wsie w Galicyi zachodniej, w powiecie bocheńskim.

CCCXXIX.

W Brześciu 18. września 1544 roku.

Barbara z Dalejowa Radziwiłłowa mianuje Piotra Kmitę opiekunem i administratorem dóbr swoich w województwie ruskiem.

Magnifica Barbara de Daleiow, castellana Vilmensis, tutorem bonorum suorum in districtu Leopoliensi, Halicienski, Colomiensi et Trembowlensi consistentium, magnificum Petrum Kmita,

comitem in Wiśnicz, palatinum et capitaneum Cracoviensem eligit. Actum in Brześć feria quinta ante festum sancti Mathaei apostoli et evangelistae, anno Domini millesimo quingentesimo quadragesimo quarto.

Originale pergameneum, cum sigillo appenso. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 271—272.

CCCXXX.

W Krakowie 13. grudnia 1544 roku.

Zygmunt I. potwierdza rozgraniczenie wsi królewskiej, Królówki, od dóbr Piotra Kmita, Leksandrowy i Połomia.

Sigismundus I., rex Poloniae, confirmat et approbat dislimitationem bonorum suorum regalium Królówka, tenutae Severini Boner, castellani et capitanei Biecensis etc., ab una et villas Lexandrowa, atque Połomia, magnifici Petri Kmita, palatini et capitanei Cracoviensis, haereditarias, parte ab altera, per certos commissarios regiae Maiestatis factam [Vide nr. CCCXXVIII]. Datum Cracoviae sabato ipso die sanctae Luciae virginis, anno Domini millesimo quingentesimo quadragesimo quarto, praesentibus ibidem, reverendissimo et reverendis in Christo patribus, dominis: Petro de Gamratis, archiepiscopo Gnesnensi, legato nato, primate et episcopo Cracoviensi; Samuele Macieiowski, Płocensi et regni Poloniae vicecancellario; Andrea Zebrzydowski, Camenecensi, episcopis; nec non magnificis, generosis et venerabilibus: Nicolao de Wola, Sandomiriensi et serenissimae coniugis nostrae magistro et Sanocensi, Lanckorunensi, Łomzensi, Visnensique capitaneo; Petro de Opalenica, Gnesnensi et serenissimi domini Sigismundi, filii nostri charissimi curiae magistro, ac Olstinensi, Costensique capitaneo; Spitcone de Tarnow, Voinicienski et regni nostri tesarario, ac Siradiensi, Brzeznicensi, Krzepicensi, Krzeszoviensique capitaneo; Severino Boner, Biecensi, zuppario, burgrabio et magno procuratore Cracoviensi, ac Oświęcimiansi, Zatoriensi, Biecensi, Rabstnensique¹⁾ zapitano, castellanis; Stanisłao Borek, iuris utriusque doctore, decano et custode Sandomiriensi, cantore Gnesnensi; Andrea Czarnkowski, scholastico; Stanisłao Wolski, custode; Benedicto Izdbiński, cantore; Stanisłao Przeborowski et Stanisłao Hosio, iuris utriusque doctoribus, canonicis Cracoviensibus; Ioanne Czermiński, Premisliensi; Ioanne Przerębski, Płocensi et Crusvicensi, canonicis, secretariis nostris; Ioanne Ocieski, succamerario Cracoviensi terrestri; Valentino Dembiński, curiae nostrae referendario; Martino Wolski, cubiculi nostri praefecto, tribuno et burgrabio Cracoviensi et Zakroczymski²⁾ capitaneo; Augustino de Kotwice, vexillifero curiae et stabuli, nostrorum praefecto; Hieronimo Staszkowski, magistro coquinae nostrae et aliis quam pluribus testibus fidedignis, dignitariis et officialibus. Datum per manus praefati reverendi in Christo patris, domini Samuelis, episcopi Płocensis et regni nostri vicecancellarii.

Księga granic dóbr Ostrogskich i Tarnowskich, pag. 812—813.

¹⁾ *Rabstyn*, wieś w gubernii kieleckiej, powiecie olkuskim.

²⁾ *Zakroczym*, osada w gubernii płockiej, powiecie płońskim.

CCCXXI.

W Kamieńcu 23. grudnia 1544 roku.

Mikołaj Monasterski zastawia u Piotra Kmity dobra swoje
Jazłowiec za 2400 złotych polskich.

Magnificus Nicolaus Monasterski, castellanus Camenecensis, bonorum Iazłowiec¹⁾ haeres, magnifico Petro Kmita, comiti in Wiśnicz, palatino et capitaneo Cracoviensi, bona sua Iazłowiec cum attinentiis in summa duorum milium quadringentorum florenorum Polonicaum obligat. Datum Cameneciae in terminis terrestribus feria tertia ante festum Nativitatis Domini, anno eiusdem millesimo quingentesimo quadragesimo quarto.

Documentum pergameneum, cum binis sigillis appensis. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 372 i 385.

---

¹⁾ *Jazłowiec*, miasto w Galicyi wschodniej, w powiecie buczackim.

CCCXXII.

W Krakowie 24. stycznia 1545 roku.

Piotr Gamrat, arcybiskup gnieźnieński, wydaje
Janowi Tarnowskiemu brewe papieskie z udzieleniem odpustu,
ilekroć walczyć będzie z niewiernymi.

Petrus, Dei gratia archiepiscopus Gnesnensis, episcopus Cracoviensis, legatus natus apostolicus et regni Poloniae primas, testatum facimus tenore praesentium, quorum interest universis, nos praeinsertas litteras [nr. CCLXI] sanctissimi domini nostri Pauli Papae Tertii feliciter moderni in forma brevis sub sigillo piscatoris more Romanae curiae conscriptas salvas et omni prorsus vitio carentes pro parte illustris, ac magnifici domini Ioannis comitis in Tarnow, castellani Cracoviensis, exercituum regni supremi, ac Sandomiriensis, Striensis et Żidaczowiensis capitanei, amici et fratris nostri charissimi et observandissimi, nobis exhibitas, vidisse, legisse et habuisse, quas de verbo ad verbum transcribi iussimus. Volumus autem, ut huic transumpto ea fides

ab omnibus habeatur, quae ipsis originalibus haberetur, si in medium producerentur. In cuius rei testimonium sigillum nostrum praesentibus est subimpressum. Datum Cracoviae die vigesima quarta Ianuarii, anno Domini millesimo quingentesimo quadragesimo quinto.

Oryginał pergaminowy, u dołu na papierze wyciśnięta pieczęć prymasa.

CCCXXXIII.

W Pradze 27. lutego 1545 roku.

Ferdynand, król czeski, pozwala Janowi Krzysztofowi Tarnowskiemu sumy, które ma zabezpieczone na Raudnicy, przekazać komu innemu.

My Ferdynand, z Bozie milosti Rzymsky kral, po wsseczky cziasy rozmnozitel rzyse, a Vhersky, Czesky, Dalmatsky, Charwatsky etc. kral, infant w Hyspany, arczyknizie Rakauzske, margkrabie Morawsky, Luczemburske, a Slezske knizie, a Luzyczky margkrabie etc. oznamugem timto listem wssem, iakoż gest wysocze vrožený Jan Krystof hrabie z Tarnowa, wiorny nass mily s powolenim nassym zamek, a panstwy Raudniczke od slowutneho Woldrzycha Dubanskeho z Duban, wierneho nasseho mileho wyplatil, a od stawuow nassich kralowstwie Czeskeho za obywatele na sniemie obecny, kterýž drzian gest na hradie Prazskem w Pondieli po Trzech Kralich letha Bozieho tisyczeho pietisteho cztirzitezateho cztwrteho grzg minuleho do tehož kralowstwi przyiat, tak yakž to przygetti y dskami zemskymi zaznamenano gest. Y prosseny gsme gmenem dotczeniho Jana Krystofa, poniewadz gesstie mlady gest, a diediczuow ziadnych, ani przatel przybuznych w tomto kralowstwi ne ma, aczby ho Pan Buoh prwe od smrti vchowati ne raczil, nezliby diedicze splodil, aby to panstwi Raudniczke, neb ta summa, kteraz na temž panstwi zapsana gest, neb gesstie bude, ne ginam, nez przatelom gehu dostati gse mohla, abychom mu thoho pogisstieny dati raczili. My vznawssy ziadost gehu slussnu, a zie gest swe penieze za to panstwy wydal, a do tohoto kralowstwy wnesl, a zwlasstie pak prohledagicz na vziteczne, a platne sluzby otcze gehu, kterež gest czysarzy Rzymskemu, panu, a bratru nassemu y nam wzdycky wiernie, a platnie rad czynil, a cziniti ne przestawa, protoz s dobrym rozmyslem nassym gistym wedomiem, a s radu wiornych nassich milych takto sme toho temuž Janowi Krystoffowi pogistiti raczili, a timto listem pogisstiugem, zie nyny

gmenowany Jan Krystof zamek, a panstwy Raudniczke y ten wsseczken statek k niemu należyczy, což ho az posawad k niemu drzi, a gesstie drzieti muoz, a neb tu summu kteruz gednoho kazdeho cziasu na tem panstwi zapsanu gma, neb potomnie gmiti bude na list nass moczny, který gsme mu dati raczili odkazati dati, a s tim vcziniti bude moczy wedle libosti swe. A ten každý komužby koli to panstwi wsseczko, neb na dyle dano, neb odkazano bylo, ma toho danya odkazany vziti. Pakliby o neprzygetti mezy stawy, neb niekterym osobam obzwlasstnimi z kralowstwi nasseho Czieszkeho, když koli yaka rozepze byla, tehdy wždy tomu každomu, komužby cziastoprane panstwy od nadepsaneho Jana Krystofa dano, odkazano, neb poruczieno bylo, bude należieti, a gma dana byti ta summa zapisna, kteruz na tento czias na tom panstwi gma, a neb gesstie od nas zapsanu gmiti bude wedle zmeny magestatuow na to panstwy wyslych, a my, diediczowe y buduczy nassy, kralowe Cieszky, gmame, a przyrzykame gednoho každeho przy tom zachowati, ruku nassy kralowsku nad tim drzieti, aby gse tomu wssemu, yakž to tyz Jan Krystofby zrzydil, a poruczil, zadost stalo, neb ne raczieme, aby wicz gmenowany Jan Krystof hrabie z Tarnowa, geho diediczowe, a budauczy, ani przatele geho tee summy wiernie za to panstwi wydane, a do tohoto kralowstwy wnesene, yakimkoli spuosebem, neb obmysli lidskymi gmieli sskodny byti, take my, a neb diediczowe, a budauczy nassy, což toho proti nim ku pomoczy brati ne mame, aniz chceme, a aczby se kdy nacz k tomu podobneho nastupowalo, my y buduczy kralowe Ciestzy mame, a chceme gednoho každeho, bud z geho Jana Krystofa hrabiete z Tarnowa przatel przybuznych, neb komužkoli on tyž statek Raudniczky, a neb tu summu zapisnu odkazie, w tom zastupiti, aby tiech magestatuow, a zapisuow na teez panstwi Raudniczke wydanych, a summy w nych doloziene beze lstnie, a beze wsseho fortele, a obmyslu lidskeho pokognie ne gmacz, nez on Jan Krystof vziti mohli. Tomu na swiedomie pecziet nassy kralowsku k listu tomuto rozkazali gsme przywiesyti. Dan na hradie nassem Prazskem w Patek po Nedieli postny, genž slowe Invocavit, letha Bożyho tisyczeho pietisteho cztyrzytaczateho pateho, a kralowstwy nassich, Rzymyskeho patnaczteho, a ginych dewatenaczteho.

Ferdinandus subscripsit.

Oryginał pergaminowy, na takimże pasku zawieszona większa pieczęć królestwa czeskiego, uszkodzona.

CCCXXXIV.

W Pradze 2. marca 1545 roku.

Ferdynand, król czeski, zabezpiecza Janowi Tarnowskiemu za jego 11-letnie usługi wojenne 5.892 kóp groszy czeskich na państwie Raudnickiem.

My Ferdynand, z Bożie milosti Rzymy kral, po wsseczky cziasy rozmnozitel rzyse, a Vhersky, Czesky, Dalmatsky, Chorwatsky etc. kral, infant w Hyspany, arczyknizie Rakauzske, margkrabie Morawsky, Luczemburske, a Slezske knizie, a Luzyczky margkrabie etc. oznamugem timto listem wssem, yakoż gsme wysocze vrozenemu Janowi hrabieti z Tarnowa, kasstellanu Krakowskemu, koruny Polske naywyzssiemu haytmanu, Sudomirzkemu, Stryczkemu, a Lubacziowskemu starostowi, prohledagicz k gehu wiernym, a platnym službam, kterež gest przedkuom nassym, czysarzuom, a kruluom krzestianskym y tak nam proti neprzateluom wsseho krzestianstwa, ne toliko Turkuom, ale ginym, kterzy gsau natisky krzestianuom czyniti chtieli, cziasokrat rytiersky czynil, a czyniti ne przestawa, každeho roku tisycze zlatych Vherskych z milosti nassy kralowske, a na znameny wdiecznosti takowych gehu služeb dawati przypowiediti, a listem nassym gemu zapsati raczili, y poniewadz temuž hrabieti z Tarnowa od letha tisyczeho pietisteho trzytczateho trzetyho poczitagicz, až do wygiti letha tisyczeho pietisteho cztyrzyćczateho cztyrteho nyny giminuleho, to gest w gedenczti letech, czož gedenczte tisycz zlatych ucziny, każdy zlaty Vhersky za sedmdesate piet krayczaru poczytagicz, od nas zadrziano gest, a nicz na to dano neny, a w tom my gse powinni znati raczieme, abychem tehož Jana hrabiete z Tarnowa z strany te pozuostale summy opatrzyti raczili y ne mohucz my pro znamenita, a cziasa wydany na potreby waleczne hotowymi peniezy gemu takoweho posuostany na ten czias zaplatiti takowau summu tiech gedenczte tisycz zlatych, kterež na Czesky gross poczitagicz, piet tisycz osmseth dewadesate dwie kopie padesate gedengross trzy penieze, wsse Czeskych, vczini, k ginym summam zapisnym, k tererež syn gehu, Jan Krystof teež hrabie z Tarnowa, wierny nass mily na zamku, a panstwy Raudniczkiem gma, przypsati gsme gse podwoliti raczili, a on Jan z Tarnowa od nas to wdiecznie przygiał. A protož s dobrym rozmyslem nassym gistym wiedzom moczy kralowsku w Cziechach nyny gmenowanu summu tiech piet tisycz osmseth dewadesate dwie kopie padesate gedengross trzy penieze Czeska dotczienemu Janowi Krystofowi

z Tarnowa, diediczuom y budauczym gehu k prwnim summam zapisnym, kterež až do dnessnyho dne na zamku, a panstwy Raudniczke zapsane gma przypisowati raczieme, chticze tomuzie gemu Janowi Krystofowi, gehu diediczuom, a buduczym przy ginych summach, když ten zamek, a panstwo Raudniczke s gehu przyslussenstwim k weyplacie przygde, magi teež dany, a polozieny byti w czele, a zauplna, a ginacz ne ma, a powinni ne budau toho zamku, a panstwy Raudniczkeho, ani czieho odtud nam diediczuom, a budauczym kraluom Czieskym, ani tiem duochownim, gimž wyplata należy, postupowati. Pakliby cziaslopsany Jan Krystof z Tarnowa, diediczowe, a buduczy gehu prwe nezliby lethu, a wyminki k weyplacie toho zamku, a panstwi wyssli, a neboli to potom, když koli tyž zamek, a panstwy Raudniczke komu zastawiti, odbyti, odkazati, neb dobruu wuoli na niekoho przewesti chtieli, toum každemu nadepsana, od nas na to panstwy przypsana summa, při ginych summach zapisnych při weyplacie ma naleziati, a polozienu byti, yako gemu Janowi Krystofowi samemu. Tomu na swiedomie pecziet nassu kralowsku k listu tomuto przywiesyti gsme rozkazali. Dan na hradie nassem Prazskem w Pondieli po Nedieli postny, genž slowe *Reminiscere*, lethu Bozieho tisyczeho pietisteho cztyrzytczateho pateho, a kralowstwy nassich Rzymiskeho patnaczteho, a ginych dewatenaczteho.

Ferdinandus subscripsit.

Oryginał pergaminowy, na takimże pasku zawieszona, uszkodzona, większa pieczęć królewska.

CCCXXXV.

Dnia 24. marca 1545 roku.

Rozgraniczenie dóbr Jana Tarnowskiego, Zalasowy od Tuchowa, majątności opactwa Tynieckiego.

Stanislaus de Thenczyn etc. in Botorz¹⁾ haeres, succamerarius terrae Sandomiriensis generalis etc., significamus tenore praesentium, quibus expedit universis, harum notitiam habituris, quia de mutuo consensu et libera voluntate, deliberatoque animo praefati illustris comitis in Tarnow, in Zalassowa haeredis, praefati Vincentii, abbatis Tinecensis, totiusque sui conventus talem per camerarium nostrum, plenariam facultatem, auctoritatemque habentem ad exequendum officium nostrum in hac parte et ad faciendos et perficiendos hos praedictos limites, fecimus inter praedictas haereditates dislimitationem praefatae villae Zalassowa praedicti illustris comitis Ioannis

in Tarnow ab haereditate oppidi Tuchow praedicti abbatis supramemorati, ac sui conventus haereditatis ab haereditate iuxta iuris et regni consuetudinem et observantiam, scopulis et signis metallibus, in arboribus ad instar crucis factis invicem distinguendo et dislimitando, eo videlicet modo, quod praedictus camerarius iurisdictione officii fundata, limites praedictos fecit et erexit imprimis a loco parietis villae Karwodrza et a fluvio, qui vocatur *podleśna rzeczka*, qui fluviolus in eodem loco praedictas haereditates, videlicet Zalassowa et Tuchow ab haereditate villae Karwodrza²⁾ dividit et distinguit. Et ibidem erecti sunt duo scopuli aciales, qui distinguunt parietes pro parte et interesse cuiuslibet haereditatum et ab isto loco sunt sippiati scopuli et signa granicialia facta usque ad rivulum, qui dicitur vulgariter *Ściawa*. Et penes istum rivulum superius, alias ad summitatem montis, vadunt limites et scopuli usque ad rivulum, qui dicitur Iawornik. Iuxta quos praedictos rivulos, videlicet Ściawa et Iawornik interiacet via, quae vadit de Pilzno ad Tuchow, ad quam viam limites praedicti sunt et penes viam istam publicam, videlicet *gościniec* declinando ad manum sinistram, erecti et sippiati sunt scopuli ab utraque parte viae praefatae duo ex opposito sibi invicem iacentes et vadunt penes praedictam viam usque ad illum locum, qui vocatur *sadzony dąb* et ex illo loco declinando a praedicta via ad manum dextram, erecti et sippiati sunt scopuli et signa facta per silvam protensive usque ad rivulum, Mszanka dictum. Et isto rivulo, seu penes ipsum vadunt limites usque ad alium rivulum, qui dicitur Młodoszowa, in quem rivulum praedictus rivulus Mszanka defluit, vadit et intrat. In isto rivulo Młodoszowa, inferius transeundo, facti sunt limites usque ad parietem villae Unieszowa³⁾, ubi praefati limites iam finem acceperunt et parietes ibidem steterunt. Et ibi duo scopuli magni acialiter erecti sunt pro parte et pariete praedictarum haereditatum, videlicet tam villae Zalassowa, quam oppidi Tuchow. Quibus sic peractis auctoritate et commissione officii nostri, ministerialis terrestris palatinatus Sandomiriensis, Balthasar de Szywald, alta et intelligibili voce solenniter proclamavit, ut quicumque alter, seu quaevis partium praedictarum praefatis limitibus, quam ob rem debitam executionem habere non debeat, contradicere vellet, ut contradicat. Nemine itaque contradicente, praefatos limites de libera voluntate et consensu partium sic iuridice et officiose factos decernimus vim et robur habere perpetuae firmitatis, partibus vicissim consentientibus. Quodsi forsan aliquae litterae extarent, quae disponderent de aliquibus graniciebus, vel limitibus inter praedictas haereditates antea factae, quod pro nullo reputari debent et pro cassatis censi debent et haberi, nec aliqua differentia ratione dictorum limitum debet innovari, sed praedictis limitibus modo praemisso sic factis partes invicem promiserunt stare, eisque esse contenti. Acta sunt haec in loco campestri graniciali, ac differentiarum inter haereditates, villam videlicet illustris, ac magnifici Ioannis comitis in Tarnow, castellani Cracoviensis, nec non regni Poloniae exercituum supremi, Sandomiriensis, Striensis, Lubaczoviensis etc. capitanei,

Zalassowa parte et pariete ab una, nec non oppidum Tuchow reverendi patris Vincentii Baranowski, abbatis divina providentia Tinecensis et sui conventus, parte et pariete ab altera et hoc feria tertia in vigilia Annuntiationis Beatae Virginis Mariae, anno Domini millesimo quingentesimo quadragesimo quinto. Praesentibus, magnifico Ioanne de Mielec, castellano Visliciensis et capitaneo Chelmensi vice et loco praefati illustris et magnifici Ioannis comitis in Tarnow, ac Vincentio Baranowski, abbate Tyne-censi; Martino Woynarowski, praedicti conventus praeposito Tuchoviensi, nec non fratre Iosepho Łodziński, eiusdem ordinis et conventus; Nicolao Orłowski, maiore domus praefati illustris et magnifici Ioannis comitis in Tarnow et Paulo Mizuk, capitaneo Tarnoviensi; Sigismundo et Stanislao Baranowskie, Ioanne Kilanowski, Martino Sreniawa, Hippolito Rokosz, nec non Hieronimo Chrzastowski. In cuius rei testimonium sigillum nostrum est subimpressum.

Kopia urzędowa z 1804 roku, na arkuszu papieru, sporządzona podług księgi: »Inducta actorum terrestrium Pilznensium de anno 1544 ad annum 1564«, nr. consig. 5, pag. 386. Znajduje się w Gumniskach, fascykuł nr. VIII. B. nr. 1.

¹⁾ *Batorz*, wieś w gubernii lubelskiej, powiecie janowskim.

²⁾ *Tuchów*, miasto, *Karwodrza*, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie tarnowskim.

³⁾ *Uniszowa*, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie tarnowskim.

CCCXXXVI.

W Czchowie 22. czerwca 1545 roku.

Piotr Kmita nabywa różne części w Chronowie i Łopusznie.

Transactiones variae illustri et magnifico Petro Kmita, comiti in Wiśnicz, palatino et capitaneo Cracoviensi, respectu silvae, rubetorum et pratorum in bonis Chronów et Łopuszna¹⁾, ac aliis, nec non occasione sortium in supradictis bonis, a variis personis eidem illustri, ac magnifico Kmita servientium. Actum in Czchów in positione terminorum terrestrium feria secunda ante festum sancti Ioannis Baptistae proxima, anno Domini millesimo quingentesimo quadragesimo quinto.

Copia. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 183.

¹⁾ *Chronów z Łopuszną*, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie bocheńskim.

CCCXXXVII.

W Krakowie 10. lipca 1545 roku.

Zygmunt I. kwituje Piotra Kmity z dochodów i rozchodów starostwa spiskiego.

Sigismundus I., rex Poloniae, magnificum Petrum Kmita, palatinum Cracoviensem, de administratione et proventibus capitaneatus Scepusiensis quietat. Datum Cracoviae die decima mensis Iulii, anno Domini millesimo quingentesimo quadragésimo quinto.

Originale pergameneum, cum sigillo appenso. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 378—379.

CCCXXXVIII.

W Krakowie 16. września 1545 roku.

Jan, Mikołaj, Marcin i Jerzy Czernowie, zrzekają się na rzecz króla Zygmunta I. części dóbr swoich.

Generosus Ioannes et Nicolaus Czerny, nec non nobiles Martinus et Georgius, nepos eorum, filii seniores generosi olim Georgii, capitanei Urzędoviensis¹⁾, omnes de Witowice et in Brzesko, Pomianowa, ac aliis villis, ibidem pertinentibus, haeredes, quilibet eorum per se, praefatus vero Martinus et Georgius generosorum Pauli, Petri, Christophori et Stanislai fratrum suorum germanorum ex praefato Georgio, parente eorum progenitis, nomine, ex certo contractu commutationis in rem sacrae regiae Maiestatis Sigismundi I. partem bonorum suorum haereditariorum cedunt [*Vide* nr. CCXCV]. Actum Cracoviae in curia sacrae regiae Maiestatis feria quarta post festum Exaltationis sanctae Crucis, anno Domini millesimo quingentesimo quadragésimo quinto.

Extractum. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 211.

---

¹⁾ *Urzędów*, osada w gubernii lubelskiej. powiecie janowskim.

CCCXXXIX.

W Krakowie 3. października 1545 roku.

Zamiana dóbr między królem Zygmuntem I., a Janem, Mikołajem, Jerzym i Marcinem Czernymi.

Sigismundus I., rex Poloniae, cum generosis, Ioanne et Nicolao Czerny et nepotibus eorum, Georgio et Martino, filiis olim Georgii Czerny, capitanei Urzędoviensis, in recompensam cessionis bonorum suorum fecit commutationem, qua mediante regia Maiestas quartam partem bonorum in oppido Brzesko, tum villarum Pomianowa, Jasień, Okocin, Poręba, Brzozowiec, Dębowy-Dział, Mokrzyńska et Szczepanów, iuris regalis a generoso Stanislao Czerny quaesiti, generosis Czernym cedit pro villis suprascriptis Bratucice¹⁾ cum nemoribus eiusdem villae iuxta antiquam exlimitationem, per generosum Ocieski factam, et in silvis eisdem Bratucicensibus liberam incisionem arborum pro aedificiis ad bona suprascripta commutata tum pascendarum gregum in eisdem silvis permittit. Actum Cracoviae sabato ante festum sancti Francisci confessoris, anno Domini millesimo quingentesimo quadragésimo quinto.

Extractum. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 211—212.

¹⁾ *Bratucice*, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie bocheńskim.

CCCXL.

W Kaliszu 19. kwietnia 1546 roku.

Andrzej Górka poświadcza, iż Agnieszka z Jastrzębskich Lipicka połowę wsi swojej, Wojciechowa, sprzedała Marcinowi Ponieckiemu.

In nomine Domini Amen. Ad perpetuam rei memoriam. Andreas comes a Gorka, castellanus Posnaniensis et capitaneus Maioris Poloniae generalis, significamus tenore praesentium, quibus expedit universis, quomodo ad generosi domini Ioannis Syerakowski, tribuni Brzestensis, iudicisque nostri causarum officicii castrensis Calissiensis, per nos in absentia nostri dati et deputati, aliorumque eiusdem terrae nobilium,

praesentiam veniens personaliter nobilis Agnes, filia olim nobilis Ioannis Iastrzembski, uxor vero nobilis Swyenthoslai Lipiczki, habens penes se eundem maritum suum, nec non generosos Stanislaum Zaremba de Calynowa, patruum et Stanislaum Bnynski, avunculum, suos proximiores, ad infrascripta sibi consentientes, non compulsa, non coacta, neque aliquo errore devio seducta, sana mente et corpore, amicorum suorum salubri freta consilio, ac matura intra se deliberatione praehabita, totam et integram medietatem villae et haereditatis Woyciechowo, in districtu Pysdrensi¹⁾ sitae, quae super eam iure naturalis successionis post olim nobilem Mathiam Iastrzembski, patruum suum germanum est devoluta, cum omni iure, dominio et proprietate, prout sola tenuit, habuit et possedit, nihil horum pro se, suisque legitimis successoribus reservando, nec non cum omnibus utilitatibus, usibus, censibus, fructibus, redditibus, proventibus, attinentiis, pertinentiis, generaliterque universis obventionibus, nullis exceptis, ita late, longe et circumferentialiter, prout dicta bona in suis metis et limitibus ab antiquo sunt distincta et limitata, pro summa mille marcarum pecuniarum in regno Poloniae currentium, nobili Martino Ponyeczski et eius successoribus legitimis vendidit, inscripsit et iuxta terrae consuetudinem in perpetuum resignavit. Per ipsum praefatum Martinum et ipsius successores bona praefata tenenda, habenda, utifruenda, pacifice et quiete possidenda, danda, donanda, alienanda, vendenda, commutanda et in usus suos beneplacitos libere convertenda. Quam quidem resignationem modo praemisso coram praefato iudice factam, ratam habentes, nostri capitaneatus ex officio gratam suscepimus, ipsamque ratificavimus et ratificamus per praesentes, decernentes eam robur perpetuae firmitatis habituram. Harum testimonio litterarum, quibus sigillum nostrum est appensum. Actum et datum in Calisch feria secunda post dominicam Ramispalmarum proxima, anno Domini millesimo quingentesimo quadragesimo sexto. Praesentibus magnifico, generosis et nobilibus: Venceslao Zaremba de Calynowa, castellano Naklensi; Ioanne Czysswyczski, vicepalatino Calissiensi; Ioanne Przyemski, Stanislao Wyssoczski, Andrea Przyemski et Andrea Boruczski, testibus.

Oryginał pergaminowy, na takimże pasku zawieszona pieczęć Górki.

¹⁾ *Wojciechów*, wieś w gubernii kaliskiej, powiecie kolskim, *Pyzdry*, osada tamże, w powiecie słupeckim.

CCCXLI.

W Krakowie 19. maja 1546 roku.

Samuel Maciejowski, biskup krakowski, potwierdza przyłączenie kościoła w Skrzyszowie do wikaryi kolegiaty tarnowskiej.

Samuel, Dei gratia episcopus Cracoviensis et regni Poloniae vicecancellarius, universis et singulis, quibus expedit, significamus praesentibus nostris litteris, quia nos ad intercessionem illustris et magnifici domini Ioannis comitis a Tarnow, castelani Cracoviensis, Sandomiriensis, Striensis, Lubaczoviensis, Ropczycensis generalis capitanei et regni Poloniae exercituum supremi et ad petitionem venerabilis domini Francisci de Tarnow, praepositi et canonici Tarnoviensis, nobis factam, parochialis ecclesiae in Skrzyszów pro vicariis Tarnoviensibus unionem et incorporationem, iurisdictionis amplificationem, pro ecclesia collegiata Tarnoviensi et eius praeposito concessam, aliaque omnia et singula in praeinsertis litteris [nr. CCCXIV] expressa, in omnibus clausulis, conditionibus approbavimus, ratificavimus et confirmavimus, ac eadem in suo robore confirmamus in Dei nomine per praesentes. Quae omnia et singula vobis omnibus et singulis, quibus interest et intererit, aut interesse quomodolibet in futurum poterit, intimamus, insinuamus et ad notitiam indubitata deducimus et deduci volumus per praesentes. In cuius rei testimonium sigillum nostrum praesentibus est subappensum. Datum Cracoviae die decima nona Maii, anno Domini millesimo quingentesimo quadragesimo sexto. Praesentibus reverendis et venerabilibus dominis: Ioanne Przerębski, cancellario, Stanislao Hosio, iuris utriusque doctore, canonicis Cracoviensibus, sacrae regiae Maiestatis secretariis; Nicolao Grabianka, Premisliensi canonico, tesaurario, Martino Żydowski in Strzyżów¹⁾, Nicolao Lassota in Piaski²⁾, plebanis; Petro Kowalski, notariis nostris, testibus ad praemissa.

Bartholomaeus Siekierzecki, curiae suae reverendissimae
Dominationis caesarum notarius.

Kopia z pierwszej połowy XVII. wieku, na trzech arkuszach papieru.

¹⁾ *Strzyżowa*, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie wielickim.

²⁾ *Piaski*, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie krakowskim.

CCCXLII.

W Krakowie 22. czerwca 1546 roku.

Zygmunt I. kwituje Piotra Kmitę z administracyi ziemią
spiską.

Sigismundus I., rex Poloniae, magnificum Petrum Kmita, palatinum et capitaneum generalem Cracoviensem, de proventibus et administratione capitaneatus Scopusiensis quietat. Actum et datum Cracoviae die vigesima secunda mensis Iunii, anno Domini millesimo quingentesimo quadragesimo sexto.

Originale pergameneum, cum sigillo appenso. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 379.

CCCXLIII.

Dnia 8. lipca 1546 roku.

Rozgraniczenie dóbr Dąbrowicy i Grabiny od Nieprześni,
Zawady i Pogwizdowa.

Inter villas magnifici Petri Kmita, palatini et capitanei generalis Cracoviensis, Dąbrowica et Grabina, ab una et villam nobilis Ioannis Nieprzeski, Nieprzesna et Zawadka, parte ab altera, ac villam Pogwizdów¹⁾, reverendi Vincentii Baranowski, abbatis Tinecensis, praefatae villae collateralis, per camerarium granicialem Cracoviensem factae granicies. Actum in loco campestri graniciali feria quinta post festum sancti Procopii, anno Domini millesimo quingentesimo quadragesimo sexto.

Originale pergameneum, cum binis sigillis appensis. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 186.

---

¹⁾ *Dąbrowica, Grabina, Nieprześnia, Zawada i Pogwizdów*, wsie w Galicyi zachodniej, w powiecie bocheńskim.

CCCXLIV.

W Bieczu 16. lipca 1546 roku.

Spytek z Melsztyna zrzeka się dworu w Krakowie na rzecz
Piotra Kmity.

Generosus Laurentius Spytek, haeres de Melstyn omne ius, quodcunque ipsum iure naturali, seu alio quocunque in et super tota et integra medietate curiae ipsius haereditariae, Cracoviae intra muros Cracovienses sitae, e regione ecclesiae sancti Aegidii circa fluvium Rudawka penes molen-dinum, quod iacet sub *kurza noga*, sub castro Cracoviensi existentem, magnifico Petro Kmity, comiti in Wiśnicz, palatino et capitaneo generali Cracoviensi donat. Datum in Biecz feria sexta proxima post festum Divisionis sanctorum Apostolorum, anno Domini millesimo quingentesimo quadra-gesimo sexto.

Extractum. Sumaryusz Wiśnicki. pag. 304.

CCCXLV.

W Krakowie 21. lipca 1546 roku.

Zygmunt I. potwierdza Janowi Kościeleckiemu zastaw wsi
Mentykowic.

Sigismundus I., rex Poloniae, magnifico Ioanni de Kościelec, palatino Iunivladislaviensi¹⁾, summam quadringentorum florenorum Hungaricalium, in villa Mentykowice obligatam, confirmat. Datum Cracoviae feria quarta pridie festi sanctae Mariae Magdalenaee, anno Domini millesimo quin-gentesimo quadragesimo sexto.

Originale pergameneum, cum sigillo appenso. Sumaryusz Wiśnicki, pag. 384.

¹⁾ *Włocławek*, miasto powiatowe w gubernii warszawskiej.

CCCXLVI.

W Sandomierzu 4. października 1546 roku.

Wojciech i Stanisław Tarnowscy matce swojej, Katarzynie z Dąbrowicy, wydzielają połowę wszystkich swoich dóbr ojczy-
stych, zapisanych jej przez ojca tytułem oprawy.

Actum Sandomiriae feria secunda ipso die sancti Francisci Confessoris, anno Domini millesimo quingentesimo quadragesimo sexto. Comparentes personaliter coram iure et actis praesentibus, magnifica et generosa Catharina de Dąbrowica, relicta olim magnifici Stanislai de Tarnow et in Rzemień, castellani Sandecensis, ex una et Albertus, ac Ioannes, praefati olim magnifici Stanislai et ipsius Catharinae filii, inhaerendo inscriptioni divisoriae in actis terrestribus Radomiensibus contentae, evadendoque inter se vadio et satisfaciendo obligationi, in actis praefatis Radomiensibus contentae et tandem in actis terrestribus Pilznensibus recognitae, mutuo inter se consentientes, recedendo a terris et districtibus suis quibusvis et huic iurisdictioni se et bona sua, quoad effectum praesentis inscriptionis incorporando et inhaerendo priori divisioni et concordiae, in actis terrestribus Radomiensibus contentae, inter praefatam Catharinam de Dąbrowica et generosum Ioannem de Tarnow et in Rzemień occasione eiusmodi divisionis in actis terrestribus Radomiensibus factae, publice et per expressum recognoverunt et quilibet eorum recognovit, quia ipsi divisionem, amicabilemque compositionem occasione honorum omnium suorum haereditariorum, ipsos iure legitimo et quovis modo spectantium et pertinentium, post mortem praefati olim magnifici Stanislai de Tarnow, castellani Sandecensis et hoc magnifica Catharina, praefata mater occasione et ex parte reformationis suae, quam se in medietate honorum post mortem praefati mariti sui derelictorum habere et iure suo reformatorio praetenderit, quod ius praefatum reformatorium ipsius praefati generosi, Albertus et Ioannes approbant et ratificant. Ex qua quidem amicabile compositione et divisione eidem magnificae Catharinae cesserunt haec bona, seu villae. Imprimis villa Kiełków, cum praedio, villa Goleszow¹⁾, ac suburbium oppidi Zochow, cum omnibus utilitatibus ibidem existentibus, nihil excipiendo. Item villae dictae, Werynia²⁾ et Kolbuszowa cum praedio, piscinis, molendinis et eorum emolumentis, ac etiam cum silvis et eorum inemptionibus, alias *wkupy* et cum borris et mellificiis et generaliter cum omnibus fructibus, proveni-
tibus et utilitatibus, ad eadem bona, seu villas praefatas spectantibus et provenientibus,

nihil excipiendo. Item curia circa oppidum Zochow cum agris et pratis, ex praedio castri Rzemień loco tertiae partis mutuo iam emensuratis, spectare et pertinere debent pro ipsa magnifica Catharina. Item molendini sub castro medietatem ipsa magnifica Catharina cum eiusdem molendini emolumentis habere debet ex nunc ad festum Nativitatis Domini proxime venturum et a proximo festo Nativitatis Domini ad aliud festum Nativitatis Domini et non ultra. Item eadem Catharina debet habere sortem ipsus piscinae sub oppido Zochow et cum molendino, dicto *stary młyn*, una cum eo alio, quem sibi ipsa Catharina construere debet inferius a fluvio eiusdem dicti *stary młyn*, sub eodem oppido et piscina, Okolin dicta et alia piscina, *biate* dicta, ad sortem praefatae dominae Catharinae cedere debent. Item pro ipsa magnifica Catharina spectare debet et pertinere piscinula, alias *sadzawka* una sub castro Rzemień, quae eadem divisione cessit praefatae magnificae Catharinae. Item equireae sine equis, numero decem ipsi praefati, Albertus et Ioannes ipsae magnificae Catharinae dare debent. Item in castro Rzemień muratam turrim in medio castri sitam ipsa magnifica Catharina debet habere cum omnibus aedificiis, in eadem turri sitis, excepta testudine una, alias *sklepu* et duobus eclariis sub eadem domo murata sitis, quae pro praefatis dominis, Alberto et Ioanne, fratribus, cedere debent et praefatam turrim praefata Catharina debet habere cum pinaculis, alias *ganki*, ad praefatam domum, seu turrim de vallo transitum ducentibus et alterum, de praefata turri ad alteram partem vallis ad stubellam ligneam ducentem, tum etiam et eandem stubellam in valle. Et cum hoc cameras propter servitores a coquina usque ad pinaculum, alias *ganek*, praefatum, ipsa Catharina habere debet. Et ibidem in castro domuncula antiqua in valle sita pro aedificatione coquinae eidem magnificae Catharinae cedere debet et robora debent conduci pro aedificatione eiusdem coquinae communibus hominibus et subditis, tam ipsius Catharinae, quam etiam eorum fratrum. Insuper eidem praefatae magnificae Catharinae cessit etiam promptuarium, alias *spiżarnia*, unum sub domo magna lignea. Item in antecastro, alias *na przegródku*, cessit divisione eidem magnificae stabulum propinguius portae et pontis castri. Item pomarium ante pontem castri et hortus post horreum foenarium, alias *za gumnem siennem*, cessit eidem magnificae Catharinae. Item locus pro constructione domus familiaris, alias *czeladny*, eidem Catharinae debet mensurari circa praefatum stabulum, ad quam construendam robora debent conduci tum ambarum partium hominibus et subditis. Item piscina, dicta *Wadowski staw*, cum piscibus et demissionibus, alias *spusty*, eiusdem piscinae semper spectare et pertinere debet pro ipsa magnifica Catharina, excepta minera in eadem piscina sita et locata, quae eidem praefatis, Alberto et Ioanni pertinere debet, hoc adiecto etiam, quod incolae villarum Werynia et Kolbuszowa eidem Alberto et Ioanni debent laborare unum diem totum in anno in praedio castri Rzemień iuxta consuetudinem, diutius antehac observatam et reliquos labores exercere, diesque laborare

debent illic, ubi eis fuerit iniunctum et demonstratum ab ipsa praefata magnifica Catharina. Quae omnia, superius descripta et specificata loco medietatis bonorum, eam iure reformatorio concernentem, cum toto dominio et proprietate, ac omni usufructu, nihil excipiendo ipsa Catharina tenere et possidere debet pacifice, reliqua vero omnia alia bona, quae non sunt superius in praesente divisione specificata et expressa, puta castrum Rzemień, oppidum Zochów³⁾, villaeque ad id pertinentes, videlicet Trossynia, Kościelów, Ocieka, Wola⁴⁾, Książnice, Podleszany, Wadowice, Łyssaków, Wola Łyssakowska, Górki, Gliny⁵⁾ et generaliter omnia, ad id pertinentia, cum omni et pleno iure etiam cesserunt eadem divisione et amicabili compositione eisdem, Alberto et Ioanni. Quam divisionem et amicabilem compositionem et omnia singula, in praesente inscriptione superius descripta, ipsae partes praefatae inter se mutuo debent tenere et inviolabiliter observare modo superius expresso, nulla praescriptione sese pro omnibus praemissis evadendo.

Liber granicierum domus Lubomirsclanae, pag. 147—151.

¹⁾ *Kielków* i *Goleszów*, wsie w Galicyi zachodniej, w powiecie mieleckim.

²⁾ *Werynia*, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie kolbuszowskim.

³⁾ *Rzemień*, wieś, *Rzochów*, miasteczko w Galicyi zachodniej, w powiecie mieleckim.

⁴⁾ *Ocieka z Wola*, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie ropczyckim.

⁵⁾ *Książnice*, *Podleszany*, *Wadowice Dolne* i *Górne*, *Łysaków*, *Łysakówek*, *Górki*, *Gliny Małe* i *Wielkie*, wsie w Galicyi zachodniej, w powiecie mieleckim.

CCCXLVII.

W Krakowie 4. lutego 1547 roku.

Zygmunt I. nadaje Janowi Tarnowskiemu wieś Wirkowice,
w ziemi chełmskiej.

Sigismundus, Dei gratia rex Poloniae, supremus dux Lithuaniae, Russiae, Prussiae, Masoviae etc. dominus et haeres, significamus praesentibus litteris, quorum interest universis, quod cum generosus . . . ^{a)} Sobieszki pro villa nostra regia Pielaskowicze, in terra Lublinensi sita, quam cum eo commutaturi sumus, villam Virbkowicze¹⁾, in terra Chelmensi sitam, quam magnificus Ioannes comes in Tarnow, castellanus Cracoviensis et exercituum regni nostri supremus, ac Sandomiriensis, Striensis, Lubaczoviensisque capitaneus, sincere nobis dilectus, iure haereditario nunc

possidet, eaque illi cessurus est, ex certo contractu, inter nos et eum facto, daturus, atque resignaturus nobis sit. Volentes pro magnis in nos et rempublicam regni nostri magnifici Ioannis comitis in Tarnow, castellani Cracoviensis, meritis, aliquam gratiam referre, ipsi villam superius scriptam, Wirbkowicze cum omnibus ad illam pertinentibus, ac usumfructum eius liberum ad vitae illius extrema tempora dandum, donandum duximus, damusque et donamus praesentibus litteris cum omni iure et dominio, sola proprietate ipsius villae nobis reservata. Quam quidem villam ipse magnificus Ioannes comes in Tarnow cum omnibus, ad illam pertinentibus ita late et longe, ut ad eam diem possessa est, iure usufructuario tenebit et possidebit, eaque utetur, fruetur ad vitae suae extrema tempora, promittentes verbo nostro regio pro nobis et serenissimo filio nostro, ac successoribus nostris, quod in usufructu villae praedictae ipsum magnificum Ioannem comitem in Tarnow conservabimus, serenissimusque filius noster et successores nostri conservabunt, neque ulla causa, quaecunque illa sit, ipsam ab eo alienabimus, aut serenissimus filius noster et successores nostri alienabunt. Quo ex hac vita sublato possessio illius, ac verum dominium ad nos pleno iure redibit. In cuius fidem et testimonium sigillum nostrum praesentibus est appensum. Datum Cracoviae feria sexta ante dominicam septuagesimae, anno Domini millesimo quingentesimo quadragésimo septimo, regni vero nostri quadragésimo primo.

Samuel, episcopus Cracoviensis et vicecancellarius subscripsit.

Relatio reverendi in Christo patris, domini Samuelis Macziewski,
episcopi Cracoviensis et regni Poloniae vicecancellarii.

Oryginał pergaminowy, na takimże pasku zawieszona mniejsza pieczęć koronna.

a) Na jedno słowo miejsce czyste.

---

¹⁾ *Pielaszkowice*, wieś w gubernii lubelskiej, powiecie krasnostawskim; *Wirkowice*, wieś tamże, w powiecie zamojskim.

CCCXLVIII.

W Krakowie 6. kwietnia 1547 roku.

Zygmunt I. oddaje Janowi Tarnowskiemu starostwo lubaczowskie w jednoroczną dzierżawę.

Sigismundus, Dei gratia rex Poloniae, supremus dux Lituaniae, Russiae, Prussiae, Masoviae etc. dominus et haeres, significamus praesentibus litteris, quorum interest universis, quod pro maximis in nos et rempublicam regni nostri magnifici Ioannis comitis in Tarnow, castellani Cracoviensis, regni nostri exercituum supremi, ac Sandomiriensis, Lubaczoviensis, Striensisque capitanei meritis, volentes aliquam gratiam referre, ipsum in possessione praefecturae nostrae Lubaczoviensis, omniumque ad illam pertinentium, quam a nobis ad arbitrium nostrum ad eam diem obtinet, ad unius anni decursum a data praesentium computandum conservavimus, conservamusque praesentibus litteris. Quam quidem praefecturam nostram Lubaczoviensem et omnia ad illam pertinentia magnificus Ioannes comes in Tarnow tenebit et possidebit eo iure, quo prius illi per nos concessa erat. Quod si ante finem anni nihil de hac ipsa praefectura constituerimus, tum vero eodem iure ad alterius anni sequentis finem magnificus Ioannes comes in Tarnow ipsam possidebit. Quod si eam ipsam praefecturam accipere ab eo constituerimus, tenebimur et debemus et successores nostri tenebuntur et debebunt ipsi magnifico Ioanni quindecim hebdomadis, antequam annus excurrat, hoc ipsum denunciare, ut commodius rationibus suis consulere posset; ad quod nos et successores nostros verbo nostro regio obligamus, in eiusque rei fidem et testimonium sigillum nostrum praesentibus est appensum. Datum Cracoviae feria quarta septimanae sanctae, anno Domini millesimo quingentesimo quadragesimo septimo, regni vero nostri quadragesimo primo.

Samuel, episcopus Cracoviensis, regni Poloniae cancellarius subscripsit.

Relatio reverendi in Christo patris, domini Samuelis Maczieiowski,
episcopi Cracoviensis et regni Poloniae cancellarii.

Oryginał pergaminowy, na takimże pasku zawieszona mniejsza pieczęć koronna.

CCCXLIX.

W Pradze 9. października 1547 roku.

Ferdynand, król czeski, pozwala Janowi Krzysztofowi Tarnowskiemu zrzec się sum pewnych na Raudnicy na rzecz ojca swego, Jana, lub siostry, Zofii.

My Ferdynand, z Boży milosti Rzymiski kral, po wsseczky cziasy rozmnozitel rzyssse, a Vhersky, Czesky, Dalmatsky, Charwatsky etc. kral, infant w Hyspany, arczyknizie Rakauzske, margkrabie Morawske, Luczemburske, Slezske knizie, a Luziczke margkrabie etc. oznamugem timto listem wssem, zie gest wysocze vrozeny Jan Krystof hrabie z Tarnowa na Raudniczy wierny nasz mily przed osobau nassy kralowsku oznamil, kterakby ksafem swym zrzidil, a poruczil wsseczky ty summy, ktereż na panstwy Raudniczkem až posawad zapsane ma, a neb gestie mityby mohl, wysocze vrozenemu Janowi hrabieti z Tarnowa, kasstellanu Krakowskemu, otczy swemu, tak gestli zieby gehu Pan Buoh z tohoto swieta prwe, nezliby diedicze splodil, pogiti, a od smrti vchowati ne raczil, aby ty wsseczky summy temuż otczy gehu przede wssemĩ ginymi nalezieli, a wydany byli. Yakż pak ksaft gehu, ktereż gest vczinil, a k swierzeny k dedskam zemskym kralowstwy Czeskeho polozil, to wsse w sobie ssyrze obsahuge, a zawyra, nas za to ponizienie prosycz, abychom my k takowemu ksafu nasse milostiwe powoleny dali, toho potwrdili, a dalssi otczy gehu z strany tychż summ milost vcziniti raczyli, k gehožto prozbie naklonieny gsauce, a zwlasstie pak zie wieczy slussne ziada k takowemu odkazany nasse milostiwe powoleny sme dati raczili, a timto listem s dobrym rozmyslem nassym gistym wiadomym, a s raddu wiernych nassych milych yakożto kral Czesky dawame, a ten ksaf we wsech artykulich, punktich, a klausulich, a gehu zmeny, yakoby slowo od slowa w tento list wepsan byl potwrrzowati, a schwalowati raczime, chticze tomu, aby byl staley moczney, a platney beze wssech weykladuow z obmysluow, kteryżby lidski wti ptomu na sskodu wymysliti mohl. A tak yakż gineych tohoto kralowstwy Czeskeho obywateluow na moczne listy nasse ksafowe platni gsau, a mocz magi. A przy tom temuż Janowi hrabieti z Tarnowa, otczy gmenowaneho Jana Krystofa, aczby k tomu przysslo, zieby syn gehu, Jan Krystof, prwe, nezli on z swieta sessel, tu milost cziniti raczime, aby takowu na panstwy Raudniczkem nyini y potem zapsanau summu mohl, a mocz miel dczerzi swe, Zioffigi dati, neb ksafem odkazati, a neb ginemu kteremużkoli czlowieku

wedle libosti swe, a ten každý toho dany, neb odkazany při každem prawie kralowstwy Czeskeho ne ginacz, nez yako on Jan hrabie z Tarnowa sam vziti ma, a moczy bude beze wssi nassy, diediczuow nassyh, a budauczých, kraluow Czeských y giných wssech lidy wsseliyake przekazky. Protož prikazugem wyżssim y menssim, aurzednikuom, a bauduczým zemským y giným wssem obywateluom kralowstwy Czeskeho, a zwlasstie pak aurzednikuom desk zemských, abystie tento magestat nass slowo od slowa we dsky zemske pro budauczy pamiet wlozili, a czasto psaneho Jana Krystofa, hrabiete z Tarnowa y tudíž nadepsaneho otcze gehu, aczby kdy k tomu przisslo, zieby tyž Jan Krystof bez diediczuow z swieta prwe, nezli otecz gehu sessel, przy tom kssaftu, a napadu, a teto milosti nassy vczynienee gmieli, drzieli, a neporussitiedlnie zachowali, ziadnych gim w tom przekaziek nie czinicze, ani cziniti dopausstiegiecze pod vwarowanym hniewa nasseho y budauczých nassyh kraluow Czeských. Tomu na swiedom pecziet nassy kralowsku k listu tomuto przywiesyti sme rozkazali. Dan na hradie Prazskem w Nedieli po swatem Frantissku letha od narożeny syna Bożyho tisíczyho pietisteho cztirzidczateho sedmeho, a kralowstwi nassyh Rzymskeho sedmnaczteho, a giných dwaczateho prwnyho.

Ferdinandus subscripsit.

Oryginał pergaminowy, na takimże pasku zawieszona, uszkodzona, pieczęć królestwa Czeskiego.

CCCL.

W Augsburgu 24. grudnia 1547 roku.

Cesarz Karol V. nadaje Janowi Tarnowskiemu tytuł hrabiego państwa rzymskiego, rozciągając ten przywilej na synów i w ogóle sukcesorów jego, dziedziców państwa tarnowskiego.

Carolus V. divina favente clementia Romanorum imperator Augustus, ac rex Germaniae, Hispaniarum, utriusque Siciliae, Hierusalem, Hungariae, Dalmatiae, Croatiae, insularum Balearium, Sardiniae, Fortunarum et Indiarum, ac terrae firmae, maris, oceani etc., archidux Austriae, dux Burgundiae etc.

Generoso, sincere nobis dilecto Ioanni comiti Tarnoviae etc. gratiam nostram caesaream et omne bonum. Quum Dei Optimi Maximi auspiciis ad hoc Romani solii fastigium nos ea potissimum ratione evectorum arbitramur, ut veluti ex mundi speculo

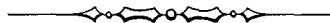
mortalium actiones intuentes, eos, qui vitae ornamentis, singularibusque virtutum actionibus se, genusque suum illustrent, maxime, quos disciplinae militaris experientia et res bello, paceque praeclare gestae, digne promovent, nostra etiam auctoritate fovere, comprobare, clarioresque reddere studeamus, quo et alii ad similia virtutis decora alacriore studio contendant. Sane cognitum habentes maiores tuos comitum dignitate in regno Poloniae antiquitus condecoratos, meritis suis eum sibi honorem constabilivisse, eundemque continua generis, virtutumque successione ad te transmississe, te vero non modo ab eodem nihil discessisse, verum etiam multis nominibus, ac ex superatis quoque saepius Christiani nominis hostibus, propriis etiam trophaeis auxisse, inde et apud exteris gentes nominis, familiaeque tuae claritatem protuleris et primariam rei militaris dignitatem in inclito regno Poloniae magna cum serenissimi regis, fratris et consanguinei nostri, clarissimi domini Sigismundi commendatione, sacro etiam eius firmata diplomate promerueris, nos tibi similiter nostrum testimonium haudquumque deesse volentes, cum non apud eum regem tantum, sed magna orbis parte pergrata virtutis tuae clara ubique exempta admiratione, ac laude digna edideris, non hic maiorum tuorum dignitati tantum, sed praeclaris tuis gestis, quibus et tuam et illorum famam mirum in modum auxisti et illustrasti, deferendum rati in hoc nostro imperio Romano eundem titulum et dignitatem comitatus, a serenissimo Poloniae rege concessam, tibi nedum confirmandam, verum etiam de novo conferendam duximus. Quin tenore praesentium motu proprio et certa scientia, animo deliberato, sano et maturo principum et procerum nostrorum et imperii sacri fidelium dilectorum accedente consilio et de nostra imperatoriae potestatis plenitudine eundem titulum et dignitatem confirmamus, teque de novo, quatenus opus est, Tarnoviae comitem creamus, ac comitatus titulo, honore, dignitate et fascibus insignimus, nobilitamus, erigimus et adtollimus ita, ut tu Ioannes, omnesque filii, haeredes et descendentes in Tarnoviae comitatus successores et eundem legitime possidentes, ex nunc deinceps perpetuis temporibus generosi comites in Tarnow nomine et titulo dici, nominari et reputari ab universis et singulis cuiuscunque dignitatis, praecminentiae, status et gradus existant, omnibusque illis honoribus, dignitatibus, praerogativis, exemptionibus, praeceminentiis, libertatibus, iuribus, regalibus privilegiis, insignibus, gratiis et indultis, in iudicio et extra, in rebus spiritualibus et temporalibus, ecclesiasticis et prophanis, ubicunque locorum et terrarum in omnibus et singulis actibus, expeditionibus, exercitiis et rebus gaudere, uti et frui debeatis et possitis, quibus caeteri comites etiam antiquissimae, generosissimaeque prosapiae per totum Romanum imperium et alias ubicunque locorum et terrarum gaudent, utuntur et fruuntur consuetudine, vel de iure, in contrarium facientibus quibuscunque, non obstantibus, serenissimorum tamen Poloniae regum superioritate et iuribus semper salvis et reservatis. Eosdem serenissimos reges, eorumque officiales et subditos fraterne et benigne hortantes, universis

vero et singulis principibus, tam ecclesiasticis, quam saecularibus, praelatis, ducibus, marchionibus, comitibus, baronibus, nobilibus, clientibus, capitaneis, vicedominis, praefectis, potestatibus, procuratoribus, officialibus, magistratibus, iudicibus, consulibus, communitatibus et denique omnibus nostris et imperii sacri subditis et fidelibus dilectis et aliis, ad quos spectat, cuiuscunque status, gradus, dignitatis, praeeminentiae, aut conditionis exstiterint, serio mandantes, ut te, praefatum Ioannem et alios haeredes et descendentes tuos legitimos, in infinitum in dicto comitatu Tarnoviae successores perpetuis futuris temporibus, comites in Tarnow nominent, reputent et honorent, ac omnibus insignibus regalibus, privilegiis, iuribus, honoribus, dignitatibus, libertatibus, praeeminentiis, exemptionibus, praerogativis, gratiis et indultis, quibus alii comites generosi utuntur, fruuntur et gaudent, libere uti, frui et gaudere sinant et permittant, praefati vero reges, ut ipsum comitem Ioannem et eius haeredes et successores in praemissis manuteneant et conservent, ne quis alius illos quoquo modo in eis impediatur, seu perturbet. Quod si quis attentare praesumpserit, praeter nostram et imperii sacri indignationem, gravissimam poenam centum marcarum auri puri pro dimidia fisco nostro imperiali, reliqua vero parti, ipsis, Ioanni, ac haeredibus, comitibus in Tarnow, iniuriam passis, quotiescunque contra factum fuerit, praemissibiliter applicandam se noverit ipso facto incurrisse. Harum testimonio litterarum manu nostra subscriptarum et sigilli nostri caesarei appensione munitarum. Datum in civitate nostra imperiali Augusta Vindelicorum die vigesima quarta mensis Decembris, anno Domini millesimo quingentesimo quadragesimo septimo, imperii nostri vigesimo octavo et regnorum nostrorum trigesimo secundo.

Carolus.

Ad mandatum caesareae et catholicae Maiestatis proprium.

I N D E K S.

I.

Spis osób, miejscowości i urzędów.

A.

Achatius v. de Zakliczyn.
Adam v. de Drzewica. — de Dubiecko. — de Jakimowice. — de Komorów. — de Niewiarów. — Osiek factor. — de Rudnik. — de Świerczków.
Agamemnon 82.
Agnes v. de Witowice.
Agnes-Beata v. de Tęczyn.
Agrippa 78. 82.
Albertus v. de Chilino. — Kraków frater Ordinis S. Spiritus. — de Michów. — de Podgrodzie. — Tarnowski. — Tracz. — de Vratislavia. — Zaremba.
Aleksandrowa v. Leksandrowa.
Alexander Magnus 78. 82.
Alexius v. de Drzewicz.
Aliphius Ludovicus v. Polonia cancellarius reginae.
Ambrosius v. Brochmuszka.
Andreae Nicolaus v. Wolski.
Andreas v. de Błóżew. — Ciołek. — Czecherath. — Czuryło. — Doctor. — de Drzewicz. — Gniady. — Gomolec. — Górka. — Kołaczowice. — Koprzywnica cellarius. — de Kościelec. — de Kraków. — Kraków venator. — de Krzywca. — de Pleszów. —

Poznań episcopus. — Sandomierz vicenotarius. — de Stachocice. — de Tęczyn. — de Wiśnicz. — de Wola. — de Wolborz. — de Żelechów.
 doctor v. Strigoniensis praepositus.
Anna v. de Błóżew. — Dołuski. — de Drzewicz. — de Górka. — Hebda. — Jerzyk. — Kreza. — de Kurozwęki. — Łowczowski. — Masovia ducissa. — de Melsztyn. — Nykowicz. — de Rytwiany. — de Rzepniów. — Strzelecki. — de Szczepanów. — de Szydłowiec. — de Tęczyn. — Wróblewski. — Ziemek.
Antonius v. Błazowski. — de Przeclaw. — Rinconi.
Arzańkowiec, villa ad capitaneatum Sandomiriensem pertinens 123.
Auctus Ioannes v. de Paniów.
Augusta Vindelicorum (Augsburg) 384—6.
Augustinus v. de Kotwice.
Augustus 78. 82.
Austria 155.
 Archidux, rex Bohemiae et Hungariae:
 Ferdinandus 1523—1527. 156—7. 185—6. 192. 194—5. 197. 221—4. 255—6. 321—4. 337—8. 348—51. 357—8. 366—9. 383—4.

Cancellarius archiducis:
Harrach Leonardus in Rorau 1527. 185. 192.
194—5. 197.
Secretarius:
Waldenburg 1527. 195.

B.

Baba, mons 361.
Babia Woda, bagno 12—13.
Babica, miasteczko w Galicyi wschodniej, w powiecie przemyskim 206—7. 331.
Bachiensis archiepiscopus v. Colocensis archiepiscopus.
Bachórz, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie brzozowskim 5—6.
Bachórzec, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie brzozowskim 5—6.
Bachów, wieś w Galicyi wschodniej, w powiecie przemyskim 331.
Baczyłowce, villa ad Czarny Ostrów 177.
Bagnisko, locus 70.
Bagno skrobowskie 20.
wielkie 18.
Baka Iacobus v. Sandomierz ministerialis.
Bal Nicolaus de Choczew v. Sanok notarius.
Balice, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie krakowskim 355.
de *Balice* Severinus v. Boner.
Balthasar v. Opatów capitaneus. — de Szywnaład.
Balthasaris v. Stanislaus.
Banffy Ioannes de Lyndwa, comes de Werewcze 186.
Bank Ioannes v. Goślina advocatus.
Baranek, angulus 214—15.
Baranowski Bernardus de Malinie 59. 61. v. e. Sandomierz camerarius.
Sigismundus 371.
Stanislaus 371.
Vincentius v. Tyniec abbas.
Baranów, miasteczko w Galicyi zachodniej, w powiecie tarnobrzescim 132—5. 211—16. 328—9.
Barbara v. de Dalejów. — de Dobromil. — de Fel-sztyń. — Jerzyk. — de Kurozwęki. — de Rożnów. — de Szydłowiec. — de Tarnów. — de Tęczyn. — Zalasowski.

Barcice, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie nowosądeckim 208.
Barthossius v. Szymyanyn.
Barycz, villa 242.
Baryczka (Barycz), wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie rzeszowskim 159—63.
Barzy de Błóżew Andreas 255. 260. 268. 273.
v. e. Przemyśl succamerarius.
Andreas, filius Andreae 346.
Anna de Wiśnicz, consors Andreae succamerarii 255. 260. 268. 271. 273. v. e. Kobyłeński.
Erasmus 346.
Petrus 346.
Stanislaus 27. 346.
Basthkon, praedium 38.
Batko v. Grabno cmeto.
Batorz (Botorz), wieś w gubernii lubelskiej, powiecie janowskim 369—71.
de *Batorz* v. de Tęczyn.
Bayard v. Francya secretarius.
de *Bayszen* (Bażeński) Gabriel v. Chełm palatinus.
Beata v. Odrowąż. — de Tęczyn.
Betz, miasto w Galicyi wschodniej, w powiecie sokalskim.
Palatinatus 335.
Terra 304. 335.
Capitaneus:
de Tęczyn Andreas 1519—1531. 114. 121. 123. 210. 236—7. 244. 250. v. e. Chełm, Krasno-staw et Ratno capitaneus, Lublin et Sandomierz palatinus.
Palatinus:
de Sprowa Odrowąż Ioannes 1508. 37.
Kmita Stanislaus de Wiśnicz 1537. 292.
Bereg, comitatus in Hungaria 199.
Bereska, wieś w Galicyi wschodniej, w powiecie liskim 6.
Berezów Niżny i Średni, wsie w Galicyi wscho-dniej, w powiecie kołomyjskim 249—51.
Haeres:
Hrehor cum fratribus 249.
Bernardus v. de Malinie.
Bernardinus v. Lwów archiepiscopus. — Wilczek.
Berno Morawskie (Brunna) 255—6.

- Będzięszyna*, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie brzeskim 281—2.
- Biała*, prawy dopływ Dunajca 93—6. 109—12. silva 123. 128.
wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie tarnowskim 109—12.
- Białaczów*, osada w gubernii radomskiej, w powiecie opoczyńskim 14—16.
Fora annualia 15.
Fora septimanalia 15.
Locatio oppidi 14—16.
de *Białaczów* Petrus 14—16.
- Białęczyno*, palus 162.
- Białków*, bona 208.
- Biechów*, wieś w gubernii radomskiej, powiecie opatowskim 22—4.
- de *Biechów* Ioannes Minor v. Kraków subudex.
- Biechów*, wieś w Poznańskim, w powiecie wrzesińskim 250.
Castellanus:
Russocki Nicolaus 1531. 250. 284.
- Biecz*, miasto w Galicyi zachodniej, powiecie gorlickim 377.
Capitaneus:
Cikowski Nicolaus 1519. 118. v. e. Połaniec castellanus.
Bonar Severinus 1527—1544. 196. 353. 355—6. 359—64. v. e. castellanus et Kraków burgravius, procurator, atque zupparius, Królówka tenutarius, Oświęcim, Rabsztyn et Zator capitaneus.
Castellanus:
de Tarnów Ioannes (1515) 85. v. e. Sandomierz palatinus.
Firlej Nicolaus de Dąbrowica 1519. 137. v. e. Kazimierz capitaneus, Polonia referendarius regis.
de Tarnów Ioannes 1523. 153—4.
de Sprowa Stanislaus 1530. 244. v. e. Opoczno capitaneus.
Bonar Severinus 1544. 353. 355—6. 359—64. v. e. ut supra przy »capitaneus«.
Iudex castrensis:
Bobkowski Nicolaus 1544. 359.
- Biel*, nad Bielą, dicta Porosła 30.
- Bielecki* Venceslaus 193.
- Bieleński* Ioannes v. Polonia secretarius regis, Warszawa canonicus.
- Bieliński* Albertus v. Skiwno plebanus.
- Bieliny* (Byelyny), wieś w gubernii i powiecie kieleckim 327.
de *Bieliny* Ioannes v. Chełmski.
- Bienaszowice*, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie dąbrowskim 45. 120. 151.
- Biernaszowice*, deserta villa ad Gierczyce 274.
- Biesiad*, locus 60.
- Bietrzychowice* v. Wietrzychowice.
- Biezdziadka* (Byesdzyathka), wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie jasielskim 303.
- Biezdzedza* (Byesdzyedza), wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie jasielskim 303.
- Bircza*, miasteczko w Galicyi wschodniej, w powiecie dobromilskim 6.
de *Bircza* Lucas 6.
Wasko, frater Lucae 6.
in *Bischof* Stanislaus v. de Niedrvice.
- Biskupice*, wieś w gubernii radomskiej, powiecie opatowskim 1.
de *Bładowa* v. de Bładowa.
- Blandow* v. Bładów.
- Blasius* v. Koprzywnica superior.
- Blessis* 226.
- Blizenka*, fluvius 161.
- Blizna*, fluvius 161.
- Blosius* 283.
- Błażowski* Antonius 165—6.
Iwan 165—6.
Iwaszko 165—6.
Michaël 165—6.
Olechno 165—6.
Wanko 165—6.
- Błażów*, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie bocheńskim.
Knaszthwo, scultetia 165—6.
Scultetus:
Szthan 165—6.
de *Bładowa* Stanislaus v. Wodziczka.
- Bładów* (Blandow), wieś w gubernii piotrkowskiej, powiecie będzińskim 177—9.

Błocizny, palus 71.

Błogończe, bona 177.

Błonie, miasto powiatowe w gubernii warszawskiej 38.

Capitaneus:

Wolski Martinus 1540. 318. v. e. Kraków tribunus, Polonia succamerarius regis, Zakroczym capitaneus.

Błotnica, fluvius 139—140. 142.

stagnum 139.

Błoto białe 43.

Błożew Górna, wieś w Galicyi wschodniej, w powiecie staromiejskim 255. 346.

de *Błożew* Andreas, Anna, Erasmus, Petrus, Stanislaus v. Barzy.

Bniehin, villa in districtu Pokucie 249.

de *Bnin* Hieronimus 42—3. 47—8. v. e. Uście tenutarius.

Bniński Stanislaus 374.

Bobkowski Nicolaus v. Biecz iudex castrensis.

de *Bobrek* Ioannes v. Polska magister curiae reginalis. Felix, Nicolaus, Petrus et Stanislaus Felix v. Ligęza.

Bobrowniki Małe i *Wielkie*, wsie w Galicyi zachodniej, w powiecie tarnowskim 153.

Bochnia, miasto powiatowe, w Galicyi zachodniej 201. 342. 361—2.

Advocatia 201.

Bochotnicki Ioannes v. de Oleśnica.

Boczka Iaroslau 13.

Nicolaus 13.

de *Bogoria* Martinus v. Zawichost castellanus.

Bohemia (Czechy)

Komora 324.

Królestwo 321—4. 337—8. 357—8. 366—9. 383—4.

Królowie 367—9. 383—4.

Legatus Sedis apostolicae:

Laurentius 1525. 167—8. v. e. Germania, Hungaria, Polonia legatus, Roma cardinalis.

Rex:

Ferdinandus v. Austria Archidux.

Ludovicus v. Hungaria rex.

Vladislaus v. Hungaria rex.

Bojanowski Andreas v. Kościan burgrabius terrestris.

Bolestraszyce Dolne i *Górne*, wsie w Galicyi wschodniej, w powiecie przemyskim 332—4.

Bolestraszycki Świętopełk Nicolaus de Trzeske et Bolestraszyce 332—4.

Catharina, filia Nicolai 333.

Margaretha de Kamieniec, consors Nicolai 333.

Stanislaus, filius Nicolai 333.

Zophia, filia Nicolai 333.

Bona v. Polonia regina.

Boner Severinus de Balice v. Biecz, Oświęcim, Rabsztyn et Zator capitaneus, Biecz et Żarnów castellanus, Kraków burgrabius, procurator magnus et zupparius, Królówka tenutarius.

Boratycze, wieś w Galicyi wschodniej, w powiecie przemyskim 25—7.

Boratyn, wieś w Galicyi wschodniej, w powiecie jarosławskim 252. 270—1.

Borek, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie rzeszowskim 162—3.

Borek Stanislaus v. Doctor iuris utriusque, Gniezno cantor, Kraków canonicus, Polonia secretarius regis, Sandomierz decanus et custos.

Borka v. Górka.

Borowa (Borów), wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie mieleckim 214—16. 351—2.

Paries Borowska 214—15.

Borowa, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie pilzneńskim 242—3.

Borowscy 214—16.

Borowski Felix 212. 216.

Stanislaus 212. 216. v. e. Sandomierz burgrabius.

Borów v. Borowa.

Borówna (Poborówna), wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie brzeskim 3. 45. 84. 86—7. 90. 92. 151.

Ecclesia beati Clementis 3.

Scotniki 3.

Scultetus:

Voyslaus 1342. 3.

de *Borówna* Martinus v. Świnka.

Borucki Andreas 374.

Boschow v. Bouszów.

Botorz v. Batorz.

Bouszów (Boschów), wieś w Galicyi wschodniej, w powiecie rohatyńskim 249—51.

Bóbrka, miasto powiatowe w Galicyi wschodniej 331—2.

de *Bóbrka* Mathias v. Przemyśl iudex.

Bór goły 211.
mały 18.
poświętny 28.

Branicki Stanislaus v. Chorzelów decanus, Łowicz canonicus.

Bratkowice, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie rzeszowskim 159—63.

Bratkowski Nicolaus de Oziębłów 31—2.
Wasko 287.

Bratków, wieś w gubernii radomskiej, powiecie opatowskim 32.

de *Bratków* Ioannes 32.

Bralucice, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie brzeskim 130—1. 309. 373.

Bratyan, osada w Prusach wschodnich nad Drwęcą 250.
Capitaneus:
de Wieczwna Ioannes 1531. 250. v. e. Płock castellanus 262.

Breń, prawy dopływ Wisły 191—2.

Broch v. Drzewicz emetho.

Brochmuszka Ambrosius v. Oryszów emetho.

Brodericus Stephanus v. Sirmiensis episcopus.

Broniowski Martinus v. Kraków burgrabius.
Vincentius, filius Martini, haeres in Biezdziada, Biezdziadka et Lublica 303.

Broszyna Ioannes v. Kościan ministerialis.

de *Brudzew* Iarand v. Wladislavia palatinus.
Ioannes Iarandi v. Kalisz castellanus, Łęczyca palatinus.

Brunna v. Berno.

Bryl Ioannes v. Ocieski.

Brzesko, miasto powiatowe w Galicyi zachodniej 130—1. 277. 309. 372—3.
Abbas Praemonstratensium 277.

Brześć Kujawski
Palatinus:
de Kościelec Nicolaus 1508. 37.
de Kościelec Stanislaus 1521. 145. v. e. Marienburg capitaneus.

Brześć Kujawski
Tribunus:
Sierakowski Ioannes 1546. 373—4. v. e. Kalisz iudex castrensis.

Brześć Litewski 113. 277. 355. 363—4.
Conventus 277.

Brzeziny, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie ropczyckim 100.

de *Brzeziny* Ioannes v. Rokosz.
Stanislaus v. Lasocki.

Brzezowiec (Brzozowa, Brzozowice), wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie brzeskim 130—1. 309. 373.

Brzezówka, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie ropczyckim 74—5.

Brzeźnica, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie bocheńskim 201.
osada w gubernii piotrkowskiej, powiecie częstochowskim 356.
Capitaneus:
de Tarnów Spitek 1544. 356. 358. v. e. Krzepice, Krzeszów, Sieradz capitaneus, Polonia tesaurarius, Wojnicz castellanus 364.

Brzóska v. Brzuska.

Brzozowa v. Brzezowiec.

Brzozowice v. Brzezowiec.

Brzuchate, agri 139.

Brzuska (Brzóska), wieś w Galicyi wschodniej, w powiecie dobromilskim 331—2.

Brzychawejowe, montes 21.

Brzycha przejowa, torrens 21.

Brzyście, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie mieleckim 213—16.

Buczko v. Kraków civis.

Buczyna, silva 31—2.

Buda 79—80. 83. 108. 168. 186.
Praepositus:
Statilius Ioannes 1527. 186.

Budziszewski Ioannes 75—6.
Margaretha, uxor 75—6.

Bug z Narwią, prawy dopływ Wisły 4.

Bukowicz, fluvius 162.

Bukowie (Bukowiany), wieś w gubernii radomskiej, powiecie opatowskim 22—4. 31—2.

Busk, miasteczko w Galicyi wschodniej, w powiecie
»Kamionka Strumiłowa« 4.

Castrum 4.

Oppidum 4.

Buszyce, wieś w gubernii warszawskiej, powiecie
błońskim 187. 201.

de *Bybel* Ieronimus, nec non de Ruszelczyce et
Swrotowycze 26—7.

Bydgoszcz

Capitaneus:

de Kościelec Andreas 1510. 58. v. e. Oświęcim, Sce-
pusia et Włocławek capitaneus, Polonia tesaurarius.

Byeliny v. Bieliny.

Byesdzyathka v. Biezdziadka.

Byesdzyedza v. Biezdiedza.

Bytomsko, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie
bocheńskim 67.

Bzianka, wieś w Galicyi wschodniej, w powiecie
sanockim 25—7.

C.

de *Calinowa* v. de Kalinowa.

de *Camieniec* v. de Kamieniec.

Carnkowski v. Karnkowski.

de *Carnków* v. de Karnków.

Carolus v. Cotzer.

Carolus V. v. Roma imperator.

de *Casimiria* v. Słuszka.

Casimirus v. Kasimirus.

Cassovia (Koszyce) 223.

Komora celna 223.

Catharina v. de Dąbrowica. — de Drzewicz. — de
Giżyce. — Koszmyder. — de Melsztyn. — de
Wiatowice.

de *Cavki* v. de Kawce.

Ceder v. Koczmirowski.

Cerekiew, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie
bocheńskim 45. 65.

Charbinowice, wieś w gubernii kieleckiej, powiecie
pińczowskim 99—100.

Chechło, wieś w gubernii kieleckiej, powiecie olku-
skim 177—9.

Chełm, miasto powiatowe w gubernii lubelskiej.

Terra 85. 306. 318. 335.

Chełm

Canonicus:

Zamoyski Nicolaus 44. v. e. Goray curatus.

Capitaneus:

de Tęczyn Andreas 1528—31. 210. 236—7. 244.
250. v. e. Bełż, Krasnostaw, Ratno capitaneus,
Kraków, Sandomierz palatinus.

de Mielec Ioannes 1545. 371. v. e. Wiślica castellanus.

Castellanus:

de Zelanka Feliks (1525). 168—9. v. e. Łuków
capitaneus.

Episcopus:

Nicolaus 1508. 37.

Maciejowski Samuel od 18. sierpnia 1539 do 1540.
304. 318. v. e. Kraków decanus, Polonia vice-
cancellarius.

Tribunus:

Rzeszowski Stanislaus 1539. 306—8. v. e. Izbica
tenutarius.

Chełm, wieś w gubernii kieleckiej, powiecie mie-
chowskim 106.

Chełmiński - Culmensis

Palatinus:

de Bayszen (Bażenski) 1456. 16.

Chełmski Hieronimus 76.

Ioannes 177.

Ioannes de Bieliny 327.

Ioannes de Łęki Górne 303.

Martianus v. Kraków camerarius terrestris.

Nicolaus de Chełm 106.

de *Chilino* Albertus v. Miedniewice advocatus.

Chlewicki Simon v. Polonia magister coquinae.

Chmielecki Dobeslaus 66. 137.

Chmielnik, humoletum 140.

Chmielnik, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie
rzeszowskim 85.

Capitaneus:

Mielecki Ioannes 1540. 312—13. v. e. Wiślica
castellanus.

Tenutarius:

de Komorów Struś Ioannes 1515. 85.

Chmielów, wieś w gubernii radomskiej, powiecie
opatowskim 22—4.

de *Choczew* Nicolaus v. Bal.

de *Chodecz* Otto v. Sandomierz palatinus.

Stanislaus v. Lwów capitaneus, Polonia mareschalcus regni.

Chodzież, miasto powiatowe w Poznańskim 297—8.

de *Chodzież* Nicolaus v. Potulicki.

Chojęński Ioannes v. Kraków archidiaconus, Polonia secretarius regis, Poznań praepositus.

Chołowski Michael 25.

Chorczyń v. Korczyn.

Chorzeliów (Korzeliów), wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie mieleckim 35—7. 210—16. 228. 244.

Decanus:

Branicki Sebastianus 1528. 212. 216.

Chorzyszewski Albertus 238.

Chotowa, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie pilzneńskim 70—1.

Borra 70.

Chotowski de Chotowa Abraham 70—2.

Nicolaus, dictus Kulik 68. 70—2. 100.

Nicolaus 257. v. e. Sandomierz camerarius.

Christiani, *Christianus* orbis 155. 384—6.

Christophorus v. de Ćmielów. — Olchowa tenentarius. — de Szydłowiec. — de Witowice.

Chrobowski Nicolaus v. Sandomierz camerarius graniialis, terrigena, Wislica camerarius districtus.

Nicolaus de Gorzyczany 135.

Stanislaus v. Kościan vexillifer, Polonia incisor, subpincerna et vexillifer regni.

Chronów z Łopuszną, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie bocheńskim 371.

Prata 371.

Silva 371.

Chrzęski, silva 134.

Chrzęstowski Hieronimus 371.

Nicolaus de Chrzęstów 303.

Chrzęstów, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie mieleckim 121. 210—16. 228. 224. 303.

Chrzęstówek (Chrzęstowska Wola), przysiółek należący do Chrzęstowa, w powiecie mieleckim 210—16. 228. 244.

Chwał Petrus 25.

Chwałka v. Fischel, Polonia famula Bonae.

Chyszów, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie tarnowskim 93—7.

de *Chyszów* Iacobus v. Hezerba.

Ciechowice (Ćwikowice), wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie bocheńskim 342—3.

Ciecierzyn, wieś w gubernii lubelskiej, powiecie lubartowskim 11—13.

Ciemno, silva 19.

Ciemnienka, fluvius 19.

Ciernianka, torrens 19.

Ciesacki Stanislaus v. Przemyśl iudex castrensis.

Cieświcki (Czyszwyczyński) Ioannes v. Kalisz vicepalatinus.

Cieszacin Wielki i *Mały*, wsie w Galicyi wschodniej, w powiecie jarosławskim 25—6.

de *Cieszacin* Iacobus v. Przemyśl subiudex.

Cieszanów, locus 30.

Cieszyn 72—3.

Książę:

Kazimierz 72—3.

Cikowski Martinus 275.

Melchior v. Kraków procurator castris.

Nicolaus v. Biecz capitaneus, Połaniec, Sącz castellanus.

Cineas 78.

Ciołek (Czolek) Andreas v. de Żelechów.

Stanislaus v. Sandomierz praepositus.

Cioteczka, struga 28.

Cioteczkie, prata 28.

Clemens v. Papa.

Clymek v. Klimek.

Ćmielów (Szczmielów), osada w gubernii radomskiej, powiecie opatowskim 88—9. 122.

de *Ćmielów* Christophorus v. de Szydłowiec.

Ćmolas, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie kolbuszowskim 60—1. 115. 121—29. 131—5. 210—16. 228. 244.

Coczana v. Koczana.

de *Colaczowice* v. de Kołaczowice.

Colaczski v. Kołacki.

Colocensis et *Bachiensis*

Archiepiscopus:

de Frangepanibus Franciscus 1527. 186.

Colomiensis (kołomyjski) districtus 363.

Corinthii 80.

Costen v. Kościan.

Cosveczki v. Koświecki.
Coszmider v. Koszmider.
Coszmynski v. Kośminski.
Cotzer Carolus v. Kraków civis.
Covalya v. Kowala.
Coźminski v. Koźminski.
Creslaus v. de Kurozwęki.
Criczki v. Krzycki.
Cristinus, alias Magero v. de Gowarczów.
Cromer v. Kromer.
Cruciferi (Krzyżacy) 138.
Cubata v. Grabno emeto.
Cuchary v. Kuchary.
Cucylów (Czuczilow), wieś w Galicyi wschodniej,
 w powiecie nadwórniańskim 249—51.
 Haeres:
 Gost 249.
Culmensis v. Chełmiński.
 de *Curozwanki* v. de Kurozwęki.
Cwikowice v. Ciechowice.
Cyranka (Cyranowska Wola), wieś w Galicyi zachodniej,
 w powiecie mieleckim 121. 210—12. 228. 244.
Czajka Zbigneus de Nowodwór 24.
Czajkowski Mathias v. Kościan ministerialis.
Czapius v. Sandomierz civis.
Czarna, torrens 134.
Czarnek Lasarus 114—116.
 Zophia Siedlecka, uxor 114—116.
Czarnkowski Andreas v. Kraków canonicus et scholasticus,
 Polonia secretarius regis.
Czarny v. Grabno emeto.
Czarny Ostrów, miasteczko w gubernii podolskiej,
 powiecie płoskirowskim 177—79.
Czasnicka Catharina 63.
 de *Czaszyk* v. de Tęczyn.
Czaszyńska Catharina 259.
Czastocice v. Czestocice.
Czchów, miasto w Galicyi zachodniej, w powiecie
 brzeskim 67. 209. 252. 281—2. 290. 329. 371.
 Districtus 266. 325—7. 331.
 Castellanus:
 Dzersco 1336. 2—3.
 Myszopad Nicolaus 1519. 131. 133.

Czchów

Castellanus:
 Maciejowski Bernardus 1535. 284.
 Ligeza Petrus de Bobrek 1539. 308.
Czech Paulus de Wielka-Wieś v. Kraków ministerialis.
Czechów, wieś w gubernii i powiecie lubelskim 12—13.
Czechy, v. Bohemia.
 v. Grabno emeto.
 wieś w gubernii kieleckiej, powiecie miechowskim
 36—7. 105—6. 313—14.
Czeczera Andreas 102—3.
Czermin, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie
 mieleckim 214—16.
Czerwiński Ioannes v. Polonia secretarius regis,
 Przemysł canonicus.
Czerniawka (Czerniawa), wieś w Galicyi wschodniej,
 w powiecie jarosławskim 63—4. 113. 198.
Czerników, wieś w gubernii radomskiej, powiecie
 opatowskim 1.
Czerny de Witowice: Agnes v. Melsztyński.
 Christophorus, filius Georgii 372.
 Georgius v. Urzędów capitaneus.
 Georgius, filius Georgii 372—3.
 Ioannes 209. 372—3.
 Martinus, filius Georgii capitanei 372—3.
 Nicolaus 273. 282. 372—3.
 Paulus, filius Georgii capitanei 372.
 Petrus, filius Georgii capitanei 372.
 Stanislaus 281. v. e. Dobezyce capitaneus.
 Stanislaus, filius Georgii capitanei 372—3.
Czerwonka, fluvius 20.
 de *Czestawice* Miecislaus 13.
Czesowski (Czechowski) Stanislaus 325—6.
 Catharina, consors Stanislai 325—7.
 Emerentianna, filia Stanislai 326—7.
 Petrus, filius Stanislai 326—7.
 Stanislaus 325—6.
 Zophia, filia Stanislai 326—7.
Czesów, villa 218.
Czestocice (Czastocice), wieś w gubernii radomskiej,
 powiecie opatowskim 23—4.
 de *Czestocice* Thomas 23—4.
Cziessaczki v. Ciesacki.
Czolek v. Ciołek.

Czuczilow v. Cucylów.
Czuryło v. Wisznia advocatus.
 Andreas de Hoianice v. Przemyśl castellanus.
 Stanislaus v. Niepołomice capitaneus.
Czwancica, silva 23.
Czyszwyczski v. Cieświcki.
Czyschowsky 102.
 de *Czyżów* Ioannes 7. v. e. Kraków capitaneus et
 castellanus.

D.

de *Dalejów* Barbara v. Radziwiłłowa.
Dambyenski v. Dębiński.
Darius 78. 82.
Dąb sadzony, locus 370.
Dąbieński Ioannes 334.
Dąbnica, fluvius 60.
Dąbrowica, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie
 hocheńskim 45. 120. 151. 376.
 de *Dąbrowica* Catharina v. Tarnowski.
 Nicolaus v. Lublin palatinus. v. e. Firlej.
 Petrus 163.
Dąbrowiczka, torrens 28.
Dąbrówka, rubetum 142.
 wieś w gubernii lubelskiej, powiecie lubartowskim
 17—19.
Dek, mercator 103.
Dembica, miasto w Galicyi zachodniej, w powiecie
 ropczyckim 100.
 de *Dembica* Ioannes v. Gorski.
Dembicki Hieronimus 71.
 Ioannes 71.
Dembiniński Valentinus 363. v. e. Polonia referenda-
 rius regis.
Demborzyn, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie
 pilzneńskim 225.
Dembowy Dział (Dembno) 130. 309. 373.
Demitrów Mały i *Wielki*, wsie w Galicyi zacho-
 dniej, w powiecie tarnobrzesckim 328—9.
Demycze (Dyncze), wieś w Galicyi wschodniej,
 w powiecie śniatyńskim 249—51.
Denków, osada w gubernii radomskiej, powiecie opa-
 towskim 206—7.
 de *Denków* Iacobus v. Kobyleński.

Derslaus v. de Rytwiany.
Derszniakowa Catharina 63.
 Nicolaus de Rokitnica 90.
Deszkowice, wieś w gubernii lubelskiej, powiecie
 zamojskim 85—6.
Dębiński Ioannes v. Tarnowski maior domus curiae.
Dimitrów v. Demitrów.
 de *Dimlin* Nicolaus v. Złocki.
Dionisius Senior 80.
Dłotlice, bona 11—12.
Dłotowiec, silva 132. 134.
Długosz Andreas de Stachocice 24.
Dobczyce, miasto w Galicyi zachodniej, w powiecie
 wielickim 281. 309.
 Capitaneus:
 Czerny Stanislaus 1539. 309.
Dobeslaus v. de Ieżów. — de Zalesie.
Dobra Wola v. Wola.
 de *Dobromil* Barbara et Ioannes v. de Felsztyn
 Herburt.
Dobrzeński Lucas 76.
Dobrzyń
 Castellanus:
 Kretkowski Ioannes 1430. 11.
Doctor:
 Fiszel Moise v. Polonia Minor senior-doctor.
 Andreas v. Strigoniensis episcopus.
Doctor decretorum:
 Dominicus 51. v. e. Kraków cancellarius episcopi.
 de Oporów Vladislaus 11. v. e. Kraków praepositus
 S. Floriani, Polonia vicecancellarius.
 Targowicki Sigismundus 55—6. 58. v. e. Kraków
 canonicus, Polonia secretarius regis.
 Tomicki Petrus 48. 55—6, 58. v. e. Kraków
 archidiaconus, Polonia secretarius regis.
 de Wiśnia Stanislaus 92.
Doctor iuris utriusque:
 Borek Stanislaus 1544. 364. v. e. Gniezno cantor,
 Kraków canonicus, Polonia secretarius regis,
 Sandomierz decanus et custos.
 Hosius Stanislaus 1544. 364. 375. v. e. Polonia
 secretarius regis.
 Przeborowski Stanislaus 1544. 364. v. e. Kraków
 canonicus, Polonia secretarius regis.

- Dokowski* Ioannes 75—6.
Dołhożuka, wieś w Galicyi wschodniej, w powiecie stryjskim 284—5.
Dołuski:
 Anna de Rzepniów, consors Ioannis 63—4. 113.
 Gasparus 198.
 Ioannes 63—4. 113.
 Stanislaus de Nawodźne 69.
Dołuszyce, bona 201.
Doły, seu mostki, locus 134.
Domaradzki Nicolaus 135.
Domarat Stanislaus de Żółczyce et Leszczków 313. 315.
Dominicus v. Doctor decretorum, Łęczycza canonicus, Kraków cancellarius episcopi.
 Kraków frater ordinis S. Spiritus Cruciferorum.
Dorothea v. de Drzewicz. — de Szczekarzowice. — Tarło.
Dół suchy, locus 23.
Drochce, villa 142.
Drohomirczany, wieś w Galicyi wschodniej, w powiecie stanisławowskim 249—51.
Druzig, *Druzianus* v. Trzeciecki.
 de *Drzewica* Adam v. Sandomierz succamerarius.
Drzewice v. Drzewicz.
 de *Drzewice* (Drzewicki) Mathias v. Polonia vicecancellarius, Przemyśl, Wladislavia episcopus.
Drzewicz Nowy i Stary (Drzewice), wsie w gubernii warszawskiej, w powiecie sochaczowskim 173. 187. 193—4. 200—2. 291—2.
 Cmetho:
 Broch 193. 201.
 Haeredes:
 Alexius v. Szczuka.
 Andreas 173.
 Anna 173. v. e. Gnoiński.
 Catharina 173. v. e. Szczuka.
 Dorothea 173.
 Mathias 173.
 Nicolaus 173.
 Petrus 173.
 Stanislaus 173.
 v. e. de Golina. — Kalęcki. — Nykowicz.
Dubański Karol z Duban na Libiesiczech 321—4. 337—8.
- Dubański* Woldrzych, syn Karola 348—51. 357—8. 366—7.
Dubiecko, miasteczko w Galicyi zachodniej, w powiecie brzozowskim 90—1.
 de *Dubiecko* Adam, clericus 64.
Dulyan v. Grabno cmeto.
Dunajec, prawy dopływ Wisły 14. 140. 281.
Dupin, miasteczko w Poznańskim, w powiecie krobskim 347—8.
Dynycze v. Demycze.
Dyss, wieś w gubernii i powiecie lubelskim 12—13.
Dzersco v. Czehów castellanus.
Dzikowiec, silva 127.
Dzików, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie tarnobrzesckim 189—92. 351—2.
Dźgowiec, borra 134.
- E.**
- Elisabeth* v. Jerzyk.
Ephestio 78. 82.
Erasmus v. de Błozew. — Lang-Jurg. — Mogiła abbas.
- F.**
- Fedko* v. Wara scultetus.
Fedossa v. Zagwozdzki.
Felicianna v. de Kupiatycze.
Felix v. de Bobrek. — de Gruszyce. — Lang-Jurg. — de Lubomierz. — de Michów. — de Sławkowice. — de Zalesie. — de Zelanka.
 alias Felicianus v. de Samokłęski.
 de *Felsztyn* v. Herburt.
 Ioannes in Dobromil v. Herburt.
 Nicolaus v. Odnowski.
 et Dobromil Barbara v. Herburt.
Ferdinandus v. Austria archidux, Bohemia et Hungaria rex.
Filipowski Iacobus de Sławęcın v. Kraków burgrabius.
Firlej Nicolaus I. de Dąbrowica v. Lublin palatinus, Polonia campiductor, Sandomierz capitaneus et palatinus.
 Nicolaus II. v. Biecz castellanus, Kazimierz capitaneus, Polonia referendarius.

Fischel (Phischel) Moise 293. v. e. de civitate Cracoviensi Casimira, Doctor, Polonia Minor senior-doctor.

Chwałka, coniux Moise v. Polonia famula Bonae.

Franciscus v. Francya (Francorum) rex. — de Koszyce. — de Tarnów.

Francya (Francorum)

Cambellanus:

Rinconi Antonius, orator in Polonia 1524—1529. 164. 179. 184. 226.

Magister libellorum:

de Lantgiaco Ioannes 1524. 164.

Rex:

Franciscus I. 1524—1529. 164—5. 179. 184. 226.

Secretarius:

de Neufaille 1524. 165.

Coblet 1527. 179. 184.

Bayard 1529. 226.

de *Frangepanibus* Franciscus v. Colocensis archiepiscopus.

Fratres clenodiales 245.

Fredro (Phredro) Andreas de Pleszów 25.

Catharina Tarnowska 304.

Georgius, filius Catharinae 304.

Ioannes, filius Catharinae 304.

Stanislaus, filius Catharinae 304.

Stephanus, filius Catharinae 304.

Fridericus v. de Kierlikówka. — Lubusz decanus, episcopus.

Frycz Ioannes v. Jutrowski.

G.

Gaj, wieś w gubernii radomskiej, powiecie opatowskim 1.

Gaje, wieś w Galicyi wschodniej, w powiecie lwowskim 316—18.

Galgocz, castrum in Hungaria 188.

Gallus v. Kraków canonicus. — Kurzelów et Raciborowice praepositus.

de *Gamratis* Petrus v. Gniezno archiepiscopus, Kraków episcopus, Polonia primas, legatus natus Sedis apostolicae.

Gardzina Nicolaus v. de Lubraniec.

Gawronek, *Gawroński* de Kancerz v. Sandomierz ministerialis terrestris.

de *Gay* Nicolaus v. Skora.

Petrus v. Kalisz castellanus, Polonia Maior capitaneus generalis.

Gabin, miasto powiatowe w Poznańskim 41.

Gagolina (Gogolina), prawy dopływ Bzury, wpadającej z lewego brzegu do Wisły 193—4. 200—1. 291—2.

Gatkowski Bartholomaeus v. Gniezno et Kraków canonicus, Poznań et Gniezno cancellarius.

Gdaszyce, wieś w Galicyi wschodniej, w powiecie przemyskim 26—7.

Cmeto:

Pyenyck Ioannes 26.

Gdaszycki Ioannes de Gdaszyce 25.

Georgius v. Hungaria cancellarius. — de Paniów. — Quinque-ecclesiae episcopus. — de Witowice.

Germania

Legatus Sedis apostolicae:

Laurentius 1525. 167—8. v. e. Bohemia, Hungaria, Polonia legatus, Roma cardinalis.

Germanus S. in Laya 179, 184.

Gevuncz, oppidum in Hungaria 198—9.

Cives 199.

Iudex 199.

Iurati 199.

Gierczyce, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie bocheńskim 45. 120. 151. 274—6. 283.

de *Ghinucis* Hieronimus v. Roma cardinalis.

Giżyce, wieś w gubernii lubelskiej, powiecie lubartowskim 20. 30.

de *Giżyce* Catharina, consors Thomae 20. 30.

Lassota 30.

Raphael 30.

Silvester 30.

Thomas 20. 30.

Glinki, locus 28.

Gliny Małe i *Wielkie*, wsie w Galicyi zachodniej, w powiecie mieleckim 380.

Głębokie, angulus 214—15.

Głębokie jezioro v. Moczydła.

Gniady Andreas v. Tyniec abbas.

Gniewieska Hedvigis 98.

Gniezno

Archiepiscopus 102:

Ioannes 1456. 16. v. e. Polonia primas.

de Lasko Ioannes 1521—1530. 144. 229. v. e. Polonia primas, legatus natus.

de Gamratis Petrus 1542—1545. 338—43. 364—6. v. e. Kraków episcopus, Polonia legatus, primas.

Cancellarius curiae archiepiscopi:
Gątkowski Bartholomaeus 1542. 343. v. e. Gniezno et Kraków canonicus, Poznań cancellarius.

Canonicus:

de Zalesie Paulus, professor theologiae 1509. 49—51.

Gątkowski Bartholomaeus 1542. 343. v. e. ut supra pod cancellarius.

Cantor:

de Oleśnica Stanislaus 1523. 154. v. e. Kraków canonicus, Polonia secretarius regis.

Borek Stanislaus 1544. 364. v. e. Doctor iuris utriusque, Kraków canonicus, Polonia secretarius regis, Sandomierz decanus et custos.

Castellanus:

Latański Ianussius 1508. 42.

de Opalenica Petrus 1544. 364. v. e. Kościan et Olsztyn capitaneus, Polonia magister curiae Sigismundi Augusti.

Clericus:

de Izdebnu Petrus Martini v. Notarius publicus.

Praepositus:

Latański Ioannes 1509—1519. 48. 118. v. e. Kraków et Łęczycza praepositus, Kraków canonicus, Polonia secretarius regis.

Gnoiński Philippus 174.

Anna de Drzewicz, uxor 174.

Godzieszów, silva 162.

Gogolina v. Gągolina.

Gojanów (Hojanice), wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie niskim 226.

de *Gojanów* (Hojanice) v. Czuryło.

Golanka v. Grabno emeto.

Goleszów, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie mieleckim 35—7. 378—80.

de *Golina* et Drzewicz Iacobus v. Kałęcki.

Gołego Wola, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie tarnobrzeskim 211—12.

Gołoszyce Niższe, wieś w gubernii radomskiej, powiecie opatowskim 31—2.

de *Gołoszyce Niższe* Nicolaus 31—2.

de *Gołuchów* Ioannes v. Sandomierz subiudex. Raphaël v. Sandomierz subiudex.

Gołyski Stanislaus 31—2.

Gomolec Andreas 217.

Goraj v. Kraków civis.

Gorajski Sigismundus 44.

Goray, villa.

Curatus:

Zamoyski Nicolaus 44. v. e. Chełm canonicus.

Gorliczyna, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie łańcuckim 332—4.

Gorski Ioannes 71.

Ioannes de Dembica 100.

Nicolaus 163.

Stanislaus 44.

Stanislaus de Góry Michałowskie 106—7.

Stanislaus v. Kraków vicecapitaneus.

de *Gorczańy* Nicolaus v. Chroberski.

Gorzyce, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie jasielskim 175—6. 183.

de *Gorzyce* Felix v. Ligeza.

Gostawice, przysiółek do Wierzchosławic, wsi w Galicyi zachodniej, w powiecie tarnowskim 242—3.

Gost v. Cucyłów haeres.

silva 211.

Gostynin, miasto powiatowe w gubernii warszawskiej 41.

Castrum 41.

Capitaneus:

Szydłowiecki Christophorus 1509—1532. 46—8.

54—5. 58. 65. 72—83. 88—90. 102—3.

107—8. 114—18. 122—3. 185. 195. 197—9.

222. 244. 250. 255. 257. 261—2. 264—5.

269—70.

de Wola Paulus 1537. 293. 295. v. e. Kraków burgrabius, Polonia vicecancellarius.

Castellanus:

Kiernowski Adam 1527. 187. 193. 200.

Goslina (Kościelna), wieś w Poznańskiem, w powiecie obornickim 297—9.

Advocatia 297—8.

Goślina

Robakowski mansus 298.

Advocatus:

Bank Ioannes 1537. 297—9.

Gowarczów (Goworiczów), osada w gubernii radomskiej, powiecie końskim 9—11.

Locatio oppidi 9—11.

Advocatus 10—11.

Forum septimanale 10.

Forum annuale 10.

de *Gowarczów* Cristinus, alias Magero 9—11.

Góra Jelenia, locus 162.

silva 134.

Góra Ropczycka, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie ropczyckim 157—63.

Góra Zbytłowska, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie tarnowskim 93—6.

de *Górka* Andreas v. Polonia Maior capitaneus generalis, Poznań castellanus.

Anna v. Kmita.

Lucas v. Polonia Maior capitaneus generalis, Poznań castellanus et palatinus.

Górka Lubartowska, wieś w gubernii lubelskiej, powiecie lubartowskim 21—22.

Górki, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie mieleckim 35—7. 380.

Górna, wieś, należała dawniej do Wiśnicza 84.

Góry, wieś w gubernii kieleckiej, powiecie pińczowskim 177—9.

Góry Miechowskie, wieś w gubernii kieleckiej, powiecie miechowskim 106—7.

Grabani Andrzej 259.

Grabianka Nicolaus v. Kraków tesararius et notarius episcopi, Przemyśl canonicus.

Grabina, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie bocheńskim 45. 120. 151.

Grabno (Górne), wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie brzeskim 325—7.

Molendinum 325—6.

Piscina 325—6.

Cmetones:

Batko 325.

Cubata 325.

Czarny 325.

Grabno (Górne)

Cmetones:

Czechy 325.

Dulyan 325.

Golanka 325.

Kawla 325.

Klimek 325.

Koczana 325.

Koświecki 325.

Krzywda 325.

Paszczek 325.

Schasczin 325.

Sprusch 325.

Grabowa, wieś w gubernii kieleckiej, powiecie olkuskim 177—9.

Grabówka, przedmieście Tarnowa 242—3.

Grabowiec Ioannes v. Sandomierz civis.

Grajewska Catharina v. Staniątki custodissa.

Grajów, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie wielickim 281.

Grambów v. Grębów.

Gregorius v. Koprzywnica custos. — de Zakliczyn. — de Zakrzów.

Grębocin (Grambocin), wieś w gubernii kieleckiej, powiecie miechowskim 269—70.

Grębów (Grambów), wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie tarnobrzesckim 36—7. 56—8. 89—92. 351—2.

Grilowski Petrus 298.

de *Grocholice* Stanislaus v. Pozowski.

Grocholski Bernardus 298.

Grochowiska niva 193—4.

Grochowski Laurentius 248.

Kupiatycka Anna, consors L. 248.

de *Grodzisko* Thomas v. Przemyśl et Sandomierz canonicus.

Groth de Ostrów v. Lublin succamerarius.

Gródek, castellum v. Kraków.

Gródek, miasto powiatowe w Galicyi wschodniej 231.

Gruszczynski Nicolaus v. Kalisz vexillifer, Odolanów capitaneus.

de *Gruszyce* Felix v. Koszmider.

Grzamba, insula 11—13.

Gumniska, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie tarnowskim 242—3.

de *Gyeczow* v. de Jeżów.

H.

Haebraei v. Iudaei.

Halicz

Halicensis districtus 363.

Hanusz v. Janusz.

Hanusz, puszkarz 261.

ab *Harrach* Leonardus in Rorau v. Austria cancellarius.

Hasysteynsky v. Lobkowicz.

Hczerbera Iacobus de Chyszow v. Pilzno ministerialis.

Hebda Anna, uxor Ioannis 281.

Ioannes 281—2.

Procopius, pater Ioannis 281—2.

Hedvigis v. Jerzyk.

Heliszyn, villa 177.

Herburt de Felsztyn et Dobromil.

Barbara, filia Ioannis v. Kmita.

Ioannes v. Przemyśl succamerarius.

de Felsztyn *Odnowski* Nicolaus v. Przemyśl castellanus.

Hester v. Polonia famula Bonae.

Hieronimus v. de Bnin. — de Bybel. — de Ghinucis. — de Kurozwęki. — de Łasko.

Hierosolimitanus miles: Ioannes de Tarnow 146. v. e. Wojnicz castellanus.

Hilynicze v. Ilińce.

Hipolitus v. Rokosz.

Histula v. Vistula.

Hoianice v. Gojanów.

Hosczki, bona ad Wirkowice 306.

Hosius Stanislaus v. Doctor iuris utriusque, Kraków canonicus, Polonia secretarius regis.

na *Hostivarzy* Jan z Kostelce v. Kautsky.

Hrehor v. Berezów haeres.

Hungaria 194—5. 197. 222—3.

Legatus Sedis apostolicae:

Laurentius 1525. 167—8. v. e. Bohemia, Germania, Polonia legatus, Roma cardinalis.

Rex 146. 192. 301.

Vladislaus 1514. (1518.) 77—83. 107—8.

Hungaria

Rex:

Ludovicus 1522—1523. 146—7. 156—7.

Ioannes Zapolya 1527—1528. 180. 186—7.

194—5. 197—9. 218—24.

Cancellarius:

Georgius 1515—1518. 87—8. 107—8. v. e.

Quinque-ecclesia episcopus.

de Werbewcz Stephanus 1527. 186.

Hynek Stanislaus v. Łęczycza succamerarius.

I.

Iacobus v. Baka. — de Chyszów. — de Cieszacin. — de Drzewicz. — de Golina. — Koprzywnica coquinarius et prior. — de Koszeczyce. — Kraków sacrista ordinis S. Spiritus Cruciferorum fratrum. — de Latoszyn. — de Lubomierz. — de Rudniki. — de Siekluka. — de Skromowice. — de Sławęcín. — Svyrcz. — de Szadek. — de Szydłowiec. — Tarnów civis et consul. — de Trąbki.

de subcastro Cracoviensi v. Kraków ministerialis terrestris.

Ianussius v. de Latalice. — Zator dux.

Iarandi Nicolaus v. de Brudzew.

Iaroslaus v. Boczka. — de Łasko. — de Rytwiany.

Ieronimus v. de Konin. v. e. Hieronimus.

Ilińce (Hilynicze), wieś w Galicyi wschodniej, w powiecie śniatyńskim 249—51.

Ilkowice, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie tarnowskim 36—7.

Olkusch v. Olkusch.

Itza, miasto powiatowe w gubernii radomskiej 23—4.

Ioannes (Jan) v. de Biechów. — de Bieliny. — de Błędowa. — Bochotnicki. — de Bratków. — Bryl. — de Brzeziny. — de Czyżów. — de Dembica. — de Dobromil. — de Felsztyn — Frycz. — de Gdaszyce. — Gniezno archiepiscopus. — de Gołuchów. — na Hostivarzy. — Jerzyk de Kalinowa. — de Karniszyn. — Karnków. — Kokotek. — de Konary. — z Kostelce. — de Koszeczyce Magna. — Koszmyder. — de Kościelec. — de Kraków. — Kraków decanus, episcopus, praepositus ordinis s. Spiritus

praedicator Polonorum, claviger et frater. — de Krużłowa. — de Kuchary. — de Lantgiaco. — de Latalice. — Lwów archiepiscopus. — de Lyndwa. — Łęczycza iudex. — Łęki Górne. — Manczyna. — de Melsztyn. — Miechów dispensator. — de Mielec. — de Mikołajowice. — de Nieprześna. — de Ocieszyn. — Odrowąż. — de Ożarów. — Ożog. — de Pacanów. — de Pieskowa Skała. — de Pilcza. — de Pilzno. — Płock episcopus. — Polonia cancellarius, primas, vicecancellarius. — Poznań episcopus. — de Puchnowicze. — de Putnowice. — de Rambino. — de Raysko. — de Rybotyce. — de Siemiradz. — de Sienzo. — de Spławie. — Statilius. — Struś. — de Szczekocin. — de Tarnów. — Tarnów civis. — de Tęczyn. — de Trzebieszawice. — de Wiatowice. — de Wieczna. — de Wieloborowice. — de Wiśnicz. — de Witowice. — Władysławia episcopus. — Włocławek episcopus. — de Wrząsowice. — de Zakrzów. — Zapolya. — de Żerniki.

Ioannes Albertus v. Polonia rex.
 Amor v. Tarnowski.
Ioannes Christophorus v. de Tarnów.
Ioannes Lucas v. de Konary.
Ioannes Minor v. de Biechów. — Masovia dux.
Iudaei-Haebraei 334—7. v. e. Kraków.
 Doctores Iudaeorum v. Polonia Maior et Minor seniores, seu doctores.
 Privilegia doctorum 334—7.
Iulius v. Roma Papa.
Iunivladislavia v. Włocławek.
Iwan v. Błażowski.
Iwanowskich domus 177.
Iwaszko v. Błażowski.
Iwo v. de Obichów.
Izbica (Izdbica), osada w gubernii lubelskiej, powiecie krasnostawskim 306—9. 317—18.
 Tenutarius:
 Rzeszowski Stanislaus 306—9. v. e. Chełm tribunus.
Izdbieński Benedictus v. Kraków canonicus et cantor, Polonia secretarius regis.
 de *Izdebno* Petrus Martini v. Gniezno clericus. Notarius publicus.

J.

Jabłonowo, wieś w Poznańskim, w powiecie szamotulskim 42—3. 47—8.
Jabłonowski Zaremba Albertus 42—3. 47—8.
Jadowniki, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie brzeskim 228—9. 260. 266. 268.
Jadowniki Mokre, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie dąbrowskim 138—43.
 Taberna ibidem 140.
 Cmetho:
 Mathias 140.
 Tenutarius:
 Trzecieski Ioannes Druzianus 1521. 139—43.
 de *Jakimowice* Adam v. Tarnów vicarius.
Jaktorów, wieś w gubernii warszawskiej, powiecie błońskim 112. 204. 260. 267.
 Folusz 112.
 Molendinum Kołaczek 112. 204. 260. 267.
 Molendinator:
 Kołaczek Nicolaus 143.
Jakubowice Końskie, wieś w gubernii i powiecie lubelskim 12—13.
Jakubowski Iacobus 13.
Jalowęsy, wieś w gubernii radomskiej, powiecie opatowskim 1. 31—2.
Jamnica, fluvius 211.
Jannik, bona 22—4.
Jamy lisie, locus 11—12.
Jan v. Ioannes.
Janowice, przysiółek do Zdziarza, wsi w Galicyi zachodniej, w powiecie mieleckim 328—9.
Janowski Stanislaus de Janowice 327.
Janusz (Hanusz) v. Opole książę.
Januszenice, wieś w gubernii radomskiej, powiecie opoczyńskim 302.
Januszewski 302.
Jarand v. de Brudzewo.
Jarocki Stanislaus v. Polonia mareschalcus curiae.
Jarostaw, miasto powiatowe w Galicyi wschodniej 296.
 de *Jarostaw* Spitko v. Kraków castellanus.
Jasień, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie brzeskim 309. 373.

Jasienie, silva 135.
Jaskolecki Petrus 148—9.
Jastrzębionska, merica 28.
Jastrzębski: Agnes, filia Ioannis v. Lipicki.
 Ioannes 374.
 Ioannes v. Kraków notarius curiae episcopi.
Jaszowski Nicolaus 102.
Jaślany, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie mieleckim 36—8. 56—8. 121. 210—16. 228. 244.
Jatka mardurina, locus 134.
Jawornik, rivulus 370.
Jazłowiec, miasto w Galicyi wschodniej, w powiecie buczackim 365.
Jedliński 96—7. 112.
Jerzyk Anna, uxor Ioannis II. 202.
 Barbara, filia Ioannis II. 202.
 Elisabeth, filia Ioannis II. 202.
 Hedvigis, filia Ioannis II. 202.
 Ioannes I. 202.
 Ioannes II., frater Ioannis I. 202.
 Stanislaus, filius Ioannis II. 202.
Jeziorko, locus 134.
Jezioro białe 123—4. 126—7. 129.
 wielkie 30.
Jeżewo, wieś w gubernii radomskiej, powiecie opoczyńskim 15—16.
Jeżów, wieś w gubernii radomskiej, powiecie opatowskim 316.
 de *Jeżów* (Gyeczow) Dobeslaus 7.
Jordan Achatius de Zakliczyn v. Sandomierz thelo-
 neator, Sącz et Zawichost capitaneus, Żarnów
 castellanus.
 Gregorius 129.
 Ioannes 363.
 Nicolaus de Zakliczyn v. Wojnicz castellanus.
 Spitko 363.
Jurg v. Lang-Jurg.
Jurkowice, wieś w gubernii radomskiej, powiecie opatowskim 1.
Jutroszyn, miasteczko w Poznańskim, w powiecie krobskim 347—8.
Jutrowski Frycz Ioannes 75—6.
 Margaretha, filia v. Budziszewski.

K.

Kabłów v. Kęblów.
Kalecki Iacobus, haeres de Drzewicz et Golina
 173—4. v. e. Płock tribunus.
 de *Kalinowa* Ioannes v. Kalisz palatinus.
 Venceslaus v. Zaremba.
Kalisz 373—4.
 Castellanus:
 de Gay Petrus 1456. 16. v. e. Polonia Maior capitaneus.
 de Brudzew Iarandi Nicolaus 1509. 48.
 Index castrensis:
 Sierakowski Ioannes 1546. 373—4. v. e. Brześć
 Kujawski tribunus.
 Palatinus:
 de Ostroróg Stanislaus 1456. 16.
 de Lubraniec Gardzina Nicolaus 1509. 48.
 de Kalinowa Ioannes 1521. 145.
 Vexillifer:
 Gruszczyński Petrus 1510. 52. 62. v. e. Odolanów
 capitaneus.
 Vicecapitaneus:
 Cieświcki Ioannes 1546. 374.
Kamieniec (Podolski) 365.
 Castellanus:
 Monasterski Nicolaus 1544. 365.
 Episcopus:
 Międzyleski Laurentius 1521. 144. 187. 193. 200.
 Zebrzydowski Andreas 1544. 364.
 de *Kamieniec* Margaretha v. Bolestraszycki.
 Nicolaus v. Kraków capitaneus et palatinus, Polonia
 campiductor.
Kamieniecki Svyrcz Iacobus 25—7.
 Martha, uxor Iacobi 25—7.
Kamieńsk, osada w gubernii i powiecie piotrkowskim.
 Castellanus:
 Potulicki Albertus 1508. 42.
Kamionka, osada w gubernii lubelskiej, powiecie lubartowskim 11—13. 17—20.
Kamionna, fluvius 22.
Kamyk, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie bocheńskim 281.
 de *Kancerz* v. Gawronek-Gawroński.
Karczennik, angulus 214—15.

- de *Karniszyn* Ioannes v. de Wieczwna.
Karnków, w Poznańskim 42.
Karnkowski Ioannes de Karnków v. Kraków canonicus et praepositus, Scarbimiria praepositus, Polonia secretarius regis.
Karol v. Cotzer. — na Libiesiczech.
Karwodrza, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie tarnowskim 370—71.
Karzel v. Cotzer.
Kaski, wieś w gubernii warszawskiej, powiecie błotnym 187. 193—4. 200—2. 291—2.
Kaszyszka Trawne, locus 193.
Kautsky Jan z Kostelce, a na Hostiwarzy 351.
Kawce-Kawki, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie wielickim 106—7. 231.
de *Kawce* (Kawki) Nicolaus v. Stradomski.
Kawla v. Grabno emeto.
de *Kazanów* Stanislaus v. Lublin succamerarius, Sandomierz iudex.
Kazimierz v. Cieszyn książę.
(Kazimiria), osada w gubernii lubelskiej, powiecie nowoaleksandryjskim 137.
Starosta:
Firlej Nicolaus de Dąbrowica 1519. 137. v. e.
Biecz castellanus. Polonia referendarius regis.
de *Kazimiria* Stanislaus v. Słuszka.
civitate Cracoviensi v. Kraków.
Kazimirus (Casimirus Magnus) v. Polonia rex.
Kęblów (Kambłów), wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie mieleckim 36—8. 56—8.
Kiełbasa Ioannes v. Kraków canonicus.
Nicolaus, frater Ioannis 4.
Kiełków, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie mieleckim 35—7. 378—80.
Advocata 35.
Kierlikówka, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie bocheńskim 355.
de *Kierlikówka* Fridericus v. Łapka.
Kiernowski Adam v. Gostynin castellanus.
Kilanowski Ioannes 371.
Kleparz
Praepositus apud s. Florianum:
Krzycki Andreas 1519. 118. v. e. Płock et Środa praepositus, Kraków canonicus.
- Klikowa*, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie tarnowskim 242—3.
Klimek (Clymek) v. Grabno emeto.
Klopowicz, emeto 59.
Klucze, wieś w gubernii kieleckiej, powiecie olkuskim 177—9.
Kłobuck, osada w gubernii piotrkowskiej, powiecie częstochowskim 103—4.
Kłodnica, wieś w Galicyi wschodniej, w powiecie stryjskim 284—5.
Kłopocice, bona 248.
Area ibidem 248.
Kmita de Wiśnicz in Sobień Sobieński:
Alexander 259.
Andreas I. 33.
Andreas II. 45. 86—7. 100.
Anna, soror Petri IV. v. Barzy, Kobyleński.
Anna de Górka, consors Petri IV. 151—2. 253—4.
Barbara de Felsztyn Herburtówna, consors II. voti Petri IV. 331.
Ioannes 4.
Nawoyka (Natalia), filia Andreae II. v. Ligęza et Stadnicki.
Nicolaus, frater Petri I. 6.
Petrus I. 6. v. e. Lublin castellanus, Sandomierz subpincerna.
Petrus II. v. Kraków palatinus, Polonia mareschalcus curiae.
Petrus III. v. Solec capitaneus.
Petrus IV., filius Andreae II. 45. 65—6. 84. 226. v. e. Kraków capitaneus et palatinus, Polonia mareschalcus curiae et regni, Przemyśl capitaneus, Sandomierz castellanus et palatinus, Koło et Scepusia (Spiż) capitaneus, Wojnicz castellanus.
Stanislaus, frater Petri IV. v. Przemyśl capitaneus, Russia palatinus.
Stanislaus, filius Stanislai 65. 84. 90. 96. 120. 254—5. 273. v. e. Bełz palatinus.
Knyszyn, wieś w powiecie poznańskim 42—3.
Kobierno, wieś w Poznańskim, w powiecie krotoszyńskim 75—6.
Michałowski, mansus 75.
Kobierzyn, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie tarnowskim 36—7.

- Kobyle*, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie bocheńskim 45. 84. 86. 90. 92. 151.
- Kobyleński* Iacobus de Denków 272. v. e. Wieluń capitaneus et succamerarius.
Anna Kmicianka, consors Iacobi 206—7. 225. 228. 254. v. e. Barzy.
Ioannes 268. v. e. Rosperiensis castellanus.
Nicolaus 266. 268. 271.
- Kock*, osada w gubernii siedleckiej, powiecie łukowskim 20—1.
- Koczana* v. Grabno cmeto.
- Koczmirowski* Ceder v. Łękawica scultetus.
- Kokotek* Ioannes 27.
- Kolbuszowa*, miasto powiatowe w Galicyi zachodniej 35—7. 378—80.
Molendinum 378.
Praedium 378.
- Kołaczek* Nicolaus v. Jaktorów molendinator.
- Kołaczek*, molendinum v. Jaktorów.
- de *Kołaczowice* (Colaczowice) Andreas, filius Pauli 312.
Dorothea Tarłówna, consors Pauli 312—13.
Paulus 138. 143. v. e. Sandomierz iudex.
Zophia, filia Pauli 312.
- Koło*, miasto powiatowe w gubernii kaliskiej 254. 354.
Capitaneatus 254. 354.
Capitaneus:
Kmita Petrus de Wiśnicz 1531—1544. 250. 252—4. 274—8. 280—88. 294—6. 332. 354—6. 359—63. v. e. Kraków et Przemyśl capitaneus, Polonia mareschaleus regni etc.
- Komorów*, silva 134.
wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie tarnowskim 14. 153. 242—3.
- de *Komorów* Adam, filius Pauli 14.
Paulus 14. v. e. de Świrczków.
- de *Komorów* Struś Ioannes v. Chmielnik tenutarius.
- Konarski* Nicolaus v. Przemyśl vicecapitaneus.
- de *Konary* Ioannes v. Kraków episcopus.
Ioannes Lucas v. Słupecki.
- Konarzewski* Petrus v. Poznań vicepalatinus.
- Koniatyn* (Conyathyn), silva 26.
- de *Konieczpole* Przedborius v. Sandomierz castellanus.
Stanislaus Przedbór 129.
- de *Konin* Ieronimus v. Myszopad.
- Koniński* Iacobus 12.
Martinus de Osiny 29.
- Koniowa góra*, locus 60.
- Konotopa*, lewy dopływ Piwonii, wpadającej z lewego brzegu do Tyśmienicy, prawego dopływu Wieprza 132. 134.
- Kopki*, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie niskim 144—5.
Theloneum, ibidem 144.
- Koprzywnica*, osada w gubernii radomskiej, powiecie sandomierskim 133. 319—21.
Ecclesia OO. Sanctorum 319.
Monasterium ordinis Cisterciensium 319—20.
Abbas:
Michaël 1540. 319.
Bursarius:
Stanislaus 1540. 319.
Cellarius:
Andreas 1540. 319.
Coquinarius:
Iacobus 1540. 319.
Custos:
Gregorius 1540. 319.
Praepositus:
Stanislaus 1519—1540. 133. 319.
Prior:
Iacobus 1540. 319.
Superior:
Blasius 1540. 319.
- Korczyn* (Chorzyn) *Nova-Civitas*, osada w gubernii kieleckiej, powiecie stopnickim 95—6. 130. 224.
Iudicium castrense et terrestre 111—12.
Capitaneus:
de Szydłowiec Christophorus 1518—1532. 107—8. 114—18. 122—3. 145—6. 185. 195. 197—9. 222. 244. 250. 255. 257. 261—2. 264—5. 269—70. v. e. Gostynin, Kraków, Sieradz et Sochaczów capitaneus, Kraków castellanus et palatinus, Polonia cancellarius.
- Kormanice*, wieś w Galicyi wschodniej, w powiecie przemyskim 25—7.
- de *Kormanice* Stanislaus v. Przemyśl subiudex.

Korzelów v. Chorzelów.

Korzeniów, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie ropczyckim 242—3.

Koszyce (Koszczyce) *Małe* i *Wielkie*, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie tarnowskim 100.

de *Koszyce* (Koszczyce) Franciscus v. Rokosz.

Iacobus v. Rokosz.

Ioannes de Magna Koszczyce v. Rokosz.

Kościan (Costen), miasto powiatowe w Poznańskim 51. 202—3. 238. 347—8. 361—3.

Districtus 75—6. 147—9. 203. 347.

Termini terrestres 202—3. 238.

Burgrabius terrestris:

Ocieski Bryl Ioannes 1510. 51—2. 62.

Ossowski Petrus 1530. 238. v. e. Poznań burgrabius terrestris.

Bojanowski Andreas 1543. 347.

Capitaneus:

Ocieski Nicolaus 1510. 56. 58. v. e. Polonia magister agazonum.

de Opalenica Petrus 1535—1545. 284. 318. 364. v. e. Gniezno et Łąd castellanus, Olsztyn capitaneus, Polonia magister curiae Sigismundi Augusti.

Ministerialis terrestris:

Broszyna Ioannes 1510. 52. 62.

Czajkowski Mathias 1543. 347.

Notarius terrestris:

Policki Albertus 1510. 62.

Vexillifer:

Chrobowski Stanislaus 1510. 56. 58.

de *Kościelec* Andreas v. Bydgoszcz, Oświęcim, Scopusia (Spiż), Włocławek (Iunivladislaviensis) capitaneus, Polonia thesaurarius.

Ioannes v. Włocław (Vladislavia) palatinus.

Ioannes v. Kraków succamerarius.

Nicolaus v. Brześć Kujawski palatinus.

Stanislaus v. Brześć Kujawski palatinus, Marienburg capitaneus.

Kościelnik, angulus 214—15.

Kościelów, villa 380.

Koświecki v. Grabno emeto.

Koszmider Catharina, filia Felicis 52. 62.

Felix de Gruszyce 52. 62.

Koszmider Ioannes, filius Felicis 52. 62.

Ioannes, frater Felicis 52. 62.

Magdalena, filia Felicis 52. 62.

Martinus, filius Felicis 52. 62.

Nicolaus, filius Felicis 52. 62.

Nicolaus 135.

Petrus, filius Felicis 52. 62.

Zboszny, filius Felicis 52. 62.

de *Kotwice* Augustinus v. Polonia praefectus stabuli regis et vexillifer.

Kowala (Covalya), wieś w gubernii kieleckiej, powiecie miechowskim 269—70.

Kowalski Petrus v. Kraków notarius episcopi.

Kozia Wola, przysiółek do Lipin, wsi w Galicyi zachodniej, w powiecie pilzneńskim 71.

Kozłowice, wieś w gubernii warszawskiej, powiecie błońskim 193—4.

Kozłowy dół, locus 22.

Koźmiński (Cozmiński) 245.

Roch v. Ostrzeszoviensis capitaneus.

Kozodrza, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie ropczyckim 159—63.

Kraków (Cracovia) 1—4. 7—9. 33—40. 41. 45. 49—51. 55—57. 65—66. 83—87. 90—92. 100—107. 115. 119—120. 137. 151—156. 163—4. 168—171. 180—83. 187. 189—91. 195—198. 217. 227. 230—231. 233—237. 239—248. 253—254. 256—258. 260—274. 282—286. 288—302. 304—311. 325—327. 338—46. 354. 364—65. 372—73. 375—77. 380—382.

Acta terrestria 252.

Altaristae tituli SS. Petri et Pauli apostolorum in ecclesia cathedrali 65.

Archidiaconus 341—42.

Area dominorum de Tarnów 153—54.

Bursa iuristarum 50.

Canalia castrensia regia 245—47. 262. 264—65.

Capella dominorum de Kurozwęki 102—3.

Capella Ioannis Alberti 92.

Capella Rozarum in ecclesia cathedrali 246.

Capitaneatus 269. 272. 346.

Capitulum 105.

Castrum 102. 152—54. 177. 262. 264—65. 269.

Kraków

- Civitas 7—8.
 Clericatura in ecclesia cathedrali 102.
 Consules 92.
 Conventus generalis 292.
 Curia domini Gorski Stanislai 177.
 Curia, seu domus murata dominorum de Kurozweki
 in platea canonicorum 245—47. 262—65.
 Curia dominorum de Melsztyn 377.
 Curia dominorum de Szydłowiec in castro 269.
 Curia dominorum de Szydłowiec in subcastro 269.
 Dioecesis 319—20.
 Districtus 171. 332.
 Ecclesia s. Aegidii 377.
 Ecclesia cathedralis 92. 102. 246.
 Ecclesia s. Floriani ante Cracoviam 11.
 Ecclesia s. Georgii 153.
 Ecclesia s. Mariae Magdalenae 49.
 Ecclesia s. Martini 65.
 Ecclesia OO. Sanctorum 36.
 Episcopus 167. 340.
 Gródek, castellum dominorum de Tarnów 36.
 Iudaei 292—96.
 Iudaei de subcastro Casimiria 246. 269.
 Iudicium 325—7.
 Iudicium castrense capitaneale 105—6. 247.
 Iudicium regale 247.
 Iudicium terrestre 105—6.
 Kurza noga 377.
 Molendinum 377.
 Murus castris 377.
 Officialis episcopi 341.
 Officium castrense 285.
 Palatinatus 335.
 Platea canonicorum 245—7. 262. 264—5.
 Rok ziemskie 136.
 Seniores Iudaeorum 293.
 Sinagoga Iudaeorum 294.
 Subcastrum 105. 246. 269.
 De subcastro Cracoviensi:
 Iacobus v. Kraków ministerialis terrestris.
 Tracz Albertus v. Kraków ministerialis terrestris.
 Terra 9. 35—6. 56. 59. 109. 112—13. 177.
 266. 325—7. 335.

Kraków

- Altarista capellae Ioannis Alberti:
 de Wolborz Andreas 1515. 92.
 Archidiaconus:
 Tomicki Petrus 1509—1510. 48. 55. 58. v. e.
 Doctor decretorum, Polonia secretarius regis.
 Chojeński Ioannes 1526—1531. 178. 244. 250.
 v. e. Polonia secretarius regis, Poznań praepo-
 situs.
 Burgrabius castris:
 Ligęza Stanislaus — Felix de Bobrek 1510—1519.
 59. 61. 68—9. 105—106. 129.
 Filipowski Iacobus de Sławęcın 1523. 152—3.
 Filipowski Nicolaus 1528. 209. 213.
 Ożarowski Silvester 1532. 269. v. e. Polonia suc-
 camerarius regis, Zawichost capitaneus.
 Ligęza Felix 1533. 274.
 Broniowski Martinus (1539) 303.
 de Wola Paulus 1537. 293. 295. v. e. Gostynin
 capitaneus, Polonia vicecancellarius.
 Boner Severinus de Balice 1544. 353. 355—56.
 359—64. v. e. Procurator magnus Craco-
 viensis etc. ut infra.
 Wolski Martinus 1544. 364. v. e. Kraków tribunus,
 Polonia praefectus cubiculi regni, Zakroczym
 capitaneus.
 Camerarius iudicii granicialis:
 Chełmski Martianus 1533—1544. 275—76. v. e.
 Kraków vexillifer.
 Łapka Fridericus de Kierlikówka 1544. 355—56.
 358—60.
 Cancellarius episcopi:
 Dominicus 1509. 51. v. e. Doctor decretorum,
 Łęczyca canonicus.
 Przerębski Ioannes 1546. 375. v. e. Kraków cano-
 nicus, Polonia secretarius.
 Canonicus:
 Kiełbasa Ioannes 1369. 4.
 Podlodowski Ioannes 1509. 48. v. e. Polska secre-
 tarius regis.
 Roźnowski Thomas 1509. 51.
 Gallus 1509. 51.
 Targowicki Sigismundus 1510. 55—56. 58. v. e.
 Doctor decretorum, Polonia secretarius regis.

Kraków

Canonicus:

- Latałski Ioannes 1519. 118. v. e. Gniezno, Łęczyca et Kraków praepositus, Polonia secretarius regis.
 Karnkowski Ioannes 1519—1523. 118. 154. v. e. Scarbimiria praepositus.
 Krzycki Andreas 1519. 118. v. e. Kleparz, Płock et Środa praepositus.
 Tarło Stanislaus de Szczekarzowice 1526—1535. 178. 284. v. e. Lublin archidiaconus, Polonia secretarius, Sandomierz scholasticus.
 Zamoyski Nicolaus 1519—1530. 123. 129. 131. 157—9. 236—7. v. e. Polonia referendarius et secretarius regis, Sandomierz cantor, Tarnów praepositus.
 de Oleśnica Stanislaus 1523. 154. v. e. Polonia secretarius regis, Sandomierz cantor.
 Chojeński Ioannes 1531. 250. v. e. Kraków archidiaconus, Polonia secretarius regis.
 Wapowski Petrus 1531. 250. v. e. Kraków cantor, Polonia secretarius regis.
 Opalenicki Sebastianus 1531—1535. 250—284. v. e. Polonia secretarius regis, Poznań praepositus.
 Maciejowski Samuel 1531—1535. 250. 284. v. e. Polonia secretarius regis.
 Tarło Stanislaus 1535. 284. v. e. Polonia secretarius regis, Sandomierz scholasticus.
 Oleśnicki Ioannes 1535. 284. v. e. Scarbimiria praepositus, Polonia secretarius regis.
 de Tarnów Ioannes 1537. 290—91. v. e. Kraków et Tarnów praepositus, Polonia secretarius regis.
 Uchański Iacobus 1540. 318. v. e. Polonia referendarius et secretarius regis.
 Zebrzydowski Andreas 1540. 318. v. e. Polonia secretarius regis.
 Gątkowski Bartholomaeus 1542. 343. v. e. Gniezno canonicus et cancellarius, Poznań cancellarius.
 Borek Stanislaus 1544. 364. v. e. Doctor iuris utriusque, Gniezno cantor, Polonia secretarius regis, Sandomierz decanus et custos.
 Czarnkowski Andreas 1544. 364. v. e. Kraków scholasticus, Polonia secretarius regis.

Kraków

Canonicus:

- Hosius Stanislaus 1544. 364. 375. v. e. Doctor iuris utriusque, Polonia secretarius regis.
 Izdbieński Benedictus 1544. 364. v. e. Kraków cantor, Polonia secretarius regis.
 Przeborowski Stanislaus 1544. 364. v. e. Doctor iuris utriusque, Polonia secretarius regis.
 Wolski Stanislaus 1544. 364. v. e. Kraków custos, Polonia secretarius regis.
 Przerębski Ioannes 1546. 375. v. e. Kraków cancellarius episcopi, Polonia secretarius regis.

Cantor:

- Wapowski Petrus 1531. 250. v. e. Kraków canonicus, Polonia secretarius regis.
 Izdbieński Benedictus 1544. 364. v. e. Kraków canonicus, Polonia secretarius regis.

Capellanus episcopi:

- de Raysko Ioannes 1509. 51.
 de Tarnów Ioannes 1509. 51.

Capitaneus:

- de Czyżów Ioannes 1456—1480. 16. 22. v. e. Kraków castellanus.
 de Kamieniec Nicolaus 1508. 37. v. e. Kraków palatinus, Polonia campiductor.
 de Szydłowiec Christophorus 1515—1532. 102—3. 107—108. 114—118. 120—123. 131. 134. 144—46. 154—57. 165. 168—69. 176—80. 184—85. 188. 218—24. 241—43. 250. 255. 257. 261—65. 269—70. v. e. Gostynin, Korczyn, Łuków, Sieradz et Sochaczów capitaneus, Kraków castellanus et palatinus, Polonia vice-et cancellarius, Sandomierz castellanus.
 Kmity Petrus de Wiśnicz 1533—1546. 272. 274—277. 280—288. 294—296. 331—332. 353—356. 358—365. 371—372. 376—377. v. e. Kraków et Sandomierz palatinus, Koło, Przemyśl et Scepusia capitaneus, Polonia marschaleus curiae et regni, Sandomierz castellanus et palatinus, Wojnicz castellanus.

Castellanus:

- Spicimirus 1336. 2.
 de Czyżów Ioannes 1456—1480. 16. 22. v. e. Kraków capitaneus.

Kraków

Castellanus:

- de Tarnów Ioannes Amor 1495 (1509—1542). 49—50. 339—42.
 de Jarosław Spitko 1509—1510. 48. 59.
 de Kamieniec Nicolaus (1515). 89. v. e. Kraków palatinus, Polonia campiductor.
 de Dąbrowica Nicolaus (Firlej) 1521—1524. 144. 157. 159. v. e. Polonia campiductor.
 de Szydłowiec Christophorus 1527—1532. 185. 188. 192—95. 197—99. 218—24. 226—27. 241—44. 250. 255. 257. 261—62. 264—65. 269—70. v. e. Gostynin, Korczyn, Kraków, Sieradz et Sochaczów capitaneus, Kraków palatinus et succamerarius, Polonia cancellarius.
 de Tęczyn Andreas 1535. 285.
 de Tarnów Ioannes 15. Martij 1536—1547. 288. 290—91. 299—301. 306—8. 310. 312—18. 325. 330. 332—33. 339—45. 350. 365—71. 375. 380—86. v. e. Lubaczów, Ropczyce, Sandomierz, Stryj, Żydaczów capitaneus, Polonia campiductor, Wojnicz castellanus.

Civis:

- Buczko 36.
 Cotzer Carolus 221—22. 224.
 Goraj 36.
 Lassel 36.

Clericus dioecesis:

- de Sandomierz Stanislaus Balthazaris 51. v. e. Notarius publicus.
 Wolski Nicolaus Andreae 320. v. e. Notarius publicus.
 Wolski Stanislaus 1544. 364. v. e. Kraków canonicus, Polonia secretarius.

Decanus:

- Ioannes 1419. 9. v. e. Polonia vicecancellarius.
 Maciejowski Samuel 1539. 302. v. e. Polonia vicecancellarius.

Doctor Iudaeorum:

- Fizel Moise de civitate Cracoviensi Casimiria 1541. 334—37. v. e. Polonia Minor senior-doctor Iudaeorum.

Kraków

Dux:

- Leszek Czarny (1313.) 1.
 Władysław Łokietek 1313. 1.

Episcopus:

- Thomas 1456. 16.
 de Oleśnica Zbigneus 1480. 22—24. v. e. Roma cardinalis.
 de Konary Ioannes 1508—1523. 37. 48—51. 64. 118. 150. 154.
 de Tomice Petrus 1526—1535. 172. 227. 232. 243—244. 248. 250—251. 263. 265. 270. 283—84. v. e. Polonia vicecancellarius.
 de Gamratis Petrus 1542—1545. 339—343. 364—66. v. e. Gniezno archiepiscopus, Polonia primas, legatus natus.
 Maciejowski Samuel 1546—1547. 375. 381—82. v. e. Polonia vicecancellarius.

Iudex terrestris generalis:

- de Lubomierz Iacobus 1518 (1528). 104. 216.
 Pieniążek Ioannes de Krużłowa 1528—1530. 216. 230.
 Taszycki Nicolaus de Luczlawicze 1533—1544. 274. 306. 325. 356. 358.

Ministerialis terrestris:

- Iacobus de subcastro Cracoviensi 105.
 Służka Stanislaus de Casimiria 217.
 Tracz Albertus de subcastro Cracoviensi 246.
 Czech Paulus de Wielka Wieś 1541. 326.
 Świnka Martinus de Borówna 1544. 359—63.

Notarius curiae episcopi:

- Jastrzębski Ioannes 1509. 51.
 Wolski Ioannes 1509. 51. v. e. Wielichów plebanus.
 Kowalski Petrus 1546. 375.
 Siekierzecki Bartholomaeus 1546. 375.
 Grabianka Nicolaus 1546. 375. v. e. Kraków thesaurarius episcopi, Przemyśl canonicus.
 Żydowski Martinus 1546. 375. v. e. Strzyżów plebanus.
 Lassota Nicolaus 1546. 375. v. e. Piaski plebanus.

Notarius terrestris:

- de Ocieszyn Ioannes 1530. 231.

Kraków

Ordo S. Spiritus fratrum Cruciferorum:

- Ioannes, magister, praepositus 1508. 39.
 Iacobus, sacrista 39.
 Mathias, magister noviciorum 39.
 Ioannes, praedicator Polonorum 39.
 Ioannes, claviger 39.
 Valentinus, procurator 39.
 Stanislaus, hospitalarius 39.
 Ioannes, frater 39.
 Albertus, frater 39.
 Nicolaus, frater 39.
 Dominicus, frater 39.

Palatinus:

- Nicolaus 1336. 2.
 de Tęczyn Ioannes 1456—1480. 16. 22.
 de Tarnów Ioannes (1508). 35.
 Kmita Petrus de Wiśnicz (1509). 45. v. e. Polonia
 mareschalcus curiae regis.
 de Kamieniec Nicolaus 1508—1510 (1515). 37. 58.
 89. v. e. Kraków capitaneus, Polonia campiductor.
 de Szydłowiec Christophorus 1515—1527. 88—9.
 102—3. 107—8. 114—18. 120—23. 131.
 134. 145—46. 154—57. 165. 168—69. 176.
 184—85. v. e. Gostynin, Korczyn, Kraków, Łu-
 ków, Sieradz et Sochaczów capitaneus, Kraków et
 Sandomierz castellanus, Polonia cancellarius regni.
 de Tęczyn Andreas 1528—1531. 210. 236—37.
 244. 250. v. e. Bełż, Chełm, Krasnostaw, Ratno
 capitaneus, Sandomierz palatinus.
 de Tarnów Ioannes (1536). 288. v. e. ut supra
 przy »castellanus«.
 Kmita Petrus de Wiśnicz 15. Martii 1536—1546.
 288—290. 294—296. 299. 301. 305. 311.
 331—32. 344. 353—56. 358—72. 376—77.
 v. e. Koło, Kraków, Przemyśl, Scepusia capita-
 neus, Polonia mareschalcus curiae et regni,
 Sandomierz castellanus et palatinus, Wojnicz
 castellanus.

Praepositus (ecclesiae cathedralis):

- Latański Ioannes 1509—1519. 48. 118. v. e.
 Gniezno et Łęczyca praepositus, Kraków cano-
 nicus, Polonia secretarius regis.

Kraków

Praepositus (ecclesiae cathedralis):

- Karnkowski Ioannes 1526. 178. v. e. Polonia
 secretarius regis, Scarbimiria praepositus.
 de Tarnów Ioannes 1537. 290—91. v. e. Kraków
 canonicus, Polonia secretarius regis.

Praepositus ad S. Florianum:

- de Oporów Vladislaus 1430. 11. v. e. Doctor
 decretorum, Polonia vicecancellarius.

Praepositus S. Michaëlis:

- Segneus 1336. 3. v. e. Polonia vicecancellarius.

Praepositus O.O. Sanctorum:

- Krasowski Paulus 1530. 244. v. e. Polonia secre-
 tarius regis.

Proconsul:

- Morstin Ioannes 1527. 195—96.

Procurator castri:

- Cikowski Melchior 1533. 275.

Procurator magnus:

- Iordan Nicolaus de Zakliczyn 1519. 118. v. e.
 Oświęcim, Scepusia, Zator capitaneus, Wojnicz
 castellanus.

- Boner Severinus 1527—1544. 196. 275—276.
 353. 355—56. 359—64. v. e. Biecz, Oświę-
 cim, Rabsztyn et Zator capitaneus, Biecz et
 Żarnów castellanus, Kraków zupparius, Królówka
 tenutarius.

Scholasticus:

- Czarnkowski Andreas 1544. v. e. Kraków cano-
 nicus, Polonia secretarius regis.

Subiudex:

- de Biechów Ioannes 1518 (1528). 104. 216.
 Taszycki Nicolaus de Luczawicze 1528—1530.
 216. 230.
 Wążyk Ioannes 1533—1544. 274. 356. 358.
 Słabosz Ioannes de Putniowice 1539—1541. 306.
 325.

Succamerarius terrestris:

- de Szydłowiec Petrus (1508). 41.
 de Szydłowiec Christophorus 1508—1509. 38. 41.
 46—48. v. e. Gostynin et Sieradz capitaneus.
 de Szydłowiec Nicolaus 1510. 58. v. e. Radom
 castellanus.
 de Kościelec Ioannes 1533. 274.

Kraków

Succamerarius terrestris:

de Ocieszyn Ioannes Ocieski 1544—1546. 355. 359—62. 364. 373. 376.

Treasurarius episcopi:

Grabianka Nicolaus 1546. 375. v. e. Kraków notarius episcopi, Przemyśl canonicus.

Tribunus:

de Sprowa Stanislaus 1521. 142. v. e. Opczno capitaneus, Żarnów castellanus.

Wolski Martinus 1540—1544. 318. 364. v. e. Błonie et Zakroczym capitaneus, Kraków burgrabius, Polonia praefectus cubiculi et succamerarius regis.

Venator:

Andreas 1336. 3.

Vexillifer:

Chełmski Martianus 1533. 275—76. v. e. Kraków camerarius iudicii granicialis.

Vicecapitaneus:

Gorski Stanislaus 1526. 176—78.

Zupparius:

Bonar Severinus de Balice 1527—1544. 196. 353. 355—356. 359—364. v. e. Biecz, Oświęcim, Rabsztyn et Zator capitaneus, Biecz et Żarnów castellanus, Kraków burgrabius et procurator magnus, Królówka tenutarius.

de *Kraków* (de Cracovia) Andreas v. Tarnów vicarius. Ioannes v. Tarnów vicarius.

seu de Casimiria Moise v. Fiszel.

Krakowiec, miasteczko w Galicyi wschodniej, w powiecie jaworowskim 304—5.*Krasne* (Crasne), wieś w gubernii lubelskiej, powiecie chełmskim 306—9.*Krasinin*, wieś w gubernii lubelskiej, powiecie lubartowskim 17, 18.*Krasnostaw*, miasto powiatowe w gubernii lubelskiej 85. Districtus 85. 306. 318.

Capitaneus:

de Tęczyn Andreas 1530—1531. 244. v. e. Bełz, Chełm et Ratno capitaneus, Kraków palatinus.

Krasowski Paulus v. Kraków canonicus et praepositus Omnium Sanctorum, Polonia canonicus.*Kretkowski* Ioannes v. Dobrzyń castellanus.*Kreza* Andreas de Wola 217.

Anna, consors Andreae 217.

de *Kreżnica* Otto v. de Pileza.*Kromer* (Cromer) Martinus v. Wiślica custos.*Królów*, merica 28.*Królówka*, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie bocheńskim 353. 355—56. 359—63.

Molendinum 361.

Tenutarius:

Bonar Severinus de Balice 1544. 353—63. v. e. Biecz capitaneus et castellanus, Kraków burgrabius, procurator magnus et zupparius, Oświęcim, Rabsztyn et Zator capitaneus, Żarnów castellanus.

Kruszwica

Canonicus:

Przerębski Ioannes 1544. 364. v. e. Płock canonicus, Polonia secretarius regis.

Kruźłowa Niżna i *Wyżna*, wsie w Galicyi zachodniej, w powiecie grybowskiem 216—230.de *Kruźłowa* (Cruszlowa, Kruchłowa) Ioannes, Procopius v. Pieniążek.*Kryjamy*, silva 28—9.*Krzemienica*, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie mieleckim 36—8. 56—8.*Krzepice*, osada w gubernii piotrkowskiej, powiecie częstochowskiem 104—6.

Capitaneus.

de Szydłowiec Nicolaus 1519—1530. 114—18. 170—72. 180—85. 244. v. e. Olsztyn, Oświęcim, Radom et Zator capitaneus, Polonia thesaurarius, Sandomierz castellanus.

de Tarnów Spitheo 1543—1544. 351—52. 356. 358. 364. v. e. Brzeźnica, Krzeszów et Sieradz capitaneus, Polonia thesaurarius, Wojnicz, Zawichost et Żarnów castellanus.

Krzepicki Ioannes 163. v. e. de Kurozwięki.*Krzyszowice*, miasto w Galicyi zachodniej, w powiecie chrzanowskiem 105—6. 313—14.*Krzyszów*, osada w gubernii lubelskiej, powiecie biłgorajskim 356.

Capitaneus:

de Tarnów Spitek 1544. 356. 358. 364. v. e. Brzeźnica, Krzepice et Sieradz capitaneus, Polonia thesaurarius, Wojnicz castellanus.

- Krzycki* Andreas v. Kleparz, Płock et Środa praepositus, Kraków canonicus, Płock episcopus, Polonia secretarius regis.
- Krzyżkowice*, wieś w gubernii kieleckiej, powiecie miechowskim 36—7.
- Krzywczycki* in Krzywca Andreas 149—50.
- Krzywda* v. Grabno emeto.
- Krzywoklat*, zamek w Czechach 324.
- Krzyż*, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie tarnowskim 36—7. 105—6. 190—92. 242.
- Krzyżanowski* Mathias v. Poznań subiudex et burgabius.
- Książ Wielki*, osada w gubernii kieleckiej, powiecie miechowskim 282.
- Książnice*, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie mieleckim 35—7. 380.
- de *Kuchary* Ioannes 9.
- Kuklewka*, albo Piotrówka, prawy dopływ Gągoliny, również prawego dopływu Bzury, wpadającej z lewego brzegu do Wisły 204.
- Kulik* Nicolaus v. Chotowski.
- Kunów*, osada, w gubernii radomskiej, powiecie opatowskim 22—24.
Vlodarius 24.
- Kupiatycki* Raphaël 248.
Felicianna, filia Raphaëlis v. Grochowski.
- Kupiatycke*, wieś w Galicyi wschodniej, w powiecie przemyskim 248.
- Kurów*, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie bocheńskim 45. 84. 86. 90. 119. 151. 201.
- de *Kurów* Petrus 7.
- Kurozwęki*, osada w gubernii kieleckiej, powiecie stopnickim 102—4.
- de *Kurozwęki* et Rytwiany:
Anna, filia Hieronimi 183. v. e. Łaski.
Barbara, filia Hieronimi 133. 183.
Creslaus v. Lublin castellanus.
Elizabeth de Tarnów, mater Stanislai, palatina Sandomiriensis 102.
Hieronimus 183.
Hieronimus v. Szydłowiec capitaneus.
Stanislaus *Krzepicki* 101—4. 133.
- Kurza noga* v. Kraków.
- Kurzelów*, osada w gubernii kieleckiej, powiecie włoszczowskim.
Praepositus:
Gallus 1509. 51. v. e. Raciborowice praepositus.
- Kwaśniewski* Nicolaus 177.
- L.**
- Lanckorona*, miasto w Galicyi zachodniej, w powiecie wadowickim 178. 284. 364.
Capitaneus:
Wolski Nicolaus 1526—1544. 178. 284. 364. v. e. Łomża, Sanok et Wizna capitaneus, Polonia magister curiae reginae, Sandomierz, Sochaczów et Wojnicz castellanus.
- Lanczin* v. Łanczyn.
- Landensis* v. Łąd.
- Lang*, silva 134.
- Lang-Jurg* Erasmus 120.
Felix 120.
- Lankawica* v. Łękawica.
de *Lantgiaco* Ioannes v. Francya secretarius regis.
- Lanzyce* v. Łężyce.
- Lapis magnus*, signum graniciale 13.
- Las*, graniczny 18.
okolny 18.
- Lasek graniczny* 134.
- Laski*, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie niskim 226.
- de *Lasko* v. Łaski.
- Laskówka*, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie dąbrowskim 36—7.
- Lasocki* Stanislaus de Brzeziny v. Poznań succernarius, Sochaczów tribunus.
Zophia de Szydłowiec, consors 116—18.
- Lassel* v. Kraków civis.
- Lassota* v. de Giżyce.
Nicolaus v. Kraków notarius episcopi, Piaski plebanus.
- Latalski* de Latalice Ianussius v. Gniezno castellanus.
Ioannes v. Gniezno praepositus, Kraków et Łęczyca canonicus et praepositus, Polonia secretarius regis, Poznań episcopus.
- Latoszyn*, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie ropczyckim 61. 100.

Latoszyński de Latoszyn Iacobus 61. 100.

Laurentius v. Germania, Hungaria et Polonia legatus. — de Melsztyn. — de Lubomierz. — Międzyleski. — de Prażmowo. — Roma cardinalis.

Ląd (Landensis), wieś w gubernii kaliskiej, powiecie słupeckim.

Castellanus:

de Opalenica Petrus 1535. 284. v. e. Kościan et Olsztyn capitaneus, Polonia magister curiae Sigismundi Augusti.

Leksandrowa (Aleksandrowa), wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie bocheńskim 45. 84. 86. 90. 92. 151. 353. 355—56. 359—63.

Leo v. Roma Papa.

Leonardus v. de Skromowice.

Lesko v. Lisko.

Leschki, deserta villa in districtu Pokucie 249.

de *Leszczków* et Żołyzyce Stanislaus v. Domarat.

Leszek Czarny v. Kraków et Polonia dux.

de *Leszno* Raphaël v. Płock episcopus.

na *Libiesiczech* Karol i Woldrzych v. Dubański.

na *Liczkowice* v. Lobkowicz.

Ligeza Antonius, filius Nicolai de *Przeclaw* 162.

Felix de *Bobrek* 35. v. e. Kraków burgravius castri.

Nawojka (Natalia) Kmicianka de Wiśnicz, consors Petri 33. 83—4. 86. 90—3. v. e. Stadnicki.

Nicolaus de *Bobrek* 68—9.

Nicolaus de *Przeclaw* 129. 161.

Petrus de *Bobrek* 33. 83—4. 86. 90—3.

Petrus II. 129. v. e. Czchów castellanus.

Preclaus, filius Nicolai de *Przeclaw* 162.

Stanislaus Felix de *Bobrek* et *Gorzyce* 175. v. e. Kraków burgravius castri.

Zophia de Tarnów, consors Stanislai Felicis 175.

Lipa, signum graniciale 71.

Lipicki Swentoslaus 373.

Agnes Jastrzemska, consors S. 374.

Lipie, bona in terra Wielunensi 207.

Lipieński Ioannes de *Lipiny* 70—2.

Sebastianus de *Lipiny* 303. v. e. Sandomierz camerarius terrestis.

Lipiny, silva 162.

Lipiny, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie mieleckim 70—2. 303.

Rudy ibidem 71.

Lipnica Górna (Maior et Minor), wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie bocheńskim 151.

Lipnica Murowana, miasto w Galicyi zachodniej, w powiecie bocheńskim 84. 90. 92. 96. 151. 360—63.

Advocatia 84. 86. 90. 151.

Castrum 86.

Suburbium 360—61.

a *Lipnica* Stanislaus v. Tarnów vicarius collegiatae.

Lipnicki Albertus v. Sandomierz vicecapitaneus.

Nicolaus v. Sandomierz vicecapitaneus.

Paulus de *Lipnik* v. Sandomierz camerarius.

Stanislaus v. Sandomierz iudex et vicecapitaneus castri.

Lipniki, silva 13.

Lipniska, fluvius 13.

Lipny borek 162.

Lipski Andreas 114—16.

Anna Siedlecka, uxor 114—16.

Lisia-Góra (Łysa-Góra), wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie tarnowskim 36—37. 105—106. 242—43. 340—43.

Lisko (Lesko), miasto powiatowe w Galicyi wschodniej 96.

Lobkowicz Hasysteynsky Bohusław Felix 351.

Lubaczów, miasteczko w Galicyi wschodniej, w powiecie cieszanowskim 304—5. 382.

Districtus 305.

Praefectura 382.

Capitaneus:

de Tarnów Ioannes 1539—1547. 302—4. 312—18. 330. 332—333. 339—345. 366—371. 375.

380—86. v. e. Kraków castellanus, Łuków, Ropczyce, Sandomierz et Stryj capitaneus, Polonia campiductor.

Lubczyna (Lubzin), wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie ropczyckim 74—5.

Lubienie (Lubinye), wieś w Galicyi wschodniej, w powiecie jaworowskim 304—5.

Lublawa (Lublo), miasteczko w północnych Węgrzech, w komitacie kesmarkskim 163.

Lublica, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie jasielskim 303.

Lublin 12. 18. 231. 354.

Palatinus 335.

Terra 335. 380.

Via ex Lublin versus Przemysliam 354.

Archidiaconus:

Tarło Stanislaus de Szczekarzowice 1526. 178.

v. e. Kraków canonicus, Polonia secretarius regis.

Capitaneus:

de Pileza Ioannes 1519. 119.

Świerczowski Ianussius 1528. 209—16. v. e. Wislica castellanus.

Castellanus:

Petrus Kmita de Wiśnicz 1391. 5.

de Szczekocin Ioannes 1419—1430. 7. 11.

de Kurozwęki Creslaus 1456. 16.

de Tęczyn Ioannes 1519—1526. 129. 131. 133. 176. 178.

Iudex terrestris:

de Prawiedlniki Nicolaus 1466. 19.

Palatinus:

de Dąbrowica Nicolaus Firlej 1508—1510. 37. 59.

de Tęczyn Andreas 1519. 114. 118. 121. 123. 131. 135. v. e. Bełz capitaneus.

de Bochotnica Ioannes Oleśnicki 1521—1524. 145. 157.

Pincerna:

de Ossolin Procopius 1510. 59.

Succamerarius:

Groth de Ostrów 1463—1471. 17—21.

de Pileza et Krężnica Otto 1482—1496. 24. 28. 30.

de Kazanów Stanislaus 1517—1519. v. e. Sandomierz iudex 98. 121. 123. 131. 133.

Vexillifer:

de Tęczyn Ioannes de Czasznik 1517. 99.

de *Lublin* Schachna v. Polonia Minor senior-doctor.

Lubocza, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie krakowskim 45.

Lubomirski de Lubomierz Felix 217.

Iacobus v. Kraków iudex.

Laurentius 281.

Sebastianus 281.

Lubomirski de Lubomierz Severinus 363.

Stanislaus 281. 363.

Lubomirski de Sławkowice Felix 231.

Stanislaus 363.

de *Lubraniec* (Ludbranc) v. Poznań palatinus.

Nicolaus Gardzyna v. Kalisz palatinus.

Lubusz (Leubus), miasto powiatowe w marchii brandenburgskiej 31—2.

Capitulum 31.

Decanus:

Fridericus 1500. 31—2.

Episcopus:

Fridericus 1313. 1.

Petrus 1369. 4.

Theodoricus 1500. 31—2.

Lubzin v. Lubezyna.

Lucas v. de Bircza. — de Górka. — Warmia episcopus.

Luclawice — *Luczlawicze* v. Luślawice.

de *Luczlawicze* Nicolaus v. Taszycki.

Luczyca, villa in terra Cracoviensi sita 56.

Ludovicus v. Hungaria rex.

Lukanowicze v. Łukanowice.

Lunczowski (Lounczowski) Nicolaus v. Tarnowski tesararius.

Luślawice (Luclawice), wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie brzeskim 253.

de *Luślawice* Stanislaus 106—7. v. e. Wróblewski.

Luszcawa, wieś w gubernii lubelskiej, powiecie lubartowskim 21—2.

Luszwice, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie dąbrowskim 36—7. 105—6. 242—44.

Lwów (Lemburga, Leopoli) 4. 48. 231. 261. 289. 294—96.

Canonicatus 299—300.

Districtus 332. 363.

Ecclesia cathedralis 299—300.

Iurisdictio capitanealis 240—41.

Praebenda 299—300.

Terra 4. 317—18.

Archiepiscopus:

Ioannes 1419. 9.

Bernardinus 1509. 48.

Wilczek Bernardinus 1538. 300.

Lwów

Capitaneus:

de Chodecz Stanislaus 1510. 58. v. e. Polonia
mareschalculus regni.

Succamerarius:

Starzechowski Albertus 1541. 334.

de *Lyndwa* Ioannes v. de Werewcze comes.

L.

Lanczyn (Lanczin), wieś w Galicyi wschodniej,
w powiecie nadwórniańskim 249—51.

Lapczyca, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie
bocheńskim 288.

Lapka Fridericus de Kierlikówka v. Kraków camerarius.

Laski (de Lasko):

Anna de Kurozwęki et Rytwiany, consors Hieronimi
245—47. 262—65.

Hieronimus (Iaroslaus) 164. 245—47. 262—63.
v. e. Sieradz palatinus.

Ioannes v. Gniezno archiepiscopus, Polonia legatus,
primas, Poznań praepositus.

Lazański Preczlaus de Łazany 217.

Laziński (Lyazenski) Ioannes 168.
Stanislaus 168.

Lazik Ioannes de Puchnowicze 231.

Łączka, locus 140.

Łączki (Łąki), wieś w Galicyi zachodniej, w po-
wiece jasielskim 342—43.

Łączyce, bona 328.

Łąki v. Łączki.

Łąki sporne 28.

Łąka Dolna i *Górna*, wsie w Galicyi zachodniej,
w powiecie bocheńskim 67.

Łęczycza

Canonicus:

Dominicus 1509. 51. v. e. Doctor decretorum,
Kraków cancellarius episcopi.

Iudex:

Ioannes 1419. 9.

de Brudzewo Jarand Ioannes 1531. 250.

Praepositus:

Łatalski Ioannes 1509—1519. 48. 118. v. e.
Gniezno et Kraków praepositus, Polonia secre-
tarius regis.

Łęczycza

Succamerarius:

Hynek Stanislaus 1519. 113.

Łękanica, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie
tarnowskim 43—4. 242—3. 330. 340—43.

Advocatus:

Petrus 1508. 44.

Koczmirowski Ceder 1508. 43—4.

Rozembarski Ieronimus 1541. 330.

Łęki Dolne i *Górne*, wsie w Galicyi zachodniej,
w powiecie pilzneńskim 171—72. 303.

de *Łęki Górne* Ioannes v. Chełmski.

Łężyce (Lanżyce), wieś w gubernii radomskiej, po-
wiece opatowskim 1. 31—2.

Łodziński Iosephus v. Tuchów frater conventus.

Łomna, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie bo-
cheńskim 45. 84. 86. 90. 92.

Łomża, miasto gubernialne w królestwie pol-
skiem.

Capitaneus:

Wolski Nicolaus 1535—1544. 284. 318. 364.

v. e. Lanckorona, Sanok, Wizna capitaneus,
Polonia magister curiae reginae, Sandomierz,
Wojnicz castellanus.

Łopuszna v. Chronów.

Łotatniki, wieś w Galicyi wschodniej, w powiecie
stryjskim 266.

Łowczowski Bartholomaeus 110.

Anna, soror Bartholomaei v. Wodziezka.

Łowicz, miasto powiatowe w gubernii warszawskiej.

Canonicus:

Branicki Sebastianus 1528. 212. 216. v. e. Cho-
rzeliów decanus.

Łowieński Stanislaus v. Wieluń decanus.

Łoza wierzchnia, locus 19.

Łubnica, fluvius 211.

Łucka, wieś w gubernii lubelskiej, powiecie lubar-
towskim 13. 19—20.

Łuczanowice, wieś w Galicyi zachodniej, w po-
wiece krakowskim 171—72.

Ług, palus 134. 211.

Łukanowice (Lukanowicze), wieś w Galicyi zacho-
dniej, w powiecie brzeskim 256—57.

Ług suchy, palus 71.

Eukawiec, wieś w gubernii lubelskiej, powiecie lubartowskim 21—22. 30.

Euków, miasto powiatowe w gubernii siedleckiej 168—69.

Capitaneus:

de Zelanka Felix (1525). 168. v. e. Chełm castellanus.

de Szydłowiec Christophorus 1525—1532. 168—69. 241—44. 250. 255. 257. 261—62. 264—65. 269—70. v. e. Gostynin, Kraków, Sochaczów capitaneus, Kraków palatinus et castellanus, Polonia cancellarius.

Iudex:

de Skromowice Iacobus 1471. 21.

Euże, locus 60.

Eysaków, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie mieleckim 380.

Eysakowski Adalbertus 251—52. 270. v. e. Wisznia Sądowa advocatus.

Ioannes 25.

Stanislaus, filius Adalberti 251—252. 270. v. e. Wisznia Sądowa advocatus.

Eysakówek (Wola Łysakowska), wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie mieleckim 380.

M.

Machowa, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie pilzneńskim 71—72.

Maciejowski Bernardus v. Sandomierz iudex terrestris. Samuel v. Chełm, Kraków et Płock episcopus, Kraków canonicus et decanus, Polonia vice- et cancellarius, secretarius regis.

Stanislaus v. Sandomierz notarius.

Maciszów, villa 68—9.

Maczyca, palus 139.

Magdalena v. Koszmyder.

Magero v. Cristinus.

Malinie, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie mieleckim 210—12.

de *Malinie* Bernardus v. Baranowski.

Malński Ioannes 148—49.

Malinnica, campus 200—1.

Małnów, wieś w Galicyi wschodniej, w powiecie mościskim 66. 137.

Małogoszcz, osada w gubernii kieleckiej, powiecie jędrzejowskim 30—32.

Castellanus:

de Sienno Ioannes 1500. 30—32. v. e. Sandomierz succamerarius.

de Oleśnica Bochoński Ioannes 1510. 55. 58—59.

de Sienno Victorinus 1519. 129. 131. 133.

Zborowski Petrus 1544. 356. 358.

Mamicze, praedium 38.

Mamina Dworska i *Księża* (Manina), wsie w gubernii radomskiej, powiecie opatowskim 1.

Mamulowy bród, vadum 193—94. 201.

Manczyna Ioannes 11.

Mansionarii v. Rzochów. — Wieluń.

Margaretha v. Jutrowski. — de Kamieniec.

Marienburg

Capitaneus:

de Kościelec Stanislaus 1521. 145. v. e. Brześć Kujawski palatinus.

Marskienice v. Maszkienice.

Martha v. Kamieniecki.

Martinus v. de Bogoria. — de Borówna. — Koszmyder. — de Osiny. — Śreniawa. — Strożyska plebanus. — Świnka. — de Witowice.

Masovia:

Ducissa 35.

Terra 7.

Ducissa:

Catharina de Melsztyn, consors Ioannis Minor 1419. 7—9.

Anna (1521—1532). 143. 260.

Dux:

Ioannes Minor 1419. 7—9.

Vladislaus (1524). 164.

Semovitus (1527—1532). 193. 268.

Palatinus:

de Prazmowo Laurentius 1531. 250.

Maszkienice (Marskienice), wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie brzeskim 228—29. 260. 266. 268.

Mathias v. de Drzewicz. — de Drzewica. — Jadowniki kmeto. — Kraków magister noviciorum Ordinis S. Spiritus. — de Krzyżanowo. — Polska vicecancellarius et Przemyśl episcopus. — de Zabawa.

Maximilianus v. Roma imperator.
Mazurowska, mons 359—63.
Mchy, wieś w gubernii lubelskiej, w powiecie krasnostawskim 306—9. 317—18.
Medyka, wieś w Galicyi wschodniej, w powiecie przemyskim 97. 264.
 Arx 264.
 Tribunus 264.
Medynia Głogowska, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie łańcuckim 159—63.
Melsztyński de Melsztyn:
 Anna (Agnes) Czerna de Witowice, relicta Stanislai 130. 309.
 Catharina v. Masovia ducissa.
 Ioannes, frater Catharinae 7—9.
 Ioannes Spytek (1480). 130. 309.
 Laurentius Spytek 377.
 Spithko, germanus Catharinae 7—9.
 Stanislaus 130.
 Vincentius, frater Stanislai 130.
Mentykowice, villa 377.
Michael v. Błażowski. — Koprzywnica abbas. — Tyniec prior.
Michałowice, wieś w gubernii kieleckiej, powiecie miechowskim 280. 311.
Michałowski mansus v. Kobierno.
Michowa Góra, locus 28.
Michowice Małe i *Wielkie*, wsie w Galicyi zachodniej, w powiecie dąbrowskim 138—43.
Michów, osada w gubernii lubelskiej, powiecie lubartowskim 28—29.
Michowski de Michów Albertus 28. v. e. Zawichost castellanus.
 Felix, filius Alberti 28—9.
 Ioannes 138—42.
 Nicolaus, filius Alberti 28—9.
 Preczlaus, filius Alberti 28—9.
Midłów, villa 69.
 Plebanus:
 de Wołków Petrus 69.
Miechów, miasto powiatowe w gubernii kieleckiej 280. 311.
 Conventus canonicorum regularium ordinis s. Sepulcri Domini 280. 311.

Miechów

Custos:
 Stanislaus 1535—1540. 280. 311.
 Dispensator:
 Ioannes 1540. 311.
 Praepositus:
 de Olkusz Thomas 1535—1540. 280. 311.
Miecislaus v. de Czesławicé.
Miezkowy, locus 42—3.
Miedniewice (Miedniewska Wola), wieś w gubernii warszawskiej, powiecie błońskim 98. 164. 204—206.
 Advocatia 98. 164. 204—206.
 Area ibidem 164.
 Advocatus:
 de Chilino Albertus (1524.) 164.
Miedza, locus 362.
Mielec, miasto powiatowe w Galicyi zachodniej 59—61. 210—16. 228. 244.
 de *Mielec* Stanislaus v. Wojśławek.
Mielecki (de Mielec) Ioannes v. Chełm et Chmielnik capitaneus, Wiślica castellanus.
 Stanislaus 59—61. 123—29. v. e. Zawichost castellanus.
Mienina, rzeka w powiecie lubartowskim, wpada z lewego brzegu do Wieprza 11—12. 18—19. 25. 28.
 silva 11.
Mieścisk, wieś w Poznańskim, w powiecie szamotulskim 42—3. 47—8.
Międzyleski Laurentius v. Kamieniec (Podolski) episcopus.
Międyrzecz (Wielkopolski)
 Castellanus:
 Potulicki Stanislaus 1508. 48.
Mikonis v. Petrus. — Stanislaus.
Mikołajowice, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie tarnowskim 256—57.
Mikołajowski Ioannes de Mikołajowice et Syrochowice 256—57.
Miłostawski Petrus 52. 62.
Mirówka, villa 123.
Mistimicensis v. Mysłenice.
Miszyniensis v. Radom castellanus.

- Missina* v. Myszyn.
- Mizuk* Paulus v. Tarnów capitaneus.
- Mizyniec*, wieś w Galicyi wschodniej, w powiecie przemyskim 25—7.
- Młodoszowa*, rivulus 370.
- Moczydła*, alias Głębokie Jeziorko, fluvius 21.
- Mogiła*, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie krakowskim 177—79. 277.
Clastrum 177.
Abbas:
Erasmus 1534. 277.
- Mohacz* 222.
- Mokre* (Mokra), wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie pilzneńskim 242—43.
- Mokrzany Małe i Wielkie*, wsie w Galicyi wschodniej, w powiecie mościskim 259—60.
- Mokrzyska*, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie brzeskim 130—31. 209. 309. 373.
- Mokrzyszów*, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie tarnobrzeskim 190—92. 352.
Piscina 191.
- Moldavia*
Voyevoda 249.
- Monasterski* Nicolaus v. Kamieniec Podolski castellanus.
- Monasterzec* (Monaster), wieś w Galicyi wschodniej, w powiecie stryjskim 284—85.
- Morańce* (Moranicze), wieś w Galicyi wschodniej, w powiecie jaworowskim 304—5.
- Morski* Nicolaus de Morsko 106.
- Morsko*, wieś w gubernii kieleckiej, powiecie olkuskim 106.
- Morstin* Ioannes v. Kraków proconsul.
Stanislaus de Raciborsko 217.
- Mosaica* lex 334. 337.
- Moschi* — *Moskwa* 46. 317. 340.
- Mostki*, seu doły 134.
- Moszna*, angulus 214—15.
- Mościska*, miasto powiatowe w Galicyi wschodniej 286.
- Mrowiński* Andreas 42.
- Mszanka*, rivulus 370.
- Munkacz* 188. 198—99.
Castrum 188. 198—99.
- Myszkowice*, bona 331.
- Myszopad* Ieronimus de Konin v. Sandomierz tribunus.
Nicolaus v. Czchów castellanus.
- Myszyn* (Missina), wieś w Galicyi wschodniej, w powiecie kołomyjskim 249—51.
- Myślenice* (Mislimicensis), miasto powiatowe w Galicyi zachodniej 330.
Burgrabius:
Rozembarški Ieronimus 1541. 330. v. e. Łękawica advocatus.
- Mysłiszowski* Andreas 104.

N.

- Nadarzyński* Alexius 304.
Iacobus 304.
Valentinus 304.
- Nadolna*, wieś, należała dawniej do Wiśnicza 84.
- Nagończy* Nicolaus de Tarnowiec v. Pilzno ministerialis.
- Nagoszyn*, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie ropczyckim 242—43.
- Nahaczów* (Nohaczów), wieś w Galicyi wschodniej, w powiecie jaworowskim 304—5.
- Nakło*
Castellanus:
Zaremba Venceslaus de Kalinowa 1546. 374.
- Nasutów*, wieś w gubernii lubelskiej, powiecie lubartowskim 19—20.
- de *Nawodźne* Stanislaus v. Dołuski.
- Nawojka* v. de Wiśnicz.
- Nazarek* Catharina, filia Felicis 282.
Felix 282.
- Nestor* 82.
- de *Neufaille* v. Francya secretarius.
- Newstamp* v. de Słupów.
- Nicolaus* v. Boczka. — de Chełm. — Chełm episcopus. — de Choczew. — de Chodzież. — de Chotowa. — de Chrzastów. — de Dąbrowica. — de Dimlin. — de Drzewicz. — de Felsztyn. — de Gay. — de Gołoszyce Niższe. — de Gorzeczany. — Jarandi. — de Kamieniec. — de Kawki. — Kiełbasa. — Kołaczek. — de Kosocice. — Koszmyder. — de Kościelec. — Kraków frater Ordinis Cruciferorum. — Kraków palatinus. — Kulik. — Lassota. — de

- Lubraniec. — de Luczlawicze. — de Michów. — de Morsko. — de Niszczyce. — de Oziębłów. — Prandoszyce. — de Prawiedlniki. — de Przelaw. — de Rokitnica. — Skora. — de Skromowice. — de Szczepanów. — de Szydłowice. — Śreniawa. — de Tarnowiec. — de Tęczyn. — de Trzeske. — de Witowice. — de Zakliczyn.
- Niedrvice*, wieś w gubernii radomskiej, powiecie sandomierskim 319—21.
- Niedrwicki* Stanislaus in Bischow et Niedrvice 319—20.
- Niegowanice*, wieś w gubernii piotrkowskiej, powiecie będzińskim 177—79.
- Niemieczkowski* (Nyemieczkowski) Iacobus v. Tarnowski amanuensis.
- Niemienice*, wieś w gubernii radomskiej, powiecie opatowskim 1.
- Niemysłowski* Petrus v. Rawa castellanus.
- Niepołomice*, miasto w powiecie krakowskim 277.
Capitaneus:
Czuryło Stanislaus 1534. 277.
- Nieprzeski* Ioannes 376.
- Nieprześna*, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie bocheńskim 376.
- Nieszawa*, miasto powiatowe w gubernii warszawskiej 11.
- Nieszkowice Małe i Wielkie*, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie bocheńskim 252. 274—7. 290.
- Nietulisko Duże i Małe* (Nietulice), wsie w gubernii radomskiej, powiecie opatowskim 1.
- Niewiarowski* Adam de Niewiarów 217. 308. 327. 363.
Christophorus 327.
- Niewiarów*, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie bocheńskim 217—18.
- Nikowicz* Ioannes, haeres de Drzewicz 174.
Anna, uxor 174.
- de *Niszczyce* Nicolaus v. Sierpe castellanus.
- Niva niesznurowna* 193.
- de *Niżankowice* Szymyanyn Barthossius v. Przemysł ministerialis.
- Nohaczów* v. Nahaczów.
- Nossatowski* Alexius 135.
- Notarius publicus*:
Mikonis Stanislaus de Wieluń 104. v. e. Wieluń mansionarius.
de Izdebno Petrus Martini 104. v. e. Gniezno clericus.
Wolski Nicolaus Andreae, clericus dioecesis Cracoviensis 1540. 320.
- Nova-Civitas* v. Korczyn.
- Nowa-Wieś*, wieś w Poznańskim, w powiecie szamotulskim 42—3. 47—8.
- de *Nowodwór* Zbigneus v. Czajka.
- Nowodworze*, bona 242—43.
- Nowomiejski* Petrus 52. 62.
Hedvigis, filia Petri v. Rozdrażewski.
- Nowowiejski* Martinus 148—49.
- Nyemieczkowski* v. Niemieczkowski.
- O.**
- de *Obichów* Iwo v. Russia capitaneus generalis, Szrem castellanus.
- Obornicki* Skora Nicolaus de Gay v. Poznań iudex terrestris.
- Ocieka* (Odszeka), wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie mieleckim 35—7. 159—63.
- Ocieka z Wolą*, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie ropczyckim 380.
- Ocieski* Bryl Ioannes v. Kościan burgrabius terrestris.
Nicolaus v. Kościan capitaneus, Polonia magister agazonum curiae regis.
Raphaël 275.
- de *Ocieszyn* Ioannes v. Kraków notarius terrestris et succamerarius.
- Oczicz* Stanislaus v. de Pilcza.
- Odnowski* Nicolaus de Felsztyn v. Herburt.
Petrus v. Sącz capitaneus.
- Odolanów*, miasto powiatowe w Poznańskim 34. 52—3.
Castrum 34.
Oppidum 34.
Capitaneus:
Zborowski Andreas 1507. 34.
de Tarnów Ioannes 1507. 34. v. e. Sandomierz palatinus.
Gruszczyński Petrus 1510. 52. 62. v. e. Kalisz vexillifer.

Odrowąż Ioannes 167 v. e. de Sprowa.

Beata, filia Ioannis v. de Tarnów.

Domus Odrowążiana 177.

Okocim (Okocin), wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie brzeskim 130—31. 309. 373.

Okolin, piscina, biały dicta 378.

Okuński Boleslaus 98.

Olchawa, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie bocheńskim 360—63.

Tenutarius:

Christophorus 360.

Olechno v. Błażowski.

de *Oleśnica*: Anna, consors Ioannis, palatini Sandomiriensis 17—21.

Ioannes I. v. Sandomierz palatinus.

Ioannes II. v. Wiślica castellanus.

Ioannes III. Bochoński v. Lublin palatinus, Małogoszcz castellanus.

Ioannes IV. v. Kraków canonicus, Polonia secretarius regis, Scarbimiria praepositus.

Stanislaus v. Gniezno cantor, Kraków canonicus, Polonia secretarius regis.

Zbigneus v. Kraków episcopus, Roma cardinalis.

Olkusz (Ilkusz), miasto powiatowe w gubernii kieleckiej 177.

de *Olkusz* Thomas v. Miechów praepositus.

Olomucz v. Olomuniec.

Olszowa, fluvius 162.

Olsztyn, osada w gubernii piotrkowskiej, powiecie częstochowskim.

Capitaneus:

de Szydłowiec Nicolaus 1519—1530. 114—16. 170—72. 244. v. e. Krzepice, Oświęcim, Radom et Zator capitaneus, Polonia thesaurarius, Sandomierz castellanus.

de Opalenica Petrus 1535—1544. 284. 318. 364. v. e. Gniezno et Łąd castellanus, Kościan capitaneus, Polonia magister curiae Sigismundi Augusti.

Olszyna, silva 21. 162.

Olszyna mokra, locus 123. 128.

Olszyny, palus 71.

silva 134.

Olomuniec (Olomucz) 185—86. 192.

Opalenicki de Opalenica Petrus v. Kościan et Olsztyn capitaneus, Gniezno et Łąd castellanus, Polonia magister curiae Sigismundi Augusti.

Sebastianus v. Kraków canonicus, Polonia secretarius regis, Poznań praepositus.

Opatowiec, osada w gubernii kieleckiej, powiecie pińczowskim 143.

Opatów (Opatów Magna), miasto powiatowe w gubernii radomskiej 1. 4. 31—2. 88. 122.

Scultetia 4.

Via strata 31.

Capitaneus:

Balthasar 1500. 31.

de *Opatów* haeres v. de Szydłowiec Christophorus.

Opozno, miasto powiatowe w gubernii radomskiej 10—11. 316.

Districtus 15—16. 312.

Capitaneus:

de Sprowa Stanislaus 1521—1535. 142. 244. 262. 284. v. e. Biecz, Wiślica et Żarnów castellanus, Kraków tribunus.

Opoliensis

Dux:

Wladislaus, dux Russiae 1376. 4. v. e. Wieluń dux.

de *Oporów* (Oporowski) Catharina v. Poniecki et Śmigielski.

Petrus v. Łęczycza palatinus.

Vladislaus v. Doctor decretorum, Kraków praepositus apud s. Florianum, Polonia vicecancellarius.

Orłowski Nicolaus v. Tarnowski Maior domus.

Oryszów (Orzeszów), wieś w gubernii warszawskiej, powiecie sochaczowskim 187. 193—94. 200. 202. 204. 292.

Cmetho:

Brochmuszka Ambrosius 200.

Osieczek, wieś w Poznańskim, w powiecie brodnickim 147—48.

Osiek, miasteczko w Galicyi zachodniej, w powiecie jasielskim 61.

Paries Osiecka 69.

Factor:

Adam 61.

Osiek, wieś w Poznańskim, w powiecie kościańskim 75—76.

- Osiennik*, locus 11.
 de *Osiny* Martinus v. Koniński.
Ostonne, silva 162.
Osowy, silva 28.
Ossa, wieś w gubernii radomskiej, powiecie opoczyńskim 15—16.
Ossoliński de *Ossolin* Paulus 69.
 Procopius v. Lublin pincerna.
Ossowski (Oszczowski) Petrus v. Kościan burgravius, Poznań burgravius et notarius terrestris.
Ostreschoviensis
 Capitaneus:
 Koźmiński Roch 1541. 334.
 de *Ostrorog* Sandivogius v. Poznań palatinus.
 Stanislaus v. Kalisz palatinus.
Ostrowie, locus 211.
Ostrowiec (Ostrów), osada w gubernii radomskiej, powiecie opatowskim 23—24.
Ostrowiec Mały, silva 28.
Ostrowy, locus 43.
Ostrów v. Czarny Ostrów.
 Siemionów, locus 18.
Ostrów Wielki, wieś w gubernii lubelskiej, powiecie lubartowskim 20.
 de *Ostrów* v. Groth.
Ostrzedom (Gran), miasto na Węgrzech 180.
Ostrzyca, wieś w gubernii lubelskiej, powiecie krasnostawskim 306—9. 317—18.
Oszczowski Petrus v. Ossowski.
Ośniczek, insula 13.
Oświęcim
 Capitaneus:
 de Kościelec Andreas 1510. 58. v. e. Bydgoszcz, Scepusia, Włocławek capitaneus, Polonia tesaurarius.
 Jordan Nicolaus de Zakliczyn 1519. 118. v. e. Kraków procurator magnus, Scepusia et Zator capitaneus, Wojnicz castellanus.
 de Szydłowiec Nicolaus 1525—1530. 170—72. 244. v. e. Krzepice, Olsztyn, Radom et Zator capitaneus, Polonia tesaurarius, Sandomierz castellanus.
 Boner Severinus de Balice 1544. 353. 355—56. 359—63. 364. v. e. Biecz capitaneus et castellanus, Kraków burgravius, procurator magnus et zupparius, Rabsztyn et Zator capitaneus.
Otfinów, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie dąbrowskim 36—37.
Otoka, przysiółek do Mrowli, wsi w Galicyi zachodniej, w powiecie rzeszowskim 328—29.
Otto v. de Chodecz. — de Księżnica. — de Pilcza.
Ozanna, fluvius 123—24.
Oziębłów, wieś w gubernii radomskiej, powiecie opatowskim 31—32.
 de *Oziębłów* Nicolaus v. Bratkowski.
Ożarówski de Ożarów Ioannes, frater Prandothae 17—21. 24—25.
 Nicolaus Prandoszye 28—29.
 Prandotha, haeres de Rudno 17—21.
 Silvester v. Polonia succamerarius regis, Zawichost capitaneus.
Ożog Ioannes v. Sandomierz ministerialis.
- P.**
- de *Pacanów* Ioannes, magister v. Sandomierz ecclesiae collegiatae praedicator.
Paciorka, strumień 28.
Padew, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie mieleckim 121. 131—35.
Pakosz Stanislaus 102. 104.
 de *Panion* Auctus Ioannes et Georgius v. Żydaczów capitaneus.
Papa v. Roma.
Parczonki Paulus de Świnary 69.
Parścina, villa 69.
Parszywka, wieś w gubernii kieleckiej, powiecie pińczowskim 177—79.
Pasieczna, wieś w Galicyi wschodniej, w powiecie stanisławowskim 249—51.
Paszczek v. Grabno emeto.
Paulus v. de Kończowice. — de Lipnik. — Mizuk. — Plichta. — Rewka. — Roma Papa. — de Świnary. — de Tarnów. — de Wielka-Wieś. — de Witowice. — de Wola. — de Zalesie.
Pawężów, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie tarnowskim 36—7. 105—6. 242—43.
Pawłowski Albertus 298.

Pempowski Ambrosius v. Sieradz palatinus.

Petrus v. de Białaczów. — de Błóżew. — de Bobrek. — de Dąbrowica. — de Drzewicz. — de Gamratis. — de Gay. — de Izdebno. — Koszmyder. — Kraków episcopus. — de Kurów. — Lubusz episcopus. — Łękawica scultetus. — de Opalenica. — de Szamotuły. — de Tomice. — de Wiśnicz. — de Witowice. — de Wołków. episcopus v. Polonia vicecancellarius.

Petrus Martini v. de Izdebno.

Philipowski v. Filipowski.

Phizel v. Fiszel.

Phredro v. Fredro.

Piasecki Georgius v. Sandomierz notarius terrestris.

Piaski, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie krakowskim 196. 375.

Piscinae 196.

Plebanus:

Lassota Nicolaus 1546. v. e. Kraków notarius episcopi.

Pieglowski Martinus 52.

Piekarski Ioannes v. Tarnów canonicus et surrogatus collegiatae.

Pielaszkowice, wieś w gubernii lubelskiej, powiecie krasnostawskim 380—81.

Pieniążek Ioannes de Kruźlowa 106—7. v. e. Kraków iudex.

Procopius de Kruźlowa 363.

Stanislaus 138—42.

Pierzchowice, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie bocheńskim 274—76. 283.

de *Pieskowa Skala* Ioannes et Stanislaus v. Szafaniec.

Pilch Stanislaus v. Tarnów vicepraepositus collegiatae.

de *Pilcza* Ioannes v. Lublin capitaneus.

Ocie Stanislaus v. Przemyśl succamerarius.

et de Krężnica Otto v. Lublin succamerarius.

Pilzno 303. 342. 370.

Acta terrestria 303. 378.

Civitas 71.

Districtus 68. 74. 93. 105. 108. 306—8.

Ius terrestre 95. 111.

Via de Pilzno versus Tuchów 370.

Pilzno

Capitaneus:

de Tarnów Ioannes, haeres in Krzyż (1527.) 190. v. e. Sącz castellanus.

Ministerialis:

Hcerba Iacobus de Chyszów 1516—1518. 97. 110.

Nagonczy Nicolaus de Tarnowiec 1517. 99.

de *Pilzno* Ioannes v. Tarnów vicarius.

Piotrkowice Wielkie i *Małe*, wieś w gubernii kieleckiej, powiecie miechowskim 91.

Piotrków 16. 63—64. 130. 143—44. 146. 156—57. 172. 202. 204—207. 225. 228—229. 249. 252. 279. 287. 352—54.

Conventus 158. 161. 172. 204—206. 225. 279. 287. 252.

Curia 150.

Statutum Piotrkoviense 158. 161.

Suburbium 150.

Piotrowski Ioannes v. Sandomierz archidiaconus.

Piotrówka v. Kuklewka.

Pistyń, wieś w Galicyi wschodniej, w powiecie kosowskim 249—51.

Plato 80.

Pleszów, bona 269—70.

de *Pleszów* Andreas v. Fredro.

Plichta Paulus v. Szymanów scultetus.

Płoszły v. Płoskie.

Plawcy, flisacy v. Praga.

Plawo, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie mieleckim 213—16.

Plawowice, wieś w gubernii kieleckiej, powiecie miechowskim 45. 91.

Płock:

Episcopatus, episcopus 21.

Castellanus:

de Wieczwna Ioannes 1521—1532. 154. 262. v. e. Bratyan capitaneus, Płock tribunus.

Episcopus:

de Leszno Raphaël 1523. 154.

Krzycki Andreas 1531. 250.

Ioannes (Karnkowski) 1537. 291. v. e. Polonia cancellarius.

Maciejowski Samuel 1541—1544. 337. 352. 364. v. e. Polonia vicecancellarius.

Płock

Praepositus s. Michaëlis:

Krzycki Andreas 1519. 118. v. e. Kleparz et Środa praepositus, Kraków canonicus, Polonia secretarius regis.

Tribunus:

de Wieczwna Ioannes, haeres in Karniszyn 1519—1523. 123. 126. 145. 154. v. e. Bratyan capitaneus, Płock et Sierpe castellanus.

Płoskie (Ploszlye), wieś w gubernii lubelskiej, powiecie zamojskim 85—86.

Płoskirów, miasto powiatowe w gubernii podolskiej 178—79.

Płoszad, silva 134.

Pniowska area v. Sandomierz.

Pobiednik Mały i Wielki, wsie w gubernii kieleckiej, powiecie miechowskim 277—78.

Scultetia ibidem 277.

Poborówna v. Borówna.

Podgrodzie, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie ropczyckim 242—43.

de **Podgrodzie** Albertus v. Szczepanowski.

Podhorce (Podhorodcze), wieś w Galicyi wschodniej, w powiecie stryjskim 287.

Podhorodyszcze, wieś w Galicyi wschodniej, w powiecie bobreckim 280.

Podleszany, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie mieleckim 35—37. 380.

Advocatia ibidem 35.

Podliszkowski Nicolaus 238.

Podlodowski Ioannes v. Kraków canonicus, Polonia secretarius regis.

Podole 177. 230.

Palatinatus 335.

Terra 335.

Palatinus:

de Tęczyn Ioannes 1535. 285.

Podoliniec, miasteczko w północnych Węgrzech, w komitacie kesmarkskim 163.

Podwacowie, ager 139.

Podwórne, angulus 214—15.

Pogwizdów, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie bocheńskim 376.

Pokucie, districtus 249—50.

Polanowice, wieś w gubernii kieleckiej, w powiecie miechowskim 36—37. 313—14.

Polichno (Polikno), wieś w gubernii kieleckiej, powiecie pińczowskim 177—79.

Policki Albertus v. Poznań notarius terrestris.

Polonia (Polska):

Consiliarii 150. 287.

Nuntii 279.

Reges 233.

Regnum 242. 340. 374. 385.

Senatores 279.

Campiductor:

de Kamieniec Nicolaus 1508—1515. 37. 58. 89. v. e. Kraków capitaneus et palatinus.

de Dąbrowica Nicolaus 1519—1524. 114. 123. 134—35. 157—59.

de Tarnów Ioannes 1527—1547. 190. 213—216. 223—24. 234—37. 241—43. 249—51. 261. 264—265. 282—283. 299—304. 306—308. 310. 312—18. 330. 332—33. 339—45. 350. 365—371. 375. 380—386. v. e. Kraków et Wojnicz castellanus, Lubaczów, Ropczyce, Sandomierz, Sącz, Stryj et Żydaczów capitaneus, Russia palatinus.

Cancellarius:

Ioannes 1430—1456. 11. 16. v. e. Wladislavia episcopus.

de Lasko Ioannes 1507—1509. 34. 37. 39. 41. 48. v. e. Poznań praepositus.

de Drzewice Mathias 1512—1515. 66. 86. v. e. Przemyśl, Wladislavia episcopus.

de Szydkowiec Christophorus 1515—1532. 88—89. 102—3. 107—8. 114—15. 120—21. 145—6. 154—57. 165. 168—69. 176—80. 185. 188. 192—195. 197—199. 218—224. 226—227. 241—44. 250. 255. 257. 261—65. 269—70. v. e. Gostynin, Korczyn, Kraków, Lubaczów et Łuków capitaneus, Kraków castellanus et palatinus.

Ioannes (Karnkowski) 1537. 291. v. e. Płock episcopus.

de Wola Paulus 1540. 310.

Maciejowski Samuel, od 6. kwietnia 1547. 382. v. e. Kraków episcopus.

Polonia

Cancellarius reginae Bonae:

Aliphius Ludovicus 1530. 234.

Dux:

Leszek Czarny 1313. 1.

Famulae Bonae:

Chwałka 293. v. e. Fiszel.

Hester 293.

Incisor regni:

Chroborski Stanislaus 1509. 48.

Zborowski Petrus 1518. 103.

Tarło Ioannes 1526—1531. 176. 250—51.

Legatus natus:

de Lasko Ioannes 1521—1530. 144. 229. v. e.

Gniezno archiepiscopus, Polonia primas.

de Gamratis Petrus 1542—1544. 339—43. 364—66.

v. e. Gniezno archiepiscopus, Kraków episcopus.

Legatus Sedis apostolicae:

Laurentius 1525. 167—68. v. e. Bohemia, Ger-

mania et Hungaria legatus Sedis apostolicae, Roma cardinalis.

Magister agazonum curiae regis:

Ocieski Nicolaus 1509—1510. 48. 56. v. e. Ko-

ścian capitaneus.

Magister coquinae:

Chlewicki Simon 1526. 178.

Staszkowski Hieronimus 1540—1544. 318. 364.

Magister curiae reginalis:

de Bobrek Ioannes 1419. 9.

Wolski Nicolaus 1519—1544. 118. 178. 244.

267. 284. 291—92. 318. 364. v. e. Lanckorona, Łomża, Sanok et Wizna capitaneus, Sandomierz, Sochaczów et Wojnicz castellanus.

Magister curiae Sigismundi Augusti:

de Opalenica Petrus 1535—1540. 284. 318. v. e.

Gniezno et Łąd castellanus, Kościan et Olsztyn capitaneus.

Mareschalcus curiae regis:

Kmita Petrus (1509.) 45. v. e. Kraków palatinus.

Jarocki Stanislaus (1518.) 107.

Kmita Petrus IV. 1518—1527. 107. 119—120.

137—138. 150—152. 163. 169. 182—183.

201. v. e. Przemyśl et Scepusia capitaneus, Wojnicz castellanus.

Polonia

Mareschalcus regni:

de Chodecz Stanislaus 1509—1510. 48. 55.

Kmita Petrus 1530—1544. 229—230. 248—250.

252—54. 258—60. 263. 266—68. 270—72.

274—277. 280—288. 294—296. 331—332.

353—56. 358—63. v. e. Koło, Kraków, Prze-

mysl, Scepusia capitaneus, Kraków et Sando-

mierz palatinus, Polonia mareschalcus curiae

regis, Sandomierz et Wojnicz castellanus.

Pincerna regni:

Zborowski Martinus 1535. 284.

Praefectus cubiculi regis:

Wolski Martinus 1544. 364. v. e. Kraków burgra-

bis, Zakroczym capitaneus.

Praefectus stabuli regis:

Taranowski Stanislaus 1541. 334.

de Kotwice Augustinus 1544. 364. v. e. Polonia

vexillifer curiae regiae.

Primas:

Ioannes 1456. 16. v. e. Gniezno archiepiscopus.

de Lasko Ioannes 1521—1530. 144. 229. v. e.

Gniezno archiepiscopus, Polonia legatus natus.

de Gamratis Petrus 1542—1544. 339—343.

364—66. v. e. Gniezno archiepiscopus, Kraków

episcopus.

Referendarius curiae regis:

Zamoyski Nicolaus 1519—1530. 131. 236—237.

v. e. Kraków canonicus, Tarnów praepo-

situs.

Firlej Nicolaus de Dąbrowica 1519. 137. v. e.

Biecz castellanus, Kazimierz capitaneus.

Uchański Iacobus 1540. 318. v. e. Kraków cano-

nicus, Polonia secretarius regis.

Dembiński Valentinus 1544. 363—64.

Regina:

Bona 1528—1537. 204. 233. 293.

Rex:

Władysław Łokietek 1313. 1.

Kazimirus Magnus 1336—1369. (1533.) 2—4.

232. 276.

Vladislaus Jagiello 1430. (1521.) 9—11. 144.

Kazimirus Jagellonides 1449—1480. (1533.) 14—16.

22. 130. 232—233.

Polonia

Rex:

Ioannes Albertus (1515—1524.) 92. 158. 161. 231.
 Sigismundus 1507—1547. 34—37. 40. 41. 45—48.
 53—58. 63—66. 74. 77—79. 81—92. 97—129.
 131—135. 137—138. 143—147. 151—164.
 166—182. 187—191. 193—202. 204—209.
 226—232. 234—237. 239—258. 260—272.
 281. 283—86. 288—96. 299—302. 304—6.
 309—310. 316—318. 334—337. 344—346.
 351—54. 364. 372—73. 376—77. 380—82.
 385.

Sigismundus II. (Augustus) 1530—1540. 232. 233.
 284. 318.

Secretarius regis:

Tomicki Petrus 1509—1510. 48. 55. 58. v. e.
 Doctor decretorum. Kraków archidiaconus.
 Podlodowski Ioannes 1509. 48. v. e. Kraków cano-
 nicus.
 Latalski Ioannes 1509—1519. 48. 118. v. e.
 Gniezno, Kraków et Łęczyca praepositus, Kra-
 ków canonicus.
 Targowicki Sigismundus 1510. 55. 58. v. e. Doctor
 decretorum. Kraków canonicus.
 Karnkowski Ioannes 1519—1526. 118. 145. 154.
 178. v. e. Kraków et Scarbimira praepositus,
 Kraków canonicus.
 Krzycki Andreas 1519—1521. 118. 145. v. e.
 Kleparz s. Floriani, Płock s. Michaëlis, Poznań
 et Środa praepositus, Kraków canonicus.
 de Oleśnica Stanislaus 1523. 154. v. e. Gniezno
 cantor, Kraków canonicus.
 Zamoyski Nicolaus 1524—1530. 157. 244. v. e.
 Kraków canonicus, Sandomierz cantor, Tarnów
 praepositus.
 Chojeński Ioannes 1526—1531. 178. 244. 250.
 v. e. Kraków archidiaconus, Poznań praepositus.
 Tarło Stanislaus de Szczekarzowice 1526—1535.
 v. e. Kraków canonicus, Lublin archidiaconus,
 Sandomierz scholasticus.
 Krasowski Paulus 1530. 244. v. e. Kraków prae-
 positus OO. Sanctorum.
 Wapowski Petrus 1531. 250. v. e. Kraków cano-
 nicus.

Polonia

Secretarius regis:

Opalenicki Sebastianus 1531—1535. 250. 284.
 v. e. Kraków canonicus, Poznań praepositus.
 Maciejowski Samuel 1531. 250. 284. v. e. Kraków
 canonicus.
 Oleśnicki Ioannes 1535. 284. v. e. Kraków cano-
 nicus, Scarbimira praepositus.
 de Tarnów Ioannes 1537. 290—91. v. e. Kra-
 ków canonicus et praepositus, Tarnów prae-
 positus.
 Bieleński Ioannes 1540. 318. v. e. Warszawa cano-
 nicus.
 Uchański Iacobus 1540. 318. v. e. Kraków cano-
 nicus, Polonia referendarius.
 Zebrzydowski Andreas 1540. 318. v. e. Kraków
 canonicus.
 Borek Stanislaus 1544. 364. v. e. Doctor iuris
 utriusque, Gniezno cantor, Kraków canonicus,
 Sandomierz decanus et custos.
 Czarnkowski Andreas 1544. 364. v. e. Kraków
 canonicus et scholasticus.
 Czerwiński Ioannes 1544. 364. v. e. Przemyśl
 canonicus.
 Hosius Stanislaus 1544—1546. 364. 375. v. e.
 Doctor iuris utriusque, Kraków canonicus.
 Izdbieński Benedictus 1544. 364. v. e. Kraków
 canonicus et cantor.
 Przeborowski Stanislaus 1544. 364. v. e. Doctor
 iuris utriusque, Kraków canonicus.
 Przerębski Ioannes 1544—1546. 364. 375. v. e.
 Kraków canonicus et cancellarius episcopi,
 Kruszwica et Płock canonicus.
 Wolski Stanislaus 1544. 364. v. e. Kraków cano-
 nicus et custos.
 Subpincerna regis:
 Chroborski Stanislaus 1509. 48. v. e. Polonta in-
 cisor et vexillifer regni.
 Succamerarius regis:
 de Szydłowiec Nicolaus 1508. 41. v. e. Radom
 capitaneus.
 Ożarowski Silvester 1526—1535. 178. 256. 269.
 284. v. e. Kraków burgrabius castri, Zawichost
 capitaneus.

Polonia

Succamerarius regis:

Wolski Martinus 1540. 318. v. e. Błonie et Zakroczym capitaneus, Kraków tribunus.

Treasurarius:

de Szydłowiec Iacobus 1508—1509 (1510—1523). 37. 48. 53—55. 116. 154. v. e. Sandomierz capitaneus et castellanus.

de Kościelec Andreas 1510. 55. 58. v. e. Bydgoszcz, Oświęcim, Scepusia et Vladislavia capitaneus.

de Szydłowiec Nicolaus 1518—1531 (1532). 102—4. 116—18. 145. 154. 158. 160—62. 170—72. 227. 244—47. 250. 258. 262—63. 264—265. 270. v. e. Krzepice, Olsztyn et Radom capitaneus, Sandomierz castellanus.

de Tarnów Spiteo 1532—1544. 267. 272. 356. 358. 364. v. e. Krzepice et Sieradz capitaneus, Wojnicz, Zawichost et Żarnów castellanus.

Vexillifer curiae regis:

Chroborski Stanislaus 1509. 48. v. e. Polonia incisor et vexillifer.

de Kotwice Augustinus 1544. 364. v. e. Polonia praefectus stabuli regis.

Vicecancellarius:

Segneus 1336. 3. v. e. Kraków praepositus s. Michaëlis.

Ioannes 1419. 9. v. e. Kraków decanus.

de Oporów Vladislaus 1430. 11. v. e. Doctor decretorum, Kraków praepositus s. Floriani.

Drzewiecki Mathias 1508—1510. 37. 47—48. 55—56. 58. v. e. Przemyśl episcopus.

de Szydłowiec Christophorus 1512—1514. 65. 74. 77—79. 80—83. v. e. Gostynin, Kraków, Sieradz et Sochaczów capitaneus, Kraków palatinus, Sandomierz castellanus.

Tomicki Petrus 1515—1535. 89. 118—119. 144. 154. 157. 172. 175. 178. 181. 232. 240. 243—244. 248. 250—251. 263. 265. 270. 283—284. v. e. Kraków, Poznań et Przemyśl episcopus.

de Wola Paulus 1537. 293. 295. v. e. Gostynin capitaneus, Kraków burgrabius.

Polonia

Vicecancellarius:

Maciejowski Samuel 1539—1547. 302. 304. 318. 337. 352. 364. 375. 381. v. e. Chełm, Kraków et Płock episcopus, Kraków decanus.

Polonia Maior (Wielkopolska):

Palatinus 335.

Seniores, seu doctores Iudaeorum 335.

Terra 335.

Capitaneus generalis:

de Gay Petrus 1456. 16. v. e. Kalisz castellanus. de Szamotuły Petrus Świda (1510.) 52. v. e. Poznań castellanus.

de Górka Lucas 1514—1523. 75—76. 145. 147—149. 151. v. e. Poznań castellanus.

de Górka Andreas 1546. 373—374. v. e. Poznań castellanus.

Polonia Minor (Małopolska):

Palatinus 335.

Terrae 335.

Seniores-doctores Iudaeorum:

Fizel Moise de civitate Cracoviensi Casimiria 1541. 334—337. v. e. Casimiria doctor.

de Lublin Szachna 1541. 334—337.

Polaniec, osada w gubernii radomskiej, w powiecie opatowskim 320—321.

Castellanus:

Cikowski (Czikowski) Nicolaus 1519—1528. 118. 209. 213.

Praepositus:

Stanislaus 1540. 320. v. e. Koprzywnica praepositus.

Połom Wielki (Połomia), wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie bocheńskim 86. 90. 92. 151. 353. 355—56. 359—64.

Pomianowa, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie brzeskim 227. 130—31. 309. 372—73.

Pomorzewski Ioannes 76.

Poniecki Martinus 75—76. 148—149. 202—203. 374.

Catharina Oporowska, consors Martini II. voti 228. v. e. Śmigielski.

Catharina Siedlecka, consors Martini I. voti 149.

Porąbka Mała, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie brzeskim 273. 282.

Poręba Radlna, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie tarnowskim 242—43. 340—43.

Poręba Spytkowska, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie brzeskim 130—31. 227. 309. 373.

Porosta v. Biel.

Porudzie, wieś w gubernii radomskiej, powiecie opatowskim 1.

Posep, angulus 214—15.

Posonium 223.

Potocki Wojciech 135—37.

Potoczek 70—71.

mały 70—71.

Potok, torrens 134.

wolny 360.

Potulicki Albertus v. Kamieński castellanus.

Nicolaus de Chodzież 297—98.

Stanislaus v. Międzyrzecz castellanus.

Powanzów v. Pawęzów.

Powodowski Albertus 148—49.

Poznań 67. 148—49.

Districtus 49.

Terra 47.

Burgrabius:

Krzyżanowski Mathias 1522. 148—49. v. e. Poznań subiuDEX.

Ossowski (Oszczowski) Petrus 1527—1530. 202. 238. v. e. Kościan burgrabius, Poznań notarius terrestris.

Cancellarius episcopi:

Gątkowski Bartholomaeus 1542. 343. v. e. Gniezno et Kraków canonicus, Gniezno cancellarius curiae episcopi.

Castellanus:

de Szamotuły Petrus Swydwą 1456—1510. 16. 52. v. e. Polonia Maior capitaneus generalis.

de Górka Lucas 1514—1523. 75—76. 145. 151. 147—49. v. e. Polonia Maior capitaneus.

de Górka Andreas 1546. 373—74. v. e. Polonia Maior capitaneus.

Episcopus:

Andreas 1456. 16.

Ioannes 1508. 37.

Poznań

Episcopus:

de Tomice Petrus 1523. 154. 157. v. e. Polonia vicecancellarius.

de Latalice Ioannes 1531. 250.

Iudex:

de Tomice Ioannes 1508—1510. 42. 51. 61—62.

de Sławie Ioannes 1527—1530. 202. 238.

Obornicki Skora Nicolaus de Gay 1543. 347.

Notarius terrestris:

Policki Albertus 1527—1530. 202. 238.

Ossowski (Oszczowski) Petrus 1543. 347.

Palatinus:

de Ostroróg Sandivogius 1430. 11.

de Górka Lucas 1456. 16.

de Lubraniec Nicolaus 1521. 145.

Praepositus:

de Lasko Ioannes 1507. 34. v. e. Polska cancellarius.

Krzycki Andreas 1521. 145. v. e. Polonia secretarius regis.

Chojeński Ioannes 1526—1530. 178. 244. v. e. Kraków archidiaconus, Polonia secretarius regis.

Opalenicki Sebastianus 1535. 284. v. e. Kraków canonicus, Polonia secretarius regis.

SubiuDEX:

de Rambino Ioannes 1510. 51. 61—62.

Krzyżanowski Mathias 1522—1543. 148—149. 202. 238. 347. v. e. Poznań burgrabius.

Succamerarius:

Lasocki Stanislaus de Brzeziny 1508—1519. 42. 116—18. 130. v. e. Sochaczów tribunus.

Vicepalatinus:

Konarzewski Petrus 1510. 51—62.

Pozowski Stanislaus de Grocholice v. Sandomierz camerarius.

Pożarów, zapewne *Ożarów*, wieś w gubernii lubelskiej, powiecie lubartowskim 21—22.

Praedicatorum ordo v. Przemyśl.

Praemonstratenses v. Brzesko.

Praga (czeska) 221. 321—24. 337—38. 357—58. 366—69. 383—84.

Arcybiskup 323. 350.

Pławcy (flisacy) 324.

Prandoszye Nicolaus v. Ożarówski.
Prandota v. de Rudno.
 de *Prawiedlniki* Nicolaus v. Lublin iudex terrestris.
 de *Prażmowo* Laurentius v. Masovia palatinus.
Prądnik, fluvius 196.
Prezlaus v. de Łazany. — de Michów. — de
 Przecław.
Procopius v. de Kruźlowa. — de Ossolin.
Proszowice, osada w gubernii kieleckiej, powiecie
 miechowskim.
 Districtus 91. 105.
 de *Proszowice* Stanislaus v. Skrzyszów plebanus.
Prussia:
 Bellum Prutenicum 138.
Pruszyński Ioannes 24. 28—29.
 Petrus, frater Ioannis 24.
Przeborowski Bernardus 245—46.
 Stanislaus v. Doctor iuris utriusque, Kraków cano-
 nicus, Polonia secretarius regis.
Przecław, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie
 mieleckim 68—70. 161—62.
 de *Przecław* Antonius, Nicolaus et Preclaus v. Ligęza.
Przedborius (Przedbór) v. de Koniecpole.
Przedewsie, mons 361.
Przegródek, antecastrum 379.
Przelasek, silva 67.
Przemanków
 Plebanus:
 de Zalesie Felix 1509. 49—51.
Przemęczany (Przemieczany), wieś w gubernii kie-
 leckiej, powiecie miechowskim 269—70.
Przemęt (Przemetensis); wieś w Poznańskim, w po-
 wiecie habimostskim.
 Castellanus:
 Rozdrażewski Hieronimus 1514—1522. 75—76.
 147—48.
Przemysł 16. 25—27. 64. 122. 218. 230—231.
 245. 248. 254—55. 259. 287. 331. 354.
 Acta castrensia 149. 245. 332.
 Canonicatus 299—300.
 Capitaneus 92. 138. 181. 239—41. 285.
 Castrum 181. 239.
 Districtus 6. 97. 208. 240.
 Ecclesia cathedralis 299—300.

Przemysł

Iurisdictio castrensia 181. 239—41.
 Nuntii 180—81.
 Ordo Praemonstratensium 122.
 Praebenda 299—300.
 Terra 25—27. 63. 97. 137. 180—81. 207—8.
 239. 266. 304.
 Via ex Szczebrzeszyn versus Przemysł 354.
 Canonicus:
 de Grodzisko Thomas 1528. 218. v. e. Sandomierz
 canonicus.
 Czermiński Ioannes 1544. 364. v. e. Polonia secre-
 tarius.
 Grabianka Nicolaus 1546. 375. v. e. Kraków nota-
 rius et tesaurarius episcopi.
 Capitaneus:
 Kmita Stanislaus de Wiśnicz 1508. 40. v. e. Ruś
 palatinus.
 Kmita Petrus 1515—1544. 83. 86—87. 90—92.
 96. 100—101. 107. 113—114. 119—121.
 149—152. 206—8. 218. 225. 250. 252—54.
 274—76. 280—88. 294—96. 332. 354—56.
 359—63. v. e. Koło, Kraków et Scepusia capi-
 taneus, Kraków et Sandomierz palatinus, San-
 domierz et Wojnicz castellanus, Polonia mare-
 schalcus curiae et regni.
 Castellanus:
 Czuryło Andreas de Hoianice 1529. 226.
 Herbut de Felsztyn Nicolaus Odnowski 1536—1539.
 289—308.
 Episcopus:
 Drzewiecki Mathias 1508—1512. 37. 47. 55—56.
 58. 66. v. e. Polonia vice- et cancellarius.
 Tomicki Petrus 1515—1521. 89. 118—119. 144.
 v. e. Polonia vicecancellarius.
 de Karnków Ioannes 1530—1535. 244. 250. 283.
 Tarło Stanislaus 1538. 300.
 Iudex castrensia:
 Ciesacki Stanislaus 1541. 332.
 Iudex terrestris:
 de Rybotycze Ioannes 1495. 25.
 de Bóbrka Mathias 1510. 25.
 Ministerialis:
 de Niżankowice Szyemyanyn Barthossius 1495. 26—7.

Przemysł

Subiudex:

de Cieszacin Iacobus 1495. 25.

de Komarnice Stanislaus 1510. 25.

Succamerarius:

de Pileza Ocic Stanislaus 1510. 55—56. 58.

Herburt Ioannes de Felsztyn et in Dobromil 1541. 331.

Barzy Andreas de Błóżew (1543.) 346.

Vicecapitaneus:

Konarski Nicolaus 1516. 97.

Przerebski Ioannes v. Kraków cancellarius episcopi, Kruszwica et Płock canonicus, Polonia secretarius regis.*Przerośl*, wieś w Galicyi wschodniej, w powiecie nadwórniańskim 249—51.*Przeworsk*, miasto w Galicyi zachodniej, w powiecie łańcuckim 242—43. 291.*Przyjemski* Andreas 374.

Ioannes 374.

Przyszów Królewski i Szlachecki, wsie w Galicyi zachodniej, w powiecie niskim 36—37. 56—58. 189—92. 351—52.*Psarski* Martinus 148—49.*Pstragów*, silva 135.de *Puchnowicze* Ioannes v. Łazik.de *Putniowice* Ioannes v. Słabosz.*Pyenyek* Ioannes v. Gdaszyce emeto.*Pyrrhus* 78.*Pyzdry*, osada w gubernii kaliskiej, powiecie słupeckim 374.

Districtus 374.

Q.*Quasnyowski* v. Kwaśniowski.*Quinque - ecclesiae*

Episcopus:

Georgius 1515—1518. 87—88. 107—108. v. e. Hungaria cancellarius.

R.*Raba*, prawy dopływ Wisły 274—76.*Rabelice*, bona in terra Wielunensi 207.*Rabowa struga* 21.*Rabroth* v. Rajbrot.**Rabsztyn**

Capitaneus:

Bonar Severinus 1544. 353. 355—56. 359—64. v. e. Biecz capitaneus et castellanus, Kraków burgrabius, procurator magnus et zupparius, Królówka tenutarius, Oświęcim, Zator capitaneus.

Rachembarg, mercator 103.*Raciborowice*, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie krakowskim 51.

Praepositus:

Gallus 1509. 51. v. e. Kurzelów praepositus.

de *Raciborsko* Stanislaus v. Morstin.*Radochon*, silva 26.*Radom* 8. 100. 207—8. 231.

Acta terrestria 378.

Capitaneus:

de Szydłowiec Nicolaus 1508—1530. 41. 54—55. 58. 170—72. 244. v. e. Kraków succamerarius, Krzepice, Olsztyn, Oświęcim et Zator capitaneus, Polonia succamerarius et tesaurarius, Sandomierz castellanus.

Castellanus:

Miscigneus 1336. 2.

de Szydłowiec Nicolaus 1509. 48.

Radwanowski Ioannes 298.*Radziemice* 36—38. 56—58.*Radziemska Wola* v. Wola Radziemska.*Radziwiłłowa* Barbara z Dalejowa, kasztelanowa wileńska 363—64.*Rajbrot* (Rabroth), wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie bocheńskim 45. 208. 361—63.de *Rajsko* (Raysko) Ioannes v. Kraków capellanus episcopi.*Rakowa*, silva 26.*Rakowski* Balthasar 135.*Raków*, gaj 140.de *Rambyno* Ioannes v. Poznań subiudex terrestis.*Raniżowska* (Ramistowska) *Wola* v. Wola Raniżowska.*Raniżów* (Ramistów), wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie kolbuszowskim 61. 115. 121—129. 131—35. 162.*Raphaël* v. de Giżyce. — de Gołuchów. — de Kupały. — de Leszno.

Ratno, miasteczko w gubernii wołyńskiej, powiecie kowelskim.

Capitaneus:

de Tęczyn Andreas 1531. 250. v. e. Beż, Chełm et Krasnostaw capitaneus, Kraków palatinus.

Raudnica, miasto w Czechach 321—24. 337—38. 349—51. 357—58. 366—69. 383—84.

Jeż 323—24.

Mieszkańcy 321—24.

Młyn 323—24.

Most 323—24.

Zamek 323—24. 337—38.

Rawa

Castellanus:

Niemygłowski Petrus (1518.) 112.

Raysko v. Rajsko.

Renka Paulus 302.

Rinconi Antonius v. Gallia orator regis.

Ritter v. Rytro.

Robakowski mansus v. Goślina.

Rodaki, wieś w gubernii kieleckiej, powiecie olkuskim 177—79.

Rogozie, bona ad Wiśnicz spectantia 45. 86. 90. 92. 151.

Rokicina, silva 21.

de *Rokitnica* Nicolaus v. Derszniak.

Rokosz Franciscus de Koszyce 100.

Hippolitus 371.

Iacobus de Koszyce 163.

Ioannes de Brzeziny 100.

Ioannes de Magna Koszyce 44.

Roma 283.

Comitatus imperii Romani 385.

Curia Romana 365.

Imperator 366.

Imperium Romanum 385.

Sedis apostolica 167. 170. 339.

Cardinalis:

de Oleśnica Zbigneus, presbiter Sanctae Priscae 1480. 22—24. v. e. Kraków episcopus.

Laurentius, presbiter a Sancta Anastasia 1525. 167—68. v. e. Bohemia, Germania, Hungaria et Polonia legatus.

Roma

Cardinalis:

de Ghinuciis Hieronimus tituli Sanctae Balbinae 1535. 283.

Imperator:

Maximilianus (1523.) 155.

Carolus V. 1523—1547. 155. 384—86.

Papa:

Iulius II. 1509. 50—51.

Leo X. 1518. 101.

Clemens VII. 1525. 167—68.

Paulus III. 1535—1545. 282—83. 319—20. 365.

Roma Minor 165.

Ropczyce, miasto powiatowe w Galicyi zachodniej 74. 123. 144. 157—63.

Capitaneatus 123.

Ecclesia parochialis 74.

Capitaneus:

de Tarnów Ioannes 1542—1547. 339—345. 375.

380—386. v. e. Kraków castellanus, Lubaczów,

Sandomierz et Stryj capitaneus, Polonia campiductor.

in *Rorau* Leonardus v. Harrach.

Roscha v. Róža.

Rosen Ioannes 113.

Roskowski Andreas 76.

Rosperiensis castellanus v. Rozprza.

Rostoki, locus 61.

Rowiec, potok 28.

Rozdrażewski Hieronimus 52. 62. v. e. Przemęt castellanus.

Hedvigis Nowomiejska, uxor 11. 52. 62.

Rozdziarz, silva 71.

Rozdziele Dolne i *Górne*, wsie w Galicyi zachodniej, w powiecie bocheńskim 67.

Rozembarcki Hieronimus 93—96. v. e. Łękawica advocatus, Myślenice burgrabijs.

Ioannes 93—96.

Sciborius 93—96.

Rozprza (Rosperiensis), osada w gubernii i powiecie piotrkowskim.

Castellanus:

Kobyłeński Ioannes 1533. 271.

Roźniaty, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie mieleckim 56—58.

Rożnowski Thomas v. Kraków canonicus.

Rożnów, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie nowosądeckim 99—100.

de *Rożnów* v. Tarnowski.

Barbara v. Tarnowski.

Róża (Roscha), wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie pilzneńskim 242—43. 306—308.

Ruda v. Rudka.

bona ad Mokrzyska 130.

Rudawka, fluvius 377.

Rudka, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie tarnowskim 153.

(Ruda), wieś w gubernii lubelskiej, powiecie lubartowskim 24—25. 28—30.

Rudki v. Rudno.

Rudnik, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie wielickim 281.

wieś w gubernii i powiecie lubelskim 12. 22—24.

de *Rudnik* Ada 12.

Rudnik, angulus 11.

wydobywający rudę (górnik) 25.

molendinum 23.

piscina 191.

de *Rudniki* Iacobus 32.

Rudno (Maius et Minus), wieś w gubernii lubelskiej, powiecie lubartowskim 17—21. 24—25. 28—30.

Rudno — *Rudki*, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie tarnowskim 36—37.

de *Rudno* Prandota v. Ożarowski.

Rudy lipińskie 71.

Runek, signum graniciale 214.

Russia (Ruś) 230—31.

Palatinatus 242. 331. 335.

Ritus Ruthenicus 249.

Terra 4. 335.

Capitaneus generalis:

de Obichów Iwo 1418. 6. v. e. Szrem castellanus.

Dux:

Vladislaus 1376. 4. v. e. Opole dux.

Palatinus:

Kmita Stanislaus de Wiśnicz et in Sobień 1508—1511 (1512—1515). 37. 40. 45. 48. 64—65. 92. v. e. Przemyśl capitaneus.

Russia

Palatinus:

de Tarnów Ioannes 1527—1535. 190. 213—216.

223—224. 234—237. 241—243. 249—251.

261. 264—265. 282—283. v. e. Kraków

castellanus, Polonia campiductor, Ropczyce, Sandomierz et Stryj campiductor, Sącz et Wojnicz castellanus.

Rusinów, silva 134.

Russocki Nicolaus v. Biechów castellanus.

Rusowicze, villa 177.

de *Ruszatycze* v. de Bybel.

Ruszelczyce, wieś w Galicyi wschodniej, w powiecie przemyskim 122.

Ruszków, wieś w gubernii radomskiej, powiecie opatowskim 1.

Rybotycze, wieś w Galicyi wschodniej, w powiecie dobromilskim 25—27.

de *Rybotycze* Ioannes v. Przemyśl iudex generalis.

Ryczów, wieś w gubernii kieleckiej, powiecie olkuskim 177—79.

Rytro (Ritter), wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie nowosądeckim 163.

de *Rytwiany* Anna v. de Kurozwęki.

Derslaus v. Sieradz palatinus.

Iaroslaus v. de Lasko.

Rzeczka podleśna, fluvius 370.

Rzegocina (Żegocina), wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie bocheńskim 67.

Rzemień, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie mieleckim 115. 158—63. 378—80.

Castrum 35—37. 378—80.

Ganki 379.

Gumno sienne 379.

Przegródek, antecastrum 379.

Sklep 379.

de *Rzepniów* Anna v. Dołuski.

Rzeszowski Andreas 143—45.

Catharina, consors Stanislai 308.

Stanislaus 306—308. v. e. Chełm tribunus, Izbica tenentarius.

Rzędzin (Zandzin), wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie tarnowskim 242—43.

Rzochów (Zochów), miasteczko w Galicyi zachodniej,
w powiecie mieleckim 35—37. 59—61 378—80.
Mansionarii 59—61.
Młyn stary 379.
Sadzawka 379.
Rzyska, silva 59—61.

S.

Sak, locus 139.
Sambor, miasto powiatowe w Galicyi wschodniej
239—40.
Districtus 239—40.
Iurisdictio castrensis 239—40.
Terra 239—40.
Samokleski, wieś w gubernii lubelskiej, powiecie
lubartowskim 17. 24—25. 28—29.
Cmethones 25.
Rudnik 25.
de *Samokleski* Felix, alias Felicianus 29.
Sandecia, *Sandecensis* v. Sącz.
Sandivogius v. de Ostroróg.
Sandomierz 51. 121. 131—132. 231. 312—315.
328—29. 378—80.
Acta terrestria 312.
Advocatus 2.
Altare SS. Innocentium 314.
Area dominorum Mieleckich 314.
Area Pniowska 314.
Area domini Tarnowski 314—15.
Capitaneatus 115. 121—29. 131—35. 210—16.
228. 244. 345. 351—52.
Capitaneus 189—91. 351—52.
Castellanatus 159. 162.
Castrum 2. 189—91.
Cives 2.
Civitas 314—15.
Districtus 2.
Domus monialium, dicta *babek* 314.
Domus domini Tarnowski 314—15.
Ecclesia collegiata s. Mariae 328.
Ecclesia s. Petri 36.
Ius castrense 329.
Ius terrestre 329.
Palatinatus 242. 335.

Sandomierz

Platea castrensis 314.
Platea ecclesiae collegiatae 314.
Scultetus 2.
Terra 15—16. 35—36. 56. 93—96. 99. 105.
109. 131—35. 188—89. 302. 306—8. 335.
Vicarii perpetui ecclesiae collegiatae 328.
Altaristae SS. Innocentium:
de Pacanów Ioannes 1540. 314. v. e. Sandomierz
praedicator et vicecustos collegiatae.
de Sącz Stanislaus 1540. 314. v. e. Sandomierz
praedicator ecclesiae collegiatae.
de Szadek Iacobus 1540. 314.
Archidiaconus:
Piotrowski Ioannes 1500. 31.
Burgravius:
Sładkowski Felix 1519. 133.
Borowski Stanislaus 1528. 216.
Camerarius terrestris:
Chroberski Nicolaus 1521—1524. 138. 159. v. e.
Wislica camerarius.
Chotkowski Nicolaus 1524. 59.
Baranowski Bernardus 1528. 209. 213.
Lipieński Sebastianus de Lipiny 1539. 303.
de Zakrzów Gregorius 1510. 59. 71.
Chotowski Nicolaus de Chotowa 1513. 68.
de Lipnik Paulus 1519—1528. 133. 210.
Pozowski Stanislaus 1540. 313. 315.
Trzebeśławski Ioannes 1540. 313. 315.
Canonicus:
Serkowski Felix 1509. 51.
de Grodzisko Thomas 1528. 218. v. e. Przemyśl
canonicus.
Cantor:
Zamoyski Nicolaus 1524. 157—59. v. e. Kraków
canonicus, Polonia secretarius regis, Tarnów
praepositus.
Capitaneus:
de Szydłowiec Iacobus 1508 (1510—1519). 37.
53—55. 57. 116.
de Dąbrowica Nicolaus 1519. 114—15. v. e. Po-
lonia campiductor.
Szafranec Stanislaus de Pieskowa Skała. 1519.
123. v. e. Sącz castellanus.

Sandomierz

Capitaneus:

de Tarnów Ioannes 1526—1547. 175. 190. 213—16. 223. 234—37. 241—43. 249—51. 290—91. 300—4. 306—8. 310. 312—18. 330. 332—333. 339—345. 365—366. 375. 380—386. v. e. Lubaczów, Ropczyce, Sącz, Stryj et Żydaczów capitaneus, Kraków et Wojnicz castellanus, Polonia campiductor, Russia palatinus.

Castellanus:

de Koniecpole Przedborius 1480. 22.
de Szydłowiec Iacobus 1508—1509 (1510—1519). 37. 48. 53—55. 116. v. e. Polonia thesaurarius, Sandomierz capitaneus.
de Szydłowiec Christophorus 1510—1515. 54—5. 58. 65—66. 72—74. 77—83. 88—89. v. e. Gostynin, Kraków, Sieradz et Sochaczów capitaneus, Kraków palatinus, Polonia vice- et cancellarius.
de Szydłowiec Nicolaus 1518—1532 (1537). 102—4. 145. 154. 158. 160—163. 170—72. 227. 244—47. 262—65. 270. v. e. Krzepice, Olsztyn, Oświęcim et Radom capitaneus, Polonia thesaurarius.
Kmita Petrus 1532—1536. 263—64. 266—68. 270—72. 274—78. 280—88. v. e. Koło, Przemyśl et Scepusia capitaneus, Polonia marschalcus regni.
Wolski Nicolaus 1537—1544. 291—292. 318—364. v. e. Lanckorona, Łomża, Sanok et Wizna capitaneus, Polonia magister curiae reginae.

Civis:

Czapius 314.
Trestkowicz Jarosz 314.
Grabowiec Ioannes 314.

Custos et decanus:

Borek Stanislaus 1544. 364. v. e. Doctor iuris utriusque, Gniezno cantor, Kraków canonicus, Polonia secretarius regis.

Iudex castrensis:

Lipnicki Stanislaus 1540. 313. v. e. Sandomierz vicecapitaneus.

Sandomierz

Iudex terrestris:

de Kazanów Stanislaus 1517. 98. v. e. Lublin succamerarius 121. 123. 131—33. 135.
Maciejowski Bernardus 1528. 210.
de Kołaczowice Paulus 1539—1540. 303. 312. 314.
Ministerialis;

Wojśławek Stanislaus de Mielec 1510—1513. 59. 71.

Gawronek 1513. 68—69.

Baka Iacobus 1519. 117.

Trzybowski Adam 1524. 160—62.

Ozog Ioannes 1528. 211—16.

de Szywałd Balthasar 1545. 370.

Notarius terrestris:

Maciejowski Stanislaus 1539. 303. 313. 315.

Piasecki Georgius 1585. 96—97. 112.

Palatinus:

de Oleśnica Ioannes (1447—1480). 11—13. 17. 23—24.

de Tarnów Ioannes 1507—1510 (1515). 34. 35—37. 43—44. 55. 58. 85. v. e. Biecz castellanus.

de Dąbrowica Nicolaus 1519. 122—123. 131. 134—35.

de Tęczyn Andreas 1521—1528. 145. 210. v. e. Bełz et Chełm capitaneus, Kraków palatinus.

de Chodecz Otto 1530. 245.

Lanckoroński Stanislaus (1535.) 286.

Kmita Petrus, od 20. listopada 1535. 286—288. v. e. Koło, Kraków et Przemyśl capitaneus. Sandomierz castellanus.

Praedicator ecclesiae collegiatae:

de Pacanów Ioannes 1540. 314. v. e. Sandomierz altarista SS. Innocentium et vicecustos ecclesiae collegiatae.

de Sącz Stanislaus 1540. 314. v. e. Sandomierz altarista SS. Innocentium.

Praepositus:

Ciołek Stanislaus 1419. 9.

Scholasticus:

Tarło Stanislaus 1535. 284. v. e. Kraków canonicus, Polonia secretarius.

Sandomierz

Subiudex terrestris:

de Gołuchów Raphaël 1517—1524. 98. 157. 159.
de Gołuchów Ioannes 1539—1540. 303. 312. 314.

Subpincerna:

Kmita Petrus 1418. 6.

Succamerarius:

de Tęczyn Nicolaus 1480. 22.
de Sienno Ioannes 1500—1510. 30—32. 59.
v. e. Małogoszcz castellanus.
de Tęczyn Stanislaus, haeres in Botorz 1519—1545.
114. 121—29. 131. 133—35. 138. 157. 159.
209. 213. 369—71.

Terrigena:

Chroberski Nicolaus 190. v. e. Sandomierz camerarius.

Theloneator:

Iordan Achatius de Zakliczyn 1533. 277.

Tribunus:

Myszopad Ieronimus de Konin 1540. 315.

Vicecapitaneus:

Lipnicki Albertus 1528. 210. 213. 216.
Lipnicki Stanislaus 1540. 313.
Lipnicki Nicolaus 1543. 345.

Vicenotarius terrestris:

Andreas 1540. 315.

Vicecustos ecclesiae collegiatae:

de Pacanów Ioannes 1540. 314. v. e. Sandomierz altarista SS. Innocentium et praedicator ecclesiae collegiatae S. Mariae.

de *Sandomierz* Stanislaus Balthasaris v. Kraków clericus. Notarius publicus.*Sanna*, prawy dopływ Wisły 61. 123. 125—127. 134.*Sanok* 96. 150.

Districtus 91. 122. 206.

Terra 5. 26. 207.

Capitaneus:

Wolski Nicolaus 1526—1544. 178. 284. 318. 364.
v. e. Lanckorona, Łomża et Wizna capitaneus,
Polonia magister curiae reginae, Sandomierz et
Wojnicz castellanus.

Notarius terrestris:

Bal Nicolaus de Choczew 1515. 83.

Sarny, wieś w Galicyi wehódniej, w powiecie jaworowskim 304—305.*Sarospathak*, castrum in Hungaria 219—20.*Sącz* (Sandecia, Sandecensis):

Capitaneatus 234—37.

Capitaneus:

de Tarnów Ioannes, haeres in Krzyż (1527.) 190.
v. e. Pilzno capitaneus.

Odnowski Petrus (1530.) 234—37.

de Tarnów Ioannes 1530. 234—37. v. e. Polonia campiductor, Russia palatinus, Sandomierz capitaneus.

Iordan Achatius de Zakliczyn 1544. 350. 358.
v. e. Zawichost capitaneus.

Castellanus:

Szafraniec Stanislaus de Pieskowa Skała 1519.
123. 129. v. e. Sandomierz capitaneus.

Cikowski Nicolaus 1530. 236—37.

de Tarnów Stanislaus (1546.) 378—79.

de *Sącz* Stanislaus v. Sandomierz altarista et praedicator collegiatae SS. Innocentium.*Sączalski* Longinus 320.*Sborowski* v. Zborowski.*Scarbimiria* v. Szkalbmierz.*Soepusia* (Spiz):

Castrum 220—21.

Capitaneatus 163. 169. 182. 258. 267. 272. 284.
289. 299. 301. 372. 376.

Comes v. Zapolya.

Comitatus 220—21.

Provincia 227.

Terra 163. 301.

Capitaneus:

de Kościelec Andreas 1510. 58. v. e. Bydgoszcz,
Oświęcim et Włocławek capitaneus, Polonia thesaurarius.Iordan Nicolaus de Zakliczyn 1518. 118. v. e.
Kraków procurator, Oświęcim et Zator capitaneus,
Wojnicz castellanus.Kmita Petrus 1523—1544. 150. 225. 250.
252—54. 274—77. 280—88. 294—96. 332.
353—56. 359—63. v. e. Koło, Kraków, Przemysł
capitaneus, Kraków et Sandomierz palatinus,
Polonia mareschalcus curiae et regni.

- Schachna* v. de Lublin.
Schadek v. Szadek.
Schaschin v. Grabno cmeto.
Schismatici 340.
Ściawa, rivulus 370.
Szmielów v. Cmielów.
Sebastianus v. de Lipiny. — z Weythmile.
Sedis apostolica v. Roma.
Segneus v. Kraków praepositus s. Michaëlis, Polonia vicecancellarius.
Semovitus v. Masovia dux.
Sempthe, castrum in Hungaria 188.
Serednica, wieś w Galicyi wschodniej, w powiecie przemyskim 122.
Serkowski Felix v. Sandomierz canonicus.
Serock, wieś w gubernii lubelskiej, powiecie lubartowskim 17. 18. 30.
Severinus v. de Lubomierz.
Sepowa, rubeta 141.
Siedlec v. Sielec.
Siedlecka Anna, filia Catharinae v. Lipski.
 Catharina 114—15.
 Zophia v. Czarnek.
Siedliska, wieś w Galicyi wschodniej, w powiecie przemyskim 248.
Siedliska Wielkie, wieś w gubernii lubelskiej, powiecie lubartowskim 19—20.
Siedmiolip, locus 11.
Siekierzecki Bartholomaeus v. Kraków notarius curiae episcopi.
Sieklucki de Siekluka:
 Beata de Tęczyn, consors Iacobi 99. 154. v. e. Tarnowski.
 Iacobus v. Wojnicz castellanus.
Sielec (Siedlec), wieś w Galicyi wschodniej, w powiecie przemyskim 114.
 wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie tarnobrzeskim 36—37. 56—58. 189—92. 351—52.
Sieniawski Procopius 363.
 de *Sienna* Ioannes v. Małogoszcz castellanus, Sandomierz succamerarius.
 Victorinus v. Małogoszcz castellanus.
Siemionów v. Ostrów.
 de *Siemiradz* Ioannes 32.
- Sieradz* (Siradia) 195. 197—99. 222. 244. 255. 257. 261—62. 264—65. 269—70.
 Castrum 38.
 Molendinum braseale et mączny 38.
 Terra 8.
 Capitaneus:
 de Szydłowiec Christophorus 1508—1527. 38—9. 46. 48. 58. 65—6. 72—83. 88—9. 116—18. 145. 185. v. e. Gostynin, Korczyn, Kraków et Sochaczów capitaneus, Kraków palatinus, Polonia cancellarius, Sandomierz castellanus.
 de Tarnów Spiteo 1543—1544. 351—352. 356. 358. 364. v. e. Brzeźnica, Krzepice et Krzeszów capitaneus, Polonia tesararius, Wojnicz et Żarnów castellanus.
 Palatinus:
 de Rytwiany Derslaus 1456. 16.
 Pempowski Ambrosius 1508. 37.
 de Lasko Hieronimus 1525—1532. 165. 171—2. 183. 262—65.
Sieradzki Stanislaus de Sieradzko 277.
Sierakowice (Syrochowicze), przysiółek do Mikołajowic, wsi w Galicyi zachodniej, w powiecie tarnowskim 256—57.
Sierakowska droga 190.
Sierakowski Ioannes v. Brześć Kujawski tribunus, Kalisz iudex castrensis.
Sierpc, miasto powiatowe w gubernii płockiej.
 Castellanus:
 de Wieczna Ioannes 1519. 123. 126. 129. v. e. Płock tribunus.
 de Niszczyce Nicolaus 1531. 250.
Sigismundus v. Polonia rex. — de Targowisko.
 Augustus v. Polonia rex.
Sikorski Adam 363.
Silvester v. de Giżyce.
Simon v. de Tarnów.
Sinnica v. Zmiennica.
Sirmiensis
 Episcopus:
 Brodericus Stephanus 1528. 219.
Skalin, zawierzbie, insula 68.
Skinno, villa 316.

Skivno

Plebanus:

Bieliński Albertus 1540. 316.

Skopów, wieś w Galicyi wschodniej, w powiecie przemyskim 331.*Skora* Nicolaus de Gay v. Obornicki.*Skoruta*, dominus 287.*Skotnicki* Martinus de Skotniki 313.

Nicolaus 59.

Skrobowskie v. Bagno.*Skromowice*, wieś w gubernii lubelskiej, powiecie lubartowskim 21—22. 30.

Via de Skromowice in Rudno Maius et Minus 30.

de *Skromowice* Iacobus 30.

Leonardus, frater Iacobi 30.

Nicolans, frater Iacobi 20.

Stanislaus, frater Iacobi 30.

Skrzydłówka, villa 67.

Molendinum 67.

Silva 67.

Skrzysów, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie tarnowskim 242—43. 339—43.

Ecclesia parochialis 339—43. 375.

Plebanus;

de Proszowice Stanislaus (1542.) 339.

Sładkowska Elisabeth 268

Felix v. Sandomierz burgrabius.

Ioannes, maritus Elisabeth 268.

Stabosz Ioannes de Putniowice v. Kraków subiudex.de *Sławęcín* Iacobus v. Filipowski.de *Sławkowice* Felix et Stanislaus v. Lubomirski.*Stupecki* Ioannes Lucas de Konary 315.de *Stupów* Newstamp 7.*Stuszcza* Stanislaus de Kasimiria v. Kraków ministerialis.*Śmigielski* Andreas 238.

Anna, filia Andreae 238.

Catharina Oporowska, consors Andreae 238. v. e.

Poniecki.

Nicolaus, filius Andreae 238.

Sebastianus, filius Andreae 238.

Śmigno, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie tarnowskim 36—37. 105—6. 242—3.de *Smigrod* v. de Żmigród.*Smoleńsk*, miasto 46.*Smożewski* Adam 298.*Smyda* Nicolaus 102.*Snioszek*, fluvius 13.*Sobień*, wieś w gubernii radomskiej, powiecie opoczyńskim 96. 316.

Castrum 6.

Sobieński de Sobień haeres v. Kmita.*Sobieski* Sebastianus 380.*Sobów*, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie tarnobrzesckim 36—7. 56—8. 189—92. 351—52.*Sochaczów*, miasto powiatowe w gubernii warszawskiej.

Capitaneatus 267.

Capitaneus 200.

Districtus 173—74.

Iudicium terrestre 174.

Terra 98. 193.

Capitaneus:

de Szydłowiec Christophorus 1510—1532. 54. 58.

72—83. 88—89. 116—118. 145. 185. 195.

197—99. 222. 244. 250. 255. 257. 261—62.

264—65. 269—70. v. e. Gostynin, Korczyn,

Kraków et Sieradz capitaneus, Kraków castel-

lanus et palatinus, Polonia cancellarius, Sando-

mierz capitaneus et castellanus.

Castellanus:

Wolski Nicolaus 1516—1532. 96. 112. 118. 164.

173—74. 178. 204—6. 244. 260. v. e. Lanc-

korona et Sanok capitaneus, Polonia magister

curiae Bonae etc.

Tribunus:

Lasocki Stanislaus 1519. 16—18. v. e. Poznań

succamerarius.

Sokolniki, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie tarnobrzesckim 190—92. 352.*Solec*, osada w gubernii radomskiej, powiecie iłżeckim 65—66. 84.

Castrum 65.

Oppidum 65.

Capitaneus:

Kmita Petrus de Wiśnicz (1515.) 84.

Solina, wieś w Galicyi wschodniej, w powiecie liskim 331—32.*Sowczyna* v. Sufczyna.

- Spicimirus* v. Kraków castellanus.
- Spithco* (Spitko, Spytek) v. de Jarosław. — de Melsztyn. — de Tarnów.
- Spiz* v. Scepusia.
- de *Splawie* Ioannes v. Poznań iudex terrestris.
- de *Sprowa*, domini 177.
- Ioannes Odrowąż v. Beż palatinus.
- Stanislaus v. Biecz et Żarnów castellanus, Kraków tribunus, Opoczno capitaneus.
- Sprusch* v. Grabno emeto.
- Śreniawa* (Śrzeniawa) Martinus 371.
- Nicolaus 7.
- Śreniawska* Dorothea v. Staniątki abbatissa.
- Srocza*, silva 18—21.
- Środa* (Srzedensis)
- Praepositus:
- Krzycki Andreas 118. v. e. Kleparz, Płock praepositus, Kraków canonicus, Polonia secretarius regis.
- de *Stachocice* Andreas v. Długosz.
- Stadnicki* Stanislaus de Żmigród 100—1. 113. 230. v. e. Zawichost castellanus.
- Nawojka Knicianka, consors Stanislai 100. 101. 113. 151—52. 230. v. e. Ligęza.
- Staniątki*, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie bocheńskim 278.
- Moniales ordinis s. Benedicti 278.
- Abbatissa:
- Śreniawska Dorothea 1534. 278.
- Custodissa:
- Grajewska Catharina 278.
- Stanislaus* v. de Bischow. — de Błędowa. — de Błóżew. — de Brzeziny. — de Chodecz. — de Cieszacin. — Ciołek. — de Drzewicz. — de Gory. — de Grocholice. — de Janowice. — Jerzyk. — de Kazanów. — Koprzywnica bursarius et praepositus. — de Kormanice. — de Kościelec. — Kraków hospitalarius ordinis Cruciferorum. — de Kurozwęki. — de Leszczków. — de Lipnica. — de Lubomierz. — de Lusławice. — Miechów custos. — de Mielec. — de Nawodźne. — de Niedrwice. — Ocic. — de Oleśnica. — de Ostroróg. — de Pieskowa Skała. — Połaniec praepositus. — de Proszowice. — de Raciborsko. — de Rzochów. — de Sącz. — de Skromowice. — de Sławkowice. — de Sprowa. — de Szczekarzowice. — de Szczepanów. — de Szczytno. — Tańto. — de Tarnów. — de Wisznia. — de Witowice. — de Żmigród. — de Żółczyce.
- Stanislaus* Balthasar v. de Sandomiria.
- Felix v. de Bobrek.
- Mikonis v. de Wieluń.
- Stanisławice* (Stanisławowice), wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie bocheńskim 342—43.
- Stanowski* Petrus 298.
- Stare Sielo*, fortalitium 242—43.
- Staroścín*, wieś w gubernii lubelskiej, powiecie lubartowskim 17—18.
- Starzec*, rzeka 21.
- Starzechowski* Albertus v. Lwów succamerarius.
- Ioannes 334.
- Staszkowski* Hieronimus v. Polonia magister coquinae.
- Ioannes 177.
- Statilius* Ioannes v. Buda praepositus.
- Stok*, silva 30.
- Stołpczacki*, haeres de Ilince 249.
- Stroniewice*, wieś w Galicyi wschodniej, w powiecie przemyskim 25—27.
- Stradomski* Nicolaus de Kawce (Kawki) 106—7. 217. 231. 363.
- Strasz* Ioannes de Zakrzów 316.
- Strigoniensis*
- Praepositus:
- Andreas, doctor 1527. 186.
- Strocze*, silva 43.
- Strożyńska*, wieś w gubernii kieleckiej, powiecie stopnickim 51.
- Plebanus:
- Martinus 1509. 51.
- Struś* Ioannes v. de Komorów.
- Strużka łączana*, torrens 193.
- Stryj*, miasto powiatowe w Galicyi wschodniej.
- Capitaneus 181.
- Districtus 181. 266. 280.
- Iurisdictio castrensis 181.

Stryj

Capitaneus:

de Tarnów Ioannes 1539—1547. 302—304. 312—18. 339—45. 365—71. 375. 380—86. v. e. Kraków et Wojnicz castellanus, Lubaczów, Ropczyce, Sandomierz et Żydaczów capitaneus, Polonia campiductor.

Stryjów, wieś w gubernii lubelskiej, powiecie krasnostawskim 318.

Strzelce Wielkie (Gross-Strelitz), miasto powiatowe w Górnym Śląsku.

Państwo 72—73.

Strzelecki Albertus 135.

Anna, consors Martini 331.

Ioannes 67.

Martinus, frater Ioannis 67. 277. 331.

Strzeżowski Ioannes v. Zręczycze plebanus.

Strzyżowa (Strzyżów), wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie wielickim.

Plebanus:

Żydowski Martinus 1546. 375. v. e. Kraków notarius episcopi.

de *Strzyżowice* Nicolaus 31—32.

Stupnica, wieś w Galicyi wschodniej, w powiecie samborskim 331.

Sufczyzna (Sowczyzna), wieś w Galicyi wschodniej, w powiecie dobromilskim 331—32.

Sulimicze, bona ad Mchy 306.

Sulomanus v. Turcarum caesar.

Suloszyn, wieś w gubernii lubelskiej, powiecie lubartowskim 21—22.

Sułowska Róża 152. 273.

de *Svrothovycze* v. de Bybel.

Svyrcz Iacobus v. Kamieniecki.

Świdwa Petrus v. de Szamotuły.

Świebodzin, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie tarnowskim 120.

Świeczyce v. Zwięczyca.

de *Świniary* Paulus v. Parczowski.

Świnka Martinus de Borówna v. Kraków ministerialis.

Świrczków, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie tarnowskim 14.

de *Świrczków* Ada, filius Pauli 14. Paulus 14.

Świrczowski (Świerczkowski) Ianussius v. Wiślica castellanus.

Swygorzów, ager 38.

Syrochowicze v. Sierakowice.

Szadek (Schadek), osada w gubernii kaliskiej, powiecie sieradzkim 38—39. 314—15.

de *Szadek* (Schadek) Iacobus v. Sandomierz altarista.

Szafraniec Petrus v. Wiślica castellanus.

Stanislaus de Pieskowa Skała v. Sandomierz capitaneus, Sącz castellanus.

Szamotuły, miasto powiatowe w Poznańskim 42—3. de *Szamotuły* Petrus Świdwa v. Polonia Maior capitaneus generalis, Poznań castellanus.

Szawichost v. Zawichost.

Szczębrzeszyn, miasteczko w gubernii i powiecie lubelskim 354.

Consules 354.

Dominium 85.

Proconsul 354.

Via ex Premisla versus Szcębrzeszyn 354.

Szczekarków, wieś w gubernii lubelskiej, powiecie lubartowskim 13. 19—20.

de *Szczekarzowice* Ioannes et Stanislaus v. Tarło.

Szczekocki de Szczekociny Ioannes v. Lublin castellanus.

Szczepanowice, wieś w gubernii kieleckiej, powiecie miechowskim 105—6. 313—14.

Szczepanowski Albertus de Podgrodzie v. Sandomierz camerarius terrestres.

Szczepanów, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie brzeskim 130—31. 209. 309. 372.

de *Szczepanów* Anna v. Ziemek.

Felix 209.

Nicolaus, frater Felicis 209.

Stanislaus, frater Felicis 209.

Valentinus, frater Felicis 209.

Szczepański Ieronimus 100.

Szczepicki Caspar de Demitrów 310. 328—29.

Ioannes, frater Casparis 310. 328—29.

Szczucice, wieś w gubernii radomskiej, powiecie opatowskim 1.

Szczucki Ioannes v. Tarnowski provisor honorum. Petrus 320. •

Szczuka Alexius, haeres de Drzewicz 174.
Catharina de Drzewicz, uxor Alexii 174.
Szczyński Leonardus de Szczytno 174.
de *Szczytno* Stanislaus v. Wydźga.
Szechynie, wieś w Galicyi wschodniej, w powiecie przemyskim 97.
Advocatia 97.
de *Szelechów* v. de Żelechów.
Szeszerowice, wieś w Galicyi wschodniej, w powiecie mościskim 259.
Szkalbmierz (Scarbimiria)
Praepositus:
Karnkowski Ioannes 118. 145. 154. 178. v. e.
Kraków canonicus et praepositus, Polonia secretarius.
Oleśnicki Ioannes 1535. 284. v. e. Kraków canonicus, Polonia secretarius.
Szkaradowo, wieś w Poznańskim, w powiecie krob-
skim 52—53. 61—62. 147—148. 202—203.
238. 347—348.
Szpoth Andreas v. Wąchock abbas.
Szrem
Castellanus:
de Obichów Iwo 1418. 6. v. e. Russia capitaneus generalis.
Sztan v. Błazów scultetus.
Szwarszowice, wieś w gubernii radomskiej, powiecie opatowskim 22—24.
Via de Szwarszowice 22.
Szydłowiec, osada w gubernii radomskiej, powiecie końskim 72—73.
Capella 54. 117.
Capitaneus:
de Kurozwęki Hieronimus 1519. 135.
de *Szydłowiec*: Anna de Tęczyn, consors Nicolai 246—47, relicta Nicolai 262—63. 270.
Barbara, filia Iacobi v. Tarnowski.
Christophorus in Cmielów (Szczmielów) et Magna Opatów dominus v. e. Gostynin, Korezyn, Kraków, Łuków, Sieradz et Sochaczów capitaneus, Kraków castellanus, palatinus et succamerarius, Polonia vice- et cancellarius, Sandomierz castellanus.
Domini de Szydłowiec 177.

de *Szydłowiec* Iacobus v. Polonia thesaurarius, Sandomierz capitaneus et castellanus.
Nicolaus v. Polonia thesaurarius, Krzepice, Olsztyn et Radom capitaneus, Radom et Sandomierz castellanus.
Zophia, filia Christophori v. Tarnowski.
Zophia, filia Iacobi v. Lasocki.
Zophia, Irelicta acobi 55. 118.
Zophia de Targowisko, consors Christophori 269—70.
Szyedlec v. Sielec.
Szymanów, wieś w gubernii warszawskiej, powiecie sochaczowskim 268.
Scultetia 268.
Scultetus:
Plichta Paulus 268.
Szymyanyn Barthossius v. de Niżankowice.
Szynwałd, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie tarnowskim 242—43. 340—43.
de *Szynwałd* Balthasar v. Sandomierz ministerialis.

T.

Taranowski Stanislaus v. Polonia praefectus stabuli regis.
de *Targowisko* Zophia v. de Szydłowiec.
Tarkawica, wieś w gubernii lubelskiej, powiecie lubartowskim 21—22.
Tarło de Szczekarzowice Andreas v. Lwów vexillifer.
Dorothea, filia Andreae v. de Kołaczowice.
Ioannes v. Polonia incisor regni.
Stanislaus v. Kraków canonicus, Lublin archidiaconus, Sandomierz scholasticus, Polonia secretarius regis, Przemyśl episcopus.
Tarnowiec, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie tarnowskim 99—100. 242—43.
de *Tarnowiec* Nicolaus v. Nagonczyk.
Tarnów 14. 44. 93—97. 218—24. 242. 385—86.
Balneum 342.
Bona Tarnoviensia 291.
Canonici collegiatae 341—42.
Civitas 223. 338—43.
Clericatura 342.
Ecclesia collegiata tituli Gloriosissimae Virginis Mariae 339—43. 375.
Fraternitates octo 342.

Tarnów

Macellae laniorum 342.

Parochia 340—42.

Suburbium 223—24.

Termini terrestres 14.

Vicarii perpetui in ecclesia collegiata 339—43. 375.

Canonicus:

Piekarski Ioannes 1508. 44. v. e. Tarnów surrogatus.

de Tarnów Franciscus 1542. 340—43. v. e. Tarnów praepositus.

Capitaneus:

Kunowski Nicolaus 1508. 44.

Mizuk Paulus 1545. 371.

Civis:

Barbara Zalasowska, consors Iacobi 93—7. 109—12.

Iacobus 93—7. v. e. Tarnów consul.

Consul:

Zalasowski Stanislaus 1516 (1518). 93—6. 109—12.

Iacobus 1518. 109—12.

Praepositus:

Zamoyski Nicolaus 1519—1530. 123. 129. 131.

157. 159. 236—37. 244. v. e. Kraków canonicus, Polonia referendarius et secretarius regis, Sandomierz cantor.

de Tarnów Franciscus 1542—1546. 340—43. 375.

v. e. Tarnów canonicus.

Surrogatus:

Piekarski Ioannes 1508. 44. v. e. Tarnów canonicus.

Vicarius collegiatae:

de Tarnów Paulus 1542. 340.

de Tarnów Simon 1542. 340.

a Lipnica Stanislaus 1542. 340.

de Pilzno Ioannes 1542. 340.

de Cracovia Ioannes 1542. 340.

de Jakimowice Adam 1542. 340.

Vicepraepositus collegiatae:

Pileh Stanislaus 1542. 340.

de **Tarnów** Franciscus v. Tarnów canonicus et praepositus ecclesiae collegiatae.

Ioannes v. Kraków capellanus episcopi.

Paulus v. Tarnów vicarius collegiatae.

Simon v. Tarnów vicarius collegiatae.

Tarnowski (de Tarnów haeres):

Agnes Beata de Tęczyn, consors Ioannis campiductoris 153. v. e. Sieklucki.

Albertus, filius Stanislai 378—80.

Alexander, frater Ioannis Amor 85—86.

Barbara de Rożnów, castellana Cracoviensis 39.

Barbara de Szydłowiec, consors Spitkonis 53—58.

Barbara de Tęczyn, consors Ioannis Amor 99—100. 105. 290—91.

Beata Odrowążanka, consors Ioannis campiductoris 167—68.

Catharina v. Fredro.

Catharina de Dąbrowica, consors Stanislai, haeredis in Rzemień 378—80.

Elizabeth v. de Kurozwęki.

Ioannes v. Kraków palatinus.

Ioannes, filius Ioannis, palatini Cracoviensis 35—7.

Ioannes, filius Ioannis, campiductoris v. Kraków et Tarnów praepositus, Polonia secretarius regis.

Ioannes, filius Stanislai, haeredis in Rzemień 378—80.

Ioannes, haeres in Krzyż v. Pilzno capitaneus, Sącz castellanus.

Ioannes v. Odolanów tenutarius, Sandomierz palatinus.

Ioannes (Amor), filius Ioannis Amor, haeres de Rożnów 74. 85—86. 99—100. 105—6. v. e.

Biecz, Kraków et Wojnicz castellanus, Kraków palatinus, Lubaczów, Sandomierz et Stryj capitaneus, Polonia capitaneus generalis exercituum (campiductor), Russia et Sandomierz palatinus.

Ioannes, frater Ioannis Amor v. Sandomierz castellanus.

Ioannes Amor I. 74.

Ioannes Amor II. v. Kraków castellanus.

Ioannes Christophorus, filius Ioannis, campiductor regni Poloniae 350. 367—69. 380—84.

Spitco I. 7—9.

Spitco II., filius Ioannis, palatini Cracoviensis 35—7. 53—58. 69. 129. v. e. Brzeźnica, Krzepice,

Krzeszów et Sieradz capitaneus, Polonia thesaurarius, Wojnicz, Zawichost et Żarnów castellanus.

Tarnowski

Stanislaus, filius Ioannis, palatini Cracoviensis, haeres in Rzemień, Rzochów et Tuszynia 35—7. 68—69. 115. 122—29. 158—63. v. e. Sącz castellanus.

Zophia, filia Ioannis, campiductoris regni Poloniae 383—84.

Zophia, soror Spitconis, castellani Woinicensis 129.

Zophia de Szydłowiec, consors Ioannis, campiductoris 241—43.

Amanuensis Ioannis campiductoris: Niemieczkowski Iacobus 1541. 330.

Maior domus curiae Ioannis campiductoris:

Dębiński (Dambieński) Ioannes 1541. 330.

Orłowski Nicolaus 1545. 371.

Provisor bonorum Ioannis campiductoris:

Szezucki Ioannes 1541. 330.

Tesaurarius Ioannis campiductoris: Lunczowski Nicolaus 1541. 330.

Tartari 97. 340.

Taszycki Nicolaus de Luczlawicze v. Kraków iudex.

de **Tęczyn**: Agnes Beata v. Sieklucki et Tarnowski.

Andreas v. Bełz, Chełm et Krasnostaw capitaneus, Kraków castellanus, Kraków, Lublin et Sandomierz palatinus.

Anna v. de Szydłowiec.

Barbara v. de Tarnów.

Ioannes v. Kraków, Podole palatinus.

Ioannes de Czaszynek haeres v. Lublin castellanus et vexillifer.

Nicolaus v. Sandomierz succamerarius.

Stanislaus, de Batorz haeres 114. v. e. Sandomierz succamerarius.

Theodoricus v. Lubusz episcopus.

Thomas v. de Częstocice. — de Giżyce. — de Grodzisko. — Kraków episcopus. — de Olkusz.

Tomicki (de Tomice) Ioannes v. Poznań iudex ter-restris.

Petrus v. Doctor decretorum.

Kraków archidiaconus, Kraków, Poznań et Przemysł episcopus, Polonia secretarius regis, vice-et cancellarius.

na **Tomutowie** z Weythmile Sebastian 351.

Toruń 137.

Towarnia, wieś w Galicyi wschodniej, w powiecie staromiejskim 346.

Tracz Albertus de subcastro Cracoviensi v. Kraków ministerialis.

Trembowlensis districtus 363.

Trestkowicz Jarosz v. Sandomierz civis.

Trąbki, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie brzeskim 281—82.

de **Trąbki** Iacobus v. Wiktor.

Trojanowa, fluvius 23.

Trojanów dąb, locus 23.

Tropie, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie nowosądeckim 281—82.

Tropiszów, wieś w gubernii kieleckiej, w powiecie miechowskim 278.

Tropstyn, fortalicium desertum 281.

Trossynia, villa 380.

Troszczyzna, albo **Trossina**, zapewne nieznacznym dopływ Białej, lub Dunajca 93—96.

Truskolasy, wieś w gubernii radomskiej, powiecie opatowskim 1.

Trzachla, locus 61.

Trzciana, lacus 139.

Trzebestawski Ioannes de Trzebiestawice v. Sandomierz camerarius.

Trzeciecki Druzig (Druzianus) Ioannes 309. v. e. Jadowniki tenutarius.

Trzemeśna, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie tarnowskim 242—43.

de **Trzeske** Nicolaus v. Bolestraszycki.

Trześń, fluvius 59—61. 123. 125. 132—135. 162.

wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie tarnobrzskim 36—37. 56—58. 189—92. 351—52.

Trześniak, fluvius 61. 162.

Trześniów, fluvius 127.

Trzesówka, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie kolbuszowskim 121. 131—35. 210—16. 228. 244.

Trzybowski Adam v. Sandomierz ministerialis.

Tuchów, miasto w Galicyi zachodniej, w powiecie tarnowskim 370—71.

Tuchów

Frater conventus:

Łodziński Iosephus 371.

Praepositus conventus:

Wojnarowski Martinus 1545. 371.

Turci 97. 146. 340. 368.

Caesar:

Sulomanus 1528. 222.

Turski Andreas 135.*Tursko*, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie grzybowskiem 36—38. 56—58.*Turzo* Alexius 188.*Tussinna*, fluvius 69.*Tuszów*, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie mieleckim 121. 210—16. 228. 244.*Tuszyna* (Tuszynia), wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie mieleckim 35—37. 68—70. 158—63.*Tuszynia*, fluvius 162.*Tyniec*, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie mieleckim 225.

Conventus 288.

Abbas ordinis s. Benedicti:

Gniady Andreas 1529—1536. 225. 288.

Baranowski Vincentius 1545. 369—71. 376.

Prior:

Michaël 1529—1536. 225. 288.

Tytowa Wola v. Wola.

U.

Uchański Iacobus v. Kraków canonicus, Polonia referendarius et secretarius regis.*Udziców* (Udzirzów), wieś w gubernii radomskiej, powiecie opatowskim 22—24.*Ujejski* (Vyeytsky) 135—36.*Ulrichkirchen*, non procul a Vienna 89.*Unieszowa*, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie tarnowskim 370.*Urzędów*, osada w gubernii lubelskiej, powiecie janowskim.

Capitaneus:

Czerny Georgius de Witowice (1545). 372—73.

Uście, locus 125. 129.

silva 123.

Uście, miasteczko w Galicyi zachodniej, w powiecie bocheńskim 252—53. 274—76.*Uście*, wieś w Poznańskim, w powiecie chodzieskim.

Tenutarius:

de Bnin Hieronimus 1508. 42.

Uliczno, wieś w Galicyi wschodniej, w powiecie drohobyckim 284—85.

V.

Vaglczów, ager 38.*Valachi* 317. 340.

Valachia 230—31. 300—1.

Vayvoda 300—1.

Valentinus v. Kraków procurator ordinis S. Spiritus Cruciferorum fratrum. — de Szczepanów.*Valladolid* 150.*Vaschko* v. Zagwoźdzki.*Venceslaus* v. de Kalinowo.*Vicarii perpetui* v. Sandomierz. — Tarnów.*Victorinus* v. de Sienna.*Vienna* (Wiedeń) 88—89. 197.

Conventus Viennensis 88.

Vieruski v. Wieruski.*Vincentius* v. de Melsztyn. — de Wieruszyce. —

Włocławek episcopus.

Virbkonicze v. Wirkowice.*Vistula* v. Wisła.*Vladislaus* v. Wladislaus.*Volynia* (Wołyń) 230—31.*Vosniki* v. Wośniki.*Voystlaus* v. Borówna scultetus.*Vratislavia* 185.de *Vratislavia* Albertus 227.*Vyelga - vyesch* v. Wielka - Wieś.*Vyethwyenski* v. de Wieczwna.*Vyeyski* v. Ujejski.*Vyrzchoslavycze* v. Wierzchosławice.*Vyslyczka* v. Wiślicka.

W.

Wadowice Dolne i *Górne*, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie mieleckim 35—37. 380.*Wadowski staw* 379.*Wahadtów*, villa in terra Cracoviensi 177.

- Waldenburg** v. Austria secretarius Ferdinandi regis.
- Wanko** v. Błażowski.
- Wapowski** 214.
 Petrus v. Kraków canonicus et cantor, Polonia secretarius regis.
- Wara**, nieznaczný dopływ Izdebki, lewego dopływu Sanu 5—6.
- Wara**, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie brzozowskim 5—6.
 Locatio villae 5—6.
 Scultetus:
 Fedko 1391. 5.
- Warmiensiis**
 Episcopus:
 Lucas 1508. 37.
- Warssius** v. Wojnicz castellanus.
- Warszawa** 173.
 Canonicus:
 Bielenki Ioannes 1540. 318. v. e. Polonia secretarius regis.
- Wasko** v. de Bircza.
- Wachock**, osada w gubernii radomskiej, w powiecie iłżeckim.
 Abbas 201.
 Szpöth Andreas 1544. 360—63.
- Wągielcze** v. Węgielce.
- Waprzyszów**, villa in districtu Pokucie 249.
- Wążyk** (Wężyk) Ioannes v. Kraków subiudex.
- de **Werbencz** Stephanus v. Hungaria secretarius et cancellarius.
- de **Werencze** comes v. Banffy.
- Werynia** (Wirzina), wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie mieleckim 35—37. 115. 122—29. 134. 158—63. 378—80.
- z **Weythmile** Sebastyan v. na Tomutowie.
- Węgielce**, wieś w gubernii lubelskiej, powiecie lubartowskim 28—29.
- Wężyk** v. Wążyk.
- Wiar**, prawy dopływ Sanu 26—27.
- Wiatkowski** Ioannes de Wiatowice v. Żegota.
- Wiatowice**, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie bocheńskim 325—27.
- Widawski** Stanislaus 103.
- de **Wieczna** et in Karniszyn Ioannes v. Bratyan capitaneus, Płock castellanus et tribunus, Sierpc castellanus.
- Wielichów**, villa 51.
 Plebanus:
 Jastrzębski Ioannes 1509. 51.
- Wieliczka**, via 28.
- Wielka Wieś** (Vyelgavyesch), wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie brzeskim 326—27.
- de **Wielka Wieś** Paulus v. Czech.
- Wielkie**, wieś w gubernii lubelskiej, powiecie lubartowskim 28—29.
- Wieloborowice**, wieś w gubernii radomskiej, powiecie iłżeckim 24.
- de **Wieloborowice** Ioannes 24.
- Wielowieś**, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie tarnobrzskim 36—37. 56—58. 129. 182—92. 351—52.
- Wieluń**, miasto powiatowe w gubernii kaliskiej 52—53. 102—4. 206—7.
 Iudicium terrestre 52.
 Terra 206—7.
 Capitaneus:
 Kobyłeński Iacobus 1528—1529. 206—207. 225. 228—229. v. e. Wieluń succamerarius.
 Decanus:
 Łowieński Stanislaus 1518. 102—4.
 Dux:
 Vladislaus 1376. 4. v. e. Opole dux.
 Mansionarius:
 de Wieluń Stanislaus Mikonis 1376. 102—104. v. e. Notarius publicus.
 Succamerarius:
 Kobyłeński Iacobus 1528—1529. 206—7. 225. 228—9. v. e. Wieluń capitaneus.
- de **Wieluń** Stanislaus Mikonis v. Notarius publicus, Wieluń mansionarius.
- Wieprz**, prawy dopływ Wisły 21—22. 30.
- Wieruski** Vincentius de Wieruszyce 231. 308—9. 327. 363.
- Wierzbęta** Felix 363.
- Wierzch Wielki**, silva 28.
- Wierzchocin**, campus 193.

- Wierzchostawice* (Vyrchoslavyce), wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie tarnowskim 14. 242—3. 306—9. 340—43.
- Wietrzychowice*, alias Bietrzychowice, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie dąbrowskim 140—43.
- Wieniorka*, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie pilzneńskim 242—43. 330. 341—43.
- Wilkowski* Stanislaus 354.
- Wilktor* Iacobus de Trąbki 281—82.
- Wilamowski* Laurentius 277.
- Wilczek* Bernardinus v. Lwów archiepiscopus.
- Wilk*, nobilis 67.
- Wilno* 74. 97—98. 147. 226. 228. 278. 280—81. 288. 292. 316. 318. 334—37.
- Winiarski* Iacobus 212. 216.
Sigismundus 74.
- Winiary*, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie wielickim 281.
- Winiary*, wieś w gubernii radomskiej, powiecie opatowskim 1.
- Wirczken*, castrum in Hungaria 188.
- Wirkowice* (Vyrbkovyce), wieś w gubernii lubelskiej, powiecie zamojskim 306—9. 380—81.
- Wirtel*, rivulus 362.
- Wirzunia* v. Werynia.
- Wiskitki*, osada w gubernii warszawskiej, powiecie błońskim 98. 193. 205—6.
Advocatia 205—6.
Tenutarius:
de Szydłowice Christophorus 1527. 193. v. e. Gostynin, Kraków et Sochaczów capitaneus, Kraków castellanus, Polonia cancellarius etc.
- Wisła* 269.
- Wisłoka*, prawy dopływ Wisły 59—60. 68—72. 214—16.
- Wisznia*, fluvius 134.
- Wisznia Sądowa* (Wiśnia), miasteczko w Galicyi wschodniej, w powiecie mościskim 251. 278. 296—97. 305.
Advocatia 251. 296—97. 305.
Advocatus:
Łysakowski Adalbertus et Stanislaus 1531. 251.
Czuryło 1539. 305.
- Wislica*:
Districtus 99.
Iudicium 141.
Camerarius districtus:
Chroberski Nicolaus 1521. 142.
Castellanus:
Szafranec Petrus 1508. 37.
de Oleśnica Ioannes 1519. 129.
Świerczowski Ianussius 1524—1528. 159—62. 209. 210—16. v. e. Lublin capitaneus.
de Sprowa Stanislaus 1532—1535. 262. 284. v. e. Opoczno capitaneus
Mielecki Ioannes 1540—1545. 312—13. 371. v. e. Chełm et Chmielnik capitaneus.
Custos:
Kromer Martinus 1542. 343.
- Wislicka* (Vyslyczka) Elizabeth 102.
- Wisnicz*, miasto w Galicyi zachodniej, w powiecie bocheńskim 5. 84. 86—87. 90—92. 96. 100. 101. 107. 150—52. 353.
Castrum 353.
de *Wisnicz* et Sobień Andreas, Nawojka, Petrus et Stanislaus v. Kmita.
- Wisnicz Mały*, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie bocheńskim 45. 84. 86. 90. 92. 151.
- Wisnicz Stary*, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie bocheńskim 45.
- Witkowice*, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie ropezyckim 159—63.
- Witowice Dolne i Górne*, wsie w Galicyi zachodniej, w powiecie nowosądeckim 227. 372.
- Witowski* de Witowice Agnes, Christophorus, Georgius, Ioannes, Martinus, Nicolaus, Paulus, Petrus, Stanislaus v. Czerny.
- Wizna*, osada w gubernii i powiecie łomżyńskim 284.
Capitaneus:
Wolski Nicolaus 1535—1544. 284. 318. 364. v. e. Lanckorona, Łomża, Sanok capitaneus, Polonia magister curiae reginae, Sandomierz, Wojnicz castellanus.
- Wladislaus* v. Hungaria rex. — Masovia dux. — Opole dux. — de Oporów. — Polonia rex. — Wieluń dux.
Łokietek v. Kraków dux. Polonia rex.

Włocławek (Vladislavia, Vladislaviensis), miasto powiatowe w gubernii warszawskiej 377.

Capitaneus:

de Kościelec Andreas 1510. 58. v. e. Bydgoszcz, Oświęcim et Scepusia capitaneus, Polonia thesaurarius.

Episcopus:

Ioannes 1430—1456. 11. 16. v. e. Polonia cancellarius.

Vincentius 1508. 37.

Drzewicki Mathias 1515—1531. 86. 144. 250. v. e. Polonia cancellarius.

Ioannes 1535. 283.

Palatinus:

de Brudzew Iarandus 1430. 11.

de Kościelec Ioannes 1546. 377.

Włodek v. Wola Pławska emeto.

Włodzicki Stanislaus 202—3.

Wodniki, wieś w Galicyi wschodniej, w powiecie hobreckim (Bóbrka) 316—18.

Wodziczka Ioannes de Błędowa (Bładowa) 109—12.

Anna Łowczowska, consors eius 110.

Wodziradz, wieś w gubernii radomskiej, powiecie opatowskim 22—24.

Wojcicki Michaël 63.

Wojciechów (Woyciechowo), wieś w gubernii kaliskiej, powiecie kolskim 374.

Wojciechowski Ioannes 25.

Wojkowice, wieś w Galicyi wschodniej, w powiecie mościskim 259.

Wojnarowski Martinus v. Tuchów praepositus conventus.

Wojnicz:

Castellanatus 146.

Castellanus:

Warssius 1336. 3.

de Siekluka Iacobus 1508—1510 (1517—1523). 37. 55. 58. 99. 154.

Iordan Nicolaus de Zakliczyn 1519 (1522). 118. 146. v. e. Kraków procurator magnus, Oświęcim, Scepusia et Zator capitaneus.

de Tarnów Ioannes 1522—1526 (1527). 146. 152—53. 157. 175. 190. v. e. Polonia campiductor, Russia palatinus, Sandomierz capitaneus.

Wojnicz

Castellanus:

Kmita Petrus 1527—1532. 182—83. 198. 201. 206—8. 218. 225. 227. 229—30. 248. 250. 252—54. 258—60. 263—64. v. e. Koło, Przemysł et Scepusia capitaneus, Polonia marschalcus curiae et regni.

Wolski Nicolaus 1532—1535. 267. 244. v. e. Lanckorona, Łomża, Sanok et Wizna capitaneus, Polonia magister curiae reginae.

de Tarnów Spiteo 1543—1544. 351—52. 356. 358. 364. v. e. Brzeźnica, Krzepice, Krzeszów et Sieradz capitaneus, Polonia thesaurarius.

Wojnowski Albertus 76.

Wojstaw, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie mieleckim 121. 210—16. 228. 244.

Wojstławek Stanislaus de Mielec v. Sandomierz ministerialis.

Wola, wieś w dawnej ziemi przemyskiej 63—4. 284.

Wola (Dobra), wieś w gubernii kieleckiej, powiecie pińczowskim 177—79.

Wola v. Gołego Wola. — Kozia Wola. — Ocieka. — Wola Radłowska et Radziemska. — Wulka.

de **Wola** Andreas v. Kreza.

Paulus v. Gostynin capitaneus, Kraków burgrabius, Polonia vice- et cancellarius.

Wola Chorzelowska, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie mieleckim 35—37.

Chrzastowska v. Chrzastówek.

Cyranowska v. Cyranka.

Dymitrowska v. Demitrów.

Justowska, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie krakowskim 216—18.

Łysakowska v. Łysakówek.

Mieczysławska, wieś w gubernii lubelskiej, powiecie lubartowskim 28—29.

Miedniewska, wieś w gubernii warszawskiej, powiecie błońskim 98. 205—6. v. e. Miedniewice.

Advocatia 98. 205—6.

Pawężowska, villa 242—43.

Pławska, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie mieleckim 213—16.

Cmetho:

Włodek 214.

Wola Przemykowska, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie brzeskim 139—43.
Radłowska, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie dąbrowskim 142—43.
Radziemska, wieś w gubernii kieleckiej, powiecie miechowskim 36—38. 56—58.
Raniżowska (Ramistowska), wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie kolbuszowskim 61. 115. 121—29. 131—35. 162.
Rudzińska, wieś 29.
Skromowska, wieś w gubernii lubelskiej, powiecie lubartowskim 21—22. 30.
Tytowa 67. 113. 198.
Wodziradzka, wieś 22—24.
Zdakowska (Zdaków), wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie mieleckim 36—38. 56—58.
 de *Wolborz* Andreas v. Kraków altaris ecclesiae cathedralis.
Woldrzych v. na Libiesiczech.
Wolica, wieś w Galicyi wschodniej, w powiecie dobromilskim 346.
Wolski Ioannes v. Kraków notarius curiae episcopi, Wielichów plebanus.
 Martinus v. Błonie capitaneus, Kraków burgrabius et tribunus, Polonia praefectus cubiculi et succamerarius regis, Zakroczym capitaneus.
 Nicolaus I. 187. 200. 202.
 Nicolaus II. v. Lanckorona, Łomża, Sanok et Wizna capitaneus, Polonia magister curiae reginae, Sandomierz, Sochaczów et Wojnicz castellanus.
 Nicolaus Andreae v. Kraków clericus dioecesis, Notarius publicus.
 Stanislaus v. Kraków canonicus et custos, Polonia secretarius regis.
 de *Wołków* Petrus v. Midłów plebanus.
Wołyń v. Volynia.
Woszczyński, molendina 38.
Wośniki (Vosniki), wieś w gubernii kaliskiej, powiecie sieradzkim 38—39.
Wpławie, ager 139.
Wróblewski Stanislaus de Lusławice 106—107. 252—53. 277. 299.
 Anna, consors Nicolai 253.

Wrzasowice (Wrzosowice), wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie wielickim 327.
Wrzasowski Ioannes de Wrzasowice 327.
Wulka, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie mieleckim 35—37.
Wyatkowicze v. Wiatowice.
Wydzga Stanislaus de Szczytno 174. v. e. de Drzewicz.
Wyrbkovycze v. Wirkowice.
Wysocki Stanislaus 374.
Wytrzyńska (Wystrzeska), wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie brzeskim 281—82.

Z.

Zabawa, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie wielickim 231.
Zabawski de Zabawa Mathias 231.
Zahoszdzi v. Zagwoźdzki.
Zagajów, wieś w gubernii kieleckiej, powiecie pińczowskim 177—79.
Zagwoźdź (Zahoszdzie), wieś w Galicyi wschodniej, w powiecie stanisławowskim 249—51.
Zagwoźdzki Iwaszko 249.
 Fedossa, uxor Iwaszkonis 249.
 Vaschko, frater Iwaszkonis 249.
Zahoszdzie v. Zagwoźdź.
 de *Zakliczyn* Achatius v. Jordan.
 Nicolaus v. Jordan.
Zakroczym, osada w gubernii płockiej, powiecie błońskim 364.
 Capitaneus:
 Wolski Martinus 1540—1544. 318. 364. v. e. Błonie capitaneus, Kraków burgrabius et tribunus, Polonia praefectus cubiculi et succamerarius regis.
Zakrzów, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie tarnobrzskim 351—52.
 wieś w gubernii radomskiej, powiecie opoczyńskim 316.
 de *Zakrzów* Gregorius v. Sandomierz camerarius.
 Ioannes v. Strasz.
Zakrzowski Nicolaus 163.
Zalasowa, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie tarnowskim 340—43. 369—71.

Zalaszowski Stanislaus v. Tarnów consul.

Barbara, filia Stanislai v. Iacobus.

de *Zalesie* Dobeslaus 32.

Felix v. Przemanków plebanus.

Paulus, professor theologiae v. Gniezno canonicus.

Zamojscy 66.

Zamojski Nicolaus v. Chełm canonicus, Kraków canonicus, Polonia referendarius et secretarius regis, Sandomierz cantor, Tarnów praepositus.

Zandzin v. Rzędzin.

Zapławie, ager 139—40.

Zapolya Ioannes, comes Scepusiae v. Hungaria rex.

Zaremba Albertus v. Jabłonowski.

Stanislaus de Kalinowa 374.

Venceslaus v. Nakło castellanus.

Zassów, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie pilzneńskim 242—43. 342—43.

Zasszadkowycze, villa 177.

Zator 82.

Capitaneus:

Iordan Nicolaus de Zakliczyn 1519. 118. v. e. Kraków procurator magnus, Oświęcim et Scepusia capitaneus, Wojnicz castellanus.

de Szydłowiec Nicolaus 1525—1530. 170—172. 244. v. e. Krzepice, Olsztyn, Oświęcim et Radom capitaneus, Polonia thesaurarius, Sandomierz castellanus.

Boner Severinus de Balice 1544. 353. 355—356. 359—364. v. e. Biecz capitaneus et castellanus etc.

Dux:

Ianussius 82—83.

Zawada (Zawadka), wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie bocheńskim 376.

wieś w gubernii kieleckiej, powiecie pińczowskim 177—79.

Zawichost

Capitaneus:

Ożarówski Silvester 1526—1535. 178. 250. 269. 284. v. e. Kraków burgrabius castri, Polonia succamerarius regis.

Iordan Achatius de Zakliczyn 1544. 356. 358.

Zawichost

Castellanus:

de Michów Albertus 1480. 22—24.

de Bogoria Martinus 1510. 55. 58. 59. 61.

Mielecki Stanislaus 1519—1530. 115. 121—129. 131—35. 190. 210—16. 228. 244.

de Tarnów Spitco 1532—1533. 267. 272. v. e. Polonia thesaurarius.

Stadnicki Stanislaus de Żmigrod 1539. 308.

Zawierzb, angulus 214—15.

insula 68.

Zbigneus v. de Nowodwór. — de Oleśnica.

Zborowski Andreas v. Odolanów tenutarius.

Martinus v. Polonia pincerna regni.

Petrus v. Małogoszcz castellanus, Polonia incisor regni.

Zboszny v. Koszmider.

Zbytłowska Góra (Zbytłowicze), wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie tarnowskim 137.

Zbytłowski, nobilis 135—36.

Zdaków v. Wola Zdakowska.

Zdziały, borra 28.

Zdzierzec, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie mieleckim 35—37. v. e. Żdźary.

Zebrzydowski Andreas v. Kamieniec episcopus, Kraków canonicus, Polonia secretarius regis.

de *Zelanka* Felix v. Chełm castellanus, Łuków capitaneus.

Zembocin, wieś w gubernii kieleckiej, powiecie miechowskim 269—70.

Zempliniensis comitatus in Hungaria 198. 219.

Zentfalwa in Hungaria 199.

Zgłobice, przysiółek do Mikołajowic, wsi w Galicyi zachodniej, w powiecie tarnowskim 256—57.

Ziemek Stanislaus 209.

Anna, relicta Stanislai 209.

Złocki Nicolaus de Dimlin 138.

Zmiennica (Sinnica), wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie brzozowskim 5.

Zochów v. Rzochów.

Zophia v. de Kołaczowice. — de Szydłowiec. — de Targowisko. — Tarnowski.

Zopirus 78. 82.

Zręczyce (Zranczin), wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie wielickim 319—21.

Ecclesia s. Stanislai 319.

Plebanus:

Strzeżowski Ioannes 1540. 319.

Zwierzyniec, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie krakowskim 277.

Conventus 277.

Zwięczyca (Swięczyce), wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie rzeszowskim 158—63.

Ż

Żarnów, osada w gubernii radomskiej, powiecie opoczyńskim.

Castellanus:

de Sprowa Stanislaus 1521. 142. v. e. Kraków tribunus, Opoczno capitaneus.

de Tarnów Spiteo 1527—1528 (1543). 189—91. 210. 351—52. v. e. Krzepice, Sieradz capitaneus, Polonia thesaurarius, Wojnicz castellanus.

Boner Severinus 1533. 74.

Iordan Achatius de Zakliczyn 1539. 308.

Żarnówka, mons 362.

Żdżarowa góra 134.

Żdżary, merica 134.

prata 141.

Żdżary (Zdziarzec), wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie pilzneńskim 70—72. 341—43.

Gościniec żdżarski 70—72.

Żegocina v. Rzegocina.

Żegota-Wiatkowski de Wiatowice Ioannes 325—6.

Catharina, consors Ioannis 325—7.

de *Żelechów* (Szelechów) Czolek Andreas v. Sandomierz succamerarius.

Żerkowice (Żyrkowice), wieś w gubernii kieleckiej, powiecie miechowskim 269—70.

de *Żerniki* Ioannes 32.

de *Żmigród* (Smigród) v. Stadnicki.

Żolczyce, wieś w gubernii radomskiej, powiecie opatowskim 314.

de *Żolczyce* Stanislaus v. de Leszczków.

Żórawiniec, locus 70—71.

Żukowice, wieś w Galicyi zachodniej, w powiecie tarnowskim 36—37. 105—6. 242—43.

Żurawice, wieś w gubernii radomskiej, powiecie opatowskim 22—24.

Życzówek Maior et Minor, villae 177.

Żydaczów, miasto powiatowe w Galicyi wschodniej 240—41.

Capitaneus:

de Paniów Auctus et Georgius 1530. 240—41.

Tarnowski Ioannes 1545. 365—366. v. e. Kraków castellanus, Lubaczów, Sandomierz et Stryj capitaneus, Polonia capitaneus generalis exercituum regni (campiductor).

Żydowski Martinus v. Kraków notarius episcopi, Strzyżów plebanus.

Żyrkowice v. Żerkowice.

II.

Spis rzeczowy.

A.

Abbas v. Brzesko.
Absolutio a censuris ecclesiasticis 167. 341.
Acta castrensia v. Przemyśl.
    terrestria v. Kraków. — Pilzno. — Radom. — Sandomierz.
Advocatia (knaszthwo scultetia) v. Białów. — Bochnia. — Borówna. — Goślina. — Kielków. — Lipnica Murowana. — Łękawica. — Miedniewice. — Opatów. — Podleszany. — Szechynie. — Szymanów. — Wiskitki. — Wisznia. — Wola Miedniewska.
    Erectio advocatiae 165—66. 298.
Advocatus (scultetus):
    Iura et privilegia advocati 3. 10—11. 44. 165—6. 297—98.
Aetas discretionis 232—33. 326—27.
Agri brzuchate 139.
Altare v. Kraków. — Sandomierz.
    altaris fundatio 65.
Altaristae v. Kraków.
Archidiaconus v. Kraków. — Lublin.
Arcybiskup v. Praga.
Area v. Kraków. — Miedniewice. — Sandomierz.

Aræ v. Medyka.
Aureus v. Moneta.

B.

Bagnisko 70.
Balneum v. Tarnów.
Bellum:
    Servitium belli 4.
Biel, nad Bielą 30.
Biesiad, locus 60.
Błocizny 71.
Borek lipny 162.
Bór goły 211.
    mały 18.
    poświętny 28.
Breve, litterae sub sigillo piscatoris 365—66.
Brzeg, na brzeg 31.
Brzoza 71.
Buk, do buku, signum graniciale 31.
Bursa iuristarum v. Kraków.

C.

Caftan 102.
Canalia castrensia regia v. Kraków.
Canonicatus v. Lwów. — Przemyśl. — Tarnów.

- Capella* v. Szydłowiec.
DD. de Kurozwęki v. Kraków.
Ioannis Alberti v. Kraków.
Rozarum v. Kraków.
- Capitaneatus* v. Kraków. — Lubaczów. — Ropczyce. — Sandomierz. — Sącz. — Scepusia. — Sochaczów. — Stryj.
- Capitulum* v. Kraków. — Lubusz.
- Castellanatus* v. Sandomierz. — Wojnicz.
- Castrum* v. Busk. — Gostynin. — Kraków. — Lipnica. — Munkacz. — Odolanów. — Przemysł. — Rzemień. — Sandomierz. — Sarospatak. — Scepusia. — Sieradz. — Solec. — Wiśnicz.
- Causae* graves et magnaē 2. 10. 16.
- Chmielnik*, humoletum 140.
- Chrusty bure*, alias *dąbrówki*, rubeta 31.
- Ciosy*, incisiones, signa granicialia in arboribus 134.
- Cives* v. Kraków. — Sandomierz. — Tarnów.
- Civitas* v. Kraków. — Pilzno. — Sandomierz. — Tarnów.
- Clenodiales frater* 245.
- Clericatura* v. Kraków. — Tarnów.
- Cmetones* v. Grabno. — Jadowniki Mokre. — Samokłęski. — Wola Pławska.
- Comitatus* v. Roma. — Scepusia.
- Consiliarii* v. Polonia.
- Consules* v. Szczębrzeszyn. — Tarnów.
- Contractus*:
Divisio bonorum 45. 67. 328—29. 378—80.
Testamentum (confirmatio testamenti) 341.
- Contributio* 170.
Contributiones, seu solutiones a Iudaeis 293—94.
335—37.
Galli non stationales 38.
Nawszye, villicinium 44.
Owyesz sepy 38.
Sep 38.
Thargowe (forale) 11. 38.
Wyezne, praetoriale 38.
- Conventus* v. Brześć. — Miechów. — Piotrków. — Staniątki. — Tuchów. — Tyniec.
- Conventus* (sejm) v. Brześć Litewski. — Kraków. — Piotrków.
- Correctura iurium*, vulgo nova iura 279.
- Cubitus* 153.
- Curia*, D-ni Górski, de Kurozwęki, de Melsztyn, D-ni de Szydłowiec v. Kraków. — Piotrków.
- Czopowe* v. Exactio.

D.

- Dąbrówki* v. chrusty bure 31.
- Decima* praedialis 342.
et tabernalis 342.
- Denarius* v. Moneta.
s. Petri 340.
tertius vulneris cruentis, krwawej rany 298.
- Dioecesis* v. Kraków.
- Districtus* v. Czchów. — Haliciensis. — Kościan. — Kraków. — Krasnostaw. — Lubaczów. — Lwów. — Opoczno. — Pilzno. — Pokucie. — Poznań. — Proszowice. — Przemysł. — Pyzdry. — Sambor. — Sandomierz. — Sanok. — Sochaczów. — Stryj. — Wiślica.
- Divisio* bonorum v. Contractus.
- Doctores* v. Iudaei.
- Doły*, seu mostki 134.
- Domus* monialium et D-ni Tarnowski v. Sandomierz.
- Dostanie się*, partita fuerit 17.
- Dotulitium* 331.
- Dół suchy* 23.
- Droga* v. Sierakowska.
- Dworzyszcze* 166.
popowskie 166.
- Dzianie*, pinus 42.

E.

- Ecclesia* v. Borówna. — Koprzywnica. — Kraków. — Ropczyce. — Sandomierz. — Zręczyce.
- Cathedralis* v. Lwów. — Przemysł.
- Collegiata* v. Sandomierz. — Tarnów.
- Episcopus* v. Kraków. — Płock.
- Equus* 102.
cisawy 103.
gniady 102.
- Exactio*:
Czopowe 170.
- Exclamatio* v. wywołanie.

F.

- Fedrownny* (glejt) v. litterae.
Fertones v. Moneta.
Fideiussores 7—9.
Flisacy v. Pławcy.
Florenus v. Moneta.
 Rhenensis v. Moneta.
Folusz 112.
Fora annualia et septimanalia v. Białaczów. — Gowarczów.
Fraternitates v. Tarnów.
Fratres clenodiales 248.

G.

- Galli* non stationales v. contributio.
Ganek 379.
Gaj 326. v. e. Raków.
Gajowe, solutio de lignis 326.
Gladialiter, alias po mieczu 177.
Gościniec, via publica de Chotowa 70.
 de Lublin in Ciecierzyn 12.
 de Żdźary 70—71.
 pilzneński 70.
 via strata 18.
 v. e. via.
Granicies:
 Sippato 11—14.
Granicznik 70.
Grobla 141.
Grossus v. Moneta.
Gródek, castellum v. Kraków.
Gumno sienne 379.

H.

- Honores* 168.

I.

- Iednoratka* adamasci 103.
 dzika bobrek 102.
Incisiones v. Ciosy, wręby.
Inemptiones v. Wkupy.
Inquisito in causa vitiationis actorum castrensi-
 Premisliensium 245.
Introligatio in bona 52. 62.

Intromissio 97. 110. 326.

Iubileum 103. 170.

Iudicium castrense et terrestre v. Korezyn. — Kraków. — Pilzno. — Sandomierz. — Sochaczów. — Wieluń. — Wislica.

Iuramentum corporale 144.

Iurisdiction castrensis v. Przemyśl. — Sambor. — Stryj.

Ius caducum 261.

collationis 36.

patronatus et praesentandi 36. 208. 218. 286.
 288. 299—300.

Polonicum 15—16.

Theutonicum 2—3. 9—11. 15—16. 204—5.

Szredzkie 3.

J.

Jez v. Raudnica.

Jeziro białe 123—24. 126—27. 129.

wielkie 30.

K.

Knaszthwo v. Advocatia.

Komora v. Bohemia.

celna v. Cassovia.

Kopce narożne 362.

Królestwo v. Bohemia.

Kurza noga v. Kraków.

L.

Las graniczny 18.

okolny 18.

Lex Mosaica 334. 337.

Libertas viginti annorum 3.

Limitatio bonorum 17—22. 22—24. 25. 28—32.

42—43. 59—61. 68—72. 122—29. 131—35.

138—143. 200—201. 209—216. 274—277.

358—63. 369—71.

Lipa, signum graniciale 71.

Litterae credentiales 146—47. 155—57. 164—65.

184—87. 218—19. 221. 226. 300—1.

fedrownny list (glejt bezpieczeństwa) 324.

quittationis 170—71.

Localio civitatis et oppidi v. Białaczów. — Gowarczów.

villae 3. 5. — v. e. Wara. — Zmiennica.

Losy:

Losami sortire 17.

Ł.*Łąki* sporne 28.*Łoza* wierzchnia 19.*Ług* 71. 134. 211.**M.***Macellae* laniorum v. Tarnów.*Mansionarii* v. Rzochów.*Mansus* v. Kobierno.*Metreta* 339—42.*Miedza* 362.*Missalia* 339—43.*Molendinum* (młyn) v. Grabno. — Jaktorów. — Kolbuszowa. — Kołaczek. — Kraków. — Królówka. — Mokrzeszów. — Raudnica.

braseale et mączny v. Sieradz.

stary v. Rzochów.

Monasterium Ordinis Cisterciensium v. Koprzywnica.*Moneta*: Aureus 165—66.

Denarius 44. 144.

Fertones 3. 105.

Floreni Hungaricales 33. 40. 65. 74. 85. 87. 180. 188. 220. 223—24. 238. 368—69. 377.

Floreni monetae Polonicae per triginta grossos computando 27. 40. 54. 58. 90—6. 100. 103. 109—13. 117—18. 120. 136—37. 151—52. 171—72. 177. 183. 206—8. 217. 220. 242. 247. 252. 254. 259. 269. 271. 273. 289. 308. 313. 325—28. 331. 342—43. 354.

Floreni Pragenses 316.

Floreni Rhenenses 192. 256.

Grossi lati Pragenses 7—9.

Grossus 144.

Kopa groszy czeskich 321—4. 337—8. 349—51. 368—69.

Marca 7. 25—26. 38. 65. 74—75. 102. 114. 122. 141—142. 148. 203. 297—298. 336. 341—42. 374.

Marca numeri Polonicae 37. 39. 40.

Marca monetae et numeri Polonicae quadraginta octo grossos computando 49—50. 62.

Moneta:

Marca mediorum grossorum numeri Polonicae 52. 62.

Moneta communis, numeri et ponderis Polonicae 7—9.

Scotus 3.

Sexagena 174. 205. 217.

Most v. Raudnica.*Mostki* v. Doły.*Murus* castris v. Kraków.**N.***Narożnica*, *narożniki*, scopulis graniciales, aciales 18. 21—23. 28. 30—32. 70—71. 360—62.*Nawsszye*, villicinium 44.*Nuntii* v. Polonia. — Przemyśl.**O.***Odrył*, refodit 14.*Odsypał*, granicies 28.*Officialis* episcopi v. Kraków.*Officium* castrense v. Kraków.*Olszyna* mokra 123. 128.*Oponki* 103.*Oppidum* v. Busk. — Odolanów. — Solec.*Ordo* Divi Benedicti v. Tynieć.

Praemonstratensium v. Brzesko.

Sancti Sepulcri Ierosolimitani v. Miechów.

Owyesz sepný v. Contributio.**P.***Palatinus* v. Kraków. — Sandomierz.*Palatinatus* v. Bełż. — Kraków. — Podole. — Russia. — Sandomierz.*Paries* (ściana, granica) v. Osiek.*Parochia* v. Tarnów.*Pasterwnik*, pascarium 140.*Piscina* v. Grabno. — Mokrzeszów. — Piaski.*Platea* canonicorum v. Kraków. castrensis v. Sandomierz.*Plawcy*, flisacy v. Praga.*Poena* XV. 106.*Posag* 7.*Potoczek* mały, wolny 70—71.

Praebenda seu canonicatus v. Lwów. — Przemyśl.
Praefectura v. Lubaczów.
Prata v. Chronów. — Cioteczkie.
Praedium v. Kolbuszowa.
Privilegia v. Iudaei. — Advocatus.
Proventus seniorum Iudaeorum 335—37.
Przegródek, antecastrum v. Rzemień.
Przyczynycz, addare 166.

R.

Reemptio v. Wyderkaf.
Reformatio 378—379.
Regnum v. Polonia.
Ritus ruthenicus v. Russia.
Roki ziemskie v. Kraków.
Rostruchan, picarius 35.
Roszhwo: o roszhwie (Nativitas Domini) 166.
Rudnik v. Samokłęski.
Rudy v. Lipiny.
Rzeczysko, alveum fluvii 276.

S.

Sadzanka v. Rzochów.
Scharschon, gladius 103.
Ścieżka 140.
Scotus v. Moneta.
Scultetia v. Advocatia.
Senatores v. Polonia.
Seniores Iudaeorum v. Kraków. — Polonia Maior et Minor.
 Iura et privilegia seniorum, seu doctorum Iudaeorum 334—37.
Sep v. Contributio.
Servitium bellicum cum sex hastatis et sagittariis 4.
Silva v. Chronów. — Mienina. — Olszyny. — Pstragów. — Rakowa. — Rokicina. — Rusinów. — Stok. — Uście.
Sinagoga Iudaeorum v. Kraków.
 alias czerkyew 166.
Sklep 379.
Skotnik, *Skotnia* (pascua), locus pro pascendis gregibus 3. 214.
Solutio v. targowe.
Spizarnia, promptuarium 308. 379.

Spusty 379.

Śrzodkiem jeziora 70.
Statutum Casimiri Magni 276.
 Piotrkoviense 158. 161.
Stan v. Grabno 325—26.
Sterta, foeni 308.
Strata publica de Ostrów versus Ilza 23.
Struga v. Cioteczka. — Rabowa.
Subcastrum v. Kraków.
Suburbium v. Kraków. — Lipnica Murowana. — Piotrków. — Tarnów.
Szupycza, jednoratka, dzyka 103.
 scarlatica 102.
 szara 102.
Szyszak 103.

T.

Taberna y. Jadowniki.
Targowe forale (solutio) 11. v. e. contributio.
Tenutarius v. Izbica. — Jadowniki Małe. — Królówka. — Olchawa. — Uście.
Termini terrestres v. Kościan. — Tarnów.
Terra v. Beż. — Chełm. — Lublin. — Lwów. — Masovia. — Podole. — Polonia Maior et Minor. — Poznań. — Przemyśl. — Russia. — Sambor. — Sandomierz. — Sanok. — Scepusia. — Sochaczów. — Wieluń.
Testamentum v. contractus.
Theloneum (cło) 143. 324. v. e. Kopki.
Tribunus v. Medyka.
Tuitio 26.

U.

Uroczyska desertata 130.

V.

Vicarii perpetui collegiatae v. Sandomierz. — Tarnów.
Via kościelna 71.
 de Lublin versus Przemyśl 354.
 de Mielec in Cmolas 60.
 de Opatów 31.
 de Pilzno versus Tuchów 370.
 ex Przemyśl versus Szczebrzeszyn 354.

Via de Rudno in Wielkie 28.
 de Skromowice 30.
 de Szwarszowice in Chmielów 22.
 de Uście in Szamotuły 42.
 strata de Wiskitki in Sochaczów 193.
Villicinium v. Nawsszyc.

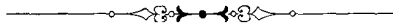
W.

Wąkop, divisio fluviorum (locus ubi fluvii dividuntur) 21.
Wąwół, fossa 68.
Wikiel, superficies silvae 31.
Wjazd (via) 140. 361—62.
Wkupy, inemptiones 189. 151—52. 378.

Wręby incisiones 189. 351—52.
Wrota 140—41.
Wyderkaf, na wyderkaf (reemptio) 49—50. 65.
 74—75. 122. 313. 328.
 o *Wyelyczy dny* (Pascha) 166.
Wyżne praetoriale v. Contributio.
Wywołanie (exclamatio) 347.

Z.

Zajazd (notificatio) 123. 125. 127—28.
Zaleszne, boves nivabiles 308.
Zamek v. Raudnica.
Zapusty, seu ostrów 276.

SPIS CHRONOLOGICZNY¹⁾

DOKUMENTÓW

WYDRUKOWANYCH W T. I., II., III., IV. i V.

---

¹⁾ Cyfry umieszczone po lewej ręce oznaczają numer porządkowy w obecnym spisie, liczby zaś rzymskie obok strony wskazują tom odnośny. Znakiem * oznaczone są dokumenty. pochodzące ze zbiorów obcych.

	Strona
1. 1284 r. 8. grudnia w Krakowie. Paweł, biskup krakowski, zawiera ugodę z Leszkiem, księciem krakowskim, który za ujęcie i uwięzienie biskupa, zobowiązał się zapłacić 6000 grzywien, zabezpieczonych zastawem miasta Korczyna, z dodaniem w trzechletnią dzierzwę wsi »Konary«	II. 1
2. 1289 r. 26. kwietnia. Filip, archidyakon gnieźnieński, Sędziwoj, Albrecht, Mikołaj i Michał — synowie Janka, niegdyś wojewody poznańskiego — zwracają biskupowi lubuskiemu wieś Siekierzyn, którą ich ojciec za zezwoleniem tegoż biskupa, za życia swego posiadał	II. 3
3. 1295 r. w Gnieźnie. Przemysław II., książę polski i pomorski, rozstrzyga spór między biskupem lubuskim, Konradem, a komesem Tomisławem Wirbentą, o wieś Przybysławę, przysądzając ją biskupowi i pozwalając osadzić na prawie niemieckim	II. 4
4. 1298 r. 1. stycznia w Wenzowie. Jan, biskup wrocławski poświadcza, iż dokument księcia polskiego, Przemysława II. z r. 1295, znalazł nieuszkodzonym	II. 5
5. 1299 r. 10. sierpnia w Troszynie. Bolesław, książę mazowiecki, nadaje Janowi ze Szczawina, wsie Szczawin i Włoszczanów »cum iure ducali«	II. 6
6. 1313 r. w styczniu w Krakowie. Władysław Łokietek potwierdza biskupowi lubuskiemu nadanie Opatowa i Maniny z przyległościami	V. 1
7. 1315 r. w Krakowie. Władysław Łokietek, pozwala Floszce, wdowie po Wacławie z Pleszowa, w nagrodę usług jej męża i synów Mikołaja i Leonarda — księciu i żonie jego, Jadwidze, oddanych — osadzić wsie Pleszów i Brzeg, na prawie niemieckim	II. 7
8. 1321 r. 22. stycznia. Przedpołk z Zalasu, ustanawiając we wsi swojej sołtystwo na prawie niemieckim, sprzedaje je, a zarazem nadaje za roczną opłatą i innemi powinnościami Bratkowi Michałowiczowi z Morawca	II. 8
9. 1325 r. 29. maja w Poznaniu. Władysław Łokietek, potwierdza sprzedaż lasu, a raczej już osady, zwanej Zalasem, przez Wierzchosławę, córkę Setega, na rzecz brata swego, Krzywosąda, syna Smilona, starosty królewskiego	II. 10
10. 1327 r. 21. maja w Krakowie. Władysław Łokietek potwierdza Spicymirowi, wojewodzie krakowskiemu, zamianę majątności jego Dębna, na połowę Tarnowa, z Leonardem, synem Dzierzysława	II. 11
11. 1327 r. 1. października w Krakowie. Jan, biskup krakowski, uwalnia mieszkańców wsi, które Spicymir, wojewoda krakowski w lasach koło Tarnowa założyć zamierza, na lat dwadzieścia od opłaty dziesięcin	II. 12

12. 1328 r. 24. kwietnia w Wiślicy. Władysław Łokietek, nadając Spycimirowi, wojewodzie krakowskiemu, wieś Mały Tarnowiec, tak tę, jako też i drugą majątność Spycymira — Tarnów Wielki — przenosi z prawa polskiego na prawo niemieckie . . . . . II. 13
13. 1330 r. 7. marca w Krakowie. Władysław Łokietek dozwala Spycimirowi, wojewodzie krakowskiemu w majątności jego Tarnowie założyć miasto na prawie niemieckim, jakiego używa miasto Kraków . . . . . II. 15
14. 1331 r. 17. lipca w Sandomierzu. Władysław Łokietek potwierdza Spycimirowi; kasztelanowi krakowskiemu, zamianę wsi jego »Sukmanie« na wieś »Skrzyszów« z Leonardem, synem kasztelana połanieckiego . . . . . II. 16
15. 1333 r. 4. maja w Krakowie. Spycimir, kasztelan krakowski, nadaje Konradowi, wójtowi z Lipnika, las w Skrzyszowie, celem założenia tamże wsi na prawie niemieckim . . . . . II. 17
16. 1336 r. 15. maja w Krakowie. Kazimierz Wielki mieszkańców miast, wsi i miasteczek, na prawie niemieckim w okręgu sandomierskim osadzonych, poddaje jurysdykcji miejscowych wójtów, w sprawach zaś kryminalnych mają podlegać burmistrzowi sandomierskiemu . . . . . V. 2
17. 1339 r. 31. maja w Krakowie. Kazimierz Wielki potwierdza zapis Pełki, kasztelana sieciechowskiego i żony jego, Małgorzaty, na rzecz córki ich, Czudczy, żony Niemierzy z Golczy, następujących dóbr: Rzochowa, Woli Tarnowca, Szczytnik, Gruszowa, Borysowa (?) i Sobowa . . . . . II. 19
18. 1342 r. 18. maja w Krakowie. Kazimierz Wielki pozwala Wojśławowi w lesie, zwanym Borówną, osadzić wieś tegoż nazwiska na prawie niemieckim . . . . . V. 3
19. 1344 r. 12. maja w Krakowie. Kazimierz Wielki potwierdza Spycimirowi, kasztelanowi krakowskiemu, przywileje, odnoszące się do Tarnowa i wsi przyległych, wznawiając i nadając wszystkim prawo niemieckie . . . . . II. 20
20. 1349 r. [od 8. do 19. lipca]. Kazimierz Wielki nadaje wsiom »Wrotków i Bełżyce«, należącym do Rafała z Tarnowa — prawo niemieckie . . . . . II. 23
21. 1350 r. 11. sierpnia we Lwowie. Kazimierz Wielki pozwala Spytkowi, kasztelanowi krakowskiemu, wydobywać w dobrach swoich złoto, srebro i inne kruszce, na prawach górniczych, obowiązujących w Polsce . . . . . II. 24
22. 1352 r. 8. maja w Krakowie. Kmita z Wiśnicz zastawia Wiśnicz u Michała z Kędzierza za 64 grzywien . . . . . II. 25
23. 1354 r. 25. czerwca (w Opatowie). Jakób, sędzia i Dersko, podsędek — sandomierscy — przysądzają Dersce, żonie Rafała z Tarnowa, wieś Pęcławice przeciw roszczeniom Świętosławy z Sielca . . . . . II. 26
24. 1354 r. 27. października w Krakowie. Kazimierz Wielki pozwala Mikołajowi, Pawłowi i Klemensowi, synom Witka — nad rzeką Czarną założyć wieś »Żukowice« na prawie niemieckim . . . . . II. 27
25. 1358 r. 27. kwietnia w Krakowie. Jaśko Kmita, zabezpiecza synowi swemu, Janowi, sumę 200 grzywien . . . . . II. 29
26. 1358—1362 r. po 29 czerwca w Krakowie. Jan, sędzia i Andrzej, podsędek, krakowscy, przysądzają Rafałowi, podkomorzemu sandomierskiemu, brzeg

	Strona
rzeki Białej, groblę, jezioro i wyspę między Koszycami, a Tarnowcem, przeciw roszczeniom Wincentego z Koszyc	II. 29
27. 1360 r. 6. października w Krakowie. Swesław, kantor gnieźnieński, zastawia u Rafała z Tarnowa, podkomorzego sandomierskiego, część swoją w Kantarowicach, za 40 grzywien liczby polskiej	II. 30
28. 1361 r. 3. grudnia w Sandomierzu. Kazimierz Wielki potwierdza sprzedaż Gruszowa przez Elżbietę, żonę Wojciecha Czelegy i Paszka, zwanego Trestką, na rzecz Rafała z Tarnowa, podkomorzego sandomierskiego i przyrzeka sprzedaż tę pieczęcią majestatyczną potwierdzić, skoro żona Paszka, a siostra pomienionej Elżbiety, do aktu tej sprzedaży osobiście przystąpi	II. 31
29. 1361 r. 19. grudnia w Tarnowie. Paszko »de Sethczicz« poświadcza, iż żona jego, Pachna i siostra jej, Elżbieta, sprzedały wieś swoją Gruszów, Rafałowi z Tarnowa, podkomorzemu sandomierskiemu	II. 32
30. 1362 r. 27. lutego w Tarnowie. Wyrok sądu wójtowsko-lawniczego tarnowskiego, przysądżający Rafałowi z Tarnowa, podkomorzemu sandomierskiemu, bliższść do młyna, pod Tarnowem położonego	II. 33
31. 1362 r. 13. czerwca w Krakowie. Bodzanta, biskup krakowski, uposaża ołtarz Ś-go Krzyża, w kaplicy na zamku tarnowskim, dziesięcinami z Koszyckiej Woli i Łękawicy, przypadającymi do stołu biskupiego	II. 35
32. 1363 r. 11. września w Krakowie. Kazimierz Wielki przysądza Rafałowi z Tarnowa, podkomorzemu sandomierskiemu, zapłacić Lewkowi, żydowi krakowskiemu 230 grzywien groszy pragskich z wójtowstwa tarnowskiego, za Jakóba, syna Stepka, dawnego wójta tamtejszego	II. 37
33. 1363 r. 12. grudnia w Krakowie. Kazimierz Wielki kwituje Rafała z Tarnowa, podkomorzego sandomierskiego, z wypłacenia 230 grzywien groszy pragskich, które Jakusz Stepkowicz, niegdyś wójt tarnowski dłużen był Lewkowi, żydowi krakowskiemu	II. 38
34. 1364 r. 11. i 19. maja w Krakowie. Kazimierz Wielki, potwierdza zamianę dóbr między Rafałem z Tarnowa, podkomorzym sandomierskim, a Krystyną, żoną Dobiesława, Setką, żoną Setega i Jachną, żoną Andrzeja z Chmielowa, siostrami, które za otrzymane od Rafała pole w Rzędzinie i pewne sumy, odstąpiły Rafałowi części swe we wsi Stanisławicach	II. 39
35. 1364 r. 12. maja w Krakowie. Dział dóbr między Kmitą ojcem, a synem jego, Janem	II. 40
36. 1364 r. 25. czerwca w Tarnowie. Kazimierz Wielki potwierdza zrzeczenie się praw do wójtowstwa tarnowskiego przez Jakusza, niegdyś wójta tamtejszego, na rzecz Rafała z Tarnowa, podkomorzego sandomierskiego	II. 41
37. 1364 r. 24. lipca w Krakowie. Zamiana wsi królewskiej »Mokrzyska« na wieś Czesławice	II. 42
38. 1365 r. 26. kwietnia w Krakowie. Kazimierz Wielki potwierdza Rafałowi z Tarnowa, podkomorzemu sandomierskiemu, kupno dóbr Gruszowa	II. 42
39. 1365 r. 25. czerwca w Wislicy. Pełka, sędzia i Wilczko podsędek — sandomiersey — potwierdzają ugodę między dziedzicami Bogumiłowic i Wierchosławic — a Jachną z Łętowic, o las, poczynający się od Łętowic	II. 44

VI

	Strona
40. 1365 r. 8. grudnia w Sandomierzu. Wojciech z Sielca zastawia u Rafała z Tarnowa, podkomorzego sandomierskiego, część swoją w Sielcu, za 30 grzywien groszy pragskich	II. 45
*41. 1366 r. Rozgraniczenie dzielnicy łuckiej ks. Dymitra (Lubarta) od posiadłości króla Kazimierza W. i zobowiązanie się do wzajemnej pomocy	I. 1
42. 1367 r. 11. listopada w Solcu. Piotr z Solca i Waclaw, pleban solecki, dziesięcinę z Pawężowa, do kościoła soleckiego przypadającą, przemieniają na pieniężną. — Przy tem Piotr uwalnia kmieci, osiadłych na dawnej roli na lat trzy, zaś na świeżo wytrzebionej na lat 20, od powyższej opłaty	II. 46
43. 1368 r. 18. marca w Opatowcu. Kazimierz Wielki, nadaje kmieciami Bratumilowi sołtystwo we wsi Żukowicach, wznawiając zarazem prawo niemieckie, przedtem nadane	II. 47
44. 1369 r. w maju, w Krakowie. Kazimierz Wielki potwierdza ugodę między Piotrem, biskupem lubuskim, a Janem Kielbasą, kanonikiem krakowskim, o wójtostwo opatowskie	V. 4
45. 1369 r. 24. sierpnia w Bieczu. Kazimierz Wielki, na prośby Pawła Jurzyca i Macieja z Lubczy, pozwala założyć wieś Lubczę, na prawie niemieckim	II. 49
46. 1369 r. 30. sierpnia w Krakowie. Kazimierz Wielki potwierdza Rafałowi z Tarnowa, kasztelanowi wiślickiemu, kupno części wsi Sielca, od Wojciecha z Sielca	II. 51
47. 1369 r. 1. września w Krakowie. Kazimierz Wielki potwierdza zastaw części Kantarowic, przez Swesława, kantora gnieźnieńskiego, u Rafała z Tarnowa, kasztelana wiślickiego	II. 51
48. 1372 r. 30. września w Krakowie. Klemens z Drożajewic sprzedaje Janowi Kmicie wieś Rogoźnicę (?)	II. 52
49. 1372 r. 21. grudnia w Melsztynie. Waclaw ze Słupowa zastawia wieś Cieszkowy u Jana, kasztelana krakowskiego, za 200 grzywien groszy pragskich	II. 53
50. 1373 r. 6. lutego w Krakowie. Waclaw ze Słupowa zastawia wieś Cieszkowy u Jana, kasztelana krakowskiego, za 200 grzywien groszy pragskich	II. 54
51. 1373 r. 7. grudnia w Sandomierzu. Pełka, sędzia i Marek, podsędek — ziemscy sandomierscy — potwierdzają, iż Tomko z Kożuchowa część swoją w Sielcu za 10 grzywien groszy pragskich u Derski, wdowy po Rafale z Tarnowa — zastawił	II. 55
52. 1376 r. 30. stycznia w Bieczu. Ludwik, król węgierski i polski, przyrzeka Janowi z Tarnowa, staroście radomskiemu, iż w razie, gdyby on, lub jego ludzie, walcząc w obronie królestwa polskiego, dostali się do niewoli, własnym kosztem ich wykupi	II. 56
53. 1376 r. 11. listopada we Lwowie. Władysław ks. Opolski nadaje Janowi Kmicie z Wiśnicz zamek i miasto Busk z przyległościami, zobowiązując go w zamian za to do służby wojennej z sześciu kopijnikami i tyluż łucznicami	V. 4
54. 1377 r. 17. marca w Sandomierzu. Pełka, sędzia i Prandota, podsędek — ziemscy sandomierscy — potwierdzają, iż Klara, żona Mirosława z Pisar, część swoją w Sielcu u Dersławy z Tarnowa za 80 grzywien zastawiła	II. 57

55. 1377 r. 7. grudnia w Sandomierzu. Pełka, sędzia i Prandota, podsędek — ziemscy sandomierscy — poświadczają, iż Klara, wdowa po Wojtku z Sielca, otrzymała od Derski, wdowy po Rafale z Tarnowa, kasztelanie wiślickim, 80 grzywien groszy pragskich za część swoją w Sielcu . . . . . II. 58
56. 1378 r. w Wiśniczu. Piotr Kmita nadaje słudze swemu, Petrykowi, sołtystwo w Kobylem . . . . . II. 59
57. 1379 r. 10. listopada w Krakowie. Floryan, biskup, Jan, kasztelan i Dobiesław, wojewoda — krakowscy — Otton, sandomierski i Jan, łączycy — wojewodowie — Drogosz, krakowski i Pełka, sandomierski — sędziowie — Stanisław, wiślicki, Klemens, radomski, Piotr, małogoscki, Jan, wojnicki i Krzesław, sandecki — kasztelanowie — Zbyszek, łowczy i Andrzej, podsędek — krakowscy — proszą króla Ludwika, aby obwód zwany Zabroną, przyłączył napowrót do kasztelanii sandomierskiej i nadał go Janowi z Tarnowa, marszałkowi nadwornemu i kasztelanowi sandomierskiemu . . . . . II. 59
58. 1383 r. 2. stycznia w Lublinie. Włodko, cześnik krakowski i starosta lubelski, wraz z Świętosławem ze Strzeszkowic, sędzią, rozstrzygają spór między kasztelanową wiślicką (Dersławą z Tarnowa), a Przybkiem i Śmiechną z Przybysławic, o łąkę w Wrotkowie . . . . . II. 60
59. 1383 r. 27. czerwca w Krakowie. Dersław, proboszcz wiślicki i kanonik krakowski poleca Mikołajowi, kustoszowi kolegiaty łączycykiej, rozstrzygnięcie sporu o dziesięcinę, między Wojciechem, synem Bronisza, kanonikiem u Ś-go Floryana, a kmieciami z Przysieków i Skołyyszyna . . . . . II. 62
60. 1383 r. w Rzymie. Papież Urban VI. poleca proboszczowi wiślickiemu (Dersławowi) zająć się zbadaniem stanu prebendy Ś-go Floryana w Krakowie . . . . . II. 61
61. 1384 r. 18. maja w Krakowie. Mikołaj, kustosz kolegiaty łączycykiej, sędzia przez Dersława, proboszcza wiślickiego delegowany do sprawy spornej między Wojciechem, synem Bronisza, kanonikiem u Ś-go Floryana w Krakowie, a kmieciami z Przysieków i Skołyyszyna o dziesięcinę, której kanonikowi nie chcą płacić, grozi im kłatwą, gdyby w przeciągu dni dziewięciu, powoda nie zaspokoili . . . . . II. 64
62. 1384 r. 29. października w Krakowie. Królowa Jadwiga potwierdza Janowi z Tarnowa, kasztelanowi sandomierskiemu, przywilej króla Ludwika z roku 1376 . . . . . II. 66
63. 1385 r. 2. stycznia w Sandomierzu. Pełka, sędzia i Prandota podsędek — ziemscy sandomierscy — potwierdzają zeznanie Marcina Baniawskiego, podczaszego dobrzyńskiego, iż tenże od Spytka, podkomorzego krakowskiego i matki jego Derski, wdowy po kasztelanie wiślickim — otrzymał po 100 grzywien groszy pragskich, za zastaw wsi swoich, Solnicz, Balnowy i Podola . . . . . II. 67
64. 1385 r. 7. marca w Posegavar. Dymitr, kardynał legat stolicy apostolskiej dla Węgier i Polski, nadaje odpusty dla kaplicy P. Maryi, na zamku tarnowskim się znajdującej . . . . . II. 68

VIII

	Strona
65. 1385 r. 8. kwietnia. Czuryło Brodowski zapisuje wieś swoją Brodów księciu Fedorowi Danilewiczowi	I. 2
*66. 1386 r. 22. maja w Sandomierzu. Książę łucki, Fedor-Lubart przyrzeka, iż »obstadium« jego, ciężące na nim wskutek kontraktu, zawartego z królem Władysławem, królową Jadwigą i panami polskimi, będzie i po wysłaniu go na Litwę każdej chwili dopełnione, kiedykolwiek go królowa do tego zawezwie	I. 2
*67. 1386 r. po 22. maja. Fedor Danilewicz, namiestnik łucki, przyrzeka z bratem swoim, Michałem, dotrzymać wierności królowi (Władysławowi) i nikomu grodu nie wydać	I. 7
68. 1386 r. 8. czerwca w Bieczu. Władysław Jagiełło nadaje Janowi z Tarnowa, wojewodzie i staroście sandomierskiemu, następujące wsie w ziemi sandomierskiej: Żukowice, Luszowice, Wadowice i Zdzierzec	II. 69
69. 1386 r. 6 lipca w Tarnowie. Pełka, sędzia i Prandota, podsędek — sandomierscy — potwierdzają sprzedaż części Sierakowic, przez Stanisława, właściciela tejże wsi, na rzecz Jana ze Zgłobic, za 18 grzywien groszy pragskich	II. 71
*70. 1386 r. 16. września w Wilnie. Jerzy Światosławicz, wielki książę smoleński, uznaje się lennikiem króla Władysława i wielkiego księcia Skirgiełły, zobowiązuje się w imieniu swoich braci i bojarów zwrócić, co zawojował, lub zajął, stać wiernie po ich stronie, zerwać wszelkie stosunki z Andrzejem Połockim i z Połoczanami i służyć królowi i wielkiemu księciu swą siłą zbrojną, przeciw każdemu i w każdym czasie	I. 3
71. 1386 r. 4. listopada w Łucku. Władysław Jagiełło nadaje księciu Fedorowi Ostrogskiemu zamek Ostróg wraz z przyległościami, z warunkiem, aby pełnił służbę wojskową w ten sposób, jak do tego był obowiązany wobec Lubarta, księcia włodzimierskiego	I. 5
72. 1386 r. 4. listopada w Łucku. Władysław Jagiełło wraz z bratem swoim, Witołdem, nadają księciu Fedorowi Danilewiczowi (Ostrogskiemu) zamek Ostróg, wraz z przyległymi doń obwodami, t. j. Korzec, Zasław, Chłopotyn, Iwanin, Chrestowicz, Krasne i Krupę	I. 6
73. około 1386 r. Wielki książę Fedor z braćmi swoimi, Łazarzem i Semenem i matką, Olgą, przyrzekają księciu Fedorowi Danilewiczowi, iż nie będą sobie rościli żadnych praw do jego majątku ojczystego	I. 8
74. 1387 r. 7. stycznia w Sandomierzu. Pełka, sędzia i Prandota, podsędek — ziemscy sandomierscy — potwierdzają sprzedaż wsi Borowa, przez Bogusza ze Słuszka, na rzecz Jana z Tarnowa, wojewody i starosty sandomierskiego	II. 72
75. 1387 r. 13 kwietnia. Przywilej Kostrowicza dla wsi Zmiennicy	V. 5
76. 1387 r. 15. listopada w Krakowie. Władysław Jagiełło potwierdza Janowi z Tarnowa, wojewodzie sandomierskiemu i staroście ruskiemu, kupno Borowa i nadaje tejże wsi prawo niemieckie	II. 73
77. 1388 r. 29. lutego w Piotrkowie. Władysław Jagiełło przyrzeka szlachcie mało-polskiej: a) Kościół pozostawić przy dawnych prawach i przywilejach. b) Urzędów ziemskich i zamków nie powierzać przybyszom z innych	

IX

Strona

- ziem. c) W razie wojny zagranicznej wykupić z niewoli szlachcica i szkody mu wynagrodzić. Tylko do obrony kraju własnego szlachta ma być obowiązana, w razie wojny zagranicznej król płaci od kopii po 5 grzywien.
- d) Kmiecie szlacheccy mają być wolni od podatków, opłat i robót, z wyjątkiem 2 groszy łanowego, od kmieci, rolę uprawiających . . . . . II. 74
- *78. 1388 r. 26. kwietnia w Łęczycy. Książęta i rada księcia Dymitra, alias Korybuta, przyrzekają wraz z swoim księciem dotrzymać wierności Władysławowi, Jadwidze i koronie polskiej . . . . . I. 8
- *79. 1388 r. 18. maja w Krakowie. Książę Dymitr, alias Korybut, przyrzeka królowi Władysławowi, królowej Jadwidze i koronie polskiej dotrzymać wierności . . . . . I. 10
80. 1388 r. 2. czerwca w Kozlem. Konrad II., książę oleśnicki i kozielski, nadaje Spytkowi, wojewodzie krakowskiemu »supremum ius ducale« we wsi Zychlin Mały, którą tenże w powiecie bytomskim posiada . . . . . II. 78
81. 1388 r. 18. sierpnia w Żarnowcu. Władysław Jagiełło potwierdza Janowi z Tarnowa nadanie Żukowic, Luszowic, Wadowic i Zdziarca . . . . . II. 79
- *82. 1388 r. 10. października w Łucku. Książęta, Fedor Daniłowicz, Roman Fedorowicz, Semen Iwanowicz, Aleksander Czetwertyński i inni poręczają królowi Władysławowi za Olechna . . . . . I. 11
83. 1389. r. 7. października w Bochni. Beata i Barbara sprzedają Piotrowi Kmicie części swoje wójtostwa bocheńskiego . . . . . II. 80
84. 1389 r. 31. października w Korczyni. Władysław Jagiełło potwierdza zastaw wsi Zakrzowa za 100 grzywien groszy pragskich przez Żegotę, chorążego krakowskiego, u Spicymira, podkomorzego krakowskiego . . . . . II. 80
85. 1390 r. 15. grudnia w Krakowie. Zeznanie sprzedaży części wójtostwa w Bochni przez Barbarę i Beatę, na rzecz Piotra Kmity . . . . . II. 81
86. 1390 r. 18. grudnia w Kozienicach. Władysław Jagiełło nadaje księciu Fedorowi Danilewiczowi zamek Ostróg z allodyami: Zasław i Borody, wraz ze wszystkimi wsiami, które dotąd posiadał . . . . . I. 11
87. 1391 r. 2. lipca w Bachórze. Przywilej Piotra Kmity na osadzenie wsi Wary . . . . . V. 5
88. 1392 r. 9. lutego w Krakowie. Kmita sprzedaje Przybysławowi z Grudzyn wieś swoją Damienice . . . . . II. 82
89. 1392 r. 16. kwietnia we Lwowie. Władysław Jagiełło nadaje szlachcie i bojarom ziemi łuckiej wszystkie prawa i przywileje, przysługujące ziemi lwowskiej — w nagrodę ich usług wojennych i stałej ku niemu wierności, w czasie zaburzeń na Litwie i Rusi . . . . . I. 12
90. 1392 r. 28. października w Krakowie. Spytek, wojewoda i starosta krakowski, poświadcza, iż Dersław syn Pełki, sędziego ziemskiego sandomierskiego, sprzedał dobra swoje Przewrocze i Porębę Janowi z Tarnowa . . . . . II. 82
- *91. 1393 r. 23. maja w Wislicy. Fedor, książę włodzimierski, przyrzeka królowi Władysławowi i królowej Jadwidze dotrzymać wierności w nadanej mu ziemi siewierskiej . . . . . I. 13
92. 1393 r. 4. listopada w Krakowie. Królowa Jadwiga nadaje księciu Fedorowi Ostrogskiemu zamek Ostróg wraz z przyległościami, z warunkiem, aby

	Strona
pełnił służbę wojenną ze swoimi ludźmi w ten sposób, jak do tego był obowiązany wobec Lubarta, księcia włodzimierskiego	I. 15
93. 1393 r. 14. listopada w Perejasławiu. Oleg Iwanowicz, książę riazański, ręczy królowi Władysławowi za zięcia swego, księcia Korybuta	I. 16
94. 1393 r. w Wiślicy. Książę Fedor Lubartowicz przyrzeka królowi Władysławowi dotrzymać wierności w nadanej mu ziemi siewierskiej	I. 14
95. 1394 r. 10. kwietnia w Głogowie. Jan, arcybiskup gnieźnieński i brat jego, Bolko, książęta opolscy, przyobiecują dotrzymać zawieszenia broni, zawartego przez Władysława Opolczyka z królem Władysławem Jagiełłą, na czas od dnia daty dokumentu do Ś-go Jana Chrzyciela	II. 84
96. 1394 r. 29. czerwca w Krakowie. Władysław Jagiełło nadaje służbę swemu, Danile Dażbohowiczowi Zaderiweckiemu następujące wsie: Czahrów, Zagwoźdź pod Haliczem i Żurów z trzema przysiołkami pod Żydaczowem, z obowiązkiem pełnienia z nich służby wojennej	I. 17
97. 1395 r. 25. maja w Korczyniu. Władysław Jagiełło potwierdza Janowi z Tarnowa, wojewodzie sandomierskiemu, kupno dóbr Przewrocza i Poręby od Derśława, syna Pełki, sędziego ziemskiego sandomierskiego	II. 85
98. 1395 r. 13. czerwca w Krakowie. Władysław Jagiełło nadaje Spytkowi z Melsztyna, wojewodzie i staroście krakowskiemu, następujące zamki na Podolu: Kamieniec, Smotrycz, Skałę, Czerwonogród i Bakotę na takichże prawach, jakich używają książęta litewsko-ruscy, wyjmując atoli Trębowłę i Sciankę, którym i nadal pozostawia prawa, jakie za Kazimierza W. i Władysława Opolczyka posiadały. Prócz tego zatrzymuje król Międzyboż, »Bożskie« i Winnicę dla siebie i korony	I. 18
99. 1396 r. 3. lipca w Łucku. Wielki książę Witold zatwierdza księcia Fedora Danilewicza w posiadaniu Ostroga, a nadto dodaje mu do tegoż zamku następujące dobra: Brodów, Radoszówkę, Radohoszcz, Międzyrzecz, Diaków, Świszczów, Ozierany, Horodnicę i Stawki	I. 20
100. 1397 r. 4. stycznia w Suczawie. Stefan, wojewoda mołdawski, udziela w imieniu swoim i księcia Chodora, Spytkowi z Melsztyna, wojewodzie podolskiemu, listu bezpieczeństwa na przyjazd do siebie	I. 21
101. 1397 r. 29. listopada w Sandomierzu. Władysław Jagiełło potwierdza sprzedaż części Sielca przez Piotra z Garbowa na rzecz Jana z Tarnowa, wojewody sandomierskiego	II. 86
102. 1398 r. 10. lutego w Krakowie. Władysław Jagiełło potwierdza sprzedaż połowy wsi Szczepanowic przez Benka z Żabokruka, na rzecz Jana z Tarnowa, wojewody sandomierskiego	II. 88
103. 1398 r. 9. października w Krakowie. Dział dóbr Szczepanowa i Mokrzysek	II. 89
104. 1399 r. 9. stycznia w Krakowie. Wyrok graniczny w sprawie dóbr Mokrzysek	II. 90
105. 1399 r. 17. lutego w Wiślicy. Wojciech, sędzia i Mikołaj, podsędek — ziemscy sandomierscy — potwierdzają sprzedaż wsi Łękawicy przez Pełkę, dziedzica Cisowskiego, na rzecz Jana z Tarnowa, wojewody sandomierskiego, za 150 grzywien	II. 90

XI

		Strona
106.	1399 r. 7. marca w Tarnowie. Jan z Tarnowa, wojewoda sandomierski, zapisuje dla ołtarza w kościele tarnowskim 12 grzywien rocznego wieczystego dochodu z jatek szewskich, piekarskich i solnych, otrzymawszy w zamian za to od mieszczanina tamtejszego, Kunczy, który ten ołtarz fundował, 170 grzywien groszy pragskich	II. 91
107.	1399 r. 18. października we Lwowie. Władysław Jagiełło nadaje Chodkowi Cze- merowiczowi za jego wierną służbę wieś Nadziejów z przysiółkiem Kro- piwnikami, z warunkiem, aby on i jego potomkowie pełnili służbę wo- jenną	I. 22
108.	1399 r. 14. grudnia w Rzochowie. Dersław, alias Konopka z Kożuchowa, zasta- wia u Jana z Tarnowa, wojewody sandomierskiego, część swoją we wsi Jaślanach za 10 grzywien groszy pragskich	II. 93
109.	1400 r. 17. kwietnia w Krakowie. Piotr, biskup krakowski, zmienia kościół para- fialny P. Maryi w Tarnowie na kolegiatę, ustanawia tamże odpowiednią zmianie powyższej hierarchią i zastrzega prawo patronatu dla Jana z Tar- nowa, wojewody sandomierskiego i jego męskich potomków	II. 94
110.	1400 r. 14. maja w Krakowie. Piotr, biskup krakowski, poleca wikaryuszowi ko- legiaty tarnowskiej, aby nowo mianowanego proboszcza kolegiaty, Miko- łaja, wprowadził w używanie wszelkich dochodów, do tejsze prebendy należących	II. 98
111.	1400 r. 1. października w Krakowie. Świętochna z Miętniowa sprzedaje Mokrzy- ska i Szczepanów Elżbiecie z Melsztyna	II. 99
112.	1400 r. 31. października w Rzymie. Papież, Bonifacy IX., pozwala bractwu P. Maryi w Pilźnie zbudować i uposażyć ołtarz P. Maryi, w kościele tamtejszym Ś-go Jana	II. 99
113.	1401 r. 4. stycznia w Krakowie. Zastaw dóbr Mokrzyšk	II. 101
114.	1401 r. 6. lipca w Parczowie. Władysław Jagiełło nadaje kościołowi w Parczowie połowę młyna i podatku miejskiego i wyspę w pobliżu miasta, na rzece Konotopie	II. 101
115.	1401 r. 31. października w Przeczycy. Piotr, biskup krakowski, potwierdzając artykuły bractwa P. Maryi w kościele Ś-go Jana w Pilźnie, udziela człon- kom tegoż bractwa 40 dniowego odpustu	II. 102
116.	1402 r. 15. września w Dobrostanach. Władysław Jagiełło nadaje klasztorowi Dominikanów w Kamieńcu wieś Żubrowce, nad Smotryczem położoną	I. 23
117.	1406 r. 1. stycznia w Pilźnie. Członkowie bractwa P. Maryi w Pilźnie przedsta- wiają biskupowi krakowskiemu Marcina, niegdys kaznodzieję, jako alta- rzystę przez się uposażonego ołtarza P. Maryi w kościele pilźnieńskim Ś-go Jana	II. 105
118.	1406 r. 6. stycznia w Krakowie. Jan Szafraniec, wikaryusz biskupa krakowskiego, zatwierdza Marcina altarzystą ołtarza P. Maryi w kościele pilźnieńskim Ś-go Jana	II. 106
119.	1406. 1. października w Pilźnie. Członkowie bractwa P. Maryi w Pilźnie zeznają, iż są winni Marcinowi, altarzyście przy tamtejszym kościele Ś-go Jana 10 grzywien	II. 107

120. 1407 r. 7. marca w Wiślicy. Wojciech z Wamborkowa, sędzia i Mikołaj ze Strzelca, podsędek, ziemscy sandomierscy, potwierdzają, iż Klemens z Kobierzyna część swoją w tejże wsi sprzedał Janowi z Tarnowa, dziekanowi krakowskiemu, za wójtowstwo w Żukowicach i za 100 grzywien groszy pragskich . . . . . II. 108
121. 1407 r. 8. marca w Wiślicy. Wojciech z Wamborkowa, sędzia i Mikołaj ze Strzelca, podsędek, ziemscy sandomierscy, potwierdzają, iż Mikołaj z Czarnocina części swoje we wsiach Czarnocinie i Mękarzowicach sprzedał Janowi z Tarnowa, dziekanowi krakowskiemu, za 1000 grzywien groszy pragskich . . . . . II. 109
122. 1407 r. 11. maja w Krakowie. Wrochna z Mokrzyk sprzedaje Mokrzyka Janowi i Spytkowi z Melsztyna . . . . . II. 110
123. 1407 r. 9. grudnia w Tarnowie. Wojciech z Wamborkowa, sędzia i Mikołaj ze Strzelca, podsędek — ziemscy sandomierscy — poświadczają, iż Jan ze Słaboszowic i Dersław z Mikołajowic wraz z braćmi swoimi, wieś swoją Mikołajowice i część w Sierakowicach sprzedali Klemensowi z Moskarzowa, kasztelanowi wiślickiemu . . . . . II. 111
124. 1408 r. 18. stycznia w Tarnowie. Wojciech z Wamborkowa, sędzia i Mikołaj ze Strzelca, podsędek — ziemscy sandomierscy — poświadczają, iż Mikołaj, zwany Górką, połowę wsi Dąbrowy sprzedał Marcinowi, proboszczowi tarnowskiemu, zastrzegając sobie prawo wykupna, jeżeliby do lat czterech zwrócił część wypłaconej mu sumy t. j. 50 grzywien . . . . . II. 112
125. 1408 r. 4. lutego w Krakowie. Dział dóbr Potoka, Mokrzyk i Zbigał . . . . . II. 114
126. 1408 r. 12. listopada w Wiślicy. Wojciech z Wamborkowa, sędzia i Mikołaj ze Strzelca, podsędek — ziemscy sandomierscy — przysądżają Janowi z Tarnowa, dziekanowi krakowskiemu, wieś Czarnocin i Mękarzowice przeciw roszczeniom Mikołaja ze Strożysk . . . . . II. 114
127. 1409 r. 4. lutego w Krakowie. Jan z Oleśnicy, sędzia i Dobiesław z Koszyc, podsędek — ziemscy krakowscy — poświadczają, iż Elżbieta, wdowa po Pietraszku, część swoją w Budziejowicach sprzedała Janowi z Tarnowa, kasztelanowi krakowskiemu, za 50 grzywien groszy pragskich . . . . . II. 115
128. 1410 r. 22. kwietnia w Krakowie. Pełka z Mokrzyk sprzedaje części swoje w Mokrzykach i Szczepanowie Janowi i Spytkowi z Melsztyna . . . . . II. 116
129. 1411 r. 24. lutego w Sandomierzu. Władysław Jagiełło udziela kredytywy: Mikołajowi, gnieźnieńskiemu, Mikołajowi, halickiemu — arcybiskupom — Krystynowi z Ostrowa, kasztelanowi, Janowi z Tarnowa, wojewodzie — krakowskim — Mikołajowi z Michałowa, wojewodzie i Michałowi z Bogumiłowic, kasztelanowi — sandomierskim — Janowi ze Szczekocina, kasztelanowi lubelskiemu i Zbigniewowi z Brzezia, marszałkowi koronemu — celem układania się w jego imieniu z Zygmuntem, królem węgierskim . . . . . II. 117
130. 1411 r. 26. czerweca w Wiślicy. Mikołaj ze Strzelca, sędzia i Piotr z Fałkowa, podsędek — ziemscy sandomierscy — potwierdzają ugodę, między braćmi Janem i Spytkiem z Tarnowa zawartą, mocą której zobowiązali się bracia, każdy za swoje szkody w dobrach swoich odpowiadać, w razie zaś, gdyby

XIII

		Strona
	te w jakikolwiek sposób się powiększyły, ma każdy przy dziale wieczystym otrzymać część równą	II. 118
131.	1413 r. 3. stycznia w Tarnowie. Mikołaj ze Strzelca, sędzia i Piotr z Fałkowa, podsędek — ziemscy sandomierscy — potwierdzają sprzedaż części wsi Sierakowie przez Henryka, dziedzica tejże wsi, na rzecz brata swego, Grzegorza ze Zgłobie	II. 119
132.	1413 r. 19. maja w Jarosławiu. Spytek z Tarnowa, sprzedawszy mieszczanom jarosławskim łakę Szczukomłoty, nadaje im zarośla, do tejże łąki przyległe	II. 120
133.	1415 r. 2. kwietnia w Tarnowie. Jan z Tarnowa, wojewoda krakowski, fundując kaplicę przy kolegiacie tarnowskiej, przeznaczą dla jej prebendaryusza, kanonika, wieś Łukowę w powiecie tarnowskim	II. 121
134.	1415 r. 30. sierpnia w Krakowie. Potwierdzenie fundacyi ołtarza P. Maryi w kościele pilźnieńskim Ś-go Jana i udzielenia odpustów dla bractwa tamtejszego	II. 123
135.	1415 r. 28. października w Bachórze. Piotr Kmita potwierdza przywilej swój na osadzenie wsi Wary	V. 6
136.	1416 r. 24. marca w Krakowie. Paweł z Bogumiłowic, sędzia i Krystyn z Nieprześni, podsędek — ziemscy krakowscy — potwierdzają, iż księżna Elżbieta pokwitowała Jana z Tarnowa, wojewodę krakowskiego, z sumy 5000 grzywien, o którą pozwała ją córka jej, Katarzyna, księżna mazowiecka	II. 125
137.	1416 r. 9. maja w Krakowie. Wojciech, biskup krakowski i kanclerz koronny, powierza proboszczowi kolegiaty tarnowskiej jurysdykcją nad duchowieństwem tamtejszem w sprawach do dziesięciu grzywien, a nadto podaje jego władzy kościoły w Skrzyszowie, Szynwałdzie, Zalasowej, Porębie, Lisiej Górze i Łękawicy	II. 126
138.	1416 r. 10. października w Grodnie. Aleksander Witold, wielki książę litewski, nadaje Kopaczowi za jego wierne usługi Dereczyn, z przyległemi wsiami	I. 24
139.	1417 r. 14. kwietnia w Krakowie. Wojciech, biskup krakowski, potwierdza fundacyą kaplicy i kanonii przy kolegiacie tarnowskiej przez Jana z Tarnowa	II. 128
140.	1418 r. 25. stycznia w Tarnowie. Piotr z Fałkowa, sędzia i Zawisza z Oleśnicy, podsędek, ziemscy sandomierscy, potwierdzają, iż Jan z Lisiej Góry część swoją w Kobierzynie sprzedał Janowi z Tarnowa za 60 grzywien	II. 129
141.	1418 r. 10. lutego w Tarnowie. Piotr z Fałkowa, sędzia i Zawisza z Oleśnicy, podsędek, ziemscy sandomierscy, poświadczają, iż Marcin, proboszcz tarnowski, zrzekł się wsi Dąbrowy na rzecz Jana z Tarnowa, wojewody krakowskiego	II. 130
142.	1418 r. 24. lutego w Tarnowie. Piotr z Fałkowa, sędzia i Zawisza z Oleśnicy, podsędek, ziemscy sandomierscy, poświadczają, iż Mikołaj z Kobierzyna wraz z siostrami swemi, Anną i Dorotą, części swoje w Kobierzynie sprzedali Janowi z Tarnowa, wojewodzie krakowskiemu	II. 131
143.	1418 r. 4. kwietnia w Przemyślu. Iwo z Obichowa, kasztelan szremski, starosta generalny ziem ruskich, przysądza Spytkowi z Tarnowa na Janie Szczęsnym z Rzeszowa 30 grzywien	I. 24

XIV

		Strona
144.	1418 r. 21. maja w Kunowie. Wojciech, biskup krakowski, zawiadamia prałatów kolegiaty P. Maryi w Tarnowie, iż na przedstawienie Jana z Tarnowa zatwierdził kanonikiem Ś-go Bartłomieja Jana ze Skoczowa, kapłana dyecezyi wrocławskiej, zaleca przeto, aby temuż Janowi wskazali dochody, do tejże kanonii należące	II. 133
145.	1418 r. 30. maja w Przemyślu. Ugoda Kmitów z Waskiem i Łukaszem z Birczy o wieś Bereskę	V. 6
146.	1418 r. 3. sierpnia w Tarnowie. Piotr z Fałkowa, sędzia i Zawisza z Oleśnicy, podsędek, ziemscy sandomierscy, poświadczają, iż Stanisław i Dominik z Kobierzyna zastawili u Jana z Tarnowa łąkę w Kobierzynie za kopę groszy	II. 134
147.	1418 r. 11. grudnia w Krakowie. Wojciech, biskup krakowski, na prośby Jana z Tarnowa, wojewody krakowskiego, potwierdza przywilej Piotra, biskupa krakowskiego, zmieniający parafialny kościół w Tarnowie na kolegiatę i swój, pozwalający tamtejszym proboszczom rozsądzać sprawy duchownych, do wysokości dziesięciu grzywien	II. 135
148.	1418 r. 12. grudnia w Krakowie. Paweł z Bogumiłowic, sędzia i Zaklika z Korzekwi, podsędek, ziemscy krakowscy, poświadczają, iż Piotr z Cikowic wieś tę sprzedał Janowi z Tarnowa, wojewodzie krakowskiemu, za 200 grzywien	II. 137
149.	1419 r. 13. lipca koło Czerwińska. Mikołaj Kmita zabezpiecza żonie swej, Małgorzacie, wiano i przywianek na Wiśnicz	II. 138
150.	1419 r. 15. listopada w Wislicy. Piotr z Fałkowa, sędzia i Zawisza z Oleśnicy, podsędek, ziemscy sandomierscy, przysądżają Piotrowi, kustoszowi tarnowskiemu, część we wsi Białej przeciw Elżbiecie, wdowie po Piotrze z Białej	II. 139
151.	1419 r. 7. grudnia w Krakowie. Poręczenie panów małopolskich, dane Janowi Młodszemu, ks. mazowieckiemu, z zapewnieniem, iż żonie jego, Katarzynie, bracia jej, Jan i Spytek z Melsztyna, tudzież Spytek z Tarnowa posag jej w sumie 2000 grzywien do 3 lat wypłacą	V. 7
152.	1420 r. 30. lipca w Urzowie. Witold, wielki książę litewski, nadaje słudze swemu, Pawłowi, następujące dobra w ziemi wołyńskiej: Nowostawce, Kamień, Świnne i Ostrą-Rudę	I. 25
153.	1420 r. 10. sierpnia w Waraniach. Książę Bolesław-Świdrygiełło Olgierdowicz przyrzeka wiernie dopełnić i dotrzymać warunków poręczenia, danego za niego przez króla Władysława Jagiełłę wielkiemu księciu litewskiemu, Witoldowi	I. 26
154.	1420 r. 16. października w Proszowicach. Paweł z Bogumiłowic, sędzia i Jakób z Boturzyna, podsędek, ziemscy krakowscy, poświadczają, iż Elżbieta, żona Piotra z Cikowic, zgodziła się na sprzedaż tejże wsi, na rzecz Jana z Tarnowa, wojewody krakowskiego	II. 140
155.	1421 r. 21. sierpnia w Urzowie. Witold, wielki książę litewski, dodaje słudze swemu Pawłowi, do nadanych mu pierwej Nowostawiec w ziemi wołyńskiej, następujące wsie: Rydkę, Sołomeń, Rudkę-Turowkę i Korowie	I. 27

	Strona
*156. 1424 r. 31. sierpnia. Świdrygiello, książę czernichowski, nadaje Maksymowi Drahosynowiczowi następujące wsie: Kossów z monastylem we włości śniatyńskiej, Berezów i Żabie nad Czeremoszem, z warunkiem, aby pełnił z nich służbę wojenną	I. 28
157. 1425 r. 28. grudnia w Gostyninie. Ziemowit IV. książę mazowiecki nadaje Jakubowi z Badowa, łowczemu swemu, łan w Szymanowie, zwany Kisielowską włóką	II. 141
158. 1426 r. 4. marca. Między Tarnowem, a Chyszowem. Andrzej z Żelechowa, podkomorzy sandomierski, potwierdza rozgraniczenie wsi Chyszowa od przedmieścia tarnowskiego	II. 141
159. 1427 r. 22. maja w Żukowicach. Andrzej z Żelechowa, podkomorzy sandomierski, potwierdza rozgraniczenie wsi Róży, należącej do Mikołaja, od wsi Żukowie i Luszowic, należących do Jana z Tarnowa, wojewody krakowskiego	II. 142
160. 1427 r. 13. września w Sanoku. Mikołaj Kmity zastawia wieś Bartkówkę u Piotra Kmity	II. 143
161. 1428 r. 18 sierpnia w Nowogródku. Wielki książę Witold, wydając księżnę Hankę za księcia Wasyla Ostrońskiego, nadaje jej wieś Nowostawce z przysiółkami: Ilin i Boszkiewice, dalej Koblin, Ozlejowo i Stupno	I. 26
162. 1430 r. 21. kwietnia w Sochaczowie. Ziemowit V. książę mazowiecki, nadaje Janowi i Dadźbogowi majątność Drzewice	II. 144
163. 1430 r. 5. czerwca w Nieszawie. Władysław Jagiełło zmienia wieś Gowarczów na miasto i nadaje prawo niemieckie	V. 9
164. 1430 r. 7. grudnia w Krakowie. Mikołaj z Michałowa, kasztelan i starosta krakowski, poświadcza, iż Spytek z Melsztyna wieś swoją Wadów sprzedał Janowi z Tarnowa, wojewodzie krakowskiemu	II. 145
165. 1431 r. 20. marca w Krakowie. Paweł z Bogumiłowic, sędzia i Jakób z Boturzyna podsędek, ziemscy krakowscy, poświadczają, iż Spytek z Melsztyna, wieś swoją Wadów, sprzedał Janowi z Tarnowa wojewodzie krakowskiemu	II. 146
166. 1431 r. 20. marca w Krakowie. Paweł z Bogumiłowic, sędzia i Zygmunt z Bobowy, podsędek, ziemscy krakowscy, poświadczają, iż Spytek z Melsztyna wieś swoją Wadów sprzedał Janowi z Tarnowa, wojewodzie krakowskiemu	II. 147
167. 1431 r. 19. kwietnia w Jarosławiu. Spytek z Tarnowa nadaje mieszczanom jarosławskim pastwiska, pola i łąki w Szczukomłotach	II. 149
168. 1432 r. 1. stycznia w Rzymie. Papież Eugeniusz IV. uwalnia książąt i panów litewskich od przysięgi, którą wykonali księciu Świdrygielle, obrawszy go wielkim księciem bez przyzwolenia króla Władysława	I. 30
169. 1432 r. 11. sierpnia w Przewałach. Erekcya cerkwi Ś-go Mikołaja w Dolsku, na miejscu starego monasteru przez Mikołaja, dziedzica Dolska i Przewał, żonę jego, Ahafią i synów ich, Hurka, Stecka i Andruszka	III. 1
170. 1432—1340. 4. kwietnia w Trokach. Wielki książę Michał zawiadamia namiestnika słonimskiego, Gasztolda o nadaniu Dereczyna Kopaczowi	III. 1
*171. 1433 r. 21. sierpnia w Grodnie. Książę Sanguszko zeznaje, iż otrzymał od króla Władysława dobra, Ratno i Krośniczyn, z obowiązkiem naprawy i przyrzeka płacić z nich roczną tenetę, skoro je ludźmi osadzi	I. 32

	Strona
*172. 1433 r. 9. grudnia w Kijowie. Wielki książę Świdrygiełło nadaje Andrzejowi Wołotowiczowi wieś Michlin, w łuckim powiecie	I. 37
*173. 1434. r. 5. maja w Łucku. Wielki książę Świdrygiełło nadaje Jesyfowi Czusie wieś Basów-Kut w łuckim powiecie w 300 kopach szerokich groszy	I. 30
174. 1435 r. 2. stycznia w Tarnowie. Rafał z Tarnowa i Halszka, wdowa po Janie z Tarnowa, wojewodzie krakowskim, przedstawiają biskupowi krakowskiemu, Zbigniewowi, Augustyna, kleryka krakowskiej dyecezyi, jako kantora kolegiaty tarnowskiej i proszą o zatwierdzenie go na tej prebendzie	II. 151
175. 1435 r. 25. września w Miedniewicach. Ziemowit V. książę mazowiecki sprzedaje Abrahamowi z Gnatowie wieś Szymanów	II. 152
176. 1435 r. 1. grudnia w Ropczycach. Władysław III. potwierdza Elżbiecie z Tarnowa, wojewodzinie krakowskiej, przywilej Władysława Łokietka, którym tenże pozwala osadzić Tarnów na prawie niemieckiem	II. 153
177. 1436 r. 10. czerwca w Krakowie. Władysław (Warnieńczyk), król polski, wyznacza księciu Andruszkowi Ostrogskiemu 100 grzywien monety polskiej z żup drohobyckich	I. 32
178. 1436 r. 2. listopada w Miedniewicach. Ziemowit, książę mazowiecki, nadaje Mikołajowi z Kędzior(?) połowę wójtostwa w Oryszowie, potwierdza kupno drugiej połowy za 60 kóp półgroszków i nadaje prawo niemieckie	II. 154
179. 1437 r. 16. stycznia w Łucku. Wielki książę Świdrygiełło nadaje słudze swemu, Michałowi Olechnowiczowi, za jego wierne usługi następujące wsie, w krzemienieckiej włości: Ceceniówkę i Krasików nad Słuczą, Zacharowce nad Bohem i Kotiużyńce nad Bożkiem	I. 39
180. 1437 r. 14. lipca w Łucku. Wielki książę Świdrygiełło nadaje słudze swemu Oliferowi za jego wierne usługi wieś Hłuchni (Nowo-Malin) i sieliszcze Staje, w łuckim powiecie	I. 42
*181. 1437 r. 2. września w Ostrogu. Wielki książę Świdrygiełło nadaje Hrehoremu Streczenowiczowi wsie, Bielikowce i Słobódkę, w latyczowskim powiecie, w 300 kopach groszy szerokich i obowiązuje go do służby wojennej z tychże dóbr	I. 35
182. 1437 r. 22. września w Ropczycach. Jan z Czyżowa, wojewoda krakowski i starosta sandomierski, Jan z Pilczy, Mikołaj z Winar i Jan z Łysakowa, sędziowie polubowni, poświadczają, iż między Elżbietą, wdową po Janie z Tarnowa, wojewodzie krakowskim, a Rafałem, Janem i Spytkiem z Jarosławia nastąpiła ugoda, na mocy której Elżbieta przyrzekła panom z Jarosławia uiścić się z wszelkich długów	II. 155
183. 1437 r. 30. września w Krakowie. Jan Rej z Szumska, sędzia i Filip z Chrobierza, podsędek, ziemscy krakowscy, potwierdzają dział dóbr, zawarty między braćmi stryjeczными: Rafałem, Janem i Spytkiem z Jarosławia, braćmi rodzonymi, z jednej strony, a Janem Starszym, Gratusem, Rafałem, Janem Szezęsnym i Janem Młodszym z Tarnowa, też braćmi rodzonymi, z drugiej strony	II. 156
184. 1437 r. 1. października w Krakowie, Jan Rej z Szumska, sędzia i Filip z Chrobierza, podsędek, ziemscy krakowscy, poświadczają, iż Rafał, Jan i Spytek	

XVII

		Strona
	z Jarosławia, Elżbietę i synów jej, Jana Starszego, Gratusa, Rafała, Jana Szczęsnego i Jana Młodszego z Tarnowa, uwolnili od wszelkich roczków	II. 159
185.	1437 r. 2. października w Krakowie. Jan Rej z Szumska, sędzia i Filip z Chrobierza, podsędek, ziemscy krakowscy, potwierdzają zeznanie Rafała, Jana i Spytka z Jarosławia, iż się podzielili skarbami z braćmi swoimi stryjeczniymi: Janem Starszym, Gratussem, Rafałem, Janem Szczęsnym i Janem Młodszym z Tarnowa	II. 160
186.	1437 r. 17. października w Kijowie. Wielki Książę Świdrygiello nadaje Kalenikowi Myszkwiczowi za jego wierne służby wieś Burkowce, w powiecie żytomierskim, koło Zviahla trzy slobodyszcz: Mużyłowicze, Chodorki i Tajki, w owruckim powiecie wieś Ostafiewo, a pod Połonnem Wyszczukowicze	I. 33
187.	1438 r. 28. marca w Tarnowie. Jan ze Sprowy, sędzia i Piotr z Wyszmontowa, podsędek, ziemscy sandomierscy, potwierdzają sprzedaż wsi Mikołajowic i Sierakowic przez Stanisława z Młodziejowic na rzecz Mikosza z Chołowy	II. 161
188.	1440 r. 22. lipca w Trokach. Kazimierz Jagiellończyk zawiadamia ludność Dereczyna o nadaniu ich Kopaczowi	III. 2
189.	od 1440—1446 r. 31. sierpnia w Puniach. Kazimierz Jagiellończyk zawiadamia mieszkańców Łoszycy, iż nadał ich księciu Aleksandrowi Sanguszce	I. 43
*190.	1441 a między 23. marca 1443 r. Nadanie ks. Sanguszce dóbr Korostycz, Oleszkowicz i Szczosławicz	III. 2
*191.	1441 a między 23. marca 1443 roku. Nadanie ks. Sanguszce dóbr Romanowa-Horbaczewicza i Iwaszkowa-Bugina	III. 3
192.	1441 r. 20. maja w Budzie. Władysław III. zagrabia księciu Sanguszce za gwałtowny najazd na zamek Ratno i różne gwałty, powiat jego koszerski i nadaje takowy Derśławowi z Rytwian, staroście chełmskiemu, w tysiącu złotych węgierskich	I. 36
193.	1441. r. 20. czerwca w Tarnowie. Piotr z Wyszmontowa, sędzia i Mikołaj z Winar, podsędek, ziemscy sandomierscy, poświadczają, iż Katarzyna, żona Wacława ze Zgłobic rzekła się oprawy swojej, zabezpieczonej na wsiach Zgłobicach i Sierakowicach, na rzecz Jana z Lisiej Góry, któremu te dobra mąż jej sprzedał.	II. 162
194.	1441 r. 13. września w Sanoku. Dział dóbr między Małgorzatą z Mostyczyn Wielkich(?), a Mikołajem Kmitą, kasztelanem przemyskim	II. 163
195.	1441 r. 27. września w Wiślicy. Piotr z Wyszmontowa, sędzia i Jan ze Słaboszowic, podsędek, ziemscy sandomierscy, poświadczają, iż Elżbieta, wdowa po Janie z Tarnowa, wojewodzie krakowskim i synowie jej, Jan Starszy, Rafał, Jan Szczęsny i Jan Amor zawarli ugodę, mocą której synowie odstąpili matce miasto Rzochów, z wsiami: Krzyż, Pawężów, Szynwałd, Trzemeśna, Łękawica, Biazków i Tuszyzna	II. 164
196.	1442 r. 15. czerwca w Budzie. Władysław III. zapisuje Hartuszkowi 100 grzywien na wsi Sistrzeszowicach	II. 166
197.	1443 r. 23. marca w Birsztanach. Kazimierz Jagiellończyk zawiadamia ludność Ratna i Weteł, iż ich nadał księciu Sanguszce	I. 38

XVIII

	Strona
198. 1443 r. 14. sierpnia w Budzie. Władysław III. poleca kupcom, aby jadąc koło Jarosławia ze swymi towarami, nie jechali drogami nowymi, lecz dawną	II. 166
199. 1443 a 1. września 1444 r. Królewicz, Kazimierz Jagiellończyk, zeznaje, iż prosił księcia Wasyla Ostrogskiego o przyłączenie jego ojcowizny, Korca do Krzemieńca	III. 3
200. 1443 r. 15. listopada w Rawie. Władysław, ksiązę mazowiecki, nadaje Wojciechowi z Chylina wójtowstwo w Miedniewicach na prawie niemieckiem.	II. 167
201. Między rokiem 1443 a 1452. Ksiązę Wasyl Fedorowicz Ostrogski ponawia zapis swego ojca, który nadał cerkiew Matki Boskiej na klasztor św. Dominika	I. 39
202. 1444 r. 3. lutego w Krakowie. Dział dóbr Górki, Krzeczowa, Strzelca, Uścia i Szczekarkowa	II. 168
203. 1444 r. 2. czerwca we Lwowie. Piotr Odrowąż ze Sprowy, wojewoda i starosta generalny ziem ruskich, potwierdza zrzeczenie się wójtowstwa w Bóbrce przez Annę, córkę Hinczy, a żonę Zygmunta z Nowosielec, na rzecz Piotra Wnuczka, za 500 grzywien monety polskiej	I. 40
204. 1444 r. 15. sierpnia w Stupnie. Wyrok w sprawie granicznej o Stupno i Moszczanicę między kanclerzem Fedkiem, a Daniłem Wołoszynem	I. 41
*205. 1445 r. 1. czerwca w Wilnie. Kazimierz, wielki ksiązę litewski, potwierdza Paszkowi Dochnowiczowi Świdrygiełowe nadanie dóbr Derni z przysiółkami: Odorady, Pełża i Uchosieckie — Polesie, a pod peremylskim powiatem Berestków i Jabłonna	I. 137
206. 1446 r. 28. stycznia w Tarnowie. Jan Rafał, Jan Szczęsny i Jan Amor z Tarnowa nadają Jaszkwowi z Żukowic sołtystwo tamże, wznawiając dawny przywilej na prawo niemieckie, przysługujące mieszkańcom tejże wsi	II. 169
*207. 1446 r. 15. maja w Łucku. Wielki ksiązę Świdrygiełło nadaje słudze swemu, Chodkowi, dobra Miłusze i Zadyby	III. 4
*208. 1446 r. 29. grudnia w Łucku. Wielki ksiązę Świdrygiełło nadaje księciu Michałowi Wasylewiczowi (Czartoryskiemu) dobra Holiszów, Derewiane, Dykowo, Suchowce i Czaruków	III. 5
209. 1447 r. 3. lipca w Krakowie. Wincenty, arcybiskup gnieźnieński, wydaje wyrok w sprawie Zbigniewa, biskupa krakowskiego, z Janem Szczęsnym i Janem Amor z Tarnowa, o dziesięciny z dóbr tarnowskich	II. 170
210. 1447 r. 24. lipca w Lublinie. Mikołaj z Prawiednik, sędzia i Andrzej z Leszcza, podsędek, ziemscy lubelscy, potwierdzają sprzedaż części we wsi Łucce przez Waclawa Dęblińskiego, na rzecz Jakuba z Łucki	II. 175
211. 1447 r. 14. października. Rozgraniczenie wsi Dyss od Jakubowic	V. 12
212. 1447 r. 14. października. Rozgraniczenie dóbr Dłotlic od Rudnika	V. 12
213. 1447 r. 14. października. Rozgraniczenie dóbr Dłotlic i Kamionki od Ciecierzyna	V. 11
214. 1447 r. 21. października. Rozgraniczenie dóbr Kamionki od Łucki	V. 13
215. 1447 r. 10. listopada. Mikołaj z Tarzowa, podkomorzy sandomierski, potwierdza rozgraniczenie wsi Swirny od Częstocic	II. 176
216. 1448 r. 1. lutego w Wislicy. Piotr z Wyszmontowa, sędzia i Mikołaj z Pęchowa, podsędek, ziemscy sandomierscy, potwierdzają dział dóbr, zawarty między	

XIX

		Strona
	braćmi: Rafałem, kanonikiem krakowskim i łączyckim, Janem Szczęsnym i Janem Amor z Tarnowa	II. 178
217.	1448 r. 15. listopada w Wiślicy. Piotr z Wyszmontowa, sędzia i Mikołaj z Pęchowa, podsędek, ziemscy sandomierscy, potwierdzają dział dóbr Tarnowa, Rzochowa i Krzyża, dokonany między braćmi, Janem Amor z Tarnowa, a Janem Szczęsnym z Rzochowa	II. 183
218.	1448 r. 1. października w Krakowie. Bartosz z Góry, sędzia i Piotr z Cikowie, podsędek, ziemscy krakowscy, potwierdzają zeznanie Jana z Czyżowa, kasztelana i starosty krakowskiego, iż tenże otrzymał od biskupa lubuskiego, Jana, w dzierżawę wieś Przemęczany, w ziemi krakowskiej	II. 182
219.	1449 r. 23. lutego w Przemyślu. Dobiesław z Żyrawicy kwituje Jana Kmitę z wypłacenia mu 50 grzywien i 50 złotych węgierskich	II. 185
220.	1449 r. 24. listopada w Tarnowie. Sprawa Świrczkowskiego przeciwko Bartoszowi z Wierzchosławic o granice między Świrczkowem, a Komorowem	V. 14
221.	1450 r. 14. czerwca. Władysław, książę mazowiecki, potwierdza sprzedaż wójtostwa w Starych Wiskitkach przez Piotra, wójta tamtejszego, na rzecz Wojciecha Chylińskiego, starosty sochaczewskiego	II. 185
222.	1450 r. 31. grudnia w Łucku. Wielki książę Świdrygiełło nadaje słudze swemu, Mytkowi, krewnemu Niemiry, starosty łuckiego, w peremylskim powiecie wieś Lipę, we włodzimierskim Budiatycze, Tyszkiewiczze, Dubrowicę, Lisznię i Stiahy	I. 45
223.	1450 a między 1. września 1451 r. Wielki książę Świdrygiełło nadaje marszałkowi swemu, Bernatowi Olgiertowi, dobra Szepeł i Ośmiechowicze	III. 6
224.	1451 r. 24. września w Łucku. Wielki książę Świdrygiełło nadaje koniuszemu królewskiemu, Hryńkowi, wieś Chrapino w turowskim powiecie	I. 44
*225.	1451 r. 29. grudnia w Łucku. Wielki książę Świdrygiełło nadaje księciu Michałowi Wasylewiczowi (Czartoryskiemu) wieś Chołopy nad Słuczą	III. 6
*226.	1451 r. między 25. a 31. grudnia. Wielki książę Świdrygiełło nadaje Piotrowi Kirdejewiczowi Mylskiemu dobra Kisielin, Twerdyn i Werbiajew	III. 7
227.	1451 r. w Łucku. Wielki książę Świdrygiełło nadaje Paszkowi Prokofiewiczowi wieś Chołopicze, we włodzimierskim powiecie, za jego wierną służbę	I. 46
228.	1452 r. 3. stycznia w Wilnie. Kazimierz Jagiellończyk nadaje Myszkowi, krewnemu Niemiry, następujące wsie: Lipę w powiecie peremylskim, a Budiatycze, Tyszkiewiczze, Dubrowicę i Lisznię we włodzimierskim powiecie	I. 47
*229.	1452 r. około 15. marca. Nadanie Drohiczyna księciu Iwaszkowi Sanguszce	III. 9
230.	1452 r. 15. czerwca w Krakowie. Jan Kmita, kasztelan lwowski, zabezpiecza posag swej żony, Marty, w 400 grzywnach na dobrach ojczystych, w powiecie sanockim	II. 186
231.	1454 r. 11. kwietnia w Krakowie. Ugoda między Władysławem z Jadownik, a Mikołajem z Markuszowej w sprawie granic	II. 187
*232.	1454 r. 1. października w Kobryniu. Książę Semen Romanowicz Kobryński zapisuje żonie swej, Juliannie Semenównie Holszańskiej, na dobrach Kobryniu, Hruszowej i Czerewaczycach tytułem wiana 2000 kóp groszy	III. 9

	Strona
233. 1455 r. 19. lutego w Bochni. Zeznanie długu 380 grzywien przez Mikołaja Serafina i Jakóba z Dąbrówki, na rzecz Dobiesława Kmity	II. 187
234. 1456 r. 2. stycznia w Kamieńcu. Mikołaj Podolec z Nowosielec, podkomorzy, Piotr ze Świrczkowic, chorąży, Jan z Boryskowic, podsędek generalny i inni ziemianie podolscy poświadczają, iż oprócz Barbary, żony Ronusa, mieszczanina lwowskiego, a córki Hanusza Dreczyna, ostatniego wójta kamienieckiego, nikt inny do tegoż wójtowstwa nie ma prawa, przeto ławnicy kamienieccy bezprawnie wójtowstwo to sobie przywłaszczyli	I. 48
235. 1456 r. 24. lutego w Sanoku. Jan Doliński, chorąży przemyski, zastawia wieś swoją Ruszelczycze u Michała z Krzeczowic	II. 188
236. 1456 r. 18. września w Piotrkowie. Kazimierz Jagiellończyk wznawia przywilej na prawo niemieckie, jarmarki i targi dla miasta Białaczowa	V. 14
237. 1457 r. 20. września w Łęczycy. Kazimierz Jagiellończyk przyrzeka nie zastawiać zamków, Brzeźnicy, Krzepic, Kłobucka i Pajęczna, które Hińcza z Rogowa, kasztelan sieradzki, zrzekłszy się sum na nich zabezpieczonych, królowi zapisał, lecz mianować tamże starostę, któryby je bronił od napadu nieprzyjaciół	II. 188
238. 1458 r. 13. czerwca w Ostrogu. Olechno Juriewicz Czuska sprzedaje Drobiszowi Mżurowiczowi dziedziczne wsie swoje, Koniuszki i Rapotów i obowiązuje się zastępować Drobisza w wyprawach wojennych	I. 50
239. 1459 r. 6. kwietnia w Wilnie. Olechno Dowojnowicz, kasztelan trocki, dzierżawca nowogrodzki, zapisuje żonie swej, Barbarze, wieś swoją dziedziczną Tarasów	I. 50
240. 1459 r. 19. czerwca w Rzochowie. Sędziwoj z Leżenic, podkomorzy sandomierski, potwierdza rozgraniczenie Mielca i Cmolasu, należących do Stanisława Mieleckiego, od Rzochowa, Tuszyny i Koszczytkowa, dóbr Franciszka Tarnowskiego	II. 190
241. 1459 r. 17. października w Wislicy. Piotr z Wyszmontowa, sędzia i Mikołaj z Winar, podsędek, ziemscy sandomierscy, potwierdzają ugodę, zawartą między Marcinem z Przybenic, a synowcami jego, Jakóbem i Abrahamem z Chołowej, mocą której Marcin ustąpił synowcom wieś swoją Charzewice, ci zaś nawzajem ustąpili stryjowi dobra swoje Mikołajowice i Sierakowice na czas życia tegoż Marcina	II. 192
242. 1459 r. 9. listopada w Gnieźnie. Mikołaj z Czechela, wikaryusz i oficyał arcybiskupa gnieźnieńskiego, oznajmia księżom w Krakowie, iż Materna, wdowa po Janie, kasztelanie kolskim, wolną jest od pretensyj, które do niej miał niejaki Herman, mieszczanin krakowski	II. 193
243. 1459 r. 29. listopada w Wilnie. Olechno Dowojnowicz, kasztelan trocki, namiestnik nowogrodzki, zapisuje żonie swojej, Barbarze, jako wiano dwór swój Tarasów	I. 52
244. 1460 r. 4. lutego w Krakowie. Kazimierz Jagiellończyk potwierdza Janowi Amor z Tarnowa przywilej, uwalniający miasto jego Tarnów od opłaty podatku krakowskiego	II. 196

245. 1460 r. 7. marca w Krakowie. Kazimierz Jagiellończyk wręcza kaucją Dobiesławowi Kmicie z Wiśnicza, wojnickiemu, Janowi Szczęsnemu z Tarnowa, bieckiemu, kasztelanom, Mikołajowi z Brzezia, marszałkowi koronnemu i Stanisławowi Ligęzie z Przeclawia, którzy za króla porękę złożyli, gdy tenże od Jana Amor z Tarnowa, na potrzeby Rzptej pożyczył 673 złotych węgierskich . . . . . II. 197
246. 1460 r. 30. lipca w Pilźnie. Piotr z Wyszmontowa, sędzia i Mikołaj z Winar, podsędek, ziemscy sandomierscy, potwierdzają dział braci, Jakóba i Abrahama z Chołowej, dobrami ich dziedzicznymi: Mikołajowice, Sierakowice, Chołowa i Głowaczowa . . . . . II. 199
247. 1461 r. 2. maja w Lipie. Księżna Agafia Wasylowa zapisuje córce swej, Ohrefini Iwanowej Gojcewiczowej, wsie Nowostawce i Ilin . . . . . I. 53
- *248. 1461 r. 22. grudnia w Łucku. Iwaszko Dyczko Wasylewicz sprzedaje majątność swoją Równę księciu Semenowi Wasylewiczowi Nieświckiemu za 300 kóp szerokich groszy . . . . . I. 53
249. 1462 r. 9. grudnia. Ugoda Ożarówskich z Anną Oleśnicką o rozgraniczenie dóbr Samokłesk i Rudna od Kamionki i Dąbrówki . . . . . V. 17
- *250. Przed 1463 rokiem. Zapis ks. Sanguszki żonie swojej, Hance, dóbr Trościanicy i innych . . . . . III. 11
- *251. 1463 r. 10. marca w Birsztanach. Potwierdzenie ks. Hance Sanguszkowej dożywocia na Trościanicy . . . . . III. 11
252. 1463 r. 20. kwietnia w Brześciu. Książę Juryj Wasylewicz Ostrogski sprzedaje bratu swemu, księciu Iwanowi Wasylewiczowi, wsie Miatyn, Hołowczyce, Podborce i Dietyńcze . . . . . I. 44
253. 1463 r. 9. lipca w Łucku. Dział majątności książąt Semena, Sołtana i Wasyla Wasylewiczów Zbaraskich . . . . . I. 54
- *254. 1463 r. 10. lipca w Łucku. Michał Montowtowicz, starosta łucki i Olizar Szyłowicz, marszałek ziemi wołyńskiej i namiestnik włodzimierski, oświadczają, iż książęta, Wasyl i brat jego, Semen, Wasylewicz Zbarascy zawarli między sobą ugodę o stawy w Iwaczowie . . . . . I. 55
- *255. 1463 r. 20. września w Ostrogu. Drobisz Mżurowicz, mieszczanin ostrogski, sprzedaje księciu Iwanowi Wasylewiczowi Ostrogskiemu dobra swoje Koniuszki, Ozierany i Ropotów za 100 kóp (groszy) . . . . . I. 56
256. 1463 r. 22. listopada. Rozgraniczenie dóbr Samokłesk od Dąbrówki i Kamionki . . . . . V. 17
257. 1463 r. 22. listopada. Rozgraniczenie dóbr Rudna od Kamionki . . . . . V. 18
258. 1464 r. 25. czerwca w Ostrogu. Olechno Juriewicz sprzedaje Iwanowi Drobiszowi Mżurowiczowi dworzyszczce Ozierany . . . . . I. 57
259. 1465 r. 7. stycznia w Krakowie. Jan Bohun z Donos, sędzia i Jan z Pielgrzymowic, podsędek, ziemscy krakowscy, poświadczają, iż Piotr Kawalec i Stanisław Klamp otrzymali od Jana Amor z Tarnowa, kasztelana wojnickiego, 60 grzywien, jako ratę długu 250 grzywien . . . . . II. 201
260. 1465 r. 25. stycznia w Ostrogu. Hryńko Jelowicz sprzedaje księciu Iwanowi Wasylewiczowi Ostrogskiemu wieś swoją Dołocze za 300 kóp groszy szerokich . . . . . I. 57

261. 1465 r. 9. lutego w Kobryniu. Księżna Julianna Semenowa Kobryńska z synem swoim, księciem Iwanem Semenowiczem, nadaje słudze swemu, Judzie, cerkiew św. apostołów Piotra i Pawła w Kobryniu wraz z wszelkimi, do niej należącymi dochodami i dziesięcinami . . . . . I. 58
262. 1465 r. 16. kwietnia w Grodnie. Kazimierz Jagiellończyk nadaje Michałowi Kieżgajłowiczowi, wojewodzie wileńskiemu i kanclerzowi wielkiego księstwa litewskiego, dobra Lubcz w nowogrodzkim i Raków w zasławskim powiecie . . . . . I. 59
263. 1465 r. 29. sierpnia w Lublinie. Mikołaj z Prawiednik, sędzia i Andrzej z Leszcza, podsędek, ziemscy lubelscy, potwierdzają, iż Jakób Dębliński z Łucki sprzedał dwa łany tamże Piotrowi z Grabianowic . . . . . II. 202
264. 1466 r. 29. marca w Piotrkowie. Mikołaj Grzymała, sędzia nadworny królewski, potwierdza zamianę dóbr między Janem z Sienna, a Klemensem Strumiłą, a mianowicie wsi Gaje w powiecie lwowskim za Strawczyn, Prądnik i Chełmce w ziemi sandomierskiej . . . . . II. 203
- *265. 1466 r. 20. czerwca w Ostrogu. Janko Czaplic zeznaje, iż zamieniał z księciem Iwanem Wasylewiczem Ostrogskim wieś swoją Hulczę na dwór Międzyrzecz, z którego zobowiązuje się do służby, do czego mu książę Iwan dodał jeszcze 30 kóp szerokich groszy . . . . . I. 60
- *266. 1466 r. 20. czerwca w Ostrogu. Janko Czaplic sprzedaje księciu Iwanowi Wasylewiczowi Ostrogskiemu wieś swoją dziedziczną Hulczę za 30 kóp szerokich groszy . . . . . I. 61
267. 1466 r. 9. października. Mikołaj z Prawiednik, sędzia graniczny, rozgranicza wieś Szczekarków, należącą do Grota z Ostrowa, podkomorzego sandomierskiego, od Nasutowa, Siedlisk i Kamionki, dóbr Anny z Oleśnicy, wojewodziny sandomierskiej . . . . . II. 205
268. 1466 r. 9. października. Rozgraniczenie dóbr Nasutowa, Siedlisk i Kamionki od Szczekarkowa . . . . . V. 19
269. 1467 r. 12. stycznia w Krzemieńcu. Waško, Niemiec i Ihnat, bracia Ceceniowscy sprzedają księciu Aleksandowi Sanguszcze posiadłości swoje, Ceceniówkę i Bajmakowce nad Słuczą . . . . . I. 63
270. 1467 r. 21. stycznia w Jarosławiu. Spytek z Jarosławia, podkomorzy przemyski, wraz z Mikołajem z Korczyzna, plebanem jarosławskim, fundują ołtarz Ś-tej Katarzyny w kościele tamtejszym Wszystkich Świętych . . . . . II. 209
271. 1467 r. 6. lutego w Jarosławiu. Spytek z Jarosławia, podkomorzy ziemi przemyskiej, zapisuje dla szpitala ubogich w Jarosławiu dwie grzywny rocznie z dochodów jarosławskich i pewną ilość mąki tygodniowo z młynów tamtejszych . . . . . II. 207
- *272. 1467 r. 12. kwietnia w Wilnie. Książę Dymitr Iwanowicz Putiatycz mienia wieś swoją »Ilii Dyrynicza« z Iwaszkiem Ilinczem za wieś jego Charkowicze . . . . . I. 138
273. 1467 r. 26. maja w Krakowie. Anna Międzyrzeczka sprzedaje Dobiesławowi Kmicie wieś swoją Piotrkowice . . . . . II. 211
274. 1468 r. 21. marca w Bielsku. Kazimierz Jagiellończyk poleca Myszkowi Wysztorowiczowi, aby Wasylowi Kopaczewiczowi wymierzył sprawiedliwość z poddanymi królewskimi żołudskimi, którzy zajęli jego łowiska . . . . . III. 12

275. 1468 r. po 21. marca. Myszko Wyszortowicz, starosta słonimski, rozgranicza nowiny, należące do Dereczyna, dóbr Wasyla Kopaczewicza, od ziemi poddanych królewskich słonimskich . . . . . III. 13
276. 1468 r. 4 lipca w Pilźnie. Piotr z Wyszmontowa, sędzia i Mikołaj z Winar, podsędek, ziemscy sandomierscy, poświadczają, iż Abraham z Chołowej pokwitował synowców swoich, Jana, Abrahama i Katarzynę z Mikołajowic z sumy 100 grzywien, którą mu zapisał ojciec ich, Jakób . . . . . II. 212
277. 1468 r. 4. lipca w Pilźnie. Piotr z Wyszmontowa, sędzia i Mikołaj z Winar, podsędek, ziemscy sandomierscy, potwierdzają umowę, zawartą między Abrahamem z Chołowy, stryjem, a Stanisławem i Janem z Ujazdu, wujami Jana, Abrahama i Katarzyny, dzieci Jakóba z Mikołajowic, mocą której to umowy Abraham, jako opiekun ma pozostać przy dzierżawie połowy Mikołajowic i Sierakowic do pełnoletności swoich bratanków . . . . . II. 213
278. 1468 r. 4. lipca w Pilźnie. Otton z Plechowa, sędzia i Jan z Biechowa, podsędek, ziemscy sandomierscy, poświadczają wydanie z aktów ziemskich działu dóbr Mikołajowic i Sierakowic, między Abrahamem z Chołowej, a Elżbietą, wdową po Jakóbie z Mikołajowic . . . . . II. 214
279. 1468 r. 3. sierpnia. Rozgraniczenie dóbr Rudna od Giżyc . . . . . V. 20
280. 1469 r. 9. lutego w Krzemieńcu. Wasko, Niemiec i Ihnat, bracia Ceceniowscy, sprzedają księciu Aleksandrowi Sanguszce dobra swoje Nowosiółkę, nad Wilią położone, za 60 kóp szerokich groszy . . . . . I. 64
281. 1469 r. 28. lutego w Sanoku. Anna z Pleszowa sprzedaje Dobiesławowi Kmicie, kasztelanowi lubelskiemu, wsie Hadle i Jawornik . . . . . II. 216
282. 1470 r. 4. lipca we Włodzimierzu. Wanko Skerdejewicz z Kwasiłowa sprzedaje księciu Semenowi Wasylewiczowi Zbaraskiemu dobra, Kwasiłów, Kołodne, Bereżany, Basów - Kut, Stawki, Sławne, Rastów, Lachów, Poczapki i Noworoczyce, w łuckim powiecie . . . . . I. 64
283. 1470 r. 19. lipca w Wilnie. Barbara Olechnowa Dowojnowiczowa zapisuje bratu swemu, Janowi Iliniczowi, dzierżawcy wołkowyskiemu, dwór swój Tarasów, w powiecie mińskim . . . . . I. 65
284. 1470 r. 16. października. Książę Wasyl Juriewicz zapisuje cerkwi sobornej Bogarodzicy w Smoleńsku daninę z dóbr Sowy i Repinicz . . . . . I. 67
285. 1471 r. 5. lutego w Pilźnie. Otton z Plechowa, sędzia i Jan z Biechowa, podsędek, ziemscy sandomierscy, poświadczają, iż Jan, syn Jeża ze Zgłobic, część swoją w Sierakowicach sprzedał Abrahamowi z Chołowej . . . . . II. 216
286. 1471 r. 12. lutego Rozgraniczenie dóbr Skromowic, Woli Skromowskiej i t. d. od miasta Kocka i wsi przyległych. . . . . V. 21
287. 1472 r. 13. Stycznia w Krakowie. Mikołaj Strasz z Białaczowa, sędzia i Marcin z Konar, podsędek, ziemscy krakowscy, poświadczają, iż w obecności Jana Bohuna z Donos, niegdyś sędziego i Jana z Pielgrzymowic, podsędka, ziemskich krakowskich, Andrzej, Zofia, żona Stanisława z Szydłowca, kasztelana żarnowskiego, Jan i Piotr z Goździkowa, bracia i siostra, rodzeni, zawarli umowę względem utrzymania przez nich, ich wuja, Stanisława Pleszowskiego i ciotki, Anny Kościuszkowej . . . . . II. 217

288. 1472 r. 20. lipca w Krakowie. Kazimierz Jagiellończyk zawiera umowę ze Spyt-
kiem z Melsztyna w sprawie stawów i budowy grobli, po obu brzegach
rzeki Jasionki, z których jeden należy do wsi królewskiej »Jadowniki«,
drugi zaś do wsi tegoż Spytka »Mokrzyska« . . . . . II. 219
289. 1473 r. 21. stycznia w Kosinie. Piotr Swidwa z Szamotuł, kasztelan poznański
i starosta generalny wielkopolski, potwierdza sprzedaż wsi Szkaradowa
przez Mikołaja Gruszczyńskiego, starostę odolanowskiego, na rzecz Piotra
Miłosławskiego . . . . . II. 221
290. od 1. września 1473 do 1. września 1474 r. w Łucku. Fedko Kozłowski sprzedaje
Andruszkowi Fedorowiczowi wieś swoją Stupno . . . . . I. 69
291. 1474 r. 21. marca w Sochaczowie. Anna, księżna mazowiecka, pozwala Stanisławowi
Kołaczkowi z Kozer zbudować młyn w Jaktorowie, na rzece Kuklewce . . . . . II. 223
292. 1474 r. 12. kwietnia w Ostrogu. Fedia Fedkowa Denisowiczowa zastawia u Mi-
chała i Konstantego Iwanowiczów XX. Ostrogskich majątność swoją Wilią
293. 1474 r. 9. października w Krakowie. Jan i Spytka z Melsztyna zapisują dla ko-
ścioła Ś. Anny w Krakowie 300 złot. węgierskich na wsi Porębie . . . . . II. 224
- *294. 1475 r. 24. kwietnia w Łosiczych. Kazimierz Jagiellończyk nadaje Aleksandrowi
i Michałowi XX. Sanguszkom w zamian za majątność Trostianicę, którą
ich ojciec posiadał, dobra Soszno, w powiecie brzeskim, Falemicze,
Zajczyce i Namczyńskie Szyszkowice, w powiecie włodzimierskim . . . . . I. 91
- *295. 1475 r. 17. czerwca w Falemiczach. Dział dóbr XX. Aleksandra i Michała San-
guszków, spadłych na nich po matce . . . . . III. 14
- *296. 1475 r. 4. lipca w Łucku. Michał i Semen Wasylewicz XX. Zbarascy dzielą się
dzielnicą zmarłego księcia Sołtana (Zbaraskiego) i obowiązują się przed
księciem Aleksandrem Sanguszką, Michałem Montowtowiczem, starostą
łuckim i Olizarem Szyłowiczem, marszałkiem wołyńskiej ziemi i starostą
włodzimierskim, trzymać się w przyszłości ściśle zawartej między sobą
w tej mierze ugody . . . . . I. 69
- *297. 1475 r. między 4. lipca, a 1. września. Dział Semena i Michała Wasylewiczów
XX. Zbaraskich dzielnicą zmarłego księcia Sołtana Zbaraskiego . . . . . I. 71
298. 1475 r. w Brześciu. Kazimierz Jagiellończyk nadaje Janowi Andrzejewiczowi Do-
wojnowiczowi dobra Satyjów z przysiółkami, Olibowem i Peremiłówką . . . . . III. 15
299. Przed rokiem 1477. Iwaszko Ilinicz zeznaje, iż dobra swoje, Studziankę w powie-
cie krzemienieckim i Hruzkę w Wołkowyskiem zamieniał z Niewiarem
Wołczkiewiczem za wsie, Czarnawczyce i Turnę . . . . . I. 73
300. 1477 r. 24. lutego w Trokach. Jan Kuczuk, marszałek królewski i namiestnik
lidzki, sprzedaje Waškowi Lubiczowi majątność swoją tarasowską . . . . . I. 73
301. 1477 r. 27. lutego w Trokach. Iwaszko Ilinicz, namiestnik drohicki, sprzedaje
Waškowi Lubiczowi, pisarzowi królewskiemu, majątność swoją tarasowską . . . . . I. 74
302. 1478 r. 20. kwietnia w Brześciu. Kazimierz Jagiellończyk nadaje Bartoszowi Mon-
towtowiczowi wieś Rastów, w powiecie włodzimierskim . . . . . III. 15
303. 1478 r. 22. kwietnia w Brześciu. Kazimierz Jagiellończyk zawiadamia poddanych
rastowskich i mirowickich o nadaniu dóbr Rastowa i Mirowicz Bartoszowi
Montowtowiczowi . . . . . III. 15

	Strona
304. 1478 r. 2. czerwca w Maniowie. Dział księcia Semena Wasylewicza i księżny Wasylowej z synami, Michałem, trzema Semenami i Fedorem XX. Zbaraskimi, dzielnicą księcia Sołtana	I. 75
305. 1478 r. 2. sierpnia w Sandomierzu. Kazimierz Jagiellończyk poleca Iwanowi Chodkiewiczowi, Janowi Kuczukowi i Iwaszkowi Iliniczowi, aby rozsądzili sprawę Wasylowej Kopaczowej o krzywdy, wyrządzone jej przez Michałową Nacewiczową	III. 16
306. 1478 r. po 2. sierpnia w Łukonicy. Jan Kuczuk, starosta grodzieński i Iwaszko Ilinicz, starosta drohicki, rozgraniczają dobra dereczyńskie Wasylowej Kopaczowej od dóbr Zelwy, należących do Michałowej Nacewiczowej	III. 16
307. 1479 r. 13. maja w Radomiu. Kazimierz Jagiellończyk poleca Olizarowi Szyłowiczowi i Iwanowi Chodkiewiczowi, aby wymierzili sprawiedliwość mieszczanom turzyckim z ziemianami tamtejszymi o dostawianie podwód	III. 18
308. 1479 r. 22. maja w Jarosławiu. Spytek z Jarosławia, wojewoda i starosta generalny ziem ruskich, potwierdza dawne i nadaje nowe prawa i przywileje mieszczanom jarosławskim	II. 225
309. 1480 r. 19. stycznia. Rozgraniczenie dóbr Kunowa z przyległościami od Biechowa, Wodziradzia i Chmielowa	V. 22
310. 1480 r. 20. stycznia. Rozgraniczenie dóbr Kunowa z przyległościami, należących do kapituły krakowskiej, od Biechowa, Wodziradzia i Chmielowa, dziedzicznych Wojciecha z Michowa, kasztelana zawichostskiego.	II. 228
311. 1481 r. 20. lutego w Pilźnie. Dobiesław z Chlewisk, sędzia i Mikołaj ze Zbożenny, podsędek, ziemscy sandomierscy, poświadczają, iż Stanisław Włodkowicz z Kniehynicz, czyli z Jaryczowa, połowę wsi swoich, Wierzchosławic, Gosławic, Ostrowa i Komorowa, sprzedał Janowi Amor z Tarnowa, wojewodzie krakowskiemu.	II. 229
312. 1481 r. 20. lutego w Pilźnie. Dobiesław z Chlewisk, sędzia i Mikołaj ze Zbożenny, podsędek, ziemscy sandomierscy, poświadczają, iż Anna z Kniehynicz, żona Jakuba z Felsztyna, połowę wsi swoich, Wierzchosławic, Gosławic, Ostrowa i Komorowa, sprzedała Janowi Amor z Tarnowa, wojewodzie krakowskiemu	II. 231
*313. 1481 r. 1. kwietnia w Wilnie. Książę Michał Wasylewicz Zbaraski zawiera za pośrednictwem polubownych sędziów ugodę z księżną Maryą Semenową Kołodeńską i zięciem jej, księciem Semenem Juriewiczem (Holszańskim), o podział dóbr, po księciu Semenie Wasylewiczu Kołodeńskim pozostałych	I. 79
314. 1481—1496 r. 24. kwietnia w Ostrogu. Lukerya Ilnatowa Borowikowa zastawia u Michała i Konstantego Iwanowiczów XX. Ostrogskich wieś swoją Pianie za 30 kóp szerokich groszy	I. 77
315. 1481 r. 11. maja w Wilnie. Kazimierz Jagiellończyk pozwala Marcinowi Gasztoldowi kupić dom w Kijowie i uwalnia go od wszelkich służb i opłat, ciężających na nim	I. 78
316. 1481 r. 19. lipca w Zwierzyńcu. Jakób z Dębna, kasztelan i starosta krakowski, zapisuje soltystwo swoje w Pobiedniku Małym i Wielkim klasztorowi mogiłskiemu	II. 232

317. 1482 r. 28. marca w Trokach. Kazimierz Jagiellończyk zawiadamia Olizara Szyłowicza, iż podług dawnego zwyczaju, tak ziemianie, jako też mieszczanie turzyscy mają kolejno podwoły dawać . . . . . III. 18
318. 1482 r. 3. czerwca. Ugoda dziedziców Samokłęsk i Rudy o granice między temiż ich dobrami . . . . . V. 24
319. 1482 r. 23. września w Kościaniu. Maciej z Bnina, wojewoda poznański i starosta generalny wielkopolski, potwierdza wyrok sędziów swoich, wydany przeciw Piotrowi Nowomiejskiemu, w sprawie jego z Piotrem i Stanisławem Jutrowskimi, o wieś Szkaradowo . . . . . II. 233
320. 1482 r. 14. listopada w Wiśniowcu. Michał i Semen Wasylewicz księżęta Zbarascy dzielą się ojcowizną . . . . . I. 80
321. 1483 r. 2. lutego w Równem. Książę Semen Juriewicz (Holszański) zapisuje żonie swej, Nastazyi, dwa tysiące kóp (groszy) wiana, na Baranie i Hłusku . . . . . I. 82
322. 1484 r. 19. lutego w Lublinie. Kazimierz Jagiellończyk potwierdza zapis wójtostwa w Pobiedniku przez Jakuba z Dębna, kasztelana krakowskiego, na rzecz klasztoru mogińskiego . . . . . II. 235
323. 1484 r. 18. czerwca w Proszowicach. Barbara z Dubiecka sprzedaje Piotrowi Kmicie wieś Śmiłowice . . . . . II. 235
324. 1484 r. 18. sierpnia w Sanoku. Mikołaj z Siemuszowy, sędzia i Mikołaj z Zarszyna, podsędek, ziemscy sanoccy, poświadczają, iż Barbara z Dubiecka, żona Derszniaka, pokwitowała Stanisława i Andrzeja z Szobienia z opieki . . . . . I. 82
325. 1484 r. 25. sierpnia w Trokach. Kazimierz Jagiellończyk wydaje wyrok w sprawie księcia Semena Iwanowicza Włodzimierzowicza z księciem Iwanem Semenowiczem Kobryńskim o dobra księcia Andrzeja Włodzimierzowicza, Hajnę, Mohylnę, Słowieńsk, Lemnicę i Połonne, przysądżając je wnuczce ks. Andrzeja Włodzimierzowicza, ks. Fedce Iwanowej Kobryńskiej . . . . . I. 83
- *326. 1484 r. 4. września w Trokach. Kazimierz Jagiellończyk nadaje księciu Semenowi Iwanowiczowi Włodzimierzowiczowi po śmierci matki jego dobra Smolniany . . . . . I. 138
327. 1485 r. 21. lutego w Lublinie. Piotr Firlej z Dąbrowicy, sędzia i Piotr z Opoki, podsędek, ziemscy lubelscy, poświadczają, iż z aktów ziemskich lubelskich wydali akt, którym Piotr Dębliński z Łucki oświadcza, iż otrzymał 20 grzywien posagu po żonie swej, Katarzynie z Sopik . . . . . II. 236
328. 1486 r. 16. marca w Trokach. Kazimierz Jagiellończyk poleca Bartoszewi Montowtowiczowi, aby w sprawie Jadwigi Łamanowej o szkody, stawił się przed komisarzami królewskimi . . . . . III. 19
329. 1486 r. 24. kwietnia w Wilnie. Nadanie ks. Andrzejowi Michałowiczowi (Sanguszce) po 10 kóp z myta brzeskiego i kijowskiego . . . . . III. 19
330. 1486 r. 7. maja w Wilnie. Michał i Konstanty Iwanowicze XX. Ostrogscy oddają Bielusze Iwaszkowej Ochremowiczowej połowę Międzyrzecza, którą posiadał ojciec jej, Jan Czaplic . . . . . I. 84
331. 1486 r. 6 października w Trokach. Kazimierz Jagiellończyk zapewnia Andrzejowi Kmicie urząd wojskiego krakowskiego po śmierci Dobiesława z Zalesia . . . . . II. 237

XXVII

Strona

- *332. 1486 r. 14. grudnia w Piotrkowie. Nadanie ks. Aleksandrowi Sanguszcze 20-tu kóp z myta łuckiego . . . . . III. 19
333. 1486 r. Piotr Janowicz (Montygerdowicz), marszałek ziemi wołyńskiej i starosta łucki, potwierdza sprzedaż dóbr »Chodaki i Turówka« przez Olechna Bołbasowicza na rzecz Lewka Bohowitynowicza . . . . . III. 20
- *334. 1487 r. 25. stycznia w Dobuczynach. Księżna Fedka Iwanowa Kobryńska zapisuje mężowi swemu, księciu Iwanowi Semenowiczowi, 2000 złotych węgierskich na dwóch częściach dóbr, odziedziczonych po dziadku swoim, księciu Andrzejowi Włodzimierzowiczowi . . . . . I. 139
335. 1487 r. 29. stycznia w Czchowie. Jan ze Złotej i Jadwiga, żona Jana z Budziszowic, sprzedają Piotrowi Kmicie, staroście spiskiemu dobra swoje Gierczyce Dolne i Górne i Dąbrowicę . . . . . II. 237
336. 1487 r. 10 marca w Łucku. Tatyanna Jenkowa Czaplucowa potwierdza Michałowi i Konstantemu Iwanowiczom XX. Ostrogskim zamianę dworu Huleczy, dokonaną przez męża jej, Jenka, za dwór tychże książąt, Międzyrzecz . . . . . I. 85
337. 1487 r. 10. marca w Łucku. Michał i Konstanty Iwanowicze XX. Ostrogscy oddają Tatyannie Jenkowej Czaplucowej w posiadanie Międzyrzecz, który jej mąż zamieniał za Hulczę z ojcem ich, księciem Iwanem Ostrogskim . . . . . I. 86
338. 1487 r. 8. maja w Melsztynie. Spytek z Melsztyna zapisuje dla kościoła Ś-go Jakuba w Brzesku staw zabierzowski i młyn mokrzycki . . . . . II. 238
339. 1487 r. 8. czerwca w Krakowie. Zeznanie działu dóbr między braćmi: Piotrem, Stanisławem i Andrzejem — Kmitami . . . . . II. 239
- *340. 1487 r. 9. września w Korczyniu. Nadanie ks. Andrzejowi Michałowiczowi (Sanguszcze) trzech kóp z wołowszczyzny . . . . . III. 20
341. 1487 r. 11. listopada w Łucku. Kazimierz Jagiellończyk pozwala Fedce Olizarowej Szyłowiczowej, staroście łuckiej i marszałkowej wołyńskiej, zapisać majątność Lubczę po śmierci swojej komukolwiek ze swoich krewnych i uwalnia majątność tę od opłaty wołowszczyzny . . . . . I. 140
342. 1487 r. 18. listopada w Łucku. Kazimierz Jagiellończyk potwierdza zapis majątności Choten przez Olizara Szyłowicza, starostę łuckiego, marszałka hospodarskiego, na rzecz pasierbicy jego, księżny Maryi Semenowej Rówieńskiej . . . . . I. 87
- *343. 1488 r. 6. marca w Wilnie. Nadanie ks. Aleksandrowi Sanguszcze 10-ciu kóp z karczem brzeskich . . . . . III. 20
- *344. 1488 r. po 6. kwietnia w Piotrkowie. Nadanie ks. Aleksandrowi Sanguszcze 10-ciu kóp z myta łuckiego . . . . . III. 21
345. 1488 r. 16. czerwca w Ostrogu. Hryb Iwaszenewicz zastawia majątność swoją Tarakanów u Michała i Konstantego XX. Ostrogskich za 30 kóp groszy szerokich . . . . . I. 88
346. 1488 r. 17. lipca w Równem. Fedka, córka Jurszy, żona Olizara Szyłowicza, marszałka ziemi wołyńskiej i starosty łuckiego, zapisuje siostrzeńcowi swemu, księciu Bohdanowi Wasylewiczowi, majątność swoją Lubczę z przysiółkami, Dorosinem, Druzką, Zalescami i Kozinem . . . . . I. 141
347. 1488 r. 3. września w Nowem Mieście. Kazimierz Jagiellończyk potwierdza księciu Bohdanowi Wasylewiczowi zapis ciotki jego, Fedki Olizarowej Szyłowiczowej, dóbr Lubczy . . . . . I. 142

XXVIII

	Strona
*348. 1488 r. 28. października w Piotrkowie. Nadanie księciu Michałowi Sanguszce 12-tu kóp z myta brzeskiego, zaś księciu Aleksandrowi z myta łuckiego kóp 10-ciu	III. 21
349. 1489 r. 18. stycznia w Stepaniu. Księżna Anastazyja Semenowa zapisuje mężowi swemu, księciu Semenowi Juriewiczowi (Holszańskiemu), dobra Zaborol, Horodek i Kosków wraz ze wszystkimi ich przysiółkami	I. 89
*350. 1489 r. 20. maja w Krakowie. Nadanie księciu Andrzejowi (Aleksandrowiczowi Sanguszce), namiestnikowi braclawskiemu, 30-tu kóp, a księciu Aleksandrowi Sanguszce, namiestnikowi krzemienieckiemu 20-tu kóp z myta łuckiego	III. 21
*351. 1489 r. 2. czerwca w Krakowie. Nadanie ks. Aleksandrowi Sanguszce 15-tu kóp z myta łuckiego	III. 22
*352. 1489 r. po 2-gim czerwca w Piotrkowie. Nadanie ks. Michałowi Sanguszce 10-ciu kóp z myta łuckiego	III. 22
353. 1490 r. 25. marca w Wilnie. Pisarz królewski, Pietrasz Fominicz, sprzedaje Fedkowi Hryhorewiczowi, pisarzowi królewskiemu, wieś swoją Tarasów	I. 90
354. 1490 r. 29. marca w Wilnie. Kazimierz Jagiellończyk potwierdza Fedkowi Hryhorewiczowi, pisarzowi swemu, kupno Tarasowa od Pietrasza Fominicza	I. 91
355. 1490 r. 21. maja w Bachowie. Mikołaj Kmita sprzedaje Hryniowi soltystwo swoje w Kamiennem	II. 239
356. 1490 r. 12. czerwca w Włocławku. Laskarys z Sarnowa, wikaryusz włocławski, potwierdza zrzeczenie się patronatu do kościoła w Lubrańcu przez dawnych tegoż patronów na rzecz Grzegorza z Lubrańca, podkanclerzego koronnego	II. 240
357. 1490 r. w listopadzie w Łucku. Onożko Witoniski sprzedaje księżnie Maryi Semenowej Rówieńskiej dom swój w Łucku	I. 92
358. [1490—1499]. Marcin, proboszcz szpitala Ś-go Ducha w Krakowie, w imieniu swego konwentu poświadcza, iż otrzymał od Barbary z Rożnowa, żony Jana Amor z Tarnowa, kasztelana krakowskiego, 200 czerwonych złotych na wyposażenie ołtarza Ś-go Mikołaja w ich kościele	II. 289
359. 1491 r. 26. stycznia w Holeszowie. Albrecht ze Sternbergu zeznaje, iż winien jest braciom, Janowi Amor i Janowi Szczęsnemu z Tarnowa 1000 czerwonych złotych	II. 243
360. 1491 r. 7. lutego w Wiślicy. Marcin z Bogoryi, sędzia i Mikołaj Sworski z Bedna, podsędek, ziemscy sandomierscy, poświadczają, iż Andrzej z Zborowa żonie swej, Elżbiecie (z Szydłowca), zabezpieczył na dobrach swoich 800 złotych węgierskich posagu	II. 244
361. 1491 r. 29. lipca na Iwtyi. Piotr Olechnowicz sprzedaje księżnie Maryi Semenowej Rówieńskiej majątność swoją Bohdaszów	I. 93
362. 1491 r. 2. września w Łucku. Książę Semen Juriewicz, starosta łucki i książę Andrzej Michałowicz, namiestnik krzemieniecki, wydają wyrok w sprawie Andrzeja Niemcewicza i Waśka Ihnatowicza Ceceniowskich z księciem Aleksandrem Sanguszką o wieś Nowosiółki	I. 94
363. 1491 r. 14. grudnia w Tarasowie. Andrzej Aleksandrowicz Drożczycze sprzedaje Fedkowi Hryhorewiczowi, pisarzowi hospodarskiemu, ludzi swoich, danników w Jaczynce i Baksztach	I. 98

364. 1492 r. 18. sierpnia w Wilnie. Pietrasz Fominicz Lubicz, pisarz wielkiego księcia Aleksandra, sprzedaje Fedkowi Hryhorewiczowi, pisarzowi gospodarskiemu, dwór swój w Kaczynie . . . . . I. 99
365. 1492 r. 20. września w Mińsku. Aleksander, wielki książę litewski, potwierdza pisarzowi swemu, Fedkowi, nabycie pola mińskiego koło Tarasowa, sześciu ludzi w Jaczynce i czterech w Baksztach . . . . . I. 100
366. 1492 r. 22. listopada w Drucku. Iwan Tymofiewicz Kul, bojar gospodarski tetryński, sprzedaje ks. Wasylowi Andrzejewiczowi Połubeńskiemu dworzec Mykityno i ludzi w Lichaniczach za 100 kóp groszy szerokich . . . . . III. 23
367. 1493 r. 7. stycznia w Haliczu. Andrzej Wapowski zastawia wsie swoje Bolsowce i Lipicę u Andrzeja z Błóżwi . . . . . II. 245
368. 1493 r. 26. lutego w Piotrkowie. Jan Olbracht poświadcza, iż nałożony na sejmie na ziemię sandomierską podatek, pochodzi jedynie z dobrej woli, a nie z obowiązku mieszkańców . . . . . II. 246
369. 1493 r. 17. kwietnia w Wilnie. Iwaszko Jackowicz sprzedaje Fedkowi Hryhorewiczowi, pisarzowi wielkiego księcia litewskiego, Aleksandra, poddanych swoich w Kaczynie . . . . . I. 100
370. 1493 r. 27. maja w Poznaniu. Zeznanie długu 250 grzywien przez Stanisława Wątróbkę ze Strzelca, na rzecz Piotra Kmity, starosty spiskiego . . . . . II. 247
- *371. 1493 r. 9. września w Trokach. Aleksander, wielki książę litewski, potwierdza Jackowi Wasylewiczowi Kopacewiczowi nadanie dóbr Dereczyna z przyległościami . . . . . III. 24
372. 1493 r. 13. listopada w Poznaniu. List króla, Jana Olbrachta do brata, Aleksandra, z doniesieniem o niebezpieczeństwie, grożącym ich bratu, Władysławowi, królowi węgierskiemu, od króla rzymskiego, a tem samem im i z radą, aby przyspieszył swe małżeństwo z córką W-go X. Moskiewskiego, celem zabezpieczenia się z tej strony . . . . . II. 247
373. 1494 r. 22. stycznia w Krakowie. Jan Amor z Tarnowa, kasztelan krakowski, przyłącza kościół parafialny w Wierzchosławicach do kolegiaty tarnowskiej, stanowiąc w ten sposób nową kanonią Ś-tej Barbary . . . . . II. 250
- *374. 1494 r. 16. kwietnia w Wilnie. Aleksander, wielki książę litewski, zawiadamia namiestnika braclawskiego i zwinogrodzkiego, ks. Fedora Iwanowicza Czetwertyńskiego, iż Sienkowi Koszce potwierdził przywilej ojca swego na puste sieliszcze . . . . . I. 143
- *375. 1494 r. 7. maja w Wilnie. Aleksander, wielki książę litewski, zawiadamia ziemian, mieszczan i ludzi połońskich, iż nadał Połonne Michałowi i Konstantemu XX. Ostrogskim . . . . . I. 143
- *376. 1494 r. 8. maja w Wilnie. Aleksander, wielki książę litewski, zawiadamia sługi i poddanych połońskich, iż nadał Połonne Michałowi i Konstantemu XX. Ostrogskim . . . . . I. 144
377. 1494 r. 21. maja w Wilnie. Aleksander, wielki książę lit., poleca Wojciechowi Kuczukowi, aby Józefowi Szembelowi udzielił wwiązania w nadaną mu wieś Kustycze . . . . . III. 25

378. 1494 r. 29. maja w Wilnie. Aleksander, wielki książę lit. zawiadamia księcia Semenę Juriewicza Holszańskiego, iż poddanych dołskich uwolnił od robót około zamku i mostu łuckiego . . . . . III. 26
379. 1494 r. 4. lipca w Łucku. Andruszko Rusinowicz, ziemianin łucki, sprzedaje księżnie Maryi Semenowej Rówieńskiej podwórze swoje czarukowskie w grodzie okolnym łuckim . . . . . I. 101
380. 1494 r. 25. lipca w Trokach. Aleksander, wielki książę lit., poleca Stankowi Kostewiczowi i Stanisławowi Chlebowiczowi, aby Jackowi Kopacewiczowi wymierzili sprawiedliwość z Waskową Pawłowiczową . . . . . III. 26
381. 1494 r. 25. lipca w Trokach. Aleksander, wielki książę lit., poleca Waskowej Pawłowiczowej, aby w sprawie Jacka Kopacewicza o różne krzywdy stawiała się na oznaczonym roku przed komisarzami królewskimi . . . . . III. 27
382. 1494 r. 6. października w Krakowie. Mikołaj Strasz z Białaczowa, sędzia i Jan z Wielkiej Modlnicy, podsędek, ziemscy krakowscy, potwierdzają sprzedaż dóbr Poręby i Trzemeśny przez Hieronima z Trzemeśny, na rzecz Pawła Czarnego, obywatela krakowskiego . . . . . II. 252
383. 1494 r. 6. października w Krakowie. Mikołaj Strasz z Białaczowa, sędzia i Jan z Wielkiej Modlnicy, podsędek, ziemscy krakowscy, poświadczają, iż Hieronim z Trzemeśny pokwitował Pawła Czarnego, obywatela krakowskiego, z wypłacenia 400 złotych węgierskich za sprzedane mu dobra, Trzemeśnę i Porębę . . . . . II. 254
384. 1495 r. 31. stycznia w Wilnie. Aleksander, wielki książę lit., na zażalenie bobrowników gospodarskich z Mokrzca poleca książętom, panom i ziemianom powiatu włodzimierskiego, a włości turzyskiej, aby im nie zabraniali w rzekach i jeziorach tamtejszych bić bobrów na skarb królewski . . . . . III. 27
385. 1495 r. 11. marca w Przemyślu. Zamiana dóbr Miżyńca, Boratycz i Stroniowiec za Bziankę z dodatkiem 2000 grzywien, między Jakubem Kamienieckim, a Janem Amor Tarnowskim, kasztelanem krakowskim . . . . . V. 25
- *386. 1495 r. 22. sierpnia w Wilnie. Aleksander Jagiellończyk, wielki książę litewski, nadaje księżnie Annie Fedorowej z prawem dożywocia dwory Czerewaczyce i Hruszowę, które matka jej, księżna Julianna Semenowa, zapisała jej w wianie . . . . . I. 102
387. 1495 r. 25. października w Czechowie. Agnieszka z Bnina, wdowa po Jakubie z Dębna, zrzeka się sum na dobrach królewskich Jadownikach i Marcinkowicach na rzecz syna swego, Jakuba . . . . . II. 255
388. 1495 r. 23. listopada w Lublinie. Wiktoryn z Sienna kwituje Piotra Kmitę z sumy 1000 złotych węgierskich . . . . . II. 225
389. 1496 r. 26. lutego w Bokowiczach. Piotr Bohowitynowicz zapisuje bratankowi swemu, Bohdanowi Bohuszewiczowi, majątność Turyą, w krzemienieckim powiecie w 12 kopach groszy . . . . . I. 144
390. 1496 r. 15. kwietnia. Rozgraniczenie dóbr Michowa i Woli od Rudna . . . . . V. 28
391. 1496 r. 15. kwietnia. Ugoda dziedziców dóbr Rudna i Samokłesk o lasy i pastwiska między temiż ich dobrami . . . . . V. 29

392. 1496 r. 18. maja w Wilnie. Aleksander Jagiellończyk, wielki książę litewski, pozwala Mykicie posiadać »imienie« w Czerkasach, żony jego, wdowy Fedkowej Raczkowiczowej . . . . . I. 103
393. 1496 r. 26. czerwca w Brześciu. Książę Juryj Wasylewicz Zasławski sprzedaje wieś swoją Białaszów Semenowi Olizarowiczowi za 30 kóp szerokich groszy . . . . . I. 62
394. 1496 r. 27. czerwca w Lublinie. Piotr Firlej z Dąbrowicy, sędzia i Piotr Pszonka z Babina, podsędek, ziemscy lubelscy, poświadczają, iż Mikołaj z Ostrowa, wojewoda i starosta lubelski, zabezpieczył Janowi z Ożarowa 150 grzywien na dobrach Szczekarkowie i Pałecznicy . . . . . II. 256
395. 1496 r. 5. lipca w Sanoku. Mikołaj z Zarszyna, sędzia i Klemens z Pakoszówki, podsędek, ziemscy sanoccy, potwierdzają sprzedaż miasta Dynowa, wraz z ośmnastu wsiami przez Mikołaja i Piotra braci Rzeszowskich na rzecz Jana Amor z Tarnowa, kasztelana krakowskiego . . . . . I. 104
396. 1496 r. 5. lipca w Sanoku. Mikołaj z Zarszyna, sędzia i Klemens z Pakoszówki, podsędek, ziemscy sanoccy, poświadczają, iż Jan Amor z Tarnowa, kasztelan krakowski, zapisał synowi swemu, Janowi Amor młodszemu, miasta Dynów i Jaćmierz, ze wszystkimi przyległościami . . . . . I. 107
397. 1496 r. 12. lipca w Przemyślu. Jakób z Cieszaczyzna, sędzia i Rafał z Próchnika, podsędek, ziemscy przemyscy, potwierdzają zamianę połowy wsi Bzianki, majątności Jana Amor z Tarnowa, kasztelana krakowskiego, za dobra Miżyniec, Boratycze i Stroniowice, należące do Jakuba Kamienieckiego . . . . . I. 109
398. 1496 r. 27. lipca w Wilnie. Aleksander, wielki książę litewski, potwierdza księciu Bohdanowi Fedorowiczowi, namiestnikowi putywelskiemu, dawniejsze nadanie książąt Olelka i Semena, dóbr Borowa, Hołubijowa i Radiwonówki . . . . . I. 111
399. 1496 r. 29. sierpnia w Sochaczowie. Małgorzata z Drzewicza, żona Jana Świnki, sprzedaje Mikołajowi Nykowiczowi część swoją w Drzewiczu . . . . . II. 257
400. 1496 r. 6. października. Rozgraniczenie dóbr Skromowic, Woli i Łukawca od Giżyc . . . . . V. 30
401. 1497 r. 20. lutego w Włocławku. Krzesław, biskup włocławski, potwierdzając zrzeczenie się kościoła Ś-go Jana w Lubrańcu i zapis 500 złotych węgierskich przez Grzegorza z Lubrańca, podkanclerzego koronnego, na rzecz kanoników kłodawskich, zmienia tenże kościół na kolegiatę . . . . . II. 258
402. 1497 r. 9. marca w Sandomierzu. Jan Olbracht pozwala Janowi Amor z Tarnowa, kasztelanowi krakowskiemu, celem uposażenia ołtarza w Tarnowie, zapisać rocznie z dochodów tamtejszych jatek solnych 10 grzywien . . . . . II. 265
403. 1497 r. 21. sierpnia w Krzemieńcu. Niekrasz Kolczejewicz z braćmi swymi, Macyną i Mamajem, sprzedają księciu Michałowi Aleksandrowiczowi Sanguszcze dwa sioła, Dubiszca . . . . . I. 112
404. 1497 r. od 1. września do 1. września 1498 r. Aleksander, wielki książę litewski, potwierdza ks. Konstantemu Iwanowiczowi Ostrogskiemu kupno dóbr Szepla, Zabłocia i Czernikowa u Mikołaja Bernatowicza . . . . . III. 29
405. 1497 r. 30. września w obozie koło Toporzyszcz. Aleksander, wielki książę litewski, nadaje księciu Konstantemu Ostrogskiemu, hetmanowi wielkiemu litew-

- skiemu, dobra Zdołbicę, Glińsk, Urwennę, Dermań, Łebedie, Kunin, Uizdce, Korszów, Lidawę, Bohdaszów i Zdołbunów, w powiecie łuckim, Krasilów nad Słuczą, Ceceniówkę, Dubiszczę, Barszczuchów, Czernelówkę, Kulczyny i Bajmaki, w powiecie krzemienieckim . . . . . I. 113
406. 1497 r. 27. listopada w Rastowie. Stanisław Bartoszewicz zastawia u Tworyana Dremlika wieś swoją Rastów za sumę 150 kóp groszy szerokich . . . . . III. 28
407. 1498 r. 2. kwietnia w Krakowie. Mikołaj Strasz z Białaczowa, sędzia i Jan z Wielkiej Modlnicy, podsędek, ziemscy krakowscy, poświadczają, iż Jan Łabędź z Pleszowa wieś swoją Pleszów sprzedał Piotrowi Szydłowieckiemu, burgrabiemu krakowskiemu . . . . . II. 266
408. 1498 r. 28. kwietnia w Krakowie. Jan Amor z Tarnowa, kasztelan krakowski, dochodami probostwa w Wierzchosławicach uposaża nową kanonią Ś-tej Barbary przy kolegiacie tarnowskiej, ustanawiając natomiast w Wierzchosławicach tylko wikaryuszostwo . . . . . II. 268
- *409. 1498 r. 29. maja w Wilnie. Aleksander, wielki książę lit. nadaje ks. Andrzejowi Aleksandrowiczowi Sanguszcze, namiestnikowi krzemienieckiemu, dwór Serniki, z przysiółkiem Kniahyninem . . . . . III. 28
410. 1498 r. 6. czerwca w Wilnie. Aleksander, wielki książę litewski, pozwala księciu Konstantemu Ostrogskiemu, hetmanowi wielkiemu litewskiemu, założyć we wsi Dubno miasto z tą samą nazwą, nadaje temuż prawa i przywileje miejskie i zezwala na targi tygodniowe i jarmarki doroczne . . . . . I. 114
411. 1498 r. 6. czerwca w Wilnie. Aleksander, wielki książę litewski, nadaje księciu Konstantemu Ostrogskiemu, hetmanowi wielkiemu litewskiemu, dobra Zdzięcioł, w powiecie trockim . . . . . I. 116
412. 1498 r. od 1. września do 1. września 1499 r. Aleksander, wielki książę litewski, potwierdza Andrzejowi, synowi władyki połockiego, Łukasza, kupno dóbr Niżhołowa od mieszczan połockich . . . . . III. 29
413. 1498 r. 19. grudnia w Krakowie. Fryderyk kardynał, arcybiskup gnieźnieński i biskup krakowski, potwierdza uposażenie kanonii Ś-tej Barbary, przy kolegiacie tarnowskiej dochodami probostwa w Wierzchosławicach, przez Jana Amor z Tarnowa, kasztelana krakowskiego . . . . . II. 274
- *414. 1499 r. 14. czerwca w Wilnie. Aleksander, wielki książę litewski, poleca księżnie Maryi Semenowej Rówieńskiej, aby majątność Bohdaszowo, którą nabyła bez pozwolenia królewskiego od Piotra Olechnowicza, zwróciła księciu Konstantemu Ostrogskiemu . . . . . I. 145
415. 1499 r. 23. czerwca w Wilnie. Aleksander, wielki książę litewski, nadaje księciu Konstantemu Iwanowiczowi Ostrogskiemu, hetmanowi wielkiego księstwa litewskiego, staroście braclawskiemu i zwinigrodzkiemu, za wierną służbę dobra Zwiąhel ze wszystkimi przysiółkami, jak przedtem posiadali je książęta Wasyl i Andrzej Semenowicze Zwiąhelscy . . . . . I. 117
416. 1499 r. 4. października w Krakowie. Jan Olbracht pozwala Janowi Amor z Tarnowa, kasztelanowi krakowskiemu, sprzedać roczny dochód dziesięciu grzywien z jatek rzeźniczych i solnych w Tarnowie Pawłowi z Zalesia, doktorowi teologii . . . . . II. 277

XXXIII

Strona

417. 1499 r. 16. października w Tarnowie. Jan Amor z Tarnowa sprzedaje Pawłowi z Zalesia, proboszczowi tarnowskiemu, dochód roczny dziesięciu grzywien z jatek rzeźniczych i solnych tarnowskich, za 200 grzywien monety polskiej II. 278
418. 1500 r. 28. stycznia w Łosicach. Stanisław Bartoszewicz zastawia u Tworyana Dremlika wieś swoją Rastów, za 150 kóp groszy szerokich i 30 czerwonych złotych III. 29
419. 1500 r. 20. maja w Wilnie. Aleksander, wielki książę litewski, nadaje księciu Andrzejowi Aleksandrowiczowi Sanguszcze, namiestnikowi krzemienieckiemu, majątność Zwiniacz, która po macosze tegoż księcia Andrzeja, Andrzejowej Wołotowiczowej, przeszła w posiadanie ojca jego, księcia Aleksandra I. 119
420. 1500 r. 6. sierpnia w Obolcach. Aleksander, wielki książę lit., zatwierdza ks. Romana Lubeckiego w posiadaniu dóbr Lubczy III. 30
421. 1500 r. 9. sierpnia w Czerlechowie. Książę Fedor Wasylewicz Zbaraski zapisuje księżnie Maryi Semenowej Rówieńskiej majątności swoje Studziankę i Stawek w 200 kopach groszy, które jej był winien I. 120
422. 1500 r. 1. września. Rozgraniczenie dóbr Jałowesów, Łężyc i Bukowia od Gołoszyc Niższych V. 30
423. 1500 r. 28. listopada w Krakowie. Pokwitowanie, dane Barbarze z Rożnowa, wdowie po Janie Amor z Tarnowa, kasztelanie krakowskim, przez domowników i wierzycieli męża jej, z sum im wypłaconych II. 281
424. 1501 r. 10. stycznia w Wilnie. Aleksander, wielki książę litewski, zatwierdza księżnę Annę Michałową Sanguszkową w posiadaniu dóbr Dereczyna, po bracie jej, Jacku Kopacewicu I. 121
425. 1501 r. 30. marca w Trokach. Aleksander, wielki książę litewski, nadaje księciu Iwanowi Juriewiczowi Zasławskiemu za jego wierną służbę wieś Dworzec, w powiecie krzemienieckim I. 122
- *426. 1501 r. 4. listopada w Mielniku. Aleksander, król polski i wielki książę litewski, poleca namiestnikowi braclawskiemu i winnickiemu, księciu Andrzejowi Aleksandrowiczowi Sanguszcze, aby ziemian, mieszczan i ludzi połońskich nie zmuszał do nowej służby, lecz pozostawił ich przy tych powinnościach, do jakich byli obowiązani za czasów Michała i Konstantego XX. Ostrogskich I. 146
- *427. Około 1501 r. Ks. Anna Michałowa Sanguszkowa zapisuje do cerkwi Ś-go Spasa w Dereczynie pewne ziemie i poddanych III. 31
428. 1502 r. 14. marca w Opocznie. Marcin z Bogoryi Skotnicki, sędzia i Mikołaj z Bedlna Sworski, podsędek, ziemscy sandomiersey, poświadczają zeznanie Barbary z Szydłowca, żony Jana Spyneka, iż ją bracia, Krzysztof, Piotr, Paweł, Mikołaj i Marcin z Szydłowca, ojeowskim i macierzystym majątkiem zupełnie wyposażyli II. 284
429. 1502 r. 9. kwietnia w Krakowie. Król Aleksander pozwala Dobiesławowi Chmieleckiemu zastawić wieś Małnów II. 285
430. 1502 r. 1. maja w Nowem Mieście. Król Aleksander potwierdza Fedorowi Jenkowiczowi daninę wsi Obeniza III. 31
431. 1502 r. 27. maja w Sandomierzu. Stanisław Kmita, wojewoda bełski, lokuje pewną sumę na dobrach królewskich »Tytowa Wola« II. 285

	Strona
432. 1502 r. 14. czerwca Krakowie. Jan z Baruchowa, wikaryusz krakowski, poświadczają, iż Barbara z Rożnowa, wdowa po Janie Amor z Tarnowa, kasztelan krakowski, zaspokoła domowników i wierzycieli męża swego	II. 286
433. 1502 r. 17. czerwca w Lublinie. Król Aleksander poleca ks. Andrzejowi Aleksandrowiczowi Sanguszcze, aby od Mikołaja Hurkowicza wziął pieniądze, za które trzymał od niego w zastawie wieś Dolsk i tę mu zwrócił w posiadanie	III. 32
434. 1502 r. 27. czerwca w Nowym Dworze. Aleksander, król polski i wielki książę litewski, nadaje księciu Semenowi Juriewiczowi Holszańskiemu, staroście łuckiemu, marszałkowi ziemi wołyńskiej i namiestnikowi kamienieckiemu, za jego wierną służbę, majątność Hołowin z dworzyszczem panfilowskim, jankowickiem i pomidałowskim	I. 123
435. 1502 r. 4. lipca w Przemyślu. Stanisław Kmita, wojewoda bełski, nadaje Hankowi wójtowstwo w Porembach	II. 287
436. 1502 r. 11. sierpnia w Koszerze. Dział dóbr między Andrzejem Aleksandrowiczem ks. Sanguszką, a bratową jego, księżną Anną Michałową Aleksandrowicza i synem jej, księciem Andrzejem Michałowiczem Sanguszką, dokonany z polecenia króla Aleksandra przez przyjaciół	I. 147
437. 1502 r. 11. sierpnia w Krakowie. Ugoda między Piotrem Kmitą, wojewodą krakowskim, a Kobyleńskimi, na mocy której Kmita ma zapłacić Kobyleńskim 500 złotych węgierskich	II. 288
438. 1502 r. 16. września w Krakowie. Król Aleksander wyznacza komisarzy w sprawie Piotra Kmity do dóbr: »Łąki, Przyborowie i Wola«, które przemocą zajęli Kobyleńscy	II. 288
*439. 1502 r. 15. października w Wilnie. Król Aleksander potwierdza ks. Andrzejowi Aleksandrowiczowi Sanguszcze daninę swoją dworu Sernik, z przysiołkiem Kniahyninem	III. 32
440. 1503 r. 3. stycznia we Włodzimierzu. Jadwiga Steckowa Łamanowa wraz z synem swoim, Jakubem, sprzedają ks. Andrzejowi Aleksandrowiczowi Sanguszcze dobra swoje Dolsk, za sumę 500 kóp groszy szerokich	III. 33
441. 1503 r. 30. stycznia w Czchowie. Spytek z Melsztyna, kasztelan zawichostski, zapisuje synowi swemu, Janowi, zamek Melsztyn z przyległościami	II. 289
442. 1503 r. 30. stycznia w Czchowie. Katarzyna, żona Spytka z Melsztyna, zrzeka się swej oprawy na rzecz syna swego, Jana	II. 289
443. 1503 r. 30. stycznia w Czchowie. Jan z Melsztyna zapewnia rodzicom swoim, Spytkowi i Katarzynie, dożywocie na wszystkich swoich dobrach	II. 290
444. 1503 r. 27. lutego. Komisarze królewscy rozgraniczają wieś Stawek, należącą do Mytka Staweckiego, od ziemi poddanych królewskich, turzyskich	III. 33
445. 1503 r. 9. marca w Krakowie. Król Aleksander potwierdza Mytkowi Staweckiemu, ziemianinowi włodzimierskiemu, dawniejszą swoją daninę sieliszcza »Lipie«	III. 33
446. 1503 r. 3. kwietnia w Lublinie. Piotr Pszonka z Babina, sędzia i Stanisław Chobrzeński z Łazisk, podsędek, ziemscy lubelscy, poświadczają zeznanie Stanisława Ożarowskiego, opiekuna Doroty Ożarowskiej, iż tenże otrzymał od Mikołaja z Dąbrowicy sumę 140 grzywien, zapisanych ojcu Doroty, Janowi, przez Mikołaja z Ostrowa, na dobrach Szczekarkowie i Pałeczniczy	II. 290

- *447. 1503 r. 6. kwietnia w Wilnie. Aleksander, król polski i wielki książę litewski, potwierdza Wasylowi Jewłaszkwiczowi nadanie Kazimierzowe dworu Jakimowskiego i wsi Załuża . . . . . I. 149
448. 1503 r. 20. lipca w Wilnie. Aleksander, król polski i wielki książę litewski, potwierdza księżnie Semenowej Rówieńskiej dawniejsze nadanie na folwark pustego dworzyszczu, zwanego olizarowskie, w Hnidawie, koło Łucka . . . . . I. 125
449. 1503 r. 23. lipca w Wilnie. Aleksander, król polski i wielki książę litewski, potwierdza księżnie Semenowej Rówieńskiej dawniejsze nadanie na folwark pustego dworzyszczu, zwanego olizarowskie, we wsi Hnidawie, koło Łucka . . . . . I. 126
450. 1503 r. 27. lipca w Wilnie. Aleksander, król polski i wielki książę litewski, poleca księciu Andrzejowi Aleksandrowiczowi Sanguszcze, aby w sprawie z Pietraszkiem Muszatyczem, horodniczym łuckim, o grunta szklinieckie, stawił się przed starostą łuckim, księciem Semenem Juriewiczem Holszańskim, albo przed wielkim księciem . . . . . I. 126
- *451. 1503 r. 19. października w Międzyrzeczu. Aleksander, król polski i wielki książę litewski, pozwala pisarzowi swemu, Lewkowi Bohowitynowiczowi, zbudować zamek w Orteli, na starem horodyszczu na Ostrowie, miasteczku zaś pod tym zamkiem położonemu nadaje prawo magdeburskie, oraz targi niedzielne i jeden jarmarek doroczny . . . . . I. 151
452. 1503 r. 6. grudnia w Kańczudze. List Mikołaja z Pilezy, starosty krasnostawskiego, którym zawiadamia Andrzeja Różę, arcybiskupa lwowskiego i biskupa przemyskiego, lub jego zastępcę, iż opróżnioną prebendę, przy kościele św. Stanisława w Kosinie, nadał Marcinowi z Łańcuta . . . . . I. 127
453. 1504 r. 6. stycznia w Krakowie. Król Aleksander pozwala na odbywanie się targu tygodniowego w Turzysku w dniu, który mieszkańcy tamtejsi sami sobie wybiorą . . . . . III. 34
454. Około 1504 r. 8. stycznia w Mielcach. Mytko Lipski żonie swojej, Juliannie Lewkównie, zapisuje sumę 60 kóp groszy lit. na dobrach swoich, wysłudze hospodarskiej »Lipie« . . . . . III. 34
455. 1504 r. 18. stycznia w Krakowie. Król Aleksander oddaje Jakubowi Glince w zastaw dobra: Piątnicę, Kalinowo, Bronowo i Borzejowo, w ziemi wiskiej położone, w zamian za miasto Mławę, na czas do Ś-go Wojciecha, po którym terminie ma je zastąpić miastem Międzyrzeczem Wielkopolskim . . . . . II. 293
456. 1504 r. 14. marca w Piotrkowie. Aleksander, król polski i wielki książę litewski, potwierdza szlachcie ziemi stryjskiej przywilej swego ojca, którym tenże zabronił pociągać szlachtę tamtejszą przed sądy przemyskie, tak grodzkie jak i ziemskie . . . . . I. 128
457. 1504 r. 13. maja w Łucku. Książę Semen Juriewicz Holszański, starosta łucki, wydaje wyrok w sprawie Andrzeja Aleksandrowicza ks. Sanguszki i Fedora Iwanowicza ks. Czetwertynskiego, o podwórze zwiniackie w zamku okólnym łuckim, przysądżając je księciu Andrzejowi . . . . . I. 150
- *458. 1504 r. 11. października we Włodzimierzu. Książę Michał Iwanowicz Rohowicki sprzedaje Onożkowi Witoniskiemu wieś swoją Dażów . . . . . I. 72

459. 1504 r. 3. listopada w Krakowie. Aleksander, król polski i wielki książę litewski, poleca Jerzemu Michałowiczowi Montowtowiczowi, namiestnikowi krzemienieckiemu, aby księciu Wasylowi Fedorowiczowi Czetwertyńskiemu udzielił wwiązania (intromisy) w puste sieliszce Zubowce . . . . . I. 130
460. 1504 r. 2. grudnia w Krzemieńcu. Jerzy Michałowicz Montowtowicz, namiestnik krzemieniecki, poświadcza, iż stosownie do rozkazu królewskiego wwiązał księcia Wasyla Fedorowicza Czetwertyńskiego w sieliszce Zubowce . . . . . I. 131
461. 1504 r. 16. stycznia w Krakowie. Król Aleksander potwierdza dział dóbr między braćmi Janem i Wincentym, synami Spytka z Melsztyna, kasztelna zawichostskiego, dokonany przez Mikołaja z Kamieńca, wojewodę sandomierskiego . . . . . II. 292
462. 1504 r. 3. lutego w Piotrkowie. Król Aleksander sprzedaje Jakubowi Glince, staroście wiskiemu, dobra: Piątnicę, Kalinowo, Brunowo i Borzejowo . . . . . II. 295
463. 1505 r. 19. lutego w Brześciu. Aleksander, król polski i wielki książę litewski, potwierdza Stanisławowi Hlebowiczowi, wojewodzie połockiemu, kupno Niżholowa, w powiecie połockim . . . . . I. 129
464. 1505 r. 23. lutego w Brześciu. Król Aleksander potwierdza Mytkowi Staweckiemu nadanie cerkwi Ś-go Mikołaja na ostrowie (koło Dolska) . . . . . III. 34
465. 1505 r. 23. lutego w Brześciu. Król Aleksander poleca Fedorowi Januszewiczowi, aby Jackowi Zubowiczowi wymierzył sprawiedliwość w sprawie jego o krzywdy różne, wyrządzone mu przez Packa Kluskiego . . . . . III. 35
466. 1505 r. 1. marca w Krakowie. Stanisław Kmita, wojewoda bełski, zastawia u Piotra Ligęzy dobra swoje Gierczyce, Grabinę i Bienaszowice . . . . . II. 299
467. 1505 r. 6. marca w Brześciu. Król Aleksander pozwała Stanisławowej Bartoszewiczowej w dobrach jej męża, Rastowie i Mirowiczach osadzać ludzi na woli . . . . . III. 35
468. 1505 r. 4. kwietnia w Wiśniczu. Testament Piotra Kmity, wojewody krakowskiego i marszałka koronnego . . . . . II. 299
469. 1505 r. 7. kwietnia w Krakowie. Król Aleksander potwierdza Fedkowi Paszkiewiczowi nadanie dóbr Szandyrowa, Trościańca, Tywrowa, Nesterwarki i Michałówki . . . . . III. 35
470. 1504 r. 21. sierpnia w Krakowie. Stanisław Kmita wyznacza plenipotentów do spraw swoich . . . . . II. 296
471. 1504 r. 5. października w Krakowie. Katarzyna, wdowa po Andrzeju Pińczowskim, kasztelanie sandeckim, zapisuje siostrzenicy swojej, Annie z Chodeza, 1000 złotych węgierskich na dobrach Kurowie . . . . . II. 296
- *472. 1505 r. 21. października w Lublinie. Andrzej Aleksandrowicz i Andrzej Michałowicz XX. Sanguszkowie zeznają przed królem, iż podzielili się dobrami ojczystymi . . . . . III. 36
473. 1504 r. 5. listopada w Wiznie. Rozgraniczenie dóbr królewskich, Kramkowa od Brunowa i Borzejowa, należących do Jakuba Glinki, starosty wiskiego . . . . . II. 297
474. 1504 r. 18. listopada w Krakowie. Piotr Kmita z Wiśnicza, wojewoda krakowski, Jakób z Szydłowca, podskarbi koronny i Mikołaj z Brzezia, dzierżawca lanckoroński, upraszają duchowieństwo, aby z nałożonego nań podatku, wypłacili 1000 złotych węgierskich Mikołajowi z Kurozwęk, kasztelanowi lubelskiemu, u którego sumę tę pożyczono na potrzeby Rzpltej . . . . . II. 298

XXXVII

		Strona
475.	1506 r. 14. stycznia w Lublinie. Król Aleksander poleca radzie w-go księstwa lit. wymierzyć sprawiedliwość Stanisławowej Bartoszewiczowej w sprawie jej z ks. Andrzejem Aleksandrowiczem Sanguszką, o szkody w Rastowie	III. 36
476.	1506 r. 19. stycznia w Lublinie. Król Aleksander poleca ks. Wasylowi Andrzejewiczowi Połubeńskiemu, aby Jackowi Zubowiczowi udzielił »wwiązania« w ziemię, którą przywłaszczył sobie Packo Kluski	III. 37
477.	1506 r. w styczniu, albo lutym w Lublinie. Król Aleksander potwierdza Iwaszkowi Łabuńskiemu nadanie sieliszcz pustych, Koliszczyniec i Sachnowiec	III. 37
478.	1506 r. 5. marca w Lublinie. Król Aleksander nadaje Jakubowi z Konradowa, chorążemu wiskiemu, las Dyblę	II. 300
479.	1506 r. 10. marca w Łucku. Pietraszko Muszatycz, horodniczy łucki, zapisuje w razie bezpotomnej śmierci siostrzeńcowi swemu, Bohuszowi-Michałowi Bohowitynowiczowi, pisarzowi gospodarskiemu i horodniczemu trockiemu, wieś swoją Świniarzyn, w powiecie łuckim	I. 131
480.	1506 r. 10. marca w Lublinie. Król Aleksander kwituje Stanisława Kmity, wojewodę bełskiego, z wypłacenia sumy, przypadającej z dzierżawy ziemi spiskiej	II. 300
481.	1506 r. 25. kwietnia w Wilnie. Aleksander, król polski i wielki książę litewski, zawiadamia Fedora Januszewicza, starostę łuckiego i marszałka ziemi wołyńskiej, iż, gdy żyd łucki, Lewonowicz, który rościł sobie prawo do połowy myta w Ostrogu i do Daniłowszczyzny w Łucku, na wyznaczonym roku nie stanął, król powyższe myta, podług pierwotnego swego nadania, kazał oddać w posiadanie księżnie Juriowej Zasławskiej i synowi jej, księciu Iwanowi Juriewiczowi	I. 133
482.	1506 r. 19. maja w Wiznie. Jakób z Konradowa mienia dobra swoje Dyblę za wieś Brzeżno z Jakubem Glinką	II. 301
483.	1506 r. 16. lipca w Wiznie. Rozgraniczenie dóbr Piątnicy, Kalinowa, Brunowa i Borzejowa, należących do Jakóba Glinki, od dóbr królewskich Wizny	II. 301
484.	1506 r. 16. lipca. Rozgraniczenie wsi królewskiej, Jańczowa od dóbr Brunowa i Borzejowa, należących do Jakóba Glinki	II. 302
485.	1506 r. 2. sierpnia we Włodzimierzu. Ks. Wasyl Połubeński, namiestnik włodzimierski, zawiadamia króla Aleksandra, iż Kluski w sprawie Jacka Zubowicza o zabranie mu ziemi, za pozwem królewskim przed księciem się nie stawił	III. 37
486.	1506 r. 9. sierpnia w Pińsku. Książę Fedor Iwanowicz Jarosławicz potwierdza żydom pińskim poprzednie swoje nadanie dwóch miejsc w Pińsku na szkołę i pokopiszczą, a nadto nadaje im prawa i przywileje, przysługujące żydom, zamieszkałym na Litwie w królewskich zamkach i miastach	I. 134
487.	1506 r. 12. sierpnia w Wiznie. Komisarze królewscy przyznają Jakubowi Glince wójtostwo w Radziłowie przeciw roszczeniom tamtejszych wójtów, Piotra i Macieja	II. 302
488.	1506 r. 10. września w Ostrogu. Rozgraniczenie dóbr ostrogskich od zasławskich, dokonane w Białotyńcu, na dawnej granicy	III. 38

XXXVIII

		Strona
489.	1507 r. 24. lutego w Krakowie. Zygmunt I. potwierdza ks. Nastazyi Semenowej Holszańskiej daninę króla Aleksandra wsi Hołowina, domu żydowskiego i folwarku lewonowskiego w Łucku	III. 39
490.	1507 r. 2. marca w Krakowie. Zygmunt I. poleca wojewodzie wileńskiemu, Mikołajowi Radziwiłłowi, aby Hryszkowi Stepanowiczowi oddał w posiadanie pustą ziemię w rudomińskim powiecie, zwaną »Nekutowszczyzn«	III. 41
491.	1507 r. 6. marca w Krakowie. Nawojka z Kmitów Ligęzina zrzeka się praw swoich do dóbr ojczystych i macierzystych na rzecz Piotra Kmity	V. 33
492.	1507 r. 6. marca w Krakowie. Piotr Ligęza zabezpiecza posag swej żony, Nawojki z Kmitów, na połowie wszystkich dóbr swoich	V. 33
493.	1507 r. 7. kwietnia w Dolsku. Mikołaj Hurkowicz Łamanowicz zeznaje, iż ks. Andrzej Aleksandrowicz Sanguszko zwrócił mu poddanych dolskich	III. 41
494.	1507 r. 7. kwietnia w Krakowie. Zygmunt I. pozwala Janowi Tarnowskiemu, wojewodzie sandomierskiemu, wykupić miasto Odolanów od Andrzeja Zborowskiego	V. 34
*495.	1507 r. 12. kwietnia we Włodzimierzu. Ks. Wasyl Andrzejewicz Połubeński, namiestnik włodzimierski, wydaje wyrok w sprawie Kostiuszka Iwaszkowicza z władką włodzimierskim i brzeskim, Wassyanem, o ziemię	III. 42
496.	1507 r. 11. lipca w Wilnie. Zygmunt I. potwierdza ks. Maryi Semenowej Rówieńskiej kupno miasta i zamku, Równego	III. 42
497.	1507 r. 11. lipca w Wilnie. Zygmunt I. wbrew roszczeniom Ihnata, Bohdana i Iwaszka Dżusiczów, przysądza księżnie Maryi Semenowej Rówieńskiej dobra: Kwasilów, Kornin, Kołodenkę, Bereżany, Basów Kut, Stawki, Sławne i Aresztów	III. 43
498.	1507 r. 30. sierpnia w Wilnie. Zygmunt I. zatwierdza Semena Koszkę, ziemianina braclawskiego, w posiadaniu dóbr Chaniowa, Oczytkowa, Szpiczyniec i Palczyka	III. 45
499.	1506 r. między 1. września, a 1. września 1557 r. Paszko Popowicz sprzedaje Michałowi Kuczkowskiemu ziemie swoje w Hnidawie	III. 46
500.	1507 r. 8. listopada w Grodnie. Zygmunt I. zawiadamia ks. Wasyla Andrzejewicza Połubeńskiego, iż sprawę Stanisławowej Bartoszewiczowej z ks. Andrzejem Aleksandrowiczem Sanguszką, oddał do rozstrzygnięcia ks. Konstantemu Iwanowiczowi Ostrogskiemu	III. 47
*501.	1507 r. 24. listopada w Grodnie. Zygmunt I. zatwierdza ks. Aleksandra Juriewicza Holszańskiego, kasztelana wileńskiego, w posiadaniu części dóbr, spadłych nań w Stańkowie, Żytynie, Horbakowie, Podolanach, Romanowie, Hłusku, Olszanach i Szeszołach	III. 47
502.	1507 r. 27. listopada w Grodnie. Zygmunt I. nadaje ks. Konstantemu Iwanowiczowi Ostrogskiemu dobra Cudnow, z przyległościami i pozwala tamże na dawnem miejscu zbudować zamek i osadzić miasto	III. 49
503.	1507 r. 28. grudnia w Miełniku. Zygmunt I. potwierdza ks. Konstantemu Iwanowiczowi Ostrogskiemu przywilej na osadzenie miasta Dubna na prawie niemieckim	III. 50

504. 1507 r. około 28. grudnia w Mielniku. Zygmunt I. potwierdza ks. Konstantemu Iwanowiczowi Ostrogskiemu nadanie przez króla Aleksandra dóbr Zdołhicy, Glińska i Bohdaszowa . . . . . III. 53
505. 1507 r. około 28. grudnia w Mielniku. Zygmunt I. potwierdza ks. Konstantemu Iwanowiczowi Ostrogskiemu nadanie przez króla Aleksandra dóbr Zdzięcioła . . . . . III. 54
506. 1508 r. 6. stycznia w Dolsku. Jadwiga Steckowa Łamanowa, sprzedawszy ks. Andrzejowi Aleksandrowiczowi Sanguszcze dobra swoje Dolsk, przyrzeka brońić go od pretensyi swego syna . . . . . III. 54
507. 1508 r. 16. lutego w Krakowie. Zygmunt I. potwierdza dział dóbr między Stanisławem, Janem i Spytkiem, synami Jana Amor Tarnowskiego, wojewody krakowskiego, dokonany przez Szczęsnego Ligezę . . . . . V. 35
508. 1508 r. 26. lutego w Krakowie. Zygmunt I. wyznacza Krzysztofowi Szydłowieckiemu, staroście sieradzkiemu, dochód z różnych opłat i danin od tamtejszych mieszkańców . . . . . V. 38
509. 1508 r. 28. lutego we Lwowie. Zygmunt I. zawiadamia ks. Andrzeja Aleksandrowicza Sanguszkę, namiestnika włodzimierskiego, iż posyła dworzanina swego, który ma siłą dostawić Hrycka Wityńskiego przed sąd królewski . . . . . III. 54
510. 1508 r. 23. marca w Krakowie. Przełożony i bracia szpitala Ś-go Duchy w Krakowie wydzierżawiają Barbarze z Rożnowa Tarnowskiej pewne zabudowania w swoim klasztorze na mieszkanie, kuchnię i stajnie . . . . . V. 39
511. 1508 r. 6. kwietnia w Krakowie. Zygmunt I. potwierdza Krzysztofowi Szydłowieckiemu wykupić miasto Gostynin i Gąbin od Mikołaja Szydłowieckiego . . . . . V. 41
512. 1508 r. 12. kwietnia w Krakowie. Zygmunt I. nadaje Stanisławowi Kmicie dożywociem starostwo przemyskie w zamian za prowizyą od pewnych sum . . . . . V. 40
513. 1508 r. 21. kwietnia w Ostrogu. Marya Czaplicówna Michnowa Omeliańska przybiera za syna Fedora Iwaszkowicza i zapisuje mu połowę dóbr Międzyrzecza w 50 kopach groszy . . . . . III. 55
- *514. 1508 r. 26. maja w Brześciu. Zygmunt I. oddaje w zastaw ks. Andrzejowi Aleksandrowiczowi Sanguszcze zamek włodzimierski wraz z dochodami i włością, doń należącą, za sumę 1000 złotych . . . . . III. 56
515. 1508 r. w maju w Brześciu. Zygmunt I. potwierdza księżnie Maryi Semenowej Rówieńskiej przywilej króla Aleksandra na odbywanie się jarmarków w Stepaniu . . . . . III. 57
516. 1508 r. 9. czerwca w Nowogródku. Zygmunt I. nadaje ks. Konstantemu Iwanowiczowi Ostrogskiemu kamienicę w Wilnie, przy ulicy Zamkowej, naprzeciw kościoła Ś-go Jana . . . . . III. 58
517. 1508 r. 29. czerwca w Mińsku. Zygmunt I. potwierdza ks. Iwanowi Juriewiczowi Zasławskiemu daninę wsi Dworca i Białogródki, tudzież dworzyszcz pustych w Krasnem, zwanych Masinowskie i Tatarynowskie . . . . . III. 59
518. 1508 r. 19. lipca w Orszy. Zygmunt I. poleca staroście włodzimierskiemu, ks. Andrzejowi Aleksandrowiczowi Sanguszcze, aby strzegł granic przed Michałem Glińskim, który z za Dniepru ma wysłać ludzi, celem zabrania żony, dzieci i skarbów, tak swoich, jako też innych zdrajców . . . . . III. 60

- *519. 1508 r. 26. sierpnia w Smoleńsku. Zygmunt I. nadaje Januszowi i Wasylowi Michałowiczom XX. Sanguszkom ziemię śmidyńską, nad rzeką Wiźwą i pozwala tamże założyć miasto . . . . . III. 61
520. 1508 r. 18. września w Jabłonowie. Rozgraniczenie dóbr królewskich Nowej-Wsi od Mieściska, należącego do Wojciecha Jabłonowskiego . . . . . V. 42
521. 1508 r. 20. października w Tarnowie. Jan Tarnowski, wojewoda sandomierski, nadaje Cedrowi Koczmierowskiemu wójtostwo w Łękawicy . . . . . V. 43
522. 1508 r. 21. października w Smolanach. Zygmunt I. nadaje ks. Konstantemu Iwanowiczowi Ostrogskiemu zamek Turów z jego okręgiem i wsie, Storozowce i Danielewice . . . . . III. 64
523. 1509 r. 9. czerwca w Krakowie. Zygmunt I. potwierdza dział dóbr między Stanisławem i Piotrem Kmitą, pozostałych po Piotrze Kmicie, wojewodzie krakowskim . . . . . V. 45
524. 1509 r. 16. czerwca w Krakowie. Zygmunt I. oddaje Krzysztofowi Szydłowieckiemu starostwo gostyńskie w dożywotnią dzierżawę, uwalniając go zarazem od opłaty 200 złotych polskich z dochodów dóbr tamtejszych . . . . . V. 46
525. Około 1509 r. 6. sierpnia. Ks. Konstanty Iwanowicz Ostrogski, starosta braclawski i winnicki, zawiadamia swego namiestnika braclawskiego, Hrehorego Hłuskiego, iż pozwolił Semenowi Koszce nabyć sieliszcze Plisków od Romana Ładyżyńskiego . . . . . III. 66
526. 1509 r. 22. sierpnia w Ostrownie. Iwan, Semen Suszcz, Lewonid i Jakim sprzedają Stanisławowi Hlebowiczowi, wojewodzie połockiemu, ziemię swoją w Ostrowie . . . . . III. 66
527. 1508 r. od 1. września do 1. września 1509 r. w Łucku. Księżna Anna Zasławska zaprzedaży na lat pięć ks. Konstantemu Iwanowiczowi Ostrogskiemu połowę myta swego w Ostrogu, za sumę 200 kóp groszy . . . . . III. 67
528. 1509 r. 14. września w Połonnem. Ks. Konstanty Iwanowicz Ostrogski zeznaje, iż od Semena Koszki otrzymał za wieś Palczyk 20 kóp groszy . . . . . III. 68
529. 1509 r. 20. września w Krakowie. Zygmunt I. potwierdza rozgraniczenie Nowej Wsi od dóbr Mieściska . . . . . V. 47
530. 1509 r. 27. września na jeziorze Oświatoje. Iwaszko Putiatycz i Piotr Muszatycz rozstrzygają spór między ks. Andrzejem Aleksandrowiczem Sanguszką, starostą włodzimierskim, a ks. Iwanem Wasylewiczem Kurcewiczem o jezioro Oświatoje . . . . . III. 68
- *531. 1509 r. 16. listopada we Lwowie. Zygmunt I. uwalnia wszystkich poddanych ks. Konstantego Iwanowicza Ostrogskiego od opłaty wołowszczyzny, a nadto nadaje mu dobra Pelzę i Ptyczę . . . . . III. 69
532. 1509 r. 28. listopada w Krakowie. Jan Konarski, biskup krakowski, potwierdza zapis Pawła z Zalesia, proboszcza tarnowskiego, 10 grzywien z miejskich dochodów w Tarnowie, na odbywanie się mszy w kościele Maryi Magdaleny i na bursę prawników w Krakowie . . . . . V. 48
- *533. 1509 r. 26. grudnia w Krakowie. Zygmunt I. nadaje ks. Andrzejowi Aleksandrowiczowi Sanguszcze, staroście włodzimierskiemu, daniaków Kreczewiczów, w włości mielnickiej . . . . . III. 71

- *534. 1510 r. 4. stycznia w Krakowie. Zygmunt I., wydając wyrok w sprawie ks. Michała Rohowickiego z ks. Michałem Sanguszką, o dokonanej między nimi zamianę dóbr, przysądza, aby ks. Sanguszko, zwróciwszy ks. Rohowickiemu dobra jego Rużyn i zapłaciwszy mu 30 kóp groszy, odebrał napowrót swoje dobra Zajczyce i Wojkowicze . . . . . III. 72
535. 1510 r. 9. lutego. Bohdan Fedorowicz Hołownicz sprzedaje wieś swoją Derenco Stanisławowi Hlebowiczowi, wojewodzie połockiemu . . . . . III. 74
536. Około 1510 r. 4. kwietnia w Braclawiu. Roman Ładyżyński z żoną swoją, Lubką Jesmanówną, sprzedają Semenowi Koszce sieliszcze swoje Plisków za 12 kóp groszy . . . . . III. 75
537. 1510 r. 5. maja w Krakowie. Zygmunt I. nadaje Miti Iwanowiczowi, namiestnikowi oboleckiemu, Holcowo, Szyjkę, Krzywę i dwory w Drucku, dobra ojczyste żony jego, Anny Dmitrównej, księżniczki Holcowskiej . . . . . III. 76
538. 1510 r. 10. czerwca w Poznaniu. Sprawa Jadwigi Nowomiejskiej przeciwko Koszmiderom za gwałtowne zajęcie dóbr Szkaradowa . . . . . V. 51
539. 1510 r. 15. lipca w Krakowie. Zygmunt I. zawiadamia Stanisława Piotrowicza, starostę grodzieńskiego, o nadaniu ks. Andrzejowi Michałowiczowi Sanguszcze ziem pustych, Pacutowszczyzny i Matejowszczyzny . . . . . III. 77
- *540. 1510 r. 16. albo 17. lipca w Krakowie. Zygmunt I. potwierdza ks. Andrzejowi Michałowiczowi Sanguszcze kupno ziemi u Tatarów, nowogrodzkiego powiatu . . . . . III. 78
541. 1509 r. od 1. września do 1. września 1510 r. Książę Semen Fedorowicz Kurcewicz sprzedaje bratu swemu, ks. Aleksandrowi, dwie części swojej ojcowizny, trzecią zaś część zapisuje mu na wieczność . . . . . III. 79
542. 1510 r. 3. września w Krakowie. Zygmunt I. potwierdza, iż Barbara z Szydłowieckich Spytkowa Tarnowska zrzekła się wszystkich dóbr swoich na rzecz stryjów swoich, Mikołaja i Krzysztofa Szydłowieckich, za 3885 złotych polskich . . . . . V. 53
543. 1510 r. 3. września w Krakowie. Zygmunt I. potwierdza, iż Spytek Tarnowski żonie swojej, Barbarze z Szydłowieckich, na połowie wszystkich dóbr swoich zabezpieczył sumę 3424 złotych polskich wiana i tyleż przywianku . . . . . V. 56
544. 1510 r. 16. września. Rozgraniczenie dóbr Wojsławia, majątności Stanisława Mieleckiego od Rzochowa, należącego do Stanisława Tarnowskiego . . . . . V. 59
545. 1510 r. 16. września. Rozgraniczenie dóbr Mielca i Cmolasu od Rzochowa i Kolbuszowy . . . . . V. 60
546. 1510 r. 7. października w Kościaniu. Udzielenie Jadwidze z Nowomiejskich Rozdrażewskiej intromisyi do wsi Szkaradowa . . . . . V. 61
547. 1510 r. 30. grudnia w Krakowie. List Zygmunta I. do ks. Andrzeja Aleksandrowicza Sanguszki, namiestnika włodzimierskiego, w sprawie obsadzania monasteru, należącego do starostwa włodzimierskiego . . . . . III. 79
548. 1511 r. 26. stycznia w Piotrkowie. Zygmunt I. pozwala Janowi Dołuskiemu wykupić wieś Wolę i Czerniawkę . . . . . V. 63
549. 1511 r. 29. stycznia w Piotrkowie. Zygmunt I. pozwala Janowi Dołuskiemu zabezpieczyć posag swej żony na dobrach Woli i Czerniawce . . . . . V. 63
550. 1511 r. 1. lutego w Krakowie. Stanisław Kmita zaleca biskupowi krakowskiemu kteryka, Adama z Dubiecka . . . . . V. 64

XII

		Strona
*551.	1511 r. 5. marca w Krakowie. Zygmunt I. pozwala ks. Konstantemu Iwanowiczowi Ostrogskiemu na odbywanie się jarmarku w Połonnem, w dzień Ś-go Piotra	III. 80
552.	1511 r. 21. marca w Krakowie Zygmunt I. zatwierdza dworzanina swego, Michała Pauszę, w posiadaniu 40 służb Berestowiczian i czterech sieliszcz pustych w powiecie żółudskim, wsi Klimiatyna w czerkaskim powiecie i dóbr spadkowych Dorohina, Kleszczów i Kacowszczyzny, w powiecie kijowskim	III. 80
553.	1511 r. 4. czerwca w Brześciu. Zygmunt I. poleca książętom, panom i ziemianom turzyskim, aby tamtejszym mieszkańcom podług dawnego przywileju nie bronili rąbać drzewa w około Turzyska	III. 82
554.	1511 r. przed 18. czerwca w Brześciu. Zygmunt I. wydaje wyrok w sprawie ks. Konstantego Iwanowicza Ostrogskiego i ks. Juria Iwanowicza Dubrowickiego z Fedorowiczem Kostiuszkiem i jego braćmi, bojarami Stepańskimi	III. 82
555.	1511 r. 18. czerwca w Brześciu. Zygmunt I. nadaje ks. Konstantemu Iwanowiczowi Ostrogskiemu dobra Stepań, Żołotyjów, Podolany, Horbaków, Horodec, Tutowicze i Luchczę, które przedtem podług nadania Kazimierza Jagiellończyka były w posiadaniu ks. Juria Semenowicza Holszańskiego	III. 83
*556.	1511 r. 22. czerwca w Brześciu. Sprawa ks. Andrzeja Michałowicza Sanguszki przeciwko ks. Konstantemu Iwanowiczowi Ostrogskiemu o odjęcie Mojszejkowicz, dóbr ojczystych żony ks. Andrzeja	III. 86
557.	1511 r. 4. lipca w Brześciu. Zygmunt I. potwierdza ks. Maryi Semenowej Rówieńskiej daninę dworzyszcz, Stepanowskiego i Małyszczyńskiego w Krasnem	III. 86
558.	1511 r. w czerwcu, albo w lipcu w Brześciu. Zygmunt I. zatwierdza ks. Konstantego Iwanowicza Ostrogskiego w posiadaniu wszystkich dóbr dziecięcych, tak przez króla Aleksandra, jako też siebie nadanych	III. 87
559.	1511 r. 28. lipca w Brześciu. Zygmunt I. potwierdza Stanisławowi Hlebowiczowi, wojewodzie połockiemu, kupno ziemi medwedowskiej, chrołowskiej i markianowskiej w powiecie połockim	III. 88
560.	1511 r. 8. sierpnia w Brześciu. Zygmunt I. zawiadamia ks. Andrzeja Aleksandrowicza Sanguszkę, namiestnika włodzimierskiego, iż mieszczanie turzyscy podług dawnych zwyczajów są obowiązani do zmiany podwód włodzimierskich	III. 89
561.	Od 1. września 1510 r. do 1. września 1511 r. Wasyl Juszkowicz Stadnicki sprzedaje bratu swemu, Wankowi część swoją w Borblinie i Bystrzycach	III. 90
*562.	1511 r. między 19. a 21. września w Brześciu. Andrzej Aleksandrowicz i bratanek jego, Andrzej Michałowicz, XX. Sanguszkowie, upominają się u ks. Michała Aleksandrowicza Sanguszki i synów jego, Janusza i Wasyla o dobra, których dotąd jeszcze nie podzielono	III. 90
563.	1511 r. 14. października w Przemyślu. Jan Dołuski zapewnia żonie swojej, Annie, dożywocie na sumach, zabezpieczonych na dobrach Woli i Czerniawce	V. 64
564.	1511 r. 24. grudnia w Łucku. Książę Janusz Michałowicz Sanguszko wraz z żoną swoją, Nastazją, córką Semena Olizarowicza, potwierdza zapis teścia swego wsi Białaszowa w 30 kopach groszy, na rzecz monasteru dermańskiego	III. 91

XLIII

		Strona
565.	1511 r. 24. grudnia w Łucku. Książę Janusz Michałowicz Sanguszko z żoną swoją, Nastazją, zrzekają się na rzecz ks. Konstantego Iwanowicza Ostrogskiego dóbr Studzianki, Stupna i Moszczanicy	III. 92
566.	1512 r. 10. marca w Krakowie. Piotr i Stanisław Kmitowie fundują z dochodów wsi Cerekwi ołtarz św. Piotra i Pawła w kościele św. Marcina w Krakowie	V. 65
*567.	1512 r. 1. kwietnia w Krakowie. Zygmunt I. potwierdza ks. Andrzejowi Aleksandrowiczowi Sanguszce, staroście włodzimierskiemu, kupno wsi Dolska od Jadwigi Steckowej Łamanowej i syna jej, Jakuba	III. 93
568.	1512 r. 5. kwietnia w Krakowie. Zygmunt I. pozwala Krzysztofowi Szydłowieckiemu wykupić miasto Solec od Piotra Kmity	V. 65
569.	1512 r. 14. maja w Krakowie. Zygmunt I. pozwala Dobiesławowi Chmieleckiemu wykupić wieś Małnów od Zamojskich	V. 66
570.	1512 r. 29. czerwca w Krakowie. Zygmunt I. potwierdza ks. Konstantemu Iwanowiczowi Ostrogskiemu nadanie dóbr Mokrzca i Kościańca, w powiecie krzemienieckim i Bałazewicz, Kopcewicz i Szostawicz, w powiecie mozyrskim	III. 94
571.	1512 r. 2. lipca w Krakowie. Zygmunt I. uwalnia ziemian włodzimierskich na lat 2 od dostawiania podwód w Turzysku	III. 96
572.	1512 r. 21. lipca w Krakowie. Zygmunt I. nadaje Fedorowi i Iwanowi Iwanowiczom XX. Koreckim, dworzanom swoim, dobra Targowicę z przyległościami	III. 96
*573.	1512 r. 28. sierpnia w Brześciu. Wyrok ks. Konstantego Iwanowicza Ostrogskiego, kasztelana wileńskiego, w sprawie Hryńka Iwaszkowicza Orańskiego, przeciwko ks. Wasylowi Michałowiczowi Sanguszce o dobra Siekuń, Grydki i Szuszki, tudzież o różne krzywdy	III. 97
574.	1512 r. 29. sierpnia w Krakowie. Zygmunt I. poleca ks. Piotrowi Hołowni i ks. Iwanowi Putiatyczowi, sędziom Petruszka Muszatycza, aby wraz z sędziami ks. Andrzeja Aleksandrowicza Sanguszki załatwili spór o dąbrowę szklińską	III. 99
575.	1512 r. 29. sierpnia w Krakowie. Zygmunt I. pozwala ks. Andrzejowi Aleksandrowiczowi Sanguszce, namiestnikowi włodzimierskiemu, zbudować dom w zamku włodzimierskim	III. 100
*576.	1512 r. 4. grudnia w Piotrkowie. Zygmunt I. poleca ks. Andrzejowi Aleksandrowiczowi Sanguszce, aby dobra Świniuchy, należące do Michała Wasylewicza, rozgraniczył od innych dóbr sąsiednich	III. 101
577.	1513 r. 31. stycznia w Czchowie. Dział dóbr między braćmi, Janem i Marcinem Strzeleckimi, a Janem Otfinowskim	V. 67
578.	1513 r. 23. lutego. Ograniczenie wsi Tytowej Woli, przez komisarzy królewskich dokonane	V. 67
579.	1513 r. 28. kwietnia. Rozgraniczenie dóbr Przeclawia i Maciszowa od Rzochowa i Tuszyny	V. 68
580.	1513 r. 20. maja. Rozgraniczenie dóbr Lipin z przyległościami od Chotowy, Machowy i Łęk	V. 70

581. 1513 r. 12. lipca w Mielniku. Zygmunt I. potwierdza ks. Andrzejowi Aleksandrowiczowi Sanguszcze kupno dóbr Dolska od Jadwigi Steckowej Łamanowej i syna jej, Jakuba Steckowicza Łamanowicza . . . . . III. 101
582. 1513 r. 21. lipca w Zdzięciole. Nastazyja Zenkówna Iwaszkowa Kalenikowicza zastawia dobra swoje, Czartolescy i Sielce za 100 kóp groszy szerokich u ks. Konstantego Iwanowicza Ostrońskiego . . . . . III. 102
583. 1513 r. 1. września we Włodzimierzu. Pachnotej, władcyka włodzimierski i brzeski, nadaje ks. Andrzejowi Aleksandrowiczowi Sanguszcze miejsce cerkiewne we Włodzimierzu . . . . . III. 103
- *584. 1513 r. 10. września we Włodzimierzu. Rozgraniczenie dóbr Świniuch, należących do Michała Wasylewicza, od innych sąsiednich . . . . . III. 104
585. 1513 r. 21. września w Wilnie. Zygmunt I. mianuje ks. Konstantego Iwanowicza Ostrońskiego, kasztelanem wileńskim . . . . . III. 105
586. 1513 r. 24. grudnia w Cieszynie. Kazimierz, książę cieszyński, na wypadek bezpotomnej śmierci Janusza, księcia opolskiego, zrzeka się spadku po nim w państwie strzeleckim na rzecz Krzysztofa Szydłowieckiego i jego potomków . . . . . V. 72
587. 1514 r. 4. stycznia w Wilnie. Zygmunt I. potwierdza ks. Andrzejowi Aleksandrowiczowi Sanguszcze nadanie przez władkę włodzimierskiego, Pachnoteja, miejsca cerkiewnego, w zamku włodzimierskim . . . . . III. 106
588. 1514 r. 21. stycznia w Wilnie. Zygmunt I. przeznaczają Janowi Amor Tarnowskiemu roczny dochód trzech grzywien ze wsi Łubziny i Brzezówki, jako nieprawnie, bez pozwolenia królewskiego ufundowany przez Zygmunta Winarskiego . . . . . V. 74
589. 1514 r. 12. lutego w Wilnie. Zygmunt I. nadaje ks. Andrzejowi Aleksandrowiczowi Sanguszcze wieś Hubajewicze i sielszcze puste Lipie . . . . . III. 107
590. 1514 r. 15. lutego w Wilnie. Zygmunt I. na zażalenie mieszczan włodzimierskich, łuckich i brzeskich przeciwko mieszczanom turzyskim postanawia, iż mieszczanie Turzyscy mają dawać podwoły tylko do Włodzimierza . . . . . III. 107
591. 1514 r. 20. lutego w Wilnie. Zygmunt I. potwierdza ks. Andrzejowi Aleksandrowiczowi Sanguszcze daninę swoją wsi Kryczewicz, w powiecie łuckim i Kaplinosów, w powiecie brzeskim . . . . . III. 108
- *592. 1514 r. 20. lutego w Wilnie. Zygmunt I. potwierdza ks. Januszowi Michałowiczowi Sanguszcze kupno ziemi w powiecie nowogrodzkim, przez teścia jego, Semena Olizarowicza . . . . . III. 109
- *593. 1514 r. 5. kwietnia w Wilnie. Zygmunt I. zatwierdza władkę włodzimierskiego i brzeskiego, Pachnoteja, w posiadaniu ziemi cerkiewnej, podług dawnego wyroku starosty włodzimierskiego, Olizara Szyłowicza . . . . . III. 110
- *594. 1514 r. 6. maja w Wilnie. Zygmunt I. zatwierdza ks. Andrzeja Michałowicza Sanguszkę w posiadaniu wsi Jabłonno, zapisanej mu przez teścia jego, Wasyla Chrebtowicza . . . . . III. 111
595. 1514 r. 16. maja w Ostrogu. Hrycko Promcejkowicz zastawia u ks. Konstantego Iwanowicza Ostrońskiego majątność swoją Borzowszczyznę, za 20 kóp groszy . . . . . III. 112

596. 1514 r. 16. maja w Ostrogu. Marcin Zankowicz Pruski zastawia u ks. Konstantego Iwanowicza Ostrogskiego majątność swoją Żyźnikowce, za 30 kóp groszy litewskich . . . . . III. 114
- *597. 1514 r. 3. czerwca w Wilnie. Dozwolenie, dane ks. Andrzejowi Michałowiczowi Sanguszce na korzystanie z łowów w puszczy, nad rzeką Sidrą . . . . . III. 115
- *598. 1514 r. 22. czerwca w Wilnie. Zygmunt I. potwierdza ks. Fedorowi Fedorowiczowi Czetwertyńskiemu nadanie dóbr Ujmicy i Cewelicz, po Wasylu Glinśkim . . . . . III. 116
599. 1514 r. 3. lipca w Wilnie. Zygmunt I. poleca Annie Bartoszewej Taborowicza, aby ks. Konstantemu Iwanowiczowi Ostrogskiemu nie broniła przewozu, na Niemnie (koło Zdzięcioła) . . . . . III. 117
600. Około 1514 r. 15. lipca w Wilnie. Zygmunt I. poleca mieszkańcom całego powiatu włodzimierskiego, aby miastu Turzysku nie czynili przeszkody w wybieraniu myta . . . . . III. 118
601. 1514 r. 27. sierpnia w Borysowie. Zygmunt I. potwierdza ks. Iwanowi Juriewiczowi Zasławskiemu daninę swoją wsi Sadowa i zamianę wsi Zubow-szczyzny . . . . . III. 119
602. 1514 r. 14. listopada w Poznaniu. Łukasz Górka, starosta generalny wielkopolski, potwierdza sprzedaż części wsi Osieka przez Małgorzatę z Jutrowskich Budziszewską na rzecz Hieronima Rozdrażewskiego . . . . . V. 75
603. 1514 r. 21. listopada w Budzie. List Władysława, króla węgierskiego, do Zygmunta I. z pochwałami dla Krzysztofa Szydłowieckiego, z powodu jego nadzwyczajnych usług, oddanych w czasie rozruchów ludowych na Węgrzech i z zaleceniem go z tego powodu szczególniejszej łasce królewskiej . . . . . V. 77
604. 1514 r. 23. listopada w Budzie. Władysław, król czeski i węgierski, w uznaniu nadzwyczajnych zasług i usług Krzysztofa Szydłowieckiego, oddanych tak królestwu polskiemu, jak i węgierskiemu, zrzeka się na rzecz jego wszelkich praw do księstwa zatorskiego, jakie przysługiwały zmarłemu tamtejszemu księciu, Januszowi . . . . . V. 80
- *605. 1514 r. 20. grudnia w Wilnie. Zygmunt I. nadaje ks. Konstantemu Ostrogskiemu dobra Drohobuż z monasterem P. Maryi i wsiami doń należącemi i pozwala także osadzić miasto na prawie magdeburgskiem, albo chełmińskiem . . . . . III. 120
- *606. 1514 r. 20. grudnia w Wilnie. Zygmunt I. pozwala ks. Konstantemu Iwanowiczowi Ostrogskiemu na odbywanie się targów tygodniowych każdego piątku i jarmarku dorocznego w dniu Wniebowzięcia P. Maryi w Drohobużu . . . . . III. 123
607. 1514 r. 20. grudnia w Wilnie. Przywilej Zygmunta I., dany ks. Konstantemu Ostrogskiemu na odbywanie się targu tygodniowego we środę i jarmarku dorocznego w dniu Wniebowzięcia P. Maryi, w nowo-założonem mieście Drohobużu . . . . . III. 124
608. 1515 r. 14. lutego w Krakowie. Natalia Ligezina kwituje Piotra Kmitę z wypłacenia jej 200 złotych polskich . . . . . V. 83
609. 1515 r. 17. lutego w Krakowie. Zygmunt I. potwierdza testament Piotra Kmity, starosty soleckiego, którym tenże cały swój majątek zapisał braciom swoim stryjecznym, Piotrowi i Stanisławowi Kmitom . . . . . V. 84

	Strona
610. 1515 r. 23. lutego w Krakowie. Zygmunt I. potwierdza, iż Jan Struś Komorowski pokwitował Jana Amor z Tarnowa z wypłacenia 100 złotych węgierskich, zabezpieczonych na dobrach, Deszkowicach i Płoskiem	V. 85
611. 1515 r. 3. marca w Krakowie. Nawojka Ligęzina zrzeka się dóbr Wiśnicza z przyległościami na rzecz Piotra Kmitę	V. 86
612. 1515 r. 4. marca w Krakowie. Piotr Kmita zobowiązuje się Nawojce z Kmitów Ligęzinie wypłacać z dóbr wiśnickich po 200 złotych polskich rocznie do końca jej życia	V. 87
613. 1515 r. 1. kwietnia w Wilnie. Ihnat Krylicz, mieszczanin wileński, sprzedaje ks. Konstantemu Iwanowiczowi Ostrogskiemu ziemie i sianożęcie swoje, nabyte u bojarów hospodarskich	III. 125
614. 1515 r. 25. lipca w Wiedniu. Jerzy, biskup Pięciu-Kościółów, zobowiązuje się i nadal, jak dotąd, służyć zawsze wiernie królowi polskiemu, Zygmuntowi I.	V. 87
615. 1515 r. 6. sierpnia w Ulrichkirchen. Zygmunt I. wynagradzając zasługi Krzysztofa Szydłowieckiego, na zjeździe wiedeńskim położone, mianuje go po śmierci Mikołaja Kamienieckiego wojewodą i starostą krakowskim	V. 88
616. 1515 r. 4. września w Krakowie. Nawojka Ligęzina zwalnia Piotra Kmitę od warunków umowy, zapewniającej jej roczną rentę 200 złotych z dóbr wiśnickich	V. 90
617. 1515 r. 15. września w Krakowie. Zygmunt I. nadaje ks. Romanowi Andrzejewiczowi Sanguszcze dobra, Bobły, Sielec i Sołowicze	III. 126
*618. 1515 r. 15. września w Krakowie. Zygmunt I. zawiadamia ks. Andrzeja Aleksandrowicza Sanguszkę, starostę włodzimierskiego, o nadaniu synowi jego, ks. Romanowi, dóbr Bobłów, Sielca i Sołowicz	III. 126
619. 1515 r. 16. września w Krakowie. Zygmunt I. zawiadamia ks. Konstantego Iwanowicza Ostrogskiego, iż za wstawieniem się jego nadał ks. Romanowi Sanguszcze dobra Bobły, Sielec i Sołowicze	III. 127
620. 1515 r. 4. października w Mińsku. Michał, syn pisarza Fedora, sprzedaje ks. Konstantemu Iwanowiczowi Ostrogskiemu dwór swój Tarasów, z przysiółkami: Jaczanką, Kaczymem i Ptyczą i dwór w Mińsku, za 600 kóp półgroszków lit.	III. 127
621. 1515 r. 18. października w Krakowie. Nawojka Ligęzina zrzeka się na rzecz brata swego stryjecznego, Piotra Kmitę, dóbr Dubiecka z przyległościami, tudzież Pawłowic i Piotrkowic	V. 90
622. 1515 r. 18. października w Krakowie. Nawojka Ligęzina, otrzymawszy od Piotra Kmitę zupełną satysfakcją, zwalnia go od niektórych warunków umowy, mocą której miał jej wypłacać z dóbr wiśnickich po 200 złotych rocznie	V. 91
623. 1515 r. 23. października. Piotr Kmita przeznacza dla altaryi przy kaplicy Jana Olbrachta, w katedrze krakowskiej, roczną opłatę 32 grzywien	V. 92
624. 1515 r. 29. października w Krakowie. Zygmunt I. mianuje Piotra Kmitę zastawnym dzierżawcą starostwa przemyskiego	V. 92
625. 1515 r. 8. grudnia w Krakowie. Zygmunt I. zawiadamia mieszczan turzyskich i poddanych włości tamtejszej o nadaniu wsi Bobłów, Sielca i Sołowicz ks. Romanowi Andrzejewiczowi Sanguszcze	III. 129

XLVII

	Strona
626. 1516 r. 14. stycznia w Brześciu. Zygmunt I. nadaje ks. Konstantemu Iwanowiczowi Ostrogskiemu wieś Ochonowo, w powiecie nowogrodzkim	III. 129
627. 1516 r. około 14. stycznia w Brześciu. Zygmunt I. poleca Janowi Janowiczowi Zabrzezińskiemu, wojewodzie nowogrodzkemu, aby ks. Konstantemu Ostrogskiemu udzielił wwiązania w nadane mu dobra Ochonowo	III. 131
628. 1516 r. 17. stycznia w Brześciu. Zygmunt I. potwierdza ks. Konstantemu Iwanowiczowi Ostrogskiemu kupno dóbr Tarasowa i dworu w Mińsku, od Michała, syna pisarza, Fedka Hryhorewicza	III. 131
629. 1516 r. 23. stycznia w Brześciu. Zygmunt I. na prośby ks. Konstantego Iwanowicza Ostrogskiego nadaje siostrzeńcowi jego, ks. Romanowi Andrzejewiczowi Sanguszcze, zamki: Braclaw, Winnicę i Zwinogródkę	III. 133
*630. 1516 r. 23. stycznia w Brześciu. Zygmunt I. nadaje ks. Romanowi Andrzejewiczowi Sanguszcze, namiestnikowi braclawskiemu i winnickiemu, dwór turzyski i potwierdza nadanie dóbr Bobłów, Sielca i Sołowicz	III. 134
631. 1516 r. 24. stycznia w Brześciu. Zygmunt I. poleca ks. Andrzejowi Aleksandrowiczowi Sanguszcze, staroście włodzimierskiemu, aby synowi swemu, ks. Romanowi, udzielił wwiązania w nadany mu dwór turzyski, z przyległościami	III. 136
632. 1516 r. 24. stycznia w Brześciu. Zygmunt I. zawiadamia mieszczan turzyskich i poddanych włości tamtejszej o nadaniu dworu turzyskiego i trzech wsi ks. Romanowi Andrzejewiczowi Sanguszcze	III. 136
633. 1516 r. 4. lutego w Grodnie. Zygmunt I. potwierdza ks. Konstantemu Iwanowiczowi Ostrogskiemu wykupno wsi Nowostawiec i Ilina	III. 136
634. 1516 r. 15. lutego w Pilźnie. Ścibor, Jan i Hieronim Rozembarscy sprzedają Barbarze z Zalasowskich, żonie Jakuba, obywatela tarnowskiego, wieś swoją Chyszów	V. 93
635. 1516 r. 14. marca w Sanoku. Dział dóbr między Piotrem i Stanisławem Kmitami	V. 96
636. 1516 r. 7. kwietnia w Ostrogu. Iwan Fedorowicz Bołbasowicz, otrzymawszy od ks. Konstantego Iwanowicza Ostrogskiego dobra Roztoki i Porzecze, zobowiązuje się z nich pełnić służbę	III. 137
*637. 1516 r. 27. kwietnia w Wilnie. Zygmunt I. potwierdza ks. Semenowi Bohdanowiczowi Odynczewiczowi kupno ziemi, nad rzeką Szczarą	III. 139
*638. 1516 r. 15. maja w Wilnie. Wacław Stanisławowicz Kostewicz, marszałek hospodarski, zapisuje siostrze swojej, Zuzannie, część swoją we wsi Żerdnej	III. 140
*639. 1516 r. 15. czerwca w Wilnie. Zygmunt I. zatwierdza Bohusza Bohowitynowicza, marszałka swego, pisarza i starostę daugowskiego w posiadaniu dóbr Topczykał, Koszel i Werwieczek, w powiecie bielskim	III. 141
640. 1516 r. 15. czerwca w Winnicy. Anna Semenowa Koszczyna zapisuje synowi swemu, Juchnowi Koszce, dobra Rohożnę i Worobijówkę	III. 143
641. 1516 r. 20. czerwca w Pilźnie. Zeznanie udzielenia Barbarze, żonie Jakuba, obywatela tarnowskiego, intromisyi do wsi Chyszowa	V. 97
642. 1516 r. 2. października w Wilnie. Zygmunt I. potwierdza ks. Konstantemu Iwanowiczowi Ostrogskiemu daninę dworu w Górach, koło Wilna, nadanie ludzi w włości rudomińskiej i ziemi pustej, Stańkowszczyzny, w powiecie wileńskim	III. 144

XLVIII

	Strona
643. 1516 r. 4. listopada w Wilnie. Zygmunt I. nadaje Mikołajowi Konarskiemu wieś Szechynie, w powiecie przemyskim	V. 97
*644. 1516 r. 20. listopada w Wilnie. Zygmunt I. potwierdza marszałkowi i pisarzowi swemu, namiestnikowi daugowskiemu, Bohuszowi Bohowitynowiczowi nadanie dóbr Żukowa, Bielowa, Nowego Stawu i Humiennik	III. 147
645. 1516 r. 7. grudnia w Wilnie. Zygmunt I. potwierdza ks. Konstantemu Iwanowiczowi Ostrogskiemu kupno ziemi i łąk, przyległych do Świran, od mieszczanina wileńskiego, Ihnata Kryłowicza	III. 149
646. 1516 r. 9. grudnia w Wilnie. Zygmunt I. potwierdza ks. Konstantemu Iwanowiczowi Ostrogskiemu daninę jeziora Świtezi, w powiecie nowogrodzkim i trzech ludzi w włości tamtejszej	III. 151
647. 1516 r. 17. grudnia w Wilnie. Zygmunt I. nadaje Mikołajowi Wolskiemu, kasztelanowi sochaczowskiemu, wójtostwa w Miedniewicach, Woli Miedniewskiej i Wiskitkach	V. 98
*648. 1517 r. 19. kwietnia w Łucku. Ks. Konstanty Iwanowicz Ostrogski wydaje wyrok w sprawie Zienka i Mykity Andruszkowiczów Rusanowiczów z Mykitą Wigórzycem, Jackiem Jakowickim i Michnem Łosiatyńskim, o dobra Czaruków i Chodorkowo	III. 152
649. 1517 r. 24. kwietnia w Pilźnie. Jan Amor z Tarnowa oddaje Beacie z Tęczynskich Siekluckiej, kasztelanowej wojnickiej, wieś Charbinowice w dożywotnią dzierżawę	V. 98
*650. 1517 r. 17. maja w Wilnie. Zygmunt I. wyznacza Hryhoremu Stanisławowiczowi Ostykowiczowi, wojewodzie trockiemu, sędziów do rozgraniczenia dóbr jego Świerznia, od przyległych dóbr Jana i Piotra Mikołajewiczów Dzierkowiczów	III. 154
651. 1517 r. 16. lipca w Wilnie. Zygmunt I. pozwala ks. Andrzejowi Aleksandrowiczowi Sanguszcze, staroście włodzimierskiemu, być przybranym za syna przez Jacka Zubowicza i odziedziczyć spadek po nim	III. 156
652. 1517 r. 26. sierpnia w Krakowie. Nawojka z Kmitów Stadnicka kwituje Piotra Kmitę z wypłacenia sumy 200 złotych, przypadającej jej z dóbr wiśnickich	V. 100
653. 1517 r. 9. września w Połocku. Zygmunt I. potwierdza ks. Konstantemu Iwanowiczowi Ostrogskiemu daninę Krasiłowa i nadaje mu włość kuźmińską	III. 156
654. 1517 r. około 26. listopada w Wilnie. Zygmunt I. potwierdza zapis ks. Konstantego Iwanowicza Ostrogskiego, na rzecz cerkwi SS. Borysa i Hleba w Nowogródku — dworu Choniewicz, pustych ziem, Brahowszczyzny, Jeniewszczyzny i Mikłowszczyzny, tudzież dwóch ziem diakolnych, w cyryńskiej włości	III. 160
655. 1517 r. 29. listopada w Wilnie. Zygmunt I. nadaje ks. Andrzejowi Aleksandrowiczowi Sanguszcze, staroście włodzimierskiemu dobra Turzysk, Bobły, Sielec i Sołowicze, po śmierci syna jego, ks. Romana	III. 161
656. 1517 r. 13. grudnia w Krakowie. Manifestacya Piotra Kmity, iż był gotów Nawojce Stadnickiej wypłacić 200 złotych polskich z dóbr wiśnickich	V. 101
657. 1518 r. 8. lutego w Krakowie. Testament Stanisława z Kurozwek, którym wyznacza egzekutorów swej ostatniej woli i opiekunów córki	V. 101

658. 1518 r. 14. marca w Krakowie. Urząd ziemski krakowski poświadcza, iż Jan Amor z Tarnowa dobra swoje, Krzyż, Pawężów, Luszowice, Śmigno, Żukowice i Lisią Górę zastawił u Stanisława Ligęzy za 1000 złotych polskich . V. 104
659. 1518 r. 28. marca w Krakowie. Zygmunt I. mianuje Piotra Kmitę marszałkiem nadwornym koronnym . V. 107
- *660. 1518 r. 1. maja w Krakowie. Zygmunt I. nadaje ks. Konstantemu Iwanowiczowi Ostrogskiemu dobra Kotów i Raznicze, w włości kołkowskiej . III. 161
661. 1518 r. 1. maja w Krakowie. Zygmunt I. potwierdza ks. Konstantemu Iwanowiczowi Ostrogskiemu przywilej na odbywanie się jarmarków w dobrach jego Ostrogu, Połonnem, Dubnie, Kołodnem, Równem i Krasilowie . III. 163
662. 1518 r. 4. maja w Krakowie. Zygmunt I. zatwierdza ks. Konstantego Iwanowicza Ostrogskiego w posiadaniu dóbr, spadłych nań po babce jego żony, księżnie Maryi Semenowej Rówieńskiej i mężu jej, ks. Semenie Wasylewiczu Nieświckim . III. 166
- *663. 1518 r. 5. maja w Krakowie. Zygmunt I. potwierdza ks. Piotrowi Michałowiczowi (Ostrożeckiemu) zapis sióstr jego, Katarzyny Szudowej i Bieluchny Janowej Kotowicza, dwóch części w dobrach Derni, Oderadzie, Owchowicku i Moszczenicy . III. 169
664. 1518 r. 7. maja w Krakowie. Zygmunt I. zatwierdza ks. Konstantego Iwanowicza Ostrogskiego w posiadaniu dóbr ojczyrstych i macierzystych, jako też spadkowych i jakimkolwiek prawem nabytych . III. 171
665. 1518 r. 13. czerwca w Budzie. Traktat wzajemnej przyjaźni i braterstwa, zawarty między Krzysztofem Szydłowieckim, kanclerzem wielkim koronnym, a Jerzym, biskupem Pięciukościołów, sekretarzem królestwa węgierskiego . V. 107
666. 1518 r. 27. czerwca w Krakowie. Zygmunt I. zatwierdza Jeska Sieniutycza, horodniczego włodziemskiego, w posiadaniu dóbr, Tychomla, Mikłaszów, Wołkowiec, Lepiesówki, Radohoszcza, Kletenki, Tarnawki i Olszanicy . III. 173
667. 1518 r. 2. lipca w Pilźnie. Zeznanie sprzedaży części wsi Biały przez Jana Wodzickę na rzecz Barbary z Zalasowskich, żony Jakuba, obywatela tarnowskiego . V. 109
668. 1518 r. 23. sierpnia w Krakowie. Zygmunt I. poleca Andrzejowi Niemirowiczowi, wojewodzie kijowskiemu, aby Duchnie Surynowej oddał w posiadanie połowę dóbr Wystupowicz, Iliniec, Szepeliec, Dmitrowicz, Merulina, Rokitny i Olszanicy . III. 175
669. 1518 r. 29. sierpnia w Krakowie. Zygmunt I. potwierdza Juchnowi Semenowiczowi Koszce zapis matki jego, trzeciej części dóbr Worobijowiec, Czeremoszny, Ihnatowiec i Falkowa . III. 177
670. 1518 r. 1. września w Brześciu. Zygmunt I. poleca Janowi Mikołajewiczowi Radziwiłłowi, dzierżawcy słonimskiemu, aby ks. Andrzejowi Michałowiczowi Sanguszcze wymierzył sprawiedliwość z ludźmi słonimskimi, za wyrządzenie szkód w Dereczynie . III. 178
- *671. 1518 r. około 8. września w Brześciu. Sprawa Janusza Świrszczowskiego przeciwko ks. Andrzejowi Aleksandrowiczowi Sanguszcze o dobra babki jego, Dolsk . III. 179

672. 1518 r. 5. listopada w Krakowie. Zygmunt I. nadaje Mikołajowi Wolskiemu młyn we wsi Jaktorowie. . . . . V. 112
673. 1518 r. 7. listopada w Łucku. Packo Ozdowski z żoną swoją, Maryą, zastawia u ks. Andrzeja Aleksandrowicza Sanguszki, starosty włodzimierskiego, część swoją we wsi Hruszownie . . . . . III. 180
674. 1518 r. 10. grudnia w Brześciu. Zygmunt I. zatwierdza Semena i Juchna Koszków w posiadaniu dóbr Żurawicz, Chaniowa, Oczytkowa, Szpiczyniec i Pałczyka . . . . . III. 181
675. 1518 r. 13. grudnia w Krakowie. Nawojka z Kmitów Stadnicka kwituje Piotra Kmitę z wypłacenia jej 200 złotych z dóbr wiśnickich . . . . . V. 113
- *676. 1518 r. 24. grudnia w Brześciu. Zygmunt I. pozwala ks. Wasylowi Michałowiczowi Sanguszcze we wsi Kowlu osadzić miasto na prawie niemieckiem . . . . . III. 182
677. 1518 r. 30. grudnia w Brześciu. Zygmunt I. zawiadamia ks. Konstantego Iwanowicza Ostrogskiego, iż nadane ks. Andrzejowi Sanguszcze miasto Turzysk, uwalnia od stacyj i podwód, które było obowiązane dawać staroście łuckiemu . . . . . III. 185
678. 1519 r. 1. stycznia w Brześciu. Zygmunt I. pozwala Stanisławowi Hynekowi wykupić dobra Tytową Wolę i Czerniawę od Anny Dołuskiej . . . . . V. 113
679. 1519 r. 3. stycznia w Brześciu. Paweł ks. Holszański, biskup łucki, zapisuje ks. Konstantemu Iwanowiczowi Ostrogskiemu spadek swój w Holszanach, Hłusku i Romanowie . . . . . III. 185
- *680. 1519 r. 16. stycznia w Kowlu. Rozgraniczenie ostrowu, położonego między Kowlem, a Kamieniem Koszyrskim, dobrami ks. Wasyla Michałowicza Kowelskiego, a ks. Andrzeja Michałowicza Koszyrskiego. . . . . III. 188
681. 1519 r. 2. marca w Krakowie. Anna Lipska i Zofia Czarnekowa zrzekają się praw swoich do wsi Sielca na rzecz Piotra Kmity . . . . . V. 114
- *682. 1519 r. 6. kwietnia w Krakowie. Zygmunt I. nadaje Wacławowi Kostewiczowi zamek Kobryń z włością doń należącą . . . . . III. 189
- *683. 1519 r. 5. maja. Sprawa ks. Andrzeja Michałowicza Sanguszki z ks. Tymofiejem Puzyną o krzywdy obustronne . . . . . III. 190
684. 1519 r. 21. maja w Krakowie. Zygmunt I. poleca komisarzom swoim rozgraniczyć dobra królewskie Raniżów i t. d. od Cmolasu, majątności Stanisława Mieleckiego, tudzież Weryni i Kolbuszowy, należących do Stanisława Tarnowskiego . . . . . V. 114
685. 1519 r. 27. maja w Krakowie. Zygmunt I. pozwala Annie Lipskiej i Zofii Czarnekowej zrzec się wójtostwa przemyskiego na rzecz Andrzeja Wapowskiego . . . . . V. 115
686. 1519 r. 7. czerwca w Krakowie. Zygmunt I. potwierdza zrzeczenie się trzeciej części dóbr ojczystych i macierzystych przez Zofią z Szydłowieckich Lasocką na rzecz jej stryjów, Krzysztofa i Mikołaja Szydłowieckich . . . . . V. 116
687. 1519 r. 9. lipca w Krakowie. Jan z Pilczy zrzeka się dóbr swoich, Kurowa na rzecz Piotra Kmity, marszałka nadwornego koronnego . . . . . V. 119
688. 1519 r. 21. lipca w Krakowie. Zygmunt I. potwierdza przywilej króla Aleksandra, dany Stanisławowi Bartoszewiczowi na osadzenie ludzi na woli w dobrach, Rastowie i Mirowiczach. . . . . III. 190

689. 1519 r. 4. sierpnia w Bystrzycy. Mikołaj Mikołajewicz Radziwiłł, wojewoda wileński, kwituje ks. Hlebową Juriewicza Prońską i męża jej drugiego, Andrzeja Czyżewicza, z wypłacenia 100 czerwonych złotych . . . . . III. 476
690. 1519 r. 16. sierpnia w Krakowie. Erazm i Feliks Lang-Jurgowie zrzekają się praw swoich do dóbr Gierczyc, Bienaszowic, Dąbrowicy i Grabiny na rzecz Piotra Kmity . . . . . V. 120
691. 1519 r. 27. sierpnia w Sandomierzu. Zygmunt I. poleca komisarzom swoim rozgraniczyć dobra Raniżów, Padwę, Jaślany i t. d. należące do starostwa sandomierskiego, od dóbr Stanisława Mieleckiego, Cmolasu, Chorzelowa itd. . . . . V. 120
692. 1519 r. 30. sierpnia w Przemyślu. Piotr Kmity zapisuje konwentowi OO. Dominikanów w Przemyślu roczny dochód 15 grzywien z dóbr Ruszelczyc i Serednicy . . . . . V. 122
693. 1519 r. 31. sierpnia. Rozgraniczenie dóbr królewskich, Raniżowa od Cmolasu, należącego do Stanisława Mieleckiego i Weryni, wraz z Kolbuszową, wsi dziedzicznych Jana Tarnowskiego . . . . . V. 122
694. 1519 r. 15. września w Krakowie. Zygmunt I. potwierdza ks. Konstantemu Iwanowiczowi Ostrogskiemu daninę dóbr Zwiahła i pozwala tamże zbudować zamek i osadzić miasto . . . . . III. 191
695. 1519 r. 16. września w Krakowie. Zygmunt I. potwierdza ks. Konstantemu Iwanowiczowi Ostrogskiemu zapis ks. Pawła Holszańskiego, biskupa łuckiego, części wsi swoich w Olszanach, Szeszołach, Hłusku i Romanowie . . . . . III. 193
696. 1519 r. 3. października w Krakowie. Sprawa Stanisława Lasockiego przeciwko Agnieszce Czernowej z Witowie o opustoszałą wieś Dębowy Dział, przyłączoną następnie do Bratucic i Mokrzyk . . . . . V. 130
697. 1519 r. 15. października. Zygmunt I. wyznacza komisarzy do rozgraniczenia dóbr królewskich, Raniżowa, Woli Raniżowskiej i Padwy, należących do starostwa sandomierskiego, od Cmolasu i Trzęsówki, dóbr dziedzicznych Stanisława Mieleckiego . . . . . V. 131
698. 1519 r. 19. listopada. Rozgraniczenie dóbr królewskich, Raniżowa, Woli Raniżowskiej i Padwy od wsi Stanisława Mieleckiego, Cmolasu i Trzęsówki . . . . . V. 133
699. 1519 r. 31. grudnia w Zbyłtowiczach. List Wojciecha Potockiego do Mikołaja Firleja w sprawie zamierzonego przez niego kupna dóbr Zbyłtowiec od Zbyłtowskiego . . . . . V. 135
700. 1519 r. w Drohiczyźnie. Zofia z Korczowa zapisuje mężowi swemu, Mikołajowi z Czapel, 1000 kóp groszy lit. na wsiach: Bartkowie, Szczeglacinie i Sarnowie . . . . . III. 195
701. 1520 r. 5. stycznia we Włodzimierzu. Jan i Elżbieta Łuszczewscy zrzekają się na rzecz władzy włodzimierskiego i brzeskiego, Pachnoteja, zastawu dóbr Rastowa za sumę 150 kóp groszy lit. i 30 czerwonych złotych . . . . . III. 195
702. 1520 r. 9. lutego w Ostrogu. List ks. Konstantego Iwanowicza ostrogskiego do ks. Oleny Iwanowej Zasławskiej w sprawie szkód poczynionych ludziom włości kuźmińskiej przez poddanych księżny, tarnawskich . . . . . III. 195
703. 1520 r. 12. marca w Łucku. Manifestacja ks. Oleny Zasławskiej przeciwko ks. Konstantemu Ostrogskiemu o szkody, poczynione poddanym jej z Tarnawki . . . . . III. 197

704. 1520 r. 30. marca we Włodzimierzu. Pachnotej, władcyka włodzimierski i brzeski zrzeka się na rzecz ks. Andrzeja Aleksandrowicza Sanguszki, starosty włodzimierskiego, zastawu dóbr Rastowa . . . . . III. 198
705. 1520 r. 12. kwietnia. Anna Kasprowa Hermanowiczowa sprzedaje Aleksemu Piątkiewiczowi ogród chromczyński w Świrze . . . . . III. 198
- *706. 1520 r. 1. lipca. Bohdan Lwowicz Bohowitynowicz sprzedaje ks. Wasylowi Michałowiczowi Sanguszcze Kowelskiemu wieś swoją Somin, za 450 kóp groszy lit. . . . . III. 198
707. 1520 r. 23. lipca w Toruniu. Zygmunt I. kwituje Piotra Kmitę z wypłacenia 1000 złotych polskich . . . . . V. 137
708. 1520 r. 22. września w Mińsku. Jacko Jackowicz Hrynkowicza sprzedaje ks. Konstantemu Iwanowiczowi Ostrogskiemu podwórze swoje, w zamku mińskim . . . . . III. 200
709. 1520 r. 28. listopada w Zdzięciole. Ks. Andrzej Juriewicz Zasławski przybiera ks. Ilię Konstantynowicza Ostrogskiego za syna i zapisuje mu trzecią część dóbr swoich ojczystych, wraz z mytem w Zasławiu, Ostrogu i Łucku . . . . . III. 201
710. Około 1520 r. 31. grudnia w Połonnem. List ks. Konstantego Iwanowicza Ostrogskiego do ks. Oleny Iwanowej Zasławskiej, z przyrzeczeniem wymierzenia sprawiedliwości na poddanych, którzy jej szkody poczynili . . . . . III. 203
711. 1520 r. Paweł, książę Holszański, biskup łucki, zapisuje ks. Konstantemu Iwanowiczowi Ostrogskiemu miejsce w Holszanach, na zbudowanie dworu . . . . . III. 204
712. 1520 r. w Wilnie. Dymitr Iwancewicz sprzedaje ks. Konstantemu Iwanowiczowi Ostrogskiemu podwórze swoje, w mieście Wilnie . . . . . III. 204
713. 1521 r. 4. stycznia w Nowogródku. Iwaszko Kodżelewicz, chorąży tatarski, nowogrodzki i inni Tatarzy sprzedają ks. Konstantemu Iwanowiczowi Ostrogskiemu wieś Teplen w powiecie mińskim . . . . . III. 205
714. 1521 r. 1. marca we Włodzimierzu. Jan Łuszczewski, z żoną swoją, Elżbietą, kwitują się nawzajem z ks. Andrzejem Michałowiczem Sanguszką ze szkód, sobie poczynionych . . . . . III. 206
715. 1521 r. 1. czerwca w Krakowie. Zygmunt I. nadaje Dobiesławowi Chmieleckiemu wieś Małnów . . . . . V. 137
716. 1521 r. 17. czerwca we Włodzimierzu. Umowa Hrycka, Sołtana i Bohdana Staweckich z ks. Andrzejem Aleksandrowiczem Sanguszką, o zamianę podwórza, w zamku włodzimierskim . . . . . III. 207
717. 1521 r. 17. czerwca w Braclawiu. Isaj Żabokrzycki, z żoną swoją Maryą, sprzedają Juchnowi Koszce części swoje w Czeremosznej, Ihnatowcach i Falkowie, za 20 kóp groszy . . . . . III. 208
718. 1521 r. 20. czerwca we Włodzimierzu. Wasko Mytkowicz sprzedaje ks. Andrzejowi Sanguszcze dobra swoje Lipie . . . . . III. 209
719. 1521 r. 22. czerwca w Krakowie. Zygmunt I. za nakłady w wojnie pruskiej poniesione, uwalnia Piotra Kmitę na lat trzy od opłat ze starostwa przemyskiego . . . . . V. 138
720. 1521 r. 12. lipca. Rozgraniczenie dóbr królewskich Jadownik Mokrych od Michowic Małych i Wielkich, należących do Jana Miłchowskiego . . . . . V. 138

- *721. 1521 r. 20. lipca w Krakowie. Zygmunt I. potwierdza ks. Wasylowi Michałowiczowi Sanguszcze kupno dóbr Somina, od Bohdana Lwowicza Bohowitynowicza . . . . . III. 209
- *722. 1521 r. 20. września we Włodzimierzu. Jona, władca włodzimierski i brzeski, potwierdza ks. Wasylowi Michałowiczowi Sanguszcze zamianę dóbr jego Tyszkiewicz, za dobra cerkiewne Sejmarki . . . . . III. 210
723. 1521 r. 24. września w Mińsku. Fedko Bohdanowicz Chrebtowicz sprzedaje ks. Konstantemu Iwanowiczowi Ostrogskiemu dwór swój w Wilnie . . . I. 95. III. 212
724. 1521 r. 27. września w Stawkowie. Wasyl Wołczkowicz z bratem swoim, Lwem, bojarowie gospodarscy, sprzedają ks. Konstantemu Iwanowiczowi Ostrogskiemu ziemię swoją pustą, obarycką, przyległą do Tarasowa . . . I. 96. III. 213
725. 1511—1521 r. 15. listopada w Zadybach. Dział dóbr Zadyb, między Lewkiem i Fedkiem Łaskowiczami . . . . . III. 214
726. 1521 r. 13. grudnia w Piotrkowie. Zygmunt I. potwierdza Mikołajowi Kołaczkowi przywilej na młyn w Jaktorowie . . . . . V. 143
727. 1521 r. 24. grudnia w Piotrkowie. Zygmunt I. wznawia Andrzejowi Rzeszowskiemu przywilej na pobieranie myta we wsi Kopkach . . . . . V. 143
728. 1521 r. w Krakowie. Zygmunt I. uwalnia wszystkich poddanych ks. Konstantego Iwanowicza Ostrogskiego od opłaty myta łuckiego, od soli białej ruskiej, sprowadzanej z Kołomyi, Doliny i Drohobycza . . . . . III. 215
729. 1521 r. w Wilnie. Józef, metropolita kijowski i halicki, zeznaje, iż za zapis ks. Konstantego Iwanowicza Ostrogskiego dóbr »Szeszoły, Krosty i Swirany« na cerkiew Uszenia N. Panny w Wilnie, powinien za duszę tegoż księcia odprawiać nabożeństwo . . . . . III. 215
730. 1522 r. 6. stycznia w Piotrkowie. Zygmunt I. mianuje Jana Tarnowskiego kasztelanem wojnickim . . . . . V. 145
731. 1522 r. 16. stycznia w Łucku. Hniewosz Iwaszkowicz Jełowicki sprzedaje ks. Konstantemu Iwanowiczowi Ostrogskiemu majątność swoją, Wołkoszów . . . III. 216
732. 1522 r. 17. stycznia w Łucku. Oksenia Bohdanówna Wozneseńska sprzedaje ks. Konstantemu Iwanowiczowi Ostrogskiemu wieś swoją Zniesienie, za 90 kóp groszy lit. . . . . III. 217
733. 1522 r. 24. lutego w Grodnie. Mań Hlebowicz sprzedaje Juriowi Mikołajewiczowi Radziwiłłowi, staroście grodzieńskiemu, las swój w Szplinczycach . . . III. 218
734. 1522 r. 15. marca w Grodnie. Zygmunt I. wydaje wyrok w sprawie ks. Anny Fedorowej Koreckiej z Wasylem Bohdanowiczem Hostskim, o zmianę podwód koreckich w Hoszczy . . . . . III. 219
735. 1522 r. 25. marca w Grodnie. Zygmunt I. mianuje ks. Konstantego Iwanowicza Ostrogskiego wojewodą trockim i pierwszym senatorem świeckim . . . III. 220
- *736. 1522 r. 28. marca w Grodnie. Zygmunt I. nadaje ks. Ilii Konstantynowiczowi Ostrogskiemu zamki: Braclaw, Winnicę i Zwinogródkę, które ma objąć dopiero po śmierci ojca swego . . . . . III. 222
737. 1522 r. 30. marca w Grodnie. Pozew zadworny przeciwko Waclawowi Kostewiczowi w sprawie Andrzeja Aleksandrowicza, Wasyla i Andrzeja Michałowiczów XX. Sanguszków o dobra Hruszowę i inne . . . . . III. 223

738. 1522 r. 30. marca w Grodnie. Pozew zadworny Zygmunta I. przeciwko Wacławowi Kostewiczowi w sprawie Andrzeja Aleksandrowicza, Wasyla i Andrzeja Michałowiczów XX. Sanguszków, o dobra ich, Kobryń i Prużanę . . . . . III. 224
739. 1522 r. 10. kwietnia w Wilnie. Zygmunt I. poleca Jerzemu Mikołajewiczowi, staroście grodzieńskiemu, aby ks. Andrzejowi Michałowiczowi Sanguszcze oddał w posiadanie ziemie puste, Matejkowszczyznę i Ondrowszczyznę, w powiecie grodzieńskim . . . . . III. 225
740. 1522 r. 15. kwietnia w Wilnie. Zygmunt I. potwierdza ks. Konstantemu Iwanowiczowi Ostrogskiemu kupno dóbr Teplena, ziemi Obaryckiej, dworu w Wilnie i podwórza w Mińsku . . . . . III. 226
- *741. 1522 r. 15. kwietnia w Wilnie. Zygmunt I. potwierdza ks. Konstantemu Iwanowiczowi Ostrogskiemu kupno dóbr Wołoszowa i Zniesienia . . . . . III. 227
742. 1522 r. 15. kwietnia w Wilnie. Zygmunt I. potwierdza ks. Konstantemu Iwanowiczowi Ostrogskiemu wykupno wsi Nowostawiec, z przysiółkiem Ilinem od Juchna Zenkowicza . . . . . III. 229
743. 1522 r. 21. maja w Wilnie. Ugoda ks. Wasyla Michałowicza Sanguszki z ks. Andrzejem Aleksandrowiczem Sanguszką, marszałkiem ziemi wołyńskiej, o krzywdy obustronne i o zamianę monasteru w Mielcach . . . . . III. 231
744. 1522 r. 17. czerwca w Wilnie. Dymitr Iwaszenczewicz sprzedaje ks. Konstantemu Iwanowiczowi Ostrogskiemu podwórze swoje, w Wilnie . . . . . III. 232
745. 1522 r. 10. lipca w Wilnie. Zygmunt I. udziela Janowi Tarnowskiemu pełnomocnictwa do układania się ze stanami królestwa czeskiego i węgierskiego . . . . . V. 146
746. 1522 r. 28. lipca w Poznaniu. Zeznanie sprzedaży wsi Szkaradowa i części w Osieczku przez Hieronima Rozdrażewskiego, na rzecz Marcina Ponieckiego . . . . . V. 147
747. 1522 r. 28. lipca w Wilnie. Zygmunt I. poleca Wacławowi Kostewiczowi, aby stosownie do wyroku królewskiego Andrzejowi Aleksandrowiczowi, Wasylowi i Andrzejowi Michałowiczom XX. Sanguszkom oddał w posiadanie dobra, Kobryń, Czerewaczyce i Hruszowę . . . . . III. 234
748. 1522 r. 29. lipca w Poznaniu. Marcin Poniecki żonie swojej, Katarzynie z Siedleckich, zapisuje połowę wsi swojej Szkaradowa . . . . . V. 148
749. 1522 r. 17. sierpnia w Wilnie. Zygmunt I. pozwala ks. Konstantemu Iwanowiczowi Ostrogskiemu wszelkie swoje pisma pieczętować czerwonym woskiem . . . . . III. 235
750. 1522 r. 17. sierpnia w Wilnie. Zygmunt I. poleca Wasylowi Jenkowiczowi, aby w sprawie ks. Andrzeja Aleksandrowicza Sanguszki o granice, między ich dobrami, stawił się przed komisarzami królewskimi . . . . . III. 236
751. 1522 r. 28. sierpnia w Ostrogu. Książę Konstanty Iwanowicz Ostrogski zapisuje synowi swemu, ks. Ilii, miasto Stepań, wraz z przyległymi doń dworami . . . . . III. 236
752. 1521 r. od 1. września do 1. września 1522 r. w Mińsku. Józef, metropolita kijowski i halicki, sprzedaje ks. Konstantemu Iwanowiczowi Ostrogskiemu dobra swoje Przylepy . . . . . III. 238
753. 1522 r. 7. października w Sanoku. Andrzej Krzywczycki zrzeka się wsi Ruszelczyc na rzecz Piotra Kmity . . . . . V. 149

754. 1522 r. 5. listopada w Wilnie. Zygmunt I., wybierając się w podróż do krajów koronnych, poleca Andrzejowi Aleksandrowiczowi, Andrzejowi i Wasylowi Michałowiczom XX. Sanguszkom, aby w dobrach swoich, Hruszowej i Czerewaczycach, przygotowali stacye i poprawili mosty . . . . . III. 239
- *755. 1522 r. 6. listopada w Wilnie. Zygmunt I. przysądza Andrzejowi Aleksandrowiczowi, Wasylowi i Andrzejowi Michałowiczom XX. Sanguszkom dobra Hruszowę i Czerewaczyce, wbrew roszczeniom Waclawa Kostewicza . . . . . III. 240
756. 1522 r. 20. grudnia w Łomazach. Pozew zadworny przeciwko ks. Andrzejowi Aleksandrowiczowi Sanguszcze, w sprawie Jana Święcickiego, o wykupno dóbr Dolska . . . . . III. 241
757. 1522 r. 20. grudnia w Łomazach. Zygmunt I. nadaje ks. Konstantemu Ostrogskiemu i synowi jego, ks. Ilii, dwór Smolany . . . . . III. 242
758. 1522 r. 23. grudnia w Łomazach. Zygmunt I. nadaje ks. Konstantemu Ostrogskiemu trzech ludzi służebnych w Kijowie i trzech w Rohaczowie . . . . . III. 243
759. 1522 r. Zygmunt I. poleca kupcom, handlującym solą i woskiem, którzy mijając Łuck, jadą przez dobra ks. Konstantego Iwanowicza Ostrogskiego, aby tamże oplacali myto . . . . . III. 245
760. 1522 r. w Gieranojnach. Olbracht Gasztołd, wojewoda wileński, mienia ze służą swoim, Merlą, dwór matyaszowski na dworzec rodkijski . . . . . III. 245
761. 1522 r. w Wilnie. Zygmunt I. potwierdza ks. Konstantemu Iwanowiczowi Ostrogskiemu kupno dóbr Satyjowa z przyległościami od Jana Iwanowicza Do wojnowicza . . . . . III. 245
- *762. 1523 r. 25. stycznia w Krakowie. Zygmunt I. poleca Andrzejowi Aleksandrowiczowi, Wasylowi i Andrzejowi Michałowiczom, XX. Sanguszkom, aby Michałowi Zatureckiemu i braciom jego, Wereszczakom, bojarom kobryńskim, krzywd żadnych nie wyrządzali . . . . . III. 246
763. 1523 r. 14. lutego w Valladolid. Karol V wznawia Piotrowi Kmicie tytuł hrabiego na Wiśniczu . . . . . V. 150
764. 1523 r. 16. lutego w Winnicy. Wasyl Romanowicz Obodeński zrzeka się na rzecz Juchna Semenowicza Koszki części swojej w Czeremosznej, Ihnatowcach i Falkowie . . . . . III. 247
765. 1523 r. 1. marca w Krakowie. Jan Konarski, biskup krakowski, zrzeka się na rzecz Piotra Kmity dworu swego w Piotrkowie . . . . . V. 150
766. 1523 r. 1. marca w Krakowie. Anna z Górków Kmicina, otrzymawszy z dóbr ojczystych i macierzystych wyposażenie, zrzeka się z tego tytułu wszelkich pretensyi na rzecz ojca swego, Łukasza Górki . . . . . V. 151
767. 1523 r. 1. marca w Krakowie. Piotr Kmita żonie swojej, Annie z Górków, zabezpiecza na wszystkich dobrach swoich 5.000 złotych polskich wiana i tyleż przywianku . . . . . V. 151
768. 1523 r. 23. marca w Krakowie. Zygmunt I. upomina Kiryła, władkę łuckiego, na zażalenie ks. Andrzeja Aleksandrowicza Sanguszki, marszałka ziemi wołyńskiej, aby nie uzurpował sobie dochodów marszałkowskich . . . . . III. 248

- *769. 1523 r. 12. kwietnia w Krakowie. Zygmunt I. potwierdza ks. Wasylowi Michałowiczowi Sanguszcze zamianę dóbr jego, Tyszkowicz, na Sejmarki, z władką włodzimierskim, Pachnotejem . . . . . III. 248
770. 1523 r. 17. kwietnia w Winnicy. Miłochna Fedorowa Ziałowska zrzeka się części swojej w dobrach Czeremoszнем, Innatowcach i Falkowie na rzecz brata swego, Juchna Semenowicza Koszki . . . . . III. 250
- *771. 1523 r. 28. kwietnia w Krakowie. Zygmunt I. potwierdza ks. Wasylowi Michałowiczowi Sanguszcze prawo patronatu cerkwi Ś-go Wasyla, we Włodzimierzu . . . . . III. 251
- *772. 1523 r. 6. maja w Krakowie. Upominanie się królowej Bony o dobra Hruszowę i Czerewaczyce, które król przyznał był XX. Sanguszkom . . . . . III. 251
773. 1523 r. 6. maja w Krakowie. Róża Sułowska zrzeka się na rzecz Mikołaja Witowskiego wsi Porąbki Małej . . . . . V. 152
774. 1523 r. 22. maja w Krakowie. Jan Tarnowski uznaje rozgraniczenie dóbr Jakuba Filipowskiego, Bobrownik i części Rudki Mikołaja Zakrzowskiego od wsi swojej, Komorowa . . . . . V. 152
- *775. 1523 r. 31. sierpnia w Krakowie. Zygmunt I. potwierdza ks. Andrzejowi Michałowiczowi Sanguszcze przywilej na pobieranie myta od kupców w Jabłonnem III. 252
776. 1523 r. 24. września w Krakowie. Zygmunt I. nadaje Agnieszce Beacie z Tęczyna, żonie Jana Tarnowskiego, plac w Krakowie, naprzeciw kościoła św. Jerzego położony . . . . . V. 153
777. 1523 r. 11. października w Krakowie. Zygmunt I. udziela Krzysztofowi Szydłowieckiemu pełnomocnictwa do odnowienia dawnego i zawarcia nowego traktatu z arcyksięciem austriackim, Ferdynandem . . . . . V. 155
778. 1523 r. 23. października w Ostrogu. Bohowityn Piotrowicz Szumbarski sprzedaje ks. Konstantemu Iwanowiczowi Ostrogskiemu wieś swoją Rosołowce, za 50 kóp groszy lit. . . . . III. 253
779. 1523 r. 25. października w Piotrkowie. Zygmunt I. upoważnia Krzysztofa Szydłowieckiego, udającego się na zjazd z arcyksięciem austriackim, Ferdynandem i królem węgierskim, Ludwikiem, do układania się z nimi w swoim imieniu . . . . . V. 156
780. 1523 r. 14. listopada w Piotrkowie. Zygmunt I. poleca ks. Konstantemu Iwanowiczowi Ostrogskiemu, aby ks. Andrzejowi Sanguszcze i ziemianom włodzimierskim wymierzył sprawiedliwość z ks. Fedorem Michałowiczem Czaratoryskim, starostą łuckim, za poczynione im grabieże . . . . . III. 254
781. 1523 r. 9. grudnia w Kamieniu Koszerskim. Zamiana dóbr między Andrzejem Michałowiczem Koszerskim, synowcem, a stryjem jego, Andrzejem Aleksandrowiczem XX. Sanguszkami. . . . . III. 256
782. 1523 r. w Paszkiskach. Wojsznarowicz, bojar hospodarski powiatu wileńskiego, sprzedaje ks. Konstantemu Iwanowiczowi Ostrogskiemu ziemię swoją Wolliszkowską . . . . . III. 257
783. 1523 r. w Wilkomierzu. Testament Szymka Jarubowicza, którym siostrzenicy swojej, Annie, zapisuje dwór Antonosy i Hrebin . . . . . III. 257

- *784. 1524 r. po 1. stycznia. Sprawa Lewka Łaskowicza przeciwko ks. Andrzejowi Aleksandrowiczowi Sanguszcze, marszałkowi ziemi wołyńskiej, o różne krzywdy . . . . . III. 258
- *785. 1524 r. po 1. stycznia. Sprawa Lewka Łaskowicza przeciwko ks. Wasylowi Kowelskiemu Sanguszcze o sumę 11 kóp groszy lit. . . . . III. 258
786. 1524 r. 21. stycznia w Krakowie. Zygmunt I. poleca komisarzom swoim rozgraniczyć dobra królewskie, Ropczyce i Zwiężczyce od wsi Stanisława Tarnowskiego, Kolbuszowy, Weryni i t. d. . . . . V. 157
787. 1524 r. 30. stycznia. Rozgraniczenie dóbr królewskich, Ropczyc, z przyległościami, tudzież Zwiężczy i innych, należących do kasztelanii sandomierskiej, od Kolbuszowy, Weryni, Ocieki i Tuszyni, dóbr dziedzicznych Stanisława Tarnowskiego . . . . . V. 159
- *788. 1524 r. 5. lutego w Krakowie. Zygmunt I. poleca ks. Wasylowi Czetwertyńskiemu i ks. Aleksandrowi Buremskiemu, sędziom ks. Iwana Koziki, aby mu wymierzili sprawiedliwość w sprawie jego z ks. Andrzejem Michałowiczem Sanguszką . . . . . III. 259
- *789. 1524 r. przed 8. marca w Krakowie. Sprawa ks. Andrzeja Michałowicza Sanguszki przeciwko Andrzejowi i Fedorowi XX. Sanguszkom, o różne krzywdy . . . . . III. 260
- *790. 1524 r. przed 8. marca w Krakowie. Sprawa ks. Andrzeja Michałowicza Sanguszki, przeciwko Jakubowi Montowtowiczowi o wydanie poddanych, zbiegłych z Ceceniówki . . . . . III. 261
791. 1524 r. 17. marca w Wilnie. Książę Piotr Michałowicz Świrski zastawia u Wasyla Tymofiejewicza Kluka trzech poddanych swoich . . . . . III. 261
792. 1524 r. 30. marca w Krakowie. Mandat Zygmunta I. do ks. Andrzeja Aleksandrowicza Sanguszki w sprawie Fedkowej Łaskowiczowej z Lewkiem Łaskowiczem . . . . . III. 262
793. 1524 r. 1. kwietnia w Krakowie. Zygmunt I. na zażalenie Lewka Łaskowicza przeciwko bratowej jego, Fedkowej Łaskowiczowej, jako też tejże Łaskowiczowej przeciwko ojczymowi jej, Piotrowi Kałusowskiemu, o różne krzywdy i szkody — wyznacza komisarzy celem załatwienia tych spraw . . . . . III. 262
- *794. 1524 r. po 20. kwietnia w Krakowie. Zygmunt I. poleca Bohuszowi Bohowitynowiczowi, podskarbiemu ziemskiemu, wymierzyć sprawiedliwość ks. Tymofiejowi Puzynie z ks. Andrzejem Michałowiczem Sanguszką, ks. Semenem Odynczewiczem i ks. Iwanem Połubeńskim, o różne krzywdy . . . . . III. 263
- *795. 1524 r. między 20. kwietnia, a 7. czerwca w Krakowie. Sprawa biskupa łuckiego, ks. Pawła Holszańskiego, przeciwko XX. Sanguszkom o sumę 150 kóp groszy, przypadającą biskupowi z Hruszowej i Czerewaczyc . . . . . III. 264
796. 1524 r. 26. kwietnia w Zadybach. Ugoda Lewka Łaskowicza z bratową jego, Fedkową Łaskowiczową, o boje i grabieże w dobrach ich wspólnych, Zadybach . . . . . III. 264
797. 1524 r. 2. maja w Krakowie. Zygmunt I. udziela Piotrowi Kmicie absolutoryum z administracji ziemią spiską . . . . . V. 163
798. 1524 r. 16. maja w Zdzięciole. Wasko Olechnowicz Chodyczyca sprzedaje ks. Konstantemu Iwanowiczowi Ostrogskiemu wieś swoją Osokę, za 200 kóp groszy lit. . . . . III. 265

	Strona
799. 1524 r. 5. lipca w Krakowie. Zygmunt I. nadaje Mikołajowi Wolskiemu plac w Miedniewicach	V. 164
800. 1524 r. 16. lipca. List Franciszka I., króla francuskiego, do Krzysztofa Szydłowieckiego z podziękowaniem za życzliwość i gotowość do usług	V. 164
*801. 1524 r. około 13. października we Lwowie. Odłożenie sprawy ks. Semena Odynczewicza przeciwko ks. Andrzejowi Michałowiczowi Sanguszcze i ks. Iwanowi Andrzejewiczowi Połubeńskiemu, o dobra Dereczyn	III. 266
802. 1524 r. 13. października we Lwowie. Zygmunt I. poleca Andrzejowi Aleksandrowiczowi i Andrzejowi Michałowiczowi XX. Sanguszkom, aby ks. Wasylowi Michałowiczowi Sanguszcze wydzielili równy dział w Hruszowej i Czerewaczykach	III. 267
803. 1525 r. 22. stycznia we Włodzimierzu. Jacko Chomicz Zubowicz sprzedaje ks. Andrzejowi Aleksandrowiczowi Sanguszcze i synowi jego, ks. Fedorowi, dobra swoje, Zalesce i Tohaczyn	III. 268
804. 1525 r. 26. marca w Zdzieciole. Jan Stanisławowicz Hlebowicz, wojewodzie połocki, sprzedaje ks. Konstantemu Iwanowiczowi Ostrogskiemu wieś Derenco i ziemię w Ostrowie, w powiecie połockim, za 80 kóp groszy lit.	III. 268
805. 1525 r. 23. kwietnia. Bracia Błażowscy sprzedają soltysowi swemu, Stanowi, soltystwo w swojej majątności (w Błażowie) za 30 czerwonych złotych	V. 165
806. 1525 r. 21. maja w Budzie. Kardynał Wawrzyniec, legat stolicy apostolskiej, Janowi Tarnowskiemu i Beacie Odrowążance, którzy będąc ze sobą spokrewnieni w trzecim stopniu, nie wiedząc o tem, pobrali się, udziela absolucyi i uwalnia od cenzur duchownych	V. 167
807. 1525 r. 30. maja w Krakowie. Zygmunt I. poleca ks. Andrzejowi Michałowiczowi Sanguszcze, aby ks. Andrzejowi Aleksandrowiczowi Sanguszcze wydzielili równy dział w dobrach Hruszowej i Horodku	III. 270
808. 1525 r. 19. czerwca w Krakowie. Zygmunt I. poleca ks. Fedorowi Michałowiczowi Czartoryskiemu, staroście łuckiemu, aby w sprawie ks. Andrzeja Aleksandrowicza Sanguszki, o różne krzywdy, stawił się przed sędziami, na roku oznaczonym	III. 271
809. 1525 r. 7. lipca w Krakowie. Zygmunt I. poleca sędziom ks. Andrzeja Aleksandrowicza Sanguszki, wymierzyć mu sprawiedliwość z ks. Fedorem Michałowiczem Czartoryskim, o różne szkody	III. 272
810. 1525 r. 7. lipca w Krakowie. Zygmunt I. poleca Fedkowi Serbinowi, aby przed władzą włodzimierską, Joną, wykazał swoje prawa zastawne do dóbr Tohaczyna, które Jacko Zubowicz sprzedał ks. Andrzejowi Aleksandrowiczowi Sanguszcze	III. 273
811. 1525 r. 15. lipca w Krakowie. Zygmunt I. nadaje Krzysztofowi Szydłowieckiemu starostwo łukowskie	V. 168
*812. 1525 r. 16. lipca w Krakowie. Zygmunt I. podaje do wiadomości ziemian wołyńskich, iż ks. Andrzeja Aleksandrowicza Sanguszkę, marszałka ziemi wołyńskiej, z powodu jego starości, ma odtąd na tym urzędzie zastępować syn jego, ks. Fedor	III. 274

813. 1525 r. 27. lipca w Krakowie. Zygmunt I. poleca sędziom ks. Andrzeja Aleksandrowicza Sanguszki, aby wraz z sędziami przeciwnej strony rozpatrzyli sprawę o grabieżę, poczynione poddanym tegoż księcia przez poddanych królewskich, chełmskich i bełskich . . . . . III. 275
- *814. 1525 r. 28. lipca w Krakowie. Zygmunt I. potwierdza ks. Andrzejowi Aleksandrowiczowi Sanguszce i synowi jego, ks. Fedorowi, kupno dóbr Zalesiec i Tohaczyna od Jacka Zubowicza . . . . . III. 276
815. 1525 r. 1. września w Chełmie. Świadeństwo, dane Janowi Święcickiemu, iż dobra Dolsk dostały mu się w spadku . . . . . III. 277
816. 1525 r. 14. września w Kozłowie. Owdotya Semenówna Koszczanka, Wankowa Jakowicka sprzedaje bratu swojemu, Juchnowi Koszce, część swoje w Czeremosznie, Ihnatowicach i Falkowie, za 50 kóp groszy lit. . . . . III. 278
817. 1525 r. 14. września w Krakowie. Zygmunt I. udziela Piotrowi Kmicie absolutoryum z administracyi ziemią spiską . . . . . V. 169
818. 1525 r. 2. października w Krakowie. Zygmunt I. upomina Lewka Łaskowicza Zadybskiego, aby stosownie do zapisu swego wymierzył sprawiedliwość bratowej swojej, Fedkowej Łaskowiczowej . . . . . III. 279
819. 1525 r. 17. listopada w Krakowie. Zygmunt I. udziela Mikołajowi Szydłowieckiemu, podskarbiemu koronnemu, absolutoryum z dochodów państwowych za czas od 1522 do 1525 roku . . . . . V. 170
820. 1526 r. 18. stycznia w Piotrkowie. Zygmunt I. potwierdza zastaw wsi Łuczanowie przez Hieronima Łaskiego u Mikołaja Szydłowieckiego za 100 złotych polskich . . . . . V. 171
821. 1526 r. 22. lutego we Włodzimierzu. Fedko Serbin kwituje Jacka Zubowicza z wypłacenia mu sumy 40 kóp groszy lit., w której trzymał od niego w zastawie dobra Tohaczyn i łąki w Zalescach . . . . . III. 279
822. 1526 r. 24. marca w Malborgu. Zygmunt I. poleca ks. Wasylowi Michałowiczowi Sanguszce, aby ks. Andrzejowi Aleksandrowiczowi Sanguszce zwrócił zboże, zabrane z jego części w Czerewaczycach . . . . . III. 279
- *823. 1526 r. 27. marca w Malborgu. Zygmunt I. zawiadamia starostę łuckiego, ks. Fedora Michałowicza Czartoryskiego, iż mostowe łuckie i połowę »peresuda«, pierwotnie jemu nadane, przyznał ks. Andrzejowi Aleksandrowiczowi Sanguszce, jako należące od dawna do dochodów marszałków ziemi wołyńskiej . . . . . III. 280
824. 1526 r. 26. maja w Gieranojnach. Juchno Andrzejewicz Nykonowicz zawiadamia namiestnika swego dubrowlańskiego i poddanych tamtejszych, iż dwór i poddanych tamże swoich sprzedał Lwowi Iwanowiczowi Roskiemu . . . . . III. 281
825. 1526 r. 21. czerwca w Gdańsku. Zygmunt I. poleca ks. Wasylowi Michałowiczowi Sanguszce, aby się stawił przed komisarzami królewskimi w sprawie poddanych smidyńskich, których sobie przywłaszczył bez nadania królewskiego . . . . . III. 282
826. 1526 r. 21. czerwca w Gdańsku. Zygmunt I. poleca staroście łuckiemu, ks. Fedorowi Michałowiczowi Czartoryskiemu, aby wraz z sędziami swoimi stawił się na roku oznaczonym przed sędziami ks. Andrzeja Aleksandrowicza Sanguszki, celem zadośćuczynienia za szkody, ks. Andrzejowi wyrządzone . . . . . III. 283

	Strona
827. 1526 r. 15. lipca w Dubrowlanach. Bartosz Juskiewicz Czyżewicz Kozika sprzedaje Lwowi Roskiemu za 60 kóp groszy lit. ziemie swoje puste	III. 284
*828. 1526 r. 19. lipca w Gdańsku. Sprawa Piotra Sawickiego przeciwko ks. Wasylowi Michałowiczowi Sanguszcze, o szkody	III. 285
829. 1526 r. 27. lipca w Świrze. Aleksy Piotrowicz sprzedaje Lwowi Roskiemu ziemię swoją, Kozłowszczyznę	III. 286
830. 1526 r. 28. sierpnia. Zygmunt I. poleca ks. Fedorowi Michałowiczowi Czartoryskiemu, aby w sprawie ks. Andrzeja Aleksandrowicza Sanguszki, o różne krzywdy, stawił się z swoimi sędziami na roku oznaczonym, we dwa tygodnie po Bożem Narodzeniu	III. 286
831. 1526 r. 29. sierpnia w Warszawie. Mandat Zygmunta I. do sędziów ks. Andrzeja Sanguszki w powyższej sprawie	III. 288
832. 1526 r. 29. sierpnia w Nowogródku. Jan Stanisławowicz Hlebowicz, wojewodzie połocki, sprzedaje ks. Konstantemu Iwanowiczowi Ostrogskiemu majątność swoją, Niżhołów, w powiecie połockim	III. 289
833. 1526 r. 3. września w Warszawie. Zygmunt I. zawiadamia ks. Fedora Michałowicza Czartoryskiego, iż za przywłaszczenie dochodów marszałkowstwa ziemi wołyńskiej, należących do ks. Andrzeja Aleksandrowicza Sanguszki, przysądził temuż ks. Andrzejowi, dobra jego Sielec	III. 291
834. 1526 r. 13. września w Warszawie. Zygmunt I. potwierdza sprzedaż połowy wsi Drzewicza przez Stanisława i Macieja, dziedziców tamtejszych, na rzecz Mikołaja Wolskiego	V. 173
835. 1526 r. 18. września w Sochaczowie. Jakób Kałęcki sprzedaje Mikołajowi Wolskiemu część swoją w Drzewiczu, za 55 kóp groszy polskich	V. 173
*836. 1526 r. 20. września w Szyrwentach. Mikołaj Rospadowicz sprzedaje Maryi Januszowej Kostewiczowej, wojewodzinie podlaskiej, dworzec swój Ostupy	III. 292
837. 1526 r. 25. września w Czersku. Zygmunt I. poleca sędziom ks. Andrzeja Aleksandrowicza Sanguszki, aby wraz z sędziami ks. Fedora Czartoryskiego załatwili sprawę ich o krzywdy obustronne, na roku oznaczonym, w dniu Ś-go Mikołaja	III. 294
838. 1526 r. 27. września w Czersku. Mandat królewski do ks. Fedora Czartoryskiego, w powyższej sprawie	III. 295
839. 1526 r. 8. października we Włodzimierzu. Fedor Szembel z żoną swoją, Tatyanną, sprzedają Makarowi, bojarowi ks. Fedora Andrzejewicza Sanguszki i żonie jego, Helenie, trzecią część dóbr swoich, Kustycz	III. 297
840. 1526 r. 9. października w Sochaczowie. Jan Nykowicz z żoną swoją, Anną, sprzedają Mikołajowi Wolskiemu część swoją w Drzewiczu	V. 174
841. 1526 r. 11. października w Krakowie. Zofia z Tarnowskich Ligęzina, kwituje brata swego, Jana Tarnowskiego, z wyposażenia jej dobrami ojczystymi i macierzystymi	V. 175
842. 1526 r. 18. października w Krakowie. Zygmunt I. potwierdza ks. Konstantemu Iwanowiczowi Ostrogskiemu kupno dóbr Niżhołowa od Jana Stanisławowicza Chlebowicza	III. 297
843. 1526 r. 8. grudnia w Krakowie. Zygmunt. I. potwierdza tymczasowy testament Stanisława Gorskiego, którym tenże Krzysztofowi Szydłowieckiemu zapisuje	

- cały swój majątek, z warunkiem, aby takowy przechodził zawsze po mieczu w rodzinach Odrowążów i z nimi spokrewnionych, w razie zaś ich wymarcia, aby został własnością klasztoru mogińskiego . . . . . V. 176
844. 1527 r. 5. stycznia w Świrze. Wyrok ks. Łukasza Martynowicza Świrskiego między poddanymi Lwa Roskiego, a poddanym ks. Piotra Michałowicza Świrskiego . . . . . III. 299
845. 1527 r. 7. stycznia w Dubrowlanach. Maciej Bernatowicz z trzema synami swoimi oddaje się w poddaństwo Lwowi Roskiemu i przyrzeka osiedlić się w Dubrowlanach . . . . . III. 299
846. 1527 r. 20. lutego w St. Germain. Franciszek I., król francuski, poleca Krzysztofowi Szydłowieckiemu posła swego, Antoniego Rinconięgo . . . . . V. 179
847. 1527 r. 22. lutego w Ostrzehomiu. Jan Zapolya, król węgierski, wyznacza Krzysztofowi Szydłowieckiemu 1.000 złotych rocznej dożywotniej pensji . . . . . V. 180
848. 1527 r. 20. marca w Krakowie. Zygmunt I. poddaje szlachtę powiatu stryjskiego wyłącznej jurysdykcyi starosty przemyskiego . . . . . V. 180
849. 1527 r. 26. marca w Krakowie. Zygmunt I. mianuje Piotra Kmitę kasztelanem wojnickim . . . . . V. 182
850. 1527 r. 26. marca w Krakowie. Zygmunt I. kwituje Piotra Kmitę z administracji ziemią spiską . . . . . V. 182
851. 1527 r. 29. marca w Krakowie. Piotr Kmita zrzeka się procesu dalszego o sumę 20.000 złotych polskich z sukcesorami Jarosława z Kurozwek na rzecz Jarosława Łaskiego . . . . . V. 183
852. 1527 r. 29. marca w Krakowie. Jarosław Łaski kwituje Piotra Kmitę z opieki nad Anną i Barbarą z Kurozwek . . . . . V. 183
853. 1527 r. 30. marca w Wilnie. Książę Piotr Michałowicz Świrski sprzedaje Lwowi Roskiemu poddanego swego, Mikszę Czobotara . . . . . III. 300
854. 1527 r. 1. kwietnia w Krakowie. Zygmunt I. zmienia dni targowe w dobrach pańów i ziemian wołyńskich, a to z powodu, iż w te same dni odbywają się targi w miastach: Ostrogu, Dubnie, Równem, Drohobużu i Satyjowie, należących do ks. Konstantego Iwanowicza Ostrońskiego . . . . . III. 300
855. 1527 r. 6. kwietnia w Krakowie. Zygmunt I. poleca ks. Andrzejowi Michałowiczowi Sanguszcze, aby wybrał sobie sędziów, celem dokonania równego działu w dobrach Horodku i Hruszowej, na rzecz ks. Andrzeja Aleksandrowicza Sanguszki i syna jego, ks. Fedora . . . . . III. 301
856. 1527 r. 7. kwietnia w Krakowie. Zygmunt I. poleca sędziom ks. Andrzeja Aleksandrowicza Sanguszki, aby wraz z sędziami ks. Andrzeja Michałowicza Koszerskiego dokonali równego działu między tymiż książętami w dobrach Horodku i Hruszowej . . . . . III. 302
857. 1527 r. 7. kwietnia w Krakowie. Zygmunt I. poleca komisarzom Fedkowej Łaskowiczowej, aby przyznają jej sumę na Lewku Łaskowiczu, od niegoż wyzyskali . . . . . III. 303
858. 1527 r. 20. kwietnia w Targowicy. Księżna Wasylissa Hlebówna, Iwanowa Wasylewiczka Korecka, oddaje w posiadanie zięciowi swemu, Michałowi Zbrochowiczowi, po córce swej, Hannie, majątność Perekaly . . . . . III. 304

859. 1527 r. 30. kwietnia w Krakowie. Zygmunt I. poleca Waclawowi Kostewiczowi, staroście kobryńskiemu, aby ks. Andrzejowi Aleksandrowiczowi Sanguszcze i synowi jego, ks. Fedorowi, zwrócił młyn, należący do Hruszowej i Czerewaczyc . . . . . III. 306
860. 1527 r. 16. maja w St. Germain. Franciszek I. uprasza Szydłowieckiego o popieranie posła swego, Antoniego Rinconi'ego, u króla Zygmunta . . . . . V. 184
861. 1527 r. 18. maja w Wrocławiu. List arcyksięcia austriackiego, Ferdynanda, do Krzysztofa Szydłowieckiego z prośbą o zupełne zaufanie kanclerzowi jego, Leonardowi Harrachowi, którego posyła na zjazd do Ołomuńca . . . . . V. 185
862. 1527 r. 21. maja w Budzie. Jan Zapolya udziela posłom swoim pełnomocnictwa do zawarcia pokoju z posłami króla czeskiego, Ferdynanda V. . . . . V. 186
863. 1527 r. 21. maja w Świrze. Książę Mikołaj Martynowicz Świrski sprzedaje Lwowi Iwanowiczowi Roskiemu ziemię swoją pustą, zwaną Chłusowszczyzną, pod Dubrowlanami . . . . . III. 307
864. 1527 r. 25. maja w Krakowie. Zygmunt I. poleca komisarzom swoim rozgraniczyć dobra królewskie, Oryszów i Kaski od Drzewicza, należącego do Mikołaja Wolskiego . . . . . V. 187
865. 1527 r. 25. maja. Jan Zapolya nadaje Krzysztofowi Szydłowieckiemu zamek Munkacz, na prawach zastawnych, w sumie 20.00 złotych węgierskich . . . . . V. 188
866. 1527 r. 31. maja w Krakowie. Zygmunt I. zatwierdza Spytka Tarnowskiego i jego poddanych w używalności lasów dóbr starostwa sandomierskiego, przyległych do wsi jego, Wielowsi, Trześni, Sielca, Dzikowa i Borowej . . . . . V. 189
867. 1527 r. 5. czerwca w Ołomuńcu. Krzysztof Szydłowiecki zeznaje, iż król Ferdynand, za starania około pozyskania korony węgierskiej, ofiarował mu gotówką 40.000 i 5.000 złotych rocznej dożywotniej pensyi . . . . . V. 192
868. 1527 r. 6. czerwca. Rozgraniczenie dóbr królewskich Oryszowa, Kozłowiec i Kasek od Drzewicza, wsi dziedzicznej Mikołaja Wolskiego . . . . . V. 193
869. 1527 r. 14. czerwca w Krakowie. Zygmunt I. poleca dworzaniowi swemu, Putiatie Fedorowiczowi, aby podług wyroku rady litewskiej ks. Andrzejowi Michałowiczowi Koszerskiemu nie oddawał w posiadanie dóbr Połonki, należących do ks. Andrzeja Aleksandrowicza Sanguszki . . . . . III. 307
- *870. 1527 r. między 24. maja, a 27. czerwca w Krakowie. Zygmunt I. poleca sędziom ks. Andrzeja Michałowicza Sanguszki Koszyrskiego, aby sprawy jego przeciwko ks. Andrzejowi Aleksandrowiczowi Sanguszcze o różne szkody, nie rozstrzygali bez sędziów strony przeciwnej . . . . . III. 308
871. 1527 r. 27. czerwca w Wiedniu. Król Ferdynand dziękuje Krzysztofowi Szydłowieckiemu za dotychczasowe usługi i ofiarowuje mu 50.000 złotych gotówką, a 10.000 złotych rocznej dożywotniej pensyi, gdyby skłonił Jana Zapolyę do zrzeczenia się korony węgierskiej . . . . . V. 194
872. 1527 r. 27. czerwca w Krakowie. Zygmunt I. pozwała Janowi Morsztynowi, burmistrzowi krakowskiemu, sprowadzać wodę kanałami z Prądnika do stawów w majątności jego, Piaskach . . . . . V. 195
873. 1527 r. 28. czerwca w Wiedniu. Leonard Harrach, zawiadamiając Krzysztofa Szydłowieckiego o przygotowaniach Ferdynanda do wojny z Janem Zapolyą,

	Strona
	prosi, aby za pośrednictwem króla Zygmunta skłonił go do zrzeczenia się korony węgierskiej i tym sposobem wojnie zapobiegł . . . . . V. 197
*874.	1527 r. 27. lipca w Krakowie. Sprawa Hrycka i Sołtana Szyszkinów, o szkody w dobrach Stawku, z dóbr ks. Andrzeja Sanguszki, Turzyska . . . . . III. 310
875.	1527 r. 5. sierpnia w Krakowie. Zygmunt I. pozwala Piotrowi Kmicie wykupić od Kaspra Dołuskiego dobra Tytową Wolę i Czerniawę . . . . . V. 198
876.	1527 r. 7. sierpnia w Krakowie. Zygmunt I. uwalnia wszystkich poddanych ks. Konstantego Iwanowicza Ostrogskiego od opłaty myta od soli ruskiej, sprowadzanej z Kołomyi, Doliny i Drohobycza, przez Krzemieniec . . . . . III. 311
*877.	1527 r. 10. sierpnia w Krakowie. Zygmunt I. zawiadamia ks. Fedora Czartoryskiego, starostę łuckiego, o nadaniu ks. Fedorowi Andrzejewiczowi Sanguszcze dóbr Porska i Podłoziec . . . . . III. 313
878.	1527 r. 10. sierpnia w Krakowie. Zygmunt I. poleca Iwanowi Hlebowiczowi, aby jako właściciel Rastowa zastępował ks. Andrzeja Sanguszkę w sprawie o te dobra ze Staweckimi . . . . . III. 314
879.	1527 r. 11. sierpnia w Krakowie. Zygmunt I. poleca sędziom ks. Andrzeja Aleksandrowicza Sanguszki, w sprawie jego z Hrykiem i Bohdanem, Staweckimi, o różnice graniczne między Turzyskiem, a Stawkiem, aby wraz z sędziami strony przeciwnej na roku oznaczonym sprawiedliwość obu stronom wymierzili . . . . . III. 314
880.	1527 r. 16. sierpnia w obozie koło Zentfalwy. Jan Zapolya oddaje Krzysztofowi Szydłowieckiemu w zastaw zamek Gewuncz, w zamian za miasto i zamek Munkacz . . . . . V. 198
881.	1527 r. 16. sierpnia w obozie koło Zentfalwy. Jan Zapolya poleca mieszkańcom miasta Gewuncz, aby Krzysztofa Szydłowieckiego uważali za swego pana i nie odmawiali mu posłuszeństwa . . . . . V. 199
882.	1527 r. 7. września w Krakowie. Zygmunt I. poleca Janowi Święcickiemu, aby ks. Andrzejowi Sanguszcze ze swoimi poddanymi wymierzył sprawiedliwość . . . . . III. 315
883.	1527 r. 12. września. Rozgraniczenie dóbr królewskich, Oryszowa i Kasek od wsi Drzewicza, należącej do Mikołaja Wolskiego . . . . . V. 200
884.	1527 r. przed 30. września. Rozgraniczenie dóbr królewskich, Bochni od Kurowa, należącego do Piotra Kmity . . . . . V. 201
*885.	1527 r. 10. października w Niepołomicach. Zygmunt I. zawiadamia ks. Fedora Andrzejewicza Sanguszkę, iż nadane mu pierwotnie dobra ojczyste Iwaszka Chrebtowicza, przysądził teraz jako spadkowe Iwaszkowi Rusinowi i Fedkowi Onoszkiewiczowi . . . . . III. 315
886.	1527 r. 20. października w Niepołomicach. Mandat Zygmunta I. do sędziów ks. Andrzeja Aleksandrowicza Sanguszki, w sprawie jego przeciwko Fedorowi Serbinowi, o zabieranie ziemi tohaczyńskiej do dóbr tegoż Serbina, Pirkowicz . . . . . III. 316
887.	1527 r. 18. listopada w Radomiu. Zygmunt I. zawiadamia ks. Andrzeja Aleksandrowicza Sanguszkę i sędziów jego, iż w sprawie ze Staweckimi, o różnice graniczne między Rastowem, a Stawkiem, ma księcia zastępować Iwan Hlebowicz, jako właściciel Rastowa . . . . . III. 317

888. 1527 r. 20. listopada w Radomiu. Zygmunt I. poleca ks. Andrzejowi Sanguszcze, aby w sprawie Staweckich o różne szkody, stawil się na roku oznaczonym przed ich komisarzami . . . . . III. 317
889. 1527 r. 22. listopada w Radomiu. Mandat Zygmunta I. do sędziów ks. Andrzeja Aleksandrowicza Sanguszki, tudzież sędziów Staweckich, z zaleceniem, aby na roku oznaczonym wymierzili sprawiedliwość obu stronom o spór graniczny między Turzyskiem, a Stawkiem . . . . . III. 317
890. 1527 r. 22. listopada w Radomiu. Zygmunt I. poleca Staweckim, aby w sprawie ich przeciwko ks. Andrzejowi Sanguszcze, o zabieranie gruntów Staweckich do Rastowa, sądzili się z ich dziedzicem, Janem Juriewiczem Chlebowiczem . . . . . III. 318
- *891. 1527 r. 4. grudnia w Piotrkowie. Zygmunt I. poleca panom i ziemianom wołyńskim, aby na sejmiku w Łucku rozstrzygnęli, czy według zwyczaju prawa wołyńskiego w sporze o ziemię, strona ma przysięgać wraz z swoimi świadkami i podług tego, aby dali instrukcją sędziom ks. Andrzeja Sanguszki i Staweckich . . . . . III. 318
- *892. 1527 r. 18. grudnia w Piotrkowie. Zygmunt I. pozostawia ks. Fedora Andrzejewicza Sanguszkę w posiadaniu nadanych mu dóbr: Porska i Podłoziec, do czasu przyjazdu swego na Litwę . . . . . III. 319
893. 1527 r. 27. grudnia w Piotrkowie. Zygmunt I. potwierdza rozgraniczenie dóbr królewskich, Oryszowa i Kasek, od wsi dziedzicznej Mikołaja Wolskiego, Drzewicza . . . . . V. 202
894. 1527 r. 28. grudnia w Piotrkowie. Zygmunt I. poleca ks. Konstantemu Iwanowiczowi Ostrogskiemu, aby na sejmiku ziemi wołyńskiej rozstrzygnął, czy w sporze o ziemię, podług zwyczaju prawa wołyńskiego, strona wraz ze swoimi świadkami ma być dopuszczoną do przysięgi, lub też tylko sami świadkowie mają przysięgę składać . . . . . III. 320
895. 1527 r. 29. grudnia w Dubrowlanach. Bartłomiej Juskiewicz Czyżewicz sprzedaje Lwowi Iwanowiczowi Roskiemu siódmą część ziemi swojej puste, zwanej Masiewszczyzną . . . . . III. 320
896. 1527 r. w Dubrowlanach. Marcin Radziwiłłowicz sprzedaje Kasprowi Jaszkiwiczowi, słudze Kaspra Narbutowicza, dwie łąki swoje, zwane Michowszczyzną i Żukowszczyzną . . . . . III. 321
897. 1527 r. w Świrze. Książę Mikołaj Martynowicz Świrski zrzeka się na rzecz Lwa Iwanowicza Roskiego, części wstępu swego w wielkie jezioro Świrskie i wszystkie jeziora sąsiednie . . . . . III. 321
898. 1527 r. w Kościaniu. Marcin Poniecki zastawia u Stanisława Włodzickiego wies swoją Szkaradowo za 88 grzywien . . . . . V. 202
899. 1528 r. 14. stycznia w Piotrkowie. Zygmunt I. nadaje Mikołajowi Wolskiemu dobra Oryszów i Miedniewice, wraz z młynem, zwanym Kołaczkiem . . . . . V. 204
900. 1528 r. 14. stycznia w Piotrkowie. Zygmunt I. pozwala Mikołajowi Wolskiemu połączyć wójtowstwo w Woli Miedniewskiej z wójtowstwem w Wiskitkach Starych i trzymać je w sumie 100 kóp groszy polskich . . . . . V. 205

901. 1528 r. 14. stycznia w Piotrkowie. Zygmunt I. zatwierdza Mikołaja Wolskiego i jego żonę w dożywotniem posiadaniu wójtostwa w Woli Miedniewskiej i Starych Wiskitkach . . . . . V. 206
902. 1528 r. 19. lutego w Piotrkowie. Piotr Kmita zastawia u Jakuba Kobyleńskiego miasteczko Babice . . . . . V. 206
903. 1528 r. 19. lutego w Piotrkowie. Jakób Kobyleński zabezpiecza posag swej żony, Anny Kmicianki, na swoich dobrach . . . . . V. 207
904. 1528 r. 22. lutego w Radomiu. Zygmunt I. pozwala Piotrowi Kmicie wykupić z zastawu wszystkie dobra królewskie w ziemi przemyskiej . . . . . V. 207
905. 1528 r. 1. marca w Radomiu. Zygmunt I. ustępuje Piotrowi Kmicie prawa patronatu w niektórych dobrach królewskich . . . . . V. 208
906. 1528 r. 1. marca w Radomiu. Zygmunt I. pozwala Piotrowi Kmicie wykupić z zastawu różne dobra królewskie w powiecie przemyskim . . . . . V. 208
907. 1528 r. 30. marca w Czehowie. Sprawa Jana Czernego przeciwko Szczepanowskiemu o granice między Mokrzyzkami, a Szczepanowem . . . . . V. 209
908. 1528 r. 1. maja w Wilnie. Postanowienie sejmowe, oznaczające, ile każdy z urzędników i obywateli w-go księstwa litewskiego ma dostawiać koni na potrzebę ziemską . . . . . III. 321
909. 1528 r. 4. maja. Rozgraniczenie dóbr królewskich, Tuszowa i Jaślan od majątności Stanisława Mieleckiego, miasta Mielca i wsi Wojsławia, Cyranowej Woli, Chorzelowa, Chrząstowa itd. . . . . V. 209
910. 1528 r. 7. maja. Rozgraniczenie wsi królewskich, Pławia i Woli Pławskiej od dóbr Stanisława Mieleckiego, Brzyścia, Chrząstowa, Woli Chrząstowskiej i Tuszowa . . . . . V. 213
911. 1528 r. 21. maja w Żukowcu. Jacko Pruski, Piotr Koszowski i Maksym Pawłowicz Plusków dzielą się swymi poddanymi . . . . . III. 326
912. 1528 r. 8. czerwca w Krakowie. Urząd ziemski krakowski potwierdza sprzedaż wsi Woli przez Andrzeja Krezę na rzecz Andrzeja Gomolca . . . . . V. 216
913. 1528 r. 22. czerwca w Wilnie. Piotr Józefowicz Szembel sprzedaje ks. Andrzejowi Aleksandrowiczowi Sanguszce jedną część swoją własną, a drugą brata swego, Jacka, we wsi Kustyczach, za 60 kóp groszy lit. . . . . III. 327
- *914. 1528 r. 6. lipca w Kiemielach. Andrzej Wojciechowicz Nasiłowski zastawia u Maryi Januszowej Kostewiczowej dwór swój, Kiemiele . . . . . III. 327
915. 1528 r. 10. lipca w Przemyślu. Tomasz z Grodziska, kanonik przemyski, pozwala Piotrowi Kmicie obsadzić prebendę w Czesowie . . . . . V. 218
916. 1528 r. 25. lipca w Wilnie. Fedor Serbin przyrzeka ks. Andrzejowi Aleksandrowiczowi Sanguszce zakończyć spór graniczny o grunta między jego dobrami, Perkowiczami, a ks. Andrzeja, Tohaczynem, za pośrednictwem sędziów polubownych . . . . . III. 328
- *917. 1528 r. 29. lipca w Wilnie. Zygmunt I. zatwierdza ks. Andrzeja Michałowicza Sanguszkę w posiadaniu dóbr: Werbieczna, Koniuch, Zaszczytowa i Białopola, które nań spadły po teściu jego, Wasylu Chrebtowiczu . . . . . III. 329
918. 1528 r. 30. lipca w Wilnie. Zygmunt I. poleca Lewkowi Łaskowiczowi Zadybskiemu, na zażalenie Fedora Onoszkiewicza i żony jego, Tatyanny, aby sprawę

- o grabieżu i różne szkody obustronne, w dobrach ich Zadybach dokonane, załatwił podług dawnego zapisu swego . . . . . III. 330
919. 1528 r. 3. sierpnia w Wilnie. Olbracht Martynowicz Gasztołd, wojewoda wileński, poleca ks. Andrzejowi Juchnowiczowi Świrskiemu, aby Lwowi Roskiemu zapłacił 5 kóp groszy lit., przyznanych mu przez pewnych sędziów . . . . . III. 331
920. 1528 r. 11. sierpnia w Tarnowie. Jan Zapolya poleca Krzysztofowi Szydłowieckiemu posła swego, biskupa, Stefana Broderyka, do poufnego z nim traktowania . . . . . V. 218
921. 1528 r. 12. sierpnia w Tarnowie. Jan Zapolya nadaje Krzysztofowi Szydłowieckiemu zamek Szarospatak z przyległościami . . . . . V. 219
922. 1528 r. 12. sierpnia w Tarnowie. Jan Zapolya zastawia u Krzysztofa Szydłowieckiego zamek Spiski z przyległościami za 15.000 złotych polskich i węgierskich . . . . . V. 220
923. 1528 r. 18. sierpnia w Wilnie. Zygmunt I. poleca ks. Koreckiej, ażeby z dóbr swoich, Targowicy, podług dawnego zwyczaju wypłacała kanonikom łuckim dziesięcinę . . . . . III. 331
924. 1528 r. 18. sierpnia w Wilnie. Jan Juriewicz Hlebowicz zastawia u ks. Andrzeja Sanguszki dobra swoje Rastów . . . . . III. 332
- *925. 1528 r. od 1. stycznia do 1. września w Mejszagole. Stanisław Dowgirdowicz sprzedaje Maryi Januszowej Kostewiczowej poddanego swego z trzema braćmi, za 20 kóp groszy lit. . . . . III. 332
- *926. 1528 r. między 29. sierpnia, a 3. września w Wilnie. Odłożenie sprawy królowej Bony z XX. Sanguszkami o dobra Hruszowę i Czerewaczyce . . . . . III. 333
927. 1528 r. 15. września w Pradze. Król Ferdynand poleca Krzysztofowi Szydłowieckiemu mieszczanina krakowskiego, Cotzera, jako swego zaufanego . . . . . V. 221
928. 1528 r. 29. września w Tarnowie. Jan Zapolya, wywdzięczając się obywatelom tarnowskim za doznaną gościnność, uwalnia ich od opłaty cła przywozowego i wywozowego na komorach węgierskich, rocznie do wysokości 500 złotych . . . . . V. 222
929. 1528 r. 13. października. Krzysztof Szydłowiecki zeznaje, iż mu król Ferdynand wyznaczył 600 złotych węgierskich rocznej pensyi . . . . . V. 224
930. 1528 r. 18. listopada w Piotrkowie. Anna Kobyleńska kwituje Piotra Kmitę z wyposażenia jej majątkiem ojczystym i macierzystym . . . . . V. 225
- *931. 1528 r. 24. listopada w Wilnie. Zygmunt I. poleca Maciejowi Wojciechowiczowi, aby wraz z sędziami strony przeciwnej załatwił sprawę ks. Tymofieja Puzyny z ks. Andrzejem Michałowiczem Sanguszką . . . . . III. 335
932. 1528 r. 6. grudnia w Wilnie. Zygmunt I. pozwala Maryi Januszowej Kostewiczowej, po śmierci jej męża, wojewody podlaskiego, korzystać nadal z połowy dochodów dworów: Hożej, Przełomu i Radunia . . . . . III. 336
933. 1528 r. 7. grudnia w Wilnie. Zygmunt I. przysądza królowej Bonie dobra Hruszowę i Czerewaczyce do Kobrynia, unieważniając przywilej, wydany na nie XX. Sanguszkom i poleca królowej zapłacić tymże księżętom 1000 kóp groszy lit. . . . . III. 337
934. 1528 r. 14. grudnia. List Jana Juriewicza Hlebowicza do ks. Andrzeja Sanguszki w sprawie dóbr Rastowa . . . . . III. 339

LXVII

		Strona
935.	1529 r. 3. stycznia w Wilnie. Zygmunt I. mianuje ks. Fedora Andrzejewicza Sanguszkę, namiestnikiem włodzimierskim	III. 340
936.	1529 r. 7. stycznia w Wilnie. Zygmunt I. poleca sędziom ks. Andrzeja Aleksandrowicza Sanguszki, aby ostatecznie załatwili sprawę tegoż księcia z Bohdanem, Sołtanem i Hryckiem, Staweckimi, o granice między Turzyskiem, a Stawkiem	III. 341
937.	1529 r. 11. stycznia w Tyńcu. Opat tyniecki, Andrzej Gniady, nadaje Piotrowi Kmicie dożywociem dobra klasztorne	V. 225
*938.	1529 r. 13. lutego w Wilnie. Zygmunt I. pozwala księciu Konstantemu Iwanowiczowi Ostrogskiemu w zamku Czarniechowie osadzić miasto, wyznaczając tamże targ tygodniowy w piątek i jarmark doroczny na nowy rok	III. 341
*939.	1529 r. 13. lutego w Wilnie. Zygmunt I. przysądza ks. Piotrowi Michałowiczowi (Ostrożeckiemu) dwie części dóbr Derni, Oderada, Owchowicka i Moszczenicy, wbrew roszczeniom Aleksandra Oparypeskiego	III. 343
940.	1529 r. 16. lutego w Wilnie. Bohdana Wielickówna, Bohuchwałowa Dmitrowicza sprzedaje ks. Konstantemu Iwanowiczowi Ostrogskiemu majątność swoją, Romanów	III. 345
941.	1529 r. 17. lutego w Wilnie. Zygmunt I. potwierdza ks. Konstantemu Iwanowiczowi Ostrogskiemu kupno dóbr Romanowa od Bohdany Wielickówny Bohuchwałowej	III. 347
942.	1529 r. 2. marca w Świrze. Książę Szczęsny Martynowicz Świrski sprzedaje Lwowi Iwanowiczowi Roskiemu poddanego swego, Tworyana Juriewicza	III. 349
943.	1529 r. 21. marca w Wilnie. Zygmunt I. wyznacza komisarzy do rozgraniczenia wsi »Laski« od Gojanowa	V. 226
944.	1529 r. 29. marca w Blessis. Franciszek I., król francuski, uprasza Krzysztofa Szydłowieckiego o względy dla posła swego, Rinconi'ego	V. 226
945.	1529 r. 17. kwietnia w Krakowie. Piotr, biskup krakowski, mianuje Wojciecha z Wrocławia proboszczem w Porębie	V. 227
946.	1529 r. 18. kwietnia w Dubrowlanach. Paweł, Marcin i Jerzy Mikołajewicze Radziwiłłowicze sprzedają Elżbiecie Marcinowej Stanisławównie ziemię i sianożęć w Dubrowlanach	III. 349
947.	1529 r. 11. czerwca w Krakowie. Pokwitowanie, dane Kmicie z administracyi ziemią spiską	V. 227
948.	1529 r. 8. lipca w Dubrowlanach. Książę Ludwik Michałowicz Świrski sprzedaje Lwowi Iwanowiczowi Roskiemu dwór swój Wiaz, wraz z ziemią, łąkami, lasami, jeziorami i poddanym	III. 349
949.	1529 r. 8. lipca w Dubrowlanach. Książę Ludwik Michałowicz Świrski sprzedaje Lwowi Iwanowiczowi Roskiemu dwóch poddanych w Czurlanach i w Usiłowiczach	III. 350
950.	1529 r. 9. sierpnia w Wilnie. Zygmunt I. potwierdza rozgraniczenie dóbr królewskich od majątności Stanisława Mieleckiego	V. 228
951.	1529 r. 14. sierpnia w Wilnie. Zygmunt I. poleca sędziom ks. Andrzeja Aleksandrowicza Sanguszki, aby załatwili sprawę tegoż księcia z Hryckiem, Bohdanem i Sołtanem, Staweckimi, o granice między Turzyskiem, a Stawkiem	III. 350

LXVIII

Strona

- *952. 1529 r. 20. sierpnia w Wilnie. Książę Fedor Fedorowicz Czetwertyński zapisuje żonie swojej, Olenie, 100 kóp groszy na zamku swoim, Łokaczach i wsiach, Ujmicy i Ceweliczach . . . . . III. 350
953. 1529 r. 6. października w Wilnie. Juchno Stankowicz sprzedaje Lwowi Iwanowiczowi Roskiemu ziemię swoją pustą, zwaną Somowszczyzną . . . . . III. 352
954. 1529 r. 25. października w Wilnie. Marek, Hryhory, Michał i Paweł, Hrynkowicze Wołowicze sprzedają ks. Konstantemu Iwanowiczowi Ostrogskiemu majątność swoją Chrapun, koło Turowa . . . . . III. 352
- *955. 1529 r. 28. października w Wilnie. Stanisław Juriewicz Ilinicz sprzedaje Iwanowi Bohuszewiczowi Bohowitynowiczowi miasteczko swoje, Dokudów . . . . . III. 354
956. 1529 r. 30. października w Wilnie. Zygmunt I. odsądza Iwaszka Zubkowicza, bojara ks. Juria Semenowicza Stuckiego, od dóbr Cepry . . . . . III. 355
957. 1529 r. 30. października w Dubrowlanach. Książę Ludwik Michałowicz Świrski sprzedaje Lwowi Iwanowiczowi Roskiemu dwóch poddanych swoich . . . . . III. 356
958. 1529 r. 31. października w Wilnie. Pozew zadworny Zygmunta I. przeciwko ks. Andrzejowi Aleksandrowiczowi Sanguszce, w sprawie Jana Święcickiego, o dobra Dolsk . . . . . III. 356
959. 1529 r. 11. listopada w Grodnie. Zygmunt I. poleca ks. Andrzejowi Aleksandrowiczowi Sanguszce, aby sumę 300 kóp groszy litewskich i 30 czerwonych złotych od Jana Juriewicza Hlebowicza odebrał i z dóbr zastawnych Rastowa ustąpił . . . . . III. 357
- *960. 1529 r. 19. listopada w Mielniku. Zygmunt I. poleca ks. Andrzejowi Aleksandrowiczowi Sanguszce i synowi jego, ks. Fedorowi, aby w sprawie Jana Święcickiego, o dobra Dolsk, stawił się na roku oznaczonym przed radą w-go księstwa lit. . . . . III. 357
961. 1529 r. 19. listopada w Mielniku. Mandat Zygmunta I. do Staweckich w sprawie ks. Andrzeja Aleksandrowicza Sanguszki o granice między Stawkiem, a Turzyskiem . . . . . III. 358
962. 1529 r. 19. listopada w Mielniku. Mandat Zygmunta I. do tychże Staweckich w sprawie ks. Andrzeja Sanguszki o granice między Stawkiem, a Rastowem . . . . . III. 358
963. 1529 r. w Wilnie. Zygmunt I. pozwala ks. Konstantemu Iwanowiczowi Ostrogskiemu na odbywanie się jarmarku dorocznego w Satyjowie, w dzień S-go Iwana Bohosłowa . . . . . III. 358
964. 1529 r. w Wilnie. Zygmunt I. potwierdza Olbrachtowi Gasztoldowi, wojewodzie wileńskiemu, kupno dworu Kondraczyńskiego i Olszan, koło Wilkomierza . . . . . III. 359
965. 1530 r. 4. stycznia w Piotrkowie. Zygmunt I. zapewnia Annie Kobyleńskiej dożywocie na dobrach, Jadownikach i Maszkienicach . . . . . V. 228
966. 1530 r. 13. stycznia w Piotrkowie. Zygmunt I. mianuje Piotra Kmitę marszałkiem wielkim koronnym . . . . . V. 229
967. 1530 r. 17. stycznia w Piotrkowie. Jan Łaski potwierdza testament Jakuba Kobyleńskiego . . . . . V. 229
968. 1530 r. 25. stycznia w Przemyślu. Katarzyna Stadnicka kwituje Piotra Kmitę z wypłacenia jej posagu . . . . . V. 230

LXIX

	Strona
969. 1530 r. 28. stycznia w Krakowie. Zygmunt I. poleca ks. Fedorowi Michałowiczowi Czartoryskiemu, aby w sprawie Andrzeja i Fedora XX. Sanguszków o różne szkody, stawił się na roku oznaczonym przed radą w-go księstwa lit.	III. 359
970. 1530 r. 2. lutego w Krakowie. List króla Zygmunta I. do ks. Andrzeja Aleksandrowicza Sanguszki i syna jego, ks. Fedora, w sprawie dóbr Dolska, tudzież Porska i Podłoziec	III. 360
971. 1530 r. 6. lutego w Zadybach. Wyrok sędziów królewskich w sprawie Fedora Onoszkiewicza i żony jego, Tatyanny, przeciwko Lewkowi Łaskowiczowi o ziemię w Zadybach i dworki we Włodzimierzu i Turzysku	III. 360
972. 1530 r. 5. marca w Krakowie. Wyrok królewski z oznaczeniem drogi dla wołów i towarów, sprowadzanych z Rusi, Podola, Wołynia i Wołoszczyzny do Polski	V. 230
973. 1530 r. 26. marca w Krakowie. Zygmunt I. przyrzeka stanom królestwa, iż pomimo wyboru Zygmunta Augusta królem bez zwołania sejmku elekcyjnego, zwyczaj ten nie ma być nigdy zaniechanym	V. 232
974. 1530 r. 28. marca w Krakowie. Królowa Bona przyrzeka stanom Rzeczypospolitej, iż obrany królem Zygmunt August, doszedłszy do pełnoletności, złoży przysięgę na zachowanie wszystkich praw i przywilejów	V. 233
975. 1530 r. 29. marca w Krakowie. Pozew Zygmunta I. na sejm wileński przeciwko ks. Andrzejowi Aleksandrowiczowi Sanguszcze i synowi jego, ks. Fedorowi, w sprawie Jana Świącieckiego, o dobra Dolsk	III. 361
976. 1530 r. 30. marca w Dubrowlanach. Aleksy Falelewicz sprzedaje Lwowi Iwanowiczowi Roskiemu dwie ziemie puste, Szydkowszczyznę i Czołnowszczyznę	III. 361
977. 1530 r. 5. kwietnia w Krakowie. Zygmunt I. pozwala Janowi Tarnowskiemu wykupić z zastawu starostwo sądeckie od Piotra Odnowskiego	V. 234
978. 1530 r. 5. kwietnia w Krakowie. Zygmunt I., zawiadamiając Piotra Odnowskiego o mającem nastąpić wykupnie od niego starostwa sądeckiego, poleca mu stawić się przed komisarzami, do tej sprawy wyznaczonymi	V. 236
979. 1530 r. 5. kwietnia w Krakowie. Zygmunt I. wyznacza komisarzy do wykupna starostwa sądeckiego od Piotra Odnowskiego	V. 237
980. 1530 r. 2. maja w Kościaniu. Katarzyna Poniecka mężowi swemu, Marcinowi, zapisuje swój posag w sumie 50 złotych węgierskich	V. 238
981. 1530 r. 3. maja w Świrze. Szymko Romanowicz sprzedaje Lwowi Iwanowiczowi Roskiemu ziemię pustą, Świtowszczyznę zwaną	III. 361
982. 1530 r. 9. maja w Krakowie. Zygmunt I. poddaje powiat samborski wyłącznej jurysdykcyi starosty przemyskiego	V. 239
983. 1530 r. 9. maja w Krakowie. Zygmunt I. poddaje Jana Auktusa i Jerzego z Paniowa, starostów żydaczowskich, jurysdykcyi starosty przemyskiego	V. 240
984. 1530 r. 9. maja w Krakowie. Zygmunt I. poświadcza, iż Jan Tarnowski żonie swojej, Zofii z Szydłowieckich, zabezpieczył na wszystkich dobrach swoich 4.600 złotych polskich wiana i tyleż przywianku	V. 241
985. 1530 r. 9. czerwca w Krakowie. Zygmunt I. potwierdza rozgraniczenie dóbr królewskich, należących do starostwa sandomierskiego, od majątności Stanisława Mieleckiego	V. 244

	Strona
986. 1530 r. 19. maja w Sirmiczy. Wojciech Szymkowicz ustępuje Lwowi Iwanowiczowi Roskiemu poddanego swego, Stefana Kozłowicza, zamieszkałego w Dubrowlanach, w zamian za poddanego Roskiego, Tworyana Borodzieza, który mieszka w Zaozierzu	III. 362
987. Około 1530 r. 23. maja w Wilnie. List ks. Ilii Konstantynowicza Ostrogskiego do Jacka Pruskiego, w sprawie kupna od niego wsi Prusek	III. 362
988. 1530 r. 15. czerwca w Świrze. Jan Serafinowicz Sakowicz sprzedaje Lwowi Iwanowiczowi Roskiemu dworek w Niestaniszkach	III. 363
989. 1530 r. 20. czerwca w Przemyślu. Śledztwo w sprawie uszkodzenia aktów grodzkich przemyskich	V. 245
990. 1530 r. 19. sierpnia w Krakowie. Zygmunt I. potwierdza zastaw kamienicy i domu w Krakowie, przez Hieronima i Annę z Kurozwęk Łaskich u Mikołaja Szydłowieckiego za 3.000 złp.	V. 245
*991. 1530 r. 22. sierpnia w Osieku. Sprawa Tomka Saczkowicza przeciwko ks. Andrzejowi Aleksandrowiczowi Sanguszcze, o krzywdy różne	III. 363
992. 1530 r. 29. sierpnia w Dubrowlanach. Jerzy Michałowicz Radziwiłłowicz sprzedaje Lwowi Iwanowiczowi Roskiemu ziemię pustą, zwaną Futkowszczyzną	III. 364
993. 1530 r. 8. września w Świrze. Ugoda Juchna Stankowicza z ks. Ludwikiem Świrskim o zabitego poddanego, Wasyla Reminiewicza	III. 364
994. 1530 r. 19. września w Stepaniu. Tatyanna Waskówna Wasyłowa Onackiewiczowa zrzeka się na rzecz ks. Fedora Andrzejewicza Sanguszki sumy 40 kóp groszy litewskich, zapisanych jej na dobrach Kulczynie	III. 365
995. 1530 r. 28. września w Krakowie. Zygmunt I. poleca ks. Fedorowi Michałowiczowi Czartoryskiemu, aby ks. Andrzejowi Aleksandrowiczowi Sanguszcze wymierzył sprawiedliwość w sprawie z Hrykiem i Wasylem Janczyńskimi, o granice między ich dobrami, Turopinem, a ks. Andrzeja, Bobłami i Hubinem	III. 365
996. 1530 r. 2. października w Krakowie. Zygmunt I. poleca Janowi Juriewiczowi Hlebowiczowi, aby dóbr Rastowa nie sprzedawał, ani też nie zastawiał nikomu z obywateli Korony Polskiej	III. 366
997. 1530 r. 15. listopada w Przemyślu. Felicjanna Grochowska zrzeka się części swojej w Siedliskach na rzecz Piotra Kmity	V. 248
998. 1530 r. 20. listopada w Krakowie. Zygmunt I. poleca ks. Fedorowi Michałowiczowi Czartoryskiemu, staroście łuckiemu, aby Hryckowi Sieniucie wymierzył sprawiedliwość w sprawie jego z Jackiem, o wieś Prusy	III. 366
*999. 1530 r. 21. listopada w Milanowiczach. Ugoda ks. Wasyla Michałowicza Sanguszki Kowelskiego z ks. Andrzejem Michałowiczem Sanguszką Koszyrskim, o granice między ich dobrami	III. 367
1000. 1530 r. 27. listopada w Łucku. List Wasyla Iwanowicza do ks. Andrzeja Aleksandrowicza Sanguszki, w którym usprawiedliwia się, iż z urzędu swego, jako namiestnik łucki musiał służebnikowi Jana Święcickiego dać widza do doręczenia pozwu temuż księciu, o dobra Dolsk	III. 369

1001. 1530 r. 30. listopada w Krakowie. Zygmunt I. poleca ks. Fedorowi Michałowiczowi Czartoryskiemu, staroście łuckiemu, aby Jacka Omelczyca bronił od nadużyć, tak ks. Ilii Ostrogskiego, jako też innych sąsiadów . . . . . III. 369
1002. 1530 r. 1. grudnia we Włodzimierzu. Zeznanie Szczęsnego, sługi Jana Święcickiego, iż ks. Andrzejowi Aleksandrowiczowi Sanguszcze doręczył pozwy w sprawie swego pana, o dobra Dolsk . . . . . III. 370
1003. 1530 r. 8. grudnia w Świrze. Anna Jakubówna, Bartoszowa Olechnowicza Koziczyna sprzedaje Lwowi Iwanowiczowi Roskiemu ziemię Nestorowszczyznę Mykityczową . . . . . III. 370
1004. 1530 w Dubrowlanach. Książę Ludwik Michałowicz Świrski sprzedaje Lwowi Iwanowiczowi Roskiemu poddanych swoich, Mitoniewiczów . . . . . III. 370
1005. 1531 r. 3. stycznia w Piotrkowie. Zygmunt I. nadaje Janowi Tarnowskiemu 15 wsi na Pokuciu po zdrajcach, którzy przeszli na stronę wojewody mołdawskiego . . . . . V. 249
1006. 1531 r. 7. stycznia w Piotrkowie. Zygmunt I. nadaje Łysakowskim wójtowstwo w Sądowej Wiszni . . . . . V. 251
1007. 1531 r. 7. stycznia w Piotrkowie. Zygmunt I. zachowuje Łysakowskich w dożywotniemu posiadaniu wsi Boratyna . . . . . V. 252
1008. 1531 r. 12. stycznia w Krakowie. Zygmunt I. poleca ks. Andrzejowi Aleksandrowiczowi Sanguszcze, aby wymierzył sprawiedliwość Waskowi Mytkowiczowi Staweckiemu z bratem jego, Hryckiem, o dobra Stawek . . . . . III. 371
1009. 1531 r. 30. stycznia w Czchowie. Stanisław Wróblewski sprzedaje Piotrowi Kmicie części swoje w Nieszkowicach i Uściu Solnem . . . . . V. 252
1010. 1531 r. 8. lutego w Krakowie. Piotr i Anna z Górków Kmitowie zapewniają sobie nawzajem dożywocie . . . . . V. 253
1011. 1531 r. 9. lutego w Krakowie. Anna Wróblewska kwituje Piotra Kmitę z wypłacenia jej posagu, na Nieszkowicach i Uściu zabezpieczonego . . . . . V. 253
1012. 1531 r. 11. lutego w Krakowie. Zygmunt I. zapewnia Piotra i Annę Kmitów w dożywotniemu posiadaniu starostwa Kolskiego . . . . . V. 254
1013. 1531 r. 3. marca w Wilnie. Marcin Jakubowicz Aleksandrowicz sprzedaje Lwowi Iwanowiczowi Roskiemu dwóch poddanych swoich . . . . . III. 371
- *1014. 1531 r. 5. marca w Berznikach. Mikołaj Juriewicz Pac zabezpiecza posag żony swej, ks. Aleksandry Aleksandrówny Holszańskiej, na trzeciej części dóbr Mohilna i Celu . . . . . III. 371
1015. 1531 r. 14. marca w Przemyślu. Stanisław Kmita zrzeka się 500 złotych polskich na rzecz Anny Kobyłeńskiej . . . . . V. 254
1016. 1531 r. 14. marca w Przemyślu. Anna Barzyna kwituje Stanisława Kmitę z wyposażenia jej majątkiem ojczystym i macierzystym . . . . . V. 255
1017. 1531 r. 25. marca w Wilnie. Książę Andrzej Juchnowicz Świrski sprzedaje Lwowi Iwanowiczowi Roskiemu poddanego swego, Aleksieja Zacharycza . . . . . III. 373
- *1018. 1531 r. 29. marca w Wilnie. Wyrok rady w-go księstwa lit. w sprawie ks. Fedora Andrzejewicza Sanguszki z Janem Święcickim, o dobra Dolsk . . . . . III. 373
1019. 1531 r. 3. kwietnia w Bernie. Ferdynand, król czeski, wyznacza Krzysztofowi Szydłowieckiemu roczną pensją 400 złotych . . . . . V. 255

1020. 1531 r. 14. kwietnia w Krakowie. Zygmunt I. potwierdza zrzeczenie się wszelkich praw do Mikołajowa i Zgłobic, przez Jana Mikołajewskiego, na rzecz Mikołaja Chotowskiego . . . . . V. 256
1021. 1531 r. 26. kwietnia. Bohdan Wasylewicz sprzedaje Tomaszowi Jaskiewiczowi ziemię i ogród, leżący obok Jurcowego humniszcza . . . . . III. 374
1022. 1531 r. 11. maja w Krakowie. Zygmunt I. nadaje Janowi Laskowskiemu wójtostwo w Tytowej Woli . . . . . V. 258
1023. 1531 r. 13. i 14. maja w Krakowie. Pokwitowanie, dane Kmicie, z dochodów i administracji ziemi spiskiej . . . . . V. 258
1024. 1531 r. 4. czerwca we Włodzimierzu. Rozgraniczenie dóbr Perkowicz, należących do Fedora Serbina, od Tohaczyna, dóbr ks. Fedora Andrzejewicza Sanguszki, starościca włodzimierskiego . . . . . III. 374
1025. 1531 r. 19. czerwca w Łucku. Hrycko Wochnowicz Kulczyński sprzedaje ks. Andrzejowi Aleksandrowiczowi Sanguszcze wieś swoją Kulczyn, za 50 kóp groszy lit. . . . . III. 375
- *1026. 1531 r. 3. lipca w Wilnie. Jerzy Hryhorewicz (Ościk), wojewodzie trocki, zapisuje Maryi Januszowej Kostewiczowej plac swój w Wilnie . . . . . III. 375
1027. 1531 r. 8. lipca w Winnicy. Marya Romanówna Fedorowa sprzedaje Michnowi Jakubowiczowi, namiestnikowi winnickiemu, dwór swój w Winnicy . . . . . III. 376
1028. 1531 r. 17. lipca. Andrzej Grabani kwituje Piotra Kmitę z odebrania 248 złotych polskich . . . . . V. 259
1029. 1531 r. 20. lipca w Krakowie. Zygmunt I. zawiadamia Lewka Łaskowicza, iż na zażalenie Piotra Kałusowskiego posyła dworzanina swego, Hrycka Iwaszkiewicza, aby sumę 33 kóp na dobrach Lewka, Zadybach, wyzyskał . . . . . III. 377
1030. 1531 r. 1. sierpnia w Krakowie. Zygmunt I. zatwierdza ks. Ilię Konstantynowicza Ostrońskiego w posiadaniu dóbr Stepania z przyległościami, wykluczając wszelkie prawa do nich macochy jego, ks. Aleksandry z XX. Słuckich i dzieci jej, Wasyla i Zofii . . . . . III. 377
1031. 1531 r. 1. sierpnia w Krakowie. Zygmunt I. zatwierdza ks. Ilię Ostrońskiego w posiadaniu dóbr Satyjowa z przyległościami, wbrew roszczeniom macochy jego, ks. Aleksandry z XX. Słuckich . . . . . III. 380
- *1032. 1531 r. 4. sierpnia w Niepołomicach. Zygmunt I. potwierdza ks. Ilii Ostrońskiemu kupno dóbr Satyjowa z przyległościami, od Jana Janowicza Dowojnowicza . . . . . III. 383
1033. 1531 r. 5. sierpnia w Niepołomicach. Zygmunt I. wydaje wyrok w sprawie ks. Aleksandry Konstantynowej Ostrońskiej z pasierbem jej, ks. Ilią, przysądżając jej tytułem posagu 3000 kóp groszy lit. na Turowie i Tarasowie i dożywocie na Słowieńsku . . . . . III. 385
1034. 1531 r. 18. sierpnia w Krakowie. Piotr Józefowicz Szembel zastawia u ks. Fedora Andrzejewicza Sanguszki dwie części dóbr swoich, Kustycz, za 30 kóp groszy lit. . . . . III. 388
1035. 1531 r. 20. sierpnia w Krakowie. Zygmunt I. poleca Jakimowej Wochnowicza Promezejkównej, aby w sprawie Hrycka Bityńskiego Wochnowicza, o wieś Kulczyn, stawiła się przed ks. Andrzejem Aleksandrowiczem Sanguszką . . . . . III. 388

- *1036. 1531 r. 21. sierpnia w Krakowie. Zygmunt I. mianuje ks. Fedora Andrzejewicza Sanguszkę, starostą włodzimierskim . . . . . III. 389
1037. Około 1531 r. 24. sierpnia w Krakowie. Wyrok sędziów polubownych w sprawie ks. Fedora Andrzejewicza Sanguszki z żydem brzeskim, Duckiem Michelewiczem, o wyrabianie popiołu w lasach włodawskich . . . . . III. 390
1038. 1531 r. 5. września w Przemyślu. Katarzyna Czaszyńska, żręka się na rzecz Piotra Kmity dóbr swoich Mokrzan . . . . . V. 259
1039. 1531 r. 15. września w Krakowie. Zygmunt I. pozwała Piotrowi Kmicie wykupić dobra królewskie Maszkienice i Jadowniki . . . . . V. 260
- *1040. 1531 r. 13. grudnia w Zadybach. Zamiana dóbr ks. Fedora Andrzejewicza Sanguszki z ks. Wasylem Michałowiczem Sanguszką i ugoda o różne krzywdy obustronne . . . . . III. 391
1041. 1531 r. w Krakowie. Zygmunt I. poleca ks. Ilii Ostrogskiemu, aby wziął w swoją opiekę ks. Andrzeja Zasławskiego . . . . . III. 394
1042. 1532 r. 22. stycznia w Krakowie. Zygmunt I. potwierdza Mikołajowi Wolskiemu przywilej na młyn Kołaczek . . . . . V. 260
1043. 1532 r. 5. lutego w Krakowie. Zygmunt I. poleca staroście łuckiemu i włodzimierskiemu, aby na ks. Andrzeju Michałowiczu Sanguszcze wymogli zwrot zbiegłych poddanych Herburtowi . . . . . III. 394
1044. 1532 r. 16. lutego w Krakowie. Zygmunt I. nadaje Janowi Tarnowskiemu majątek ruchomy i nieruchomy po zmarłym we Lwowie Hanuszu Puszkarczy . . . . . V. 261
1045. 1532 r. 29. lutego w Krakowie. Zygmunt I. potwierdza zrzeczenie się kamienicy w Krakowie przez Annę z Tęczyńskich Szydłowiecką, na rzecz Krzysztofa Szydłowieckiego . . . . . V. 262
1046. 1532 r. 3. marca w Krakowie. Zygmunt I. mianuje Piotra Kmitę kasztelanem sandomierskim . . . . . V. 263
1047. 1532 r. 4. marca w Krakowie. Zygmunt I. pozwała Kmicie zamianować dowódcę zamku w Medyce . . . . . V. 264
1048. 1532 r. 8. marca w Krakowie. Zygmunt I. potwierdza darowiznę kamienicy w Krakowie, przez Krzysztofa Szydłowieckiego, na rzecz Jana Tarnowskiego . . . . . V. 264
1049. 1532 r. 26. kwietnia w Krakowie. Sprawa Piotra Kmity z Kobyłeńskimi o sumy, na Jadownikach i Maszkienicach zabezpieczone . . . . . V. 266
1050. 1532 r. 8. maja w Krakowie. Zygmunt I. nadaje Piotrowi Kmicie wieś Łotatniki . . . . . V. 266
1051. 1532 r. 24. maja w Wilnie. Mikołaj, Jan, Urban i Żdan Bohdziewiczze sprzedają Wojciechowi Szymkiewiczowi Jundziłłowi dziewięć służb i ziemię pustą . . . . . III. 394
1052. 1532 r. 7. czerwca w Krakowie. Zygmunt I. potwierdza wyrok rady w-go księstwa litewskiego, wydany w sprawie ks. Fedora Sanguszki, o dobra Dolsk z Janem Święcickim . . . . . III. 395
1053. 1532 r. 10. czerwca w Krakowie. Zygmunt I. oznacza drogę, którą kupcy mają pędzić woły i prowadzić inne towary z Rusi, Podola, Wołoszczyzny i Wołynia . . . . . III. 395
1054. 1532 r. 17. czerwca w Krakowie. Pokwitowanie, dane Piotrowi Kmicie z administracji ziemią spiską . . . . . V. 267

1055. 1532 r. 22. lipca w Krakowie. Zygmunt I. potwierdza rozgraniczenie wsi Jaktorowa od młyna Kołaczka . . . . . V. 267
1056. 1532 r. 23. lipca w Horanach. Książę Michał Martynowicz Świrski zapisuje siostrzenicy swojej, Annie Juriewnej i mężowi jej, Janowi Czyżowi wszystkie ruchomości po śmierci swojej . . . . . III. 396
1057. 1532 r. 1. sierpnia w Krakowie. Zygmunt I. pozwala Elżbiecie Śladkowskiej nabyć wójtowstwo w Szymanowie . . . . . V. 267
1058. 1532 r. 9. września w Gnojnicy. Testament Piotra Józefowicza Szembela, dworzanina gospodarskiego . . . . . III. 397
1059. 1532 r. 1. października w Krakowie. Sprawa Piotra Kmitę z Kobyleńskimi o dobra królewskie, Maszkienice i Jadowniki . . . . . V. 268
1060. 1532 r. 29. października w Krakowie. Zygmunt I. potwierdza, iż Krzysztof Szydłowiecki żonie swojej, Zofii z Targowiska, zabezpieczył na dobrach swoich 2.400 złotych polskich wiana i tyleż przywianku . . . . . V. 269
1061. 1532 r. 31. października w Krakowie. Zygmunt I. pozwala Piotrowi Kmicie wykupić wieś Boratyn od Łysakowskich . . . . . V. 270
1062. 1532 r. 9. listopada w Krakowie. Mikołaj Odnowski kwituje Piotra Kmitę z sumy 3.000 złotych polskich . . . . . V. 271
1063. 1532 r. 20. listopada w Turzysku. Wasyl Fedorowicz Jenkowicz sprzedaje ks. Fedorowi Sanguszce dobra swoje Obeniż . . . . . III. 397
1064. 1532 r. 20. listopada w Turzysku. Książę Fedor Sanguszko, nabywszy od Wasyla Fedorowicza Jenkowicza dobra Obeniż, pozwala mu tamże zamieszkać do Trzech Króli roku następnego . . . . . III. 397
1065. 1532 r. 17. grudnia w Winnicy. Michno Jakubowicz sprzedaje Juszy Potapowiczowi dwór swój w Winnicy . . . . . III. 398
1066. 1532 r. 20. grudnia w Krakowie. Zygmunt I. poleca ks. Wasylowi Fedorowiczowi Czetwertyńskiemu, aby ks. Kuźmie Zasławskiemu oczyścił wieś Tarnawkę, którą mu odebrał ks. Ilija Ostrogski . . . . . III. 398
1067. 1532 r. 23. grudnia w Krakowie. Zygmunt I. poleca ks. Ilii Ostrogskiemu, aby ks. Kuźmie Zasławskiemu zwrócił wieś Tarnawkę . . . . . III. 399
1068. 1532 r. w Wilnie. Pleban Kojdanowski mienia dobra kościelne Teleszowice z wojewodziną wileńską, Zofią Olbrachtową Gasztołdową, za dobra jej Chomicze . . . . . III. 400
- *1069. 1533 r. 19. stycznia w Piotrkowie. Książę Wasyl Michałowicz Sanguszko sprzedaje Michałowi Wasylewiczowi Świniuskiemu dobra swoje Wojkowicze i Zajczyce . . . . . III. 400
- *1070. 1533 r. 1. lutego w Piotrkowie. Zygmunt I. poleca ks. Andrzejowi Michałowiczowi Sanguszce, aby ks. Wasylowi Sanguszce zapłacił za szkody różne sumę 1756 kóp groszy lit. . . . . III. 402
- *1071. 1533 r. 12. lutego w Mohylowie. Ks. Fedor Michałowicz Wiśniowiecki zapisuje żonie swojej, Anastazyi, połowę dóbr Peremyła i 500 kóp groszy lit. na trzeciej części dóbr swoich ojczystych . . . . . III. 404
- *1072. 1533 r. 28. lutego w Krakowie. Zygmunt I. poleca ks. Wasylowi Michałowiczowi Sanguszce, aby sprawę z ks. Andrzejem Michałowiczem Ko-

- szyrskim, o krzywdy obustronne, zakończył za pośrednictwem sędziów polubownych . . . . . III. 406
- *1073. 1533 r. 10. marca we Włodzimierzu. Iwan i Olechno Bohdanowicze Kniahynińscy sprzedają ks. Fedorowi Andrzejewiczowi Sanguszcze wieś swoją Cholo-
picze, za 360 kóp groszy lit. . . . . III. 408
1074. 1533 r. 12. marca w Krakowie. Sprawa Anny Barzyny i Piotra Kmity z Koby-
leńskimi o pewne sumy . . . . . V. 271
1075. 1533 r. 23. marca w Krakowie. Zygmunt I. mianuje Piotra Kmitę starostą kra-
kowskim . . . . . V. 272
1076. 1533 r. 5. kwietnia w Turzysku. Zeznanie ziemian łuckich o doręczeniu pozwu
ks. Fedorowi Sanguszcze, w sprawie Święcickiego, o dobra Dolsk . . . . . III. 409
1077. 1533 r. 7. kwietnia w Krakowie. Zygmunt I. poleca Lewkowi Łaskowiczowi, aby
Fedorowi Onoszkiewiczowi wypłacił sumę 145 kóp groszy lit., przyznaną
mu przez komisarzy królewskich za różne szkody . . . . . III. 410
- *1078. 1533 r. 25. kwietnia. Sprawa ks. Andrzeja Michałowicza Sanguszki przeciwko
Mikołajowi Zawiszy i żonie jego, Annie z XX. Połubeńskich, która była
za synem ks. Andrzeja, ks. Aleksandrem, o zwrot zabranych rzeczy . . . . . III. 410
1079. 1533 r. 3. maja w Krakowie. Pokwitowanie, dane Piotrowi Kmicie z admini-
stracji ziemią spiską . . . . . V. 272
1080. 1533 r. 7. maja w Krakowie. Róża Sułowska sprzedaje część swoją w Porąbce
Małej Mikołajowi Witowskiemu . . . . . V. 273
1081. 1533 r. 12. maja w Krakowie. Andrzej Barzy, żonie swojej, Annie, zabezpiecza
na dobrach swoich 600 złotych polskich posagu . . . . . V. 273
1082. 1533 r. 25. maja w Krakowie. Zygmunt I. wyznacza komisarzy do rozgraniczenia
dóbr królewskich, Pierzechowic od dóbr Kmity, Gierczyc . . . . . V. 274
1083. 1533 r. 29. maja w Krupej. Hniewosz Iwanowicz Piasecki zastawia u Jeska Ma-
tfiejewicza Jasieninickiego wieś swoją Piaseczno, za 150 kóp groszy lit. . . . . III. 411
- *1084. 1533 r. 30. czerwca w Rudnikach. Wyrok Zygmunta I. w sprawie ks. Andrzeja
Michałowicza Sanguszki, przeciwko ks. Wasylowi Michałowiczowi San-
guszcze, o różne szkody obustronne . . . . . III. 413
1085. 1533 r. 1. lipca w Krynkach. Zygmunt I. poleca ks. Ilii Ostrogskiemu, aby ks.
Kuźmie Zaslawskiemu zwrócił wieś Tarnawkę . . . . . III. 416
1086. 1533 r. 1. lipca w Krynkach. Zygmunt I. poleca ks. Ilii Ostrogskiemu, aby ks.
Kuźmie Zaslawskiemu wydawał połowę dochodów myta ostrogskiego . . . . . III. 417
1087. Około 1533 r. 4. lipca w Sulżynie. Jesko Matfiejewicz Jasieninicki, mając w za-
stawie od Hniewosza Iwanowicza wieś Piaseczno, przyrzeka mu takową
zwrócić po złożeniu 90 kóp groszy lit. . . . . III. 418
1088. 1533 r. 20. lipca w Wilnie. Pozew zadworny Zygmunta I. przeciwko ks. Sołta-
nowi Michałowiczowi Sokolskiemu, chorążemu ziemi wołyńskiej, w sprawie
ks. Fedora Andrzejewicza Sanguszki, za przywłaszczenie wsi Bożowa . . . . . III. 419
1089. 1533 r. 1. sierpnia w Wilnie. Uniwersał Zygmunta I. do ks. Andrzeja Aleksan-
drowicza Sanguszki i syna jego, ks. Fedora, tudzież do wszystkich zie-
mian włodzimierskich z zaleceniem, aby byli w pogotowiu do dania od-
poru Tatarom, którzy są o 15 mil od Braclawia . . . . . III. 420

1090. 1533 r. 5. sierpnia w Wilnie. Królowa Bona potwierdza ugodę, zawartą przez jej komisarzy między Fedorem Andrzejewiczem, a Wasylem Michałowiczem XX. Sanguszkami, o granice między ich dobrami i różne krzywdy obustronne . . . . . III. 421
1091. 1533 r. 8. sierpnia w Wilnie. Pozew Zygmunta I. przeciwko Sołtanowi i Jerzemu XX. Sokolskim za poczynienie szkód ks. Fedorowi Sanguszcze w Żwiniaczem . . . . . III. 427
1092. 1533 r. 9. sierpnia w Wilnie. Intercyza przedślubna ks. Iwana Wasylewicza Połubenskigo z Fedią Kopotówną, zawarta za pośrednictwem ojca ks. Iwana, Wasyla Andrzejewicza, z matką Fedi, Maryą Kopotową Wasylewicza . . . . . III. 428
- *1093. 1533 r. 11. sierpnia w Wilnie. Zygmunt I. poleca ks. Andrzejowi Aleksandrowiczowi Sanguszcze i synowi jego, ks. Fedorowi, aby Seńkowi Onoszkiewiczowi wymierzili sprawiedliwość z ks. Iwanem Koziką, o dobra Biskupice . . . . . III. 430
- *1094. 1533 r. 12. sierpnia w Wilnie. Zygmunt I. potwierdza ks. Fedorowi Andrzejewiczowi Sanguszcze kupno dóbr Obeniza od Wasyla Fedorowicza Jenkiewicza . . . . . III. 431
1095. 1533 r. 21. sierpnia w Ostrogu. List ks. Ilii Ostrogskiego do ks. Kuźmy Zasławskiego, w sprawie myta ostrogskiego . . . . . III. 433
- *1096. 1533 r. 24. sierpnia. Sprawa ks. Fedora Sanguszki z Bohdanem, o grabieżę . . . . . III. 434
1097. 1533 r. 30. sierpnia w Wilnie. Pozew zadworny przeciwko Sołtanowi i Jerzemu XX. Sokolskim za szkody, poczynione ks. Fedorowi Sanguszcze w Żwiniaczem . . . . . III. 434
- *1098. 1533 r. 9. września w Wilnie. Zygmunt I. pozwała Iwanowi Chrebtowiczowi sprzedać wieś Hrybowo ks. Janowi, biskupowi wileńskiemu . . . . . III. 435
- *1099. 1533 r. 10. września w Wilnie. Zygmunt I. potwierdza ks. Fedorowi Andrzejewiczowi Sanguszcze kupno wsi Chołopicz od Iwana i Olechna Bohdanowiczów Kniahynińskich . . . . . III. 436
- *1100. 1533 r. 21. października w Wilnie. Ugoda ks. Fedora Sanguszki z ks. Wasylem Michałowiczem Sanguszką o granice między Dorotyszczem, a Łahodowlem, tudzież o różne krzywdy obustronne . . . . . III. 437
- *1101. 1533 r. 21. października. Sprawa ks. Andrzeja Sanguszki z Marcinem Petkowiczem, o szkody . . . . . III. 440
1102. 1533 r. 22. października. Rozgraniczenie dóbr królewskich Siedlca od dóbr Piotra Kmity, Gierczyc, z przyległościami . . . . . V. 274
1103. 1533 r. 23. października. Rozgraniczenie dóbr królewskich, Pierzchowic, od Gierczyc i Nieszkowic, należących do Piotra Kmity . . . . . V. 275
- *1104. 1533 r. 24. października we Włodzimierzu. Masia Wochnowiczówna Werbska sprzedaje ks. Fedorowi Andrzejewiczowi Sanguszcze dobra swoje Bielicze, za 200 kóp groszy lit. . . . . III. 440
- *1105. 1533 r. 26. października w Wilnie. Zamiana dóbr Mostyszcz za Mielce, między Fedorem Andrzejewiczem, a Wasylem Michałowiczem XX. Sanguszkami i ugoda o granice, tudzież różne krzywdy i szkody obustronne . . . . . III. 442
1106. 1533 r. 26. października w Wilnie. Książę Wasyl Michałowicz Sanguszko przyrzeka bratankowi swemu, ks. Fedorowi Andrzejewiczowi odgraniczyć dobra swoje Łahodowlę od dóbr jego, Dorotyszczu i umorzyć wszelkie nieporozumienia o granice, między ich dobrami . . . . . III. 444

1107. 1533 r. 5. listopada w Winnicy. Jusza Potapowicz sprzedaje Juchnowi Koszce dwór swój w Winnicy . . . . . III. 446
1108. 1533 r. 17. listopada w Wilnie. Pozew zadworny przeciwko ks. Fedorowi Sanguszcze w sprawie Wasyla Czaplica, któremu poddani księcia, zwiniaccy, w dąbrowie szklińskiej pokradli konie . . . . . III. 447
- *1109. 1533 r. 17. listopada we Włodzimierzu. Iwachno i Olechno Kniahynińscy kwitują Fedora Hulewicza i innych z 115 kóp groszy litewskich, które im się należały od ks. Fedora Andrzejewicza Sanguszki, za sprzedaż wsi Chołopicz . . . . . III. 477
1110. 1533 r. 20. listopada we Włodzimierzu. Masia Waskówna Wochnowicza z mężem swoim, Juchnem Werbowickim, zrzeka się wszelkich pretensyj do dóbr Kulczyna, które ks. Fedor Sanguszko nabył od brata jej, Jakima . . . . . III. 448
- *1111. 1533 r. 4. grudnia w Wilnie. Zygmunt I. wydaje wyrok w sprawie ks. Andrzeja Michałowicza Sanguszki z Marcinem Petkowiczem, o pole luszniowskie . . . . . III. 450
- *1112. 1533 r. 10. grudnia. Sprawa Wasyla Czaplica z ks. Fedorem Sanguszką, o zabranie koni w dąbrowie szklińskiej . . . . . III. 451
- *1113. 1533 r. 16. grudnia w Wilnie. Michał Mojsejewicz Ceceniowski zrzeka się praw swoich do wsi Ceceniówki na rzecz ks. Jana, biskupa wileńskiego . . . . . III. 452
1114. 1533 r. 17. grudnia w Łucku. Manifestacya ks. Anastazyi Zasławskiej przeciwko Iwanowi Borzobohatemu, celnikowi wołyńskiemu, za powtórne pobieranie cła od kupców w Łucku . . . . . III. 453
- *1115. 1533 r. 25. grudnia. Sprawa Michała i Olechna Fedorowiczów przeciwko ks. Andrzejowi Koszyrskiemu, o ziemię w Kuźnicy . . . . . III. 454
1116. 1533 r. w Wilnie. Zygmunt I. pozwala Olbrachtowi Gasztołdowi, wojewodzie wileńskiemu, na odbywanie się targu w Rubieżowiczach . . . . . III. 454
1117. 1533 r. w Krzemieńcu. Olechno Iwanowicz Dzidko zapisuje ks. Janowi, biskupowi wileńskiemu, trzecią część dóbr swoich, Wiązowca i Dzidkowiec . . . . . III. 455
1118. 1533 r. w Krzemieńcu. Michał Senkowicz Deniskiewicz zapisuje ks. Janowi, biskupowi wileńskiemu, dobra swoje Pańkowce . . . . . III. 455
1119. 1534 r. 31. stycznia w Wilnie. Pozew zadworny przeciwko ks. Ilii Ostrogskiemu w sprawie ks. Kuźmy Zasławskiego za szkody, poczynione mu w dobrach jego . . . . . III. 456
1120. 1534 r. 1. marca w Niestaniszkach. Marcin Radziwiłłowicz pozwala poddanemu swemu, sprzedać grunt swój poddanemu Wojciecha Jundziłła . . . . . III. 457
1121. 1534 r. 3. marca we Włodzimierzu. Anna Fedorowa Onoszkiewiczowa mienia połowę dóbr swoich, Zadyb, z ks. Fedorem Sanguszką, za dobra jego Czernczyce . . . . . III. 457
- *1122. 1534 r. 12. marca. Sprawa ks. Andrzeja Sanguszki przeciwko ks. Wasylowi Połubeńskiemu o rzeczy, zabrane przez córkę jego u syna jego, ks. Aleksandra . . . . . III. 457
- *1123. 1534 r. 20. marca w Wilnie. Książę Andrzej Michałowicz Sanguszko sprzedaje księciu Janowi, biskupowi wileńskiemu, dobra swoje Ceceniówkę . . . . . III. 458
- *1124. 1534 r. 29. marca. Sprawa ks. Andrzeja Sanguszki i ks. Bohusza Koreckiego, przeciwko ks. Iwanowi Masalskiemu, o szkody . . . . . III. 460

LXXVHI

Strona

- *1125. 1534 r. 1. kwietnia w Wilnie. Wyrok Olbrachta Gasztolda w sprawie ks. Wasyla Michałowicza Sanguszki, przeciwko Piotrowi i Bohdanowi Kościuszkiewiczom Chobołtowskim, o ziemię i łąki w Falimiczach . . . . . III. 460
1126. 1534 r. 9. kwietnia we Włodzimierzu. Wyrok ks. Andrzeja Aleksandrowicza Sanguszki w sprawie Fedka Onoszkiewicza i żony jego, Anny, tudzież pasierbów ich, Zadybskich, przeciwko Lewkowi Łaskowiczowi Zadybskiemu o różne krzywdy . . . . . III. 462
1127. 1534 r. 14. kwietnia w Wilnie. Pozew zadworny przeciwko Iwanowi Stretowiczowi Kmityczowi, za zabranie ks. Kuźmie Zasławskiemu spadku w Lubanieczach . . . . . III. 462
- *1128. 1534 r. 23. kwietnia. Sprawa Michała i Olechna Fedorowiczów przeciwko ks. Andrzejowi Michałowiczowi Sanguszcze o ziemię w Kuźnicy . . . . . III. 463
1129. 1534 r. 28. kwietnia w Wilnie. Pozew zadworny przeciwko ks. Ilii Ostrogskiemu, za szkody i gwałty, poczynione przez jego poddanych w dobrach ks. Kuźmy Zasławskiego . . . . . III. 465
1130. 1534 r. 28. kwietnia w Wilnie. Zygmunt I. poleca ks. Ilii Ostrogskiemu, aby ks. Kuźmie Zasławskiemu w dobrach jego krzywd żadnych nie czynił . . . . . III. 466
1131. 1534 r. 30. kwietnia we Włodzimierzu. Tomko Saczkowicz kwituje ks. Fedora Andrzejewicza Sanguszkę z wypłacenia mu 140 kóp groszy lit. . . . . III. 467
1132. 1534 r. 30. kwietnia w Brześciu. Zygmunt I. pozwała Piotrowi Kmicie wykupić wieś Pobiednik od Stanisława Czuryły . . . . . V. 277
1133. 1534 r. 9. maja w Staniątkach. Benedyktyni w Staniątek nadają Piotrowi Kmicie łąki i pastwiska w Tropiszowie, przyległe do dóbr jego, Pobiednika . . . . . V. 278
- *1134. 1534 r. 6. czerwca w Kowlu. Umowa Anny Fedkowej Łaskowiczowej Zadybskiej z ks. Wasylem Sanguszką o sprzedaż połowy dóbr, Zadyb . . . . . III. 468
1135. 1534 r. 29. czerwca w Rudnikach. Zygmunt I. poleca Jerzemu Mikołajewiczowi Radziwiłłowi, hetmanowi litewskiemu, aby nie upośledzał ks. Fedora Sanguszki, który swe usługi ofiaruje przeciw nieprzyjacielowi . . . . . III. 469
1136. 1534 r. 30. czerwca. Paweł Naruszewicz, sekretarz hospodarski, kwituje ks. Fedora Sanguszkę z wypłacenia poboru ze wszystkich dóbr jego . . . . . III. 470
1137. 1534 r. 30. czerwca. Paweł Naruszewicz, sekretarz hospodarski, kwituje ks. Fedora Sanguszkę z wypłacenia serebszczyzny z dóbr Medyna . . . . . III. 471
1138. 1534 r. 1. lipca w Łucku. Książę Andrzej Juriewicz Zasławski zapisuje ks. Ilii Ostrogskiemu trzecią część dóbr swoich ojczystych i macierzystych, zaś dwie części zastawia za 2000 kóp groszy i za 1000 czerwonych złotych . . . . . III. 471
1139. 1534 r. 12. sierpnia w Wilnie. Zygmunt I. oddaje Piotrowi Kmicie, kasztelanowi sandomierskiemu, miasto Wisznię, wraz z przyległościami, w administracyą . . . . . V. 278
- *1140. 1534 r. 22. września w Wilnie. Zygmunt I. potwierdza księciu Janowi, biskupowi wileńskiemu, kupno dóbr Ceceniówki od ks. Andrzeja Michałowicza Sanguszki . . . . . III. 474
1141. 1534 r. 13. grudnia w Piotrkowie. Zebrani na sejmie piotrkowskim senatorowie i posłowie, z upoważnienia królewskiego przejrzałą korekturę, albo raczej nowe prawa, jednogłośnie odrzucają . . . . . V. 279
1142. 1535 r. 13. stycznia w Wilnie. Zygmunt I. nadaje Piotrowi Kmicie wieś Podhodyszcze, w powiecie stryjskim położoną . . . . . V. 280

		Strona
1143.	1535 r. 27. stycznia w Miechowie. Kanonicy Miechowscy mianują Piotra Kmitę protektorem swego konwentu i nadają mu dożywociem wieś Michałowice	V. 280
1144.	1535 r. 30. stycznia w Wilnie. Zygmunt I. mianuje ks. Fedora Andrzejewicza Sanguszkę, starostę włodzimierskiego, marszałkiem ziemi wołyńskiej	IV. 1
1145.	1535 r. 12. marca w Świrze. Stanisław Januszkiewicz i żona jego, Zofia Janówna, sprzedają Franciszkowi Wojtkowiczowi, dwie służby i ziemię pustą Dzedkowszczyznę	IV. 2
1146.	1535 r. 11. marca w Wilnie. Wyrok komisarzy królowej Bony w sprawie ks. Ilii Ostrogskiego przeciwko ks. Andrzejowi Michałowiczowi Sanguszcze, o dobra Dubiszczu i Mojsejewicze	IV. 2
1147.	1535 r. 13. marca w Wilnie. Zygmunt I. wyznacza komisarzy do rozgraniczenia dóbr królewskich, Winiar, Rudnika i Kamyka, należących do miasta Dobezyce, od Grajowa, majątności Lubomirskich	V. 281
1148.	1535 r. 15. marca w Czchowie. Prokop Hebda, wraz z synem swoim, Janem, sprzedaje Piotrowi Kmicie, kasztelanowi sandomierskiemu, dobra swoje Tropie, Będzieszynę i Wytrzyśka	V. 281
1149.	1535 r. 4. kwietnia w Wilnie. Zygmunt I. poleca Mikołajowi i Aleksandrowi Martynowiczom XX. Świrskim, aby Czyżewiczowi oddali w posiadanie poddanego, którego zmarły ich brat zapisał był synowi jego	IV. 5
1150.	1535 r. 20. kwietnia we Włodzimierzu. Andrzej Iwanowicz Janczyński sprzedaje ks. Fedorowi Andrzejewiczowi Sanguszcze trzecią część wsi swojej Kruchenicz, za 200 kóp groszy lit., połowę zaś tychże dóbr zastawia u tegoż księcia za 400 kóp groszy lit.	IV. 5
1151.	1535 r. 20. kwietnia we Włodzimierzu. Andrzej Iwanowicz Janczyński sprzedaje ks. Fedorowi Andrzejewiczowi Sanguszcze połowę wsi swojej, Kruchenicz, za 600 kóp groszy lit.	IV. 7
1152.	1535 r. 2. maja w Łucku. Elżbieta Sygnatorówna Żelezkowa i Anna Sygnatorówna Chwalibowska, mieniają dobra swoje, Stawrów, z ks. Fedorem Andrzejewiczem Sanguszką za wieś Okniny	IV. 9
1153.	1535 r. 17. maja w Tuliczowie. Piotr Michałowicz ks. Ostrożecki sprzedaje ks. Wasylowi Michałowiczowi Sanguszcze wieś swoją Tuliczów	IV. 11
1154.	1535 r. 20. maja w Wilnie. Zygmunt I. potwierdza ks. Fedorowi Andrzejewiczowi Sanguszcze pierwotną dożywotnią daninę dóbr Podłoziec i dwóch części Porska, na wieczność	IV. 12
1155.	1535 r. 30. maja w Wilnie. Michał i Iwan Fedorowicze XX. Czetwertyńscy zastawiają u ks. Kuźmy Zasławskiego czterech poddanych swoich w Chłopotynie, za 20 kóp groszy lit.	IV. 13
1156.	1535 r. 30. maja w Wilnie. Zygmunt I. poleca ks. Ilii Ostrogskiemu, aby poddanych swoich powstrzymał od wyrządzania krzywd i szkody w dobrach ks. Kuźmy Zasławskiego	IV. 14
1157.	1535 r. 31. maja w Krakowie. Katarzyna Nazarkówna, córka Feliksa, zrzeka się praw swoich do wsi, Porąbki Małej, na rzecz Mikołaja Witowskiego z Witowie	V. 282
1158.	1535 r. 8. czerwca w Wilnie. Paweł Naruszewicz, sekretarz gospodarski, kwituje ks. Fedora Sanguszkę z wypłacenia serebszczyzny ze wszystkich dóbr jego	IV. 15

1159. 1535 r. 10. czerwca w Sirmiczy. Książę Jan Andrzejewicz Świrski mienia swoją ziemię, Piluszyszki z Lwem Roskim na grunt Kluczyński, w Monciszkach IV. 16
1160. 1535 r. 17. czerwca w Wilnie. Zygmunt I. uwalnia poddanych ks. Kuźmy Zaslawskiego, zaslawskich, od robót przy zamku i moście w Łucku IV. 16
1061. 1535 r. 25. czerwca w Sirmiczy. Jan Juriewicz Szemelowicz sprzedaje Aleksiejowi Falelewiczowi ziemię pustą, Berdnikowszczyzną zwaną, w Dubrowlanach IV. 17
1162. 1535 r. 2. lipca w Wilnie. Książę Ilija Ostrogski zeznaje, iż od Semena Mytkowicza Babińskiego pożyczył 300 kóp groszy lit., w której to sumie oddał mu w zastaw dobra swoje, Kotów IV. 570
1163. 1535 r. 6. sierpnia w Rzymie. Papież Paweł III. udziela Janowi Tarnowskiemu zupełnego odpustu, ilekroć walczyć będzie z niewiernymi i pozwala mu całować ewangelię w czasie mszy św. V. 282
1164. 1535 r. 13. sierpnia w Krakowie. Zygmunt I. potwierdza rozgraniczenie dóbr królewskich, Pierzechowic od Gierczyc i Nieszkowic, należących do Piotra Kmitę V. 283
1165. 1535 r. 14. sierpnia. Zygmunt I. kwituje Piotra Kmitę, kasztelana sandomierskiego, z dochodów i rozchodów ziemi i starostwa spiskiego V. 284
1166. 1535 r. 5. września we Włodzimierzu. Wyrok ziemian powiatu włodzimierskiego w sprawie Hrycka Łaskowicza Zadybskiego, przeciwko stryjowi jego, Lewkowi Łaskowiczowi o boje i zabranie zboża w młynie IV. 17
1167. 1535 r. 21. września w Krakowie. Zygmunt I. oddaje ks. Aleksandrowi Andrzejewiczowi Sanguszcze zamek Homel w dzierżawę IV. 18
1168. 1535 r. 28. września w Krakowie. Zygmunt I. nadaje Piotrowi Kmicie, kasztelanowi sandomierskiemu, wsie, Kłodnice, Wołę Dołholukę, Monasterzec i Uliczno, w ziemi przemyskiej położone V. 284
1169. 1535 r. 3. października w Krakowie. Ugoda Andrzeja i Jana Tęczyńskich z Piotrem Kmitą, starostą krakowskim i jego tamtejszym urzędem V. 285
1170. 1535 r. 3. października w Krakowie. Zygmunt I., z powodu wykupna starostwa przemyskiego, wyznacza zeń Piotrowi Kmicie pensją V. 285
1171. 1535 r. 4. października w Krakowie. Zygmunt I. udziela Piotrowi Kmicie prawa patronatu, nadania raz jeden prebendy jednej w Mościskach V. 286
1172. 1535 r. 20. października w Krakowie. Zygmunt I. mianuje Piotra Kmitę wojewodą sandomierskim, po śmierci Stanisława Lanckorońskiego V. 286
1173. 1535 r. 5. listopada w Wilnie. Pozew zadworny przeciwko Iwanowi Fedorowiczowi, za zabranie ks. Andrzejowi Michałowiczowi Sanguszcze ziemi kustyńskiej, w powiecie grodzieńskim IV. 19
1174. 1535 r. 6. grudnia w Piotrkowie. Senatorowie koronni wnoszą do Piotra Kmitę, wojewody sandomierskiego, instancją za Skorutą V. 287
1175. 1535 r. Zygmunt I. potwierdza ks. Ilii Konstantynowiczowi Ostrogskiemu zapis dóbr Sienna przez Michała Kierdejewicza IV. 20
1176. 1535 r. w Wilnie. Tatarzyn, Sajhał Minbułatowicz sprzedaje Olbrachtowi Gasztoldowi, wojewodzie wileńskiemu, danników swoich w Rewaniczach IV. 20
1177. 1535 r. w Wilnie. Hrycko i Roman Jeskowicze Seniutycze sprzedają ks. Janowi, biskupowi wileńskiemu, horodyszcze swoje Tychomskie IV. 20

1178. 1536 r. 18. stycznia w Przemyślu. Piotr Kmita zapisuje Waskowi Bratkowskiemu wieś Podhorce, w ziemi przemyskiej położoną . . . . . V. 287
1179. 1536 r. 20. stycznia w Dubrowlanach. Wojciech Swirbut sprzedaje Lwowi Roskiemu poddanego swego, Bohdana Waskowicza, z synami jego, za 15 kóp groszy litewskich . . . . . IV. 21
1180. 1536 r. 9. lutego. Manifestacya Aleksandra Sołtanowicza przeciw Wasylowi Tyszkiewiczowi, staroście czerkaskiemu i kaniowskiemu, o szkody mu poczynione . . . . . IV. 21
1181. 1536 r. 16. lutego w Wilnie. Zygmunt I. poleca ks. Ilii Ostrogskiemu, aby ks. Kuźmie Zaslawnskiemu wymierzył sprawiedliwość za szkody, poczynione przez urzędników i bojarów jego w dobrach zaslawnskich . . . . . IV. 22
1182. 1536 r. 7. marca. Sprawa ks. Fedora Andrzejewicza Sanguszki przeciwko Hryńkowi Krzywemu, o zastaw dworu w powiecie słonimskim . . . . . IV. 23
1183. 1536 r. 15. marca w Wilnie. Zygmunt I. mianuje Piotra Kmitę, dotychczasowego w-dę sandomierskiego, wojewodą krakowskim, po postąpieniu Jana Tarnowskiego na kasztelanią krakowską . . . . . V. 288
1184. 1536 r. 4. kwietnia w Wilnie. Zygmunt I. nadaje mieszkańcom Krzemieńca prawo niemieckie i oddaje miasto, wraz z jego przyległościami królowej Bonie . . . . . IV. 24 ✓
1185. 1536 r. 11. kwietnia w Wilnie. Lew Roski mienia swoją ziemię pustą, Kusznirowszczyznę, za poddanego Wojciecha Szymkowicza, Bohdana Waskowicza . . . . . IV. 27
1186. 1536 r. 16. kwietnia w Wilnie. Dekret kompromisarski między Lwem Roskim, a Wojciechem Jundziłłem, o poddanych . . . . . IV. 27
1187. 1536 r. 29. kwietnia. Sprawa ks. Andrzeja Michałowicza Sanguszki przeciwko Iwanowi Fedorowiczowi, o ziemię kustynską . . . . . IV. 27
1188. 1536 r. 20. maja w Wilnie. Zygmunt I. potwierdza ks. Wasylowi Michałowiczowi Sanguszce kupno połowy dóbr Tuliczowa, od ks. Piotra Michałowicza Ostrożeckiego . . . . . IV. 28
1189. 1536 r. 20. maja w Wilnie. Zygmunt I. poleca ks. Ilii Ostrogskiemu, aby stosownie do wyroku królewskiego, nie przywłaszczał sobie dóbr wianownych ks. Oleny Iwanowej Zaslawnskiej . . . . . IV. 30
1190. 1536 r. 20. maja w Wilnie. Zygmunt I. poleca ks. Andrzejowi Michałowiczowi Sanguszce, aby w sprawie Iwana Fedorowicza, o ziemię w Kustynie, stawił się wraz z swoimi sędziami na roku oznaczonym, przed komisarzem królewskim . . . . . IV. 32
1191. 1536 r. 25. maja w Wilnie. Pozew zadworny Zygmunta I. przeciwko ks. Ilii Ostrogskiemu, w sprawie ks. Oleny Iwanowej Zaslawnskiej i syna jej, ks. Kuźmy, o dobra zaslawnskie . . . . . IV. 34
1192. 1536 r. 27. maja w Wilnie. Zygmunt I. poleca ks. Ilii Ostrogskiemu, aby urzędników i służ swoich powstrzymał od wyrządzania szkód ks. Kuźmie Zaslawnskiemu . . . . . IV. 34
1193. 1536 r. 10. czerwca w Wilnie. Ks. Piotr Tymofiewicz Masalski z żoną swoją, ks. Oleną Andrzejówną, kwitują szwagra swego, ks. Fedora Andrzejewicza Sanguszkę, z wypłacenia im po ojcu, ks. Andrzejowi, 100 kóp groszy lit. . . . . IV. 35
1194. 1536 r. 17. czerwca w Wilnie. Zygmunt I. poleca sędziom ks. Fedora Andrzejewicza Sanguszki, w sprawie jego przeciwko Święcickiemu, o najazdy na

1195. 1536 r. 19. czerwca w Wilnie. Zygmunt I. poleca ks. Fedorowi Czartoryskiemu, staroście łuckiemu, aby Hryckowi i Romanowi Sieniutom wymierzył sprawiedliwość w sprawie ich z Jackiem Pruskim, za zabranie im wsi, Prusek . . . . . IV. 38
1196. 1536 r. 20. czerwca w Wilnie. Zygmunt I. wyznacza ks. Andrzejowi Michałowiczowi Sanguszcze komisarzy do sprawy jego z Iwanem Fedorowiczem, o ziemię w Kustynie . . . . . IV. 38
1197. 1536 r. 20. czerwca w Wilnie. Zygmunt I. unieważnia listy komisyjne, które Steckowicz Sopotko niesłusznie uzyskał, w sprawie z ks. Andrzejem Sanguszką, o ziemię w Starym Kustynie . . . . . IV. 40
1198. 1536 r. 28. czerwca w Krakowie. Benedyktyni tynieccy zrzekają się na rzecz Piotra Kmity, wojewody krakowskiego, prawa patronatu we wsi Łapczycy . . . . . V. 288
1199. 1536 r. 4. lipca w Wilnie. Zygmunt I. wyznacza komisarzy, którzy mają rozgraniczyć dobra ks. Fedora Sanguszki, od dóbr Jana Święcickiego . . . . . IV. 41
1200. 1536 r. 5. lipca w Przewałach. Jan Święcicki zawiadamia ks. Fedora Sanguszkę, iż z powodu choroby nie może się stawić na roku oznaczonym . . . . . IV. 42
1201. 1536 r. 8. lipca w Wilnie. Zygmunt I. nadaje Grydkowi Aleksiejewiczowi, dobra Chodorów, nad Dnieprem . . . . . IV. 42
1202. 1536 r. 8. lipca w Wilnie. Zygmunt I. zatwierdza ks. Fedora Andrzejewicza Sanguszkę w posiadaniu dóbr Stawrowa, trzeciej części w Karasinie i Kruchenicz . . . . . IV. 43
1203. 1536 r. 28. lipca w Oziernicy. Czernik, namiestnik dereczyński ks. Semena Odyncewicza, kwituje ks. Fedora Sanguszkę z wypłacenia 100 złotych . . . . . IV. 45
1204. 1536 r. 30. lipca w Dereczynie. Tychno Iwanowicz Jancyński sprzedaje ks. Fedorowi Andrzejewiczowi Sanguszcze połowę wsi Kruchenicz, za 200 kóp groszy lit. . . . . IV. 46
1205. 1536 r. 4. września w Wilnie. Zygmunt I. poleca ks. Fedorowi Sanguszcze, aby wraz z sędziami swoimi, stawił się na roku oznaczonym w sprawie Jana Święcickiego, o granice między ich dobrami . . . . . IV. 48
1206. 1536 r. 5. października w Zadybach. Lewko Łaskowicz Zadybski przyrzeka ks. Wasylowi Michałowiczowi Sanguszcze nie robić żadnych przeszkód w dobrach Zadybach, które tenże książę ma nabyć od bratanków Lewka . . . . . IV. 49
1207. 1536 r. 7. października w Zadybach. Lewko Łaskowicz Zadybski przyrzeka ks. Wasylowi Sanguszcze części swojej w Zadybach nikomu innemu nie sprzedać, tylko temuż księciu . . . . . IV. 50
1208. 1536 r. 10. października w Wilnie. Zygmunt I. potwierdza Michałowi Wasylewiczowi Świniuskiemu kupno dóbr Wojkowicz i Zajczyc od ks. Wasyla Michałowicza Sanguszki . . . . . IV. 51
1209. 1536 r. 12. października w Wilnie. Ks. Fedor Andrzejewicz Sanguszko zobowiązuje się dla królowej Bony, do starostwa jej krzemienieckiego, nabyć dobra Lepiesówkę, w zamian za swoją wieś, Stawrów . . . . . IV. 52
1210. 1536 r. 18. października w Wilnie. Zygmunt I. poleca ks. Fedorowi Sanguszcze, marszałkowi ziemi wołyńskiej, przestrzegać, aby kupcy, jadący z solą

- z Drohobyczy, opłacali myto we Włodzimierzu, kupecy zaś, prowadzący sól z Doliny, lub z Kołomyi, aby to czynili w Krzemieńcu, lub Łucku . IV. 54
1211. 1536 r. 25. października w Brześciu. Książę Fedor Sanguszko zawiera umowę z Hrehorym Iwanowiczem Janczyńskim, mocą której obustronne ich krzywdy mają rozpatrzeć polubowni sędziowie . IV. 571
1212. 1536 r. 6. listopada we Włodawie. Poręczenie żydów włodawskich, dane ks. Fedorowi Andrzejewiczowi Sanguszcze, za żyda lubelskiego i łączyckiego, którzy zakupili u ks. Fedora 200 łasztów popiołu . IV. 56
1213. 1536 r. 6. listopada we Włodawie. Kontrakt Jakuba Szymonowicza, żyda lubelskiego i Chaima, łączyckiego, o kupno od ks. Fedora Andrzejewicza Sanguszki 200 łasztów popiołu . IV. 57
1214. 1536 r. 17. listopada we Włodzimierzu. Łukasz i Fedora Kudynówna Drewińska, Sosnowscy, zastawiają u szwagra swego, Waska Fedorowicza, dwie części trzech swoich dworzyszcz we wsi Stawku . IV. 58
1215. 1536 r. 17. listopada we Włodzimierzu. Ks. Fedor Sanguszko mienia wieś swoją Bielicze z Fedorem Woryskim, za dobra jego, Lepiesówkę i Radoszówkę IV. 58
1216. 1536 r. 25. listopada w Łucku. Wyrok Fedora Serbina, namiestnika łuckiego, w sprawie ks. Kuźny Zaslawskiego przeciwko XX. Czetwertyńskim, o zastaw poddanych w dobrach ich Chłopotynie . IV. 59
1217. 1536 r. 1. grudnia w Krakowie. Królowa Bona poleca Iwanowi Michałowiczowi, staroście swemu pińskiemu, aby ludziom tamtejszym pozwolił być świadkami w sprawie ks. Fedora Sanguszki z Jerzym Radziwiłłem . IV. 61
1218. 1536 r. 8. grudnia w Krakowie. Zygmunt I. potwierdza ks. Wasylowi Sanguszcze wyrok komisarski w sprawie jego z Kościuszkami, o ziemię i łąkę w Familiczach . IV. 62
1219. 1536 r. 10. grudnia w Krucheniczach. Granica między Krucheniczami, majątnością ks. Fedora Sanguszki, a Pawłowiczami i Ujmicą, dobrami Hrehorego Janczyńskiego . IV. 64
1220. 1536 r. 16. grudnia we Włodzimierzu. Umowa ks. Fedora Andrzejewicza Sanguszki z Janem Święcickim, o załatwienie sporu granicznego między ich dobrami . IV. 66
1221. 1536 r. 25. grudnia w Krakowie. Zygmunt I. zatwierdza ks. Fedora Sanguszkę w posiadaniu dóbr Stawrowa, zamienianego z królową Boną za Lepiesówkę IV. 66
1222. 1536 r. we Lwowie. Mikołaj Odnowski kwituje Piotra Kmitę z wypłacenia 2000 złotych polskich, zabezpieczonych na wsi Olszanic, w powiecie sanockim położonej . V. 289
1223. 1537 r. 24. stycznia w Krakowie. Zygmunt I. kwituje Piotra Kmitę z dochodów i rozchodów starostwa i ziemi spiskiej . V. 289
1224. 1537 r. 29. stycznia w Czchowie. Stanisław Wróblewski zrzeka się praw swoich do wsi, Nieszkowic Wielkich, na rzecz Piotra Kmity, wojewody krakowskiego . V. 290
1225. 1537 r. 15. lutego w Turzysku. Sołtan Steckowicz Szyszkinicz Stawecki sprzedaje ks. Fedorowi Andrzejewiczowi Sanguszcze, część swoją w dobrach Stawku . IV. 68

1226. 1537 r. 17. lutego w Krakowie. Zygmunt I. potwierdza zrzeczenie się Jana Tarnowskiego, proboszcza krakowskiego i tarnowskiego, oprawy po matce, Barbarze z Tęczyńskich, na rzecz ojca swego, Jana, kasztelana krakowskiego . . . . . V. 290
1227. 1537 r. 24. lutego w Krakowie. Zygmunt I. nadaje Mikołajowi Wolskiemu, kasztelanowi sandomierskiemu, ziemię pod staw we wsi Kaskach, nad rzeką Gagoliną położonej . . . . . V. 291
1228. 1537 r. 20. marca w Grodnie. Umowa ks. Andrzeja Sanguszki z ks. Wasylem Sanguszką, o rozgraniczenie wsi jego, Horodelca, od dóbr ks. Wasyla, Kowla i Klewiecki . . . . . IV. 68
1229. 1537 r. 18. marca w Krakowie. Zygmunt I. poleca Wojnie Hryńkowiczowi Orańskiemu, aby Aleksandrowi Sołtanowiczowi, marszałkowi hospodarskiemu, uczynił zadość za krzywdy mu wyrządzone . . . . . IV. 70
1230. 1537 r. 21. marca w Krakowie. Zygmunt I. poleca ks. Fedorowi Sanguszcze, aby z ziemianami włodziemskimi był gotów wyruszyć przeciwko Tatarom, na dzień i miejsce, które im wyznaczy ks. Ili Ostrogski . . . . . IV. 71
1231. 1537 r. 22. marca w Krakowie. Zygmunt I. wyznacza komisarzy w sprawie ks. Piotra Michałowicza Ostrożeckiego przeciwko ks. Ilii Konstantynowiczowi Ostrogskiemu, o zabranie do Postójna gruntów od dóbr Diuksina, Zobrynia i Krug . . . . . IV. 72
1232. 1537 r. 1. kwietnia w Ostrogu. Andrzej Juchnowicz Juriaza sprzedaje ks. Ilii Ostrogskiemu trzecią część wsi swojej Zarzecka za 200 kóp groszy lit., dwie zaś części zastawia za 300 kóp . . . . . IV. 72
1233. 1537 r. 3. kwietnia we Włodzimierzu. Jewdokimia Kudynówna Drywińska sprzedaje ks. Fedorowi Andrzejewiczowi Sanguszcze trzecią część swoją we wsi Stawku, dwie zaś części w tejże wsi oddaje temuż księciu w zastaw . . . . . IV. 74
1234. 1537 r. 6. kwietnia w Krakowie. Zygmunt I. mianuje Stanisława Kmitę z Wiśnicz, wojewodą bełskim . . . . . V. 292
1235. 1537 r. 2. maja w Krakowie. Zygmunt I. poleca ks. Iwanowi i Włodzimierzowi Juriewiczom Dubrowickim, aby macosze swojej oddali w posiadanie dobra, które maż jej, a ich ojciec, ks. Jurij zapisał jej, tytułem wiana i przywianku . . . . . IV. 75
1236. 1537 r. 5. maja w Krakowie. Zygmunt I. poleca Iwanowi i Włodzimierzowi Juriewiczom XX. Dubrowickim, aby macosze swojej wydali ruchomości i kosztowności, które po śmierci ojca swego kazali opieczetować . . . . . IV. 75
1237. 1537 r. 27. maja we Włodzimierzu. Książę Fedor Andrzejewicz Sangusko sprzedaje ks. Ilii Ostrogskiemu trzecią część Chłopotyna z przysiółkami za 1000 kóp groszy lit., dwie zaś części tychże dóbr zastawia za 2000 kóp groszy lit. . . . . IV. 76
1238. 1537 r. 10. czerwca we Włodzimierzu. Iwan Hryckowicz Stawecki sprzedaje ks. Fedorowi Andrzejewiczowi Sanguszcze, część swoją we wsi Stawku . . . . . IV. 77
1239. 1537 r. 10. czerwca we Włodzimierzu. Wasko Mytkowicz Stawecki sprzedaje ks. Fedorowi Andrzejewiczowi Sanguszcze trzecią część swoją w dobrach Stawku . . . . . IV. 77

1240. 1537 r. 23. czerwca w Krakowie. List Hleba Iwanowicza Sapiehy do ks. Bohusza Koreckiego, z doniesieniem o pobycie poselstwa czeskiego i wołoskiego w Krakowie i o zamierzonym wyjeździe króla do Lwowa . . . . . IV. 573
1241. 1537 r. 29. czerwca w Krakowie. Zygmunt I. poleca ks. Ilii Ostrogskiemu, aby wzięwszy 30 kóp groszy lit. wykupu, na rzecz monasteru swego dermańskiego za wieś Białaszów, tę wieś oddał w posiadanie ks. Kuźmie Zasławskiemu . . . . . IV. 78
- 1242. 1537 r. 4. lipca w Krakowie. Zygmunt I. poleca żydom krakowskim, aby wszelkie opłaty i podatki oddawali trzem seniorom, z każdej synagogi wybranym, od czego jednak mają być wolne służebnice Bony, Chwałka i Estera . . . . . V. 292
1243. 1537 r. 12. lipca we Włodzimierzu. Juchno Iwaszkówicz Jakowicki sprzedaje ks. Fedorowi Sanguszcze część swoją w Mirkowie i Czernicach za 80 kóp groszy lit. . . . . IV. 79
1244. 1537 r. 27. lipca we Lwowie. Sprawa ks. Wasyla Kowelskiego z ks. Andrzejem Koszyrskim o szkody . . . . . IV. 80
1245. 1537 r. 1. sierpnia w Mołodecznie. Maryna Wasylowa Tymofiejewicza Kluczyna sprzedaje Lwowi Roskiemu dwie części gruntu, zwanego Prudymo . . . . . IV. 81
1246. 1537 r. 12. sierpnia we Lwowie. Zygmunt I. poleca ks. Fedorowi Sanguszcze, aby porozumiawszy się ze starostami, łuckim i krzemienieckim, wraz z ziemianami swego starostwa, był w pogotowiu i miał się na baczności przed Tatarami, którzy już stoją po tej stronie Dniepru . . . . . IV. 81
1247. 1537 r. 16. sierpnia we Lwowie. Zygmunt I. potwierdza ks. Maryi Juriowej Holszańskiej Dubrowickiej, córce ks. Andrzeja Aleksandrowicza Sanguszki, dożywotni zapis jej męża, w sumie 1200 kóp groszy litewskich na różnych dobrach . . . . . IV. 83
1248. 1537 r. 16. sierpnia we Lwowie. Sprawa ks. Andrzeja Sanguszki przeciwko Fedorowi Bokiejowi, o zabranie ziemi od Werbiczna i przyłączenie jej do Pieczychwestów . . . . . IV. 83
- 1249. 1537 r. 21. sierpnia we Lwowie. Zygmunt I. poleca ks. Fedorowi Sanguszcze, marszałkowi ziemi wołyńskiej, aby z urzędnikami i ziemianami tamtejszymi stawił się w dniu oznaczonym w pogotowiu przeciw Tatarom we wsi Dworcu, koło Zasławia . . . . . IV. 86
- 1250. 1537 r. 25. sierpnia we Lwowie. Zygmunt I. poleca ziemianom wołyńskim, aby stawili się we wsi Dworcu w pogotowiu przeciw Tatarom, pod rozkazy ks. Fedora Sanguszki . . . . . IV. 88
- 1251. 1537 r. 25. sierpnia we Lwowie. Zygmunt I. poleca Dachnowi Wasylewiczowi, staroście krzemienieckiemu, aby mytnikom zabronił wybierać myto starodawne w dobrach ks. Wasyla Sanguszki Kowelskiego i nie czynił przeszkody targom, odbywającym się w Kowlu . . . . . IV. 89
1252. 1537 r. 25. sierpnia we Lwowie. Zygmunt I. potwierdza umowę ks. Andrzeja Koszyrskiego z ks. Wasylem Kowelskim, o granice między ich dobrami: Kowlem, Klewiecką i Horodelcem i o różne szkody obustronne . . . . . IV. 90

1253. 1537 r. 27. sierpnia we Lwowie. Zygmunt I. postanawia, iż żydzi krakowscy mają płacić podatki według dawnego oszacowania, sprawę zaś budowy drugiej synagogi pozostawia tamtejszemu wojewodzie . . . . . V. 294
1254. 1537 r. 30. sierpnia we Lwowie. Zygmunt I. poleca żydom krakowskim, aby się nie wyłamywali z pod władzy swego wojewody, Piotra Kmity . . . . . V. 295
1255. 1537 r. 21. września w Świrze. Aleksy Piotrowicz sprzedaje Lwowi Iwanowiczowi Roskiemu ogród swój w miasteczku Świrze, nazwany Koszczyną . . . . . IV. 94
1256. 1537 r. 16. września w Jarosławiu. Zygmunt I. nadaje Piotrowi Kmicie, wojewodzie krakowskiemu, wójtowstwo w Sądowej Wiszni . . . . . V. 296
1257. 1537 r. 3. października w Sądowej Wiszni. Oszacowanie wójtowstwa w Sądowej Wiszni, przez wyznaczonych komisarzy królewskich . . . . . V. 297
1258. 1537 r. 22. października w Turzysku. Anna 1° voto Fedkowa Łaskowiczowa, 2° zaś Fedkowa Onoszkiewiczowa, z synami swoimi z pierwszego małżeństwa mieniają połowę dóbr swoich, Zadyb, z ks. Fedorem Andrzejewiczem Sanguszką, za dobra tegoż księcia, Czernczyce . . . . . IV. 93
1259. 1537 r. 22. października w Turzysku. Anna Fedkowa Onoszkiewiczowa zrzuca się na rzecz ks. Fedora Andrzejewicza Sanguszki sumy 924 kóp groszy lit., którą mieli przyznana za różne szkody i grabieże na części dóbr, Zadyb, należącej do Lewka Łaskowicza, szwagra Anny . . . . . IV. 94
1260. 1537 r. 3. listopada w Wiszniewie. Iwan Matwiejewicz, pop Spiahlicki, sprzedaje Lwowi Iwanowiczowi Roskiemu poddanych swoich, Onosa i Iwana Krawcowiczów, za 15 kóp groszy litewskich . . . . . IV. 95
1261. 1537 r. 5. listopada w Goślinie. Mikołaj Potulicki wznawia Janowi Bankowi, sołtysowi swemu, przywilej na wójtowstwo w Goślinie Kościelnej . . . . . V. 297
1262. 1537 r. 4. grudnia w Wilnie. Anna z XX. Połubeńskich Mikołajowa Zawiszyna, zapisuje Janowi Hlebowiczowi i żonie jego, Annie z XX. Zasławskich, dobra swoje Hłubokie . . . . . IV. 95
1263. 1537 r. 4. grudnia w Zadybach. Wyrok komisarzy królewskich w sprawie Hrycka Łaskowicza i braci jego, tudzież ojezyma ich, Fedka Onoszkiewicza, przeciwko stryjowi ich, Lewkowi Łaskowiczowi, o zabranie gruntów w Zadybach . . . . . IV. 98
1264. 1537 r. 11. grudnia w Mizowie. Wyrok sędziów ks. Andrzeja Sanguszki w sprawie jego z ks. Wasylem Sanguszką, o różne szkody i gwałty . . . . . IV. 98
1265. 1537 r. 20. grudnia w Kowlu. Rozgraniczenie dóbr ks. Wasyla Kowelskiego, Kowla i Klewiecki, od dóbr ks. Andrzeja Koszyrskiego, Horodelca, dokonane przez sędziów ks. Wasyla . . . . . IV. 102
1266. 1537 r. 20. grudnia w Kowlu. Wyrok sędziów ks. Wasyla Kowelskiego w sprawie jego z ks. Andrzejem Koszyrskim, o różne szkody i gwałty . . . . . IV. 110
1267. 1537 r. Przywilej Zygmunta I. na odbywanie się targów w Tarasowie, dany ks. Aleksandrze z XX. Słuckich Konstancynej Ostrogskiej . . . . . IV. 113
1268. 1538 r. 2. stycznia w Krakowie. Zygmunt I. potwierdza ks. Aleksandrowi Sanguszcze, zapis 300 kóp groszy i 100 czerwonych złotych na dobrach Sużanach i podwórza w Wilnie, przez Anastazyą Hromyczynę . . . . . IV. 113

LXXXVII

		Strona
1269.	1538 r. 2. stycznia w Krakowie. Zygmunt I. potwierdza ks. Andrzejowi Koszyrskiemu wyrok sędziów jego w sprawie z ks. Wasylem Kowelskim, o granice między ich dobrami i o szkody różne	IV. 114
1270.	1538 r. 4. stycznia w Krakowie. Wyrok Zygmunta I. w sprawie ks. Aleksandra Sanguszki, przeciwko ks. Iwanowi Połubeńskiemu o różne szkody i grabieże, wyrządzone w Dereczynie i Koczynie	IV. 115
1271.	1538 r. 5. stycznia w Milanowiczach. Lewko Łaskowicz Zadybski sprzedaje ks. Wasylowi Sanguszcze część swoją w Zadybach, za 500 kóp groszy	IV. 123
1272.	1538 r. 10. stycznia w Secyminie. Zygmunt I. pozwala ks. Wasylowi Sanguszcze nabyć część dóbr Zadyb od Lewka Łaskowicza Zadybskiego	IV. 125
1273.	1538 r. 12. stycznia w Krakowie. Zygmunt I. potwierdza ks. Andrzejowi Koszyrskiemu kupno stawu i młyna na rzece Wiżówce i ziemi w Wysocku	IV. 126
1274.	1538 r. 20. stycznia w Piotrkowie. Zygmunt I. potwierdza ks. Wasylowi Sanguszcze wyrok sędziów jego, w sprawie z ks. Andrzejem Sanguszką, o różne szkody i gwałty	IV. 127
1275.	1538 r. 22. stycznia w Piotrkowie. Zygmunt I. potwierdza ks. Wasylowi Sanguszcze rozgraniczenie dóbr jego, Kowla i Klewiecki, od dóbr ks. Andrzeja Sanguszki, Horodelca	IV. 128
1276.	1538 r. 5. lutego w Piotrkowie. Pozew zadworny Zygmunta I. przeciwko ks. Wasylowi Michałowiczowi Sanguszcze Kowelskiemu, w sprawie ks. Fedora Andrzejewicza Sanguszki za nasłanie urzędnika kowelskiego i mieszczan tamtejszych na dobra ks. Fedora, Zadyby	IV. 129
1277.	1538 r. 7. lutego w Piotrkowie. Zygmunt I. poleca ks. Fedorowi Sanguszcze, aby starał się poskromić rozboje i kradzieże na Wołyniu i udzielał pomocy dworzanom królewskim, wysłanym w tej sprawie do Włodzimierza, Łucka i Krzemieńca	IV. 129
1278.	1538 r. 9. lutego w Piotrkowie. List królowej Bony do ks. Fedora Sanguszki, z zaleceniem, aby podług rozkazu królewskiego poskromił rozboje, których na Wołyniu dopuszczają się ludzie XX. Wiśniowieckich i Zbaraskich	IV. 131
1279.	1538 r. 15. marca w Wilnie. List ks. Ilii Ostrogskiego do Dachna Wasylewicza, z prośbą, aby był sędzią jego przy rozgraniczeniu dóbr jego, Poworska, od wsi Piaseczna, należącej do Jacka Piasoczyńskiego	IV. 132
1280.	1538 r. 25. marca w Krakowie. Bartłomiej Narbutowicz sprzedaje poddanemu swemu, Hryncowi, ziemię Iwanowszczyznę za pół kopy groszy	IV. 133
1281.	1538 r. 8. kwietnia w Krakowie. Zygmunt I. zawiadamia ks. Iwana Połubeńskiego, iż posyła dworzanina swego, który ma od niego wyzyskać sumę, przysądzoną ks. Aleksandrowi Sanguszcze za różne szkody i gwałty	IV. 133
1282.	1538 r. 12. kwietnia w Krakowie. Pachno Jakowicki sprzedaje ks. Andrzejowi Michałowiczowi Sanguszcze części swoje w dobrach Mirkowie i Czernicach	IV. 137
1283.	1538 r. 3. maja w Krakowie. Zygmunt I. zawiadamia ks. Wasyla Kowelskiego, iż posyła swego dworzanina, który ma na jego dobrach wyzyskać sumę, przysądzoną ks. Andrzejowi Koszyrskiemu przez jego sędziów, za różne szkody	IV. 138
1284.	1538 r. 7. maja w Ostrogu. Książę Ilija Ostrogski potwierdza rozgraniczenie dóbr swoich, Poworska od wsi Piaseczna, należącej do Hniewosza Piasoczyńskiego	IV. 140

1285. 1538 r. 12. maja w Krakowie. Hrycko, Juchno i Siemaszko Łaskowicze Zadybscy potwierdzają zamianę, zawartą dawniej przez ich matkę z ks. Fedorem Andrzejewiczem Sanguszką, a mianowicie: połowy dóbr swoich Zadyb za dobra Czernczyce . . . . . IV. 141
1286. 1538 r. 12. maja w Krakowie. Ks. Fedor Andrzejewicz Sanguszko zeznaje, iż Hryckowi, Juchnowi i Siemaszkowi Łaskowiczom Zadybskim pozostał winien 100 kóp groszy lit., za które ma im wykupić wieś Rusnów . . . . . IV. 141
1287. 1538 r. 15. maja w Krakowie. Zygmunt I. kwituje Piotra Kmitę, wojewodę krakowskiego, z administracyi ziemią i starostwem spiskiem . . . . . V. 209
1288. 1538 r. 23. maja we Włodzimierzu. Iwan Hryckowicz (Mytkowicza) Stawecki zeznaje, iż winien jest ks. Fedorowi Andrzejewiczowi Sanguszce, 300 kóp groszy litewskich . . . . . IV. 142
1289. 1538 r. 29. maja we Włodzimierzu. Hniewosz i Iwan Staweccy sprzedają ks. Fedorowi Andrzejewiczowi Sanguszce część swoje w dobrach Stawku, za 300 kóp groszy litewskich . . . . . IV. 143
1290. 1538 r. 30. maja w Dubrowlanach. Bartłomiej Narbutowicz zastawia u Lwa Roskiego poddanego swego, Maćka Falelewicza, za dziewięć kóp groszy lit. . . . . IV. 143
1291. 1538 r. 30. maja w Dubrowlanach. Marcin Radziwiłłowicz sprzedaje Lwowi Roskiemu poddanych swoich, Michała Żuka i Mnicha, za 30 kóp groszy litewskich . . . . . IV. 143
1292. 1538 r. 1. czerwca w Bobrujsku. Maciej Semenowicz Komar zastawia u Lwa Roskiego dwór swój, wraz z ziemią i poddanymi w Sirmiczy, za 50 kóp groszy lit. . . . . IV. 144
1293. 1538 r. 3. czerwca w Krakowie. Królowa Bona uposaża kościół parafialny Wniebowzięcia P. Maryi w Krzemieńcu . . . . . IV. 144
1294. 1538 r. 5. czerwca w Wilnie. Jakób Jarosławowicz sprzedaje Lwowi Roskiemu poddaną swoją, Juliannę Boremównę, za pięć kóp groszy litewskich . . . . . IV. 146
1295. 1538 r. 14. czerwca w Krakowie. Lewko Łaskowicz, sprzedawszy ks. Wasylowi Sanguszce dobra swoje Zadyby, przyrzeka oddać przywileje, do tychże dóbr się odnoszące . . . . . IV. 146
1296. 1538 r. 24. czerwca w Krakowie. Wyrok sędziów polubownych w sprawie Andrzeja Michałowicza i Wasyla Michałowicza XX. Sanguszków, o granice między ich dobrami i o różne szkody . . . . . IV. 147
1297. 1538 r. 29. czerwca we Włodzimierzu. Iwan Hryckowicz Stawecki sprzedaje ks. Fedorowi Andrzejewiczowi Sanguszce dwie części swoje, w dobrach Stawku, za 160 kóp groszy litewskich . . . . . IV. 152
1298. 1538 r. 1. lipca w Krakowie. Zygmunt I. udziela Janowi Tarnowskiemu prawa prezenty (raz tylko) jednej kanonii przy kościele katedralnym lwowskim i przemyskim . . . . . V. 299
1299. 1538 r. 4. lipca w Krakowie. Zygmunt I. udziela Janowi Tarnowskiemu pełnomocnictwa do układania się i zawarcia pokoju z posłami hospodara wołoskiego . . . . . V. 300
1300. 1538 r. 30. lipca w Krakowie. Uniwersał Zygmunta I. do ziemian wołyńskich, z zaleceniem, aby z pocztami swoimi stawili się na rozkazy ks. Fedora Sanguszki przeciw Tatarom, którzy już Dniepr przeszli . . . . . IV. 152

1301. 1538 r. 30. lipca w Krakowie. Wyrok Zygmunta I. w sprawie ks. Maryi Juriowej Dubrowickiej, córki ks. Andrzeja Aleksandrowicza Sanguszki, z pasierbami jej, Iwanem i Włodzimierzem Juriewiczami XX. Dubrowickimi, o majątności, pozostałe po ich ojcu . . . . . IV. 153
1302. 1538 r. 30. lipca w Krakowie. Wyrok Zygmunta I. w sprawie ks. Aleksandra Wiśniowieckiego przeciwko ks. Fedorowi Sanguszcze, za przysądzenie wsi jego, Drewina, Fedorowi Jenkowi . . . . . IV. 153
1303. 1538 r. 18. sierpnia w Krakowie. Zygmunt I. poleca urzędnikom i ziemianom wołyńskim, aby zbrojno zebrali się nad Horyniem, oczekując napadu Tatarów, gdyby zaś ci mieli zamiar uderzyć na Litwę, w takim razie niech spieszą na Podlasie . . . . . IV. 155
1304. 1538 r. 26. sierpnia w Krakowie. Zygmunt I. poleca ks. Fedorowi Sanguszcze, aby wobec Wojny i Iwana Bohuszewiczów Bohowitynowiczów zachował się spokojnie . . . . . IV. 157
1305. 1538 r. 12. września w Krakowie. Zygmunt I. poleca ks. Andrzejowi Michałowiczowi Sanguszcze, aby Hieronimowi Chodkiewiczowi uczynił zadość za szkody i zwrócił ziemie, które przysądzono na nim zmarłemu Ławrynowi Wolskiemu . . . . . IV. 158
1306. 1538 r. 28. września w Horochowie. Fenna Semenowa Krajewska sprzedaje ks. Andrzejowi Michałowiczowi Sanguszcze część swoją w dobrach Mirkowie i Czernicach . . . . . IV. 162
1307. 1538 r. 1. października w Krakowie. List królowej Bony do ks. Fedora Sanguszki z wymówkami za to, iż nie był na Wołyniu, jak to król zalecił, lecz na Podlasiu i z zaleceniem, aby podług rozkazu królewskiego wraz z ks. Ilią Ostrogskim i ziemianami wołyńskimi spieszył pod Braclaw i Winnicę . . . . . IV. 163
1308. 1538 r. 20. października w Krakowie. Zygmunt I. poleca ks. Fedorowi Sanguszcze, aby ziemian wołyńskich, zebranych przeciw Tatarom, rozpuścił do domu, ponieważ ci wracają już do Oczakowa . . . . . IV. 164
1309. 1538 r. 22. października w Krakowie. List królowej Bony do ks. Fedora Sanguszki, w sprawie rozpuszczenia do domu ziemian wołyńskich, zebranych przeciw Tatarom . . . . . IV. 166
1310. 1538 r. 28. października w Lubomli. Świadcstwo, dane Janowi Święcickiemu na to, iż dobra Dolsk, niegdyś dziedziczne Jakuba Łamana, ks. Sanguszko nabył nie za gotowe pieniądze, lecz za szaty i sprzęty domowe . . . . . IV. 167
1311. 1538 r. 29. października w Kowlu. Dział dóbr Zadyb między Fedorem Andrzejewiczem, a Wasylem Michałowiczem Kowelskim, XX. Sanguszkami . . . . . IV. 167
1312. 1538 r. 29. października w Kowlu. Książę Wasyl Michałowicz Sanguszko przyrzeka ks. Fedorowi Sanguszcze, iż gdyby tenże ks. Fedor pozywał przed jakikolwiek sąd Lewka Łaskowicza, od którego nabył ks. Wasyl połowę Zadyb, wtedy nie powinien temuż Lewkowi dawać żadnej pomocy i rady . . . . . IV. 169
1313. 1538 r. 1. listopada w Krakowie. Zygmunt I. poleca Jerzemu Falczewskiemu zbadać sprawę ks. Kuźmy Zasławskiego, o myto Daniłowszczyznę . . . . . IV. 169
1314. 1538 r. 26. listopada w Krakowie. Zygmunt I. zatwierdza ks. Wasyla Sanguszkę w posiadaniu ziemi, należącej do dóbr jego, Wiżwy, wbrew roszczeniom poddanych królewskich, smidyńskich . . . . . IV. 170

1315. 1538 r. 9. grudnia w Szejnie. Rozgraniczenie dóbr ks. Wasyla Sanguszki, Wiźwy, od dóbr królewskich, Smidynia . . . . . IV. 172
1316. 1539 r. 1. stycznia w Krakowie. Książę Ilija Konstantynowicz Ostrogski zapisuje żonie swojej, Beacie z Kościeleckich, 33.082 złp. wiana i przywianku na trzeciej części wszystkich dóbr swoich . . . . . IV. 177
1317. 1539 r. 3. stycznia. Sprawa Jana Święcickiego z ks. Fedorem Andrzejewiczem Sanguszką, przed królem o dobra Dolsk, do których Święcicki rościł sobie prawo, jako swego spadku . . . . . IV. 179
1318. 1539 r. 27. stycznia w Krakowie. Zygmunt I. poleca Piotrowi Zahorowskiemu, klucznikowi, horodniczemu i mostownicemu łuckiemu, aby Matfiejowi Krasowskiemu nie czynił krzywd w dobrach jego, Stawrowie, z dóbr kłuczowych, Krasnego . . . . . IV. 179
1319. 1539 r. 28. stycznia w Krakowie. Zygmunt I. poleca ks. Fedorowi Sanguszcze, aby Matfiejowi Krasowskiemu ograniczył wieś Stawrów, którą mu oddał w zamian za dobra jego, Krasów i Mysliny . . . . . IV. 181
1320. 1539 r. 8. lutego w Kowlu. Sędziowie ks. Wasyla Kowelskiego zeznają, iż sędziowie ks. Andrzeja Koszyrskiego nie zjechali się z nimi na terminie wyznaczonym na spisanie aktu ugody między tymiż książętami . . . . . IV. 182
1321. 1539 r. 10. lutego w Krakowie. Zygmunt I. zatwierdza ks. Fedora Sanguszkę w posiadaniu dóbr Dolska, wbrew roszczeniom Święcickich i Jagodzińskich . . . . . IV. 183
1322. 1539 r. 16. lutego w Krakowie. Zygmunt I. potwierdza ks. Beacie z Kościeleckich llinej Ostrogskiej zapis jej męża wiana i przywianku w sumie 33.082 złp. na trzeciej części wszystkich dóbr jego . . . . . IV. 187
1323. 1539 r. 20. lutego w Krakowie. Zygmunt I. potwierdza ks. Fedorowi Sanguszcze zamianę dóbr Krasowa i Myslin i kupno Holatyna . . . . . IV. 189
1324. 1539 r. 20. lutego w Krakowie. Zygmunt I. poleca Jerzemu Falczewskiemu, biskupowi łuckiemu, aby ks. Fedorowi Sanguszcze nie wzbraniał wybierać myta groszowego i solnego w Łucku, należącego do dochodów marszałka ziemi wołyńskiej . . . . . IV. 190
1325. 1539 r. 14. marca w Świrze. Mikołaj i Jan Bartoszewicze sprzedają Lwowi Roskiemu poddanego swego, Olechna Bielatycza, który ich ojcu dostał się w dziale od Mordasa, za 12 kóp groszy litewskich . . . . . IV. 191
1326. 1539 r. 24. marca w Krakowie. Zygmunt I. kwituje Piotra Kmitę, wojewodę krakowskiego, z dochodów i rozchodów starostwa i ziemi spiskiej . . . . . V. 301
1327. 1539 r. 3. kwietnia w Mirkowie. Michał Wazgird sprzedaje ks. Andrzejowi Michałowiczowi Sanguszcze część swoją, nabytą w Mirkowie i Czernicach, za 30 kóp groszy lit. . . . . IV. 191
1328. 1539 r. 3. kwietnia w Mirkowie. Julianna Juehnówna Jakowicka Michałowa Wazgirdowa sprzedaje ks. Andrzejowi Michałowiczowi Sanguszcze część swoją dziedziczną w Mirkowie i Czernicach . . . . . IV. 193
1329. 1539 r. 27. kwietnia w Krakowie. Zygmunt I. poleca ks. Ilii Ostrogskiemu, aby poddanym swoim zabronił czynić szkody w puszczy zasławskiej, należące do ks. Kuźmy Iwanowicza Zasławskiego . . . . . IV. 194

XCI

	Strona
1330. 1539 r. 28. kwietnia w Krakowie. Zygmunt I. zatwierdza ks. Kuźnię Zaslawnego w posiadaniu połowy myta ostrogskiego i łuckiego, zwanego Daniłowszczyzną	IV. 195
1331. 1539 r. 5. maja w Krakowie. Zygmunt I. poleca ks. Fedorowi Sanguszcze, aby z ziemianami wołyńskimi stanął pod Bereźnem, w pogotowiu przeciw Tatarom, którzy już Dniepr przeszli i mają zamiar zwrócić się ku Litwie	IV. 197
1332. 1539 r. 12. maja. Sprawa ks. Aleksandra Sanguszki z ks. Iwanem Wiśniowieckim o różne szkody obustronne, dokonane w dobrach ich wspólnych, Peremyłu	IV. 198
1333. 1539 r. 16. maja we Włodzimierzu. Piotr Bohdanowicz Zahorowski kwituje ks. Fedora Sanguszkę z sumy 50 kóp groszy lit., którą tenże mu wypłacił za dług ks. Oleny Fedorowej Czetwertynskiej	IV. 199
1334. 1539 r. 16. maja. Odłożenie sprawy Hieronima Chodkiewicza z ks. Andrzejem Michałowiczem Sanguszką	IV. 200
1335. 1539 r. 17. maja w Niestaniszkach. Mikołaj i Jan Narbutowicze sprzedają Hryncowi Wasylewiczowi ziemię pustą, Raczkowszczyznę	IV. 201
1336. 1539 r. 20. czerwca w Krakowie. Zygmunt I. poleca ks. Fedorowi Sanguszcze, aby po powrocie z Bereźnego, wraz z ziemianami wołyńskimi w domu był w pogotowiu przeciw Tatarom i aby starał się poskromić napady złoczyńców na Wołoszczyznę	IV. 202
1337. 1539 r. 23. czerwca w Krakowie. Zygmunt I. pozwala Janowi Tarnowskiemu wykupić wieś Januszewice, w ziemi sandomierskiej, a powiecie opoczyńskim położoną, od Januszewskiego	V. 302
1338. 1539 r. 7. lipca w Pilźnie. Urząd ziemski sandomierski poświadcza, iż Wincenty Broniowski Jana Tarnowskiego z opieki pokwitował	V. 303
1339. 1539 r. 7. sierpnia w Ostrogu. Ks. Ilia Ostrogski zeznaje, iż od żony swojej, ks. Beaty, pożyczył 6000 kóp groszy lit., w której to sumie oddał jej w zastaw zamek i miasto Równe, z przyległościami	IV. 204
1340. 1539 r. 15. sierpnia w Krakowie. Zygmunt I. poleca Jerzemu Falczewskiemu, biskupowi łuckiemu, aby połowę dochodów z komory królowej, w Zaslawniu, wypłacał ks. Kuźmie Zaslawnemu	IV. 205
1341. 1539 r. przed 16. sierpnia w Krakowie. Książę Kuźma Zaslawni zrzeka się na rzecz królowej Bony i królewicza, Zygmunta, połowę myta swego w Ostrogu	IV. 229
1342. 1539 r. 16. sierpnia w Ostrogu. Testament ks. Ilii Ostrogskiego, którym uznaje za swoje, dziecko, mające przyjść na świat po jego śmierci, wyznacza mu opiekunów i zapisuje cały swój majątek; żonie zaś swojej, księżnie Beacie, potwierdza dawniejsze zapisy	IV. 206
1343. 1539 r. 18. sierpnia w Krakowie. Zygmunt I. nadaje Janowi Tarnowskiemu, kasztelanowi krakowskiemu, dobra Krakowiec, Lubinie i Sarny, w ziemi przemyskiej i Nahaczów, w powiecie lubaczowskim	V. 304
1344. 1539 r. 20. września w Krakowie. Zygmunt I. potwierdza ks. Fedorowi Sanguszcze kupno dóbr Hubina	IV. 210
1345. 1539 r. 20. września w Krakowie. Zygmunt I. potwierdza ks. Fedorowi Sanguszcze kupno dóbr Karasina od Lecka i Piotra Bajewskich	IV. 211
1346. 1539 r. 20. września w Krakowie. Zygmunt I. potwierdza zrzeczenie się wójtostwa w Sądowej Wiszni przez Piotra Kmitę, na rzecz Czuryły	V. 305

	Strona
1347. 1539 r. 22. września w Krakowie. Zygmunt I. nadaje Piotrowi Kmicie, wojewodzie krakowskiemu, wójtowstwo w Sądowej Wiszni	V. 305
1348. 1539 r. 24. września w Krakowie. Urząd ziemski krakowski poświadcza, iż Stanisław Rzeszowski, dzierżawca dóbr królewskich, Izbicy, Ostrzycy i Mehów, zrzekł się dalszej dzierżawy tych dóbr na rzecz Jana Tarnowskiego, kasztelana krakowskiego, w zamian za dożywotnie używanie majątności tegoż kasztelana, Wierchosławie	V. 306
1349. 1539 r. 25. września w Krakowie. Zygmunt I. potwierdza ks. Fedorowi Andrzejewiczowi Sanguszcze kupno Chłopotyna od ks. Andrzeja Czetwertynskiego i kupno wsi Stawka od Staweckich	IV. 212
1350. 1539 r. 28. września w Krakowie. Kontrakt Ramaila Moszkowicza, z ks. Fedorem Sanguszką, o kupno 100 łasztów popiołu, które ks. Fedor ma wyrobić w dobrach swoich, Włodawie	IV. 214
1351. 1539 r. 1. października w Krakowie. Zygmunt I. poleca ks. Beacie Ilinej Ostrogskiej, aby ks. Kuźmie Zasławskiemu oddała w posiadanie dobra, zapisane jej mężowi przez ks. Andrzeja Zasławskiego	IV. 215
1352. 1539 r. 2. października w Krakowie. Zygmunt I. przysądza ks. Kuźmie Zasławskiemu dobra, zapisane przez jego stryja, ks. Andrzeja, ks. Ilii Ostrogskiemu	IV. 218
1353. 1539 r. 5. października w Krakowie. Królowa Bona poleca ks. Beacie Ostrogskiej, aby stosownie do wyroku królewskiego zwróciła ks. Kuźmie Zasławskiemu dobra, zapisane przez jego stryja, jej mężowi	IV. 220
1354. 1539 r. 6. października w Krakowie. Stanisław Czerny zrzeka się dóbr swoich Brzeska i Pomianowy z przyległościami na rzecz króla Zygmunta I.	V. 309
1355. 1532—1539 r. 11. października w Wilnie. List Iwana Bohdanowicza Sapiehy do ks. Fedora Bohuszewicza Koreckiego z prośbą, aby poddanych jego bronił od ks. Masalskiego	IV. 574
1356. 1539 r. 15. października w Sporach. Ks. Anna Jakubowa Świrska sprzedaje Pawłowi Chwedowiczowi dwie ziemie puste, za 7 kóp groszy lit.	IV. 222
1357. 1539 r. 17. października w Krakowie. Królowa Bona poleca ks. Semenowi Hlebowiczowi Prońskiemu, staroście braclawskiemu i winnickiemu, aby w razie potrzeby obrony tamtejszych okolic od nieprzyjaciół, zgadzał się z marszałkiem ziemi wołyńskiej, ks. Fedorem Sanguszką	IV. 223
1358. 1539 r. 18. listopada w Krakowie. Zygmunt I. poleca ks. Fedorowi Sanguszcze, aby Matfiejowi Krasowskiemu ograniczył wieś Stawrów, którą mu oddał w zamian za dobra jego, Krasów i Myśliny	IV. 224
1359. 1539 r. 20. listopada w Krakowie. Królowa Bona poleca ks. Fedorowi Sanguszcze, aby wobec Krasowskiego, w sprawie jego o wieś Stawrów, zachował się podług mandatu królewskiego	IV. 226
1360. 1539 r. 19. grudnia w Kamieniu Koszerskim. Niemira Nosonowicz i Tychno Semenowicz Porwanieccy, sprzedają ks. Andrzejowi Michałowiczowi Sanguszcze część swoje w Mirkowie	IV. 227
1361. 1539 r. 27. grudnia w Krakowie. Pozew zadworny przeciwko Matfiejowi Stawrowskiemu, za najazd na dobra Krasów i Myśliny, który zamienił był z ks. Fedorem Sanguszką za wieś Stawrów	IV. 228

1362. 1540 r. od 1. stycznia do 1. maja w Krakowie. List Hleba Iwanowicza Sapięhy do ks. Bohusza Koreckiego, starosty żytomierskiego, z doniesieniem o chorobie Zygmunta I. i o pobycie w Krakowie poselstwa węgierskiego . . . IV. 575
1363. 1540 r. 8. stycznia w Krakowie. Zygmunt I. poleca ks. Beacie Ilinej Ostrogskiej, aby ks. Kuźmie Zasławskiemu zwróciła wieś Tarnawkę . . . IV. 231
1364. 1540 r. 31. stycznia w Krakowie. Zygmunt I. poleca staroście łuckiemu i włodzi-mierskiemu, aby byli pomocni Janowi Wiktorynowi, dworzaninowi kró-łowej, wysłanemu do Łucka i Włodzimierza, celem dokonania rewizyi tamtejszych zamków . . . IV. 231
1365. 1540 r. 31. stycznia w Krakowie. Królowa Bona poleca ks. Fedorowi Sanguszce, aby udzielał pomocy Janowi Wiktorynowi, wysłanemu dla dokonania re-wizyi zamków wołyńskich . . . IV. 233
1366. 1540 r. 20. lutego we Włodzimierzu. Bohdan Stawecki z żoną swoją, Świętochną, sprzedają ks. Fedorowi Andrzejewiczowi Sanguszce część swoją dzie-dziczną, w dobrach Stawku, za 300 kóp groszy lit. . . IV. 234
1367. 1540 r. 3. marca w Krakowie. List królowej Bony do ks. Fedora Andrzejewicza Sanguszki, z podziękowaniem za rozstrzygnięcie sprawy Wielohorskiego z Iwaszkim, podskarbinem ks. Ilinej Ostrogskiej . . . IV. 234
1368. 1540 r. 6. marca w Zasławiu. Ks. Wasyl Iwanowicz Kurcewicz zeznaje, iż ks. Kuźmie Zasławskiemu udzielił wwiązania w dobra ks. Andrzeja Zasław-skiego, które dotąd były w posiadaniu ks. Beaty Ilinej Ostrogskiej . . . IV. 236
1369. 1540 r. 10. marca w Kowlu. Rozgraniczenie dóbr ks. Fedora Sanguszki, Doro-tyszczu, Niesuchojeż, Hrabowa, Berezowa i Serechowicz od Łahodowla, Oblap, Siekunia i Szuszków, należących do ks. Wasyla Kowelskiego . . . IV. 237
1370. 1540 r. 16. marca w Krakowie. Zygmunt I. zatwierdza Jana Tarnowskiego, ka-sztelana krakowskiego i hetmana w-go koronnego, opiekunem dzieci Jana Szczepickiego . . . V. 310
1371. 1540 r. 23. marca w Krakowie. Zygmunt I. poleca Jackowi Pruskiemu, aby na roku oznaczonym stawił się przed ks. Fedorem Sanguszką, w sprawie Hrycka Sieniuty, za przywłaszczenie sobie dóbr jego Prusek . . . IV. 239
1372. 1540 r. 23. marca w Krakowie. Zygmunt I. poleca ks. Fedorowi Andrzejewiczowi Sanguszce, aby rozstrzygnął sprawę Hrycka Sieniuty z Jackiem Pruskim, o wieś Pruski . . . IV. 240
1373. 1540 r. 10. kwietnia w Krakowie. Zygmunt I. kwituje Piotra Kmitę, wojewodę krakowskiego, z administracyi ziemią i starostwem spiskim . . . V. 311
1374. 1540 r. 13. kwietnia w Turzysku. Rozgraniczenie dóbr Turzyska, Bobłów i Obe-niża, należących do ks. Fedora Sanguszki, od wsi ks. Wasyla Kowelskiego, Tuliczowa . . . IV. 241
1375. 1540 r. 15. kwietnia w Turzysku. Rozgraniczenie dóbr ks. Fedora Sanguszki, Turzyska i Stawka, od Turowicz, Kluczkowic i Milanowicz, należących do ks. Wasyla Kowelskiego . . . IV. 242
1376. 1540 r. 16. kwietnia w Torhowiszczu. Rozgraniczenie dóbr ks. Fedora Sanguszki, Torhowiszczu od Somina, należącego do ks. Wasyla Kowelskiego . . . IV. 244

1377. (1540) r. 4. maja w Babinie. List Semena Mytkowicza Babińskiego do ks. Fedora Sanguszki, starosty włodzimierskiego, z prośbą o przysądzenie wsi Prusek Hryckowi Sieniucie, wbrew roszczeniom Jacka Pruskiego . . . . . IV. 245
1378. 1540 r. 7. maja w Miechowie. Kanonicy Miechowscy nadają Piotrowi Kmicie, wojewodzie krakowskiemu, dożywociem wieś Michałowice . . . . . V. 311
1379. (1540) r. 29. maja w Żydyczynie. List Makarego, archimandryty żydyczyńskiego, do ks. Fedora Sanguszki, z wykazaniem, iż wieś Pruski należy się prawnie, po matce Jackowi Pruskiemu Wiaczkowiczowi . . . . . IV. 246
1380. (1540 r. w maju) w Kornicy. List Fedora Promczekowicza Kornickiego do ks. Fedora Sanguszki, z prośbą o poparcie krewnego jego, Hrycka Sieniuty, w sprawie z Jackiem Pruskim, o wieś Pruski . . . . . IV. 248
1381. 1540 r. 1. czerwca w Sandomierzu. Paweł z Kołaczkowic, sędzia ziemski krakowski, wyznacza żonie i dzieciom swoim opiekunów w osobie Jana Tarnowskiego i Jana Mieleckiego . . . . . V. 312
1382. 1540 r. 1. czerwca w Sandomierzu. Urząd ziemski sandomierski potwierdza zamianę domów w Sandomierzu, między Janem Tarnowskim, kasztelanem krakowskim, a Janem z Pacanowa i Jakubem z Szadka . . . . . V. 314
1383. 1540 r. 14. czerwca w Opocznie. Jan Strasz z Zakrzowa, zastawia u księdza Bielińskiego Wojciecha dobra swoje, Zakrzów, Jeżów i Sobień . . . . . V. 316
1384. 1540 r. 15. czerwca w Wilnie. Pozew zadworny przeciwko Hryckowi Janczyńskiemu, za znieważenie ks. Fedora Sanguszki, starosty włodzimierskiego, w czasie odprawiania sądów we Włodzimierzu . . . . . IV. 249
1385. 1540 r. 20. czerwca w Wilnie. Zygmunt I. mianuje ks. Andrzeja Hlebowicza Prońskiego, starostą czerkaskim . . . . . IV. 250
1386. 1540 r. 20. czerwca w Wilnie. Zygmunt I. potwierdza ks. Fedorowi Sanguszcze kupno różnych części w dobrach Stawku, tak od Bohdana Szyszkinnicza Staweckiego, jako też od braci jego rodzonych i bratanków . . . . . IV. 251
1387. 1540 r. 3. lipca w Wilnie. Zygmunt I. nadaje Janowi Tarnowskiemu za usługi wojenne przeciwko Wołoszy dobra, Gaje i Wodniki, w ziemi iwowskiej położone . . . . . V. 316
1388. 1540 r. 6. lipca w Wilnie. Książę Wojciech Juchnowicz Świrski sprzedaje Lwowi Roskiemu ziemię swoją, Wojniłowszczyznę Pieckową, za 8 kóp groszy litewskich . . . . . IV. 251
1389. 1540 r. 12. lipca w Wilnie. Makary Owruciewicz zastawia u Lwa Roskiego, poddanego, Olifera Demidowicza, za 100 kóp groszy lit., którego w tejże sumie trzymał w zastawie od Maryny Wasylewiczowej Łuczyny . . . . . IV. 251
1390. 1540 r. 30. lipca w Koprzywnicy. Cystersi koprzywnicy zrzekają się w imieniu swego zakonu prawa patronatu do kościoła Wszystkich Świętych w Koprzywnicy i Św. Stanisława we wsi Zręczycach, na rzecz Jana Tarnowskiego, kasztelana krakowskiego, i Stanisława Niedrwickiego . . . . . V. 319
1391. 1540 r. 1. sierpnia w Wilnie. Książę Andrzej Michałowicz Sanguszko Koszyrski, marszałek hospodarski, zapisuje żonie swojej, Annie Chrebtowiczówniej, sumę 1000 kóp groszy litewskich przywianku, na dobrach swoich Luszniewie . . . . . IV. 252

1392. 1540 r. 19. sierpnia w Wilnie. Ks. Iwan Michałowicz Wiśniowiecki mienia połowę dóbr swoich, Peremyła, z ks. Aleksandrem Andrzejewiczem Sanguszką, za trzecią część dóbr jego, Dereczyna, z przyległościami . . . . . IV. 254
1393. 1540 r. 29. sierpnia w Torczyńcu, Jerzy Falczewski, biskup łucki, poleca pisarzowi swemu w Ostrogu, aby z myta tamtejszego wypłacał rocznie ks. Kuźmiej Zasławskiemu po 100 kóp groszy lit. . . . . IV. 257
1394. 1540 r. 6. września w Wilnie. Zygmunt I. poleca ks. Beacie Ostrogskiej, aby poddanym swoim chłopotyńskim zabroniła naruszać granice dóbr ks. Kuźmiej Zasławskiego . . . . . IV. 258
1395. 1540 r. 4. października w Pradze. Ferdynand, król czeski, zastawia u Karola Dubańskiego państwo Raudnickie za 10.750 kóp groszy czeskich i pozwala tamże odbudować zamek, młyn i most . . . . . V. 321
1396. 1540 r. 22. października w Niestaniszkach. Mikołaj i Jan Bartoszewicze Narbutowicze sprzedają Hryncowi Wasylewiczowi, słudze Jundziła, ziemie puste: Sidkowszczyznę, Chłopskie Ślady, Rodziejowszczyznę, Raczkowszczyznę i łąkę w Lipowej . . . . . IV. 259
1397. 1540 r. 28. października. Sprawa ks. Iwana Połubeńskiego z ks. Aleksandrem Sanguszką . . . . . IV. 259
1398. 1540 r. 28. października. Odłożenie sprawy Hieronima Chodkiewicza przeciwko ks. Wasylowi Sanguszce . . . . . IV. 260
1399. 1540 r. między 4. a 9. listopada. Sprawa ks. Fedora Sanguszki z Aleksandrem Chodkiewiczem, o granice między ich dobrami, Połonką, a Myszą . . . . . IV. 260
1400. 1540 r. 16. listopada w Wilnie. Królowa Bona pozwala ks. Kuźmiej Zasławskiemu trzymać pisarza przy komorze ostrogskiej, który tamże ma pilnować jego dochodów . . . . . IV. 261
1401. 1540 r. 17. listopada. Sprawa ks. Semena Odyncewicza przeciwko Lwowi Pocięjowi, o zastaw poddanych w Dereczynie . . . . . IV. 262
1402. 1540 r. 1. grudnia w Wilnie. Hniewosz Iwanowicz Piasoczyński, sprzedawszy ks. Fedorowi Sanguszce wieś swoją Piaseczno, obowiązuje się ją ograniczyć na przyszłą Wielkanoc . . . . . IV. 264
1403. 1540 r. 1. grudnia w Wilnie. Książę Fedor Sanguszko, kupiwszy u Hniewosza Piasoczyńskiego wieś Piaseczno za 400 kóp groszy lit., obowiązuje się resztę tej sumy dopłacić, gdy tenże Hniewosz powyższą wieś ograniczy . . . . . IV. 265
1404. 1540 r. 1. grudnia w Wilnie. Zygmunt I. pozwala Hniewoszowi Iwanowiczowi Piasoczyńskiemu, sprzedać wieś swoją Piaseczno ks. Fedorowi Andrzejewiczowi Sanguszce . . . . . IV. 266
1405. 1540 r. 11. grudnia w Wilnie. Jerzy Falczewski, biskup łucki, egzekutor testamentu Jana, z książąt litewskich, biskupa poznańskiego, sprzedaje Annie Iwaszkówniej Hlebowej Przydybajłowej, za sumę 107 kóp groszy lit. dwie służby Żodziszkie w Dubrowlanach . . . . . IV. 268
1406. 1540 r. 14. grudnia w Wilnie. Jerzy Falczewski, biskup łucki, egzekutor testamentu księcia Jana z XX. litewskich, biskupa poznańskiego, sprzedaje Lwowi Roskiemu ludzi Żodziszkich, nazwanych Dubrowlany . . . . . IV. 268

1407. 1540 r. Zygmunt I. poleca namiestnikom wszystkich zamków ks. Beaty Ilinej Ostrogskiej, aby dozwolili posłańcom królewskim spisać broń w tychże zamkach i byli im posłuszni aż do ostatecznej rozprawy przed królem, którą ma mieć ks. Beata z ks. Aleksandrą Konstantynową Ostrogską i synem jej, ks. Wasylem . . . . . IV. 268
1408. 1541 r. 3. stycznia w Wilnie. Zygmunt I. pozwala ks. Andrzejowi Sanguszce, sprawy województwa kijowskiego, korzystać z myta tamtejszego i karczyny, na swoje utrzymanie i podejmowanie posłów tatarskich . . . . . IV. 269
1409. 1541 r. 10. stycznia w Krakowie. Katarzyna Wiatkowska-Żegocina kwituje Jana Tarnowskiego, kasztelana krakowskiego, z wypłacenia sumy 600 złotych polskich, niedopłaconej Stanisławowi Czechowskiemu i zabezpiecza ją na rzecz żony jego, Katarzyny i dzieci ich, na wsi Grabnie . . . . . V. 325
1410. 1541 r. 17. stycznia. Upominanie się Hryhorego Chodkiewicza o dobra jego ojczyste, które bezprawnie przywłaszczył sobie ks. Konstanty Iwanowicz Ostrogski . . . . . IV. 270
1411. 1541 r. 18. stycznia w Sandomierzu. Zeznanie działu dóbr między braćmi, Janem i Kaspem Szczepickimi, pozostałych po ojcu ich, w ziemi sandomierskiej . . . . . V. 328
1412. 1541 r. 20. stycznia. Upominanie się ks. Wasyla Sanguszki o sumę 200 kóp, pożyczoną ks. Konstantemu Iwanowiczowi Ostrogskiemu . . . . . IV. 271
1413. 1541 r. 20. stycznia. Sprawa ks. Wasyla Kowelskiego z ks. Andrzejem Koszyrskim, o różne szkody i krzywdy obustronne . . . . . IV. 272
1414. 1541 r. 30. stycznia w Wilnie. Pozew zadworny przeciwko Jackowi Pruskiemu, za przywłaszczenie wsi Prusek, przypadającej prawnie Hryckowi Sieniucie . . . . . IV. 272
1415. 1541 r. 31. stycznia w Czehowie. Marcin Strzelecki zrzeka się praw swoich do wsi, Dobrociesza i Kątów, na rzecz Gabryela Zborowskiego . . . . . V. 329
1416. 1541 r. 3. lutego w Wilnie. Zygmunt I. potwierdza ks. Fedorowi Andrzejewiczowi Sanguszce, marszałkowi ziemi wołyńskiej i staroście włodzimierskiemu, kupno różnych części w dobrach Stawku, tak od Iwana i Hniewosza Staweckich, jako też innych współdziedziców tychże dóbr . . . . . IV. 273
1417. 1541 r. 5. lutego w Wilnie. Zygmunt I. poleca ks. Fedorowi Sanguszce, aby opatrzył zamki: Stepań, Równe, Cudnów, Połonne i Zviahel, należące do ks. Beaty Ilinej Ostrogskiej i przyprowadził je do porządku . . . . . IV. 274
1418. 1541 r. 14. lutego w Wilnie. List Zygmunta I. do ks. Fedora Sanguszki, w sprawie mającego się odbyć, przy jego współudziale, jako komisarza królewskiego, działu dóbr XX. Ostrogskich . . . . . IV. 275
1419. 1541 r. 14. lutego w Wilnie. Jerzy Falczewski zaleca bratu swemu, Stanisławowi, aby ks. Kuźmie Zasławskiemu nie bronił trzymać pisarza w Ostrogu, któryby pilnował dochodów jego z tamtejszego myta . . . . . IV. 276
1420. 1541 r. 9. marca w Wiewiórcze. Jan Tarnowski, kasztelan krakowski i hetman wielki koronny, pozwala Hieronimowi Rozembarskiemu wykupić wójtostwo w Łękawicy od sukcesorów Mikołaja Zakrzowskiego . . . . . V. 330
1421. 1541 r. 20. marca. Manifestacya ks. Kuźmy Zasławskiego przeciwko ks. Beacie Ilinej Ostrogskiej za najazd na puszcze zasławską, dokonany przez jej poddanych . . . . . IV. 277

1422. 1541 r. 23. marca w Wilnie. Królowa Bona poleca ks. Fedorowi Sanguszcze, aby, zwracając baczość na nieporozumienie ziemian braclawskich i winniczkich z tamtejszym starostą, ks. Semenem Prońskim, zajął się dokonaniem działu dóbr XX. Ostrogskich, na Wołyniu . . . . . IV. 278
1423. 1541 r. 24. marca w Wilnie. List Zygmunta I. do ks. Fedora Sanguszki w sprawie powyższej, jako też z zaleceniem, aby się miał na baczości przed Tatarami . . . . . IV. 280
1424. 1541 r. 5. maja w Piasecznie. Hniewosz Iwanowicz Piaseczyński ogranicza wieś swoją Piaseczno, którą sprzedał ks. Fedorowi Andrzejewiczowi Sanguszcze . . . . . IV. 281
1425. 1541 r. 5. maja w Piasecznie. Piotr Fedorowicz Kropiwa, wicz urzędowy łucki, ogranicza ks. Fedorowi Sanguszcze wieś Piaseczno, nabytą od Hniewosza Iwanowicza Piaseczyńskiego . . . . . IV. 283
1426. 1541 r. 5. maja w Piasecznie. Hniewosz Piaseczyński, ograniczywszy ks. Fedorowi Sanguszcze wieś Piaseczno, obowiązuje się bronić go w tej mierze od sąsiadów . . . . . IV. 284
1427. 1541 r. 5. maja w Piasecznie. Hniewosz Iwanowicz Piaseczyński, sprzedawszy ks. Fedorowi Andrzejewiczowi Sanguszcze ostrów swój piaseczyński, ogranicza takowy . . . . . IV. 285
1428. 1541 r. 19. maja w Wilnie. Zygmunt I. poleca ks. Andrzejowi Michałowiczowi Czartoryskiemu, aby syna swego, ks. Aleksandra, wysłał z pocztom swoim i ziemianami łuckimi do ks. Fedora Sanguszki, przeciw Tatarom, którzy ciągną na Wołyń szlakiem żwinogradzkim . . . . . IV. 286
1429. 1541 r. 19. maja w Wilnie. Uniwersał Zygmunta I. do sprawców wołyńskich zamków ks. Beaty Hlinej Ostrogskiej, aby z pocztami swoimi spieszyli pod rozkazy ks. Fedora Sanguszki, przeciwko Tatarom, którzy ciągną na Wołyń szlakiem żwinogradzkim . . . . . IV. 287
1430. 1541 r. 19. maja w Wilnie. Uniwersał Zygmunta I. do wszystkich książąt Zbaraskich, z zaleceniem, aby z pocztami swoimi stawili się pod dowództwo ks. Fedora Sanguszki, marszałka ziemi wołyńskiej, przeciwko Tatarom, którzy ciągną na Wołyń . . . . . IV. 289
1431. 1541 r. 19. maja w Wilnie. Uniwersał Zygmunta I. do ks. Sołtana Sokolskiego, chorążego ziemi wołyńskiej i wszystkich ziemian tamtejszych, w tej samej sprawie . . . . . IV. 290
1432. 1541 r. 20. maja w Zaslawiu. Bohusz Fedorowicz Szelwowski zeznaje, iż podług wyroku komisarzy królewskich, oddał ks. Kuźmie Zaslawskiemu w posiadanie danników tarnawskich i ziemię ich, którą sobie przywłaszczyła ks. Beata Ostrogska . . . . . IV. 577
1433. 1541 r. 24. maja w Zaslawiu. Bohusz Fedorowicz Szelwowski zeznaje, iż ks. Kuźmie Iwanowiczowi Zaslawskiemu udzielił wwiązania w dobra Tarnawkę, które sobie przywłaszczyła ks. Beata Ilina Ostrogska . . . . . IV. 578
1434. 1541 r. 29. maja w Wilnie. Zygmunt I. dziękuje ks. Fedorowi Sanguszcze za dokonanie działu między XX. Ostrogskimi i poleca, aby ukarał Kozaków, którzy przebrawszy się za Tatarów, zwiedli tym sposobem wysłane na zwiady straże . . . . . IV. 291

XCVIII

	Strona
1435. 1541 r. 9. czerwca w Wilnie. Uniwersał Zygmunta I. do wszystkich XX. Sanguszków, z zaleceniem, aby z pocztami swoimi stawili się pod rozkazy ks. Fedora Sanguszki, przeciwko Tatarom, którzy ciągną szlakiem żwi-nogrodzkim	IV. 292
1436. 1541 r. 9. czerwca w Wilnie. Zygmunt I. poleca ks. Fedorowi Sanguszcze, aby nie jechał do Wilna, lecz pozostał na Wołyniu i był w pogotowiu ze wszystkimi tamtejszymi ziemianami przeciwko Tatarom	IV. 294
1437. 1541 r. 4. lipca w Czechowie. Anna Strzelecka unieważnia wszelkie zapisy przez męża na rzecz jej poczynione	V. 331
1438. 1541 r. 12. lipca w Przemyślu. Piotr Kmita zabezpiecza posag żony swojej, Barbary Herburtówny, na różnych dobrach swoich, w województwie ruskiem położonych	V. 331
1439. 1541 r. 21. lipca w Wilnie. Zygmunt I. poleca ks. Andrzejowi Sanguszcze, sprawcy województwa kijowskiego, aby Kozaków tamtejszych spisał na rejestr i zabronił im napadać na posiadłości tatarskie i tureckie	IV. 295
1440. 1541 r. 16. sierpnia w Wilnie. Zygmunt I. poleca ks. Andrzejowi Sanguszcze, sprawcy województwa kijowskiego, aby Połanii Wasylowej zwrócił ziemię pustą, Obychodowszczyznę	IV. 298
1441. 1541 r. (między 8. a 12. sierpnia). Zygmunt I. przysądza Bohdanowi i Juriowi Chrebtowiczom dobra Daszkowszczyznę, wbrew roszczeniom ks. Aleksandra Sanguszki	IV. 299
1442. 1541 r. 25. sierpnia w Wilnie. Zygmunt I. zatwierdza Iwana i Andrzeja Koszków w powiecie dóbr Czeremosznej, Ihnatowiec i Falkowa	IV. 300
1443. 1541 r. 25. sierpnia w Wilnie. Zygmunt I. potwierdza Iwanowi i Andrzejowi Koszkom kupno dworu w Winnicy	IV. 301
1444. 1541 r. 29. sierpnia w Gorliczynie. Mikołaj Bolestraszycki mianuje Jana Tarnowskiego, kasztelana krakowskiego i hetmana wielkiego koronnego, opiekunem swoich dzieci	V. 332
1445. 1541 r. 2. października w Wilnie. List Hleba Iwanowicza Sapiehy do ks. Bohusza Koreckiego z doniesieniem o zdobyciu Budy przez Turków, tudzież o powrocie hana perekopskiego z wyprawy na Moskwę	IV. 579
1446. 1541 r. 11. października w Wilnie. Zygmunt I. poleca ks. Wasylowi Sanguszcze, aby za niewypłacenie serebszczyzny z dóbr swoich, nie bronił dworzani-nowi królewskiemu wwiązania w poddanych swoich	IV. 302
1447. 1541 r. 15. października w Wilnie. Zygmunt I. poleca ks. Andrzejowi Sanguszcze, sprawcy województwa kijowskiego, aby kupcowi tureckiemu, Andrzejowi Grekowi, pozwolił przejść przez Kijów do Moskwy	IV. 303
1448. 1541 r. 12. grudnia w Wilnie. Zygmunt I. mianuje Mojżesza Fiszla, z Krakowa, i Szachnę z Lublina, doktorów prawa hebrajskiego, seniorami żydowski-mi dla Małopolski	V. 334
1449. 1541 r. w Wilnie. Wyrok Zygmunta I. w sprawie księcia Wasyla Konstantyno-wicza Ostrońskiego z ks. Beatą Iliną Ostrońską, o różne obustronne krzywdy i gwałty	IV. 304

1450. 1541 r. Upominanie się Janusza i Włodzimierza XX. Dubrowickich o dobra Stepań, Zołotyjów, Horbaków, Romanów i Hłusk, pozostałe po ks. Ilii Konstantynowiczu Ostrońskim . . . . . IV. 304
1451. 1542 r. 7. stycznia w Wilnie. Zygmunt I. poleca komisarzom, wyznaczonym z Polski do sprawy granicznej ks. Fedora Sanguszki z Janem Święcickim, aby na roku oznaczonym zjechali się z komisarzami, wyznaczonymi do tej sprawy z Litwy . . . . . IV. 305
1452. 1542 r. 10. stycznia w Wilnie. Mandat Zygmunta I. do komisarzy litewskich, wyznaczonych do sprawy granicznej ks. Fedora Sanguszki, marszałka ziemi wołyńskiej i starosty włodzimierskiego, z Janem Święcickim . . . . . IV. 305
1453. 1542 r. 10. stycznia w Wilnie. List królowej Bony do ks. Fedora Sanguszki z zawiadomieniem, iż sprawę jego graniczną z Janem Święcickim mają załatwić komisarze, których król wyznaczył tak z Polski, jako też z Litwy . . . . . IV. 306
1454. 1542 r. 15. stycznia w Pradze. Ferdynand, król czeski, pozwala Karolowi Dubańskiemu użyć z dochodów państwa raudnickiego 500 kóp groszy czeskich, na poprawę zamku tamtejszego . . . . . V. 337
1455. 1542 r. 15. lutego w Wilnie. Zygmunt I. zawiadamia ks. Fedora Sanguszkę, iż Janowi Święcickiemu zabronił wyrządzać dalej szkody i krzywdy w dobrach tegoż księcia, Dolsku i Torhowiszczu, dopóki wyznaczeni komisarze sprawy o granice między ich dobrami nie załatwią . . . . . IV. 306
1456. 1542 r. 27. lutego w Rohaczach. Ks. Wasyl Michałowicz Sanguszko Kowelski zastawia u żony swojej, Zofii Andrzejówny Łończanki, dobra Chocieszów i Nujno, za 500 kóp groszy lit. . . . . IV. 306
1457. 1542 r. około 24. marca. Wyrok Zygmunta I. w sprawie żyda lubelskiego, Ieka Ofrasowicza, przeciwko ks. Wasylowi Sanguszcze Kowelskiemu, o dług 40 kóp groszy lit. . . . . IV. 308
1458. 1542 r. 18. kwietnia w Kijowie. Książę Andrzej Michałowicz Sanguszko zwraca Andrzejowi Onkowiczowi dobra, które poprzednik jego przyłączył był do posiadłości zamku kijowskiego . . . . . IV. 310
1459. 1542 r. 1. maja we Włodzimierzu. Michał, Iwan i Wasyl Fedorowicze XX. Czwertyńscy sprzedają ks. Fedorowi Andrzejewiczowi Sanguszcze dobra swoje Wojmicę, Cewelicze i Łokacze . . . . . IV. 311
1460. 1542 r. 12. maja w Ostrogu. Dział dóbr między ks. Beatą Iliną Ostrońską, a córką jej, ks. Halszką, dokonany przez komisarzy królewskich, mocą którego Halszce dostały się zamki, Połonne, Krasifów i Cudnów, matce zaś jako część trzecia zamek i miasto Ostróg . . . . . IV. 313
1461. 1542 r. 12. maja w Krakowie. Piotr Gamrat, arcybiskup gnieźnieński i biskup krakowski, na prośby Jana Tarnowskiego, kasztelana krakowskiego i hetmana w-go koronnego, przyłącza kościół w Skrzyszowie, wraz z jego dochodami, do wikaryi tarnowskiej kolegiaty . . . . . V. 338
1462. 1542 r. 23. maja w Mielcach. Książę Fedor Andrzejewicz Sanguszko, marszałek ziemi wołyńskiej i starosta włodzimierski, uposaża monaster Ś-go Mikołaja Cudotwórcy w Mielcach, zapisując na ten cel dobra: Piaseczno, Zadyby, Komarowo, Sołowiewo, Niecy, Synowo i Podsynówkę . . . . . IV. 313

C

	Strona
1463. 1542 r. 24. maja w Krzemieńcu. Manifestacya ks. Kuźmy Zasławskiego przeciwko ks. Beacie Ilinej Ostrogskiej, za szkody, poczynione w dobrach jego, a mianowicie w Radoszówce, w czasie najazdu na tę wieś	IV. 314
1464. 1542 r. 4. czerwca w Sandomierzu. Mandat Zygmunta I. do litewskich komisarzy ks. Fedora Andrzejewicza Sanguszki, w sprawie jego z Janem Święcickim o grabieżę, szkody różne i granice między Dolskiem, a Torhowiszczem, dobrami ks. Fedora, a Przewałami, należącemi do Święcickiego	IV. 316
1465. 1542 r. 12. czerwca w Sandomierzu. Mandat Zygmunta I. do komisarzy, wyznaczonych z Korony Polskiej do sprawy ks. Fedora Andrzejewicza Sanguszki z Janem Święcickim, o różne szkody i granice między Dolskiem, a Torhowiszczem	IV. 316
1466. 1542 r. 14. lipca. Komisarze królewscy rozgraniczają dobra Dolsk i Torhowiszczę, należące do ks. Fedora Andrzejewicza Sanguszki, od Przewał, dóbr Jana Święcickiego i umarzają wszelkie nieporozumienia, z tego powodu, tak między obiema stronami, jako też ich poddanymi wynikiłe	IV. 317
1467. 1542 r. 21. lipca w Krakowie. Zygmunt I. poleca Stanisławowi Falczewskiemu i Bohdanowi Siemaszce, aby opatrzyli i zbadali granice między dobrami ks. Kuźmy Zasławskiego, a ks. Beaty Ilinej Ostrogskiej	IV. 317
1468. 1542 r. 21. lipca w Krakowie. Zygmunt I. poleca ks. Beacie Ilinej Ostrogskiej, aby poddanym swoim zabroniła czynić szkody i naruszać granice dóbr ks. Kuźmy Iwanowicza Zasławskiego	IV. 318
1469. 1542 r. 30. lipca w Krakowie. Królowa Bona poleca ks. Fedorowi Andrzejewiczowi Sanguszcze, aby ziemianom wołyńskim, nie stawiającym się na czas na służbę gospodarską, krzywdy za to nie czynił i aby nie wyjeżdżał z Wołynia, lecz strzegł tego kraju od nieprzyjaciół	IV. 320
1470. 1542 r. 30. lipca w Krakowie List królowej Bony do ks. Fedora Andrzejewicza Sanguszki, marszałka ziemi wołyńskiej, w sprawie Jana Święcickiego, o krzywdy ich obustronne	IV. 321
1471. 1542 r. 2. sierpnia w Krakowie. Zygmunt I. poleca ks. Kuźmie Iwanowiczowi Zasławskiemu, aby córce ks. Beaty Ostrogskiej, ks. Halszce, oddał w posiadanie połowę przypadających jej dóbr zasławskich i wieś Tarnawkę	IV. 322
1472. 1542 r. 11. sierpnia w Krakowie. Zygmunt I. kwituje Piotra Kmitę, wojewodę i starostę krakowskiego, z dochodów i rozchodów ziemi i starostwa spiskiego	V. 344
1473. 1542 r. 25. listopada w Łucku. List sędziów Wasyla Jenkowicza do Fedi Andrzejównej ks. Sanguszkównej Bohuszowej Bohowitynowicza, z oznaczeniem roku na sprawę tegoż Wasyla z panią Fedią, za zabranie mu sianozęci mokowickiej	IV. 323
1474. 1542 r. przed 18. grudnia w Kowlu. Wasyl i Iwan Siemaszkowie sprzedają ks. Zofii Wasylowej Sanguszkowej dobra swoje Dubno, za 700 kóp groszy litewskich	IV. 324
1475. 1542 r. 18. grudnia w Krakowie. Zygmunt I. mianuje ks. Andrzeja Michałowicza Sanguszkę, dotychczasowego marszałka gospodarskiego, starostą łuckim	IV. 326

1476. 1542 r. w Wilnie. Zygmunt I. poleca Michałowi Boruchowskiemu, namiestnikowi swemu drohobuskiemu, aby zamek tamtejszy, który trzymał w sekwestrze, oddał w posiadanie ks. Wasylowi Konstantynowiczowi Ostrogskiemu . . . IV. 327
1477. Od 1542 do 1547 r. List Stefana Janowicza Sapiehy do ks. Bohusza Koreckiego z prośbą o wymierzenie mu sprawiedliwości z poddanymi swoimi Koreckimi, za różne szkody . . . IV. 581
1478. 1543 r. 13. stycznia w Krakowie. Zygmunt I. poleca ks. Beacie Ilinej Ostrogskiej, aby nie pustoszyła lasów ks. Kuźmy Iwanowicza Zasławskiego i aby mu wydała zbiegłych z dóbr jego poddanych . . . IV. 327
1479. 1543 r. 27. stycznia w Wilnie. Panowie, Rada litewska, polecają ks. Kuźmie Iwanowiczowi Zasławskiemu, aby ks. Beacie Ilinej Ostrogskiej krzywd żadnych w dobrach jej nie czynił . . . IV. 328
1480. 1543 r. 5. lutego w Wilnie. Pozew rady litewskiej przed sąd sejmowy przeciwko Aleksandrowi i Iwanowi Fedorowiczom XX. Czartoryskim, o zwrot ks. Kuźmie Iwanowiczowi Zasławskiemu 150 kóp groszy lit. . . IV. 330
1481. 1543 r. 9. lutego w Wilnie (!). Zygmunt I. potwierdza ks. Fedorowi Andrzejewiczowi Sanguszcze kupno dóbr Wojmicy, Cewelicz i Łokacz od Michała, Iwana i Wasyla Fedorowiczów XX. Czetwertyńskich . . . IV. 331
1482. 1543 r. 26. lutego w Krakowie. Zygmunt I. nadaje królowej Bonie, w zamian za Uswiat i Ozieryszcze, dobra Smolany i Horwol i pozwala takowe wraz z Obolcami zamienić z ks. Wasylem Michałowiczem Sanguszką, za dobra jego kowelskie . . . IV. 334
1483. 1543 r. 27. lutego. Zeznanie sprzedaży dóbr Stawrowa (zamienianych przez Fedora Andrzejewicza ks. Sanguszkę za Krasów i Myślin) przez Matfieja Krasowskiego, na rzecz królowej Bony . . . IV. 336
1484. 1543 r. 28. lutego. Zygmunt I. pozwala ks. Wasylowi Michałowiczowi Sanguszcze zamienić dobra kowelskie z królową Boną za Obolce, Smolany i Horwol, a nadto oddaje mu w dzierżawę zamek Świsłocz . . . IV. 336
1485. 1543 r. 7. marca w Krakowie. Zygmunt I. poleca ks. Andrzejowi Michałowiczowi Koszyrskiemu, staroście łuckiemu, aby rozszadził sprawę Hrycka Sieniuty z Jackiem Pruskim, o wieś Pruski . . . IV. 338
1486. 1543 r. 4. i 10. marca w Krakowie. Zamiana dóbr Kowla za Obolce, Horwol i Smolany, między ks. Wasylem Michałowiczem Sanguszką Kowelskim, a królową Boną . . . IV. 339
1487. 1543 r. 21. marca w Krakowie. Królowa Bona mienia dobra Obolce, Horwol i Smolany z ks. Wasylem Michałowiczem Sanguszką Kowelskim, za dobra jego kowelskie . . . IV. 344
1488. 1543 r. 8. kwietnia w Krakowie. Zygmunt I. potwierdza królowej Bonie, jako właścicielce dóbr kowelskich, ugodę, zawartą dawniej między Wasylem, a Fedorem XX. Sanguszkami, o granice między ich dobrami . . . IV. 346
1489. 1543 r. 8. maja w Wilnie. Pozew rady litewskiej przeciwko ks. Beacie Ilinej Ostrogskiej, w sprawie ks. Kuźmy Iwanowicza Zasławskiego, o różne szkody, w dobrach jego poczynione przez poddanych ostrogskich i o zwrot połowy myta w Ostrogu . . . IV. 348

1490. 1543 r. 17. maja w Krakowie. Zygmunt I. pozwala Janowi Tarnowskiemu, kasztelanowi krakowskiemu i hetmanowi w-mu koronnemu, na czas nieograniczony udać się za granicę, uwalniając go równocześnie od wszelkich zajęć i obowiązków publicznych, do jego urzędów i godności przywiązanych . . . . . V. 344
1491. 1543 r. 30. maja w Krakowie. Zygmunt I. poleca ks. Kuźmie Zasławskiemu, aby ks. Beacie llinej Ostrogskiej zwrócił trzecią część dóbr zasławskich, zapisanych na wieczność, a dwie części zastawionych jej mężowi przez ks. Andrzeja Juriewicza Zasławskiego . . . . . IV. 349
1492. 1543 r. 31. maja w Krakowie. Zygmunt I. kwituje Piotra Kmitę z Wiśnicza, wojewodę krakowskiego, z administracyi starostwa krakowskiego . . . . . V. 346
1493. 1543 r. 14. czerwca w Krakowie. Zygmunt I. poleca ks. Fedorowi Sanguszcze, marszałkowi ziemi wołyńskiej, aby zbiegów wołoskich, nie zatrzymywał na kresach, lecz wysyłał ich w głąb kraju . . . . . IV. 351
1494. 1543 r. 4. lipca w Krakowie. Uniwersał Zygmunta I. do wszystkich ziemian wołyńskich, z poleceniem, aby stawili się zbrojno pod rozkazy ks. Fedora Sanguszki, przeciwko Tatarom, którzy już stoją po tej stronie Dniepru . . . . . IV. 352
1495. 1543 r. 6. lipca w Gródku. Rozgraniczenie dóbr poddanych królewskich, Gródka i Maniewicz, od wsi ks. Fedora Andrzejewicza Sanguszki, marszałka ziemi wołyńskiej, Karasina . . . . . IV. 353
1496. 1543 r. 12. lipca w Niedroszlach. Jan Bartoszewicz Narbutowicz sprzedaje Hryncowi Wasylewiczowi niwkę swoją, za 70 groszy lit. . . . . IV. 356
1497. 1543 r. 12. lipca w Niedroszlach. Mikołaj Bartoszewicz Narbutowicz sprzedaje Hryncowi Wasylewiczowi dwie niwki swoje, za 2 kopy groszy lit. . . . . IV. 357
1498. 1543 r. 25. lipca. Królowa Bona i królewicz, Zygmunt August, zrzekają się na rzecz ks. Kuźmy Zasławskiego połowy myta ostrogskiego, przedtem im przez tegoż księcia zapisanego . . . . . IV. 358
1499. 1543 r. 29. lipca w Krakowie. Królowa Bona zawiadamia ks. Fedora Sanguszkę, iż król ze skarbu daje pieniądze na sto koni ludzi służebnych, potrzebnych do obrony zamków ukraińnych . . . . . IV. 359
1500. 1543 r. 29. lipca w Krakowie. Zygmunt I. poleca ks. Sołtanowi Sokolskiemu, chorążemu wołyńskiemu i wszystkim ziemianom tamtejszym, aby byli gotowi stawić się zbrojno pod rozkazy marszałka swego, ks. Fedora Andrzejewicza Sanguszki, przeciwko Tatarom . . . . . IV. 360
1501. 1543 r. 29. lipca w Krakowie. Zygmunt I. poleca ks. Stefanowi Zbaraskiemu, aby z rotą swoją opuścił Zasław, udał się do Sulżyna i tam oczekiwał dalszych rozkazów ks. Fedora Andrzejewicza Sanguszki . . . . . IV. 361
1502. 1543 r. 29. lipca w Krakowie. Zygmunt I. poleca ks. Wasylowi Konstantynowiczowi Ostrogskiemu, aby był gotów stawić się zbrojno pod rozkazy ks. Fedora Sanguszki, przeciwko Tatarom . . . . . IV. 362
1503. 1543 r. 8. sierpnia w Łucku. Pozew od ks. Andrzeja Sanguszki, starosty łuckiego i marszałka hospodarskiego, przed sąd łucki, przeciwko Jackowi Pruskiemu, za przywłaszczenie wsi Prusek, przypadającej Hryckowi Sieniucie . . . . . IV. 363

1504. 1543 r. 23. sierpnia w Błoźwi. Dział dóbr ojczystych, Błoźwi, Towarni i Wolicy, między Piotrem, Stanisławem, Andrzejem i Erazmem Barzymi, synami Andrzeja, podkomorzego przemyskiego . . . . . V. 346
1505. 1543 r. 28. sierpnia w Niepołomicach. Zygmunt I. poleca ks. Beacie Ostrogskiej, aby nie przywłaszczała sobie połowy dochodów myta ostrogskiego, należącego do ks. Kuźmy Zasławskiego . . . . . IV. 364
1506. 1543 r. 29. sierpnia w Niepołomicach. Zygmunt I. poleca ks. Beacie llinej Ostrogskiej, aby poddanym swoim białotyńskim zabroniła zabierać ziemię mokrzecką, należącą do ks. Kuźmy Zasławskiego . . . . . IV. 365
1507. 1543 r. 29. sierpnia w Niepołomicach. Zygmunt I. poleca ks. Beacie llinej Ostrogskiej, aby poddanym swoim borysowskim, miakockim i płużańskim zabroniła zabierać ziemię, należącą do Myslatyna i Zawadyniec, majątności ks. Kuźmy Zasławskiego . . . . . IV. 366
1508. 1543 r. 29. sierpnia w Niepołomicach. Zygmunt I. poleca ks. Beacie Ostrogskiej, aby bojarowi swemu, Tonkowidowiczowi, zabroniła zabierać ziemię wierzbowiecką, należącą do bojara ks. Kuźmy Zasławskiego . . . . . IV. 367
1509. 1543 r. 29. sierpnia w Niepołomicach. Zygmunt I. poleca ks. Beacie llinej Ostrogskiej, aby zabroniła poddanym swoim niszczyć puszcę zasławską, należącą do ks. Kuźmy Zasławskiego . . . . . IV. 368
1510. 1543 r. 8. października w Kościaniu. Urząd ziemski poznański poświadcza, iż odbyło się publiczne, przez woźnego wywołanie wsi Szkaradowa, należącej do Marcina Ponieckiego i że do tejże nikt sobie prawa nie rościł . . . . . V. 347
1511. 1543 r. 4. listopada w Wilnie. List ks. Janusza Holszańskiego, wojewody kijowskiego, do brata swego, ks. Włodzimierza, sprawcy województwa kijowskiego, z prośbą o wiadomości o posle tatarskim i polskim, wyprawionym do hana perekopskiego . . . . . IV. 369
1512. 1543 r. 6. listopada w Wielowśi. Królowa Bona poleca ks. Andrzejowi Michałowiczowi Sanguszce, staroście łuckiemu, aby Iwana Lwowczyka bronił od nadużyć jego sąsiadów, Tychna i Niemiery Porwanieckich . . . . . IV. 371
1513. 1543 r. 6. listopada w Wilnie. List ks. Janusza Juriewicza Holszańskiego, wojewody kijowskiego, do brata swego, ks. Włodzimierza Juriewicza, sprawcy województwa kijowskiego, w sprawie łowów w lasach tamtejszych, którym szkody wyrządzają strzelcy Iwana Niemirycza . . . . . IV. 372
1514. 1543 r. 29. listopada w Wielowśi. Zygmunt I. poleca ks. Andrzejowi Michałowiczowi Sanguszce, aby ks. Maryi Iwanowej Kozieczynie wymierzył sprawiedliwość z urzędnikiem swoim lubiańskim, który zamęczył w więzieniu poddanych tejże księżny . . . . . IV. 373
1515. 1543 r. 30. listopada. Woldrzych Dubański zastawia państwo Raudnickie u Jana Tarnowskiego, kasztelana krakowskiego i hetmana w-go koronnego, tudzież u syna jego, Jana Krzysztofa, za sumę 10.750 kóp groszy czeskich . . . . . V. 348
1516. 1543 r. 24. grudnia w Wielowśi. Zygmunt I. pozwała wśi Zakrzów, należącej do Spytka Tarnowskiego, kasztelana wojnickiego i podskarbiego koronnego, korzystać z lasów dóbr królewskich, Mokrzyszowa i Sokolnik . . . . . V. 351

1517. 1543 r. 28. grudnia w Wielowsi. Zygmunt I. poleca ks. Kuźmie Iwanowiczowi Zaslawnickiemu, aby stosownie do wyroku królewskiego ks. Beacie Ilinej Ostrogskiej nie bronił wrębu w lasach ich wspólnych zaslawnickich i krzywd jej nie czynił . . . . . IV. 374
1518. 1543 r. 28. grudnia w Wielowsi. Zygmunt I. poleca ks. Kuźmie Zaslawnickiemu, aby za krzywdy, wyrządzone poddanym ks. Beacie Ostrogskiej, usprawiedliwił się przed starostą łuckim, ks. Andrzejem Sanguszką . . . . . IV. 375
1519. 1544 r. 10. stycznia w Zaslawniu. Zeznanie Fedora Rusina, dworzanina hospodarskiego, iż ks. Beata Ilinej Ostrogskiej, mimo rozkazów królewskich, ks. Kuźmie Zaslawnickiemu sprawiedliwości ze swoimi poddanymi, za krzywdy różne i gwałty, wymierzyć nie chciała . . . . . IV. 376
1520. 1544 r. 2. marca w Łucku. Umowa Jacka Omelechycza Pruskiego z Hryckiem Sieniutą o odłożenie sprawy o wieś Pruski na inny rok, na którym sędziowie polubowni mają ją rozstrzygnąć . . . . . IV. 377
1521. 1544 r. 8. marca w Piotrkowie. Królowa Bona poleca namiestnikowi swemu kuźmińskiemu, Iwanowi Ołyce, aby ks. Kuźmie Zaslawnickiemu wydał zbiegłego poddanego, Micyka . . . . . IV. 378
1522. 1544 r. 11. marca w Piotrkowie. Zygmunt I. wyznacza komisarzy do rozgraniczenia wsi królewskiej, Królówki, od dóbr wojewody i starosty krakowskiego, Piotra Kmity, Leksandrowy i Połomia . . . . . V. 353
1523. 1544 r. 12. marca w Piotrkowie. Zygmunt I. poleca magistratowi szczebrzeszyńskiemu, aby byli pomocnymi komisarzom, których wysłał dla zbadania dróg, wiodących z Przemyśla do Szchebrzeszyna i Lublina . . . . . V. 353
1524. 1544 r. 23. marca (we Włodzimierzu). Manifestacya ks. Kuźmy Iwanowicza Zaslawnickiego przeciwko ks. Beacie Ilinej Ostrogskiej, za najazd gwałtowny na puszcę zaslawnicką i wyrządzanie tamże szkody . . . . . IV. 379
1525. 1544 r. 15. kwietnia we Włodzimierzu. Manifestacya ks. Kuźmy Iwanowicza Zaslawnickiego przeciwko ks. Beacie Ilinej Ostrogskiej, za najazd gwałtowny na puszcę zaslawnicką i szkody różne . . . . . IV. 380
1526. 1544 r. 25. kwietnia. Zeznanie przed królem ziemian wołyńskich, Hrycka, Juchna i Siemaszka Łaskowiczów Zadybskich, iż zamieniali z ks. Fedorem Andrzejewiczem Sanguszką połowę dóbr swoich, Zadyb, za dobra ks. Fedora, Czernczyce . . . . . IV. 381
1527. 1544 r. 28. kwietnia w Wilnie. Manifestacya ks. Kuźmy Zaslawnickiego przeciwko ks. Beacie Ostrogskiej, za różne szkody, w dobrach jego dokonane . . . . . IV. 381
1528. 1535 do 1544 r. 1. maja we Włodzimierzu. Ruprecht Buchner, kupiwszy u ks. Fedora Sanguszki żyto, obowiązuje się resztę należytości za takowe wypłacić w oznaczonym terminie, pod utratą całego towaru . . . . . IV. 382
1529. 1544 r. 11. maja w Warszawie. Pozew zadworny Zygmunta I. przeciwko ks. Beacie Ostrogskiej, za przywłaszczenie połowy dochodów myta ostrogskiego, przypadających ks. Kuźmie Iwanowiczowi Zaslawnickiemu . . . . . IV. 383
1530. 1544 r. 11. maja w Warszawie. Zygmunt I. poleca ks. Beacie Ostrogskiej, aby stawami swoimi nie zatapiała ks. Kuźmie Zaslawnickiemu ziemi i łąk we wsi tegoż księcia, Wierzbowcach . . . . . IV. 384

1531. 1544 r. 16. maja w Warszawie. Uniwersał Zygmunta I. do ziemian powiatu włodzimierskiego, z poleceniem, aby zbrojno stawili się pod rozkazy ks. Fedora Sanguszki, marszałka ziemi wołyńskiej, przeciwko Tatarom, którzy stoją między Ingułem Wielkim, a Małym . . . . . IV. 385
1532. 1544 r. 16. maja w Warszawie. Zygmunt I. zawiadamia ks. Bohusza Fedorowicza Koreckiego, starostę żytomierskiego, o przeprowadzeniu się Tatarów na tę stronę Dniepru i poleca, aby stawił się ze swoim pocztem pod rozkazy ks. Fedora Sanguszki . . . . . IV. 387
1533. 1544 r. 20. maja w Warszawie. Uniwersał Zygmunta I. do wszystkich XX. Wiśniowieckich, z poleceniem, aby zbrojno stawili się pod rozkazy ks. Fedora Andrzejewicza Sanguszki przeciwko Tatarom . . . . . IV. 388
1534. 1544 r. 1. czerwca w Krakowie. Piotr Kmita, wojewoda krakowski i starosta kolski, wydzierżawia starostwo swoje kolskie Stanisławowi Wilkowskiemu . . . . . V. 354
1535. 1544 r. 8. czerwca we Włodzimerzu. Umowa Anastazyi Kurykównej Radowickiej z ks. Fedorem Sanguszką, o rozgraniczenie dóbr jej, Radowicz, od dóbr ks. Fedora, Turzyska, Bobłów i Obeniża . . . . . IV. 389
1536. 1544 r. 23. czerwca w Wilnie. List Jana Juriewicza Hlebowicza, wojewody wileńskiego, do ks. Fedora Sanguszki, z radą, aby z wysłaniem poselstwa wołyńskiego do króla, do Brześcia, nie spieszyli się i oczekiwali, aż wszyscy senatorowie tam się zbiiorą . . . . . IV. 391
1537. 1544 r. 29. czerwca w Brześciu. Jan z Ocieszyna, podkomorzy krakowski, upoważnia Fryderyka Łapkę do rozgraniczenia dóbr królewskich, Królówki, od Leksandrowy i Połomia, należących do Piotra Kmity, wojewody krakowskiego . . . . . V. 355
1538. 1544 r. 4. lipca w Krakowie. Pozew komisarski przeciwko Sewerynowi Bonerowi, kasztelanowi bieckiemu, w sprawie granicznej między dobrami Królówką, a Leksandrową i Połomiem . . . . . V. 356
1539. 1544 r. 22. lipca w Pradze. Ferdynand, król czeski, odsadza Woldrzycha Dubańskiego od Raudnicy, przyznając ją Janowi Krzysztofowi Tarnowskiemu . . . . . V. 357
1540. 1544 r. 24. lipca. Rozgraniczenie dóbr królewskich, Królówki, od wsi dziedzicznych Piotra Kmity, Leksandrowy i Połomia, dokonane przez komisarzy królewskich . . . . . V. 358
1541. 1544 r. 19. sierpnia w Brześciu. Pozew zadworny Zygmunta I. przeciwko ks. Kuźmie Iwanowiczowi Zasławskiemu, w sprawie Piotra Kirdejewicza Mylskiego, starosty pińskiego i horodeckiego, o gwałtowny najazd na wieś jego Michałkowce, dokonany przez poddanych ks. Kuźmy, czerniechowskich i milatyńskich . . . . . IV. 393
1542. 1544 r. 24. sierpnia w Brześciu. Pozew zadworny Zygmunta I. przeciwko Romanowi Harasymowiczowi, horodniczemu witebskiemu, za najazd na dobra Obol, należące do Lwa Roskiego, dzierżawcy markowskiego . . . . . IV. 395
1543. 1544 r. 27. sierpnia w Brześciu. Pozew zadworny przeciwko ks. Beacie llinej Ostrogskiej, za przywłaszczenie sobie połowy myta ostrogskiego, przypadającego ks. Kuźmie Iwanowiczowi Zasławskiemu . . . . . IV. 396

1544. 1544 r. 3. września w Brześciu. Pozew zadworny przeciwko ks. Kuźmie Zasławskiemu, o zwrot ks. Beacie Ostrogskiej trzeciej części dóbr zasławskich . . . . . IV. 397
1545. 1544 r. 10. września w Brześciu. Książę Wasyl Juriewicz Tołoczyński, dzierżawca roski, zapisuje żonie swojej, Maryi Bohdanównej ks. Zasławskiej, dobra swoje Tołoczyn, Radcę i Leśną . . . . . IV. 398
1546. 1544 r. 15. września w Brześciu. Zygmunt I. poleca ks. Fedorowi Andrzejewiczowi Sanguszcze, aby Siemaszkowi Fedorowiczowi Łaskowiczowi wypłacił sumę 116 kóp groszy lit., której mu nie dopłacił przy zamianie dóbr swoich Czernczyc za Zadyby . . . . . IV. 401
1547. 1544 r. 18. września w Brześciu. Barbara z Dalejowa Radziwiłłowa mianuje Piotra Kmitę, wojewodę i starostę krakowskiego, opiekunem i administratorem dóbr swoich, w województwie ruskiem położonych . . . . . V. 363
1548. 1544 r. 29. września w Brześciu. Królowa Bona zrzeka się dochodów wójtostwa łuckiego na rzecz ks. Andrzeja Sanguszki i następnych starostów łuckich, w zamian za dobra Brzuchowice, Kozłonicze i Hołoby, które przyłącza do zamku swego, Mielnicy . . . . . IV. 401
1549. 1544 r. 30. września w Brześciu. Królowa Bona mienia dobra swoje, Krasne i Stawrów z ks. Andrzejem Michałowiczem Sanguszką, starostą łuckim i marszałkiem gospodarskim, za wieś jego Rzeczycę . . . . . IV. 402
1550. 1544 r. 9. października w Brześciu. Zygmunt I. zatwierdza ks. Kuźmę Iwanowicza Zasławskiego w posiadaniu dóbr Zubowszczyzny, nadanych przez tegoż króla ojcu jego, ks. Iwanowi Juriewiczowi . . . . . IV. 404
1551. 1544 r. 12. października w Brześciu. Umowa ks. Andrzeja Michałowicza Sanguszki z ks. Fedorem Andrzejewiczem Sanguszką o umorzenie krzywd obustronnych w dobrach ich poleskich i litewskich . . . . . IV. 406
1552. 1544 r. 13. października w Brześciu. Zygmunt I. uwalnia ks. Fedora Sanguszkę, marszałka ziemi wołyńskiej i starostę włodzimierskiego i innych książąt od zakładu w sumie 10.000 kóp groszy lit., którą oni królowi złożyli za wypuszczonego z więzienia Iwana Bohdanowicza Sapiehę . . . . . IV. 408
1553. 1544 r. 13. października w Brześciu. Umowa ks. Andrzeja Michałowicza Sanguszki Koszyrskiego, starosty łuckiego i marszałka gospodarskiego, z królową Boną, o zamianę dóbr, Rzeczycy i Somina za Krasne i Stawrów . . . . . IV. 410
1554. 1544 r. od 1. sierpnia do końca października w Brześciu. List Dymitra Iwanowicza Sapiehy do ks. Bohusza Fedorowicza Koreckiego, z prośbą, aby wziął w swoją opiekę jego poddanych . . . . . IV. 411
1555. 1544 r. 13. grudnia w Stepaniu. List Icka Pinkasowicza do księżny (Beaty Ostrogskiej) w sprawie wyrabiania popiołu w jej lasach . . . . . IV. 412
1556. 1544 r. 13. grudnia w Krakowie. Zygmunt I. potwierdza rozgraniczenie wsi królewskiej, Królówki, od dóbr Piotra Kmity, wojewody i starosty krakowskiego, Leksandrowy i Połomia . . . . . V. 364
1557. 1544 r. 20. grudnia w Kuźminie. Wyrok namiestnika kuźmińskiego, Iwana Ołyki, w sprawie ks. Kuźmy Iwanowicza Zasławskiego ze zbiegłym z dóbr jego poddanym, Micykiem . . . . . IV. 414

1558. 1544 r. 23. grudnia w Kamieńcu. Mikołaj Monasterski, kasztelan kamieniecki, zastawia u Piotra Kmity, wojewody krakowskiego i marszałka w-go koronnego, dobra swoje Jazłowiec za 2400 złotych polskich . . . . . V. 365
1559. 1544 r. Zygmunt I. poleca Bohdanowi Siemaszce i Markowi Wasylewiczowi, aby rozgraniczyli wieś Gnojnicę, należącą do ks. Kuźmy Iwanowicza Zaslawnickiego, od dóbr ks. Beaty Ilinej Ostrogskiej, Białotyna . . . . . IV. 416
1560. 1545 r. 9. stycznia w Wilnie. Pozew zadworny Zygmunta Augusta przeciwko ks. Beacie Ilinej Ostrogskiej za przywłaszczenie sobie połowy myta ostrogskiego, jeszcze przez męża jej, ks. Ilię, a należącego się prawnie ks. Kuźmie Iwanowiczowi Zaslawnickiemu . . . . . IV. 416
1561. 1545 r. 10. stycznia w Wilnie. Zygmunt August poleca ks. Beacie Ilinej Ostrogskiej, aby ks. Kuźmie Iwanowiczowi Zaslawnickiemu wymierzyła sprawiedliwość za najazdy na dobra jego: Radoszówkę, Minkowce, Żuków, Białogrodkę i inne, do tychże przyległe . . . . . IV. 416
1562. 1545 r. 24. stycznia w Krakowie. Piotr Gamrat, arcybiskup gnieźnieński, wydaje Janowi Tarnowskiemu brewe papieskie, z udzieleniem odpustu, ilekroć walczyć będzie z niewiernymi . . . . . V. 365
1563. 1545 r. w styczniu w Łucku. Testament ks. Anny z Chrebtowiczów Andrzejowej Sanguszkowej, starościny łuckiej . . . . . IV. 418
1564. 1545 r. 27. lutego w Pradze. Ferdynand, król czeski, pozwala Janowi Krzysztofowi Tarnowskiemu, sumy, które ma zabezpieczone na Raudnicy, przekazać komu innemu . . . . . V. 366
1565. 1545 r. 2. marca w Pradze. Ferdynand, król czeski, zabezpiecza Janowi Tarnowskiemu, kasztelanowi krakowskiemu i hetmanowi w-mu koronnemu, za jego 11-letnie usługi wojenne, 5.892 kóp groszy czeskich na państwie Raudnickiem . . . . . V. 368
1566. 1545 r. 19. marca we Włodzimierzu. Jenko Fedorowicz, podstarości włodzimierski, zeznaje, iż stosownie do kontraktu ks. Fedora Andrzejewicza Sanguszki, marszałka ziemi wołyńskiej, z Rubinem Doktorowiczem, żydem brzeskim, dostawił do Uściługa 356 łasztów popiołu . . . . . IV. 420
1567. 1545 r. 21. marca w Wilnie. Zygmunt August potwierdza ks. Maryi Bohdanównie z XX. Zaslawnickich Tołoczyńskiej, zapis dóbr Tołoczyna, Rady i Leśnej, przez męża jej, ks. Wasyla Juriewicza . . . . . IV. 422
1568. 1545 r. 24. marca. Rozgraniczenie wsi Zalasowy, dóbr Jana Tarnowskiego, kasztelana krakowskiego i hetmana w-go koronnego, od miasta Tuchowa, majątności opactwa tynieckiego . . . . . V. 369
1569. 1545 r. 12. kwietnia w Wilnie. Zygmunt August poleca ks. Beacie Ilinej Ostrogskiej, aby ks. Kuźmie Iwanowiczowi Zaslawnickiemu uczyniła zadość za szkody, jakie mu wyrządziła przywłaszczeniem sobie połowy dochodów myta ostrogskiego . . . . . IV. 424
1570. 1545 r. 14. kwietnia w Wilnie. Zygmunt August potwierdza ks. Fedorowi Andrzejewiczowi Sanguszce, marszałkowi ziemi wołyńskiej i staroście włodzimierskiemu, kupno dóbr Obeniża od Wasyla Fedorowicza Jenkowieza . . . . . IV. 424

CVIII

	Strona
1571. 1545 r. 15. kwietnia w Wilnie. Pozew zadworny przeciwko ks. Beacie Ilinej Ostrogskiej, za najazdy na dobra: Radoszówkę, Czerniechów i Myślatyn, należące do ks. Kuźmy Zaslawnickiego	IV. 425
1572. 1545 r. 5. maja w Wilnie. Marya Bohdanówna z XX. Zaslawnickich ks. Wasylowa Tołoczynska zapisuje siostrze swojej stryjecznej, Annie Fedorównę z XX. Zaslawnickich Janowej Hlebowiczowej, dobra Tołoczyn, Radcę i Leśną	IV. 426
1573. 1545 r. 22. czerwca w Czchowie. Piotr Kmita z Wiśnicza, wojewoda i starosta krakowski, nabywa różne części w dobrach, Chronowie i Łopusznie, od tamtejszych dziedziców	V. 371
1574. 1545 r. 10. lipca w Krakowie. Zygmunt I. kwituje Piotra Kmitę z Wiśnicza, starostę i wojewodę krakowskiego, z dochodów i rozchodów ziemi i starostwa spiskiego	V. 372
1575. 1545 r. 30. lipca w Koniuchach. Anna Chrebtowiczówna ks. Andrzejowa Sanguszkowa Koszyrska, staroscina Łucka, zapisuje synowi swemu, ks. Aleksandrowi, zamek Horochów z wsiami, Markowiczami, Raczynem, Jeziercami, Krasnosiótkami, Haliczanami i Koniuchami, jako trzecią część dóbr swoich ojczystych	IV. 429
1576. 1545 r. (30. lipca) w Koniuchach. Księżna Anna Andrzejowa Sanguszkowa zastawia u syna swego, ks. Aleksandra, dwie trzecie części dóbr swoich ojczystych i macierzystych, za sumę 2000 kóp groszy lit.	IV. 431
1577. 1545 r. 16. września w Krakowie. Jan, Mikołaj, Marcin i Jerzy Czernowie zrzekają się na rzecz króla Zygmunta I. i jego następców części dóbr swoich, Brzeska i Pomianowy	V. 372
1578. 1545 r. 3. października w Krakowie. Zamiana dóbr między królem Zygmuntem I., a Janem, Mikołajem, Jerzym i Marcinem Czernymi z Witowic, mocą której za część dóbr Brzeska z przyległościami otrzymali wieś Bratucice	V. 373
1579. 1545 r. 5. grudnia w Wilnie. Zygmunt August potwierdza Bohdanowi, Dymitrowi, Iwanowi i Januszowi Romanowiczom XX. Lubeckim przywileje na dobra ich, Lubeczę	IV. 433
1580. 1543 do 1545 r. 11. grudnia w Ostrogu. List ks. Beaty Ostrogskiej do ks. Kuźmy Zaslawnickiego, w sprawie wydawania sobie obustronnie zbiegłych z dóbr ich poddanych	IV. 434
1581. 1546 r. 13. stycznia w Wilnie. Iwan Jermolin, mytnik wileński, kwituje Fryderyka, wojewodę kijowskiego i Andrzeja Hlebowiczów XX. Prońskich, z wypłacenia mu 600 kóp groszy lit., w których trzymał od nich w zastawie dobra Wakiniki	IV. 436
1582. 1546 r. 29. stycznia w Krynkach. Zygmunt August upomina Bohdana Michałowicza Siemaszkę, starostę kowelskiego, na zażalenie ks. Fedora Andrzejewicza Sanguszki, marszałka ziemi wołyńskiej, za gwałtowne najazdy tegoż starosty z poddanymi kowelskimi na puszcę zadybską i wyrąbanie tam drzewa	IV. 437
1583. 1546 r. 2. marca w Lachowcach. Hrycko Nestiakowicz, bojar ks. Kuźmy Iwanowicza Zaslawnickiego, który zbiegł z Tarnawki, zobowiązuje się wobec urzędnika zaslawnickiego, Kmity, znowu służyć temuż księciu	IV. 437

1584. 1541 do 1546 r. 9. marca we Włodzimierzu. List ks. Fedora Andrzejewicza Sanguszki, marszałka ziemi wołyńskiej, do Fedosya, władcy łuckiego, z oznaczeniem mu roku w sprawie jego z władką włodzimirskim, Henadiem, o granice między ich dobrami, Kaczynem, a Suszysznem . . . . . IV. 439
1585. 1546 r. 23. marca w Wilnie. Zygmunt August oddaje ks. Kuźmie Iwanowiczowi Zasławskiemu Kamieniec Litewski w dzierżawę . . . . . IV. 440
1586. 1546 r. 29. marca. Sprawa Fedora Baki, Iwana Służki, horodniczego kijowskiego i ks. Zofii Wasylowej Michałowicza Sanguszkowej, przeciwko Tomile Wasylowej Łożczynej, o dobra Rohacze . . . . . IV. 441
1587. 1546 r. 29. marca. Sprawa Tomiły Wasylowej Łożczynej przeciwko Fedorowi Bace, Iwanowi Służce i ks. Zofii Wasylowej Michałowicza Sanguszkowej o trzecią część dóbr Rohacz . . . . . IV. 442
1588. 1546 r. 2. kwietnia w Wilnie. Pozew zadworny przeciwko Fedi Bohuszowej Bohowitynowiczowej, podskarbinie litewskiej, w sprawie córki jej, Fedory Fryderykowej ks. Prońskiej, wojewodziny kijowskiej, za niewydzielenie jej równego działu z dóbr ojczystych . . . . . IV. 443
1589. 1546 r. 4. kwietnia w Wilnie. Zygmunt August przysądza ks. Beacie Ilinej Ostrogskiej na ks. Kuźmie Zasławskim trzecią część dóbr zasławskich, wieś Tarnawkę, bobrowiska na rzeczce Gnojnicy, puszcę zasławską i ziemię borysowską, do czasu ostatecznej z ks. Kuźmą rozprawy, a nadto 500 kóp zaręki i pewną sumę za szkody . . . . . IV. 444
1590. 1546 r. 7. kwietnia w Wilnie. Pozew zadworny przeciwko Mikołajowi Juriewiczowi Radziwiłłowi, podczaszemu litewskiemu, o zwrot ks. Fryderykowi Hlebowiczowi Prońskiemu, wojewodzie kijowskiemu i bratu jego, ks. Andrzejowi, siedmiu ludzi służebnych . . . . . IV. 448
1591. 1546 r. 10. kwietnia w Wilnie. Ks. Andrzej Sanguszko, starosta łucki i marszałek hospodarski, tudzież inni książęta i ziemianie wołyńscy, zeznają na rzecz ks. Kuźmy Zasławskiego, iż stryj jego, ks. Andrzej Juriewicz od młodości był chorym na umyśle . . . . . IV. 449
1592. 1546 r. 14. kwietnia w Wilnie. Sprawa Tymofieja Nowickiego i braci jego przeciwko ks. Wasylowi Michałowiczowi Sanguszcze, dzierżawcy świsłockiemu, o różne krzywdy . . . . . IV. 451
1593. 1546 r. 15. kwietnia w Wysocku. Poświadczenie sług żyda brzeskiego, Rubina Doktorowicza, dane Jenkowi Fedorowiczowi, podstaroście włodzimierskiemu na to, iż ks. Fedor Andrzejewicz Sanguszko dostawił do Wysocka umówioną z Rubinem ilość popiołu . . . . . IV. 452
1594. 1546 r. 18. kwietnia w Wilnie. Ks. Bohusz Fedorowicz Korecki, starosta żytomierski, rozwiódłszy się z żoną swoją, Hanną, córką ks. Andrzeja Michałowicza Sanguszki, zrzeka się wszelkich pretensyj do tegoż ks. Andrzeja o skarby i pieniądze, które pozostały u jego córki . . . . . IV. 454
1595. 1546 r. 19. kwietnia w Kaliszu. Andrzej Górka, kasztelan poznański i starosta generalny wielkopolski poświadcza, iż Agnieszka z Jastrzębskich Lipicka połowę wsi swojej, Wojciechowa, sprzedała Marcinowi Ponieckiemu za 1000 grzywien liczby polskiej . . . . . V. 373

1596. 1546 r. 20. kwietnia w Wilnie. Zygmunt August poleca ks. Fedorowi Sanguszcze, aby od ziemian winnickich nie pobierał pieniędzy na utrzymanie straży, gdyż oni sami tem się zajmują, żeby też w czasie wyprawy wojennej od ludzi ich koni nie zabierał i dozwolił im zboże i inną żywność sprzedawać w swoich dobrach, a tylko konie i bydło mają prowadzić na targi do Winnicy . . . . . IV. 455
1597. 1546 r. 5. maja w Wilnie. Pozew zadworny Zygmunta Augusta, przeciwko ks. Beacie Ilinej Ostrogskiej, o zwrot ks. Kuźmie Zasławskiemu, staroście kamienieckiemu, połowy myta ostrogskiego . . . . . IV. 458
1598. 1546 r. 6. maja w Łucku. Zeznanie dworzanina hospodarskiego, Hawryła Holenczyńskiego, na rzecz ks. Kuźmy Iwanowicza Zasławskiego, który z pozwami królewskimi w sprawie tegoż ks. Kuźmy jeździł do ks. Beaty Ilinej Ostrogskiej IV. 458
1599. 1546 r. 12. maja w Wilnie. Zygmunt August poleca ks. Beacie Ilinej Ostrogskiej, aby ks. Kuźmie Iwanowiczowi Zasławskiemu wydała zbiegłych, z dóbr jego zasławskich poddanych . . . . . IV. 460
1600. 1546 r. 19. maja w Krakowie. Samuel Maciejowski, biskup krakowski, potwierdza przyłączenie kościoła w Skrzyszowie do wikaryi, ufundowanej przy kolegiacie tarnowskiej . . . . . V. 375
1601. 1546 r. 6. czerwca w Trokach. Pozew zadworny przeciwko ks. Beacie Ilinej Ostrogskiej w sprawie ks. Kuźmy Zasławskiego, o różne szkody, o zwrot trzeciej części dóbr zasławskich i wsi Tarnawki . . . . . IV. 462
1602. 1546 r. 6. czerwca w Ostrogu. Jawor Budajewicz, dworzanin hospodarski, zeznaje, iż ks. Beacie Ilinej Ostrogskiej udzielił wwiązania w trzecią część dóbr zasławskich, a mianowicie: Żuków, Maraczówkę, Baczmanówkę, Diaków, Berezdów, Diatełówkę i Czepce, zapisanych jej mężowi przez ks. Andrzeja Juriewicza Zasławskiego . . . . . IV. 463
1603. 1546 r. 9. czerwca w Wilnie. Ks. Fedor Andrzejewicz Sanguszko zeznaje, iż sprzedawszy żydowi brzeskiemu, Hoszkowi Kończycowi, sto łąsztów popiołu, ma takowy dostawić do Włodawy na przyszły spław, na dwa tygodnie przed Wielką-nocą . . . . . IV. 464
1604. 1546 r. 10. czerwca w Ostrogu. Jawor Budajewicz zeznaje, iż stosownie do wyroku królewskiego, ks. Beacie Ilinej Ostrogskiej, udzielił wwiązania w dobra Tarnawkę, którą przywłaszczył sobie bezprawnie ks. Kuźma Iwanowicz Zasławski . . . . . IV. 465
1605. 1546 r. 10. czerwca w Wilnie. Zygmunt August poleca Romanowi Harasymowiczowi, horodniczemu witebskiemu, aby poddanych Lwa Roskiego nie zmuszał do żadnych robót około tamtejszego zamku . . . . . IV. 466
1606. 1546 r. 13. czerwca w Wilnie. Zygmunt August poleca Hrynkowej Wołowiczowej i Mikołajowi Kuncewiczowi, aby monasterowi grodzieńskiemu ŚŚ. Borysa i Hleba, nie wyrządzali krzywd żadnych . . . . . IV. 467
1607. 1546 r. 20. czerwca w Wilnie. Pozew zadworny Zygmunta Augusta przeciwko ks. Beacie Ilinej Ostrogskiej za kradzieże i szkody, poczynione przez poddanych dóbr jej ostrogskich poddanym ks. Kuźmy Iwanowicza Zasławskiego, starosty kamienieckiego . . . . . IV. 468

1608. 1546 r. 20. czerwca w Wilnie. Pozew zadworny przeciwko ks. Beacie Ilinej Ostrogskiej za gwałtowny najazd na Wierzbowce, dobra ks. Kuźmy Zasławskiego i osadzenie tam swoich bojarów . . . . . IV. 470
1609. 1546 r. 20. czerwca w Wilnie. Pozew zadworny przeciwko ks. Beacie Ostrogskiej za czterokrotny gwałtowny najazd, dokonany przez poddanych jej brodowskich na Czerniechów, dobra ks. Kuźmy Zasławskiego . . . . . IV. 471
1610. 1546 r. 20. czerwca w Wilnie. Pozew zadworny przeciwko ks. Beacie Ilinej Ostrogskiej za najazd, dokonany przez poddanych jej gnojnickich na wieś Zawadyńce, należąca do ks. Kuźmy Zasławskiego . . . . . IV. 473
1611. 1546 r. 20. czerwca w Wilnie. Pozew zadworny przeciwko ks. Beacie Ilinej Ostrogskiej za gwałtowny najazd na puszcę zasławską i wieś Radoszówkę, dobra ks. Kuźmy Iwanowicza Zasławskiego . . . . . IV. 475
1612. 1546 r. 20. czerwca w Wilnie. Pozew zadworny przeciwko ks. Beacie Ilinej Ostrogskiej za powtórny najazd na puszcę zasławską i wieś Radoszówkę, dobra ks. Kuźmy Iwanowicza Zasławskiego . . . . . IV. 477
1613. 1546 r. 20. czerwca w Wilnie. Pozew zadworny przeciwko ks. Beacie Ilinej Ostrogskiej w sprawie ks. Kuźmy Zasławskiego, za najazd na ziemię jego gnojnicką i osadzenie tamże wsi . . . . . IV. 479
1614. 1546 r. 20. czerwca w Wilnie. Pozew zadworny przeciwko ks. Beacie Ostrogskiej za najazd gwałtowny na wieś Mokrzec, należąca do ks. Kuźmy Zasławskiego, starosty kamienieckiego . . . . . IV. 480
1615. 1546 r. 21. czerwca w Ostrogu. Hawryło Holencyński, dworzanin gospodarski, zeznaje, iż ks. Beacie Ostrogskiej doręczył pozwy w sprawie jej z ks. Kuźmą Zasławskim, o różne szkody obustronne . . . . . IV. 481
1616. 1546 r. 22. czerwca w Wilnie. Ks. Fedor Andrzejewicz Sanguszko, marszałek ziemi wołyńskiej, zeznaje, iż od żyda brzeskiego, Hoszka Kończycza wziął w zadatku na popiół postaw sukna myszeńskiego . . . . . IV. 483
1617. 1546 r. 22. czerwca w Krakowie. Zygmunt I. kwituje Piotra Kmitę z Wiśnicza, wojewodę i starostę krakowskiego, z dochodów i rozchodów ziemi i starostwa spiskiego . . . . . V. 376
1618. 1546 r. 23. czerwca (w Wilnie). Sprawa Fedora Bohdanowicza Myszki przeciwko ks. Andrzejowi Michałowiczowi Sanguszcze Koszyrskiemu, staroście łuckiemu, o szkody różne, poczynione poddanym jego przez poddanych ks. Andrzeja, horochowskich . . . . . IV. 483
1619. 1546 r. 23. czerwca (w Wilnie). Sprawa ks. Andrzeja Michałowicza Sanguszki, starosty łuckiego, przeciwko Aleksandrowi Decusie, za znieważenie posłańca i widza urzędowego tegoż ks. Andrzeja . . . . . IV. 485
1620. 1546 r. 23. czerwca (w Wilnie). Sprawa Piotra Bohdanowicza Zahorowskiego przeciwko ks. Andrzejowi Michałowiczowi Sanguszcze o dobra Kustyni . . . . . IV. 487
1621. 1546 r. 23. czerwca (w Wilnie). Sprawa Aleksandra Decusy przeciwko ks. Andrzejowi Michałowiczowi Sanguszcze Koszyrskiemu, o szkody, wyrządzone w dobrach jego, Tesowie . . . . . IV. 488

1622. 1546 r. 23. czerwca (w Wilnie). Sprawa ks. Andrzeja Michałowicza Sanguszki przeciwko sędziom XX. Rużyńskich, za niesłuszne przysądzenie im na nim ziemi i ludzi jego horodelskich . . . . . IV. 489
1623. 1546 r. 3. lipca w Wilnie. Pozew zadworny przeciwko ks. Beacie Ilinej Ostrogskiej, w sprawie ks. Kuźmy Iwanowicza Zaslawnickiego, starosty kamienieckiego, o sumy, w których otrzymała wwiązanie w dobra jego do czasu ostatecznej z nim rozprawy . . . . . IV. 493
1624. 1546 r. 8. lipca. Rozgraniczenie wsi Dąbrowicy i Grabiny, dóbr Piotra Kmity, wojewody krakowskiego, od Nieprześni i Zawady, majątności Jana Nieprzeskiego, tudzież wsi Pogwizdowa, należącej do opactwa tyńskiego . . . . . V. 376
1625. 1546 r. 9. lipca w Wilnie. Zygmunt August mianuje ks. Andrzeja Michałowicza Sanguszkę Koszyrskiego, dotychczasowego starostę, także klucznikiem, horodniczym i mostowniczym łuckim . . . . . IV. 495
1626. 1546 r. 16. lipca w Bieczu. Spytek z Melsztyna zrzeka się praw swoich do połowy dworu, pod zamkiem krakowskim położonego, na rzecz Piotra Kmity, wojewody krakowskiego . . . . . V. 377
1627. 1546 r. 21. lipca w Krakowie. Zygmunt I. potwierdza Janowi Kościeleickiemu, wojewodzie wrocławskiemu, zastaw wsi Mentykowic, za sumę 40 złotych węgierskich . . . . . V. 377
1628. 1546 r. 25. lipca w Wilnie. Pozew zadworny przeciwko ks. Beacie Ilinej Ostrogskiej o zwrot połowy myta ostrogskiego i szkody różne, ks. Kuźmie Iwanowiczowi Zaslawnickiemu wyrządzone . . . . . IV. 496
1629. 1546 r. 27. lipca w Żwinogrodzie. Ziemianie wołyńscy zawiadamiają króla Zygmunta Augusta, iż rok, wyznaczony kasztelanowi poznańskiemu o zabiciu służebnika jego przez urzędnika żwinogrodzkiego ks. Fedora Andrzejewicza Sanguszki, marszałka ziemi wołyńskiej i starosty włodzimierskiego, nie doszedł do skutku z tego powodu, iż podstarości buski kasztelana przybył tamże ze znacznym poczem zbrojnych . . . . . IV. 497
1630. 1546 r. 27. lipca w Żwinogrodzie. List ziemian wołyńskich do ks. Fedora Andrzejewicza Sanguszki w powyższej sprawie . . . . . IV. 499
1631. 1546 r. 1. sierpnia w Ostrogu. Zeznanie, tak poddanych ks. Beaty Ostrogskiej, jako też ks. Kuźmy Zaslawnickiego, z Tarnawki, w sprawie ziemi tamtejszej, do której sobie obie strony rościły prawo . . . . . IV. 501
1632. 1546 r. 10. sierpnia w Ostrogu. Zeznanie widza urzędowego, krzemienieckiego, o szkodach, poczynionych ks. Beacie Ilinej Ostrogskiej w Tarnawce przez poddanych ks. Kuźmy Iwanowicza Zaslawnickiego . . . . . IV. 502
1633. 1546 r. 18. sierpnia w Wilnie. Pozew zadworny przeciwko ks. Beacie Ilinej Ostrogskiej za niestawienie się na roku, na który ją zapozwał ks. Kuźma Iwanowicz Zaslawnicki, starosta kamieniecki . . . . . IV. 504
1634. 1546 r. 21. sierpnia w Wilnie. Zygmunt August poleca Fedorowi Rusinowi, aby był dworzaniem królewskim przy oddaniu pozwów przeciwko ks. Beacie Ostrogskiej, w sprawie ks. Kuźmy Iwanowicza Zaslawnickiego i spisał wszelkie jego szkody i krzywdy . . . . . IV. 505

CXIII

	Strona
1635. 1546 r. 4. października w Sandomierzu. Wojciech i Stanisław Tarnowscy matce swojej, Katarzynie z Dąbrowicy, wydzielają połowę wszystkich dóbr swoich ojczystych, zapisanych jej przez ojca ich, Stanisława, kasztelana sandeckiego, tytułem oprawy	V. 378
1636. 1546 r. 15. października. Odłożenie sprawy komisarzy XX. Rużyńskich i Aleksandra Dczusy z ks. Andrzejem Michałowiczem Sanguszką, starostą i horodniczym łuckim	IV. 506
1637. 1546 r. 18. października w Wilnie. Wyrok królewski w sprawie ks. Beaty Ilinej Ostrogskiej z ks. Kuźmą Zasławskim o wieś Tarnawkę i o różne szkody obustronne, przez poddanych ich wyrządzone. Sprawy te, jako graniczne, mają zbadać sędziowie obu stron, a poddani zasławscy są wolni od odpowiedzialności za szkody	IV. 507
1638. 1546 r. 18. października w Wilnie. Zygmunt August potwierdza ugodę ks. Beaty Ostrogskiej z ks. Kuźmą Zasławskim, mocą której ks. Beata zrzekła się dóbr zasławskich, zapisanych i zastawionych u jej męża przez stryja ks. Kuźmy, ks. Andrzeja Juriewicza Zasławskiego, zaś tenże ustąpił jej ziemi swojej do Berezdowa	IV. 515
1639. 1546 r. 18. października w Wilnie. Zygmunt August zatwierdza ks. Beatę Ilinę Ostrogską w posiadaniu dóbr Chłopotyna	IV. 517
1640. 1546 r. 4. listopada w Wilnie. Zygmunt August poleca Piotrowi Kirdejewiczowi Mylskiemu, aby wraz z innymi sędziami rozsądził sprawę Lwa Borysowicza Obraczowa przeciwko ks. Andrzejowi Michałowiczowi Sanguszcze Koszyrskiemu o szkody różne	IV. 519
1641. 1546 r. 10. listopada w Wilnie. Pozew zadworny przeciwko ks. Beacie Ostrogskiej i córce jej, ks. Halszce, o zwrot ks. Kuźmie Iwanowiczowi Zasławskiemu połowy myta ostrogskiego	IV. 520
1642. 1546 r. 10. listopada w Wilnie. Sprawa ks. Wasyla Michałowicza Sanguszki, starosty świsłockiego, przeciwko podstaroście mu swemu tamtejszemu, Janowi Żołudziowi, o sfałszowanie kontraktu na powyższy urząd	IV. 521
1643. 1546 r. 29. listopada w Wilnie. Zygmunt August pozwała Annie z XX. Sanguszków Iwanowej Sapieżynie około zameczku, nad rzeką Moszczenicą, osadzić miasto i odbywać tam targi	IV. 524
1644. 1546 r. 15. grudnia we Włodzimierzu. Książę Fedor Andrzejewicz Sanguszko zeznaje, iż winien jest żydowi włodzimierskiemu, Mojżeszowi Aronowiczowi 12 i pół kopy groszy lit.	IV. 525
1645. 1547 r. 10. stycznia. Manifestacya ks. Kuźmy Iwanowicza Zasławskiego przeciwko ks. Beacie Ilinej Ostrogskiej, za niewydanie mu zbiegłych poddanych do dóbr jej, Januszpola	IV. 525
1646. 1547 r. 18. stycznia w Kornicy. Kunasz Kornicki i służebnik ks. Iwana Czartoryskiego, Iwan Andrzejewicz, którzy byli stroną przy Wasku Iwanowiczu, widzu urzędowym staroty żytomierskiego, ks. Bohusza Fedorowicza Koreckiego, danym urzędnikowi ks. Kuźmy Iwanowicza Zasławskiego, zeznają, iż wobec nich urzędnik januszpolski ks. Beaty Ostrogskiej, Iryk, nie chciał wydać zbiegłych poddanych zasławskich, a mianowicie: Zanka, Kowala i Chomicy	IV. 527

1647. 1547 r. 23. stycznia w Wilnie. List Iwana Hornostaja do ks. Fedora Sanguszki, z doniesieniem o rozpoczynającym się sejmie, tudzież w sprawie zamków ukraińnych, na które często napadają Tatarzy . . . . . IV. 527
1648. 1547 r. 29. stycznia (w Wilnie). Sprawa Lwa Obrazcowa przeciwko ks. Andrzejowi Sanguszcze, za osadzenie dworu na ziemi jego lubieszowskiej . . . . . IV. 530
1649. 1547 r. 4. lutego w Krakowie. Zygmunt I. nadaje Janowi Tarnowskiemu, kasztelanowi krakowskiemu i hetmanowi wielkiemu koronnemu, wieś Wirkowice, w ziemi chełmskiej położoną . . . . . V. 380
1650. 1547 r. 23. lutego w Wilnie. Sprawa Fedora i Hawryła Bokiejów przeciwko ks. Aleksandrowi Andrzejewiczowi Sanguszcze Koszyrskiemu, o różne szkody, w dobrach ich, Milatynie i Podberezium poczynione . . . . . IV. 531
1651. 1547 r. 10. marca (w Wilnie). Sprawa ks. Wasyla Michałowicza Sanguszki, dzierżawcy świsłockiego, przeciwko ks. Annie Andrzejowej Łukomskiej o naruszenie granicy oboleckiej . . . . . IV. 532
1652. 1547 r. 17. marca w Wilnie. Iwan Hornostaj, marszałek nadworny i podskarbi lit., zeznaje, iż od ks. Fedora Andrzejewicza Sanguszki, marszałka ziemi wołyńskiej, otrzymał przywileje na dobra Świnarzyn, który jego synowi, Iwanowi, oddał w posiadanie Bohuszowa Bohowitynowiczowa za córką swoją, Julianną . . . . . IV. 534
1653. 1547 r. 27. marca w Wilnie. Zygmunt August poleca ks. Beacie Hlinej Ostrogskiej, aby wraz ze swoimi sędziami stawiała się na roku oznaczonym przed sędziami ks. Kuźmy Iwanowicza Zasławskiego, którzy wspólnie mają załatwić sprawę o krzywdy ich obu stron . . . . . IV. 536
1654. 1547 r. 28. marca (w Wilnie). Sprawa ks. Andrzeja Michałowicza Sanguszki, starosty łuckiego, przeciwko sędziom XX. Rużyńskich, jakoby za niesłuszne przysądzenie im łąki i ludzi jego horodelskich . . . . . IV. 537
1655. 1547 r. 2. kwietnia w Wilnie. Zygmunt August poleca Stanisławowi Zaleskiemu Medwediowi, aby spisał szkody, wyrządzone ks. Kuźmie Zasławskiemu przez poddanych ks. Beaty Ostrogskiej . . . . . IV. 540
1656. 1547 r. 6. kwietnia w Wilnie. Jan Juriewicz Hlebowicz, wojewoda wileński i kanclerz litewski, kwituje ks. Wasyla Andrzejewicza Połubeńskiego z wypłacenia mu sumy 500 kóp groszy lit., którą mu zapisała córka tegoż ks. Wasyla, Anna, na dobrach Głębokiem . . . . . IV. 541
1657. 1547 r. 6. kwietnia w Krakowie. Zygmunt I. oddaje Janowi Tarnowskiemu, kasztelanowi krakowskiemu i staroście lubaczowskiemu, ekonomią tamtejszą w jednoroczną dzierżawę . . . . . V. 382
1658. (1547) r. 28. maja w Solecznikach. List Jana Juriewicza Hlebowicza, wojewody wileńskiego, do ks. Fedora Andrzejewicza Sanguszki, w sprawie budowania zamków ukraińnych, tudzież z radą, aby się starał raczej o względy nie w Krakowie, lecz w Wilnie . . . . . IV. 543
1659. 1547 r. 19. lipca. List Jana Wiktoryna, dworzanina hospodarskiego, do ks. Fedora Andrzejewicza Sanguszki z oznaczeniem roku na sprawę kasztelana poznańskiego o krzywdy, wyrządzone jego poddanym przez mieszczan ks. Fedora, żwinogrodzkich . . . . . IV. 545

1660. 1547 r. 2. sierpnia w Wilnie. Zygmunt August poleca ks. Beacie Ilinej Ostrogskiej, aby ks. Kuźmie Iwanowiczowi Zasławskiemu, staroście kamienieckiemu, zwróciła zabraną ziemię czerniechowską . . . . . IV. 547
1661. 1547 r. 7. sierpnia w Wilnie. Zygmunt August poleca ks. Beacie Ilinej Ostrogskiej, aby ks. Kuźmie Iwanowiczowi Zasławskiemu zwróciła połowę myta ostrogskiego, którą sobie bezprawnie przywłaszczyła . . . . . IV. 548
1662. 1547 r. 2. września w Berezdowie. Zeznanie widza zamku krzemienieckiego, iż ks. Kuźma Zasławski w dniu oznaczonym gotów był odstąpić ks. Beacie Ostrogskiej ziemi swojej do zamku jej, Berezdowa, lecz ona sama na tę sprawę się nie stawiała . . . . . IV. 549
1663. 1547 r. 2. września w Diakowie. Zeznanie Jana Stanisławowicza i Piotra Michałowicza w sprawie powyższej . . . . . IV. 550
1664. 1547 r. 2. września w Krzemieńcu. Manifestacya ks. Kuźmy Zasławskiego przeciwko ks. Beacie Ostrogskiej w powyższej sprawie . . . . . IV. 551
1665. 1547 r. 30. września w Krzemieńcu. Zeznanie widza zamku krzemienieckiego na rzecz ks. Kuźmy Zasławskiego o pooraniu ziemi czerniechowskiej przez urzędnika i poddanych ks. Beaty Ilinej Ostrogskiej . . . . . IV. 552
1666. 1547 r. 9. października w Pradze. Ferdynand, król czeski, pozwala Janowi Krzysztofowi Tarnowskiemu zrzec się sum prawnych, na Raudnicy zabezpieczonych, na rzecz ojca swego, Jana, kasztelana krakowskiego i hetmana w-go kronnego, lub siostry swojej, Zofii . . . . . V. 383
1667. 1547 r. 26. października w Krzemieńcu. Dział dóbr między Wasylem, a Bohuchwałem Łabuńskimi, dokonany przez komisarzy królewskich . . . . . IV. 553
1668. 1547 r. 26. października w Krzemieńcu. Szczęsny Hercyk, starosta krzemieniecki, Piotr Michałowicz Siemaszko i Iwan Chrebtowicz, przysądzają Bohuchwałowi Łabuńskiemu dobra Hryców, wbrew roszczeniom brata jego, Wasyla Łabuńskiego . . . . . IV. 555
1669. 1547 r. 29. października w Wilnie. Zygmunt August poleca Piotrowi Siemaszce, aby spisał szkody i krzywdy, wyrządzone ks. Kuźmie Iwanowiczowi Zasławskiemu przez ks. Beatę Ostrogską . . . . . IV. 556
1670. 1547 r. 28. października (w Wilnie). Sprawa księżniczek Mścisławskich (między niemi Bohdana była za ks. Andrzejem Michałowiczem Sanguszką, starostą łuckim) przeciwko ks. Wasylowi Andrzejewiczowi Połubeńskiemu, o ziemię i poddanych ich teteryńskich . . . . . IV. 557
1671. 1547 r. 29. października w Wilnie. Zygmunt August poleca ks. Fedorowi Andrzejewiczowi Sanguszcze, marszałkowi ziemi wołyńskiej, aby Semenowi Czerczyckiemu, z którym zamieniał wieś swoją Czercze za Zadyby, dopłacił do tej zamiany 116 kóp groszy lit. . . . . IV. 558
1672. 1547 r. około 29. października w Wilnie. Wyrok Zygmunta Augusta w sprawie Iwana Służki, Fedora Baki i żon ich, Łożczanek, tudzież Zofii Łożczanki ks. Wasylowej Sanguszkowej przeciwko Tomile Andrzejowej Łożczynie, o dobra Rohacze . . . . . IV. 559

1673. 1531—1547 r. przed 9. listopada. Poręka Arona Howasowicza, dana urzędnikom włodawskim ks. Fedora Andrzejewicza Sanguszki, za brata swego, Eliasza, we Włodawie . . . . . IV. 562
1674. 1547 r. 9. listopada we Włodzimierzu. Testament ks. Fedora Andrzejewicza Sanguszki, marszałka ziemi wołyńskiej, starosty włodzimierskiego i winnickiego . . . . . IV. 562
1675. 1547 r. 11. listopada w Wilnie. Pozew zadworny przeciwko ks. Beacie Ilinej Ostrogskiej za niewydanie zbiegłych poddanych i zatrzymanie połowy myta ostrogskiego ks. Kuźmie Zasławskiemu . . . . . IV. 566
1676. 1547 r. 20. listopada w Grodnie. Zygmunt August pozwala ks. Andrzejowi Michałowiczowi Sanguszcze Koszyrskiemu, staroście i mostowniczemu łuckiemu, na odbywanie się targów w Mirkowie i Homzowie . . . . . IV. 567
1677. 1547 r. 20. grudnia w Możejkwie. Ks. Wasyl Andrzejewicz Połubeński, marszałek gospodarski i starosta mściśławski, zapisuje wnuczce swojej, ks. Marynie Lwówniej, sumę 1000 kóp groszy lit. i 1000 czerwonych złotych na dobrach swych, Jabłoni . . . . . IV. 568
1678. 1547 r. 24. grudnia Augsburgu. Cesarz Karol V. nadaje Janowi Tarnowskiemu, kasztelanowi krakowskiemu i hetmanowi w-mu koronnemu, tytuł hrabiego państwa rzymskiego, rozciągając ten przywilej na synów i w ogóle sukcesorów jego, a dziedziców państwa tarnowskiego . . . . . V. 384

